

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΛΣΤ'

Τρίτη 27 Μαΐου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 27 Μαΐου 1997, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.24' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Α' Αντιπροέδρου κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας ν' ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

Ανακοινώνονται προς το Σώμα, από το Βουλευτή κ. Γεώργιο Γαρουφαλιά, Βουλευτή Λάρισας τα ακόλουθα:

Α' ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Καταστηματαρχών Ζαχαροπλαστών Φθιώτιδας διαμαρτύρεται για την επιβολή του δημοτικού φόρου του 2% στα είδη ζαχαροπλαστικής.

2) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Φθιώτιδας διαμαρτύρεται για την επέκταση επιβολής δημοτικού φόρου σε νέες ομάδες επιχειρήσεων και κυρίως στις ΜΜΕ.

3) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Στυλίδας του Νομού Φθιώτιδας ζητεί να μην καταργηθεί η ΔΟΥ στην περιοχή του.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο οι εργαζόμενοι στις Διευθύνσεις Γεωργικής Ανάπτυξης Ηρακλείου Χανίων, Ρεθύμνου και Λασιθίου, οι οποίοι απολύθηκαν ζητούν την καταβολή των δεδουλευμένων τους.

5) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Εργαζομένων ΗΛΠΑΠ υποβάλλει προτάσεις για το νομοσχέδιο "Οργάνωση και λειτουργία των Αστικών Συγκοινωνιών Αθηνών Πειραιώς και Περιχώρων".

6) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι της περιοχής ΣΕΣΙ Αγίων Θεοδώρων ζητούν την κατασκευή μεταλλικής αερογέφυρας στον αυτοκινητόδρομο Αθηνών - Κορίνθου για την καλύτερη οδική σύνδεση της Αθήνας και των Αγίων Θεοδώρων.

7) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αθλητικός Σύλλογος

Καρδίτσας ζητεί την οικονομική υποστήριξη των αθλητικών δραστηριοτήτων του.

8) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι συνταξιούχοι ναυτικοί κάτοικοι της Ιεράπετρας Νομού Ηρακλείου ζητούν τη λήψη μέτρων ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για την περιοχή της Ιεράπετρας.

9) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Κοινότητες Άνω Ηραίας του Νομού Αρκαδίας ζητούν την ικανοποίηση των αιτημάτων τους σχετικά με τη συνένωσή τους.

10) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πολιτιστική και Οικολογική Κίνηση Κοσμά ζητεί να μη συνενωθεί ο Κοσμάς Κυνουρίας με το Λεωνίδιο στο Νομό Αρκαδίας.

11) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Λυκοχίων του Νομού Αρκαδίας ζητεί να μη συνενωθεί με τις κοινότητες της 3ης γεωγραφικής περιοχής λόγω της μορφολογίας του εδάφους.

12) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μοιρών του Νομού Ηρακλείου ζητεί να ληφθούν μέτρα για την βελτίωση της αστυνόμευσης στην περιοχή του.

13) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο οι Κρήτες ζητούν η μάχη της Κρήτης, η "χρυσή σελίδα" κατά του ναζισμού να καθιερωθεί ως ημέρα εθνικής επετείου.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μοιρών του Νομού Ηρακλείου διαμαρτύρεται για τη λειτουργία των εκτροφείων οικόσιτων ζώων δίπλα σε σχολικές μονάδες του Νομού Ηρακλείου.

15) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Παγκρήσιος Σύλλογος Γονέων και Φίλων Παιδιών με νεοπλασία "Η Ηλιαχτίδα" ζητεί την οικονομική υποστήριξη του έργου του.

16) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο αγρότες του Νομού Ηρακλείου οι οποίοι έχουν αγοράσει υλικά για την πραγματοποίηση σχεδίων βελτίωσης στις καλλιέργειές τους ζητούν την καταβολή της οφειλομένης κρατικής επιδότησης για την αποπληρωμή του τιμήματος.

17)Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών και Προσωπικού Γαλλικού Ινστιτούτου Αθηνών ζητεί να μην κλείσει το παράρτημα του Γαλλικού Ινστιτούτου στην πόλη του Βόλου.

18)Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Κάτοικοι της Επαρχίας Ιεράπετρας ζητούν να ληφθούν μέτρα επαρκούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στην περιοχή τους.

19)Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ν.Α. Αχαΐας ζητεί την υλοποίηση του εθνικής σημασίας έργου της κατασκευής της Ιονίας Οδού.

20)Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι ορεινές κοινότητες της 12ης Εδαφικής Περιφέρειας της περιοχής Μουζακίου του Νομού Καρδίτσας προβάλλουν αντιρρήσεις σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος "Ι.Καποδίστριας".

21)Η Βουλευτής Μαγνησίας κυρία ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Ζαγοράς του Νομού Μαγνησίας ζητεί το καφενείο του Ι.Πολίτη της κεντρικής πλατείας του Αγίου Γεωργίου να διατηρήσει τον παραδοσιακό του χαρακτήρα και να μην του χορηγηθεί άδεια τεχνικών παιγνίων και ηλεκτρονικών.

22)Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματικών - Βιοτεχνικών - Εμπορικών Σωματείων Νομού Αχαΐας υποβάλλει πρόταση σχετικά με την κυκλοφορία των φορτηγών βαρέου τύπου στους εθνικούς δρόμους κατά τις ημέρες αργίας.

23)Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η ασφαλιτόστρωση του κοινοτικού δρόμου του Σιγουνίου της επαρχίας Καλαβρύτων.

24)Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών "Ο Άγιος Ανδρέας" ζητεί τη λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του.

25)Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αιγείρας του Νομού Αχαΐας ζητεί χρηματοδότηση για την επισκευή του παραλιακού της δρόμου.

26)Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Χίου ζητεί τη βελτίωση της αεροπορικής σύνδεσης του νησιού μέσω της "Ολυμπιακής".

27)Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με το αίτημα των βαμβακοπαραγωγών του Νομού Δράμας να πληρωθούν από την εταιρία ALFAGRAN - ΕΚΚΟΚΙΣΤΗΡΙΑ ΔΡΑΜΑ ΑΒΕΕ.

28)Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εκπαιδευτικό Προσωπικό της Ανωτέρας Δημόσιας Σχολής Εμπορικού Ναυτικού Χίου ζητεί νέες μισθολογικές ρυθμίσεις του κλάδου.

29)Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αλιευτικός Σύλλογος το "Αιγαίο" ζητεί να επιτρέπεται η αλιεία στα διεθνή ύδατα κατά τη θερινή περίοδο.

30)Οι Βουλευτές κύριοι ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Παλλακωνική Ένωση ζητεί την ίδρυση Πανεπιστημιακής Σχολής Μεσαιωνικής Φιλολογίας στο Μυστρά - Σπάρτη.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3072/2-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5125/21-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3072/2-4-1997 η οποία μας διαβιβάστηκε από το Υπουργείο Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με το υπ' αριθμ. πρωτ. Υ/Α/147/24-4-1997 έγγραφο και η οποία κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Απ. Τασούλα και Ν. Γκατζή σχετικά με ηλεκτροδότηση κεραιών, ραδιοηλεκτροπτικών σταθμών κλπ σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας το ΥΠΜΕ δεν έχει καμμία ανάμιξη σε θέματα ηλεκτροδότησης ραδιοφωνικών σταθμών. Από όσο γνωρίζουμε οι διαδικασίες ηλεκτροδότησης ακολουθούν το πέρασ των διαδικασιών του άρθρου 24α του ν. 2075/1992 (που προστέθηκε με το άρθρο 41 του ν. 2145/1993, τροποποιήθηκε με το άρθρο 34 του ν. 2166/1993 και με το άρθρο 5 του ν. 2181/1994 σε συνδυασμό προς την παρ. 5 του άρθρου 5 του ν. 2328/1995 και διατηρείται σε ισχύ δυνάμει των άρθρων 5ου και 6ου του ν. 2246/1994), δηλαδή την έκδοση της "έγκρισης" από τις Πολεοδομικές Υπηρεσίες.

Ο Υπουργός

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ"

2. Στην με αριθμό 3093/3-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 18034/19-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3093/3-4-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Μιχαηλιάκος και μας κοινοποίησε με το (β) σχετικό έγγραφό του το Υπουργός Εργασίας, όσον αφορά θέματα αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Το Υπουργείο μας στο πλαίσιο της επίλυσης των προβλημάτων που ανακύπτουν για την Ζώνη Περάματος, προώθησε άμεσα και μακροπρόθεσμα μέτρα που είναι:

1. Ενταξη των επιχειρήσεων στο Επιχειρησιακό πρόγραμμα Βιομηχανίας και στην Κοινοτική Πρωτοβουλία για τις ΜΜΕ και συγκεκριμένα:

α. Υποπρόγραμμα IV που ενισχύει την Υπεργολαβία και τους νέους επιχειρηματίες

β. Κοινοτική Πρωτοβουλία για τις ΜΜΕ που ενισχύει τα Clusters

(συνενώσεις επιχειρήσεων) και τις άυλες επενδύσεις (προώθηση πωλήσεων, εγκατάσταση λογισμικού στην παραγωγή, την διοίκηση, το λογιστήριο, εγκατάσταση εργαστηρίων ποιοτικού ελέγχου, κατάρτιση προσωπικού κ.α.)

γ. Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (ΠΕΠ)

δ. Πρωτοβουλία URBAN που αφορά τις περιοχές Δραπετσώνας-Κερατσινίου (εξοπλισμός-εγκαταστάσεις-τεχνική υποστήριξη).

2. Καθιέρωση της επιχορήγησης του 9% επί των συμβολαίων Ναυπήγησης ή 4,5% επί των συμβολαίων μετασκευών και σε τρόπο που να ευνοούνται κατά το δυνατόν οι επιχειρήσεις της Ζώνης.

3. Προώθηση του ΒΙΟΠΑ Σχιστού και η ένταξη των επιχειρήσεων της Ζώνης σε εκείνες που μπορούν να μετεγκατασταθούν σ' αυτό.

4. Η διάταξη του Αναπτυξιακού Νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το ΥΠΕΘΟ με το ν. 2414/1996 που επιδοτεί μέρος των εργασιών ναυπήγησης ή μετασκευής.

5. Δημιουργία Γραφείου Βιομηχανικής Αλλαγής στον Πειραιά, κατά παρέκκλιση του προσδιορισμού των φθινουσών περιοχών, με στόχο τη δημιουργία ευέλικτων δομών για το σχεδιασμό και την τεχνική υποστήριξη του κλάδου.

6. Επίσης το Υπουργείο μας έχει ολοκληρώσει τις μελέτες και έχει διαμορφώσει εναλλακτικές προτάσεις προς την Κυβερνητική Επιτροπή, για την καθιέρωση συγκεκριμένου πλαισίου χρηματοδοτικών πακέτων, για τη διασφάλιση ναυπηγοεπισκευαστικών εργασιών, τόσο για την ποντοπόρα ναυτιλία, όσο και για την Ακτοπλοία της χώρας μας.

7. Τέλος έχει συσταθεί Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, η

οποία αφού έλαβε υπόψη της τις προτάσεις των ενδιαφερομένων φορέων, έχει διαμορφώσει σχέδιο νόμου για το Μητρώο Επιχειρήσεων.

Τόσο το Προσχέδιο Νόμου όσο και η τελική πρόταση Σχεδίου Νόμου για το Μητρώο, εδόθηκε στους φορείς και εν συνεχεία θα γίνει ημερίδα στο Υπουργείο μας για τη συζήτηση του κειμένου πριν την τελική προώθησή του.

Τα κεντρικά σημεία που προωθεί η πρόταση νόμου για το Μητρώο είναι:

α. Θέσπιση συγκεκριμένων κριτηρίων για την ένταξη των επιχειρήσεων στο Μητρώο σε τρόπο ώστε να προωθείται η εξυγίανση του χώρου και η δημιουργία σοβαρών, αξιόπιστων και σύγχρονων μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Η εξυγίανση είναι όρος αναγκαίος για να καταστεί ο χώρος και η δραστηριότητα ανταγωνιστικές με υψηλά επίπεδα ασφάλειας στην εργασία.

β. Κατοχύρωση της δυνατότητας νομιμοποίησης της δραστηριότητας των επιχειρήσεων που πληρούν τα άλλα κριτήρια του Μητρώου, πέρα από τους περιορισμούς της υπάρχουσας νομοθεσίας.

γ. Κατοχύρωση επίσης της δυνατότητας επενδύσεων σε εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεών τους, πέρα από τους περιορισμούς της υπάρχουσας νομοθεσίας.

δ. Και στις δύο περιπτώσεις (β) και (γ) αποφασιστικό λόγο για την έγκριση σχεδίων θα έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ε. Καθιέρωση του κριτηρίου της ελάχιστης μόνιμης απασχόλησης, ώστε οι επιχειρήσεις να είναι συγκροτημένες, να διασφαλίζονται οι συγκεκριμένοι όροι ασφάλειας στην εργασία, πέραν της υπάρχουσας νομοθεσίας και τέλος να εξασφαλίζονται απασχόληση προσωπικού.

Η Υφυπουργός

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ"

3. Στην με αριθμό 3098/3-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 369/21-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3098/3-4-1997 του Βουλευτή κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου που μας διαβιβάστηκε με το υπ' αριθμ. Β-4894/23-4-1997 έγγραφο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Η Περιφερειακή Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ, προ πολλού έχει διαπιστώσει την ανάγκη ανακατασκευής (διερεύνησης) ορισμένων οχέων της σιδηροδρομικής γραμμής στην Περιοχή Καρείων.

Επειδή το θέμα κατασκευής Τεχνικών Έργων στη σιδηροδρομική γραμμή ανήκει στην αρμοδιότητα του ΟΣΕ, η αρμόδια Υπηρεσία μας έχει έρθει σε επικοινωνία (τηλεφωνική και έγγραφη) με τον ΟΣΕ και σε συνεργασία με τον πρόεδρο της Κοινότητας πρόκειται να αποστείλει τεχνική μελέτη και τεχνικά στοιχεία του έργου του έχουν ζητηθεί από τον ΟΣΕ.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

4. Στην με αριθμό 3102/3-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3739/16-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αρ. 3102/3-4-1997 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σπ. Σπηλιωτόπουλος σχετικά με την καταβολή των δαπανών για απαλλοτριώσεις στην Ευρεία Παράκαμψη Πατρών Περιοχής Ρηγανόκαμπτου Ν. Αχαΐας σας πληροφορούμε τα ακόλουθα, όπως προκύπτουν από τα στοιχεία του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (Τ.Π.Δ.).

Ύστερα από την αρ. 1091234/5122/0010/93 κ.υ.α. των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, (ΦΕΚ 957/93 τ.Δ'), για την βελτίωση της ευρείας παράκαμψης Πάτρας στο τμήμα Κ4-Κ5 (Γλαύκος-Γηροκομείο) και μετά την έκδοση της αρ. 1015/1995 απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Πατρών, που καθόρισε τις προσωρινές τιμές, η 2η ΔΕΚΕ Πατρών κατέθεσε στο Τ.Π.Δ.

Υποκ/μα Πάτρας αρχικά το αρ. 56/11-12-1995 γραμμάτιο σύστασης παρακαταθήκης ποσού δρχ. 2.792.865.133 και συμπληρωματικά, για την ίδια περιοχή τα με αρ. 81/23-10-1996 δρχ. 29.494.000, 90/21-2-1997 δρχ. 5.754.000, 69/27-5-1996 δρχ. 33.187.000, 72/8-7-1996 δρχ. 8.664.000 και 75/31-7-1996 δρχ. 6.023.000, 65/10-4-1996 δρχ. 1.320.000 γραμμάτια.

Το Τ.Π.Δ. εκτελώντας τις αριθ. 1490/1995, 137/1996, 401/1997, 1199/1996, 220/1996, 184/1997, 1029/1996, 244/1996, 1144/1996, 1129/1996, 1130/1996, 1097/1996, 701/1996, 941/1996, 954/1996, 678/1996, 70/1996, 593/1996, 836/1996, 749/1996, 649/1996, 625/1996, 528/1996, 575/1996, 507/1996 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πάτρας απέδωσε νομίμως το 60% του ποσού της αποζημίωσης στον καθένα από τους δικαιούχους που αναγνωρίστηκαν με αυτές και κατά το λόγο της ιδιοκτησίας του. Το υπόλοιπο 40% θα αποδοθεί, σύμφωνα με το Νόμο, με την κοινοποίηση στο Ταμείο της απόφασης του Εφετείου Πατρών που θα καθορίσει τις οριστικές τιμές (τελεσίδικα), η οποία όμως μέχρι τις 14/5/1997 δεν έχει εκδοθεί.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ"

5. Στην με αριθμό 3120/3-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 11358/20-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3120/3-4-1997 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Αναστάσιος Πεπονής, Νικόλαος Σηφουνάκης, Γεώργιος Αδαμόπουλος, Νόρα Κατσέλη, Ροδούλα Ζήση, Ιωάννης Καλαμακίδης, Θεόδωρος Γεωργιάδης, Παναγιώτης Φωτιάδης, Κυριάκος Σπυριούνης, Αθανάσιος Γεωργιάδης, Κίμων Κουλούρης και Ιωάννης Καψής, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Κυβέρνηση υλοποιώντας την εξαγγελία της για την επέκταση εφαρμογής του ν. 2120/1994 και στις λοιπές τράπεζες των οποίων ο διορισμός των διοικήσεών τους εγκρίνεται από την αρμόδια Επιτροπή της Βουλής προωθεί νομοσχέδιο, το οποίο ήδη συζητείται στην Εθνική Διακομματική Επιτροπή για τη Δημόσια Διοίκηση και σύντομα θα κατατεθεί στη Βουλή.

Κατά συνέπεια θα εκλείψουν και τα ελάχιστα φαινόμενα προσλήψεων προσωπικού με τρόπο αδιαφανή και μη αξιοκρατικό, τα οποία παρουσιάστηκαν κατά την πρώτη φάση εφαρμογής του άνω νόμου.

Παράλληλα έχει δοθεί εντολή στις Τράπεζες να μην προχωρήσουν χωρίς την έγκριση της Κυβέρνησης σε προσλήψεις.

Ο Υφυπουργός

ΑΝ. ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

6. Στην με αριθμό 3155/7-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4189/14-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 3155/7-4-1997 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Π. Μελάς αναφορικά με την ανέγερση της νέας πτέρυγας του Τζάνειου Νοσοκομείου Πειραιά, σας πληροφορούμε ότι:

Στην πρόταση του Υπουργείου προς το Υπουργείο Οικονομικών που αφορά το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, περιλαμβάνεται και το έργο της Νέας Πτέρυγας του Τζάνειου Νοσοκομείου προϋπολογιζομένης δαπάνης 3.500.000.000 δρχ. (3 Υπάγεια, Ισόγειο, 3 Ορόφους και Μηχανόροφο), που θα περιλαμβάνει Συγκρότημα Χειρουργείων, Μαιευτήριο και Μαιευτική Νοσ. Μονάδα 24 κλινών, Μ.Τ.Ν. 15 κλινών, Μ.Ε.Θ. 14 κλινών, Μ.Α.Φ. 7 κλινών, Μονάδα Μεσογ. Αναιμίας 9 κλινών, Μονάδα Προώρων Βρεφών 21 κλινών κ.λ.π.

Οι παραπάνω Υπηρεσίες θεωρούνται ζωτικής σημασίας για την αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό του Νοσοκομείου.

Συγχρόνως θα επιτευχθεί η μεταφορά των Υπηρεσιών που στεγάζονται σήμερα στην πρώην κλινική Αντωναίου.

Το έργο προβλέπεται να δημοπρατηθεί εντός του 1997 και

να ολοκληρωθεί το έτος 2000.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜ. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ"

7. Στην με αριθμό 3239/10-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1533/20-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3239 που κατατέθηκε στις 10-4-1997 από τους Βουλευτές κ.κ. Στρατή Κόρακα και Νίκο Γκατζή και μας κοινοποιήθηκε με το Α.Π. 6017/21-4-1997 έγγραφο του Υπουργείου Αιγαίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στην θέση Κουταλά Κοινότητας Σερύφου έχει εκδοθεί Απόφαση ΠΕΧΩΔΕ (ΦΕΚ 97/8/95) περί έγκρισης χωροθέτησης και οικιστικής καταλληλότητας έκτασης ιδιοκτησίας της "Εταιρείας Μεταλλείων Σερύφου και Σπηλιαζέζης Α.Ε." βάσει του άρθρου 29 του ν. 1947/1991.

Οι ενδιαφερόμενοι έχουν υποβάλλει στις υπηρεσίες μας Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων καθώς και σχετική πολεοδομική μελέτη οι οποίες βρίσκονται στο στάδιο εξέτασης και αξιολόγησης.

Επισημαίνεται ότι η έγκριση της πολεοδομικής μελέτης γίνεται με Π.Δ/γμα το οποίο ελέγχεται, ως προς τη νομιμότητα από το ΣτΕ.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

8. Στην με αριθμό 3266/11-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 20787/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της αριθμ. 3266/11-4-1997 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Απόστολος Σταύρου, σχετικά με την ανάγκη λήψης μέτρων υπέρ των πλημυροπαθών του Δήμου Βούλας από τις πλημμύρες του 1993, σας πληροφορούμε ότι, το Υπουργείο θα εξετάσει τη δυνατότητα επιχορήγησης του Δήμου, για την αντιμετώπιση της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί.

Ο Υπουργός

ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ"

9. Στην με αριθμό 3318/15-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 12799/15-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 3318/15-4-1997 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. Α. Τασούλα και Μ. Μπόσκου, σχετικά με το Κέντρο Υγείας Κιάτου σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Από τα στοιχεία της Υπηρεσίας μας προκύπτει ότι στο Κ.Υ. Κιάτου υπηρετούν 1ΔΙ Παθολόγος, 2 ΔΙ και ΕΒ Παιδίατροι, 1 ΕΒ Γεν. Ιατρικής και 1 ΕΒ άνευ ειδικότητας.

Όσον αφορά στη θέση γιατρού Καρδιολόγου δεν υπάρχει δυνατότητα κάλυψης διότι στα Κέντρα Υγείας μη αστικών περιοχών δεν προβλέπονται θέσεις Καρδιολόγων.

2. Αναφορικά με το υπόλοιπο προσωπικό στο Κ.Υ. Κιάτου, υπηρετούν

1 ΤΕ-Δ/σης Μονάδων Υγείας, 6ΤΕ Νοσ/κής, 1 ΤΕ Μαιών, 1 ΔΕ Διοικ.-Λογ.,

1 ΔΕ Τεχνικών (συντ. κπρίων), 2 ΔΕ Αδ. Νοσοκόμων, 2 ΔΕ Παρασκευαστών,

1 ΥΕ Επιμελητών, 1 ΥΕ Πρ. Καθ/τας, 2 ΥΕ Πρ. Καθ/τας, 1 ΤΕ Ιατρ. Εργαστηρίων.

Επίσης έχουν εγκριθεί δύο θέσεις παραϊατρικού και λοιπού προσωπικού η προκήρυξη των οποίων θα ζητηθεί άμεσα από το ΑΣΕΠ.

Ο Υπουργός

Κ. ΓΕΙΤΟΝΑΣ"

10. Στην με αριθμό 3378/17-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1827/30-4-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Μακεδονίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση αρ. 3378/17-4-1997 που κατέθεσαν στην Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Σταύρος Παναγιώτου και Μαρία Μπόσκου, η οποία αναφέρεται στα Προγράμματα και τα έργα που εκτελούνται στον Άγιον Όρος, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η ερώτηση είναι σχετική της αρ. 1569/19-12-1996 ερώτησης των ιδίων Βουλευτών που απευθύνονταν στους Υπουργούς Εξωτερικών και Εθνικής Οικονομίας και η οποία απαντήθηκε με τα αρ. 43818/ΔΕΦΕ 38/9-1-1997 του ΥΠΕΘΟ 7868/5-2-1997 του ΥΠΕΧΩΔΕ και 273/31-1-1997 του ΥΜΑΘ, και με κατάθεση των εγγράφων που εξητούντο.

2. Συμπληρωματικά και στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης επισημαίνουμε:

α) Η ανάθεση της παρακολούθησης της υλοποίησης των χρηματοδοτούμενων από την Τράπεζα Ευρωπαϊκών Επενδύσεων στην Αναπτυξιακή Εταιρεία Χαλκιδικής (ΑΝΕΤΧΑ) ήταν αποκλειστική επιλογή του προαναφερθέντος χρηματοδότη, όπως σαφώς αναφέρεται στο μνημονευθέν απαντητικό έγγραφο του ΥΠΕΘΟ.

Ανεξάρτητα από το γεγονός αυτό, το ΚΕΔΑΚ εξακολουθεί να έχει την υψηλή εποπτεία των εν λόγω έργων (έγκριση της μελέτης-έλεγχος εφαρμογής της) χωρίς βέβαια να του έχει ανατεθεί και η επίβλεψη κατά την έννοια του άρθρου 3 του ν. 1418/1984 περί Δημοσίων Εργων. Προς την κατεύθυνση αυτή (της ανάληψης και της επίβλεψης) κινείται και η εισήγησή μας όσον αφορά την νέα πρόταση προγράμματος χρηματοδότησης της Τράπεζας Ευρωπαϊκών Επενδύσεων.

β) Η ανάθεση του monitoring από πλευράς Β.Ε.Ι. (Τράπεζα Ευρωπαϊκών Επενδύσεων) για έργα χρηματοδοτούμενα από αυτήν σε άλλο φορέα εκτός του ΚεΔΑΚ δεν έχει καμμία σχέση με την εκτίμηση της Κυβέρνησης προς αυτό. Απεναντίας η Κυβέρνηση αλλά και η Ι. Κοινότητα Αγίου Ορους εκτιμούν ότι το ΚεΔΑΚ ανταποκρίνεται με μεγάλη επιτυχία στην αποστολή του. Για τον λόγο αυτό και σε κάθε ευκαιρία (νέος Αρχαιολογικός Νόμος κ.λ.π.) τονίζεται η ανάγκη απόλυτου σεβασμού του νομικού πλαισίου που διέπει την λειτουργία του ΚεΔΑΚ και σύμφωνα με το οποίο του ΚεΔΑΚ ασκεί αποκλειστικά της αρμοδιότητες του ΥΠΕΧΩΔΕ, ΥΠΠΟ και Υπουργείου Γεωργίας στο Άγιον Όρος, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν απαιτούνται συνεχώς μέτρα για την βελτίωση της αποτελεσματικότητάς του.

γ. Οι κατασκευαστικές εταιρείες που έχουν αναλάβει την υλοποίηση του προγράμματος της Β.Ε.Ι. επιλέχθηκαν με διαδικασίες που καθόρισαν ο χρηματοδότης και ο χρηματοδοτούμενος, δηλαδή η Β.Ε.Ι. και η εκάστοτε χρηματοδοτούμενη Ιερά Μονή.

δ. Όσον αφορά το 15ετές πρόγραμμα (ύψους 283 δις δρχ.) και το αντίστοιχο 5ετές (ύψους 45 δις δρχ.) που αναφέρεται στην ερώτηση, εφ' όσον εγκριθεί η χρηματοδότησή του από το Ελληνικό Δημόσιο, φυσικά η παρακαλούησή του θα ανατεθεί στο ΚεΔΑΚ.

ε. Σκοπός του ΚεΔΑΚ είναι η διαμόρφωση προγραμμάτων έργων υποδομής, συντηρήσεων και αναστηλώσεων του Αγίου Ορους, η εκτέλεση αυτών και η υποβοήθηση και αρωγή του έργου της Ι. Κοινότητας και των Ι. Μονών του αγίου Ορους για την διαφύλαξη της κληρονομιάς του. Στα πλαίσια αυτά και για τους λόγους που αναφέρονται στο μνημονευθέν έγγραφο του ΥΠΕΧΩΔΕ, το ΚεΔΑΚ με απόλυτη ιεράρχηση και αντικειμενικά κριτήρια και πάντα σε συνεργασία και σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων της Αθωνικής Κοινότητας, προωθεί παρεμβάσεις για την προστασία του φυσικού πλούτου και της αγιορείτικης κληρονομιάς γενικότερα.

στ. Τις διατυπώμενες ανησυχίες για "την διατήρηση της ιερότητάς του χώρου" δεν τις συμμεριζόμαστε διότι η Ελληνική Πολιτεία αλλά κυρίως η Ι. Κοινότητα Αγίου Ορους, χωρίς την σύμφωνη γνώμη της οποίας δεν μπορεί να γίνει τίποτα στην περιοχή, είναι οι εγγυητές της χιλιόχρονης και πλέον διατήρησης της αγιορείτικης κληρονομιάς. Στο τυπικό επίπεδο υπάρχει η κατοχύρωση που διασφαλίζει ο Καταστατικός Χάρτης του Αγίου Ορους, το Σύνταγμα της Ελλάδος (άρθρο

105) και το γεγονός ότι υπάρχει ειδική σχετική αναφορά στη συνθήκη ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ε.

Ο Υπουργός

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΛΗΝΙΚΟΣ"

11. Στην με αριθμό 3437/18-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2656/20-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. ερώτησης 3437/18-4-1997 του Βουλευτή κ. Κορκολόπουλου Δ. Βασιλείου, σχετικά με τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Ίδρυμα Κοιν. Εργασίας "Αγ. Χαράλαμπος", Πύργου, Ν. Ηλείας, ΝΠΔΔ, σας ενημερώνουμε ότι το Υπουργείο μας έχει επιχορηγήσει εκτάκτως το εν λόγω ίδρυμα, από πιστώσεις του προϋπολογισμού 1996, με το ποσό των 15.000.000 δρχ.

Επιπροσθέτως, προκειμένου να εξασφαλίσουμε την κατά το δυνατόν ομαλότερη και απρόσκοπτη λειτουργία του ανωτέρω ιδρύματος, αλλά και όλων των Προνοιακών ιδρυμάτων, το Υπουργείο μας, βρίσκεται στο στάδιο αξιολόγησης, των αιτημάτων, για την δυνατότητα συμπληρωματικών επιχορηγήσεων, σύμφωνα με τις εγκεκριμένες πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου του τρέχοντος οικονομικού έτους.

Επιπλέον σας γνωρίζουμε ότι η κάλυψη του τακτικού προϋπολογισμού για κάθε ένα Προνοιακό Ίδρυμα Δημοσίου Δικαίου, είναι ευθύνη της οικείας Περιφερειακής Διοίκησης. Το Υπουργείο καλύπτει συμπληρωματικές τους προϋπολογισμούς τους.

Ο Υφυπουργός

Θ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ"

12. Στην με αριθμό 3483/24-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3305/19-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3483/24-4-1997 που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κ. Ελένη Ανουσάκη, αναφορικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς ακινήτων περιοχής Τουρκοβουνίων (Δημ. Αθηνών) και διεκδίκηση επαυτών από τους αδελφούς Καπράλου και ειδικότερα, για την περίπτωση της κας Ιωάννας Μπούφαλη, σας γνωρίζουμε ότι η υπηρεσία μας για το ίδιο θέμα έχει ενημερώσει τη Βουλή των Ελλήνων με τα (β) (γ) (δ) (ε) και (στ) σχετικά φωτ/φα των οποίων επισυνάπτεται για πλήρη ενημέρωσή σας.

Ο Υφυπουργός Οικονομικών

Γ. ΔΡΥΣ

Σημ. : Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

13. Στην με αριθμό 3485/29-4-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5069/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3485/29-4-1997 του Βουλευτή κ. Π. Σκανδαλάκη και απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Ο ΟΤΕ, τον Οκτώβριο του 1996, ίδρυσε την εταιρεία "ΚΥΨΕΛΟΕΙΔΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΙΝΗΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Α.Ε." (COSMOTE) με σκοπό την παροχή υπηρεσιών Κινητής Τηλεφωνίας Ξηράς, τεχνολογίας DCS-18CC και της μεταβίβασε την εκχωρηθείσα σ' αυτόν άδεια Κινητής Τηλεφωνίας.

Η Εταιρεία προχωρά με γρήγορους ρυθμούς, αφενός στην ανάπτυξη της υποδομής του δικτύου και αφετέρου στην εφαρμογή των στρατηγικών εκείνων, που θα βοηθήσουν την υλοποίηση των βασικών της στόχων.

Υστερα από σχετική διαγωνιστική διαδικασία, ο ΟΤΕ έχει προεπιλέξει ως συνεταιίρο του την Νορβηγική εταιρεία TELENOR (συμμετοχή 30%) με την οποία διεξάγονται οι σχετικές διαπραγματεύσεις, ενώ η οριστική συμφωνία θα ολοκληρωθεί εντός των προσεχών ημερών.

Η εμπορική εκμετάλλευση του συστήματος DCS-18CC προβλέπεται να αρχίσει στα τέλη του 1997 και αρχικά θα καλύψει τις ευρύτερες περιοχές Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Πάτρας.

Η διανομή των παρεχομένων υπηρεσιών θα γίνεται από τα καταστήματα της εταιρείας, τα καταστήματα του ΟΤΕ σε όλη την Ελλάδα και τα καταστήματα επλεγμαμένων αντιπροσώπων.

Τέλος, σας πληροφορούμε ότι δεν προβλέπονται συνεργασίες με άλλους Κρατικούς φορείς, ούτε και με τις δύο άλλες εταιρείες Κινητής Τηλεφωνίας.

Ο Υπουργός

ΧΑΡ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ"

14. Στην με αριθμό 3495/2-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 627/20-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Εθν. Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3495/2-5-1997 που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Δ. Σιούφας, Ε. Μείμαράκης και Δ. Κωστόπουλος, σχετικά με επιτόκια δανεισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η διαδικασία απελευθέρωσης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, η οποία ξεκίνησε από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, έχει ολοκληρωθεί και ήδη από το 1993 το σύνολο των επιτοκίων καταθέσεων και χορηγήσεων δεν καθορίζονται πλέον διοικητικά, αλλά ελεύθερα από τις τράπεζες στο πλαίσιο ανταγωνιστικών συνθηκών στις αγορές χρήματος και κεφαλαίου.

Η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού επέτρεψε τη σταδιακή μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων τα τελευταία χρόνια με σημαντικό όφελος τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τους καταναλωτές. Ειδικότερα, τα επιτόκια στα δραστικά δάνεια έχουν μειωθεί σημαντικά (από 26% κατά μέσο όρο στο τέλος του 1994 έχουν υποχωρήσει σήμερα σε 17-19%). Επιπλέον μετά την απελευθέρωση της κίνησης κεφαλαίων το Μάιο 1994, οι ελληνικές επιχειρήσεις προσφεύγουν με αυξανόμενο βαθμό σε δανεισμό σε συνάλλαγμα, επωφελομένους των χαμηλών επιτοκίων (4-8%) σε συνάλλαγμα σε συνδυασμό με την ασκούμενη αντιπληθωριστική συναλλαγματική πολιτική.

Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι όλες σχεδόν οι μεγάλες επιχειρήσεις δανείζονται με επιτόκια που προσδιορίζονται από το εκάστοτε ATHIBOR των 3 μηνών πλέον ενός περιθωρίου 1-2 εκατοστίων μονάδων. Σε αυτή την περίοδο το ATHIBOR έχει υποχωρήσει σε 10,5% από 18% στο τέλος του 1994.

Όσον αφορά δε τη διαφορά μεταξύ επιτοκίων χορηγήσεων και καταθέσεων παρατηρείται ότι έχει μείνει μειωθεί, αλλά εξακολουθεί να είναι της τάξεως των 7 εκατοστίων μονάδων στην Ελλάδα, ενώ σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες είναι χαμηλότερη, 3-5 εκατοστίες μονάδες. Μέρος, όμως, αυτής της διαφοράς, όπως η επιβάρυνση των δανείων με εισφορά του ν. 128 ύψους 1% που περιλαμβάνεται στο περιθώριο των 7 μονάδων δεν επηρεάζει τα αποτελέσματα των τραπεζών, διότι αποδίδεται από τις τράπεζες σε ειδικό λογαριασμό για επιδότηση του επιτοκίου των δανείων προς σεισμοπαθείς, βιοτέχνες και των στεγαστικών δανείων πρώτης κατοικίας. Η διαφορά όμως των επιτοκίων επηρεάζεται από την επιβάρυνση που υφίστανται οι τράπεζες λόγω της μη ικανοποιητικής εξυπηρέτησης ορισμένων κατηγοριών δανείων.

Ο τρόπος με τον οποίο οι νομισματικές αρχές επιδιώκουν να επηρεάσουν τη διαφορά επιτοκίων, σε ένα πλήρως απελευθερωμένο τραπεζικό σύστημα και απαλλαγμένο από τις διοικητικές παρεμβάσεις του παρελθόντος, είναι αυτός που ακολουθείται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή ενισχύοντας και διευκολύνοντας τον υγιή ανταγωνισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ας σημειωθεί δε ότι κάθε μια τράπεζα δεν αντιμετωπίζει σήμερα μόνο τον ανταγωνισμό από τα υπόλοιπα 50 πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα, αλλά και από ευρωπαϊκά πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν τραπεζικές υπηρεσίες διασυννορικά, χωρίς εγκατάσταση στη χώρα.

Τέλος, η προσπάθεια που καταβάλλεται για περαιτέρω

αποκλιμάκωση του πληθωρισμού είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσει σε αντίστοιχη μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων στο εγγύς μέλλον, με όλα τα ευνοϊκά αποτελέσματα που αυτό συνεπάγεται για τις επενδύσεις, την απασχόληση και γενικότερα, την οικονομική δραστηριότητα της χώρας.

Ο Υπουργός

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ"

15. Στην με αριθμό 3496/2-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 10209/21-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3496/2-5-1997 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Α. Φούσα όσον αφορά αρμοδιότητες του Υπουργείου μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το έργο του Φυσικού Αερίου καθορίστηκε έτσι ώστε να είναι οικονομικά βιώσιμο, και περιλαμβάνει στην πρώτη αυτή φάση την τροφοδότηση των περιοχών και τις μεγαλύτερες ενεργειακές καταναλώσεις. Τούτο ήταν απαραίτητο για την εξασφάλιση και της σχετικής χρηματοδότησης από την Ε.Ε. (επιδότησεις-δάνεια), η οποία καλύπτει το 70% περίπου της συνολικής επένδυσης.

Για τον λόγο αυτό στο σημερινό προσδιορισμό του έργου δεν περιλαμβάνεται η τροφοδότηση της Ηπείρου.

Μετά το πέρας της κατασκευαστικής περιόδου του παρόντος έργου, η ΔΕΠΑ θα μπορέσει να εξετάσει την επέκταση της τροφοδοσίας με φυσικό αέριο και σε άλλες περιοχές, στα πλαίσια των δυνατοτήτων της συνεκτιμώντας και τις δυνατότες καταναλώσεις κατά περίπτωση.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

16. Στην με αριθμό 3496/2-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16085/19-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθν. Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την ερώτηση 3496/2-5-1997 & σε ό,τι αφορά το ΥΠΕΘΟ, σας ενημερώνουμε ότι για την αντιμετώπιση των οξυμένων προβλημάτων της Περιφέρειας Ηπείρου, στα πλαίσια του 2ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, 1994-1999 προβλέπονται τα ακόλουθα προγράμματα ή παρεμβάσεις:

1. Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (Π.Ε.Π Ηπείρου) ύψους 100 δις δρχ.
2. Παρεμβάσεις Κεντρικών Φορέων στην Περιφέρεια ύψους 94,05 δις
3. Παρεμβάσεις του Ταμείου Συνοχής: Σύνολο 36,57 δις δρχ.
α. μεταφορές, ύψους 14,5 δις δρχ
β. λιμενικά έργα, ύψους 12,5 " "
γ. περιβάλλον 9,57 " "
4. Παρεμβάσεις από την Κοινοτική Πρωτοβουλία Προγράμματος INTEREG II ύψους 20 δις.
5. Παρεμβάσεις από την Κοινοτική Πρωτοβουλία Προγράμματος PESCA ύψους 1,5 δις.
6. Παρεμβάσεις από την Κοινοτική Πρωτοβουλία Προγράμματος LEADER ύψους 8 δις δρχ.

Ο συνολικός προϋπολογισμός των ανωτέρω παρεμβάσεων ανέρχεται σε 260,12 δις δρχ. τελικό στόχο την υποστήριξη των πολιτικών επίλυσης των προβλημάτων της Περιφέρειας Ηπείρου.

'Όλες οι πιο πάνω ενέργειες έχουν ως στόχο να ανατρέψουν τη δυσμενή εικόνα και τις ανισότητες σε βάρος της Περιφέρειας Ηπείρου.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΠΑΧΤΑΣ"

17. Στην με αριθμό 3497/5-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθ. 1019-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Δημ. Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3497/5-5-1997, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ, σε ό,τι μας αφορά, σας

γνωρίζουμε τα εξής:

Οι αρμόδιες Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας κατόπιν εντολών και οδηγιών μας λαμβάνουν έντονα μέτρα για την ταχεία και ασφαλή κυκλοφορία πεζών και οχημάτων σε όλη τη χώρα και διενεργούν συνεχείς αυστηρούς ελέγχους για τη τήρηση των κανόνων του ΚΟΚ.

Ειδικότερα, για την καλύτερη και αποτελεσματικότερη τροχονομική αστυνόμευση των δύο μεγάλων εθνικών οδών, έχει σχεδιασθεί η συγκρότηση ειδικής Υπηρεσίας Τροχαίας ώστε να έχουμε περιτολικό κάθε τριάντα χιλιόμετρα σε αυτές.

Ιδιαίτερα αυστηροί είναι οι έλεγχοι στα φορτηγά, τις νταλίκες, τα πούλμαν και γενικά τα λεωφορεία με τα οποία μετακινούνται ομαδικά πολλά άτομα, για διαπίστωση τήρησης των σχετικών με την νόμιμη και ασφαλή κυκλοφορία των διατάξεων (άδεια κυκλοφορίας, έλεγχος από το ΚΤΕΟ, κανονικό φορτίο, κανονική λειτουργία φώτων, ταχογράφου και τήρηση των ορίων ταχύτητας, κίνηση στην δεξιά λωρίδα κυκλοφορίας, κ.λ.π.) καθώς και τα δίκυκλα και τα αγροτικά μηχανήματα. Επίσης ελέγχονται οι οδηγοί για κατοχή άδειας ικανότητας οδηγού κατηγορίας αντίστοιχης με το όχημα που οδηγού και για τήρηση του καθορισμένου ωραρίου οδήγησης.

Ειδικότερα, για τις νταλίκες, έχει προταθεί στο Υπουργείο Μεταφορών η απαγόρευση κυκλοφορίας τους τα Σαββατοκύριακα και ορισμένες ώρες αιχμής.

Για τη διαπίστωση της μέθης των οδηγών, οι αρμόδιες Υπηρεσίες Τροχαίας προβαίνουν στη συγκρότηση συνεργείων ελέγχου μέθης όλες τις ημέρες της εβδομάδας και ειδικότερα τα Σαββατοκύριακα και νυχτερινές. Οι έλεγχοι γίνονται με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών συσκευών με τις οποίες έχουν εφοδιασθεί οι Υπηρεσίες.

Στα πλαίσια αυτά, κατά το έτος 1996 συγκροτήθηκαν στην Αττική 1.650 συνεργεία ελέγχου μέθης, ελέγχθηκαν 28644 άτομα και βεβαιώθηκαν 3742 περιπτώσεις με ένδειξη μέθης. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα στην υπόλοιπη χώρα συγκροτήθηκαν 2801 συνεργεία, ελέγχθηκαν 35933 άτομα και βεβαιώθηκαν 1984 περιπτώσεις με ένδειξη μέθης.

Επίσης, κατά το από 21-4-1997 και 4-5-1997 χρονικό διάστημα, συγκροτήθηκαν σε όλη τη χώρα 151 συνεργεία, ελέγχθηκαν 2.425 άτομα και βεβαιώθηκαν 191 περιπτώσεις οι υπαίτιοι παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη.

Με ειδικά συνεργεία ελέγχεται και η ταχύτητα των οχημάτων σε όλη τη χώρα.

Στις Υπηρεσίες μας έχουν δοθεί εντολές για παραπομπή και επανεξέταση των οδηγών που αγνοούν βασικούς κανόνες του Κ.Ο.Κ. ή για τους οποίους διατηρούν αμφιβολίες για τη σωματική ή πνευματική τους κατάσταση.

Κατά τις περιόδους των μεγάλων εορτών του έτους και κατά τις μαζικές εξόδους των πολιτών η τροχονομική αστυνόμευση είναι εντονότερη. Εκτός από τα μέτρα που έχουν ήδη αναφερθεί, διανέμονται από τις Υπηρεσίες Τροχαίας ενημερωτικά φυλλάδια κυκλοφοριακού περιεχομένου, γίνεται δια του τύπου και των τηλεοπτικών μέσων ενημέρωση και δίδονται οδηγίες για ασφαλή οδήγηση.

Παράλληλα επισημαίνονται οι φθορές, βλάβες, ατέλειες του οδικού δικτύου και ενημερώνονται αμέσως τα συναρμόδια Υπουργεία για την αποκατάστασή τους και λήψη μέτρων αποτροπής των κινδύνων.

Στα Υπουργεία αυτά και σε άλλους συναρμόδιους φορείς υποβάλλονται προτάσεις και για μονοδρομήσεις οδών, αλλαγές δρομολογίων, αλλαγή χρόνου λειτουργίας φωτεινών σηματοδότην, τοποθετήσεις καθέτου και οριζόντιας σημάτων κ.λ.π. και γενικά για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων και παρεμβάσεων, που θα επιλύσουν το κυκλοφοριακό πρόβλημα προς όφελος των πολιτών και την εξυπηρέτηση του δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος.

Επίσης καταβάλλονται συνεχείς προσπάθειες και για την κοινωνική αφύπνιση και ευαισθητοποίηση των πολιτών με κύριους άξονες τη σωστή κυκλοφοριακή αγωγή, το σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή και την εμπέδωση της κυκλοφοριακής συνείδησης, μέσα από ομιλίες και διαλέξεις σε σχολεία,

συλλόγους, επαγγελματικά σωματεία και διάφορες Υπηρεσίες, καθώς και ραδιοφωνικές εκπομπές, εκθέσεις κ.λ.π. Στα πλαίσια αυτά κατά το παρελθόν έτος έγιναν 2530 διαλέξεις σε περίπου 170.000 μαθητές.

Πέραν αυτών ερευνώνται και μελετώνται σε βάθος οι παράγοντες πρόκλησης των ατυχημάτων, συνάγονται συμπεράσματα και αποφασίζεται η λήψη κάθε πρόσφορου, προς την κατεύθυνση αυτή, μέτρου, σε συνεργασία με τα άλλα Υπουργεία με τα άλλα Υπουργεία και συναρμόδιους φορείς.

Όσον αφορά τα προτεινόμενα με το πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής άμεσα βραχυπρόθεσμα και μεσομακροπρόθεσμα μέτρα που αφορούν το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ενημερώθηκαν οι αρμόδιες Υπηρεσίες μας και διατάχθηκαν κάθε μια, στα πλαίσια της αρμοδιότητάς τους, για την υλοποίηση σε εύλογο χρόνο.-

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

18. Στην με αριθμό 3499/5-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 14462/20-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3499/5.5.1997 που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Πέτρος Τατούλης, σας γνωρίζουμε ότι:

1. Στο Κ.Υ. Τροπαίων είναι χρεωμένες έξι (6) θέσεις αγροτικών γιατρών, αλλά οι τρεις (3) είναι οργανικές, οι άλλες (3) είναι επί πλέον για να μπορούν να καλύπτουν ανάγκες οι δύο (2) στη Μ.Τ.Ν. του Νοσοκ. Τρίπολης, και ο ένας για εξυπηρέτηση-εγκατάσταση του Π.Ι. Πρασίνου, όπου ήδη αποσπάσθηκαν. Έτσι από τις τρεις (3) οργανικές θέσεις έχει γίνει μια απόσπαση στην Αθήνα στο Ψυχ. Νοσοκ. Αττικής για κάλυψη άμεσων, επείγουσών και επιτακτικών αναγκών".

2. Στο Κ.Υ. Δημητσάνας είναι χρεωμένες έξι (6) αγροτικών γιατρών, αλλά οι πέντε (5) είναι οργανικές. Η μια είναι επί πλέον για να μπορεί να καλύπτει ο γιατρός το Ψυχιατρείο Τρίπολης όπου ήδη αποσπάσθηκε. Έτσι από τις πέντε (5) θέσεις έχει αποσπασθεί μόνο ένας γιατρός και αυτός στο Ω.Ρ.Α/κό τμήμα του Νοσοκομείου Τρίπολης.

3. Η Δ/νσή μας προκήρυξε εγκαίρως τις κενές θέσεις στα κενά ΠΙ αλλά μέχρι στιγμής δεν προτιμήθηκαν από υποψήφιους αγροτικούς γιατρούς.

Θα προκηρυσσονται δε συνεχώς μέχρι κάλυψής των.

4. Όσον αφορά την έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού, στα ΦΕΚ 10/31.12.1996 τ.ΑΞΕΠ δημοσιεύθηκαν οι οριστικοί πίνακες διοριζομένων στα Κ. Υγείας Τροπαίων και Δημητσάνας, πέντε (5) και τεσσάρων (4) θέσεων αντίστοιχα νοσηλευτικού - παραϊατρικού και λοιπού προσωπικού.

Το Ν.Γ. Νοσοκ. Τρίπολης στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγονται τα ανωτέρω Κέντρα Υγείας θα προχωρήσει άμεσα στις προσλήψεις των διορισθέντων.

5. Επίσης στο Κ.Υ. Τροπαίων, με την υπ' αριθμ. ΔΥ13α/ΔΥ688/12.5.1997 έχει προκηρυχθεί μια θέση Δ/ντή Γεν. Ιατρικής ή Παθολογίας.

Ο Υπουργός

ΚΩΝ. ΓΕΙΤΟΝΑΣ"

19. Στην με αριθμό 3513/5-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 253/20-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 3513/05.05.1997 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Βαρβιτσιώτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το πρόβλημα της συντηρήσεως επιφανείας της Πύλης Ανδριανού απασχολεί την αρμόδια Εφορεία από το 1995. Ο προβληματισμός για τον τρόπο καθαρισμού της επιφανείας είναι ο έντονος, καθώς το μνημείο επιβαρύνεται καθημερινά γιατί βρίσκεται σε επαφή με οδό μεγάλης κυκλοφορίας. Ο καθαρισμός φέρνει στην επιφάνεια μια νέα "επιδερμίδα" η οποία εντός ολίγου υπάρχει ο φόβος ότι θα προσομοιάζει στην παλιά. Κατά τη συζήτηση στο ΚΑΣ του τρόπου καθαρισμού, σε συνεργασία με εταιρεία που διεκπεραίωσε τον καθαρισμό

της αψίδας του Γαλέριου, προέκυψε το συμπέρασμα ότι το μνημείο έχει στατικό πρόβλημα. Για το λόγο αυτό η συζήτηση για τη συντήρηση της επιφανείας αναβλήθηκε προκειμένου να μελετηθεί από τη Διεύθυνση Αναστήλωσης Αρχαίων Μνημείων η έκταση του στατικού προβλήματος.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

20. Στην με αριθμό 3514/5-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2849/20-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αρ. πρ. επ. 3514/5-5-1997 ερώτησης του Βουλευτή κ. Τζωάννου Γ. Ιωάννη, σχετικά με τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Ίδρυμα Κοιν. Εργασία "Θεομήτωρ", Αγιάσου, σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο μας έχει προωθήσει συμπληρωματική επιχορήγηση, συνολικού ποσού 120.000.000 δρχ., για το εν λόγω ίδρυμα, από πιστώσεις του προϋπολογισμού 1997, για την κάλυψη του ελλείμματος που έχει προκύψει στον προϋπολογισμό του.

Επιπροσθέτως, προκειμένου να εξασφαλίσουμε την κατά το δυνατόν ομαλότερη και απρόσκοπτη λειτουργία όλων των Προνοιακών ιδρυμάτων, το Υπουργείο μας, βρίσκεται στο στάδιο αξιολόγησης, των αιτημάτων, για την δυνατότητα συμπληρωματικών επιχορηγήσεων, σύμφωνα με τις συγκεκριμένες πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου του τρέχοντος οικονομικού έτους.

Επιπλέον σας γνωρίζουμε ότι η κάλυψη του τακτικού προϋπολογισμού για κάθε Προνοιακό Ίδρυμα Δημοσίου Δικαίου, είναι ευθύνη της οικείας Περιφερειακής Διοίκησης. Το Υπουργείο καλύπτει συμπληρωματικά τους προϋπολογισμούς τους.

Ο Υφυπουργός

Θ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ"

21. Στην με αριθμό 3530/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 573/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3530/6-5-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Νικολόπουλος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η γεινίαση των φυλάκων με τα σχολεία εντάσσεται στο ευρύτερο κοινωνικό πρόβλημα της λειτουργίας των φυλάκων σε κατοικημένες περιοχές. Η επίλυσή του, λοιπόν, αφορά την ελληνική πολιτεία γενικότερα και όχι μόνο το Υπουργείο Παιδείας.

Ωστόσο, το Υπουργείο Παιδείας, επιδεικνύοντας ιδιαίτερη ευαισθησία για το θέμα αυτών των σχολείων, έχει δώσει κατευθύνσεις στους εκπαιδευτικούς ώστε με τη σωστή ενημέρωση των μαθητών να εξασφαλίζεται η προστασία τους.

Τέλος θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι η απόκτηση οικογενειακών εκτάσεων (είτε με απευθείας αγορά είτε με αναγκαστική απαλλοτρίωση) στα αστικά κέντρα είναι, τις περισσότερες φορές, δυσχερής λόγω της ελλείψεως χώρων κατάλληλων για την ανέγερση σχολείων. Σημειώνουμε δε ότι η πρόσκτηση των οικοπέδων και η ανέγερση των σχολείων ανήκει στην αρμοδιότητα της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝ. ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

22. Στην με αριθμό 3533/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4672/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 3533/6.5.1997, που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Γεώργιο Κаланτζή, αναφορικά με τα οικονομικά αιτήματα του αστυνομικού προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, σας πληροφορούμε ότι:

Έχει ήδη υπογραφεί από τους συναρμόδιους Υπουργούς και προωθείται η τροπολογία που ρυθμίζει τα θέματα του

επιδόματος εξομάλυνσης των στρατιωτικών εν γένει, καθώς και τις μισθολογικές προαγωγές του προσωπικού της ΕΛ.Α.Σ., του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος. Η τροπολογία αυτή θα συμπεριληφθεί στο σχέδιο νόμου "Ρυθμίσεις συνταξιοδοτικών θεμάτων και άλλες συναφείς διατάξεις", που έχει κατατεθεί στη Βουλή.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ"

23. Στην με αριθμό 3533/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 64/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Δημ. Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3533/6-5-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι για το αναφερόμενο σε αυτή θέμα δόθηκε απάντηση στη Βουλή την 12-5-1997 με αφορμή την 1127/7-5-1997 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτού κ. Ν. Γκατζή.

Για βελτίωση της οικονομικής θέσης των αστυνομικών συνεχίζουμε τις προσπάθειες μέσα από τις δημοσιονομικές δυνατότητες της χώρας και μετά την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογικού που έγινε με το ν. 2248/1996.

Στα πλαίσια αυτά και μέσα από το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο, που θα ψηφισθεί σύντομα στη Βουλή, θα ρυθμισθούν τα θέματα των μισθολογικών προαγωγών και της αύξηση του επιδόματος εξομάλυνσης.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

24. Στην με αριθμό 3536/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21086/21-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3536/6-5-1996 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Μ. Καρχιμάκη και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας στέλνουμε συνημμένα πίνακα έργων που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα ΕΑΠΤΑ II Νομο Λασιθίου.

Επίσης σας ενημερώνουμε ότι τα συνολικά ποσά που θα διατεθούν στους υπόλοιπους Νομούς της Κρήτης το 1997 στα πλαίσια του Προγράμματος ΕΑΠΤΑ II έχουν ως ακολούθως:

Ν. Ηρακλείου έργα προϋπολ. 4.985.283.000 πίστωση 1997, 1.664.623.000 δρχ.

Ν. Ρεθύμνης " " 2.212.631.000 " 725.490.000 δρχ.

Ν. Χανίων " " 3.897.033.000 " 1.267.781.000 δρχ.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

25. Στην με αριθμό 3538/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21085/21-5-1997 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3538/6-5-1997 που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Μ. Καρχιμάκη και αναφέρεται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι στο Πρόγραμμα ΕΑΠΤΑ II έχει ενταχθεί το έργο "Διακοινοτικός δρόμος Ζήρος- Ξηρόκαμπος με προϋπολογισμό 100 εκατ. δρχ. φορέα υλοποίησης το Σ.Π. έως Ε.Π. Νομού Λασιθίου και προϋπολογισμό 1997, 20 εκατ. δρχ.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

26. Στην με αριθμό 3548/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 254/20-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην αριθμ. 3548/06.05.1997 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αντώνιου Φούσα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για τα ζητήματα αυτά έχω ήδη απαντήσει στην 641/4.2.199 επίκαιρη ερώτηση.

Επισυνάπτονται τα σχετικά πρακτικά της Βουλής.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

27. Στην με αριθμό 3551/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 255/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Δημ. Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3551/6.5.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. ΚΑΤΣΑΡΟΣ, σας γνωρίζουμε ότι τα καταγγελλόμενα με αυτή είναι ανακριβή.

Καμία μετάθεση δεν έγινε στην Αστυνομία μεροληπτικά και με κομματικά κριτήρια.

Τέτοιες πρακτικές είναι αντίθετες με το ήθος και την πολιτική μας φιλοσοφία.

Μέχρι σήμερα οι τακτικές και έκτακτες μεταθέσεις γίνονται από τα αρμόδια Υπηρεσιακά Συμβούλια για κάλυψη υπηρεσιακών και μόνο αναγκών και είναι πλήρως εναρμονισμένες με τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς.

Κατά τη διενέργειά τους λαμβάνονται πάντοτε υπόψη τα τυχόν υφιστάμενα αιτήματα και άλλοι παράμετροι (λόγοι υγείας, οικογενειακές κι ατομικές ανάγκες, υπηρεσιακή φθορά, πειθαρχικά παραπτώματα, χρόνος υπηρεσίας στην ίδια περιοχή κ.λ.π.).

Στα πλαίσια αυτά και προκειμένου να καλυφθούν υφιστάμενα κενά, να ενισχυθούν Υπηρεσίες που είχαν σοβαρά ελλείμματα και αντιμετωπίζουν έντονα προβλήματα και να εξασφαλισθεί η ομαλή λειτουργία τους, έγινε με υπευθυνότητα και αντικειμενικότητα μετάθεση 17 Αξιωματικών και 364 κατωτέρων Αστυνομικών τον Απρίλιο και όχι 1500 όπως αναφέρεται.

Πέραν αυτού, σας πληροφορούμε ότι η καθιέρωση του νέου συστήματος μεταθέσεως με αντικειμενικά κριτήρια (μόρια) έγινε πραγματικότητα με τη δημοσίευση στο Α-62 ΦΕΚ της 23-4-1997 του Π.Δ. 1969/1997 και εφεξής οι μεταθέσεις και μετακινήσεις θα γίνονται με τα κριτήρια αυτά.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

28. Στην με αριθμό 3553/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 20795/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της αριθμ. 3553/6-5-1997 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικ. Καταρός, σχετικά με την χρηματοδότηση της Κοινότητας Κρήτης, Νομού Λαρίσας, σας πληροφορούμε, ότι δεν μπορεί προς το παρόν να ικανοποιηθεί το ανωτέρω αίτημα γιατί οι πιστώσεις που διαθέτει το Υπουργείο είναι περιορισμένες.

Ο Υπουργός

ΑΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ"

29. Στην με αριθμό 3555/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 256/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Δημ. Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3555/6-5-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. ΚΑΤΣΑΡΟΣ, σας γνωρίζουμε ότι η καταγγελία για 1500 μεταθέσεις τον Απρίλιο δεν είναι ακριβής.

Από 1-4 έως 22-4-1997 μετατέθηκαν μόνο 17 Αξιωματικοί και 364 κατώτεροι αστυνομικοί για ικανοποίηση δίκαιων αιτημάτων τους και κάλυψη κενών θέσεων του βαθμού τους.

Όσον αφορά τις μεταθέσεις του 1994 από την Αστυνομική Διεύθυνση Λαρίσας, που είχε πλεόνασμα δύναμης, αυτές έγιναν για ενίσχυση Υπηρεσιών με ελλειμματική δύναμη που αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα λειτουργικότητας.

Το θέμα της επαναφοράς στη Λάρισα των αναφερόμενων στην ερώτηση, θα εξετασθεί κατά τις τακτικές μεταθέσεις που θα γίνουν σύμφωνα με το νέο σύστημα των διατάξεων του

Π.Δ. 69/1997, με τις οποίες καθιερώνονται αντικειμενικά κριτήρια (μόρια). Για την κάλυψη των 8 κενών οργανικών θέσεων της Διεύθυνσης αυτής, μπορούν οι αναφερόμενοι στην ερώτηση αστυνομικοί να υποβάλλουν σχετικές αιτήσεις σύμφωνα με τις διαταγές της Υπηρεσίας.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

30. Στην με αριθμό 3562/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2879/20-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της με αρ. πρ. 3562/6-5-1997 ερώτησης της Βουλευτού κ. Φουντουκίδου Π. σχετικά με την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου Ψυχοσωματικά Αναπήρων Ατόμων Γιαννιτών, σας γνωρίζουμε ότι η αρμόδιότητα επιχορήγησης ιδρυμάτων ΝΠΙΔ ανήκει στην οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Το Υπουργείο επιχορηγεί εφόσον η Ν. Αυτοδ/ση δεν έχει στον προϋπολογισμό της σχετικές πιστώσεις.

Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε ζητήσει πληροφορίες από την Ν. Αυτοδ/ση Πέλλας προκειμένου να εξετασθεί η δυνατότητα επιχορήγησης του εν λόγω Κέντρου.

Ο Υφυπουργός

Θ. ΚΟΤΣΩΝΗΣ"

31. Στην με αριθμό 3565/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 5072/6-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 3565/6.5.1997 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Αδάμ Ρεγκούζα, και απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, αναφορικά με την εκχώρηση συχνότητας ραδιοφωνικούς σταθμούς σας πληροφορούμε, τα παρακάτω:

1. Η εκχώρηση των συχνοτήτων στους ραδιοφωνικούς σταθμούς θα διενεργηθεί με την έκδοση των αντιστοιχών αδειών οι οποίες θα χορηγηθούν στους ενδιαφερόμενους σύμφωνα με τις διατάξεις του ισχύοντος νόμου (Ν. 2328/1995 αρθ. 7 παρ. 1) με απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε. μετά από σύμφωνη γνώμη του Ε.Σ.Ρ.

2. Η προκήρυξη των θέσεων αδειών για το νομό Θεσσαλονίκης θα διενεργηθεί με την παράγραφος 2 του ίδιου νόμου έχει ήδη γίνει με απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε. Συνεπώς οι ενδιαφερόμενοι ραδιοφωνικοί σταθμοί του νομού Θεσσαλονίκης (άρα και η Ιερά Μητρόπολη Λαγκαδά) πρέπει μέσα στην προθεσμία που ορίζει ο νόμος να υποβάλλουν στο Υπουργείο Τύπου και Μ.Μ.Ε. αίτηση με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για να συμμετάσχουν στη διαδικασία χορήγησης άδειας τοπικού ραδιοφωνικού σταθμού.

Ο Υπουργός

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ"

32. Στην με αριθμό 3577/6-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 200/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3577/6-5-1997 του Βουλευτή κ. Κ. ΚΑΡΑΜΗΝΑ και όσον αφορά τα θέματα που άπτονται των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α) Για το πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης το Υπουργείο μας, διαβλέποντας την σοβαρότητά του, προέβη στη σταδιακή ενίσχυση σε έμπυχο υλικό και επιχειρησιακά μέσα των Λιμενικών Αρχών που γεινιάζουν άμεσα με τις Χώρες προέλευσης των λαθρομεταναστών, ενώ παράλληλα σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία εκπόνησε ειδικό σχέδιο για την αντιμετώπισή του.

Β) Τα μέτρα αυτά έδωσαν τη δυνατότητα στις Λιμενικές Αρχές Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου, Κω, Ρόδου και Κέρκυρας, στις οποίες ανατέθηκε το κύριο βάρος εφαρμογής του προαναφερόμενου σχεδίου, να πυκνώσουν τις διενεργούμενες περιπολίες και να αυξήσουν την παρουσία τους στον Ελληνικό θαλάσσιο χώρο,

αξιοποιώντας κατάλληλα το προσωπικό και τα μέσα που τους διατέθηκαν, με αποτέλεσμα να έχουν καταγραφεί μέχρι σήμερα αρκετά περιστατικά εντοπισμού λαθρομεταναστών, σύλληψης μεταφορέων τους καθώς και αποτροπής-καταξίωσης σκαφών που επιχείρησαν να εισέλθουν παράνομα στα χωρικά μας ύδατα.

Γ) Η πρόσφατη έξαρση της παράνομης δραστηριότητας αλβανικών εγκληματικών ομάδων στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Κέρκυρας, Θεσπρωτίας, Αλβανίας και το τραγικό περιστατικό της 26-4-1997, οδήγησε το Υπουργείο μας στην επιπλέον ενίσχυση σε προσωπικό και μέσα των Λιμενικών Αρχών Κέρκυρας και Ηγουμενίτσας, των οποίων η συνεχής πλέον παρουσία στην υπόψη περιοχή, έχει ήδη αποφέρει σημαντικά αποτελέσματα στην προσπάθεια αντιμετώπισης των Αλβανών κακοποιών (αναχαίτισεις σκαφών, σύλληψη Αλβανού εμπόρου ναρκωτικών, κατάσχεση 324 κιλών ινδικής κάνναβης).

Δ) Ανεξάρτητα των ανωτέρω η περαιτέρω θωράκιση των ευαίσθητων περιοχών της πατρίδας μας, μεταξύ των οποίων και η Σάμος, αποτελεί σταθερή επιδίωξη του ΥΕΝ, το οποίο παρά την υφιστάμενη στενότητα σε προσωπικό και μέσα προγραμματίζει την περαιτέρω ενίσχυση των τοπικών Λιμενικών Αρχών, προκειμένου να ανταποκρίνονται αποτελεσματικότερα στο δύσκολο έργο τους, διατηρώντας με τον τρόπο αυτό το αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων τους και την απρόσκοπτη άσκηση των επαγγελματικών τους δραστηριοτήτων.

Ε) Ειδικότερα για την κάλυψη των αναγκών αστυνόμευσης των θαλάσσιων περιοχών της νήσου Σάμου, πέραν των δύο περιπολικών σκαφών υψηλών επιχειρησιακών δυνατοτήτων που διαθέτει η τοπική Λιμενική Αρχή, διατέθηκαν πρόσφατα δύο επιπλέον ταχύπλοα σκάφη και αποσπώνται κατά περιόδου άνδρες των Ειδικών Δυνάμεων του ΛΣ ώστε να καθίσταται αποτελεσματικότερη η αντιμετώπιση του προβλήματος της λαθραίας εισόδου αλλοδαπών από τα απέναντι τουρκικά παράλια.

ΣΤ) Τέλος και όσον αφορά την προμήθεια των έξι ελικοπτέρων παντός καιρού σας γνωρίζουμε ότι έχει ήδη εκδοθεί σχετική Διακήρυξη Δημοσίου Διεθνούς Διαγωνισμού και η κατάθεση των τεχνικών και οικονομικών προσφορών, θα διενεργηθεί την 10/6/1997.

Ο Υπουργός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡ. ΣΟΥΜΑΚΗΣ"

33. Στην με αριθμό 3579/7-5-1997 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 28/19-5-1997 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3579/7-5-1997, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Α. ΛΟΥΛΕ, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για την αναφερόμενη έκρηξη και τις ζημιές που προκλήθηκαν την 5-5-1997 στο τουρκικό χαμάμ, ιδιοκτησίας του Δήμου Τυρνάβου, κινητοποιήθηκε αμέσως το Αστυνομικό Τμήμα Τυρνάβου, επελήφθη προανακρίσεως και διενήργησε έρευνες και αναζητήσεις για ανακάλυψη των δραστών.

Οι έρευνες, οι οποίες μέχρι σήμερα δεν είχαν θετικά αποτελέσματα, συνεχίζονται προς κάθε κατεύθυνση με αμείωτο ενδιαφέρον.-

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

34. Στην με αριθμό 3579/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 256/20-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην αριθμ. 3579/7.5.97 ερώτηση του Βουλευτού κ. Ανδριανής Λουλέ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το μνημείο στο οποίο αναφέρεται η ερώτηση είναι τουρκικό κτίσμα, πιθανόν του 18ου αιώνα. Βρίσκεται έξω από την πόλη του Τυρνάβου, από την πλευρά της εισόδου του από τη Λάρισα και συγκεκριμένα στη συμβολή της Εθνικής Οδού Λαρίσης-Κοζάνης και της οδού Τυρνάβου-Αμπελώνος, πριν τη γέφυρα

του Τιταρήσιου ποταμού.

Είναι λιθόκτιστο, τετραγωνικού περιγράμματος (15,80 X 15,80μ.) το οποίο στη σημερινή του μορφή περιλαμβάνει τέσσερα διαμερίσματα, εκ των οποίων τα δύο είναι τετραγωνικής κατόψεως, και τα άλλα δύο παραλληλόγραμμου. Και τα τέσσερα διαμερίσματα είναι θολοσκέπαστα, από αυτά δε τα τρία φέρουν φωτιστικές οπές στους θόλους τους, πλην του Ν.Α. όπου και έλαβε χώρα η ενέργεια.

Το μνημείο αποκαταστάθηκε σύμφωνα με τη σχετική μελέτη της ΑΝ.ΚΟ. που εγκρίθηκε με την απόφαση ΥΠ.ΠΟ./ΔΑΒΜΜ/5777/161/10.7.92 και υλοποιήθηκε εντός του 1993 από την τεχνική εταιρεία ΑΙΟΛΟΣ με απευθείας ανάθεση από τον Δήμο Τυρνάβου από τον οποίο δόθηκε σε χρήση (1994) για διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Το διαμέρισμα Δ' που καταστράφηκε περιλαμβάνει χώρους υγιεινής και αποδυτήρια, πρόκειται δε για ολοσχερή καταστροφή του εσωτερικού χώρου Δ' καθώς και των τριών εξωτερικών ανοιγμάτων του, (δύο πόρτες και ένα παράθυρο). Ως πιο σημαντική ζημία, όμως, κρίνονται οι δύο κατά μήκος ρηγματώσεις στον θόλο του, που δημιουργήθηκαν στον εσωτερικό του μανδύα του οποίου η αποξύλωση πλέον θα απαιτήσει μεγαλύτερη δαπάνη απ'αυτή της εκ νέου κατασκευής.

Για την πλήρη αποκατάσταση όλων των ζημιών προϋπολογίζεται δαπάνη της τάξεως των 8-10 εκατομμυρίων δραχμών. Τα υπόλοιπα διαμερίσματα του μνημείου, δεν έχουν καμία βλάβη. Το ζήτημα θα αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του ΥΠ.ΠΟ., όταν ολοκληρωθεί η σύνταξη λεπτομερούς αναφοράς από την αρμόδια Εφορεία.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

35. Στην με αριθμό 3582/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 257/20-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην αριθμ. 3582/7.5.97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πάνου Καρμμένου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στην Διεύθυνση Μορφωτικών Σχέσεων του Υπουργείου Πολιτισμού δεν έχει περιέλθει αίτημα χρηματοδότησης της εκδήλωσης που αναφέρεται στην ερώτηση του κ. Βουλευτή.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

36. Στην με αριθμό 3587/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 12/19-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3587/7-5-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Γκεεστάθης, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για το θέμα των τροχαίων ατυχημάτων ενημερώθηκε η Βουλή την 8-5-1997 με αφορμή την 1088/5-5-1997 Επίκαιρη ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος.

Οι αρμόδιες Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας κατόπιν εντολών και οδηγιών μας λαμβάνουν έντονα μέτρα για την ταχεία και ασφαλή κυκλοφορία πεζών και οχημάτων σε όλη τη χώρα και διενεργούν συνεχείς αυστηρούς ελέγχους για τήρηση των κανόνων του ΚΟΚ.

Ειδικότερα, για την καλύτερη και αποτελεσματικότερη τροχονομική αστυνόμευση των δύο μεγάλων εθνικών οδών, έχει σχεδιασθεί η συγκρότηση ειδικής Υπηρεσίας Τροχαίας ώστε να έχουμε περιπολικό κάθε τριάντα χιλιόμετρα σε αυτές.

Ιδιαίτερα αυστηροί είναι οι έλεγχοι στα φορτηγά, τις νταλίκες, τα πούλμαν και γενικά τα λεωφορεία με τα οποία μετακινούνται ομαδικά πολλά άτομα, για διαπίστωση τήρησης των σχετικών με τη νόμιμη και ασφαλή κυκλοφορία των διατάξεων (άδεια κυκλοφορίας, έλεγχος από τα ΚΤΕΟ, κανονικό φορτίο, κανονική λειτουργία φώτων, ταχογράφου και τήρηση των ορίων ταχύτητας, κίνηση στη δεξιά λωρίδα κυκλοφορίας, κ.λπ.), καθώς και τα δίκυκλα και τα αγροτικά μηχανήματα. Επίσης ελέγχονται οι οδηγοί για κατοχή άδειας ικανότητας οδηγού κατηγορίας αντίστοιχης με το όχημα που

οδηγούν και για τήρηση του καθορισμένου ωραρίου οδήγησης.

Ειδικότερα για τις νταλίκες έχει προταθεί στο Υπουργείο Μεταφορών η απαγόρευση κυκλοφορίας τους τα Σαββατοκύριακα και ορισμένες ώρες αιχμής.

Για τη διαπίστωση της μέθης των οδηγών, οι αρμόδιες Υπηρεσίες Τροχαίας προβαίνουν στη συγκρότηση συνεργείων ελέγχου μέθης όλες τις ημέρες της εβδομάδας και ειδικότερα τα Σαββατοκύριακα και αργίες. Οι έλεγχοι γίνονται με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών συσκευών με τις οποίες έχουν εφοδιασθεί οι Υπηρεσίες.

Στα πλαίσια αυτά, κατά το έτος 1996 συγκροτήθηκαν στην Αττική 1.650 συνεργεία ελέγχου μέθης, ελέγχθηκαν 28644 άτομα και βεβαιώθηκαν 3742 περιπτώσεις με ένδειξη μέθης. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα στην υπόλοιπη χώρα συγκροτήθηκαν 2801 συνεργεία, ελέγχθηκαν 35933 άτομα και βεβαιώθηκαν 1984 περιπτώσεις με ένδειξη μέθης.

Επίσης, κατά το από 21-4-1997 και 4-5-1997 χρονικό διάστημα, συγκροτήθηκαν σε όλη τη χώρα 151 συνεργεία, ελέγχθηκαν 2.425 άτομα και βεβαιώθηκαν 191 περιπτώσεις με ένδειξη μέθης. Για όλες τις περιπτώσεις οι υπαίτιοι παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη. Με ειδικά συνεργεία ελέγχεται και η ταχύτητα των οχημάτων σε όλη τη χώρα.

Στις Υπηρεσίες μας έχουν δοθεί εντολές για παραπομπή και επανεξέταση των οδηγών που αγνοούν βασικούς κανόνες του Κ.Ο.Κ. ή για τους οποίους διατηρούν αμφιβολίες για τη σωματική ή πνευματική τους κατάσταση.

Κατά τις περιόδους των μεγάλων εορτών του έτους και κατά τις μαζικές εξόδους των πολιτών η τροχονομική αστυνόμευση είναι εντονότερη. Εκτός από τα μέτρα που έχουν ήδη αναφερθεί, διανέμονται από τις Υπηρεσίες Τροχαίας ενημερωτικά φυλλάδια κυκλοφοριακού περιεχομένου, γίνεται δια του τύπου και των τηλεοπτικών μέσων ενημέρωση και δίδονται οδηγίες για ασφαλή οδήγηση.

Παράλληλα επισημαίνονται οι φθορές, βλάβες, ατέλειες του οδικού δικτύου και ενημερώνονται αμέσως τα συναρμόδια Υπουργεία για την αποκατάστασή τους και λήψη μέτρων αποτροπής των κινδύνων. Στα Υπουργεία αυτά και σε άλλους συναρμόδιους φορείς υποβάλλονται προτάσεις και για μονοδρομήσεις οδών, αλλάγες δρομολογίων, αλλαγή χρόνου λειτουργίας φωτεινών σηματοδοτών, τοποθετήσεις καθέτου και οριζόντιας σημάδεως κ.λπ. και γενικά για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων και παρεμβάσεων, που θα επιλύσουν το κυκλοφοριακό πρόβλημα προς όφελος των πολιτών και την εξυπηρέτηση του δημοσίου και κοινωνικού συμφέροντος.

Επίσης καταβάλλονται συνεχείς προσπάθειες και για την κοινωνική αφύπνιση και ευαισθητοποίηση των πολιτών με κύριους άξονες τη σωστή κυκλοφοριακή αγωγή, το σεβασμό στην ανθρωπινή ζωή και την εμπέδωση κυκλοφοριακής συνείδησης, μέσα από ομιλίες και διαλέξεις σε σχολεία, συλλόγους, επαγγελματικά σωματεία και διάφορες Υπηρεσίες, καθώς και ραδιοφωνικές εκπομπές, εκθέσεις κ.λπ. Στα πλαίσια αυτά κατά το παρελθόν έτος έγιναν 2530 διαλέξεις σε περίπου 170.000 μαθητές.

Πέραν αυτών ερευνώνται και μελετώνται σε βάθος οι παράγοντες πρόκλησης των ατυχημάτων, συνάγονται συμπεράσματα και αποφασίζεται η λήψη κάθε πρόσφορου, προς την κατεύθυνση αυτή, μέτρου, σε συνεργασία με τα άλλα Υπουργεία και συναρμόδιους φορείς.

Όσον αφορά τα προτεινόμενα με το πόρισμα της Διακομματικής Επιτροπής άμεσα βραχυπρόθεσμα και μεσομακροπρόθεσμα μέτρα που αφορούν το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ενημερώθηκαν οι αρμόδιες Υπηρεσίες μας και διατάχθηκαν κάθε μια στα πλαίσια της αρμοδιότητάς τους για την υλοποίηση σε εύλογο χρόνο.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

37. Στην με αριθμό 3595/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το

υπ' αριθμ. 25/19-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3595/7-5-1997 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους και σε συνεργασία με τις συναρμόδιες Αρχές, καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, για την προστασία του περιβάλλοντος στην αναφερόμενη περιοχή.

Στα πλαίσια αυτά κατά το τρέχον έτος βεβαιώθηκαν τέσσερις παραβάσεις για αμοληψία κατά μήκος του ποταμού Αξιού και οι υπεύθυνοι παραπέμφθηκαν στη Δικαιοσύνη.

Στις ανωτέρω Υπηρεσίες δόθηκαν εντολές και οδηγίες για εντονότερους ελέγχους και αυστηρή εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας στην εν λόγω περιοχή.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

38. Στην με αριθμό 3598/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 73/19-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3598/7-5-1997, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα φαινόμενα λαθρεμπορίας, βίας και λοιπής εγκληματικότητας στις αναφερόμενες σ' αυτή περιοχές, αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά από τις αρμόδιες Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας σε συνεργασία με τις Υπηρεσίες των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Οικονομικών.

Ιδιαίτερα μετά την κατάσταση που επικρατεί στη γειτονική Αλβανία, εκτός από τη διαρκή επαγρύπνηση των μεταβατικών αποσπασμάτων, που λειτουργούν στην παραμεθόρια περιοχή, έχει ενισχυθεί σημαντικά η επιχειρησιακή ικανότητα της Αστυνομικής Διεύθυνσης Κερκύρας και των άλλων Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας που αστυνομεύουν τις περιοχές αυτές, με πληρέστερη στελέχωσή τους η οποία γίνεται κατά προτεραιότητα μέσα από την ελλειμματική δύναμη του Σώματος, καθώς και με ενίσχυσή τους με σύγχρονα μέσα και εφόδια. Μετά τα τελευταία μάλιστα γεγονότα στην Αλβανία διατέθηκαν στην περιοχή και ελικόπτερα του Σώματος.

Παράλληλα στο εσωτερικό της χώρας συγκροτούνται ειδικά συνεργεία ελέγχου σε κομβικά σημεία και άλλους χώρους, τα οποία διενεργούν συνεχείς περιπολίες και ελέγχους και καταβάλλουν προσπάθειες για την εξάρθρωση των κυκλωμάτων που διαπράττουν τέτοιες εγκληματικές πράξεις.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

39. Στην με αριθμό 3599/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 258/20-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην αριθμ. 3599/7-5-97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Κουνάλακη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι δυνατότητες του Υπουργείου Πολιτισμού να προστατεύσει ουσιαστικά τον Αρχαιολογικό χώρο Βουθρωτού, είναι εξαιρετικά περιορισμένες, δεδομένου ότι αυτός βρίσκεται σε αλβανικό έδαφος. Το γεγονός ότι ο χώρος έχει κηρυχθεί από την ΟΥΝΕΣΚΟ ως Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς είναι σημαντικό και η Ελλάδα θα επιδιώξει να θέσει το ζήτημα στα αρμόδια διεθνή fora η αποτελεσματικότητα των οποίων δεν είναι όμως ιδιαίτερα υψηλή.

Σχετικά με την παράνομη πώληση αρχαίων, η Ελλάδα έχει κυρώσει τη Διεθνή Σύμβαση των Παρισίων για την απαγόρευση και παρεμπόδιση της παράνομης εισαγωγής, εξαγωγής και μεταβίβασης της κυριότητας των πολιτιστικών αγαθών (ν. 1103/80, ΦΕΚ Α' 297/29.12.80) και καταβάλλει προσπάθειες για την αποτροπή, με κάθε μέσο, της παράνομης διακίνησης των πολιτιστικών αγαθών. Στο πλαίσιο των προσπαθειών αυτών έχουν στο παρελθόν κατασχεθεί αρχαία προερχόμενα από το Βουθρωτό που βρέθηκαν στα

χέρια αρχαιοκαπήλων. Τα αρχαία αυτά φυλάσσονται σε ελληνικά Μουσεία (Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αρχαιολογικό Μουσείο Ιωαννίνων κ.α.) μέχρι να ζητηθούν επισήμως από τις αλβανικές αρχές.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

40. Στην με αριθμό 3601/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 46/19-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3601/7-5-1997, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για τα οικονομικά και λοιπά αιτήματα που απασχολούν τους αστυνομικούς ενημερώθηκε η Βουλή την 12-5-1997 με αφορμή την 1127/7-5-1997 Επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Γκατζή.

Για βελτίωση της οικονομικής τους θέσης συνεχίζουμε τις προσπάθειες μέσα από τις δημοσιονομικές δυνατότητες της χώρας και μετά την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου που έγινε με το ν. 2248/1996.

Στα πλαίσια αυτά και μέσα από το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο, που θα ψηφισθεί σύντομα στη Βουλή, θα ρυθμισθούν τα θέματα των μισθολογικών προαγωγών και της αύξησης του επιδόματος εξομάλυνσης.

Επίσης καθημερινά επιδιώκεται και η επίλυση των άλλων προβλημάτων που τους απασχολούν και σταδιακά επιτυγχάνεται τούτο με θετικές θεσμικές παρεμβάσεις, όπως η αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου (π.δ. 22/1996), του καθεστώτος ιεραρχίας, καταστάσεων και εξέλιξης των αξιωματικών (π.δ. 24/1997), η καθιέρωση αντικειμενικού συστήματος μεταθέσεων (π.δ. 69/1997), κ.λπ..

Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά το σύστημα των μεταθέσεων, σας πληροφορούμε ότι έγινε μεγάλη τομή. Θεσμοθετείται για πρώτη φορά ο τόπος συμφερόντων και οι μεταθέσεις θα γίνονται πλέον με διαφάνεια και αντικειμενικά κριτήρια.

Για την καταβολή των εκτός έδρας αποζημιώσεων θα επιδιωχθεί η διάθεση σε ποσοστό 100% των πιστώσεων που έχουν εγκριθεί στον προϋπολογισμό εξόδων της Ελληνικής Αστυνομίας του τρέχοντος έτους.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

41. Στην με αριθμό 3606/7-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 586/19-5-97 έγγραφο από τον Υφυπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3606/7.5.97 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βύρων Γ. Πολύδωρας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα.

Κατέφαρμоргήν της υπ' αριθμ. Φ 821.2/Σ 431/Ζ1/ 6311/ 3.10.96 απόφασης - προκήρυξης για την πλήρωση θέσεων Συντονιστών Εκπαίδευσης Εξωτερικού, το Συμβούλιο Επιλογής Συντονιστών Εκπαίδευσης Εξωτερικού που συγκροτήθηκε με την υπ' αριθμ. Φ. 821.1./Σ 546/Ζ1/468/10.2.97 (ΦΕΚ 115 τ.Β.) υπουργική απόφαση έχει ήδη ξεκινήσει τη διαδικασία επιλογής των υποψηφίων, μετά την ολοκλήρωση της οποίας θα τοποθετηθούν οι Συντονιστές σε όλες τις προβλεπόμενες θέσεις στο εξωτερικό, και συνεπώς στις Βρυξέλλες.

Ο Υφυπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ"

42. Στην με αριθμό 3617/8-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 47/19-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης, 3617/8-5-1997, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για τα οικονομικά και λοιπά αιτήματα των αστυνομικών ενημερώθηκε η Βουλή την 12-5-1997 με αφορμή την 1127/7-5-1997 Επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Γκατζή.

Για βελτίωση της οικονομικής τους θέσης συνεχίζουμε τις προσπάθειες μέσα από τις δημοσιονομικές δυνατότητες της

χώρας και μετά την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου που έγινε με το ν. 2248/1996. Στα πλαίσια αυτά και μέσα από το συνταξιοδοτικό νομοσχέδιο, που θα ψηφισθεί σύντομα στη Βουλή, θα ρυθμισθούν τα θέματα των μισθολογικών προαγωγών και της αύξησης του επιδόματος εξομάλυνσης.

Επίσης καθημερινά επιδιώκεται και η επίλυση των άλλων προβλημάτων που τους απασχολούν και σταδιακά επιτυγχάνεται τούτο με θετικές θεσμικές παρεμβάσεις, όπως η αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου (π.δ. 22/1996), του καθεστώτος ιεραρχίας, καταστάσεων και εξέλιξης των Αξιωματικών (π.δ. 24/1997), η καθιέρωση αντικειμενικού συστήματος μεταθέσεων (π.δ. 69/1997), κ.λπ..

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ*

43. Στην με αριθμό 3625/8-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 3/19-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3625/8-5-1997, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Χ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και Θ. ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι οι προκαταρκτικές εξετάσεις των υποψηφίων για τις Αστυνομικές Σχολές δεν διενεργούνται μόνο στην Αθήνα, όπως αναφέρεται σ'αυτή, αλλά και στη Θεσσαλονίκη, όπου εξυπηρετούνται οι υποψήφιοι που προέρχονται από τη Βόρειο Ελλάδα.

Δυνατότητα εξέτασης των υποψηφίων στους τόπους καταγωγής τους δεν υπάρχει, γιατί υφίσταται αδυναμία συγκρότησης ψυχοτεχνικών και υγειονομικών Επιτροπών.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ*

44. Στην με αριθμό 3628/9-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 308/19-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση.

"Σε απάντηση της ερώτησης 3628/9-5-1997, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Βυτίνα Αρκαδίας αστυνομεύεται αποτελεσματικά από τον Αστυνομικό Σταθμό Βυτίνας και το διοικητικά προϊστάμενό του κλιμάκιο, Αστυνομικό Τμήμα Λεβιδίου.

Στην Αστυνομική Διεύθυνση Αρκαδίας δόθηκε εντολή να εξετάσει τα καταγγελλόμενα και να λάβει στα πλαίσια των δυνατοτήτων της τα απαραίτητα μέτρα για στελέχωση του αναφερόμενου Σταθμού με ανάλογο προσωπικό και βελτίωση της αστυνόμευσης στην περιοχή.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ*

45. Στην με αριθμό 3685/97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 50/21-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στον υπ'αριθμ. 3685/97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημήτρη Σιούφα, σας πληροφορούμε:

Ο Υπουργός Εξωτερικών, προερχόμενος από το Λουξεμβούργο, όπου είχε μόλις προηγουμένως λάβει μέρος στο Συμβούλιο Σύνδεσης ΕΕ-Τουρκίας, επισκέφθηκε για λίγες μόνον ώρες, την Κωνσταντινούπολη όπου συμμετείχε στη Συνάντηση Υπουργών Εξωτερικών της ΟΣΕΠ (Οικονομικής Συνεργασίας του Ευξείνου Πόντου), στο περιθώριο της οποίας είχε και επαφές με την Υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας κας Τσιλλέρ.

Το πρόγραμμα του Υπουργού Εξωτερικών ήταν, στα εξαιρετικά στενά περιθώρια της διέλευσής του από την Πόλη, ιδιαίτερα βεβαρυμένο και δεν υπήρχε ο διαθέσιμος χρόνος, που θα απαιτείτο δεδόντως για επίσκεψη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

'Αλλωστε, ο Υπουργός Εξωτερικών έχει συναντήσει επανειλημμένα κατά το παρελθόν την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη.

Ο Υπουργός

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ*

46. Στην με αριθμό 3704/13-5-97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 214/22-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην ερώτηση αριθ. 3704/13-5-97 του Βουλευτή κ. Χρ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ, σας πληροφορούμε τα εξής:

α) Το θέμα της ενίσχυσης της Λιμενικής Αρχής Αιδηψού καθώς και οποιασδήποτε άλλης περιφερειακής Υπηρεσίας είναι συνάρτηση διαφόρων παραμέτρων που εξετάζονται για την ικανοποίηση των αναγκών σε προσωπικό και μέσα των Αρχών αυτών.

β) Ανεξάρτητα πάντως από αυτά και παρά τη δεδομένη στενότητα σε προσωπικό και μέσα που αντιμετωπίζει το Λιμενικό Σώμα, θα επανεξετασθεί η δυνατότητα ενίσχυσης του Λιμεναρχείου Αιδηψού με προσωπικό και μέσα με γνώμονα την καλύτερη αντιμετώπιση των θεμάτων της περιοχής αρμοδιότητάς της.

Ο Υπουργός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡ. ΣΟΥΜΑΚΗΣ*

47. Στην με αριθμό 3715/97 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 48/21-5-97 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση.

"Απαντώντας στην υπ'αριθμ. 3715/97 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη, σας πληροφορούμε:

Στο Υπουργείο Εξωτερικών δεν έχει υποβληθεί αίτημα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής για μόνιμο ελλιμενισμό αμερικανικών πολεμικών σκαφών και δημιουργία βάσης διαμονής των πληρωμάτων στην Καλαμάτα.

Στην Ελλάδα οι ΗΠΑ έχουν, βάσει της διμερούς Αμυντικής Συμφωνίας του 1990 (MDCA '90) μίαν ευκολία, τη Σούδα.

Κατά καιρούς αμερικανικά, όπως και σκάφη άλλων κρατών, επισκέπτονται ελληνικούς λιμένες μετά από αίτημα αρμοδίων υποβαλλόμενο και εγκρινόμενο από την Κυβέρνηση. Κατά τις επισκέψεις αυτές εφαρμόζονται τα διεθνώς κρατούμενα.

Ο Υπουργός

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ*

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Πριν εισέλθουμε στη συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων, θα αναγνωσθεί το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Τετάρτης 28ης Μαΐου 1997.

"Α' ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου.

1. Η με αριθμό 1245/21.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεδίκογλου προς τους Υπουργούς Γεωργίας, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την κατασκευή των απαραίτητων αρδευτικών έργων για την καλύτερη διαχείριση των υδάτων από τις γεωτρήσεις, στις πεδιάδες Ιστιαίας και Μαντουδίου του Νομού Ευβοίας.

2. Η με αριθμό 1259/23.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Παπαληγούρα προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λειτουργία του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) κ.λπ.

3. Η με αριθμό 1269/26.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αχιλλέα Κανταρτζή προς τους Υπουργούς Εθνικής Άμυνας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη δυνατότητα αναστολής κατάταξης στο στρατό μαθητών Εσπερινών Γυμνασίων, Λυκείων, Τεχνικών-Επαγγελματικών Σχολών κ.λπ.

4. Η με αριθμό 1273/96/26.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ευάγγελου Αποστόλου προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία του φορέα Δασοπροστασίας, τα μέτρα για την αποτελεσματική προστασία των δασών κ.λπ.

5. Η με αριθμό 1229/92/21.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημητρίου Τσοβόλα προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής της Ηπείρου κ.λπ.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου.

1. Η με αριθμό 1261/23.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας της Λίμνης Δύστου στο Νομό Εύβοιας κ.λπ.

2. Η με αριθμό 1268/26.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ηλία Βεζδρεβάνη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στην Αλβανία και τη λήψη μέτρων για την καλύτερη φύλαξη των συνόρων μας.

3. Η με αριθμό 1270/26.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σταύρου Παναγιώτου προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τα μέτρα στήριξης των παραγωγών ρυζιού κ.λπ.

4. Η με αριθμό 1274/26.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Φώτη Κουβέλη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη δημιουργία τμήματος Εργοθεραπείας στο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών "ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ", στην αξιοποίηση του υπάρχοντος εξοπλισμού κ.λπ.

5. Η με αριθμό 1267/26.5.97 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Γεωργίου Καρατάσου προς τους Υπουργούς Υγείας και Πρόνοιας, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ολοκλήρωση κατασκευής της νέας πτέρυγας του Νοσοκομείου Βόλου, την ένταξη του έργου στις κοινοτικές επιχορηγήσεις κ.λπ."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση

ΤΩΝ ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές - ερωτήσεις Πρώτου Κύκλου

Η πρώτη με αριθμό 97/16.10.96 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Σούρλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την ένταξη στο Δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης (Κ.Π.Σ.) της αγοράς ελικοπτερίων και αεροσκαφών για τη μεταφορά ασθενών, διαγράφεται λόγω κωλύματος του ερωτώντος Βουλευτού.

Η δεύτερη με αριθμό 378/4.11.96 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ευάγγελου Μπούτα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την κάλυψη των κενών θέσεων παιδιών της Παιδιατρικής Κλινικής του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Καρδίτσας, διαγράφεται λόγω κωλύματος του ερωτώντος Βουλευτή.

Τρίτη είναι η με αριθμό 2117/ 29.1.97 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γαρουφαλιά προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την προστασία των ανδρών της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.) από τοξικομανείς και λαθρομετανάστες οι οποίοι είναι φορείς της ηπατίτιδας Β'.

Η ερώτηση του κ. Γαρουφαλιά σε περίληψη έχει ως εξής:

"Στα Τμήματα Μεταγωγών και σε άλλες Υπηρεσίες Ασφαλείας, όπως Τροχαία, Ασφάλεια, οι αστυνομικοί που υπηρετούν σ'αυτές έρχονται σε επαφή κατά τακτά χρονικά διαστήματα με μεγάλο αριθμό τοξικομανών και λαθρομεταναστών που είναι φορείς της ηπατίτιδας Β' (Η.Β.Υ.).

Οι αλληλεπάλλινες επικοινωνίες των αστυνομικών με τους κατά κύριο λόγο φορείς της ηπατίτιδας Β', θέτουν σε άμεσο κίνδυνο την υγεία τους, αλλά και την υγεία των οικογενειών τους.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός, έχει τη βούληση η Κυβέρνηση να "διαφυλάξει" την υγεία των αστυνομικών και των οικογενειών τους, προστατεύοντάς τους από την τόσο ευκολομετάδοτη λοιμώδη νόσο, ηπατίτιδα Β' (Η.Β.Υ.), χορηγώντας τους τα απαραίτητα εμβόλια από την υπηρεσία τους, ώστε να αποφευχθεί η διάδοση λοιμωδών νοσημάτων λόγω κρατικής αμέλειας προς τους οικογενειάρχες αστυνομικούς;"

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Εμμανουήλ Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με την ερώτηση του αγαπητού συναδέλφου έχω να απαντήσω τα παρακάτω:

Στην Ελλάδα, από τις αρχές της δεκαετίας του '80, σύμφωνα με τις οδηγίες της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, εφαρμόζεται πρόγραμμα εμβολιασμού των ομάδων υψηλού κινδύνου κατά της ηπατίτιδας Β'. Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας με οδηγία της συνέστησε την εφαρμογή καθολικού εμβολιασμού κατά της ηπατίτιδας Β' στην παιδική ηλικία. Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, σε τήρηση της οδηγίας αυτής, έχει αποφασίσει τη διέγερση του Εθνικού Προγράμματος Εμβολιασμών με την εφαρμογή του εμβολιασμού κατά της ηπατίτιδας Β' και στη βρεφική ηλικία από φέτος, μετά από εισήγηση των δύο ειδικών επιτροπών ηπατίτιδας, της Εθνικής Επιτροπής, με πρόεδρο τον κ. Μοίρα και εκείνης του ΚΕΕΛ, με πρόεδρο τον καθηγητή κ. Χατζηγιάννη.

Πρέπει να σας πω ότι το ενδιαφέρον του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας σε θέματα προστασίας της δημόσιας υγείας είναι καθημερινό και ειδικότερα της υγείας των αστυνομικών μας, μας έχει απασχολήσει, όπου για την εκτέλεση των καθηκόντων τους θα πρέπει οπωσδήποτε να είναι απολύτως υγιείς. Το σύνολο των αστυνομικών, όμως, κατά κανένα τρόπο -και είμαι απόλυτος εδώ- δε θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι βρίσκεται σε αυξημένο κίνδυνο λοιμώξεως από τον ιό της ηπατίτιδας Β'. Προς Θεού, δηλαδή, μη βγει από εδώ μέσα ότι όλοι οι αστυνομικοί της χώρας είναι ομάδα υψηλού κινδύνου για ηπατίτιδα Β', αν θέλετε, πλην ελαχίστων, πολύ μικρού αριθμού αστυνομικών, που θα πρέπει να καθοριστεί από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές με αυστηρά επιδημιολογικά κριτήρια ως εκ της φύσεως της εργασίας τους.

Η Επισημονική Επιτροπή της Ιογενούς ηπατίτιδας του ΚΤΕΛ, σε συνεδρίασή της στις 3.12.96, αποφάσισε και εισηγήθηκε τον εμβολιασμό κατά της ηπατίτιδας Β', των ομάδων εκείνων του προσωπικού της αστυνομίας, που λόγω ειδικών συνθηκών -μικροτραυματισμοί, εκδορές, μεταφορά τραυματιών, συλλήψεις τοξικομανών και άλλες- βρίσκονται σε αυξημένο κίνδυνο λοιμώξεως για τον ιό.

Αυτές τις ημέρες, το Υπουργείο Υγείας, μέσω του ΚΕΕΛ, βρίσκεται σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Υγειονομικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, προκειμένου με αυστηρά -επιδημιολογικά κριτήρια να επιτευχθεί σαφής αποτύπωση της κατάστασης όσον αφορά την αναγκαιότητα εμβολιασμού κατά της ηπατίτιδας Β', συγκεκριμένων, ελάχιστων ομάδων αστυνομικών για την από κοινού κατάλληλη αντιμετώπιση του θέματος.

Πρέπει να σας πω ότι τον άλλο μήνα έχει προγραμματιστεί από το ΚΕΕΛ ειδικό σεμινάριο ενημερωτικό για τους τρόπους προφύλαξης των αστυνομικών από θέματα AIDS, ηπατίτιδας Β'...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κρούσματα είχατε;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Όχι.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, θα πω μια κουβέντα και θα ολοκληρώσω την απάντησή μου στη δευτερολογία μου. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, αγαπητέ συνάδελφε, πώς μεταδίδεται η ηπατίτιδα. Γιατί αν δεν το ξεκαθαρίσουμε, αλίμονο και φύγει στραβό μήνυμα μέσα από τη Βουλή. Τρεις είναι οι δρόμοι: Σεξουαλική οδός, η μετάγγιση μολυσμένου αίματος -σπάνιο σήμερα, λόγω αυστηρού ελέγχου στις τράπεζες αίματος- και η επαφή ανοικτού τραύματος με αίμα πάσχοντος. Αυτοί είναι οι τρεις δρόμοι. Πώς, δηλαδή, θα βαφτίσουμε σώνει και καλά όλους τους αστυνομικούς ομάδα υψηλού κινδύνου; Για όνομα του Θεού! Γιατί εδώ πάνε να περάσουν σχιζοφρενικά πράγματα. Θα βαφτίσουμε όλο το σώμα της αστυνομίας ομάδα υψηλού κινδύνου;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Μα, δε λέει αυτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Ε, αυτό λέει, θα το δείτε.

Η ηπατίτιδα Β' -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- δε μεταδίδεται δια της απλής καθημερινής κοινωνικής συναναστροφής, χειραψίας. Κατά συνέπεια, η γνώση των οδών μετάδοσης της νόσου, η τήρηση των κανόνων ατομικής υγιεινής από τους αστυνομικούς, όπως και κάθε πολίτη, αποτελεί τον καλύτερο τρόπο προστασίας τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γαρουφαλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς λυπάμαι, γιατί η ερώτηση απευθύνεται και στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, επειδή αφορά τα Σώματα Ασφαλείας, και ο κύριος Υπουργός απουσιάζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Επί των επικείμενων ερωτήσεων ένας απαντάει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Είναι, όμως, συναρμολόγηση και των δύο Υπουργών. Απάντηση, έστω καθυστερημένη, πήρα από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, αλλά και επ' αυτού είχα κάτι συγκεκριμένο να πω.

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά λυπάμαι που θα επισημάνω ότι δεν προσέξατε ιδιαίτερα το κείμενο της ερωτήσεως. Δεν αναφέρθηκα σε εμβολιασμό των τριάντα χιλιάδων αστυνομικών της ΕΛΑΣ. Για το Θεό, δε λέμε τέτοια πράγματα, λέμε συγκεκριμένα πράγματα. Οι άνδρες της τροχαίας, όταν έρχονται σε επαφή στους δρόμους, στα ατυχήματα, με ανθρώπους που έχουν ατύχημα, σαφώς υπάρχει πιθανότητα να μολυνθούν. Και έχουμε κρούσμα -και μάλιστα συνέβη πριν από δυο χρόνια στην 'Αμφισσα- που τροχονόμος σε ώρα καθήκοντος είχε πρόβλημα. Στο Νομό της Λάρισης -για να αναφερθούμε και στο δικό μου νομό, ξέρει πολύ καλά ο κύριος Υπουργός Δημόσιας Τάξης, δυστυχώς δεν είναι εδώ για να του το επισημάνω- στο τμήμα μεταγωγών κάποιος από τους αστυ-

νομικούς του τμήματος, οικογενειάρχης με τρία παιδιά μολύνθηκε από την ηπατίτιδα Β' και είχαμε ένα τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα μέσα στην ίδια την ομάδα και την οικογένεια των αστυνομικών του Νομού Λάρισας.

Βλέποντας αυτήν την κατάσταση, δεν μπορούσα να μην επισημάνω στον κύριο Υπουργό και στην Κυβέρνηση, ότι είναι ένα σοβαρότατο θέμα και πρέπει - και το έχει βάλει η ΠΟΑΣΙ κατ' επανάληψη σε κάθε επικοινωνία με το Υπουργείο και σε κάθε παρέμβαση που έχει κάνει προς την Πολιτεία- μερικά τμήματα των αστυνομικών, όπως Τροχαία, Ασφάλεια, Τμήμα Δίωξης Ναρκωτικών και Τμήμα Μεταγωγών ν' αντιμετωπιστούν κατ' εξαίρεση σαν άτομα που έχουν ανάγκη από στήριξη σαν ομάδα υψηλού κινδύνου από τον εμβολιασμό για την ηπατίτιδα Β'. Νομίζω ότι πρέπει να υπάρξει το ενδιαφέρον και από το δικό σας Υπουργείο και από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Και, όπως βλέπω, σε μια απάντησή που μου έδωσε, φαίνεται ότι κατ' επανάληψη σας έχει κάνει έγγραφα και ζητάει τη δική σας παρέμβαση, αλλά δυστυχώς με λύπη μου, απ' ό,τι είδα που το ανακοινώσατε, ίσως ήταν αιτία η δικιά μας ερώτηση για να μας πείτε ότι μετά από μερικές μέρες, μετά από ένα μήνα, θα αρχίσει μια διαδικασία κουβέντας και συζήτησης του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου σας για το τι θα γίνει επιτέλους με τις υψηλές ομάδες κινδύνου των αστυνομικών και μάλιστα των αστυνομικών που συγκεκριμένα ανέφερα και σαφώς όχι των τριάντα χιλιάδων αστυνομικών της ΕΛΑΣ. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Αγαπητέ συνάδελφε, τα θέματα δημόσιας υγείας, όποιο κομμάτι του λαού και αν αφορούν, είναι θέμα αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας - Πρόνοιας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Εσείς να παρέμβετε και να το αντιμετωπίσετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Είναι αντικείμενο του Υπουργείου μας. Πολύ καλώς εσείς βάλατε ως πρώτο ερωτώμενο Υπουργείο το Υπουργείο Υγείας και καλώς ο κ. Σκουλάκης, εκπροσωπώντας το Υπουργείο Υγείας, απαντάει σε θέματα δημόσιας υγείας αποκλειστικής αρμοδιότητάς του, επαναλαμβάνω. Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, εγώ ξέρω ότι αυτού του είδους οι ερωτήσεις χαϊδεύουν αυτιά και χαϊδεψαν αυτιά, αγαπητέ συνάδελφε. Και υπάρχει το καθολικό αίτημα όλοι οι αστυνομικοί να εμβολιαστούν συλλήβδην. Να βαφτίσουμε σώνει και καλά όλο το Σώμα των Αστυνομικών ομάδα υψηλού κινδύνου! Είναι λάθος. Σας είπα ότι υπάρχει συνεργασία του ΚΕΕΛ με τη διεύθυνση υγειονομικού της ΕΛΑΣ και η οποία δεν προκύπτει από τη δική σας ερώτηση.

Ο ομιλών και οι συνεργάτες του ασχολούνται έξι μήνες, από την ημέρα που αναλάβαμε, τα θέματα της ηπατίτιδας Β' και σας διαβεβαιώνω ότι καταλήξαμε μετά από πολλή μελέτη όλων των συστημάτων και των πολιτικών των Ευρωπαϊκών χωρών στον υποχρεωτικό εμβολιασμό, που θα ανακοινώσουμε εντός των ημερών, στη βρεφική και παιδική ηλικία.

Δεν είναι αποτέλεσμα, ούτε δικών σας ερωτήσεων ούτε άλλων συναδέλφων. Είναι αποτέλεσμα, αν θέλετε, του αντικείμενου και της γνώσης των ευθυνών και των υποχρεώσεών μας απέναντι στην Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας και στον Ελληνικό Λαό, που είμαστε υποχρεωμένοι να διαφυλάξουμε την υγεία του.

Εν πάση περιπτώσει, στο συγκεκριμένο, θα γίνει επιλογή των ελάχιστων εκείνων περιπτώσεων που πρέπει να εμβολιαστούν, όπως θα μας υποδείξει η αρμόδια Επιτροπή Ηπατίτιδας, σε συνεργασία και με τη Διεύθυνση Υγειονομικού της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Σ' ένα μήνα μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Απορία ψάλτου, βηξ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν.Κρητικός): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων δευτέρου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 2286/10-2-97 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ.Αναστασίου Καραμάριου προς τον

Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την κάλυψη κενών θέσεων διοικητικού προσωπικού επιμελητών και βρεφονηπιαγωγών του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Θηλέων Ρόδου.

Η ερώτηση σε περίληψη έχει ως εξής:

"Το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Θηλέων Ρόδου, με αλληπάλληλα έγγραφα της διοίκησής του (αντίγραφα των οποιών και επισυνάπτω), εξήτησε από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας την άμεση πλήρωση κενών θέσεων διοικητικού προσωπικού, επιμελητών και βρεφονηπιαγωγών, εξαιτίας του ότι αδυνατεί πλέον ν' ανταπεξέλθει στις ανάγκες του Ιδρύματος.

Ειδικότερα σήμερα συνολικά υπηρετούν τρεις μόνον υπάλληλοι και από τις 1-3-1997 θα μείνουν δύο. Η κατάσταση λειτουργίας του είναι απελπιστική, αφού τα Σαββατοκύριακα, ιδιαίτερα τις βραδινές βάρδιες περιποίησης των παιδιών, αναγκάζεται να κάνει η ίδια η διευθύντρια του Ιδρύματος και συνεπώς με τις προϋποθέσεις αυτές η διοίκηση του Ιδρύματος προσανατολίζεται να μην εισάγει πλέον άλλα παιδιά.

Ύστερα από αυτά ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός να απαντήσει:

α) Έχει υπόψη του την παραπάνω τραγική κατάσταση του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Θηλέων Ρόδου. Και

β) Γιατί δεν προβαίνει στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καλυφθούν οι κενές θέσεις του Ιδρύματος;"

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ.Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Θηλέων Ρόδου, φιλοξενεί στο βρεφονηπιακό τμήμα έντεκα παιδιά και στο σχολικό τμήμα δεκαοκτώ παιδιά. Είναι το μόνο κέντρο παιδικής μέριμνας που διαθέτει βρεφονηπιακό τμήμα κλειστής προστασίας. Τα παιδιά είναι ηλικίας από δύομισι έως δεκαεπτάμισι ετών, προέρχονται από τη Ρόδο κυρίως και οι λόγοι εισαγωγής τους είναι η ορφάνεια ή σοβαρά οικογενειακά και κοινωνικά προβλήματα.

Στο Κέντρο πράγματι προβλέπονται τριάντα πέντε οργανικές θέσεις...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Για έντεκα παιδιά τριάντα πέντε θέσεις;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Αυτό είναι το οργανόγραμμα. Στο βρεφονηπιακό τμήμα είναι έντεκα παιδιά και στο παιδικό τμήμα είναι δεκαοκτώ. Στο κέντρο, λοιπόν, προβλέπονται τριάντα πέντε οργανικές θέσεις και υπηρετούν αυτήν τη στιγμή, σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας, οκτώ από τους οποίους οι πέντε είναι νοσοκόμοι, ράπτριες και βοηθητικό προσωπικό.

Το Υπουργείο, κάνοντας εκτίμηση των ελλείψεων σ' όλη τη Χώρα, έχει κάνει ένα ειδικό αίτημα προς το Υπουργικό Συμβούλιο το οποίο βρίσκεται σε εκκρεμότητα και έχουν ζητηθεί για το συγκεκριμένο κέντρο δέκα θέσεις διαφόρων ειδικοτήτων. Ελπίζω το Υπουργικό Συμβούλιο να εγκρίνει αυτές τις θέσεις και να τις προκηρύξει, έτσι ώστε να μην υπάρχουν αυτά τα πολλά κενά.

Πρέπει, όμως, να σας πω, αγαπητέ συνάδελφε, ότι το Υπουργείο, έχει συστήσει μια επιτροπή για να μελετήσει τα προβλήματα όλων των κέντρων παιδικής μέριμνας για να έχει τεκμηριωμένη γνώμη με τη σκοπιμότητα διατήρησης καθενός κέντρου συγχώνευσής του με συγγενή φορέα.

Θα ήθελα εδώ να μου πείτε την άποψή σας, διότι οι σύγχρονες αντλήψεις πια λένε σε όλον τον κόσμο, σε όλη την Ευρώπη και εμείς σιγά-σιγά εκεί οδηγούμαστε, όχι στη συγκέντρωση, όχι στα άσυλα, αλλά αποασυλοποίηση. Και εμείς μάλιστα, σκεφτόμαστε σαν ένα μέτρο -όχι να πετάξουμε τα παιδιά στο δρόμο- την αναδοχή. Αναδοχή μέχρι την ενηλικίωσή τους και μετάταξη των υπαλλήλων σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Αυτό δε σημαίνει ότι θα βγείτε αύριο στη Ρόδο να πείτε ότι ο Σκουλάκης προανήγγειλε το κλείσιμο του Κέντρου Παιδικής Μέριμνας. Έχουμε συστήσει μια επιτροπή και όταν η επιτροπή θα μας εισηγηθεί ότι μας εισηγηθεί, θα ζητήσουμε ασφαλώς και τη δική σας άποψη για το συγκεκρι-

μένο κέντρο. Πάντως, αυτήν τη στιγμή, έχω να σας πω ότι αναμένουμε την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου γι'αυτές τις θέσεις και την προκήρυξή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Υπουργέ, αυτό είναι άλλο θέμα, δεν μπορούμε να το συζητήσουμε εδώ. Αλλά αυτήν τη στιγμή δεν μπορούμε να πετάξουμε στο δρόμο τόσα μικρά παιδιά, τα οποία ξέρετε πώς μπαίνουν σ'αυτά τα ιδρύματα. Ας αφήσουμε, λοιπόν, αυτό το θέμα και ας μπούμε στην πραγματικότητα.

Γι' αυτό θα σας πω, κύριε Πρόεδρε, ότι με τα υπ'αριθμόν - μνημονεύω-687/5.5.95, 717/18.5.95, 808/29.9.95, 899/5.1.96, 1147/25.11.96, 1118/23.1.97 και 1261/4.4.97 έγγραφα του, το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Ρόδου στο οποίο λειτουργεί όπως είπατε βρεφονηπιακό και σχολικό τμήμα με πάνω από τριάντα παιδιά, σας γνώριζε ότι η κατάσταση από πλευράς έλλειψης προσωπικού στο Ίδρυμα είναι απελπιστική και δραματική - δικές τους εκφράσεις- ότι όχι μόνο έμεινε χωρίς παιδαγωγό, αλλά ούτε και με επιμελητή. Ότι από τις 1.3.97 έμεινε με δύο υπαλλήλους, ότι τα Σαββατοκύριακα ελλείπει προσωπικού τις βάρδιες αναγκάζεται να κάνει η ίδια η διευθύντρια, πολλές δε άλλες υπηρεσίες καλύπτονται από αλτρουϊστικές υπηρεσίες εθελοντών. Ότι ο σκοπός του Ίδρυματος και η ευθύνη του για τη μόρφωση και διάπλαση του χαρακτήρα των παιδιών δεν επιτρέπει λάθη ή παραλείψεις, ότι η κατάσταση του Ίδρυματος δεν είναι πια στα πρόθυρα, αλλά μέσα στα πλαίσια της κατάστασης ανάγκης και ότι περιμένουν με αγωνία τη λύση του προβλήματος του προσωπικού πριν ξεσπάσουν θύελλες, αφού δεν έχουν να κάνουν με οποιοδήποτε "εμπόρευμα", αλλά με ευαίσθητες παιδικές ψυχές. Σε απάντηση όλων αυτών το Υπουργείο σας στην παραπάνω ερώτησή μου, μου εγνώρισε τα εξής: "Σας γνωρίζουμε ότι εφόσον εξασφαλιστεί η έγκριση για πρόσληψη προσωπικού στα Κέντρα Παιδικής Μέριμνας του Υπουργείου μας, θα συμπεριληφθεί και το δικό σας Ίδρυμα".

Υστερα απ'αυτά, κύριε Υφυπουργέ, αν αναλογιστεί κανείς τις δεκάδες χιλιάδες προσλήψεις που γράφονται ότι έχετε πάρει εδώ και δυο χρόνια, τότε, κύριε Υπουργέ, δικαίως θα μπορούσε να αναφωνήσει κανείς: Είναι μέριμνα αυτή που δείχνει το Υπουργείο σας στα Κέντρα Παιδικής Μέριμνας; Δεν πρέπει να ντρεπόμαστε τουλάχιστον γι'αυτήν την κατάσταση, κύριε Υφυπουργέ;

Γι'αυτό, στη συγκεκριμένη περίπτωση, εγώ προσωπικά σας καταλογίζω επικίνδυνη αμέλεια. Δεν μπορεί τόσα χρόνια, τρία χρόνια από το '95, να σας εκλιπαρούν να πάρετε δυο ανθρώπους γι'αυτά τα παιδάκια που είναι μικρά και πρέπει κάποιος να τα προσέχει και εσείς προφασίζεστε ότι δεν έχετε λεφτά, ότι δεν έχετε έγκριση. Πάρτε εποχικό προσωπικό. Δώστε την αρμοδιότητα στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Κάποιος πρέπει επιτέλους να συγκινηθεί. Λέμε "παιδική μέριμνα", κύριε Υφυπουργέ. Δεν καταλογίζω σε σας προσωπική ευθύνη, το βρήκατε αυτό το πρόβλημα, δυστυχώς. Αλλά εγώ αν ήμουν, θα εύρισκε μια λύση αμέσως. Να πάει εκεί κάποιος παιδαγωγός. Ποιος θα τα δει αυτά τα παιδάκια; Και δεν είναι μόνο της Ρόδου, είναι διαφόρων ανθρώπων από όλη την Ελλάδα, που έρχονται σ'αυτόν τον τόπο και τα "πετάνε" κυριολεκτικά για να τα θρέψει κάποιος.

Αυτή είναι η μέριμνα του Υπουργείου, δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, και δεν τη βλέπω να ανταποκρίνεται προς τη σωστή κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, αγαπητέ συνάδελφε, ότι υπάρχουν ελλείψεις προσωπικού σε όλο το υγειονομικό και προνοιακό σύστημα της Χώρας. Και καταλαβαίνω αυτά τα έγγραφα που μου αναγνώσατε, ότι έτσι έχουν τα πράγματα. Εστάλησαν αυτά τα έγγραφα. Αλλά ειδικά για τα Κέντρα Παιδικής Μέριμνας σε όλη την Ελλάδα, έχουμε μια συνεχή μείωση του αριθμού των οικοτρόφων.

Γι' αυτό και το Υπουργείο έχει συστήσει από πέρυσι μια

επιτροπή και νομίζω ότι πολύ σύντομα αυτή η επιτροπή θα καταλήξει. Σας είπα ότι αν είχα αυτήν την αρμοδιότητα, δεν την έχω, την έχει ο κ. Κοτσώνης, εγώ απόψε θα δεσμευόμουν, ώστε να το κλείναμε μαζί με ταυτόχρονη αναδοχή, να δώσουμε διακόσιες πενήντα χιλιάδες για κάθε παιδί το μήνα μέχρι να γίνει δεκαοκτώ χρονών, αλλά να κλείσει το Ίδρυμα, διότι δεν προσφέρει τίποτε με τα σημερινά δεδομένα. Με την αλλαγή των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών της Χώρας μας, αυτά τα ιδρύματα πρέπει να κλείσουν, αλλά με ταυτόχρονη αναδοχή.

Εγώ πιστεύω ότι όταν έρθει η ώρα να μας εισηγηθεί η επιτροπή τις προτάσεις της, από κοινού θα συμφωνήσουμε, διότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες θα είναι πολύ καλύτερες από αυτές, που παρέχονται σήμερα. Ας αφήσουμε το κόστος, οι παρεχόμενες υπηρεσίες θα είναι πολύ καλύτερες σε τέτοιου είδους λύσεις.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κάτι πρέπει να κάνουμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Σας είπα ότι εκκρεμεί αίτημα για δέκα θέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεύτερη είναι η με αριθμό 3318/15.4.97 ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Απόστολου Τασούλα προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την κάλυψη των ελλείψεων προσωπικού στο Κέντρο Υγείας Κιάτου Κορινθίας κ.λπ.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου σε περίληψη έχει ως εξής: "Οξύτατα καθημερινά προβλήματα αντιμετωπίζει τόσο το ιατρικό, όσο και το βοηθητικό προσωπικό του Κέντρου Υγείας Κιάτου στο Νομό Κορινθίας. Αν και καταβάλλουν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να κρατήσουν σε ικανοποιητικό επίπεδο τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας, δεν μπορούν φυσικά πάντα και να καταφέρνουν, με αντίκτυπο στους κατοίκους της περιοχής, που προσφεύγουν σαν ασθενείς στο Κέντρο Υγείας.

Ενώ το Κέντρο Υγείας διαθέτει Μικροβιολογικό Εργαστήριο, αυτό λειτουργεί μόνο με δυο παρασκευάστριες, που εξυπηρετούν μάλιστα και το Κέντρο Υγείας Ξυλόκαστρου. Να σημειωθεί ότι η μια απ' αυτές πρόκειται να βγει στη σύνταξη στο άμεσο μέλλον.

Ενώ το Κέντρο Υγείας διαθέτει και Ακτινολογικό Εργαστήριο, οι κάτοικοι εξυπηρετούνται μόνο κατά διαστήματα από γιατρό του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Κορίνθου και το συντηρητή του Κέντρου Υγείας Κιάτου, που εκτελεί χρέη βοηθού ακτινολόγου.

Ενώ το Κέντρο Υγείας βρίσκεται σε κυκλοφοριακό κόμβο, αντιμετωπίζοντας πολλά τροχαία περιστατικά, επιπλέον τους θερινούς μήνες παρουσιάζει αυξημένη κίνηση λόγω των παραθεριστών, δε διαθέτει ασθενοφόρο αυτοκίνητο απαραίτητο για την άμεση μεταφορά ασθενών.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

-Γιατί τόσα χρόνια το Κέντρο Υγείας Κιάτου έχει εγκαταλειφθεί σ' αυτήν την κατάσταση, ενώ με μια πληρέστερη έστω στελέχυσή του, θα μπορούσε να ανταποκριθεί στην αποστολή του, παρέχοντας υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, αποσυμφορώντας το Γενικό Νοσοκομείο Κορίνθου, προστατεύοντας τους ασθενείς από την πολυδάπανη εμπορευματοποίηση της υγείας;

-Τι μέτρα και πότε σκέφτεται να πάρει η Κυβέρνηση, ώστε να καλυφθούν οι τεράστιες ελλείψεις προσωπικού και υποδομής στο Κέντρο Υγείας;

-Προτίθεται να καλύψει τη θέση ιατρού καρδιολόγου στο Κέντρο Υγείας Κιάτου και αν ναι, πότε;"

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Σκουλάκης έχει και πάλι το λόγο. Είναι η μέρα σας, κύριε Υφυπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Και πότε δεν είναι.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με τα προβλήματα του Κέντρου Υγείας Κιάτου, που οι αγαπητοί συνάδελφοι φέρνουν σήμερα προς συζήτηση στη Βουλή, έχω να πω τα παρακάτω:

Σύμφωνα με την ενημέρωση που είχα σήμερα από τον

Πρόεδρο του Νοσοκομείου Κορίνθου, αυτήν τη στιγμή υπηρετούν στο Κέντρο Υγείας τρεις γιατροί του ΕΣΥ, ένας διευθυντής παιδίατρος, ένας επιμελητής Α' παιδίατρος, ένας επιμελητής Γ' και τρεις αγροτικοί γιατροί. Το Κέντρο Υγείας επισκέπτεται ακτινολόγος δυο φορές την εβδομάδα και άλλοι γιατροί ειδικότητας, σύμφωνα με εγκύκλιο του Υπουργείου.

Έχει προκηρυχθεί μια θέση επιμελητού Β' γενικής ιατρικής, η οποία είναι στο στάδιο της ολοκλήρωσης. Έχει αποσπασθεί ο διευθυντής παθολόγος, του οποίου η απόσπαση λήγει στις 30.6.97 και θα επιστρέψει στο νοσοκομείο από το οποίο προέρχεται.

Όσον αφορά τη θέση του καρδιολόγου, πρέπει να σας πω, αγαπητέ συνάδελφε, ότι δεν υπάρχει δυνατότητα κάλυψης, διότι δεν προβλέπεται τέτοια θέση. Μακάρι να καλυφθεί η θέση του γιατρού γενικής ιατρικής και νομίζω ότι δε θα υπάρχει ούτε πρόβλημα καρδιολόγου ούτε άλλου ειδικευμένου. Μακάρι να είχαμε γιατρούς γενικής ιατρικής και μόνο, σε όλα τα Κέντρα Υγείας της Χώρας.

Αναφορικά με το υπόλοιπο προσωπικό πρέπει να σας πω, πως απ' ό,τι με ενημέρωσε ο Πρόεδρος σε σημερινή επικοινωνία, υπηρετούν δεκαεννέα άτομα νοσηλευτικό προσωπικό, μαία και όλες οι άλλες ειδικότητες.

Επίσης, έχουν εγκριθεί δύο θέσεις παραϊατρικού και λοιπού προσωπικού, η προκήρυξη των οποίων θα γίνει αυτόν τον καιρό μαζί με τις χίλιες πεντακόσιες θέσεις που έχουν καταναμνηθεί.

Το πρόβλημα του ασθενοφόρου δεν έχει λυθεί ακόμα. Η διεύθυνσή μας έχει εντάξει στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, για το ΕΚΑΒ, διακόσια περίπου ασθενοφόρα και μόλις αρχίσει η προμήθεια αυτών των ασθενοφόρων θα δοθεί και στο Κέντρο Υγείας Κιάτου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, τα προβλήματα στην περιοχή του Κιάτο, όσον αφορά τις υπηρεσίες του Κέντρου Υγείας, είναι σημαντικά. Είναι μια περιοχή με σαράντα δύο χιλιάδες ανθρώπους, που το καλοκαίρι γίνονται περισσότεροι.

Πρέπει να σας πω ότι από το νοσοκομείο έχω και εγώ την απάντηση, αλλά δε μεταβλήθηκε τίποτε σ' αυτό το διάστημα. Εκεί προβλέπονται είκοσι δύο θέσεις γιατρών και υπηρετούν πέντε, που στην πραγματικότητα είναι τρεις, διότι ο ένας είναι αποσπασμένος και ο άλλος είναι μια διαφορετική περίπτωση.

Στο νοσηλευτικό προσωπικό δεν υπηρετούν δεκαεννιά. Οι θέσεις είναι δέκα εννιά και υπηρετούν δέκα.

Στο διοικητικό προσωπικό οι θέσεις είναι είκοσι εννιά και υπηρετούν έξι. Και το ασθενοφόρο δεν υπάρχει.

Επιβεβαιώνεται μ' αυτά που και εσείς δέχεσθε ότι το πρόβλημα είναι σοβαρό. Επομένως, δεν ξέρω τι περισσότερο μπορεί να σας πει ένας ερωτών Βουλευτής. Λύστε τα προβλήματα. Δε φθάνει να λέτε, όταν έχουμε γενικές συζητήσεις για την υγεία, ότι θα προκηρύξετε, θα κάνετε, θα διορίσετε κ.λπ. Η κατάσταση είναι αυτή, είναι άσχημη και πάρτε μέτρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Ασφαλώς, αγαπητέ συνάδελφε, υπάρχουν κενά, ασφαλώς είναι ένα πρόβλημα που μας απασχολεί και θα ήμουν ευτυχής αν μπορούσα να ανακοινώσω απόψε στο Κοινοβούλιο, ότι η Κυβέρνηση μας ενέκρινε είκοσι χιλιάδες κενές οργανικές θέσεις που έχει το σύστημα, να κάνουμε τις προκηρύξεις, να λύσουμε τα προβλήματα της υγείας του ελληνικού λαού. Δε γίνεται εύκολα αυτό.

Πρέπει να σας πω, όμως, ότι η Κυβέρνηση έχει βάλει προτεραιότητες και παρά την απαγόρευση των διορισμών στη διετία 1996-1997 θα προσθέσει στο υγειονομικό σύστημα της Χώρας γύρω στις έντεκα χιλιάδες θέσεις. Εάν συνεχιστούν αυτοί οι ρυθμοί και σ' αυτόν τον τομέα, σίγουρα μέχρι το τέλος της τετραετίας -έξι μήνες είμαστε Κυβέρνηση, έχουμε τριάντισι χρόνια ακόμα, για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα- θα έχουμε λύσει πάρα πολλά προβλήματα.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα σας παρακαλέσω να μην κοιτάξετε τις οργανικές θέσεις. Ίσως τότε να σχεδιάσαμε κάτι παραπάνω. Δεν είναι δυνατόν τώρα να μου λέτε για είκοσι δύο θέσεις γιατρών εκεί. Συμφωνώ ότι υπάρχουν ελλείψεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ναι, αλλά από το είκοσι δύο στο πέντε είναι πολύ μεγάλη διαφορά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπ. Υγείας και Πρόνοιας): Οι πέντε είναι λίγοι. Βεβαίως, να γίνουν δέκα, να γίνουν δεκαπέντε, αλλά το είκοσι δύο είναι μεγάλος αριθμός.

Μου λέτε για καρδιολόγο. Μακάρι, σας είπα, να είχαμε σε όλα τα Κέντρα Υγείας μια ειδικότητα: γιατρούς γενικής ιατρικής, θα είχαμε λύσει το πρόβλημα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

Εν πάση περιπτώσει, επαναλαμβάνω ότι και το Κέντρο Υγείας Κιάτου, μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων και των θέσεων που πήραμε, θα πάρει το μερίδιο που του αναλογεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη, ώστε για όσα από αυτά δεν υπάρχει αντίρρηση, να γίνουν δεκτά χωρίς συζήτηση.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της Χώρας και άλλες διατάξεις".

Θα ψηφιστεί στη συνέχεια της συνεδρίασης.

Υπουργείου Δικαιοσύνης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Ποινική ευθύνη των Υπουργών".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση,

όπως έχει συμφωνηθεί και αποφασισθεί στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Υπουργείου Ανάπτυξης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων".

Το νομοσχέδιο έχει γίνει ομόφωνα δεκτό στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το νομοσχέδιο "Κύρωση της Συμφωνίας της Νίκαιας, που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων", έγινε δεκτό ομοφώνως, κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο, σε μόνη συζήτηση, και έχει ως εξής:

Εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία της Νίκαιας που αφορά τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967 και στη Γενεύη στις 13 Μαΐου 1977, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

**Arrangement de Nice
concernant la classification internationale
des produits et des services
aux fins de l'enregistrement des marques**

du 15 juin 1957,
révisé à Stockholm le 14 juillet 1967
et à Genève le 13 mai 1977

Article premier

**Constitution d'une Union particulière;
adoption d'une classification internationale;
définition et langues de la classification**

1) Les pays auxquels s'applique le présent Arrangement sont constitués à l'état d'Union particulière et adoptent une classification commune des produits et des services aux fins de l'enregistrement des marques (ci-après dénommée « classification »).

2) La classification comprend:

- i) une liste des classes, accompagnée, le cas échéant, de notes explicatives;
- ii) une liste alphabétique des produits et des services (ci-après dénommée « liste alphabétique »), avec l'indication de la classe dans laquelle chaque produit ou service est rangé.

3) La classification est constituée par:

- i) la classification qui a été publiée en 1971 par le Bureau international de la propriété intellectuelle (ci-après dénommé « Bureau international ») visé dans la Convention instituant l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle, étant entendu, toutefois, que les notes explicatives de la liste des classes qui figurent dans cette publication seront considérées comme provisoires et comme étant des recommandations jusqu'à ce que des notes explicatives de la liste des classes soient établies par le Comité d'experts visé à l'article 3;

ii) les modifications et compléments qui sont entrés en vigueur, conformément à l'article 4.1) de l'Arrangement de Nice du 15 juin 1957 et de l'Acte de Stockholm du 14 juillet 1967 de cet Arrangement, avant l'entrée en vigueur du présent Acte;

iii) les changements apportés par la suite en vertu de l'article 3 du présent Acte et qui entrent en vigueur conformément à l'article 4.1) du présent Acte.

4) La classification est en langues française et anglaise, les deux textes faisant également foi.

5) a) La classification visée à l'alinéa 3) i), ainsi que les modifications et compléments visés à l'alinéa 3) ii) qui sont entrés en vigueur avant la date à laquelle le présent Acte est ouvert à la signature, sont contenus dans un exemplaire authentique, en langue française, déposé auprès du Directeur général de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (ci-après dénommés respectivement « Directeur général » et « Organisation »). Les modifications et compléments visés à l'alinéa 3) ii) qui entrent en vigueur après la date à laquelle le présent Acte est ouvert à la signature sont également déposés en un exemplaire authentique, en langue française, auprès du Directeur général.

b) La version anglaise des textes visés au sous-alinéa a) est établie par le Comité d'experts visé à l'article 3 à bref délai après l'entrée en vigueur du présent Acte. Son exemplaire authentique est déposé auprès du Directeur général.

c) Les changements visés à l'alinéa 3) iii) sont déposés en un exemplaire authentique, en langues française et anglaise, auprès du Directeur général.

6) Le Directeur général établit, après consultation des gouvernements intéressés, soit sur la base d'une traduction proposée par ces gouvernements, soit en ayant recours à tout autre moyen qui n'aurait aucune incidence financière sur le budget de l'Union particulière ou pour l'Organisation, des textes officiels de la classification dans les langues allemande, arabe, espagnole, italienne, portugaise, russe et dans les autres langues que pourra désigner l'Assemblée visée à l'article 5.

7) La liste alphabétique mentionne, en regard de chaque indication de produit ou de service, un numéro d'ordre propre à la langue dans laquelle elle est établie, avec:

- i) s'il s'agit de la liste alphabétique établie en langue anglaise, le numéro d'ordre que la même indication porte dans la liste alphabétique établie en langue française, et vice versa;
- ii) s'il s'agit d'une liste alphabétique établie conformément à l'alinéa 6), le numéro d'ordre que la même indication porte dans la liste alphabétique établie en langue française ou dans la liste alphabétique établie en langue anglaise.

Article 2

**Portée juridique
et application de la classification**

1) Sous réserve des obligations imposées par le présent Arrangement, la portée de la classification est celle qui lui est attribuée par chaque pays de l'Union particulière. Notamment, la classification ne

lie les pays de l'Union particulière ni quant à l'appréciation de l'étendue de la protection de la marque, ni quant à la reconnaissance des marques de service.

2) Chacun des pays de l'Union particulière se réserve la faculté d'appliquer la classification à titre de système principal ou de système auxiliaire.

3) Les administrations compétentes des pays de l'Union particulière feront figurer dans les titres et publications officiels des enregistrements des marques les numéros des classes de la classification auxquelles appartiennent les produits ou les services pour lesquels la marque est enregistrée.

4) Le fait qu'une dénomination figure dans la liste alphabétique n'affecte en rien les droits qui pourraient exister sur cette dénomination.

Article 3

Comité d'experts

1) Il est institué un Comité d'experts dans lequel chacun des pays de l'Union particulière est représenté.

2) a) Le Directeur général peut et, à la demande du Comité d'experts, doit inviter les pays étrangers à l'Union particulière qui sont membres de l'Organisation ou parties à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle à se faire représenter par des observateurs aux réunions du Comité d'experts.

b) Le Directeur général invite les organisations intergouvernementales spécialisées dans le domaine des marques dont un au moins des pays membres est un pays de l'Union particulière à se faire représenter par des observateurs aux réunions du Comité d'experts.

c) Le Directeur général peut et, à la demande du Comité d'experts, doit inviter des représentants d'autres organisations intergouvernementales et d'organisations internationales non gouvernementales à prendre part aux discussions qui les intéressent.

3) Le Comité d'experts:

- i) décide des changements à apporter à la classification;
- ii) adresse aux pays de l'Union particulière des recommandations tendant à faciliter l'utilisation de la classification et à en promouvoir l'application uniforme;
- iii) prend toutes autres mesures qui, sans avoir d'incidences financières sur le budget de l'Union particulière ou pour l'Organisation, sont de nature à faciliter l'application de la classification par les pays en développement;
- iv) est habilité à instituer des sous-comités et des groupes de travail.

4) Le Comité d'experts adopte son règlement intérieur. Ce dernier donne aux organisations intergouvernementales mentionnées à l'alinéa 2)b) qui peuvent apporter une contribution substantielle au développement de la classification la possibilité de prendre part aux réunions des sous-comités et groupes de travail du Comité d'experts.

5) Les propositions de changements à apporter à la classification peuvent être faites par l'administration compétente de tout pays de l'Union particulière, le Bureau international, les organisations intergouvernementales représentées au Comité d'experts en vertu de l'alinéa 2)b) et tout pays ou organisation spécialement invité par le Comité d'experts à formuler de telles propositions. Les propositions sont communiquées au Bureau international, qui les soumet aux membres du Comité d'experts et aux observateurs au plus tard deux mois avant la session du Comité d'experts au cours de laquelle elles seront examinées.

6) Chaque pays de l'Union particulière dispose d'une voix.

7) a) Sous réserve du sous-alinéa b), le Comité d'experts prend ses décisions à la majorité simple des pays de l'Union particulière représentés et votants.

b) Les décisions relatives à l'adoption des modifications à apporter à la classification sont prises à la majorité des quatre cinquièmes des pays de l'Union particulière représentés et votants. Par modification, il faut entendre tout transfert de produits ou de services d'une classe à une autre, ou la création de toute nouvelle classe.

c) Le règlement intérieur visé à l'alinéa 4) prévoit que, sauf cas spéciaux, les modifications de la classification sont adoptées à la fin de périodes déterminées; le Comité d'experts fixe la longueur de chaque période.

8) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

Article 4

Notification, entrée en vigueur et publication des changements

1) Les changements décidés par le Comité d'experts, de même que les recommandations du Comité d'experts, sont notifiés aux administrations compétentes des pays de l'Union particulière par le Bureau international. Les modifications entrent en vigueur six mois après la date de l'envoi de la notification. Tout autre changement entre en vigueur à la date que fixe le Comité d'experts au moment où le changement est adopté.

2) Le Bureau international incorpore dans la classification les changements entrés en vigueur. Ces changements font l'objet d'avis publiés dans les périodiques désignés par l'Assemblée visée à l'article 5.

Article 5

Assemblée de l'Union particulière

1) a) L'Union particulière a une Assemblée composée des pays qui ont ratifié le présent Acte ou y ont adhéré.

b) Le Gouvernement de chaque pays est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

2) a) Sous réserve des dispositions des articles 3 et 4, l'Assemblée:

- i) traite de toutes les questions concernant le maintien et le développement de l'Union particulière et l'application du présent Arrangement;
- ii) donne au Bureau international des directives concernant la préparation des conférences de revision, compte étant dûment tenu des observations des pays de l'Union particulière qui n'ont pas ratifié le présent Acte ou n'y ont pas adhéré;
- iii) examine et approuve les rapports et les activités du Directeur général de l'Organisation (ci-après dénommé « le Directeur général ») relatifs à l'Union particulière et lui donne toutes directives utiles concernant les questions de la compétence de l'Union particulière;
- iv) arrête le programme, adopte le budget triennal de l'Union particulière et approuve ses comptes de clôture;
- v) adopte le règlement financier de l'Union particulière;
- vi) crée, outre le Comité d'experts mentionné à l'article 3, les autres comités d'experts et les groupes de travail qu'elle juge utiles à la réalisation des objectifs de l'Union particulière;
- vii) décide quels sont les pays non membres de l'Union particulière et quelles sont les organisations intergouvernementales qui peuvent être admis à ses réunions en qualité d'observateurs;
- viii) adopte les modifications des articles 5 à 8;
- ix) entreprend toute autre action appropriée en vue d'atteindre les objectifs de l'Union particulière;
- x) s'acquitte de toutes autres tâches qu'implique le présent Arrangement.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres Unions administrées par l'Organisation, l'Assemblée statue connaissance prise de l'avis du Comité de coordination de l'Organisation.

3) a) Chaque pays membre de l'Assemblée dispose d'une voix.

b) La moitié des pays membres de l'Assemblée constitue le quorum.

c) Nonobstant les dispositions du sous-alinéa b), si, lors d'une session, le nombre des pays représentés est inférieur à la moitié mais égal ou supérieur au tiers des pays membres de l'Assemblée, celle-ci peut prendre des décisions; toutefois, les décisions de l'Assemblée, à l'exception de celles qui concernent sa procédure, ne deviennent exécutoires que lorsque les conditions énoncées ci-après sont remplies. Le Bureau international communique lesdites décisions aux pays membres de l'Assemblée qui n'étaient pas représentés, en les invitant à exprimer par écrit, dans un délai de trois mois à compter de la date de ladite communication, leur vote ou leur abstention. Si, à l'expiration de ce délai, le nombre des pays ayant ainsi exprimé leur vote ou leur abstention est au moins égal au nombre de pays qui faisait défaut pour que le quorum fût atteint lors de la session, lesdites décisions deviennent exécutoires, pourvu qu'en même temps la majorité nécessaire reste acquise.

d) Sous réserve des dispositions de l'article 3.2), les décisions de l'Assemblée sont prises à la majorité des deux tiers des votes exprimés.

e) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

f) Un délégué ne peut représenter qu'un seul pays et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

g) Les pays de l'Union particulière qui ne sont pas membres de l'Assemblée sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs.

4) a) L'Assemblée se réunit une fois tous les trois ans en session ordinaire sur convocation du Directeur général et, sauf cas exceptionnels, pendant la même période et au même lieu que l'Assemblée générale de l'Organisation.

b) L'Assemblée se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général, à la demande d'un quart des pays membres de l'Assemblée.

c) L'ordre du jour de chaque session est préparé par le Directeur général.

5) L'Assemblée adopte son règlement intérieur.

Article 6

Bureau international

1) a) Les tâches administratives incombant à l'Union particulière sont assurées par le Bureau international.

b) En particulier, le Bureau international prépare les réunions et assure le secrétariat de l'Assemblée, du Comité d'experts, et de tous autres comités d'experts et tous groupes de travail que l'Assemblée ou le Comité d'experts peut créer.

c) Le Directeur général est le plus haut fonctionnaire de l'Union particulière et la représente.

2) Le Directeur général et tout membre du personnel désigné par lui prennent part, sans droit de vote, à toutes les réunions de l'Assemblée, du Comité d'experts, et de tout autre comité d'experts ou tout groupe de travail que l'Assemblée ou le Comité d'experts peut créer. Le Directeur général ou un membre du personnel désigné par lui est d'office secrétaire de ces organes.

3) a) Le Bureau international, selon les directives de l'Assemblée, prépare les conférences de revision des dispositions de l'Arrangement autres que les articles 5 à 8.

b) Le Bureau international peut consulter des organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales sur la préparation des conférences de revision.

c) Le Directeur général et les personnes désignées par lui prennent part, sans droit de vote, aux délibérations dans ces conférences.

4) Le Bureau international exécute toutes autres tâches qui lui sont attribuées.

Article 7

Finances

1) a) L'Union particulière a un budget.

b) Le budget de l'Union particulière comprend les recettes et les dépenses propres à l'Union particulière, sa contribution au budget des dépenses communes aux Unions, ainsi que, le cas échéant, la somme mise à la disposition du budget de la Conférence de l'Organisation.

c) Sont considérées comme dépenses communes aux Unions les dépenses qui ne sont pas attribuées exclusivement à l'Union particulière mais également à une ou plusieurs autres Unions administrées par l'Organisation. La part de l'Union particulière dans ces dépenses communes est proportionnelle à l'intérêt que ces dépenses présentent pour elle.

2) Le budget de l'Union particulière est arrêté compte tenu des exigences de coordination avec les budgets des autres Unions administrées par l'Organisation.

3) Le budget de l'Union particulière est financé par les ressources suivantes:

i) les contributions des pays de l'Union particulière;

ii) les taxes et sommes dues pour les services rendus par le Bureau international au titre de l'Union particulière;

iii) le produit de la vente des publications du Bureau international concernant l'Union particulière et les droits afférents à ces publications;

iv) les dons, legs et subventions;

v) les loyers, intérêts et autres revenus divers.

4) a) Pour déterminer sa part contributive au sens de l'alinéa 3) i), chaque pays de l'Union particulière appartient à la classe dans laquelle il est rangé pour ce qui concerne l'Union de Paris pour la protection de la propriété industrielle, et paie ses contributions annuelles sur la base du nombre d'unités déterminé pour cette classe dans cette Union.

b) La contribution annuelle de chaque pays de l'Union particulière consiste en un montant dont le rapport à la somme totale des contributions annuelles au budget de l'Union particulière de tous les pays est le même que le rapport entre le nombre des unités de la classe dans laquelle il est rangé et le nombre total des unités de l'ensemble des pays.

c) Les contributions sont dues au premier janvier de chaque année.

d) Un pays en retard dans le paiement de ses contributions ne peut exercer son droit de vote dans aucun des organes de l'Union particulière si le montant de son arriéré est égal ou supérieur à celui des contributions dont il est redevable pour les deux années complètes écoulées. Cependant, un tel pays peut être autorisé à conserver l'exercice de son droit de vote au sein dudit organe aussi longtemps que ce dernier estime que le retard résulte de circonstances exceptionnelles et inévitables.

e) Dans le cas où le budget n'est pas adopté avant le début d'un nouvel exercice, le budget de l'année précédente est reconduit selon les modalités prévues par le règlement financier.

5) Le montant des taxes et sommes dues pour des services rendus par le Bureau international au titre de l'Union particulière est fixé par le Directeur général, qui fait rapport à l'Assemblée.

6) a) L'Union particulière possède un fonds de roulement constitué par un versement unique effectué par chaque pays de l'Union particulière. Si le fonds devient insuffisant, l'Assemblée décide de son augmentation.

b) Le montant du versement initial de chaque pays au fonds précité ou de sa participation à l'augmentation de celui-ci est proportionnel à la contribution de ce pays pour l'année au cours de laquelle le fonds est constitué ou l'augmentation décidée.

c) La proportion et les modalités de versement sont arrêtées par l'Assemblée, sur proposition du Directeur général et après avis du Comité de coordination de l'Organisation.

7) a) L'Accord de siège conclu avec le pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège prévoit que, si le fonds de roulement est insuffisant, ce pays accorde des avances. Le montant de ces avances et les conditions dans lesquelles elles sont accordées font l'objet, dans chaque cas, d'accords séparés entre le pays en cause et l'Organisation.

b) Le pays visé au sous-alinéa a) et l'Organisation ont chacun le droit de dénoncer l'engagement d'accorder des avances moyennant notification par écrit. La dénonciation prend effet trois ans après la fin de l'année au cours de laquelle elle a été notifiée.

8) La vérification des comptes est assurée, selon les modalités prévues par le règlement financier, par un ou plusieurs pays de l'Union particulière ou par des contrôleurs extérieurs, qui sont, avec leur consentement, désignés par l'Assemblée.

Article 8

Modification des articles 5 à 8

1) Des propositions de modification des articles 5, 6, 7 et du présent article peuvent être présentées par tout pays membre de l'Assemblée ou par le Directeur général. Ces propositions sont communiquées par ce dernier aux pays membres de l'Assemblée six mois au moins avant d'être soumises à l'examen de l'Assemblée.

2) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) est adoptée par l'Assemblée. L'adoption requiert les trois quarts des votes exprimés; toutefois, toute modification de l'article 5 et du présent alinéa requiert les quatre cinquièmes des votes exprimés.

3) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) entre en vigueur un mois après la réception par le Directeur général des notifications écrites d'acceptation, effectuée en conformité avec leurs règles constitutionnelles respectives, de la part des trois quarts des pays qui étaient membres de l'Assemblée au moment où la modification a été adoptée. Toute modification desdits articles ainsi acceptée lie tous les pays qui sont membres de l'Assemblée au moment où la modification entre en vigueur ou qui en deviennent membres à une date ultérieure; toutefois, toute modification qui augmente les obligations financières des pays de l'Union particulière ne lie que ceux d'entre eux qui ont notifié leur acceptation de ladite modification.

Article 9

Ratification et adhésion; entrée en vigueur

1) Chacun des pays de l'Union particulière qui a signé le présent Acte peut le ratifier et, s'il ne l'a pas signé, peut y adhérer.

2) Tout pays étranger à l'Union particulière, partie à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle, peut adhérer au présent Acte et devenir, de ce fait, pays de l'Union particulière.

3) Les instruments de ratification et d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

4) a) Le présent Acte entre en vigueur trois mois après que les deux conditions suivantes ont été remplies:

i) six pays ou plus ont déposé leurs instruments de ratification ou d'adhésion;

ii) trois au moins de ces pays sont des pays qui, à la date à laquelle le présent Acte est ouvert à la signature, sont des pays de l'Union particulière.

b) L'entrée en vigueur visée au sous-alinéa a) est effective à l'égard des pays qui, trois mois au moins avant ladite entrée en vigueur, ont déposé des instruments de ratification ou d'adhésion.

c) A l'égard de tout pays non couvert par le sous-alinéa b), le présent Acte entre en vigueur trois mois après la date à laquelle sa ratification ou son adhésion a été notifiée par le Directeur général, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument de ratification ou d'adhésion. Dans ce dernier cas, le présent Acte entre en vigueur, à l'égard de ce pays, à la date ainsi indiquée.

5) La ratification ou l'adhésion emporte de plein droit accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par le présent Acte.

6) Après l'entrée en vigueur du présent Acte, aucun pays ne peut ratifier un Acte antérieur du présent Arrangement ou y adhérer.

Article 10

Durée

Le présent Arrangement a la même durée que la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

Article 11

Revision

1) Le présent Arrangement peut être révisé périodiquement par des conférences des pays de l'Union particulière.

2) La convocation des conférences de revision est décidée par l'Assemblée.

3) Les articles 5 à 8 peuvent être modifiés soit par une conférence de revision, soit conformément à l'article 8.

Article 12

Dénonciation

1) Tout pays peut dénoncer le présent Acte par notification adressée au Directeur général. Cette dénonciation emporte aussi dénonciation de l'Acte ou des Actes antérieurs du présent Arrangement que le pays qui dénonce le présent Acte a ratifiés ou auxquels il a adhéré et ne produit son effet qu'à l'égard du pays qui l'a faite, l'Arrangement restant en vigueur et exécutoire à l'égard des autres pays de l'Union particulière.

2) La dénonciation prend effet un an après le jour où le Directeur général a reçu la notification.

3) La faculté de dénonciation prévue par le présent article ne peut être exercée par un pays avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date à laquelle il est devenu pays de l'Union particulière.

Article 13

Renvoi à l'article 24 de la Convention de Paris

Les dispositions de l'article 24 de l'Acte de Stockholm de 1967 de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle s'appliquent au présent Arrangement; toutefois, si ces dispositions sont amendées à l'avenir, le dernier amendement en date s'applique au présent Arrangement à l'égard des pays de l'Union particulière qui sont liés par cet amendement.

Article 14

Signature; langues; fonctions de dépositaire; notifications

1) a) Le présent Acte est signé en un seul exemplaire original en langues française et anglaise, les

deux textes faisant également foi, et déposé auprès du Directeur général.

b) Des textes officiels du présent Acte sont établis par le Directeur général, après consultation des gouvernements intéressés et dans les deux mois qui suivent la signature du présent Acte, dans les deux autres langues, l'espagnol et le russe, dans lesquelles, à côté des langues visées au sous-alinéa a), ont été signés les textes faisant foi de la Convention instituant l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle.

c) Des textes officiels du présent Acte sont établis par le Directeur général, après consultation des gouvernements intéressés, dans les langues allemande, arabe, italienne et portugaise, et dans les autres langues que l'Assemblée peut indiquer.

2) Le présent Acte reste ouvert à la signature jusqu'au 31 décembre 1977.

3) a) Le Directeur général certifie et transmet deux copies du texte signé du présent Acte aux gouvernements de tous les pays de l'Union particulière et, sur demande, au gouvernement de tout autre pays.

b) Le Directeur général certifie et transmet deux copies de toute modification du présent Acte aux gouvernements de tous les pays de l'Union particulière et, sur demande, au gouvernement de tout autre pays.

4) Le Directeur général fait enregistrer le présent Acte auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

5) Le Directeur général notifie aux gouvernements de tous les pays parties à la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle:

- i) les signatures apposées selon l'alinéa 1);
- ii) le dépôt d'instruments de ratification ou d'adhésion selon l'article 9.3);
- iii) la date d'entrée en vigueur du présent Acte selon l'article 9.4) a);
- iv) les acceptations des modifications du présent Acte selon l'article 8.3);
- v) les dates auxquelles ces modifications entrent en vigueur;
- vi) les dénonciations reçues selon l'article 12.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ
ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΣΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ 15ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1957,
όπως αναθεωρήθηκε στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου
1967 και στη Γενεύη στις 13 Μαΐου 1977

Άρθρο 1

Ίδρυση Ειδικής Ένωσης,
Υιοθέτηση διεθνούς ταξινόμησης,
Ορισμοί και γλώσσες ταξινόμησης

1. Οι χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία συγκροτούνται σε Ειδική Ένωση και υιοθετούν κοινή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων (στο εξής θα ονομάζεται "ταξινόμηση").

2. Η Ταξινόμηση περιλαμβάνει:

I. Κατάλογο κατηγοριών που συνοδεύονται, όταν χρειάζεται, από επεξηγηματικά σημειώματα.

II. Αλφαβητικό κατάλογο προϊόντων και υπηρεσιών (στο εξής θα ονομάζεται "αλφαβητικός κατάλογος") με ένδειξη της κατηγορίας στην οποία κάθε προϊόν ή υπηρεσία κατατάσσεται.

3. Η Ταξινόμηση αποτελείται από:

I. Ταξινόμηση που δημοσιεύθηκε το 1971 από το Διεθνές Γραφείο Πνευματικής Ιδιοκτησίας (στο εξής θα ονομάζεται "Διεθνές Γραφείο"), το οποίο αναφέρεται στην ιδρυτική Σύμβαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, έχοντας εν τούτοις συμφωνήσει ότι τα επεξηγηματικά σημειώματα του καταλόγου των κατηγοριών που περιλαμβάνονται σ' αυτή τη δημοσίευση θα θεωρούνται προσωρινά και ως συστάσεις (βλ. Άρθρο 3.3II) μέχρις ότου τα επεξηγηματικά σημειώματα του καταλόγου των κατηγοριών συνταχθούν από την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων που αναφέρεται στο άρθρο 3.

II. Τις τροποποιήσεις και συμπληρώματα που ισχύουν, σύμφωνα με το άρθρο 4.1. της Συμφωνίας της Νίκαιας της 15ης Ιουνίου 1957 και της Πράξης της Στοκχόλμης της 14ης Ιουλίου 1967 αυτής της Συμφωνίας, πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Πράξης.

III. Τις αλλαγές που επήλθαν στη συνέχεια σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας Πράξης και που αρχίζουν να ισχύουν σύμφωνα με το άρθρο 4.1. της παρούσας Πράξης.

4. Η Ταξινόμηση γίνεται στη γαλλική και αγγλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου αξιόπιστα.

5. α) Η ταξινόμηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3.I, καθώς και οι τροποποιήσεις και τα συμπληρώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3.II, που ισχύουν πριν από την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Πράξης, περιλαμβάνονται σε αυθεντικό αντίτυπο, στη γαλλική γλώσσα, που κατατίθεται στο Γενικό Διευθυντή του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (στο εξής θα ονομάζονται αντίστοιχα "Γενικός Διευθυντής" και "Οργανισμός"). Οι τροποποιήσεις και τα συμπληρώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3.II, που αρχίζουν να ισχύουν μετά την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα Πράξη υπογράφεται, κατατίθενται επίσης σε ένα αυθεντικό αντίτυπο στη γαλλική γλώσσα στο Γενικό Διευθυντή.

β) Τα κείμενα που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α) συντάσσονται στην αγγλική γλώσσα από την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων που αναφέρεται στο άρθρο 3 σε σύντομη προθεσμία μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Πράξης. Αυθεντικό αντίτυπο της κατατίθεται στο Γενικό Διευθυντή.

γ) Οι αλλαγές που αναφέρονται στην παράγραφο 3.III κατατίθενται σε ένα αυθεντικό αντίτυπο στη γαλλική και αγγλική γλώσσα στο Γενικό Διευθυντή.

6. Ο Γενικός Διευθυντής συντάσσει, αφού συμβουλευθεί τις ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις είτε με βάση μετάφραση που προτείνεται από τις κυβερνήσεις αυτές είτε προσφεύγοντας σε κάθε άλλο μέσο που δεν επηρεάζει οικονομικά τον προϋπολογισμό της Ειδικής Ένωσης ή τον Οργανισμό, επίσημα κείμενα ταξινόμησης στη γερμανική, αραβική, ισπανική, ιταλική, πορτογαλική, ρωσική και σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα θα υποδείξει η Συνέλευση που αναφέρεται στο άρθρο 5.

7. Ο αλφαβητικός κατάλογος αναφέρει, σχετικά με κάθε ένδειξη προϊόντος ή υπηρεσίας, αριθμό σειράς στη γλώσσα στην οποία αυτός έχει συνταχθεί μαζί με:

I) Αν πρόκειται για αλφαβητικό κατάλογο στην αγγλική γλώσσα, αριθμό σειράς που η ίδια ένδειξη φέρει στον αλφαβητικό κατάλογο που έχει συνταχθεί στη γαλλική γλώσσα και αντίστροφα.

II) Αν πρόκειται για αλφαβητικό κατάλογο που συντάσσεται σύμφωνα με την παράγραφο 6, τον αριθμό σειράς που η ίδια ένδειξη φέρει στον αλφαβητικό κατάλογο που έχει συνταχθεί στη γαλλική γλώσσα ή στον αλφαβητικό κατάλογο που έχει συνταχθεί στην αγγλική γλώσσα.

Άρθρο 2

Νομική σημασία και εφαρμογή της ταξινόμησης

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που τίθενται από την παρούσα Συμφωνία, η σημασία της ταξινόμησης είναι αυτή που της αποδίδεται από κάθε χώρα της Ειδικής Ένωσης. Κυρίως, η ταξινόμηση δεν δεσμεύει τις χώρες της Ειδικής Ένωσης ούτε ως προς την εκτίμηση της έκτασης της προστασίας του σήματος, ούτε ως προς την αναγνώριση των σημάτων υπηρεσιών.

2. Καθεμία από τις χώρες της Ειδικής Ένωσης επιφυλάσσεται της δυνατότητας να εφαρμόσει την ταξινόμηση ως κύριο ή βοηθητικό σύστημα.

3. Οι αρμόδιες διοικήσεις των χωρών της Ειδικής Ένωσης θα αναγράφουν στους επίσημους τίτλους και δημοσιεύσεις των καταχωρίσεων των σημάτων, τους αριθμούς των κατηγοριών της ταξινόμησης στις οποίες ανήκουν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρηθεί το σήμα.

4. Το γεγονός ότι μία ονομασία αναφέρεται στον αλφαβητικό κατάλογο δεν επηρεάζει σε τίποτα τα δικαιώματα που θα μπορούσαν να υπάρξουν στην ονομασία αυτή.

Άρθρο 3

Επιτροπή Εμπειρογνομόνων

1. Συνιστάται Επιτροπή Εμπειρογνομόνων στην οποία αντιπροσωπεύεται καθεμιά από τις χώρες της Ειδικής Ένωσης.

2. α) Ο Γενικός Διευθυντής μπορεί και, μετά από αίτηση της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων, υποχρεούται να καλεί τις χώρες που δεν ανήκουν στην Ειδική Ένωση αλλά που είναι μέλη του Οργανισμού ή μέλη της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας να αντιπροσωπεύονται από παρατηρητές στις συνελεύσεις της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων.

β) Ο Γενικός Διευθυντής καλεί τις διακυβερνητικές εξειδικευμένες στον τομέα των σημάτων οργανώσεις, των οποίων μία τουλάχιστον από τις χώρες μέλη είναι χώρα της Ειδικής Ένωσης, να εκπροσωπούνται από παρατηρητές στις συνελεύσεις της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων.

γ) Ο Γενικός Διευθυντής μπορεί και, με αίτηση της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων, υποχρεούται να καλεί τους εκπροσώπους άλλων διακυβερνητικών οργανώσεων και διεθνών μη κυβερνητικών οργανώσεων να λάβουν μέρος στις συζητήσεις που τους ενδιαφέρουν.

3. Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων:

I. Αποφασίζει αλλαγές που θα επέλθουν στην ταξινόμηση.

II. Αποστέλλει στις χώρες της Ειδικής Ένωσης συστάσεις που τείνουν στο να διευκολύνουν τη χρήση της ταξινόμησης και στο να προωθήσουν την ενιαία εφαρμογή.

III. Παίρνει όλα τα άλλα μέτρα που, χωρίς να επηρεάζουν οικονομικά τον προϋπολογισμό της Ειδικής Ένωσης ή τον Οργανισμό, μπορούν να διευκολύνουν την εφαρμογή της ταξινόμησης από τις αναπτυσσόμενες χώρες.

IV. Έχει τη δυνατότητα να συγκροτεί υποεπιτροπές και ομάδες εργασίας.

4. Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων υιοθετεί τον εσωτερικό κανονισμό της. Αυτός παρέχει στις διακυβερνητικές οργανώσεις που μνημονεύονται στην παράγραφο 2.β και οι οποίες μπορούν να συμβάλλουν ουσιαστικά στην ανάπτυξη της ταξινόμησης, τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις συνεδριάσεις των υποεπιτροπών και ομάδων εργασίας της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων.

5. Οι προτάσεις για μελλοντικές αλλαγές στην ταξινόμηση μπορούν να γίνουν από την αρμόδια διοίκηση κάθε χώρας της Ειδικής Ένωσης, από το Διεθνές Γραφείο, τις διακυβερνητικές οργανώσεις που εκπροσωπούνται στην Επιτροπή Εμπειρογνομόνων σύμφωνα με την παράγραφο 2.β και από κάθε χώρα ή οργάνωση που καλείται ιδιαίτερα από την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων να διατυπώσει τέτοιου είδους προτάσεις. Οι προτάσεις κοινοποιούνται στο Διεθνές Γραφείο που τις υποβάλλει στα μέλη της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων και στους παρατηρητές δύο μήνες το αργότερο πριν από τη σύνοδο της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων κατά τη διάρκεια της οποίας θα εξετασθούν.

6. Κάθε χώρα της Ειδικής Ένωσης διαθέτει μία ψήφο.

7. α) Με την επιφύλαξη της υποπαραγράφου β, η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων αποφασίζει με απλή πλειοψηφία των χωρών της Ειδικής Ένωσης που παρίστανται και ψηφίζουν.

β) Οι αποφάσεις που αφορούν την υιοθέτηση τροποποιήσεων της ταξινόμησης λαμβάνονται με πλειοψηφία των τεσσάρων πέμπτων των χωρών της Ειδικής Ένωσης που παρίστανται και ψηφίζουν. Με τροποποίηση

πρέπει να συμφωνηθεί κάθε μεταφορά προϊόντων ή υπηρεσιών από τη μία κατηγορία στην άλλη ή η δημιουργία κάθε νέας κατηγορίας.

γ) Ο εσωτερικός κανονισμός που αναφέρεται στην παράγραφο 4 προβλέπει ότι, εκτός από ειδικές περιπτώσεις, οι τροποποιήσεις της ταξινόμησης γίνονται δεκτές στο τέλος των προσδιορισμένων περιόδων. Η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων καθορίζει τη διάρκεια κάθε περιόδου.

8. Η αποχή δεν θεωρείται ψήφος.

Άρθρο 4

Γνωστοποίηση, έναρξη ισχύος και δημοσίευση των αλλαγών

1. Οι αλλαγές που αποφασίζονται από την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, καθώς και οι συστάσεις της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων, γνωστοποιούνται στις αρμόδιες διοικήσεις των χωρών της Ειδικής Ένωσης από το Διεθνές Γραφείο. Οι τροποποιήσεις αρχίζουν να ισχύουν έξι μήνες μετά την ημερομηνία αποστολής της γνωστοποίησης. Κάθε άλλη αλλαγή αρχίζει να ισχύει κατά την ημερομηνία που ορίζεται από την Επιτροπή Εμπειρογνομόνων όταν υιοθετηθεί η τροποποίηση.

2. Το Διεθνές Γραφείο ενσωματώνει στην ταξινόμηση τις ισχύουσες τροποποιήσεις. Οι τροποποιήσεις αυτές αποτελούν αντικείμενο δημοσιεύσεων σε περιοδικά που ορίζονται από τη Συνέλευση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5.

Άρθρο 5

Συνέλευση της Ειδικής Ένωσης

1. α) Η Ειδική Ένωση έχει Συνέλευση που αποτελείται από τις χώρες που έχουν κυρώσει την παρούσα Πράξη ή έχουν προσχωρήσει σ' αυτή.

β) Η κυβέρνηση κάθε χώρας αντιπροσωπεύεται από έναν εκπρόσωπο που μπορεί να βοηθείται από αναπληρωτές, συμβούλους και εμπειρογνώμονες.

γ) Τα έξοδα κάθε αντιπροσωπείας παρέχονται από την κυβέρνηση που την όρισε.

2. α) Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 3 και 4 η Συνέλευση:

I) Ασχολείται με όλα τα θέματα που αφορούν στη συνέχεια και την ανάπτυξη της Ειδικής Ένωσης και την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας.

II) Δίνει στο Διεθνές Γραφείο οδηγίες που αφορούν στην προετοιμασία των αναθεωρητικών συνδιασκέψεων, έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις των χωρών της Ειδικής Ένωσης, οι οποίες δεν έχουν κυρώσει την παρούσα Πράξη ή δεν έχουν προσχωρήσει σ' αυτή.

III) Εξετάζει και εγκρίνει τις εκθέσεις και τις δραστηριότητες του Γενικού Διευθυντή του Οργανισμού (στο εξής θα ονομάζεται "Γενικός Διευθυντής"), που αφορούν στην Ειδική Ένωση και του δίνει όλες τις χρήσιμες οδηγίες σχετικά με θέματα αρμοδιότητας της Ειδικής Ένωσης.

IV) Αποφασίζει το πρόγραμμα, υιοθετεί τον τριετή προϋπολογισμό της Ειδικής Ένωσης και εγκρίνει τους λογαριασμούς κλεισίματος.

V) Υιοθετεί τον οικονομικό κανονισμό της Ειδικής Ένωσης.

VI) Συστήνει, εκτός από την αναφερόμενη στο άρθρο 3 Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, τις άλλες Επιτροπές Εμπειρογνομόνων και ομάδες εργασίας που κρίνει χρήσιμες για την πραγματοποίηση των στόχων της Ειδικής Ένωσης.

VII) Αποφασίζει ποιες είναι οι χώρες μη μέλη της Ειδικής Ένωσης και ποιες οι διακυβερνητικές οργανώσεις που μπορούν να γίνουν δεκτές στις οργανώσεις της με την ιδιότητα των παρατηρητών.

VIII) Υιοθετεί τις τροποποιήσεις των άρθρων 5 μέχρι 8.

IX) Προχωρεί σε κάθε άλλη κατάλληλη ενέργεια με σκοπό την επίτευξη των στόχων της Ειδικής Ένωσης.

X) Διεκπεραιώνει οποιαδήποτε άλλα καθήκοντα συνδέονται με την παρούσα Συμφωνία.

β) Για τα άλλα θέματα που ενδιαφέρουν επίσης άλλες Ενώσεις που διοικούνται από την Οργάνωση, η Συνέλευση αποφασίζει αφού λάβει γνώση της γνωμοδότησης της Συντονιστικής Επιτροπής του Οργανισμού.

3. α) Κάθε χώρα μέλος της Συνέλευσης διαθέτει μία ψήφο.

β) Το ήμισυ των χωρών μελών της Συνέλευσης συνιστά απαρτία.

γ) Παρά τις διατάξεις της υποπαραγράφου β, αν κατά τη διάρκεια μιας συνεδρίασης, ο αριθμός των εκπροσωπούμενων χωρών είναι κατώτερος από το ήμισυ αλλά ίσος ή ανώτερος με το ένα τρίτο των χωρών μελών της Συνέλευσης, αυτή μπορεί να αποφασίζει. Εν τούτοις, οι αποφάσεις της Συνέλευσης, με εξαίρεση αυτές που αφορούν τη διαδικασία της, δεν καθίστανται εκτελεστές παρά μόνο αν πληρούνται οι παρακάτω αναφερόμενοι όροι. Το Διεθνές Γραφείο κοινοποιεί τις εν λόγω αποφάσεις στις χώρες μέλη της Συνέλευσης που δεν εκπροσωπήθηκαν, καλώντας τις να δηλώσουν γραπτώς την ψήφο τους ή την αποχή τους, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης. Αν, μετά την παρέλευση της προθεσμίας αυτής, ο αριθμός των χωρών που με αυτόν τον τρόπο δήλωσαν την ψήφο τους ή την αποχή τους είναι τουλάχιστον ίσος με τον αριθμό των χωρών που δεν παρουσιάστηκαν ώστε να υπάρξει απαρτία κατά τη συνεδρίαση, οι εν λόγω αποφάσεις καθίστανται εκτελεστές, εφόσον συγχρόνως έχει επιτευχθεί η απαραίτητη πλειοψηφία.

δ) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8.2, οι αποφάσεις της Συνέλευσης λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των εκφρασθέντων ψήφων.

ε) Η αποχή δεν θεωρείται ψήφος.

στ) Ένας αντιπρόσωπος δεν μπορεί να εκπροσωπεί παρά μόνο μια χώρα και ψηφίζει μόνο εν ονόματί της.

ζ) Οι χώρες της Ειδικής Ένωσης που δεν είναι μέλη της Συνέλευσης γίνονται δεκτές στις συνεδριάσεις της ως παρατηρητές.

4. α) Η Συνέλευση συνεδριάζει μία φορά κάθε τρία χρόνια σε τακτική συνεδρίαση μετά από σύγκληση των μελών από το Γενικό Διευθυντή και, εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, κατά τον ίδιο χρόνο και στον ίδιο τόπο με τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού.

β) Η Συνέλευση συνεδριάζει εκτάκτως μετά από πρόσκληση που αποστέλλεται από το Γενικό Διευθυντή και με αίτηση του ενός ή τριών χωρών μελών της Συνέλευσης.

γ) Η ημερήσια διάταξη κάθε συνεδρίασης ετοιμάζεται από το Γενικό Διευθυντή.

5. Η Συνέλευση υιοθετεί τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 6 Διεθνές Γραφείο

1. α) Τα διοικητικά καθήκοντα που αναλαμβάνει η Ειδική Ένωση ανατίθενται από το Διεθνές Γραφείο.

β) Ειδικά, το Διεθνές Γραφείο προετοιμάζει τις συνεδριάσεις και παρέχει τη Γραμματεία της Συνέλευσης, της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων και όλων των άλλων Επιτροπών Εμπειρογνομόνων και όλων των ομάδων εργασίας που η Συνέλευση ή η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων μπορεί να συστήσει.

γ) Ο Γενικός Διευθυντής είναι ο ανώτατος λειτουργός της Ειδικής Ένωσης και την εκπροσωπεί.

2. Ο Γενικός Διευθυντής και κάθε μέλος του προσωπικού που ορίζεται από αυτόν συμμετέχουν, χωρίς δικαίωμα ψήφου, σε όλες τις συνεδριάσεις της Συνέλευσης, της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων και σε κάθε άλλη Επιτροπή Εμπειρογνομόνων ή κάθε άλλη ομάδα εργασίας που μπορεί να συστήσει η Συνέλευση ή η Επιτροπή Εμπειρογνομόνων. Ο Γενικός Διευθυντής ή ένα μέλος του προσωπικού που ορίζεται από αυτόν εκτελεί αυτεπαγγέλτως χρέη γραμματέα αυτών των οργάνων.

3. α) Το Διεθνές Γραφείο, σύμφωνα με τις οδηγίες της Συνέλευσης, προετοιμάζει τις αναθεωρητικές συνδιασκέψεις των διατάξεων της Συμφωνίας εκτός των άρθρων 5 έως 8.

β) Το Διεθνές Γραφείο μπορεί να συμβουλευεται τους διακυβερνητικούς και τους διεθνείς μη κυβερνητικούς οργανισμούς για την προετοιμασία των αναθεωρητικών συνδιασκέψεων.

γ) Ο Γενικός Διευθυντής και τα πρόσωπα που ορίζονται απ' αυτόν λαμβάνουν μέρος, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις αποφάσεις των συνδιασκέψεων αυτών.

4. Το Διεθνές Γραφείο εκτελεί οποιαδήποτε άλλα καθήκοντα του έχουν αποδοθεί.

Άρθρο 7 Οικονομικά

1. α) Η Ειδική Ένωση διαθέτει προϋπολογισμό.

β) Ο προϋπολογισμός της Ειδικής Ένωσης περιλαμβάνει τα καθαρά έσοδα και έξοδα της Ειδικής Ένωσης, τη συνδρομή της στον προϋπολογισμό των κοινών εξόδων των Ενώσεων, καθώς και, όταν χρειάζεται, το ποσό που τίθεται στη διάθεση του προϋπολογισμού της Συνδιάσκεψης του Οργανισμού.

γ) Θεωρούνται ως έξοδα κοινά των Ενώσεων τα έξοδα που δεν αποδίδονται αποκλειστικά στην Ειδική Ένωση αλλά, επίσης και σε μία ή περισσότερες άλλες Ενώσεις που διοικούνται από τον Οργανισμό. Η συμμετοχή της Ειδικής Ένωσης στα κοινά αυτά έξοδα είναι ανάλογη με το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν γι' αυτήν τα έξοδα αυτά.

2. Ο προϋπολογισμός της Ειδικής Ένωσης αποφασίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες του συντονισμού με τους προϋπολογισμούς των άλλων Ενώσεων που διοικούνται από τον Οργανισμό.

3. Ο προϋπολογισμός της Ειδικής Ένωσης χρηματοδοτείται από τους παρακάτω πόρους:

I) Τις συνδρομές των χωρών της Ειδικής Ένωσης.
 II) Τα ποσά και τους φόρους που οφείλονται για παρεχόμενες από το Διεθνές Γραφείο υπηρεσίες για λογαριασμό της Ειδικής Ένωσης.

III) Το προϊόν της πώλησης των δημοσιεύσεων του Διεθνούς Γραφείου σχετικά με την Ειδική Ένωση και τα δικαιώματα που αναλογούν στις δημοσιεύσεις αυτές.

IV) Τις δωρεές, τα κληροδοτήματα και τις επιδοτήσεις.

V) Τα μισθώματα, τους τόκους και τα διάφορα άλλα εισοδήματα.

4. α) Για τον προσδιορισμό της συμμετοχής της σύμφωνα με την παράγραφο 3.Ι, κάθε χώρα της Ειδικής Ένωσης ανήκει στην κατηγορία στην οποία έχει ταξινομηθεί όσον αφορά στην Ένωση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας και πληρώνει τις ετήσιες συνδρομές της με βάση τον καθορισμένο αριθμό των μονάδων αυτής της κατηγορίας σε αυτήν την Ένωση.

β) Η ετήσια συνδρομή κάθε χώρας της Ειδικής Ένωσης συνίσταται σε ποσό του οποίου η σχέση με το συνολικό ύψος των ετήσιων συνδρομών στον προϋπολογισμό της Ειδικής Ένωσης όλων των χωρών είναι η ίδια με τη σχέση ανάμεσα στον αριθμό των μονάδων της κατηγορίας στην οποία έχει ταξινομηθεί και το συνολικό αριθμό των μονάδων του συνόλου των χωρών.

γ) Οι συνδρομές καταβάλλονται την πρώτη Ιανουαρίου κάθε χρόνου.

δ) Μία χώρα που καθυστερεί την πληρωμή των συνδρομών της δεν μπορεί να ασκεί το δικαίωμα της ψηφοφορίας σε κανένα από τα όργανα της Ειδικής Ένωσης, αν το ποσό της οφειλής της ισούται ή ξεπερνά το ποσό των συνδρομών που οφείλονται για δύο συνεχή χρόνια. Εν τούτοις, μία τέτοια χώρα μπορεί να λάβει άδεια διατήρησης του δικαιώματος ψηφοφορίας εντός του παραπάνω οργάνου για όσο χρονικό διάστημα αυτό θεωρηθεί ότι η καθυστέρηση προκύπτει από εξαιρετικές και αναπόφευκτες περιστάσεις.

ε) Στην περίπτωση που ο προϋπολογισμός δεν γίνεται δεκτός πριν από την έναρξη ενός νέου οικονομικού έτους, ο προϋπολογισμός της προηγούμενης χρονιάς ανανεώνεται σύμφωνα με τις διατυπώσεις που προβλέπονται από τον οικονομικό κανονισμό.

5. Το ύψος των φόρων και των ποσών που οφείλονται για παρεχόμενες από το Διεθνές Γραφείο υπηρεσίες για λογαριασμό της Ειδικής Ένωσης καθορίζεται από το Γενικό Διευθυντή, που αποδίδει λογαριασμό στη Συνέλευση.

6. α) Η Ειδική Ένωση διαθέτει ένα κεφάλαιο κίνησης που αποτελείται από ενιαίο ποσό που καταβάλλεται από κάθε χώρα της Ειδικής Ένωσης. Αν το κεφάλαιο δεν επαρκεί, η Συνέλευση αποφασίζει για την αύξησή του.

β) Το ποσό της αρχικής καταβολής κάθε χώρας για το παραπάνω κεφάλαιο ή της συμμετοχής της για την αύξηση αυτού είναι ανάλογο με τη συνδρομή αυτής της χώρας για το χρόνο κατά τον οποίο συστήθηκε το κεφάλαιο ή αποφασίσθηκε η αύξηση.

γ) Η αναλογία ή οι τρόποι καταβολής αποφασίζονται από τη Συνέλευση με πρόταση του Γενικού Διευθυντή και μετά από γνωμοδότηση της Συντονιστικής Επιτροπής του Οργανισμού.

7. α) Η Συμφωνία της έδρας που υπογράφεται με τη

χώρα στο έδαφος της οποίας ο Οργανισμός έχει την έδρα του, προβλέπει ότι, αν το κεφάλαιο κίνησης δεν επαρκεί, αυτή η χώρα εγκρίνει προκαταβολές. Το ύψος των προκαταβολών αυτών και οι όροι υπό τους οποίους αυτές εγκρίνονται αποτελούν σε κάθε περίπτωση αντικείμενο ξεχωριστών συμφωνιών ανάμεσα στην εν λόγω χώρα και τον Οργανισμό.

β) Η χώρα που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) και ο Οργανισμός έχουν καθεμία το δικαίωμα να καταγγείλουν την υποχρέωση έγκρισης προκαταβολών δια μέσου γραπτής γνωστοποίησης. Η καταγγελία ισχύει τρία χρόνια μετά το τέλος του έτους κατά το οποίο αυτή γνωστοποιήθηκε.

8. Ο έλεγχος των λογαριασμών διασφαλίζεται σύμφωνα με τους προβλεπόμενους από τον οικονομικό κανονισμό τρόπους από μία ή περισσότερες χώρες της Ειδικής Ένωσης ή από εξωτερικούς ελεγκτές που με τη συγκατάθεση τους ορίζονται από τη Συνέλευση.

Άρθρο 8

Τροποποίηση των άρθρων 5 έως 8

1. Προτάσεις τροποποίησης των άρθρων 5, 6, 7 και του παρόντος άρθρου μπορούν να παρουσιαστούν από κάθε χώρα μέλος της Συνέλευσης ή από το Γενικό Διευθυντή. Οι προτάσεις αυτές κοινοποιούνται από το Γενικό Διευθυντή στις χώρες μέλη της Συνέλευσης έξι μήνες τουλάχιστον πριν να εξετασθούν από τη Συνέλευση.

2. Κάθε τροποποίηση των άρθρων που αναφέρονται στην παραγραφο 1 γίνεται δεκτή από τη Συνέλευση με πλειοψηφία τριών τετάρτων των ψηφισάντων όμως, κάθε τροποποίηση του άρθρου 5 και της παραγράφου παραγράφου απαιτεί τα τέσσερα πέμπτα των ψηφισάντων.

3. Κάθε τροποποίηση των άρθρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ισχύει ένα μήνα μετά την παραλαβή από το Γενικό Διευθυντή των γραπτών γνωστοποιήσεων αποδοχής, η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τους αντίστοιχους καταστατικούς κανόνες τους, εκ μέρους των τριών τετάρτων των χωρών που ήταν μέλη της Συνέλευσης κατά τη στιγμή όπου έγινε δεκτή η τροποποίηση. Κάθε τροποποίηση των παραπάνω άρθρων που γίνεται με αυτόν τον τρόπο δεκτή συνδέει όλες τις χώρες που είναι μέλη της Συνέλευσης κατά τη στιγμή όπου αρχίζει να ισχύει η τροποποίηση ή που γίνονται μέλη αυτής σε μεταγενέστερη ημερομηνία όμως, κάθε τροποποίηση που αυξάνει τις οικονομικές υποχρεώσεις των χωρών της Ειδικής Ένωσης δεν συνδέει παρά μόνο αυτές που γνωστοποίησαν ότι αποδέχονται την παραπάνω τροποποίηση.

Άρθρο 9

Επικύρωση και προσχώρηση Έναρξη ισχύος

1. Καθεμία από τις χώρες της Ειδικής Ένωσης που υπέγραψε την παρούσα Πράξη μπορεί να την επικυρώσει και, αν δεν την είχε υπογράψει, μπορεί να προσχωρήσει σ' αυτή.

2. Κάθε χώρα ξένη προς την Ειδική Ένωση, μέλος της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της:

βιομηχανικής ιδιοκτησίας, μπορεί να προσχωρήσει στην παρούσα Πράξη και να καταστεί, εξ αυτού, χώρα της Ειδικής Ένωσης.

3. Τα έγγραφα επικύρωσης και προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Διευθυντή.

4. α) Η παρούσα Πράξη ισχύει τρεις μήνες μετά την πλήρωση των δύο παρακάτω όρων:

I) έξι ή περισσότερες χώρες έχουν καταθέσει τα έγγραφα επικύρωσης ή προσχώρησης,

II) τρεις τουλάχιστον από τις χώρες αυτές είναι χώρες που, κατά την ημερομηνία που η παρούσα Πράξη είναι ανοικτή στην υπογραφή, είναι χώρες της Ειδικής Ένωσης.

β) Η έναρξη ισχύος που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) πραγματοποιείται όσον αφορά τις χώρες που, τρεις μήνες τουλάχιστον πριν από την παραπάνω έναρξη ισχύος, κατέθεσαν έγγραφα επικύρωσης ή προσχώρησης.

γ) Όσον αφορά κάθε χώρα που δεν καλύπτεται από την υποπαράγραφο (β), η παρούσα Πράξη ισχύει τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία γνωστοποιήθηκε η επικύρωση ή η προσχώρησή της από το Γενικό Διευθυντή, εκτός αν έχει οριστεί μεταγενέστερη ημερομηνία στο έγγραφο επικύρωσης ή προσχώρησης. Σ' αυτήν την περίπτωση η παρούσα Πράξη ισχύει, όσον αφορά αυτή τη χώρα, κατά την ημερομηνία που υποδεικνύεται.

5. Η επικύρωση ή η προσχώρηση επισύρει δικαιωματικά εξάρτηση από όλες τις ρήτρες και υπόκειται σε όλα τα πλεονεκτήματα που αναφέρονται στην παρούσα Πράξη.

6. Μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Πράξης, καμιά χώρα δεν μπορεί να επικυρώσει μία Πράξη προγενέστερη της παρούσας Συμφωνίας ή να προσχωρήσει σ' αυτήν.

Άρθρο 10 Διάρκεια

Η παρούσα Συμφωνία έχει την ίδια διάρκεια με τη Σύμβαση των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

Άρθρο 11 Αναθεώρηση

1. Η παρούσα Συμφωνία μπορεί να αναθεωρείται περιοδικά από συνδιασκέψεις χωρών της Ειδικής Ένωσης.

2. Η Συνέλευση αποφασίζει για τη σύγκληση των αναθεωρητικών συνδιασκέψεων.

3. Τα άρθρα 5 έως 8 μπορούν να τροποποιηθούν είτε από μία αναθεωρητική συνδιάσκεψη είτε σύμφωνα με το άρθρο 8.

Άρθρο 12 Καταγγελία

1. Κάθε χώρα μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Πράξη με γνωστοποίηση που απεστέλλεται στο Γενικό Διευθυντή. Η καταγγελία αυτή περιλαμβάνει επίσης καταγγελία της Πράξης ή των άρθρων που προσχωρούνται

της παρούσας Συμφωνίας, τις οποίες επικύρωσε και στις οποίες προσχώρησε η χώρα που καταγγέλλει την παρούσα Πράξη και δεν έχει συνέπειες παρά μόνο ως προς τη χώρα που καταγγέλλει, εφόσον η Συμφωνία συνεχίζει να ισχύει και να είναι εκτελεστή ως προς τις άλλες χώρες της Ειδικής Ένωσης.

2. Η καταγγελία εφαρμόζεται ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο Γενικός Διευθυντής παραλαμβάνει τη γνωστοποίηση.

3. Η δυνατότητα καταγγελίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο δεν μπορεί να ασκείται από μία χώρα πριν από την εκπνοή προθεσμίας πέντε χρόνων από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη αυτή χώρα της Ειδικής Ένωσης.

Άρθρο 13 Παραπομπή στο άρθρο 24 της Σύμβασης των Παρισίων

Οι διατάξεις του άρθρου 24 της Πράξης της Στοκχόλμης του 1967 της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας εφαρμόζονται στην παρούσα Συμφωνία όμως, αν αυτές οι διατάξεις τροποποιούνται στο μέλλον, η τελευταία ημερολογιακή τροποποίηση εφαρμόζεται στην παρούσα Συμφωνία ως προς τις χώρες της Ειδικής Ένωσης που συνδέονται με την τροποποίηση αυτή.

Άρθρο 14 Υπογραφή - Γλώσσες - Καθήκοντα καταθέτη - Γνωστοποιήσεις

1. α) Η παρούσα Πράξη υπογράφεται σε ένα και μόνο γνήσιο αντίτυπο στη γαλλική και αγγλική γλώσσα, πιστοποιείται εξίσου και από τα δύο κείμενα και κατατίθεται στο Γενικό Διευθυντή.

β) Επίσημα κείμενα της παρούσας Πράξης συντάσσονται από το Γενικό Διευθυντή, μετά από συνεννόηση με τις ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις και μέσα σε δύο μήνες που ακολουθούν από την υπογραφή της παρούσας Πράξης, στις δύο άλλες γλώσσες, τα ισπανικά και τα ρωσικά, στις οποίες μαζί με τις γλώσσες που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α) υπογράφηκαν τα κείμενα που πιστοποιούν την ιδρυτική Σύμβαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

γ) Επίσημα κείμενα της παρούσας Πράξης συντάσσονται από το Γενικό Διευθυντή, μετά από συνεννόηση με τις ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις, στη γερμανική, αραβική, ιταλική και πορτογαλική γλώσσα και στις άλλες γλώσσες που μπορεί να υποδείξει η Συνέλευση.

2. Η παρούσα Πράξη παραμένει ανοικτή για υπογραφή μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1977.

3. α) Ο Γενικός Διευθυντής επικυρώνει και διαβιβάζει δύο αντίγραφα του υπογεγραμμένου κειμένου της παρούσας Πράξης στις κυβερνήσεις όλων των χωρών της Ειδικής Ένωσης και, μετά από αίτηση, στην κυβέρνηση κάθε άλλης χώρας.

β) Ο Γενικός Διευθυντής επικυρώνει και διαβιβάζει δύο αντίγραφα κάθε τροποποίησης της παρούσας Πράξης στις κυβερνήσεις όλων των χωρών της Ειδικής Ένωσης και, μετά από αίτηση, στην κυβέρνηση κάθε άλλης χώρας.

4. Ο Γενικός Διευθυντής φροντίζει για την καταχώριση της παρούσας Πράξης στη Γραμματεία του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

5. Ο Γενικός Διευθυντής γνωστοποιεί στις κυβερνήσεις όλων των χωρών μελών της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας:

I) τις υπογραφές που τίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 1.,

II) την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 9.3.,

III) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Πράξης σύμφωνα με το άρθρο 9.4.α.,

IV) τις τροποποιήσεις της παρούσας Πράξης που

γίνονται δεκτές σύμφωνα με το άρθρο 8.3..

V) τις ημερομηνίες στις οποίες ισχύουν αυτές οι τροποποιήσεις,

VI) τις κοινοποιήσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται, όπως αυτή αναθεωρήθηκε, από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 9 παρ. 4.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουκρανίας για διεθνείς οδικές επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές".

Και αυτό το σχέδιο νόμου έχει γίνει δεκτό ομόφωνα στη Διάρκη Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουκρανίας για διεθνείς οδικές επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές", έγινε δεκτό ομοφώνως κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο σε μόνη συζήτηση και έχει ως εξής:

Άρθρο πρώτο

Κύρυνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ουκρανίας για διεθνείς οδικές επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 11 Νοεμβρίου 1996, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

**ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ ΓΙΑ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΔΙΚΕΣ ΕΠΙΒΑΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Ουκρανικής Δημοκρατίας στο εξής καλούμενες "Συμβαλλόμενα Μέρη",

- ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα των οδικών μεταφορών μεταξύ των δύο χωρών τους και δια μέσου των επικρατειών τους,

- ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ την αρχή της φιλελευθεροποίησης στις οδικές μεταφορές

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

**Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής**

Οι διατάξεις αυτής της Συμφωνίας εφαρμόζονται:

1. Στις οδικές εμπορευματικές και επιβατικές μεταφορές μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών και τράνζιτ δια μέσου των επικρατειών τους.

2. Για ταξίδια κενών οχημάτων σε σχέση με τις προαναφερθείσες μεταφορές.

**Άρθρο 2
Ορισμοί**

Για τους σκοπούς αυτής της Συμφωνίας:

1. Ο όρος "μεταφορέας" σημαίνει ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο σ' ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη και έχει το δικαίωμα να μεταφέρει οδικώς εμπορεύματα ή επιβάτες σύμφωνα με τους νόμους και τις διατάξεις που ισχύουν στη χώρα του.

2. Ο όρος "όχημα" σημαίνει ένα αυτοκίνητο-όχημα ή ένα συνδυασμό οχημάτων τα οποία είναι εγγεγραμμένα σε ένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, και τα οποία χρησιμοποιούνται και είναι εξοπλισμένα για να μεταφέρουν αποκλειστικά εμπορεύματα ή επιβάτες.

3. "Μηχανοκίνητο επιβατικό όχημα" σημαίνει κάθε αυτοκινούμενο όχημα εγγεγραμμένο στην επικράτεια ενός εκ των Συμβαλλόμενων Μερών, το οποίο από την κατασκευή και τον εξοπλισμό του, είναι κατάλληλο για τη μεταφορά περισσότερων από εννέα ατόμων, συμπεριλαμβανομένου και του οδηγού.

**Ι. ΕΠΙΒΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
Α. Πεδίο και ορισμοί**

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς των επιβατικών μεταφορών η παρούσα Συμφωνία θα εφαρμόζεται:

1. Σε όλες τις γραμμές επιβατικών μεταφορών επί μισθώσει ή επί αμοιβή με μηχανοκίνητα οχήματα (λεωφορεία και πούλμαν) μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Χωρών και δια μέσου των επικρατειών τους (τράνζιτ).

2. Στις διαδρομές των κενών οχημάτων, όταν έχουν σχέση με αυτές τις υπηρεσίες.

Άρθρο 4

Για τους σκοπούς των επιβατικών μεταφορών:

1. "Τακτικές γραμμές" σημαίνουν οι γραμμές που μεταφέρουν επιβάτες με συγκεκριμένη συχνότητα και σε συγκεκριμένα δρομολόγια, όπου επιβάτες μπορούν να επιβιβασθούν ή να αποβιβασθούν σε προκαθορισμένα σημεία στάσεων. Οι τακτικές γραμμές υπόκεινται στην υποχρέωση σεβασμού προκαθορισμένων ωρολόγιων προγραμμάτων και τιμών.

2. "Γραμμές σαίτας" θα εννοούνται οι γραμμές κατά τις οποίες, με επαναλαμβανόμενα ταξίδια αναχώρησης και επιστροφής, προκαθορισμένες ομάδες επιβατών μεταφέρονται από ένα συγκεκριμένο σημείο αναχώρησης σε ένα συγκεκριμένο προορισμό, που βρίσκονται στα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη αντίστοιχα. Κάθε ομάδα αποτελούμενη από επιβάτες, που έχουν πραγματοποιήσει το ταξίδι της αναχώρησης, θα μεταφέρεται πίσω στην αφετηρία σε ένα επόμενο ταξίδι.

α. Κατά τη διενέργεια γραμμών σαίτας, κανείς επιβάτης δεν μπορεί να επιβιβασθεί ή να αποβιβασθεί όσο διαρκεί το ταξίδι.

β. Το πρώτο ταξίδι επιστροφής και το τελευταίο αναχώρησης σε μια σειρά από σαίτες θα είναι με άφορτο όχημα.

3. Οι όροι της διεξαγωγής τακτικών γραμμών και γραμμών σαίτας καθορίζονται από τη Μικτή Επιτροπή που συστήνεται με το άρθρο 14 της παρούσας Συμφωνίας.

4. "Τράνζιτ" σημαίνει μεταφορά επιβατών η οποία ξεκινά από την επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους, όπου το όχημα είναι καταχωρημένο, διασχίζει την επικράτεια της άλλης χώρας, υπό τον όρο ότι κανείς επιβάτης δεν μπορεί να επιβιβασθεί ή να αποβιβασθεί, εκτός αν η Μικτή Επιτροπή αποφασίζει διαφορετικά.

5. "Έκτακτες γραμμές" είναι:

α. Οι διαδρομές κεκλεισμένων των θυρών, δηλαδή γραμμές, κατά τις οποίες το ίδιο όχημα χρησιμοποιείται για να μεταφέρει την ίδια ομάδα επιβατών κατά τη διάρκεια του ταξιδιού και να τους επαναφέρει στην αφετηρία που βρίσκεται στη χώρα, που το όχημα είναι καταχωρημένο.

β. Γραμμές κατά τις οποίες το πρώτο ταξίδι (εκκίνησης) γίνεται με έμφορτο όχημα και η επιστροφή με άφορτο.

γ. Γραμμές κατά τις οποίες το πρώτο ταξίδι (εκκίνησης) γίνεται με άφορτο όχημα και η επιστροφή με έμφορτο.

δ. Κάθε άλλη γραμμή που δεν υπόκειται στα παραπάνω κριτήρια.

Β. Όροι πρόσβασης στην αγορά

Άρθρο 5

1. Οι έκτακτες γραμμές που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 5α και 5β, θα εξαιρούνται από την ανάγκη

οποιασδήποτε άδειας στην επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους, όπου το όχημα δεν είναι καταχωρημένο.

2. Οι έκτακτες γραμμές θα διενεργούνται με την κάλυψη ενός εγγράφου ελέγχου.

3. Το έγγραφο ελέγχου θα αποτελείται από ένα δελτίο ταξιδιού.

4. Το δελτίο ταξιδιού θα περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τον τύπο της γραμμής,

β) το κύριο δρομολόγιο,

γ) τον ή τους μεταφορείς που εμπλέκονται,

δ) πλήρη κατάλογο επιβατών.

5. Τα βιβλία με τα δελτία ταξιδιού ή τα δελτία ταξιδιού θα διανέμονται από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών, όπου το όχημα είναι καταχωρημένο ή από τα όργανα που θα εξουσιοδοτηθούν από αυτές τις αρχές.

6. Οι έκτακτες γραμμές που αναφέρονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 5γ και 5δ, μπορούν να διενεργούνται μόνο με βάση αμοιβαίες άδειες. Ο αριθμός των αδειών θα καθοριστεί από τις αρμόδιες αρχές των χωρών που υπογράφουν αυτήν τη Συμφωνία, κατά τη διάρκεια της Συνάντησης της Μικτής Επιτροπής, που αναφέρεται στο άρθρο 14.

Άρθρο 6

1. Οι τακτικές γραμμές και οι γραμμές σαίτας υπόκεινται σε καθεστώς άδειας.

2. Οι άδειες θα εκδίδονται στο όνομα της μεταφορικής επιχείρησης. Δεν μπορούν να μεταβιβασθούν από την τελευταία σε τρίτους. Ωστόσο ο μεταφορέας που έχει πάρει την άδεια μπορεί να λειτουργεί τη γραμμή μέσω υπεργολάβου. Η άδεια και η αίτηση πρέπει να αναφέρουν το όνομα του υπεργολάβου. Για τη χρησιμοποίηση υπεργολάβου θα πρέπει να συμφωνεί και η αρμόδια αρχή.

3. Η περίοδος ισχύος μιας άδειας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία χρόνια για τις τακτικές γραμμές και τον ένα χρόνο για τις γραμμές σαίτας.

4. Οι άδειες πρέπει να καθορίζουν τα κάτωθι:

α) το είδος της γραμμής,

β) το δρομολόγιο της γραμμής και ιδίως τα σημεία αναχώρησης και προορισμού,

γ) τη διάρκεια ισχύος της άδειας,

δ) για τις τακτικές γραμμές, τις στάσεις και τα ωράρια.

5. Αιτήσεις για άδειες θα υποβάλλονται στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Μέρους, που είναι καταχωρημένο το όχημα, η οποία μπορεί να τις αποδεχθεί ή όχι.

Σε περίπτωση που δεν προβάλλονται αντιρρήσεις για την άδεια, η παραπάνω αρχή θα την κοινοποιήσει στην αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους. Εάν η τελευταία συμφωνεί, τότε κάθε αρμόδια αρχή θα εκδώσει την άδεια για εκείνο το τμήμα του δρομολογίου που εκτελείται στο έδαφός της.

6. Οι αιτήσεις σε δύο αντίγραφα πρέπει να περιέχουν στοιχεία που απαιτούνται από τους εθνικούς κανονισμούς, καθώς και σχεδιαγράμματα της γραμμής που θα απεικονίζει τις στάσεις, τα σημεία των συνοριακών διελεύσεων και τα χιλιόμετρα. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπεται να ζητήσουν από τους μεταφορείς να δώσουν

οποιαδήποτε σχετικά στοιχεία θεωρούν αναγκαία.

7. Κατά τη διάρκεια του δρομολογίου πρέπει να βρίσκεται πάνω στο όχημα η πρωτότυπη άδεια ή επικυρωμένο αντίγραφο από την αρμόδια αρχή που την εξέδωσε.

8. Ο τύπος της άδειας θα εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών.

Άρθρο 7

Έκτακτες γραμμές τράνζιτ, όπως αναφέρονται στις παραγράφους 5α και 5β του άρθρου 4, μέσω του εδάφους του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους που εκτελούνται από όχημα εγγεγραμμένο στο άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, εξαιρούνται από κάθε μορφή άδειας.

Άρθρο 8

Μια τακτική γραμμή εγκρίνεται και μπορεί να αρχίσει η λειτουργία της μόλις οι αρμόδιες αρχές και των δύο Συμβαλλόμενων Μερών ανταλλάξουν τη σχετική άδεια με όλα τα αναγκαία συνημμένα.

Άρθρο 9

Κάθε ημερολογιακό έτος, μέχρι το τέλος Ιανουαρίου, οι μεταφορείς που εκτελούν τακτικές γραμμές θα πρέπει να δίδουν στις αρμόδιες αρχές της χώρας τους τα παρακάτω στοιχεία:

- α) αριθμό ταξιδιών και χιλιόμετρων,
- β) αριθμό επιβατών του προηγούμενου έτους.

Τα παραπάνω στοιχεία ανταλλάσσονται μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών.

II. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 10

1. Στους μεταφορείς που είναι εγκατεστημένοι σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη επιτρέπεται να πραγματοποιούν διεθνείς οδικές εμπορευματικές μεταφορές επί μισθώσει ή επ'αμοιβή μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Μερών (διμερείς μεταφορές), καθώς και δια μέσου των επικρατειών τους προς άλλες χώρες (τράνζιτ μεταφορές), χρησιμοποιώντας μία άδεια, που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Δεν θα υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τον αριθμό των αδειών που προβλέπονται στο άρθρο 10, παράγραφος 1.

3. Όσον αφορά τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές που πραγματοποιούνται από μεταφορείς του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, ξεκινώντας από την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και με προορισμό μια τρίτη χώρα, και αντίστροφα (τριγωνικές μεταφορές), απαιτείται μια ειδική άδεια, που θα εκδοθεί από το Συμβαλλόμενο Μέρος, από το οποίο ή προς το οποίο πραγματοποιείται η μεταφορά. Αυτές οι ειδικές άδειες μπορεί να χρησιμοποιηθούν μόνο από μεταφορείς στο όνομα των οποίων εκδόθηκε η άδεια και δεν μεταβιβάζονται. Η δυνατότητα έκδοσης τέτοιου είδους αδειών, καθώς και ο αριθμός τους, θα καθορίζονται από τη Μικτή Επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 14 της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 11

Ο τύπος των αδειών που αναφέρονται στο άρθρο 10, θα καθορίζεται απευθείας από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών ή με βάση τα συμπεράσματα που υιοθετήθηκαν από τη Μικτή Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 14 αυτής της Συμφωνίας.

Άρθρο 12

Με βάση το άρθρο 10, παράγραφος 1 αυτής της Συμφωνίας, οι αρμόδιες αρχές των δύο Συμβαλλόμενων Μερών θα ανταλλάσσουν κάθε χρόνο τις απαιτούμενες άδειες με βάση τη διαδικασία που αποφασίζει η Μικτή Επιτροπή που καλύπτεται από το άρθρο 14.

Άρθρο 13

Χωρίς να παραβιάζονται οι διατάξεις του άρθρου 10 της παρούσας Συμφωνίας, η άδεια δεν είναι υποχρεωτική για τις παρακάτω περιπτώσεις:

1. μεταφορά αντικειμένων προς ή από ένα δημόσιο αεροδρόμιο σε περίπτωση ατυχήματος ή ατυχήματος του αεροπλάνου ή αν το αεροπλάνο πρέπει να προσγειωθεί αναγκαστικά λόγω αλλαγής διαδρομής ή ανάγκης και σε περίπτωση που ακυρωθούν οι πτήσεις,
2. μεταφορά ενός αυτοκινήτου οχήματος που έχει πάθει βλάβη και του ρυμουλκούμενού του,
3. μεταφορά σχετικά με κηδεία,
4. μεταφορά προσωπικών αντικειμένων σε περίπτωση μετοικίσεως (οικοσκευής),
5. μεταφορά ταχυδρομείου,
6. μεταφορά εμπορευμάτων για εκθέσεις και πανηγύρια,
7. μεταφορά εξαρτημάτων και άλλων πραγμάτων για θέατρα, καθώς και μουσικά, αθλητικά και άλλα καλλιτεχνικά γεγονότα, εξοπλισμού τσίρκου, τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών,
8. μεταφορά νεκρών ζώων, εκτός αν η περίπτωση είναι βιομηχανική επεξεργασία πρώτων υλών,
9. μεταφορά μελισσών ή γόνων ψαριών,
10. μεταφορά λουλουδιών και άλλων διακοσμητικών φυτών,
11. μεταφορά φαρμακευτικού ή άλλου υλικού σαν βοήθεια σε περίπτωση φυσικών καταστροφών,
12. μεταφορά κενών οχημάτων που πρόκειται να αντικαταστήσουν οχήματα που έχουν πάθει βλάβη και που πρόκειται να αναλάβουν τη μεταφορά εμπορευμάτων του οχήματος που έχει πάθει βλάβη,
13. οχήματα που επιδιορθώνουν ή δίνουν τεχνική βοήθεια σε χαλασμένα οχήματα (οχήματα τεχνικής βοήθειας),
14. μεταφορά φορτίου, που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για εκπαίδευση και διαφήμιση,
15. μεταφορά εμπορευμάτων σε αυτοκίνητα οχήματα των οποίων το επιτρεπόμενο βάρος φορτίου συμπεριλαμβανομένου και αυτό των ρυμουλκούμενων, δεν ξεπερνά τους 6 τόννους ή των οποίων το επιτρεπόμενο πλήρων φορτίο, συμπεριλαμβανομένου και αυτό των ρυμουλκούμενων δεν ξεπερνά τους 3,5 τόννους.

Ο οδηγός πρέπει να κρατά όλα τα έγγραφα και τα χαρτιά, που δείχνουν με σαφήνεια ότι πραγματοποιεί μια από τις προαναφερθείσες μεταφορές.

III. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Προκειμένου να ρυθμιστούν όλα τα θέματα εφαρμογής και υλοποίησης αυτής της Συμφωνίας θα ιδρυθεί μια Μικτή Επιτροπή.

Η Επιτροπή αυτή θα αποτελείται από εκπροσώπους των αρμόδιων αρχών των δύο Συμβαλλόμενων Μερών που μπορούν να προσκαλούν αντιπροσώπους από τις οδικές μεταφορές, στις συναντήσεις.

Η Μικτή Επιτροπή θα συνεδριάζει μια φορά το χρόνο ή μετά από αίτημα οποιουδήποτε εκ των Συμβαλλόμενων Μερών, εκ περιτροπής, σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Η ημερήσια διάταξη της συνάντησης θα συντάσσεται από το Συμβαλλόμενο Μέρος που φιλοξενεί τη συνάντηση ή από το Συμβαλλόμενο Μέρος που τη ζητήσει, τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν τη συνάντηση. Κάθε συνάντηση θα κλείνει με την υιοθέτηση ενός πρωτοκόλλου που θα υπογράφεται από τους επικεφαλής των αντιπροσωπειών των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

Η Μικτή Επιτροπή θα αποφασίζει επίσης για τα χρονικά όρια, καθώς και για τον τρόπο ανταλλαγής στοιχείων και άλλων πληροφοριών.

Άρθρο 15

Οι αρμόδιες αρχές που θα ρυθμίζουν τα θέματα εφαρμογής των διατάξεων αυτής της Συμφωνίας είναι:

Για την Ελληνική Δημοκρατία: το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών.

Για την Ουκρανία: το Υπουργείο Μεταφορών.

Άρθρο 16

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν τα οχήματα που είναι εγγεγραμμένα σε ένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη να απαλλάσσονται αμοιβαία από τα τέλη εισόδου και δασμούς, για τη χρήση των αντίστοιχων οδικών δικτύων τους, με βάση την αρχή της ισοτιμίας.

Άρθρο 17

Στις περιπτώσεις που ο όγκος ή οι διαστάσεις του οχήματος που πραγματοποιεί μια μεταφορά, με ή χωρίς φορτίο, σύμφωνα με την παρούσα, υπερβαίνουν το μέγιστο επιτρεπόμενο όριο στην επικράτεια του άλλου Μέρους, απαιτείται μια ειδική άδεια.

Άρθρο 18

Αυτή η Συμφωνία δεν προβλέπει τη χορήγηση άδειας σε μεταφορά που είναι εγγεγραμμένος στην επικράτεια του ενός Μέρους, για να πραγματοποιήσει επιβατικές ή εμπορευματικές μεταφορές από ένα σημείο σ' ένα άλλο σημείο της επικράτειας του άλλου Μέρους.

Άρθρο 19

Οι μεταφορείς του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους και οι οδηγοί των οχημάτων τους πρέπει να συμμορφώνονται με τους νόμους και τους κανονισμούς του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 20

Η Συμφωνία αυτή θα αρχίσει να εφαρμόζεται από την ημέρα που τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη θα επιβεβαιώσουν με επιστολές την ολοκλήρωση των αντίστοιχων συνταγματικών διατάξεων.

Θα παραμείνει σε ισχύ για ένα χρόνο. Μπορεί να παραταθεί για ένα χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους, εκτός εάν ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη ανακοινώσει στο άλλο, έξι μήνες πριν την ημερομηνία λήξης, την πρόθεσή του να διακόψει αυτήν τη Συμφωνία.

Έγινε στην Αθήνα, στις 11 Νοεμβρίου 1996, σε δύο πρωτότυπα αντίγραφα, στην ελληνική, ουκρανική και αγγλική γλώσσα και τα δύο κείμενα είναι εξίσου γνήσια.

Σε περίπτωση ερμηνευτικής διαφωνίας, θα υπερισχύσει το αγγλικό κείμενο.

Οι παρακάτω υπογράφωντες, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν την παρούσα Συμφωνία.

Για την Κυβέρνηση

της Ελληνικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση

της Ουκρανίας

(υπογραφή)

A G R E E M E N T
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC
AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE
ON INTERNATIONAL ROAD TRANSPORT OF PASSENGERS AND GOODS

The Government of the Hellenic Republic and the Government of Ukraine, hereafter called the Contracting Parties,

. desirous of promoting international co-operation in the field of road transport between their two countries and in transit through their territories,
. inspired by the principle of liberalisation regarding road transport have agreed as follows :

Article 1

Field of application

The dispositions of this Agreement apply to :

1. The road transport of goods and passengers between the two Contracting Parties and the transit through their respective territories.
2. The journey of empty vehicles in connection with the above mentioned transport.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Agreement :

1. The term «carrier» means a physical or legal person established in either Contracting Party who has the right to carry out transport of passengers or goods by road, conforming to the laws and regulations in force in its country.
2. The term «vehicle» means a motor vehicle or a combination of vehicles which are registered in either Contracting Party and which are used and equipped exclusively for the carriage of goods or passengers.

3. «Passenger motor vehicle» means any power driven vehicle registered in the territory of the one of the Contracting Parties, which by virtue of its construction and its equipment, is suitable for carrying more than nine persons, including the driver.

I. TRANSPORT OF PASSENGERS

A. Scope and Definitions

Article 3

For the purposes of transport of passengers, this Agreement shall apply :

1. to all passengers transport services for hire or reward by passengers motor vehicles (coaches and buses), between the two Contracting Parties and in transit through their territories.
2. to unladen journeys of the vehicles concerned with these services.

Article 4

For the purpose of transport of passengers :

1. «Regular services» means services which provide for carriage of passengers according to a specific frequency and along specified routes, whereby passengers may be taken up or set down at predetermined stopping points. Regular services are subject to the obligation of respecting previously established timetables and tariffs.
2. «Shuttle services» means services whereby, by means of repeated outward and return journeys, previously formed groups of passengers are carried from a single place of departure to a single destination, situated in the two Contracting Parties respectively. Each group, consisting of the passengers who made outward journey, shall be carried back to the place of departure on a later journey.
 - a. In the course of shuttles services, no passenger may be taken up or set down during the journey.
 - b. The first return journey and the last outward journey in a series of shuttles shall be unladen.
3. The conditions of carrying out regular and shuttle services are determined by the Joint Committee which is established by Article 14 of this Agreement.
4. «Transit» means the transport of passengers starting from the territory of one Contracting Party, where the vehicle is registered crossing the territory of the other

country provided that no passenger may be taken up or set down, unless, otherwise decided by the Joint Committee.

5. «Occasional services» are :

- a. Closed door tours, that is to say services, whereby the same vehicle is used to carry the same group of passengers throughout the journey and to bring them back to the place of departure, which is the country where the vehicle is registered .
- b. Services which make the outward journey, laden and the return journey unladen.
- c. Services which make the outward journey unladen and the return journey laden.
- d. All other services which do not meet the above criteria.

B. Access to the market

Article 5

1. The occasional services referred to in Article 4, paragraph 5a and 5b, shall be exempted from the need for any transport authorisation on the territory of the Contracting Party, where the vehicle is not registered.
2. The occasional services shall be carried out under the cover of a control document.
3. The control document shall consist of a journey form.
4. The journey form shall contain at least the following information :
 - a/ the type of service
 - b/ the main itinerary
 - c/ the carrier(s) involved
 - d/ a complete list of passengers
5. The books of journey forms or journey forms shall be supplied by the competent authorities of the Contracting Party where the vehicle is registered or by bodies appointed by those authorities.
6. Occasional services referred to in Article 4, paragraphs 5c and 5d, can only be operated on the basis of adequate permits . The number of permits is to be determined by the responsible authorities in the countries that signed the Agreement on the occasion of the session of the Joint Committee, referred to in Article 14.

Article 6

1. Regular and shuttle services are subject to authorisation.
2. Authorisations shall be issued in the name of the transport undertaking; they may not be transferred by the latter to third parties. However, the carrier who has received the authorisation may operate service through a subcontractor. Both the permit and application form, must mention the name of the subcontractor. This must meet with the agreement of the competent authority.
3. The period of validity of an authorisation shall not exceed three years for regular services and one year for shuttle services.
4. Authorisations shall specify the following :
 - a/ the type of services
 - b/ the route of the services, giving in particular the place of departure and the place of destination
 - c/ the period of validity of the authorisation
 - d/ for regular services, the stops and the timetable.
5. Applications for authorisation shall be submitted to the competent authority of the Contracting Party, where the vehicle is registered, which can accept it or not. In case there are no objections to the application, the above authority shall communicate it to the competent authority of the other Contracting Party. If the latter agrees, then each competent authority shall issue the authorisation for that part of the itinerary, which is performed in its territory.
6. The application in two copies should contain data requested by national regulations as well as a drawing of the line containing well marked bus-stops and Kilometres. The responsible authorities are allowed to ask carriers to give any relevant data that may be considered necessary.
7. During the journey the original authorisation or a copy authorised by the competent authority that has issued it, must be on the vehicle.
8. The model of Authorisation will be approved by the competent authorities of the Contracting Parties.

Article 7

Transit occasional services, referred to in Article 4, paragraphs 5a and 5b, through the territory of the one Contracting Party, performed by vehicles registered in the other party, are exempted from any authorisation.

Article 8

A regular service is approved and can start operating once the responsible authorities of both Contracting Parties have exchanged the particular permit with all necessary enclosures.

Article 9

Every calendar year, until the end of the January, the carriers operating regular services should forward the responsible authorities in their country the following data:

a/ number of journeys and kilometres

b/ number of passengers of the previous year

The above data are exchanged between the Contracting Parties.

II. TRANSPORT OF GOODS

Article 10

1. Carriers established in the territory of one of the Contracting Parties are allowed to carry out international road goods transport for hire or reward or for own account between the two Contracting Parties (bilateral transports), as well as through their territories to other countries (transit transport) using a permit issued by the competent authorities of the other Contracting Party.

2. There shall be no restrictions regarding the number of permits provided for in Article 10, paragraph 1.

3. With regard to road goods transport carried out by carriers of one Contracting Party, departing from the territory of the other Contracting Party and bound for a third country and vice versa, (triangular transports), a special permit shall be issued by the Contracting Party to or from which the transport is carried out.

These special permits can only be used by the carriers in whose name they were issued and are not transmissible. The potentiality of issuing such kind of permits, as well as their number shall be determined by the Joint Committee mentioned in Article 14 of the present Agreement.

Article 11

The type of permits mentioned in Article 10. is to be determined by the Competent Authorities of the Contracting Parties directly or on the basis of the conclusions adopted by the Joint Committee as per Article 14 of this Agreement.

Article 12

On the basis of Article 10. paragraph 1 of this Agreement. the competent authorities of the two Contracting Parties shall exchange each year the requested permits through the procedure decided by the Joint Committee provided for in Article 14.

Article 13

Notwithstanding the provisions of Article 10 of this Agreement, the permit is not obligatory in the following cases :

1. Transport of objects to or from a public airport in case of casualty or any other accident of the plane, or if the plane must land due to a change of course or emergency and in case the flights are cancelled ;
2. Transport of a damaged motor vehicle and its trailer;
3. Funeral transport;
4. Transport of personal belongings in the context of the household removal;
5. Transport of mail;
6. Transport of goods for fairs and exhibitions;
7. Transport of accessories and other goods for theatres, music, sport and other cultural events, circus and film shows and radio or TV performances;
8. Transport of dead animals, unless industrial processing of raw material is the case;
9. Transport of bees or fish progeny;
10. Transport of flowers and other decorative plants;
11. Transport of pharmaceuticals or any other materials as aid in case of disasters caused by natural phenomena;

12. Transport of empty vehicles to be exchanged for damaged vehicles which are to take over the transport of goods that damaged ones cannot perform:

13. Vehicles performing technical aid or repair of damaged vehicles (service and refit vehicles).

14. Transport of cargo to be used for education and advertising:

15. The carriage of goods in motor vehicles, the permissible laden weight of which, including that of trailers, does not exceed 6 tons or the permissible payload of which, including that of trailers, does not exceed 3.5 tons:

With regard to the transport from the first paragraph of this Article, the driver must keep all papers and documents that clearly indicate that one of the above kinds of transport is the case.

III. GENERAL PROVISIONS

Article 14

In order to regulate all questions regarding the implementation and application of this Agreement, a Joint Committee shall be established.

This Committee is to be composed of the representatives of the competent authorities of the two Contracting Parties who can invite representatives of the road transport industry at the meetings.

The Joint Committee shall meet once per year or at the request of either Contracting Party, alternately in either Contracting Party. The agenda of the meeting shall be presented by the Contracting Party hosting, or requesting if this is the case, the meeting at least two weeks in advance. Each meeting shall be concluding with the adoption of a protocol signed by the heads of delegations of the two Contracting Parties.

The Joint Committee shall also decide upon the time limit as well as the way of exchanging data and all other relevant information.

Article 15

The competent authorities to settle the questions connected with carrying out the provisions of this Agreement are :

- For the Hellenic Republic : The Ministry of Transport and Communication.
- For Ukraine : The Ministry of Transport.

Article 16

The Contracting Parties agree that vehicles registered in either Contracting Party are mutually exempted from entry tariffs and duties for the use of their respective road networks on a parity basis.

Article 17

In case where the volume or dimensions of a transportation facility carrying out transportation with or without a load, under this Agreement exceeds the permissible maximum within the territory of the other Party a special permit shall be needed.

Article 18

This Agreement does not contemplate granting a permit to a carrier registered at the territory of one Party for carrying out the transportation of passengers or cargo from any point at the territory of the other Party to any other point of this territory.

Article 19

Carriers of a Contracting Party and the crews of their vehicles shall, when on the territory of the other Contracting Party, comply with the laws and regulations in force in that country.

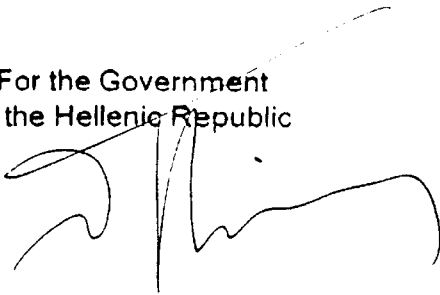
Article 20

The Agreement shall enter into force on the date of the exchange of letters certifying completion of the respective constitutional requirements of the Contracting Parties. It will remain in force for one year. It shall thereafter be tacitly prolonged for further one year periods unless one of the Parties notifies the other, six months before the expiration date, of its intention to terminate this Agreement.

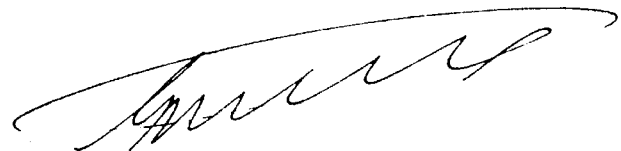
Done at Athens on the 11th of November 1996
in two original copies, each in the Greek, Ukrainian and English languages, both texts being equally authentic. In case of divergence, the English text shall prevail.

In WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Agreement.

For the Government
of the Hellenic Republic

For the Government
of Ukraine

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα-Πρακτικά, που καταρτίζονται από τη Μικτή Επιτροπή του άρθρου 14 της Συμφωνίας, εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 20 αυτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση. Του αυτού Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για τις διεθνείς οδικές επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές".

Είναι του αυτού, υποθέτω, περιεχομένου με την προηγούμενη και έχει γίνει και αυτό το νομοσχέδιο δεκτό στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για τις διεθνείς οδικές επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές", έγινε δεκτό ομοφώνως κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο, σε μόνη συζήτηση, και έχει ως εξής:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας για τις διεθνείς οδικές επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές, που υπογράφηκε στο Ζάγκρεμπ στις 18 Οκτωβρίου 1996, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

**ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΟΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ
ΟΔΙΚΕΣ ΕΠΙΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ
ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κροατίας, στο εξής καλούμενες "Συμβαλλόμενα Μέρη",

- επιθυμώντας την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα των οδικών μεταφορών μεταξύ των δύο χωρών τους και δια μέσου των επικρατειών τους,
 - ακολουθώντας την αρχή της φιλελευθεροποίησης στις οδικές μεταφορές,
 - και στη βάση της αμοιβαιότητας,
- συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Πεδίο εφαρμογής**Άρθρο 1**

Οι διατάξεις αυτής της Συμφωνίας εφαρμόζονται:

1. Για οδικές επιβατικές και εμπορευματικές μεταφορές μεταξύ των χωρών των Συμβαλλόμενων Μερών και δια μέσου (τράνζιτ) των επικρατειών τους.

2. Για διαδρομές κενών οχημάτων σε σχέση με τις προαναφερθείσες μεταφορές.

Ορισμοί**Άρθρο 2**

Για τους σκοπούς αυτής της Συμφωνίας:

1. Ο όρος "μεταφορέας" σημαίνει ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στην επικράτεια ενός των Συμβαλλόμενων Μερών και έχει το δικαίωμα να μεταφέρει οδικώς επιβάτες ή εμπορεύματα, σύμφωνα με τους νόμους και τους κανονισμούς που ισχύουν στη χώρα του.
2. Ο όρος "όχημα" σημαίνει ένα αυτοκίνητο όχημα ή ένα συνδυασμό οχημάτων εκ των οποίων τουλάχιστον το αυτοκίνητο όχημα είναι εγγεγραμμένο σε ένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, και το οποίο χρησιμοποιείται και είναι εξοπλισμένο για να μεταφέρει αποκλειστικά εμπορεύματα ή επιβάτες.
3. Ο όρος "τράνζιτ" σημαίνει τη μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων από μεταφορέα ενός των Συμβαλλόμενων Μερών δια μέσου της επικράτειας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, χωρίς επιβίβαση ή αποβίβαση επιβατών ή εμπορευμάτων κατά τη διάρκεια του ταξιδιού.

Ι. ΕΠΙΒΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**Α. Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί****Άρθρο 3**

Για τους σκοπούς των επιβατικών μεταφορών η παρούσα Συμφωνία θα εφαρμόζεται:

1. Σε όλες τις γραμμές επιβατικών μεταφορών επί μισθώσει ή επ' αμοιβή ή για ίδιο λογαριασμό με επιβατικά αυτοκίνητα οχήματα (λεωφορεία ή πούλμαν) μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Μερών και δια μέσου των επικρατειών τους (τράνζιτ).

2. Στις διαδρομές χωρίς επιβάτες των οχημάτων που αφορούν αυτές τις γραμμές.

Άρθρο 4

Για τους σκοπούς των επιβατικών μεταφορών:

1. "Μηχανοκίνητο επιβατικό όχημα" σημαίνει κάθε αυτοκίνητο όχημα καταχωρημένο στην επικράτεια ενός των Συμβαλλόμενων Μερών, το οποίο από την κατασκευή και τον εξοπλισμό του προορίζεται για τη μεταφορά περισσότερων από εννέα προσώπων συμπεριλαμβανομένου και του οδηγού.

2. "Τακτικές λεωφορειακές γραμμές" σημαίνει γραμμές που μεταφέρουν επιβάτες σε καθορισμένα χρονικά διαστήματα και σε καθορισμένες διαδρομές, κατά τις οποίες οι επιβάτες μπορούν να επιβιβάζονται ή να αποβιβάζονται σε προκαθορισμένες στάσεις. Οι τακτικές γραμμές είναι δυνατό να υπόκεινται στην υποχρέωση συμμόρφωσης με ωράρια και τιμολόγια που έχουν εκ των προτέρων καθοριστεί.

3. "Γραμμές σαίτας" σημαίνει γραμμές κατά τις οποίες, με επαναλαμβανόμενα ταξίδια αναχώρησης και επιστροφής, προκαθορισμένες ομάδες επιβατών μεταφέρονται από ένα συγκεκριμένο σημείο αναχώρησης σε ένα συγκεκριμένο προορισμό, που βρίσκονται στην επικράτεια ενός εκ των Συμβαλλόμενων Μερών. Κάθε ομάδα, αποτελούμενη από επιβάτες που έχουν πραγματοποιήσει το ταξίδι της αναχώρησης, θα μεταφέρονται πίσω στην αφετηρία σε ένα επόμενο ταξίδι.

α. Κατά τη διενέργεια γραμμών σαίτας, κανένας επιβάτης δεν μπορεί να επιβιβασθεί ή να αποβιβασθεί όσο διαρκεί το ταξίδι.

β. Το πρώτο ταξίδι επιστροφής και το τελευταίο ταξίδι αναχώρησης σε μια σειρά από σαίτες θα διενεργείται με άφορτο όχημα.

γ. Οι τακτικές γραμμές και οι γραμμές σαίτας, καθώς και οι όροι διεξαγωγής τους θα καθορίζονται με βάση αμοιβαία συμφωνία των αρμόδιων αρχών που υπογράφουν την παρούσα Συμφωνία είτε απευθείας είτε βάσει των συμπερασμάτων που θα γίνονται αποδεκτά από τη Μικτή Επιτροπή, η οποία συστήνεται σύμφωνα με το Άρθρο 14 της παρούσας Συμφωνίας.

4. "Τράνζιτ" είναι η μεταφορά επιβατών η οποία ξεκινά από την επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους, όπου το όχημα είναι καταχωρημένο, διασχίζοντας την επικράτεια της άλλης χώρας, υπό τον όρο ότι κανένας επιβάτης δεν μπορεί να επιβιβασθεί ή να αποβιβασθεί.

5. "Έκτακτες γραμμές" είναι:

α. Ταξίδια κλειστών θυρών, δηλαδή γραμμές, κατά τις οποίες το ίδιο όχημα μεταφέρει την ίδια ομάδα επιβατών καθ' όλο το ταξίδι και την επαναφέρει στην αφετηρία, η οποία είναι χώρα όπου το όχημα είναι καταχωρημένο.

β. Γραμμές, κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται με έμφορτο όχημα και η διαδρομή επιστροφής με άφορτο.

γ. Γραμμές, κατά τις οποίες η διαδρομή μετάβασης γίνεται με έμφορτο όχημα χωρίς επιβάτες και η διαδρομή επιστροφής με έμφορτο.

δ. Κάθε άλλη γραμμή που δεν υπόκειται στα παραπάνω κριτήρια.

Β. Πρόσβαση στην αγορά

Άρθρο 5

Οι έκτακτες γραμμές που αναφέρονται στο Άρθρο 4, παράγραφοι 5α και 5β, θα εξαιρούνται από την ανάγκη οποιασδήποτε άδειας μεταφοράς στην επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους, όπου το όχημα δεν είναι καταχωρημένο.

Οι έκτακτες γραμμές θα διενεργούνται με την κάλυψη ενός εγγράφου ελέγχου.

Το έγγραφο ελέγχου θα αποτελείται από ένα δελτίο ταξιδιού.

Το δελτίο ταξιδιού θα περιλαμβάνει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. τον τύπο της γραμμής,
2. το κύριο δρομολόγιο,
3. τον ή τους μεταφορείς που εμπλέκονται,
4. πλήρη κατάλογο επιβατών.

Τα βιβλία με τα δελτία ταξιδιού θα διατίθενται από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών, όπου το όχημα είναι καταχωρημένο ή από τα όργανα που θα ορίζονται από αυτές τις αρχές.

Οι έκτακτες γραμμές που αναφέρονται στο Άρθρο 4, παράγραφοι 5γ και 5δ, μπορούν να διενεργούνται μόνο βάσει επαρκών αδειών. Ο αριθμός των αδειών θα καθοριστεί από τις αρμόδιες αρχές των χωρών που υπογράφουν την παρούσα Συμφωνία κατά τη διάρκεια της Συνάντησης της Μικτής Επιτροπής, που αναφέρεται στο Άρθρο 14 της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 6

Οι τακτικές γραμμές και οι γραμμές σαίτας υπόκεινται σε καθεστώς άδειας.

Οι άδειες θα εκδίδονται στο όνομα της μεταφορικής επιχείρησης. Δεν μπορούν να μεταβιβασθούν από την τελευταία σε τρίτους. Ωστόσο, ο μεταφορέας που έχει πάρει την άδεια μπορεί να διενεργεί τη γραμμή μέσω υπεργολάβου.

Η περίοδος ισχύος μιας άδειας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία (3) χρόνια για τις τακτικές γραμμές και τον ένα (1) χρόνο για τις γραμμές σαίτας.

Οι άδειες πρέπει να καθορίζουν τα παρακάτω:

- 1) το είδος των γραμμών,
- 2) το δρομολόγιο της γραμμής και ιδίως τα σημεία αναχώρησης και προορισμού,
- 3) τη διάρκεια ισχύος της άδειας,
- 4) για τις τακτικές γραμμές, τις στάσεις και τα ωράρια.

Αιτήσεις για άδειες θα υποβάλλονται στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Μέρους, όπου είναι καταχωρημένο το όχημα, η οποία μπορεί να τις αποδεχθεί ή όχι. Σε περίπτωση που δεν προβάλλονται αντιρρήσεις για την άδεια, η παραπάνω αρχή θα την κοινοποιήσει στην αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους. Εάν η τελευταία συμφωνεί, τότε κάθε αρμόδια αρχή θα εκδώσει την άδεια για εκείνο το τμήμα του δρομολογίου που εκτελείται στο έδαφός της.

Οι αιτήσεις σε δύο αντίγραφα πρέπει να περιέχουν στοιχεία που απαιτούνται από τους εθνικούς κανονισμούς, καθώς και σχεδιάγραμμα της γραμμής που θα

απεικονίζει εμφανώς τις στάσεις και τα χιλιόμετρα. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπεται να ζητήσουν από τους μεταφορείς να δώσουν οποιαδήποτε σχετικά στοιχεία θεωρούν αναγκαία.

Επικυρωμένο αντίγραφο της άδειας ή το πρωτότυπό της πρέπει να βρίσκονται πάνω στο όχημα κατά τη διάρκεια του ταξιδιού.

Οι άδειες πρέπει να είναι σύμμορφες με το πρότυπο που επισυνάπτεται στην παρούσα Συμφωνία.

Άρθρο 7

Η τράνζιτ μεταφορά μέσω του εδάφους ενός των Συμβαλλόμενων Μερών για έκτακτες γραμμές, που εκτελούνται από ένα όχημα καταχωρημένο στο άλλο Μέρος, εξαιρείται από κάθε άδεια.

Άρθρο 8

Μια τακτική γραμμή είναι εγκεκριμένη και μπορεί να αρχίσει η λειτουργία της μόλις οι αρμόδιες αρχές και των δύο Συμβαλλόμενων Μερών ανταλλάξουν τη σχετική άδεια με όλα τα αναγκαία δικαιολογητικά.

Άρθρο 9

Κάθε ημερολογιακό έτος, μέχρι τέλος Ιανουαρίου, οι μεταφορείς που εκτελούν τακτικές γραμμές θα πρέπει να διαβιβάζουν στις αρμόδιες αρχές της χώρας τους τα παρακάτω στοιχεία:

- 1) αριθμό ταξιδιών και χιλιομέτρων,
- 2) αριθμό επιβατών του προηγούμενου έτους.

Τα παραπάνω στοιχεία ανταλλάσσονται μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών.

II. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Άρθρο 10

Στους μεταφορείς που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια ενός των Συμβαλλόμενων Μερών επιτρέπεται να πραγματοποιούν διεθνείς εμπορευματικές μεταφορές επί μισθώσει ή επί αμοιβή ή για ίδιο λογαριασμό μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Μερών (διμερείς μεταφορές), καθώς και δια μέσου των επικρατειών τους σε άλλες χώρες (τράνζιτ μεταφορές), χρησιμοποιώντας άδεια, που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Στους μεταφορείς των Συμβαλλόμενων Μερών επιτρέπεται να διενεργούν μεταφορές από και προς την επικράτεια τρίτης χώρας μόνο με ειδική άδεια που θα εκδίδεται από το Συμβαλλόμενο Μέρος από ή προς την επικράτεια του οποίου πραγματοποιείται η μεταφορά.

Άρθρο 11

Ο αριθμός, τύπος και τρόπος εφαρμογής των αδειών, που αναφέρεται στο Άρθρο 10 αυτής της Συμφωνίας, θα καθορίζεται από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών είτε απευθείας ή βάσει των συμπερασμάτων που υιοθετούνται από τη Μικτή Επιτροπή, όπως αναφέρεται στο Άρθρο 14 αυτής της Συμφωνίας.

Άρθρο 12

Σύμφωνα με το Άρθρο 10 αυτής της Συμφωνίας, οι αρμόδιες αρχές των δύο Συμβαλλόμενων Μερών θα ανταλλάσσουν κάθε χρόνο τις απαιτούμενες άδειες βάσει της διαδικασίας που αποφασίζει η Μικτή Επιτροπή, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 14 της παρούσας Συμφωνίας.

Κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου εφαρμογής αυτής της Συμφωνίας, κυρίως πριν από την πρώτη συνάντηση της Μικτής Επιτροπής που αναφέρεται στο Άρθρο 14, τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να ικανοποιούν τις ανάγκες που αφορούν διμερείς και τράνζιτ οδικές εμπορευματικές μεταφορές, και αυτό θα κοινοποιείται στις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρο 13

Χωρίς να παραβιάζονται οι διατάξεις του Άρθρου 10 της παρούσας Συμφωνίας, η ειδική άδεια δεν είναι υποχρεωτική για τις παρακάτω περιπτώσεις:

1. Μεταφορά αντικειμένων από/προς ένα δημόσιο αεροδρόμιο σε περίπτωση ατυχήματος ή ατυχήματος του αεροσκάφους ή αν το αεροσκάφος πρέπει να προσγειωθεί αναγκαστικά λόγω αλλαγής διαδρομής ή ανάγκης και σε περίπτωση κατά την οποία ακυρωθούν οι πτήσεις.
2. Μεταφορά ενός αυτοκινήτου οχήματος που έχει πάθει βλάβη και του ρυμουλκούμενου του.
3. Μεταφορά σχετικά με κηδεία.
4. Μεταφορά προσωπικών αντικειμένων σε περίπτωση μετακίνησης οικοσκευής, σε ειδικά οχήματα.
5. Μεταφορά ταχυδρομείου.
6. Μεταφορά εμπορευμάτων για εκθέσεις και πανηγύρεις.
7. Μεταφορά εξαρτημάτων και άλλων πραγμάτων για θέατρα, μουσικά και άλλα πολιτιστικά γεγονότα για τσίρκο, κινηματογραφικών, τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών.
8. Μεταφορά νεκρών ζώων, εκτός εκείνων που έχουν υποστεί βιομηχανική επεξεργασία.
9. Μεταφορά μελισσών ή γόνων ψαριών.
10. Μεταφορά λουλουδιών και άλλων διακοσμητικών φυτών.

11. Μεταφορά φαρμακευτικού ή άλλου υλικού ως βοήθεια σε περίπτωση φυσικών καταστροφών.

12. Μεταφορά κενών οχημάτων που πρόκειται να αντικαταστήσουν οχήματα που έχουν υποστεί βλάβη και που πρόκειται να αναλάβουν τη μεταφορά εμπορευμάτων, την οποία δεν μπορούν να εκτελέσουν τα οχήματα που έχουν υποστεί βλάβη.

13. Μεταφορά με ρυμουλκούμενο σε μια ομάδα οχημάτων που αποτελείται από ένα αυτοκίνητο όχημα το οποίο ανήκει στο μεταφορέα και από ένα ξένο ρυμουλκούμενο.

14. Οχήματα που επιδιορθώνουν ή παρέχουν τεχνική βοήθεια σε οχήματα που έχουν υποστεί βλάβη (οχήματα τεχνικής βοήθειας).

15. Μεταφορά φορτίου, που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για εκπαιδευτικούς και διαφημιστικούς σκοπούς.

16. Μεταφορά εμπορευμάτων σε αυτοκίνητα οχήματα των οποίων το επιτρεπόμενο βάρος φορτίου, συμπεριλαμβανομένου και αυτού των ρυμουλκουμένων, δεν υπερβαίνει τους 6 τόννους ή των οποίων το επιτρεπόμενο ωφέλιμο φορτίο, συμπεριλαμβανομένου και αυτού των ρυμουλκουμένων, δεν υπερβαίνει τους 3,5 τόννους.

Όσον αφορά τις μεταφορές της πρώτης παραγράφου αυτού του Άρθρου, ο οδηγός πρέπει να τηρεί όλα τα χαρτιά και έγγραφα, που δείχνουν με σαφήνεια ότι πραγματοποιεί μια από τις προαναφερθείσες μεταφορές.

III. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Προκειμένου να ρυθμιστούν όλα τα θέματα εφαρμογής αυτής της Συμφωνίας, πρέπει να ιδρυθεί μια Μικτή Επιτροπή.

Αυτή η Επιτροπή θα αποτελείται από εκπροσώπους των αρμόδιων αρχών των δύο Συμβαλλόμενων Μερών, οι οποίοι μπορούν να προσκαλούν στις συναντήσεις και αντιπροσώπους των οδικών μεταφορέων.

Η Μικτή Επιτροπή θα συνεδριάζει μία φορά το χρόνο ή μετά από αίτημα οποιουδήποτε εκ των Συμβαλλόμενων Μερών εκ περιτροπής σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Η ημερήσια διάταξη της συνάντησης θα παρουσιάζεται από το Συμβαλλόμενο Μέρος που φιλοξενεί τη συνάντηση ή από αυτό που τη ζήτησε, εάν αυτή είναι η περίπτωση, τουλάχιστο δύο εβδομάδες νωρίτερα. Κάθε συνάντηση θα ολοκληρώνεται με την υιοθέτηση ενός πρωτοκόλλου το οποίο θα υπογράφεται από τους επικεφαλής των αντιπροσωπειών των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

Η Μικτή Επιτροπή θα αποφασίζει επίσης για τα χρονικά όρια, καθώς και για τον τρόπο ανταλλαγής στοιχείων και οποιωνδήποτε άλλων σχετικών πληροφοριών.

Άρθρο 15

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα γνωστοποιούν το ένα στο άλλο ποιες είναι οι αρμόδιες αρχές για τη διευθέτηση θεμάτων που συνδέονται με την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 16

Οι μεταφορείς και των δύο Συμβαλλόμενων Μερών θα καταβάλλουν οδικά τέλη για τη διενέργεια μεταφορών στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, εκτός εάν πρόκειται για τακτικές επιβατικές μεταφορές.

Το ποσό, όπως επίσης και οι εξαιρέσεις από την καταβολή των τελών, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του Άρθρου, θα καθορίζονται από τη Μικτή Επιτροπή του Άρθρου 14 της παρούσας Συμφωνίας.

Το ανωτέρω ποσό δεν θα προκαλεί, σε καμία περίπτωση, διακριτική μεταχείριση σε βάρος των Ελλήνων μεταφορέων σε σχέση με τους μεταφορείς των άλλων Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 17

Οι μεταφορείς του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους και οι οδηγοί των οχημάτων τους θα πρέπει, όταν βρίσκονται στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, να συμμορφώνονται με τους νόμους και τους κανονισμούς που ισχύουν σε αυτή τη χώρα.

IV. ΙΣΧΥΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

Άρθρο 18

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα γνωστοποιεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος δια της διπλωματικής οδού ότι οι σχετικές εσωτερικές νομικές διαδικασίες που είναι απαραίτητες για τη θέση σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας έχουν ολοκληρωθεί. Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ τριάντα (30) ημέρες μετά την παραλαβή της τελευταίας εκ των δύο αυτών κοινοποιήσεων. Αυτή η Συμφωνία θα αρχίσει να εφαρμόζεται προσωρινά από την ημέρα της υπογραφής της.

Η Συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος για τις Διεθνείς Οδικές Εμπορευματικές και Επιβατικές Μεταφορές, που υπεγράφη την 18η Ιουνίου 1959, παύει να ισχύει στις σχέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Κροατίας στον τομέα των διεθνών οδικών μεταφορών από την ημέρα που θα τεθεί σε ισχύ η παρούσα Συμφωνία.

Η παρούσα Συμφωνία θα παραμείνει σε ισχύ για ένα (1) έτος από την ημέρα που θα τεθεί σε ισχύ. Κατόπιν η Συμφωνία θα παρατείνεται για ένα (1) περαιτέρω έτος σωπηρά, εκτός εάν το ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιήσει στο άλλο, έξι (6) μήνες πριν τη λήξη της πρώτης ή μιας από τις επόμενες ετήσιες παρατάσεις, την πρόθεσή του να καταγγείλει αυτή τη Συμφωνία.

Έγινε στο Ζάγκρεμπ την 18η ημέρα του Οκτωβρίου 1996, εις διπλούν, στην ελληνική, κροατική και αγγλική γλώσσα, όλων των κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών. Εν τούτοις, σε περίπτωση ερμηνευτικών διαφορών, υπερισχύει το αγγλικό κείμενο.

Οι παρακάτω υπογράφωντες, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις, υπέγραψαν την παρούσα Συμφωνία.

Για την Ελληνική
Δημοκρατία

(υπογραφή)

Για τη Δημοκρατία
της Κροατίας

(υπογραφή)

ISSUING STATE

- International distinguishing sign - (1)

Competent Authority

.....
.....

CERTIFICATION No.
 for a regular service⁽²⁾
 for a shuttle service⁽²⁾
 for renewal of authorisation⁽²⁾

carried out by coach
 and bus between Contracted Parties,
 issued on the basis of bilateral Agreement (Nr.)

to
 Surname, first name or business name of carrier or of managing carrier(s)

Address Tel

Names, Addresses and telephone numbers of sub-contractors, associates or members of group:

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

List attached if appropriate⁽²⁾

Expire date of authorisation:

.....
 (Place and date of issue)

.....
 (Signature and stamp of issuing authority)

.....
 (1) International state code:

(2) Delete where not applicable

1. Route

(a) Place of departure of service.....

(b) Place of destination of service.....

(c) Principal itinerary of service, with passenger pick up and set-down points underlined: ____
(d) _____

_____(d) Stations at boundaries (Entry and Exit customs of interested country).....

(e). Periods of operation:.....

(f) Frequency:.....

(g)
Timetable.....

(h). Characteristics of the journey(s):

2. Other conditions or special points:
(e.g. bus license Nr. etc.)

3. Attachments

- Map of the journey(s)
- Schedule and Rates

(Stamp of authority issuing authorisation)**Important Notice**

1. The Authorisation is valid for the entire journey. It may not be used except by a party whose name is indicated thereon.

2. The Authorisation or a copy certified by the issuing authority shall be kept on the vehicle for the duration of the journey and shall be presented whenever enforcement officials so request

AGREEMENT

BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CROATIA ON THE INTERNATIONAL ROAD TRANSPORT OF PASSENGERS AND GOODS

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Croatia, hereafter called the Contracting Parties,

- desirous of promoting international co-operation in the field of road transport between their two countries and in transit through their territories;
- inspired by the principle of liberalisation of road transport,
- and on the basis of reciprocity, have agreed as follows:

Article 1

Field of application

The provisions of this Agreement shall apply to:

1. The road transport of passengers and goods between the territories of the two Contracting Parties and the transit through their respective territories;
2. The journey of empty vehicles in connection with the above mentioned transport.

Article 2

Definitions

For the purpose of this Agreement:

1. The term «carrier» means any physical or legal person established in either Contracting Party who has the right to carry out transport of passengers or goods by road, conforming to the laws and regulations in force in his country.
2. The term «vehicle» means a motor vehicle or a combination of vehicles of which at least the motor vehicle is registered in either Contracting Party and which is used and equipped exclusively for the carriage of passengers or goods.
3. The term «transit» means the transport of passengers or goods by a carrier operating in one of the Contracting Parties travelling through the territory of the other Contracting Party without taking up or setting down the passengers or goods during the journey.

I. TRANSPORT OF PASSENGERS

A. Scope and Definitions

Article 3

For the purposes of the transport of passengers, this Agreement shall apply:

1. To all passenger transport services for hire or reward or on their own account by passenger motor vehicles (buses or coaches), between the two Contracting Parties and in transit through their territories;

2. To unladen journeys of the vehicles concerned with these services.

Article 4

For the purpose of transport of passengers:

1. «Passenger motor vehicle» means any power driven vehicle registered in the territory of one of the Contracting Parties, which by virtue of its construction and its equipment, is suitable for carrying more than nine persons, including the driver.
2. «Regular services» shall mean services which provide for the carriage of passengers according to a specific frequency and along specified routes, whereby passengers may be taken up or set down at predetermined stopping points. Regular services may be subject to the obligation of conforming to previously established time tables and tariffs.
3. «Shuttle services» means services whereby, by means of repeated outward and return journeys, previously formed groups of passengers are carried from a single place of departure to a single destination situated in the territory of either Contracting Party. Each group, consisting of the passengers who have made the outward journey, shall be carried back to the place of departure on a later journey:
 - a. In the course of shuttle services, no passenger may be taken up or set down during the journey;
 - b. The first return journey and the last outward journey in a series of shuttles shall be unladen;
 - c. Regular and shuttle services and conditions regarding their operation are to be determined on the basis of a mutual agreement of the responsible authorities signers of this Agreement, either directly or on the basis of conclusions accepted by the Joint Committee, which is established by Article 14 of this Agreement.

4. «Transit» means the transport of passengers starting from the territory of the Contracting Party, where the vehicle is registered crossing the territory of the other country provided that no passenger may be taken up or set down.
5. «Occasional services» are:
 - a. Closed door-tours, that is, services, whereby the same vehicle is used to carry the same group of passengers throughout the journey and to bring them back to the place of departure, which is the country where the vehicle is registered.
 - b. Services which make the outward journey laden and the return journey unladen.
 - c. Services which make the outward journey unladen and the return journey laden.
 - d. All other services which do not meet the above criteria.

B. Access to the market

Article 5

The occasional services referred to in Article 4, paragraphs 5 a and 5 b, shall be exempted from the need for any transport authorisation on the territory of the Contracting Party, where the vehicle is not registered.

The occasional services shall be carried out under the cover of a control document.

The control document shall consist of a journey form.

The journey form shall contain at least the following information:

- 1. Type of service;**

2. Main itinerary;
3. Carrier(s) involved;
4. Complete list of passengers.

The books of journey forms shall be supplied by the competent authorities of the Contracting Parties, where the vehicle is registered or by bodies appointed by those authorities.

Occasional services referred to in Article 4, paragraphs 5c and 5d, can only be operated on the basis of adequate licences. The number of licences is to be determined by the responsible authorities of the countries that signed the Agreement on the occasion of the session of the Joint Committee, referred to in Article 14 of this Agreement.

Article 6

Regular and shuttle services are subject to authorisation.

Authorisations shall be issued in the name of the transport undertaking; they may not be transferred by the latter to third parties. However the carrier who has received the authorisation may operate service through a subcontractor.

The period of the validity of an authorisation shall not exceed three years for regular services and one year for shuttle services.

Authorisations shall specify the following:

1. Type of services;
2. Route of the service, giving in particular the place of departure and the place of destination;
3. Period of the validity of the authorisation;

4. For regular services, the stops and the timetable.

Applications for authorisation shall be submitted to the competent authority of the Contracting Party where the vehicle is registered, which can accept it or not. In case the application does not arise any objection, the above authority shall communicate it to the competent authority of the other Contracting Party. If the latter agrees, then each competent authority shall issue the authorisation for that part of the itinerary which is performed in its territory.

The application in two copies should contain data requested by national regulations as well as a drawing of the line containing well marked bus-stops and kilometres. The responsible authorities are allowed to ask carriers to give any relevant data considered necessary.

During the journey an authorised copy of the authorisation or its original must be on the vehicle.

Authorisations shall conform to the model attached to this Agreement.

Article 7

Transit through the territory of the one Contracting Party of occasional services, performed by a vehicle registered to the other Party, is exempted from any authorisation.

Article 8

A regular service is approved and can start operating once the responsible authorities of both Contracting Parties have exchanged the particular licence with all necessary enclosures.

Article 9

Every calendar year, until the end of January, the carriers operating regular services should forward to the responsible authorities in their country the following data:

1. Number of journeys and kilometres;
2. Number of passengers of the previous year.

The above data are to be exchanged between the Contracting Parties.

II. TRANSPORT OF GOODS

Article 10

Carriers authorised in the territory of one Contracting Party are allowed to carry out international road goods transport for hire or reward or on their own account between the two Contracting Parties (bilateral transport), as well as through their territories to other countries (transit transport) using a permit issued by the competent authorities of the other Contracting Party.

Carriers of the Contracting Parties are permitted to carry out the transport to or from the territory of a third country only on the basis of a special permit which is to be issued by the Contracting Party to or from the territory in which the transport is carried out.

Article 11

The number, type and mode of application of the permits mentioned in Article 10 of this Agreement shall be determined by the competent authorities of the Contracting Parties either directly or on the basis of the conclusions adopted by the Joint Committee as referred to in Article 14 of this Agreement.

Article 12

On the basis of Article 10 of this Agreement, the competent authorities of the two Contracting Parties shall exchange each year the requested permits through the procedure decided by the Joint Committee provided for in Article 14 of this Agreement.

During the first period of the implementation of this Agreement, namely before the first meeting of the Joint Committee, referred to in Article 14, the two Contracting Parties agree to fulfil the needs concerning the bilateral and transit road transport of goods, and this shall be notified to their respective competent authorities through diplomatic channels.

Article 13

Notwithstanding the provisions of Article 10 of this Agreement, the special permit will not be obligatory in the following cases:

1. The transport of objects from a public airport to a public airport in case of casualty or any other accident of the plane, or if the plane must land due to a change of course or emergency, and in the case that flights are cancelled;
2. Transport of a damaged motor vehicle and its trailer;
3. Funeral transport;
4. Transport of personal belongings in the context of the household removal in special vehicles;
5. Transport of mail;
6. Transport of goods for fairs and exhibitions;
7. Transport of accessories and other goods for theatres, music and other cultural events, circus, film shows and radio or T.V. performances;
8. Transport of dead animals, except for those industrially processed;
9. Transport of bees or fish progeny;
10. Transport of flowers and other decorative plants;
11. Transport of pharmaceuticals or any other material as aid in the case of disasters caused by natural phenomena;
12. Transport of empty vehicles to be exchanged for damaged vehicles which are to take over the transport of goods that damaged ones can not perform;
13. Transport with a trailer in a group of vehicles composed by a motor vehicle belonging to the home carrier and a foreign trailer;

14. Vehicles performing technical aid or the repair of damaged vehicles (service and refit vehicles);
15. Transport of cargo to be used for education and advertising purposes;
16. The carriage of goods in motor vehicles, whose permissible laden weight, including that of trailers, does not exceed 6 tons or whose permissible payload, including that of trailers, does not exceed 3,5 tons;

With regard to the transport in the first paragraph of this Article, the driver must keep all papers and documents that clearly indicate that one of the above kinds of transport is the case.

III. GENERAL PROVISIONS

Article 14

In order to regulate all questions regarding the implementation and application of this Agreement, a Joint Committee shall be established.

This Committee is to be composed of the representatives of the competent authorities of the two Contracting Parties who can invite representatives of the road transport operators to the meetings.

The Joint Committee shall meet once per year or at the request of either Contracting Party, alternately in either Contracting Party. The Agenda of the meeting shall be presented by the Contracting Party hosting, or requesting, if this is the case, the meeting, at least two weeks in advance. Each meeting shall be concluded with the adoption of a Protocol signed by the heads of delegations of the two Contracting Parties.

The Joint Committee shall also decide upon the time limit, as well as the way of exchanging data and all other relevant information.

Article 15

The Contracting Parties shall notify each other about who are the competent authorities for settling questions connected with carrying out the provisions of this Agreement.

Article 16

The carriers of either Contracting Party shall pay road charges for the transport operations they carry out in the territory of the other Contracting Party, except in the case of regular passenger transport.

The amount as well exemptions from payment of the charges indicated in paragraph 1 of this Article shall be determined by the Joint Committee as referred to in article 14 of this Agreement.

The above amount shall not, in any case, cause discriminatory treatment for the Greek carriers in comparison with the carriers of the other member-states of the European Union.

Article 17

Carriers of a Contracting Party and the crews of their vehicles shall, when in the territory of the other Contracting Party, comply with the laws and regulations in force in that country.

IV. ENTRY INTO FORCE AND DURATION

Article 18

Each Contracting Party shall notify the other Contracting Party, through diplomatic channels, that the respective internal legal requirements necessary for the entry into force of this Agreement have been fulfilled. This Agreement shall enter into force 30 days after the receipt of the latter of these two notifications. This Agreement shall be applied on a temporary basis from the day of its signing.

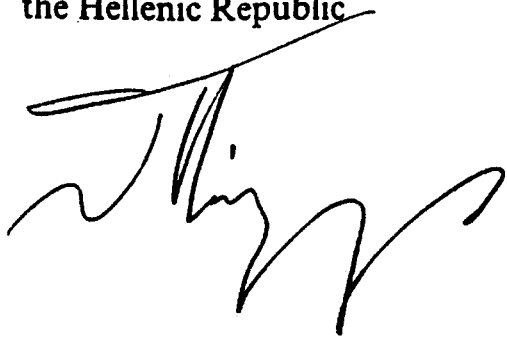
The Agreement between the Government of Yugoslavia and the Government of the Kingdom of Greece on the International Carriage of Passengers and Goods by Road, signed on June 18th, 1959, ceases to be valid in the relations between the Hellenic Republic and the Republic of Croatia in the field of international road transport on the date of entering into force of this Agreement.

This Agreement shall remain in force for a period of one year after its entry into force. Thereafter, the Agreement shall be tacitly prolonged for further one- year periods unless one of the Contracting Parties notifies the other, six months before the expiration of the first or any subsequent one- year period, of its intention to denounce this Agreement.

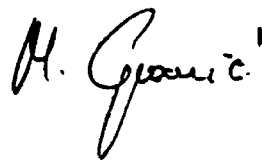
Done at *Zagreb* this *18th* day of *October 1996*, in duplicate, in the Greek, Croatian and English languages, all texts being equally authentic. However, in case of dispute the English text shall prevail.

In WITNESS WHEREOF the undersigned duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

For the Government of
the Hellenic Republic

For the Government of
the Republic of Croatia

ISSUING STATE
- International distinguishing sign - (1)

Competent Authority

CERTIFICATION No.....
for a regular service⁽²⁾
for a shuttle service ⁽²⁾
for renewal of authorisation⁽²⁾

carried out by coach
and bus between Contracted Parties,
issued on the basis of bilateral Agreement (Nr.....)

to.....
Surname, first name or business name of carrier or of managing carrier(s)

Address.....Tel

Names, Addresses and telephone numbers of sub-contractors, associates or members of group:

(1).....

(2).....

(3).....

(4).....

(5).....

(6).....

List attached if appropriate⁽²⁾

Expire date of authorisation:.....

.....
(Place and date of issue)

.....
(Signature and stamp of issuing authority)

(1) International state code:

(2) Delete where not applicable

1. Route

(a) Place of departure of service.....

(b) Place of destination of service.....

(c) Principal itinerary of service, with passenger pick up and set-down points underlined:

(d)

(d) Stations at boundaries (Entry and Exit customs of interested country).....

(e). Periods of operation:.....

(f).Frequency:.....

(g)

Timetable.....

(h). Characteristics of the journey(s):

2. Other conditions or special points:
(e.g. bus license Nr. etc.)

3. Attachments

- Map of the journey(s)
- Schedule and Rates

.....
(Stamp of authority issuing authorisation)**Important Notice**

1. The Authorisation is valid for the entire journey. It may not be used except by a party whose name is indicated thereon.

2. The Authorisation or a copy certified by the issuing authority shall be kept on the vehicle for the duration of the journey and shall be presented whenever enforcement officials so request

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα-Πρακτικά, που καταρτίζονται από τη Μικτή Επιτροπή του Άρθρου 14 της Συμφωνίας, εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του Άρθρου 18 αυτής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Ανάπτυξης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων και άλλες διατάξεις".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων "Βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της Χώρας και άλλες διατάξεις".

Ο κύριος Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων έχει να κάνει κάποια νομοτεχνική διόρθωση επί των άρθρων;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπ. ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.): Καμία, κύριε Πρόεδρε και ζητώ την ψήφισή του στο σύνολο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε συνάδελφε, δεν επιφέρεται καμία μεταβολή, όπως ακούσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένα πρόβλημα. Οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας απουσιάζουν αυτήν τη στιγμή σχεδόν στο σύνολό τους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το γνωρίζουμε όλοι, είναι σε θλιβερό καθήκον.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Θα ήθελα να αναφερθώ επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Επί αυτού θα πρέπει να περιμένετε.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων "Βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των πόλεων και οικισμών της Χώρας και άλλες διατάξεις", έγινε δεκτό, σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολο και έχει ως εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΕΣ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΝΑ ΕΠΙΠΕΔΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Άρθρο 1

Σκοπός - Κατευθυντήριες αρχές

1. Σκοπός του νόμου αυτού είναι ο καθορισμός των κατευθυντήριων αρχών, των όρων, των διαδικασιών και των μορφών πολεοδομικού σχεδιασμού για τη βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη των ευρύτερων περιοχών των πόλεων και οικισμών της χώρας, που θα κατατείνει ειδικότερα:

α) στη σταδιακή ανάδειξη και οργάνωση στο μη αστικό χώρο των "ανοικτών πόλεων", στην ανάδειξη της συνοχής και στην ανασυγκρότηση του αστικού και περιαστικού χώρου,

β) στη διασφάλιση της οικιστικής οργάνωσης των πόλεων και οικισμών με τον επιθυμητό συσχετισμό των οικιστικών παραμέτρων, την προστασία του περιβάλλοντος και την ανακοπή της άναρχης δόμησης, με τον καθορισμό κριτηρίων ανάπτυξης που συντείνουν στη μεγαλύτερη δυνατή οικονομία των οικιστικών επεκτάσεων,

γ) στην αναβάθμιση του περιβάλλοντος και ιδίως των υποβαθμισμένων περιοχών, με την εξασφάλιση του αναγκαίου κοινωνικού εξοπλισμού, της τεχνικής υποδομής και τον έλεγχο χρήσεων σύμφωνα με πολεοδομικά σταθερότυπα και κριτήρια καταλληλότητας,

δ) στην προστασία, ανάδειξη και περιβαλλοντική αναβάθμιση των κέντρων πόλεων, των πολιτιστικών πόλεων και των παραδοσιακών πυρήνων των οικισμών, των χώρων πρασίνου και λοιπών στοιχείων φυσικού, αρχαιολογικού, ιστορικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος των πόλεων, των οικισμών και του περιαστικού χώρου.

2. Η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός εναρμονίζονται με τις αρχές και κατευθύνσεις του αναπτυξιακού προγραμματισμού και του χωροταξικού σχεδιασμού, που συγκεκριμενοποιούνται με τα χωροταξικά σχέδια των περιφερειών, των νομών και τα ειδικά χωροταξικά σχέδια, όπως και με τα αντιστοίχου επιπέδου αναπτυξιακά προγράμματα.

Επίσης, η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους όρους προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, με τις αρχές της πολεοδομικής επιστήμης και τους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους μέσα στους οποίους περιλαμβάνεται και η διαφύλαξη της γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας.

3. Η οικιστική οργάνωση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός πραγματοποιούνται σε δύο επίπεδα. Στο πρώτο επίπεδο περιλαμβάνονται: α) το ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος (Π.Σ.), όπου αυτό προβλέπεται κατά το άρθρο 2 ή τους ειδικούς νόμους 1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α') και 1561/1985 (ΦΕΚ 148 Α') για την περιοχή της Αθήνας και Θεσσαλονίκης και β) το γενικό πολεοδομικό σχέδιο (Γ.Π.Σ.) για τον αστικό και περιαστικό χώρο και το σχέδιο χωρικής και οικιστικής οργάνωσης "ανοικτής πόλης" (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.) για τον μη αστικό χώρο. Το δεύτερο επίπεδο αποτελεί την εξειδίκευση και εφαρμογή του πρώτου επιπέδου και περιλαμβάνει την πολεοδομική μελέτη και την πράξη εφαρμογής της, καθώς και τις πολεοδομικές μελέτες αναπλάσεων, παραγωγικών πάρκων ή άλλες ειδικές πολεοδομικές μελέτες.

4. Εκτός από τους προβλεπόμενους από την ισχύουσα πολεοδομική νομοθεσία τρόπους πολεοδομικής επέμβασης με κανονιστικούς όρους δόμησης, ενεργό πολεοδομία και αστικό αναδασμό, η πολεοδομική επέμβαση σε συγκεκριμένες περιοχές που προβλέπονται για το σκοπό αυτόν στα πλαίσια του χωροταξικού και πολεο-

δομικού σχεδιασμού μπορεί να γίνεται, κατά τις σχετικές διατάξεις: α) με παροχή πολεοδομικών ή οικονομικών κινήτρων ή άλλων ρυθμίσεων σε περιοχές αναπλάσεων, ζώνες ειδικών κινήτρων (Ζ.Ε.Κ.), ειδικές ζώνες υποδοχής συντελεστή (Ε.Ζ.Υ.Σ.) και ζώνες ειδικής ενίσχυσης (Ζ.Ε.Ε.) και β) με ρυθμιζόμενη πολεοδομική δραστηριότητα των ιδιοκτητών γης, κατά το άρθρο 24 του παρόντος.

5. Η πραγμάτωση των σκοπών του νόμου επιδιώκεται με διαδικασίες συμμετοχής και αποκέντρωσης, που, εκτός από τις πρωτοβουλίες, τη σύμπραξη και τις αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης, περιλαμβάνουν κατά το δυνατόν την ενεργό συμμετοχή του πολίτη και των κοινωνικών φορέων στη διαμόρφωση των επιλογών, των στόχων και προτεραιοτήτων, στη διάρθρωση των επί μέρους σχεδίων και προγραμμάτων και στην παρακολούθηση της εφαρμογής τους.

6. Επίσης, η πραγμάτωση του σκοπού του νόμου επιδιώκεται με επιμόρφωση, εκπαίδευση και ενημέρωση, σε θέματα χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, του προσωπικού, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, υπηρεσιών του Δημοσίου, της τοπικής αυτοδιοίκησης και των Ν.Π.Δ.Δ., των μελών των αιρετών οργάνων και των στελεχών της τοπικής αυτοδιοίκησης και ιδιωτών επιστημόνων. Για το σκοπό αυτόν το Ειδικό Ταμείο Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων (Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.) μπορεί να χρηματοδοτεί προγράμματα του Ινστιτούτου Διαρκούς Επιμόρφωσης του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης, του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή άλλων αρμόδιων φορέων.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται ο τρόπος και το είδος των προγραμμάτων χρηματοδότησης και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

7. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται μετά γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος (Κ.Σ.Χ.Ο.Π.) και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εγκρίνονται πολεοδομικά σταθερότυπα (standards) στα οποία περιλαμβάνονται ανώτατα όρια πυκνοτήτων και κορεσμού που εφαρμόζονται κατά την εκπόνηση των γενικών πολεοδομικών σχεδίων, των σχεδίων χωρικής και οικιστικής οργάνωσης "ανοικτής πόλης" και των πολεοδομικών μελετών. Τα σταθερότυπα αυτά μπορεί να διαφοροποιούνται μεταξύ τους κυρίως ανάλογα με το μέγεθος και τη φυσιογνωμία του αστικού κέντρου ή της υπό σχεδιασμό περιοχής, τα ιστορικά, αρχαιολογικά, μορφολογικά και κοινωνικά χαρακτηριστικά και τις επιθυμητές παραμέτρους εξέλιξης. Με την ίδια διαδικασία μπορεί να εγκρίνονται οι προδιαγραφές εκπόνησης των μελετών αυτών, καθώς και του απαραίτητου χαρτογραφικού και τοπογραφικού υποβάθρου τους.

8. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται για κάθε περίπτωση το είδος των απαιτούμενων γενικών ή ειδικών μελετών, ιδίως γεωλογικών, γεωτεχνικών, σεισμολογικών, εδαφοτεχνικών, υδραυλικών, υδρολογικών, για την προστασία των οικισμών και των ευρύτερων περιοχών τους από φυσικούς και ανθρωπογενείς κινδύνους, οι προδιαγραφές εκπόνησης αυτών, οι ειδικότητες των

μελετητών, ο τρόπος υπολογισμού της αμοιβής τους και γενικά ό,τι αφορά την εκπόνηση, έλεγχο και εφαρμογή αυτών.

Άρθρο 2

Ρυθμιστικά σχέδια και προγράμματα προστασίας περιβάλλοντος

1. Για την οικιστική οργάνωση, την προστασία του περιβάλλοντος και τη γενικότερη ανάπτυξη των ευρύτερων περιοχών των αστικών συγκροτημάτων της Πάτρας, του Ηρακλείου Κρήτης, της Λάρισας, του Βόλου, της Καβάλας και των Ιωαννίνων, καταρτίζονται και εγκρίνονται ρυθμιστικά σχέδια και προγράμματα προστασίας του περιβάλλοντος κατά τις διατάξεις του παρόντος. Τα όρια καθεμιάς από τις ανωτέρω ευρύτερες περιοχές καθορίζονται κατ' αρχή με αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδονται ύστερα από γνώμη του περιφερειακού και του νομαρχιακού συμβουλίου του αντίστοιχου νομού. Τα όρια της περιοχής οριστικοποιούνται με την έγκριση του ρυθμιστικού σχεδίου.

2. Οι διατάξεις του παρόντος μπορεί να εφαρμοστούν και για άλλα μεγάλα αστικά συγκροτήματα της χώρας εκτός των αναφερομένων στην παρ. 1, τα οποία προσδιορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, με κριτήρια ιδίως το μητροπολιτικό χαρακτήρα του αστικού συγκροτήματος, το μέγεθος του πληθυσμού, τις τάσεις οικονομικής και κοινωνικής εξέλιξης της περιοχής ή τη γενικότερη σημασία της περιοχής για τη χώρα, τη σύνδεση ή τις σχέσεις της με άλλες χώρες. Η απόφαση αυτή εκδίδεται ύστερα από γνώμη του περιφερειακού συμβουλίου, του νομαρχιακού συμβουλίου, των συμβουλίων περιοχής του αστικού συγκροτήματος της περιοχής, εφόσον έχουν συσταθεί, και του δημοτικού συμβουλίου του μεγαλύτερου δήμου του αστικού συγκροτήματος αυτού. Για την έκδοση της απόφασης, το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να ζητήσει τη διατύπωση απόψεων και άλλων υπουργείων ή υπηρεσιών. Με την ίδια απόφαση γίνεται και ο κατ' αρχή καθορισμός των ορίων της υπό ρύθμιση περιοχής, τα όρια της οποίας οριστικοποιούνται με την έγκριση του ρυθμιστικού σχεδίου.

3. Το ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος εναρμονίζεται με τυχόν υπάρχοντα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της περιοχής στην οποία αναφέρεται και εγκρίνεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά από γνώμη των οικείων περιφερειακών και νομαρχιακών συμβουλίων, των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων των δήμων και κοινοτήτων που περιλαμβάνονται στην περιοχή του και της εκτελεστικής επιτροπής του οικείου κατά το επόμενο άρθρο Οργανισμού, εφόσον ο Οργανισμός αυτός έχει ήδη συσταθεί. Το διάταγμα αυτό, με το οποίο καθορίζονται οι στόχοι, κατευθύνσεις, προγράμματα και μέτρα, διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2, των άρθρων 2 έως 4 και των άρθρων 10-13 του ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α'), όπως ισχύουν, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως δυνάμενες και να τροποποιού-

νται. Οι περιλαμβανόμενες στις διατάξεις αυτές εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση ειδικότερων θεμάτων με προεδρικά διατάγματα ή αποφάσεις εφαρμόζονται και για τα ρυθμιστικά σχέδια του παρόντος. Οι παραπάνω γνωμοδοτήσεις των συμβουλίων πρέπει να περιέχονται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μέσα σε δύο (2) το πολύ μήνες από τη λήψη του φακέλου. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή, δεν εμποδίζεται η πρόοδος της διαδικασίας.

Άρθρο 3

Οργανισμοί εφαρμογής ρυθμιστικού σχεδίου

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ιδρύεται σε κάθε περιοχή ρυθμιστικού σχεδίου, κατά το προηγούμενο άρθρο, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, με έδρα το αστικό κέντρο της περιοχής και επωνυμία τη λέξη "Οργανισμός ..." ακολουθούμενη από το όνομα του αστικού κέντρου στο οποίο αναφέρεται. Ο Οργανισμός εποπτεύεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, όπως ειδικότερα ορίζεται με το προεδρικό διάταγμα ίδρυσής του. Μπορεί δε να ιδρυθεί και πριν από την έγκριση του ρυθμιστικού σχεδίου στην περιοχή του οποίου αναφέρεται.

2. Έργο του Οργανισμού είναι η συστηματική ενεργοποίηση και παρακολούθηση της εφαρμογής και η εξασφάλιση της υλοποίησης των κατευθύνσεων, προτάσεων και μέτρων του ρυθμιστικού σχεδίου και προγράμματος προστασίας περιβάλλοντος της αντίστοιχης περιοχής. Έργο του Οργανισμού είναι επίσης η προώθηση των διαδικασιών κατάρτισης του ρυθμιστικού σχεδίου, αν ο Οργανισμός ιδρυθεί πριν από την ολοκλήρωσή τους, όπως επίσης και η κίνηση των διαδικασιών για τις μετέπειτα τροποποιήσεις ή προσαρμογές του. Η παρ. 5 του άρθρου 5 του ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α'), εφαρμόζεται ανάλογα και για τους Οργανισμούς του παρόντος άρθρου.

3. Τον Οργανισμό διοικεί εκτελεστική επιτροπή, της οποίας η σύνθεση ορίζεται με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 και περιλαμβάνει τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο και πέντε ακόμη μέλη με τους αναπληρωτές τους, όλοι με γνώσεις και πείρα στα σχετικά θέματα. Ο Οργανισμός εκπροσωπείται ενώπιον δικαστικών αρχών και εξωδικώς από τον πρόεδρο. Τον πρόεδρο και αντιπρόεδρο ορίζει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά από προτάσεις του περιφερειακού συμβουλίου. Ένα μέλος ορίζει το δημοτικό συμβούλιο του μεγαλύτερου σε πληθυσμό δήμου της περιοχής, δύο ορίζονται αντίστοιχα από το περιφερειακό και νομαρχιακό συμβούλιο της περιοχής, ένα μέλος ορίζει η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων και ένα μέλος ορίζεται από το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος. Ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής ορίζονται με τριετή θητεία που μπορεί να ανανεώνεται. Ανάκληση είναι πάντοτε δυνατή και γίνεται από το όργανο που ορίζει το αντίστοιχο μέλος. Με την απόφαση ανάκλησης ορίζεται πάντοτε αντικαταστάτης του ανακαλούμενου μέλους για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας.

Η συγκρότηση της εκτελεστικής επιτροπής γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας. Με την ίδια απόφαση ανατίθενται χρέη γραμματέα της επιτροπής σε υπάλληλο του Οργανισμού. Η επιτροπή έχει νόμιμη σύνθεση εάν διορισθούν ο πρόεδρος, αντιπρόεδρος και ένα εκ των μελών, εφόσον τα λοιπά μέλη δεν ορισθούν μέσα σε δύο (2) μήνες από τότε που έλαβε τη σχετική πρόσκληση ο οικείος φορέας, για να διατυπώσουν τις απόψεις τους.

Οι εκπρόσωποι αυτοί παρίστανται σε όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης με συμβουλευτική ψήφο.

Οι διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 4, 5, 6, 7 και 8 του ν. 1515/1985 εφαρμόζονται ανάλογα και για την εκτελεστική επιτροπή των Οργανισμών του παρόντος άρθρου. Οι αποφάσεις που προβλέπονται στις ανωτέρω παρ. 6 και 8 του άρθρου 7 του ν. 1515/1985 εκδίδονται από το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας. Η παρ. 8 του ίδιου άρθρου 7 του ν. 1515/1985 έχει εφαρμογή και για τη μεταβίβαση αρμοδιότητας εκπροσώπησης του Οργανισμού.

4. Η εκτελεστική επιτροπή γνωμοδοτεί αντί του συμβουλίου χωροταξίας, οικισμού και περιβάλλοντος του νομού σε όλες τις περιπτώσεις έγκρισης Γ.Π.Σ. που αναφέρονται στην περιοχή του αντίστοιχου ρυθμιστικού σχεδίου. Καταρτίζει έκθεση κατ' ανάλογη εφαρμογή της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 10 του ν. 1515/1985, την οποία διαβιβάζει στο οικείο περιφερειακό συμβούλιο.

5. Την πορεία του έργου του Οργανισμού παρακολουθεί το οικείο περιφερειακό συμβούλιο και υποβάλλει σχετικές γνωμοδοτικές εκθέσεις στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, τα οικεία νομαρχιακά συμβούλια και τα συμβούλια περιοχής, τις οποίες κοινοποιεί και στην εκτελεστική επιτροπή του Οργανισμού.

Επίσης, γνωμοδοτεί ή διατυπώνει απόψεις για καθήματα σχετικά με τους εν γένει σκοπούς και δραστηριότητες του Οργανισμού που τις κοινοποιεί στην εκτελεστική επιτροπή και συζητά σε ειδική συνεδρίαση του την κατά την παρ. 4 ετήσια έκθεση της εκτελεστικής επιτροπής υποχρεωτικά μέσα σε δύο (2) μήνες από τη λήψη και κοινοποιεί τη σχετική γνωμοδότηση στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και στα νομαρχιακά συμβούλια.

Για τη συζήτηση της ετήσιας έκθεσης, στις συνεδριάσεις του περιφερειακού συμβουλίου καλείται να μετάσχει με γνώμη χωρίς ψήφο ο πρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής του Οργανισμού.

6. Πόροι του Οργανισμού είναι:

α) Τακτική ετήσια κρατική επιχορήγηση που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και αποδίδεται στον Οργανισμό με απόφαση του Υπουργού, όπως ειδικότερα ορίζεται σε αυτή.

β) Έκτακτη ετήσια κρατική επιχορήγηση από τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 2% των πόρων που διαθέτει ο προϋπολογισμός αυτός για έργα στην περιοχή του ρυθμιστικού σχεδίου.

γ) Ποσοστό 10% έως 20% από τα έσοδα των δημοτών και κοινοτήτων που περιλαμβάνονται στην περιοχή του ρυθμιστικού και που προέρχονται από το μέρος του τέλους ακίνητης περιουσίας του άρθρου 24 του ν.

2130/1993 (ΦΕΚ 62 Α'). Για τον καθορισμό του ως άνω ποσοστού δεν λαμβάνονται υπόψη ποσά που περιέχονται στους δήμους και κοινότητες από το αναδιανεμόμενο κατά την παρ. 19 του ίδιου άρθρου 24 ποσό του τέλους. Η έναρξη, το ύψος και ο τρόπος της απόδοσης του ποσοστού αυτού από τους δήμους και κοινότητες στον κάθε Οργανισμό και κάθε σχετική λεπτομέρεια ρυθμίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του νομαρχιακού συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

δ) Πρόστιμα και τέλη που επιβάλλονται από τον Οργανισμό στους ρυπαίνοντες το περιβάλλον.

ε) Τα έσοδα που προκύπτουν από την εφαρμογή στην περιοχή του ρυθμιστικού σχεδίου μέσων πολεοδομικής επέμβασης και πολεοδομικών θεσμών, όπως ο κοινωνικός συντελεστής δόμησης. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, προσδιορίζονται ειδικότερα οι πόροι αυτοί, με δυνατότητα διαφορετικών ρυθμίσεων από Οργανισμό σε Οργανισμό, ρυθμίζονται οι προκύπτουσες από τη χρησιμοποίηση των πολεοδομικών αυτών μέσων σχέσεις μεταξύ Οργανισμών και Ο.Τ.Α. και γενικά κανονίζεται κάθε λεπτομέρεια που ανάγεται στον πόρο αυτόν.

στ) Μέρος από ειδικές φορολογίες για την προστασία του περιβάλλοντος και αντιρρυπαντική πολιτική, όπως το μέρος αυτό καθορίζεται για κάθε Οργανισμό του παρόντος άρθρου, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Με το ανωτέρω προεδρικό διάταγμα καθορίζονται οι φόροι ή τέλη και το μέρος τους που αποδίδεται στους Οργανισμούς του παρόντος, ο χρόνος και τρόπος της απόδοσης και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

ζ) Κάθε άλλο έσοδο από οποιαδήποτε αιτία.

7. Το άρθρο 8 παρ. 2, 3 και 4 του ν. 1515/1985 εφαρμόζεται ανάλογα και για τη διάθεση και διαχείριση των πόρων και τα δικονομικά προνόμια των Οργανισμών του παρόντος άρθρου.

8. Για το προσωπικό, την κατάρτιση του Οργανισμού και γενικά την οργάνωση καθενός από τους Οργανισμούς του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1515/1985, όπως ισχύει. Η κατά το άρθρο αυτό εξάμηνη προθεσμία αρχίζει από τη δημοσίευσή του κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου προεδρικού διατάγματος. Οι θέσεις του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού, ο βαθμός και τα προσόντα του προϊσταμένου του Οργανισμού καθορίζονται με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 του παρόντος άρθρου. Οι θέσεις αυτές μπορεί να πληρούνται με διορισμό ή μετατάξεις κατά τις οικείες διατάξεις.

Άρθρο 4 Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο

1. Το γενικό πολεοδομικό σχέδιο (Γ.Π.Σ.) περιλαμβάνει ολόκληρη την εδαφική περιφέρεια του κατά το άρθρο 48 του ν. 2218/1994 συμβουλίου περιοχής, στην οποία

περιλαμβάνεται ένας τουλάχιστον οικισμός με πληθυσμό άνω των 2.000 κατοίκων σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή.

Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση κατά την οποία το σύνολο των αστικών και περιαστικών χώρων του ενός ή περισσότερων οικισμών άνω των 2.000 κατοίκων δεν καλύπτει ολόκληρη την εδαφική περιφέρεια του συμβουλίου περιοχής, λόγω ιδίως του μεγάλου αριθμού πρωτοβάθμιων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) που υπάγονται στο συμβούλιο περιοχής, της μεγάλης απόστασης μεταξύ τους και των δυσμενών συγκοινωνιακών συνθηκών, συντάσσονται ένα ή περισσότερα Γ.Π.Σ. για τους οικισμούς αυτούς οι οποίοι περιλαμβάνουν τους αστικούς και περιαστικούς χώρους. Στην περίπτωση αυτή το σχέδιο εκτείνεται σε ολόκληρη την περιοχή των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. που περιλαμβάνονται στο τμήμα του συμβουλίου περιοχής. Για το τυχόν υπόλοιπο τμήμα του συμβουλίου περιοχής, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 του παρόντος, συντάσσεται Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π..

Για την εφαρμογή των ανωτέρω απαιτείται αιτιολογημένη μελέτη με αναφορά σε συγκεκριμένα στοιχεία.

Σε περίπτωση που δεν έχουν συσταθεί συμβούλια περιοχής, το Γ.Π.Σ. εκτείνεται σε ολόκληρη την περιοχή των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. που περιλαμβάνονται στον οριζόμενο από τη σχετική μελέτη αστικό και περιαστικό χώρο του μεγαλύτερου Ο.Τ.Α. της περιοχής.

2. Το Γ.Π.Σ. που περιλαμβάνεται στην περιοχή ρυθμιστικού σχεδίου μπορεί να αφορά ένα μόνο δήμο ή κοινότητα ανεξαρτήτως του πληθυσμού του. Στην περίπτωση αυτή, το Γ.Π.Σ. εναρμονίζεται προς τις κατευθύνσεις και τα προγράμματα του ρυθμιστικού σχεδίου και περιέχει τις αναγκαίες ρυθμίσεις για την επίτευξη των σκοπών του.

3. Με το Γ.Π.Σ. καθορίζονται: α) οι περιοχές ειδικής προστασίας κατά την παρ. 4 του παρόντος άρθρου που δεν πρόκειται να πολεοδομηθούν, β) οι περιοχές γύρω από πόλεις ή οικισμούς για τις οποίες απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής εξάπλωσης, συμπεριλαμβανομένων και των περιοχών που καθορίστηκαν ως ζώνες οικιστικού ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1337/1983, γ) τα εγκεκριμένα κατά τη δημοσίευσή του παρόντος Γ.Π.Σ. και δ) όλες οι πολεοδομημένες και προς πολεοδόμηση περιοχές. Ειδικότερα, περιλαμβάνει όλες τις πολεοδομημένες περιοχές του οργανισμού ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και τους προϋφιστάμενους του έτους 1923 οικισμούς, τις προς πολεοδόμηση περιοχές συνεχόμενες ή μη προς τις πολεοδομημένες, στο μέτρο που η πολεοδόμηση των περιοχών αυτών κρίνεται απολύτως αναγκαία, εν όψει ιδίως της δημογραφικής εξέλιξης, της ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, των οικιστικών και γενικότερα των πολεοδομικών συνθηκών και στο μέτρο που απαιτείται για κάλυψη των σχετικών αναγκών. Οι προς πολεοδόμηση περιοχές μπορούν να αφορούν κύρια ή δεύτερη κατοικία ή την εγκατάσταση αναπτυξιακών δραστηριοτήτων, όπως τη δημιουργία παραγωγικών πάρκων ή τουριστικών ζωνών. Με το Γ.Π.Σ. μπορεί να προσδιορίζονται περιοχές ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.Π.Ο.), τμήματα του οικισμού που έχουν ανάγκη ανάπλασης ή ανασμόρφωσης, καθώς και ζώνες ειδικής ενίσχυσης (Ζ.Ε.Ε.) κατά το

άρθρο 22 του παρόντος.

Για τις περιοχές, οι οποίες σύμφωνα με το Γ.Π.Σ. προορίζονται για την εγκατάσταση παραγωγικών δραστηριοτήτων, μπορεί να ορίζεται με το σχέδιο αυτό και συντελεστής δόμησης για την ανέγερση κτιρίων με την προβλεπόμενη σ' αυτές χρήση γης που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80% του ανώτατου συντελεστή, που προβλέπεται για την αντίστοιχη χρήση με το άρθρο 18 του παρόντος νόμου. Αν οριστεί συντελεστής δόμησης για την περιοχή παραγωγικών δραστηριοτήτων κατά το προηγούμενο εδάφιο, δεν επιτρέπεται να εκδοθεί οικοδομική άδεια για κτίριο με αντίστοιχη χρήση στην υπόλοιπη εκτός σχεδίου πόλεως περιοχή του ίδιου δήμου ή κοινότητας με συντελεστή δόμησης μεγαλύτερο από το 80% του συντελεστή που ισχύει για την ίδια χρήση στις εκτός σχεδίου περιοχές. Ο ανώτερος συντελεστής δόμησης που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο υπολογίζεται στο εμβαδόν που αντιστοιχεί στο τμήμα της ιδιοκτησίας, το οποίο απομένει μετά την αφαίρεση έκτασης ίσης προς την εισφορά σε γη που θα αναλογούσε στο συγκεκριμένο ακίνητο με βάση το άρθρο 20 παρ. 1 και 2.

4. Με το Γ.Π.Σ. καθορίζονται επίσης περιοχές ειδικής προστασίας (Π.Ε.Π.) που δεν προορίζονται για πολεοδόμηση, συνεχόμενες ή μη προς τις πολεοδομημένες ή τις προς πολεοδόμηση περιοχές, όπως είναι ιδίως χώροι αρχαιολογικού, αρχιτεκτονικού, ιστορικού ή λαογραφικού ενδιαφέροντος, παραθαλάσσιες ή παραποτάμιες ζώνες, βιότοποι και τόποι ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, δάση και δασικές εκτάσεις. Επίσης, με το Γ.Π.Σ. καθορίζονται περιοχές γύρω από πόλεις ή οικισμούς για τις οποίες απαιτείται έλεγχος και περιορισμός της οικιστικής εξάπλωσης. Για τις περιοχές της παρούσας παραγράφου μπορεί με το Γ.Π.Σ. να ορίζονται οι επιτρεπόμενες χρήσεις γης, το όριο εμβαδού, κάτω από το οποίο δεν επιτρέπεται η κατάκτηση των ιδιοκτησιών, και να επιβάλλονται και άλλα μέτρα ειδικής προστασίας.

Αν κατά την έγκριση Γ.Π.Σ. έχουν καθορισθεί Ζ.Ο.Ε. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1337/1983, τα όρια και οι ρυθμίσεις που τις διέπουν περιλαμβάνονται στο περιεχόμενο του Γ.Π.Σ. δυνάμενες να τροποποιηθούν για μεγαλύτερη προστασία της περιοχής.

5. Το Γ.Π.Σ. αποτελείται από τους απαραίτητους χάρτες, σχέδια, διαγράμματα και κείμενα, ώστε να περιέχει όλα τα απαιτούμενα στοιχεία και ιδίως, προκειμένου για τις περιοχές της παρ. 4 τα όρια των ζωνών ανάλογα με το βαθμό προστασίας και επέμβασης, προκειμένου για τις προς πολεοδόμηση περιοχές τα όρια κάθε πολεοδομικής ενότητας, τη γενική εκτίμηση των αναγκών των πολεοδομικών ενότητων σε κοινόχρηστους χώρους, κοινωφελείς εξυπηρετήσεις και δημόσιες παρεμβάσεις ή ενισχύσεις στον τομέα της στέγης και τη γενική πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης, ανάπτυξης, ανάπλασης ή αναμόρφωσης των πολεοδομικών ενότητων και των ζωνών αναπτυξιακών δραστηριοτήτων σε συνάρτηση προς τις παραπάνω ανάγκες.

Η πρόταση αυτή στηρίζεται σε εκτίμηση των αναγκών σε χώρο για τις δραστηριότητες των τομέων παραγωγής στον αστικό και στον περιαστικό χώρο, στα πλαίσια των χωροταξικών σχεδίων ή ελλείψει αυτών των κατευθύνσεων χωροταξικής οργάνωσης του νομού, σύμ-

φωνα με τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της περιοχής, καθώς και των αναμενόμενων επιπτώσεων στο περιβάλλον.

Η παραπάνω πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης αναφέρεται στις χρήσεις γης, στα πολεοδομικά κέντρα, στο κύριο δίκτυο κυκλοφορίας, στην πυκνότητα και στο μέσο συντελεστή δόμησης κατά πολεοδομική ενότητα ή τμήμα της, σε απαγορεύσεις δόμησης και χρήσης, στις γενικές κατευθύνσεις και στο γενικό πλαίσιο προστασίας των περιοχών ειδικής προστασίας. Ο μέσος συντελεστής δόμησης αφορά και υπολογίζεται μόνο για τις οικοδομήσιμες εκτάσεις που καταλαμβάνονται από τα οικοδομικά τετράγωνα της πολεοδομικής ενότητας ή τμήματός της.

6. Η πολεοδόμηση γίνεται κατά οργανικές πολεοδομικές ενότητες, το μέγεθος και τα όρια των οποίων καθορίζονται με το Γ.Π.Σ. με κριτήριο την εξασφάλιση της καλύτερης δυνατής οργάνωσης των περιοχών κατοικίας, λοιπών γενικών χρήσεων και αναπτυξιακών δραστηριοτήτων, με πρόβλεψη και των απαραίτητων εξυπηρετήσεων των κατοίκων, την αντιμετώπιση των στεγαστικών αναγκών, την απόκτηση γης για κοινόχρηστους και κοινωφελείς χώρους και την εκτέλεση προγραμματίων οργανωμένης οικιστικής ανάπτυξης ή παραγωγικών και επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

7. Αναθεώρηση ή τροποποίηση Γ.Π.Σ. δεν επιτρέπεται πριν παρέλθει πενταετία από την έγκρισή του. Στο χρονικό αυτό διάστημα είναι κατ' εξαίρεση δυνατή η τροποποίηση του σχεδίου μόνον προκειμένου α) να καθορισθούν περιοχές ειδικής προστασίας σύμφωνα με την παρ. 4, β) να καθορισθούν ζώνες ειδικών περιβαλλοντικών ενισχύσεων σύμφωνα με την παρ. 12 του άρθρου αυτού και γ) να αντιμετωπιστούν εξαιρετικές πολεοδομικές ανάγκες που δεν μπορούν να καλυφθούν στο πλαίσιο του ισχύοντος Γ.Π.Σ. και αφορούν τον κοινωνικό εξοπλισμό της πόλης ή την εφαρμογή έργων και προγραμμάτων ή κυκλοφοριακών παρεμβάσεων μεγάλης κλίμακας ή τεχνικής υποδομής. Με την επιφύλαξη της παρ. 11 του άρθρου αυτού η παρούσα παράγραφος ισχύει και για ήδη εγκεκριμένα Γ.Π.Σ..

8. Απαγορεύεται η χορήγηση οικοδομικών αδειών για την ανέγερση κτιρίων μη συμβαζομένων προς τη χρήση που τυχόν προβλέπει το εγκεκριμένο Γ.Π.Σ. για τη συγκεκριμένη θέση. Μετά την έγκριση του Γ.Π.Σ. και μέχρι την αναθεώρηση του σχεδίου πόλεως της περιοχής και την προσαρμογή του προς το Γ.Π.Σ., δεν επιτρέπεται η έκδοση οικοδομικών αδειών με βάση συντελεστή δόμησης ανώτερο από το μέσο συντελεστή που ορίζεται στο Γ.Π.Σ.. Αν ο συντελεστής δόμησης που προβλέπεται από το σχέδιο πόλεως της περιοχής είναι κατώτερος από τον οριζόμενο στο Γ.Π.Σ. μέσο συντελεστή, οι οικοδομικές άδειες εκδίδονται με βάση τον κατώτερο αυτό συντελεστή. Η προβλεπόμενη στο δεύτερο εδάφιο απαγόρευση δεν ισχύει, αν κατά τη δημοσίευση της πράξης έγκρισης του Γ.Π.Σ. έχει υποβληθεί στην αρμόδια υπηρεσία αίτηση για τη χορήγηση οικοδομικής άδειας, συνοδευόμενη από όλα τα απαιτούμενα κατά νόμο δικαιολογητικά ή έχουν θεωρηθεί τα στοιχεία που υποβλήθηκαν για προέλεγχο, σύμφωνα με το άρθρο 4 του από 8/13.7.1993 π. δ/τος (ΦΕΚ 795 Δ'), εφόσον στην τελευταία αυτή περίπτωση υποβληθεί

πλήρης φάκελος για την έκδοση της οικοδομικής άδειας μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση της πράξης έγκρισης του Γ.Π.Σ.. Η παρούσα παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις αναθεώρησης ή τροποποίησης του Γ.Π.Σ..

9. Οι απαγορεύσεις που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο ισχύουν και στις περιοχές Γ.Π.Σ., εγκεκριμένων κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η έκδοση οικοδομικής άδειας με βάση συντελεστή δόμησης ανώτερο από το μέσο συντελεστή που ορίζεται στο Γ.Π.Σ., αν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχει υποβληθεί στην οικεία υπηρεσία η σχετική αίτηση με πλήρη δικαιολογητικά ή έχουν θεωρηθεί τα στοιχεία που υποβλήθηκαν για προέλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 4 του από 8/13.7.1993 π. δ/τος.

10. Η έγκριση και αναθεώρηση Γ.Π.Σ. γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας μετά από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος. Στις περιπτώσεις λειτουργίας των Ν.Π.Δ.Δ. και των αντίστοιχων επιτροπών των άρθρων 3 και 6 του παρόντος νόμου, γνωμοδοτεί, αντί του Σ.Χ.Ο.Π. περιφέρειας, το οικείο όργανο των ως άνω Ν.Π.Δ.Δ. ή οι επιτροπές, που μπορούν να κινήσουν τη διαδικασία έγκρισης και αναθεώρησης του Γ.Π.Σ.. Κατά τα λοιπά, για τη διαδικασία εκπόνησης, έγκρισης και συνέπειες του Γ.Π.Σ. εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 3, 4, 5 του ν. 1337/1983. Όπου στις διατάξεις αυτές αναφέρεται Υπουργός Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος ή Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, νοείται ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας ή η αρμόδια υπηρεσία της περιφέρειας.

Ειδικά στις περιοχές των ρυθμιστικών σχεδίων της ευρύτερης περιοχής Αθήνας και Θεσσαλονίκης η έγκριση και αναθεώρηση των Γ.Π.Σ. γίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 παρ. 4 του ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α') και του άρθρου 5 παρ. 4 του ν. 1561/1985 (ΦΕΚ 148 Α'), αντίστοιχα.

11. Η αναθεώρηση και τροποποίηση εγκεκριμένων κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού Γ.Π.Σ. γίνεται κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Εκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης ή τροποποίησης Γ.Π.Σ. συνεχίζονται και το Γ.Π.Σ. εγκρίνεται ή τροποποιείται με βάση τις προϊσχύουσες διατάξεις, αν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου:

Για την έγκριση του Γ.Π.Σ. έχει δημοσιευθεί η απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, για την κίνηση της διαδικασίας σύνταξης του Γ.Π.Σ..

Για την τροποποίηση του Γ.Π.Σ., εφόσον έχει προκηρυχθεί η μελέτη του Γ.Π.Σ. και εφόσον ανατεθεί σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος.

Σε περίπτωση δε που η μελέτη τροποποίησης Γ.Π.Σ. εκπονείται από τον Οργανισμό Αθήνας ή Θεσσαλονίκης ή την αρμόδια Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, εφόσον η Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Αθήνας ή Θεσσαλονίκης ή το Κεντρικό Σ.Χ.Ο.Π., αντίστοιχα, έχουν γνωμοδοτήσει για να αρχίσει η εκπόνηση της

μελέτης τροποποίησης του Γ.Π.Σ..

Εκκρεμής διαδικασία, που κινήθηκε με πρωτοβουλία του δήμου ή της κοινότητας, συνεχίζεται με βάση τις προϊσχύουσες διατάξεις, αν κατά τη δημοσίευση του παρόντος έχει γνωμοδοτήσει το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο.

12. Οι διατάξεις των άρθρων 21 και 23 του ν. 1650/1986 και 91 του ν. 1892/1990 δεν θίγονται. Ο χαρακτηρισμός περιοχών, στοιχείων ή συνόλων της φύσης και του τοπίου, καθώς και ο καθορισμός ζωνών ειδικών περιβαλλοντικών ενισχύσεων με βάση τα ως άνω άρθρα 21 και 23 πρέπει να εναρμονίζεται προς τις τυχόν υφιστάμενες κατευθύνσεις ή προτάσεις των χωροταξικών σχεδίων, καθώς και προς την πρόταση πολεοδομικής οργάνωσης και τις γενικές κατευθύνσεις, που περιέχονται στα Γ.Π.Σ. και στα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., τα οποία εγκρίνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση που η ειδική μελέτη του άρθρου 23 του ν. 1650/1986 απαιτεί μέτρα ή ρυθμίσεις που μεταβάλλουν τις προτεινόμενες από τα παραπάνω σχέδια χρήσεις γης και ειδικότερους όρους και περιορισμούς, επιβάλλεται η τροποποίηση των σχεδίων αυτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της σχετικής ειδικής μελέτης.

13. Για τα Γ.Π.Σ. που εγκρίνονται ή αναθεωρούνται με βάση τον παρόντα νόμο δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 1650/1986.

Άρθρο 5

Οικιστική οργάνωση ανοικτής πόλης

1. Ως ανοικτή πόλη νοείται σύνολο γειτονικών οικισμών του μη αστικού χώρου, καθένας από τους οποίους έχει πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή.

2. Για την οικιστική οργάνωση και ανάπτυξη κάθε ανοικτής πόλης εκπονείται και εγκρίνεται σχέδιο χωρικής και οικιστικής οργάνωσης της ανοικτής πόλης (Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.). Τα όρια της ανοικτής πόλης ταυτίζονται κατ' αρχήν με τα όρια του αντίστοιχου συμβουλίου περιοχής στο οποίο δεν περιλαμβάνεται οικισμός πάνω από 2.000 κατοίκους, σύμφωνα με την εκάστοτε τελευταία απογραφή. Κατ' εξαίρεση, στα διοικητικά όρια του συμβουλίου περιοχής μπορεί να οριοθετούνται μέχρι και τρεις ανοικτές πόλεις και να καταρτίζονται αντίστοιχα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 4. Σε περίπτωση που δεν έχουν συσταθεί συμβούλια περιοχής, το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. εκτείνεται σε ολόκληρη την περιοχή των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. που ορίζονται από τη σχετική μελέτη ως ανοικτή πόλη. Το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. εκπονείται με βάση τις προβλέψεις πληθυσμιακής και οικονομικής εξέλιξης της περιοχής και περιλαμβάνει τους απαραίτητους χάρτες, σχέδια, διαγράμματα και κείμενα, ώστε να περιέχει σύνολο μέτρων, στόχων, κατευθύνσεων και προγραμμάτων. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7 και 8 του προηγούμενου άρθρου.

3. Η έγκριση και αναθεώρηση του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας μετά από γνώμη του οικείου Περιφερειακού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος. Κατά τα λοιπά και ειδικότερα ως προς τη διαδικασία εκπόνησης, έγκρισης και συνεπειών του σχεδίου αυτού εφαρμόζονται

ανάλογα τα άρθρα 3, 4 και 5 του ν. 1337/1983. Όπου στα άρθρα αυτά αναφέρεται Υπουργός Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος ή Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, νοείται ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας ή η αρμόδια υπηρεσία της περιφέρειας.

4. Κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου, ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί με πρωτοβουλία του να κινήσει τη διαδικασία εκπόνησης ορισμένων Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., τα οποία θα χρησιμοποιηθούν ως πρότυπα για τη συναγωγή συμπερασμάτων και απόκτησης εμπειρίας για την περαιτέρω προώθηση του θεσμού των σχεδίων αυτών. Στην περίπτωση αυτή, η κίνηση της διαδικασίας γνωστοποιείται στο νομάρχη και το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού ύστερα από γνώμη των οικείων πρωτοβάθμιων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και του Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος του νομού, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

5. Οι διατάξεις του ν. 1337/1983, που αναφέρονται στα Γ.Π.Σ., εφαρμόζονται ανάλογα και στα Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π..

6. Για τις περιοχές Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., που εγκρίνονται ή αναθεωρούνται με βάση τον παρόντα νόμο, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 1650/1986.

Άρθρο 6

Όργανα εφαρμογής των γενικών πολεοδομικών σχεδίων και των σχεδίων χωρικής και οικιστικής οργάνωσης ανοικτής πόλης

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, σε κάθε νομαρχιακή αυτοδιοίκηση μπορεί να συνιστάται, με απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που έχει ως σκοπό την παρακολούθηση της εφαρμογής των Γ.Π.Σ., των Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και των Ζ.Ο.Ε. του νομού. Με την απόφαση αυτή ορίζεται η έδρα του νομικού προσώπου και η επωνυμία του, η οποία περιέχει τον όρο "Οργανισμός Εφαρμογής Πολεοδομικού Σχεδιασμού", ακολουθούμενο από το όνομα του νομού.

Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η σύσταση και δεύτερου νομικού προσώπου στην ίδια νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, αν αυτό κριθεί αναγκαίο από το νομαρχιακό συμβούλιο για την εκπλήρωση του παραπάνω σκοπού. Η ανάγκη σύστασης δεύτερου νομικού προσώπου κρίνεται με βάση κυρίως τον αριθμό Γ.Π.Σ. και Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και τις τυχόν υφιστάμενες ειδικές συνθήκες και ιδιαίτερες δυσχέρειες για την παρακολούθηση της εφαρμογής τους. Στην περίπτωση αυτή με την απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου για τη σύσταση κάθε νομικού προσώπου καθορίζονται και τα Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και Ζ.Ο.Ε. που ανήκουν στην αρμοδιότητά του, στη δε επωνυμία του αντί του ονόματος του νομού εμπεριέχεται ονομασία προσδιοριστική της γεωγραφικής περιοχής που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του νομικού προσώπου. Με απόφαση του ίδιου οργάνου μπορεί να μεταβάλλεται η κατά το προηγούμενο εδάφιο κατανομή της αρμοδιότητας.

2. Για την παρακολούθηση της εφαρμογής του γενικού πολεοδομικού σχεδίου, το οποίο περιλαμβάνει πρώτης βαθμίδας οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης με συ-

νολικό πληθυσμό άνω των 20.000 κατοίκων, μπορεί να συσταθεί ιδιαίτερο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων των πρωτοβάθμιων αυτών Ο.Τ.Α., η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η έδρα του νομικού προσώπου και η επωνυμία του ως προς την οποία έχει εφαρμογή το προτελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου. Για τον καθορισμό της έδρας και της επωνυμίας απαιτείται απλή γνώμη των οικείων δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων. Σε κάθε νομό επιτρέπεται να συσταθούν με βάση την παρούσα παράγραφο δύο το πολύ νομικά πρόσωπα.

3. Τα νομικά πρόσωπα που συνιστώνται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους διοικούνται από πενταμελή εκτελεστική επιτροπή, η οποία συγκροτείται με απόφαση του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου. Ως μέλη της εκτελεστικής επιτροπής, τακτικά και αναπληρωματικά, ορίζονται μέλη του νομαρχιακού συμβουλίου, δημοτικοί και κοινοτικοί σύμβουλοι, υπάλληλοι του Δημοσίου, των οργανισμών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα και των λοιπών δημοτικών επιχειρήσεων και ιδιώτες με ειδικές γνώσεις και πείρα σε θέματα συναφή προς τις αρμοδιότητες του νομικού προσώπου.

Σε κάθε περίπτωση, στην εκτελεστική επιτροπή ορίζεται ως τακτικό μέλος ένα τουλάχιστον μέλος του νομαρχιακού συμβουλίου, αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο της παρ. 1, ή ένας τουλάχιστον δημοτικός ή κοινοτικός σύμβουλος πρώτης βαθμίδας Ο.Τ.Α. που περιλαμβάνεται στην περιοχή του νομικού προσώπου το οποίο συστήνεται κατά την παρ. 2. Σε κάθε επίσης περίπτωση, δύο τουλάχιστον μέλη της εκτελεστικής επιτροπής πρέπει να έχουν ειδικές γνώσεις και πείρα σε θέματα συναφή προς τις αρμοδιότητες του νομικού προσώπου.

4. Με την απόφαση συγκρότησης της εκτελεστικής επιτροπής ορίζεται μεταξύ των μελών της ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος. Όταν ο πρόεδρος ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνεται από τον αντιπρόεδρο. Με την ίδια απόφαση ορίζονται και τρία αναπληρωματικά μέλη της επιτροπής τα οποία αναπληρώνουν, κατά τη σειρά ορισμού τους, τα τακτικά μέλη όταν αυτά ελλείπουν, απουσιάζουν ή κωλύονται. Τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής ορίζονται για τριετή θητεία που μπορεί να ανανεώνεται. Ανάκληση μέλους κατά τη διάρκεια της θητείας του είναι δυνατή και γίνεται με απόφαση του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου. Η εκτελεστική επιτροπή μπορεί, ανάλογα με τα συζητούμενα θέματα, να καλεί στις συνεδριάσεις εκπροσώπους υπουργείων και άλλων φορέων του δημόσιου τομέα, καθώς και εκπροσώπους των παραγωγικών τάξεων, των επιστημονικών και κοινωνικών φορέων. Οι εκπρόσωποι αυτοί παρίστανται σε όλη τη διάρκεια της συνεδρίασης με συμβουλευτική ψήφο.

5. Για την παρακολούθηση της εφαρμογής των Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και των Ζ.Ο.Ε., μπορεί, αντί των νομικών προσώπων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους, να συνιστώνται πενταμελείς επιτροπές πολεοδομικού σχεδιασμού με απόφαση του οικείου νο-

μαρχιακού συμβουλίου. Ως προς τη συγκρότηση των επιτροπών αυτών, τις ιδιότητες των μελών τους, τον τρόπο ορισμού τους και τη θητεία τους εφαρμόζονται αναλόγως οι παρ. 3 και 4.

6. Για την εκπλήρωση της αποστολής τους τα νομικά πρόσωπα και οι επιτροπές πολεοδομικού σχεδιασμού καταρτίζουν ετήσια και μεσοπρόθεσμα προγράμματα. Με τα προγράμματα αυτά καθορίζονται τα έργα, οι εργασίες και κάθε είδους ενέργειες που απαιτούνται κατά περίπτωση για την εφαρμογή του Γ.Π.Σ., του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και της Ζ.Ο.Ε., καθώς και οι επιβαλλόμενες προτεραιότητες κατά την εκτέλεση των προγραμμάτων αυτών.

Τα παραπάνω νομικά πρόσωπα ή επιτροπές εισηγούνται τα προγράμματα αυτά στους οικείους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και τα αποστέλλουν στις ενδιαφερόμενες δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις και παρακολουθούν την εφαρμογή τους, συντονίζουν τις ενέργειες των αρμόδιων υπηρεσιών για την εφαρμογή των προγραμμάτων αυτών και συνεργάζονται για το σκοπό αυτόν με τους οικείους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, επισημαίνουν ενέργειες αντίθετες ή μη εναρμονιζόμενες προς τις ρυθμίσεις και κατευθύνσεις Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και Ζ.Ο.Ε., καθώς και καθυστερήσεις κατά την εκτέλεση των προγραμμάτων εφαρμογής των σχεδίων αυτών και απευθύνουν προς τις αρμόδιες υπηρεσίες και τους υπεύθυνους ιδιώτες σχετικές συστάσεις και συγκεκριμένες προτάσεις. Παρακολουθούν ειδικότερα τις ενέργειες των οικείων πολεοδομικών υπηρεσιών κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους που σχετίζονται με την εφαρμογή των Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και Ζ.Ο.Ε. και ιδίως με την πρόοδο των σχετικών διοικητικών διαδικασιών και άλλων αναγκαίων ενεργειών και απευθύνουν προς τις υπηρεσίες αυτές οδηγίες για γενικά ή ειδικά θέματα που αφορούν την εφαρμογή των σχεδίων αυτών και προβαίνουν σε κάθε αναγκαία κατά την κρίση τους ενέργεια, ώστε να εξασφαλιστεί η ορθή και ταχεία εφαρμογή των Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και των αντίστοιχων Ζ.Ο.Ε..

7. Τα παραπάνω νομικά πρόσωπα και επιτροπές ασκούν, αντί των συμβουλίων περιοχής, τις κατά το άρθρο 48 παρ. 4 του ν. 2218/1994 αρμοδιότητες των τελευταίων που αφορούν την υλοποίηση του πολεοδομικού σχεδιασμού.

8. Η εκτελεστική επιτροπή των νομικών προσώπων του παρόντος άρθρου και οι επιτροπές πολεοδομικού σχεδιασμού, που συνιστώνται κατά την παρ. 5 του άρθρου αυτού, έχουν την υποχρέωση να υποβάλλουν το Φεβρουάριο κάθε έτους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, στο οικείο νομαρχιακό συμβούλιο ή στα οικεία δημοτικά και κοινοτικά συμβούλια αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο της παρ. 2, έκθεση, στην οποία περιέχεται γενική εκτίμηση της πορείας εφαρμογής των Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και Ζ.Ο.Ε. κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, αναφέρονται οι περιπτώσεις παραβιάσεώς τους και καθυστερήσεις της εφαρμογής τους και οι σχετικές ενέργειες του νομικού προσώπου ή επιτροπής και μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που διαπιστώθηκαν. Η έκθεση αυτή κοινοποιείται σε όλους τους δήμους και κοινότητες που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του νομικού προσώπου ή της επιτροπής, καθώς και στην

αντίστοιχη νομαρχιακή επιτροπή χωροταξίας και περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας και στις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και του Υπουργείου Ανάπτυξης (Τομέα Βιομηχανίας).

9. Ως προς τους πόρους των νομικών προσώπων που συνιστώνται κατά τις παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου, τη διάθεση και διαχείριση των πόρων αυτών και τα δικονομικά προνόμια των νομικών αυτών προσώπων, εφαρμόζονται αναλόγως οι παρ. 6 και 7 του άρθρου 3.

10. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Οικονομικών, καθορίζονται οι ειδικότερες αρμοδιότητες των νομικών προσώπων που συνιστώνται κατά τις παρ. 1 και 2 και ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τον τρόπο άσκησης των αρμοδιοτήτων των νομικών αυτών προσώπων, την οργάνωση και λειτουργία τους, το προσωπικό και την υπηρεσιακή κατάστασή τους, την οικονομική διοίκηση και διαχείριση, τα έργα, τις μελέτες και τις προμήθειες, τις κάθε είδους αποδοχές των οργάνων διοίκησης και κάθε ζήτημα σχετικό με τη διοίκηση του νομικού προσώπου. Με το διάταγμα αυτό επιτρέπεται να ορίζεται ότι ορισμένα θέματα που αφορούν την οργάνωση και τη διάρθρωση των υπηρεσιών, την εσωτερική λειτουργία του νομικού προσώπου, τις κατηγορίες και κλάδους προσωπικού, τον αριθμό των οργανικών θέσεων, των απαιτούμενων προσόντων, ρυθμίζονται για κάθε νομικό πρόσωπο με την απόφαση του νομαρχιακού ή του δημοτικού συμβουλίου για τη σύστασή του.

11. Για την εξυπηρέτηση των επιτροπών πολεοδομικού σχεδιασμού διατίθεται διοικητικό, επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης ή των οικείων πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α.. Η διάθεση του προσωπικού αυτού γίνεται με απόφαση του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου ή δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, αντιστοίχως. Για την εκπλήρωση του έργου των επιτροπών αυτών επιτρέπεται να ανατίθεται η εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών και σε ιδιώτες, αν, κατά την κρίση της επιτροπής, αυτό καθίσταται αναγκαίο, σύμφωνα με τις διατάξεις που αφορούν την ανάθεση έργων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι δαπάνες λειτουργίας των παραπάνω επιτροπών, καθώς και οι δαπάνες για την εκτέλεση των παραπάνω εργασιών βαρύνουν τον προϋπολογισμό της οικείας νομαρχιακής αυτοδιοίκησης ή του οικείου πρώτης βαθμίδας Ο.Τ.Α., κατά περίπτωση.

12. Με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 10 του παρόντος καθορίζονται και οι ειδικότερες αρμοδιότητες των επιτροπών πολεοδομικού σχεδιασμού και ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τον τρόπο άσκησης των αρμοδιοτήτων των επιτροπών αυτών, τους όρους και τη διαδικασία διάθεσης προσωπικού για την εξυπηρέτησή τους, την υπηρεσιακή κατάσταση και τις αποδοχές του, τις αμοιβές των μελών των επιτροπών αυτών και κάθε ζήτημα σχετικό με τη λειτουργία τους.

13. Το παρόν άρθρο δεν έχει εφαρμογή στις περιοχές που υπάγονται στα ρυθμιστικά σχέδια της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με το ν. 1515/1985 (ΦΕΚ 18 Α') και το ν. 1561/1985 (ΦΕΚ 148 Α') αντιστοίχως και σε ρυθμιστικό σχέδιο

εγκρινόμενο κατά το άρθρο 2 του παρόντος νόμου. Με την έγκριση ρυθμιστικού σχεδίου κατά το τελευταίο αυτό άρθρο παύει αυτοδικαίως για την περιοχή, την οποία αφορά, η αρμοδιότητα του νομικού προσώπου ή της επιτροπής πολεοδομικού σχεδιασμού που είχε τυχόν συσταθεί προηγουμένως κατά τις προηγούμενες παραγράφους ή καταργείται αυτοδικαίως το νομικό αυτό πρόσωπο ή επιτροπή, αν η αρμοδιότητά του περιορίζεται στην περιοχή αυτή. Για την κατάργηση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη του οργάνου που συνέστησε το καταργούμενο νομικό πρόσωπο ή επιτροπή. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζονται όλα τα θέματα που προκύπτουν από την αυτοδικαίως αυτή κατάργηση και ιδίως τα σχετικά με το προσωπικό και την περιουσία του καταργούμενου νομικού προσώπου.

Άρθρο 7 **Πολεοδομική μελέτη**

1. Για την πολεοδόμηση συγκεκριμένης περιοχής απαιτείται εγκεκριμένο κατά τις διατάξεις του παρόντος Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.. Μέχρι την έγκριση των ανωτέρω Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., είναι επιτρεπτή η πολεοδόμηση σε περιοχές που προβλέπονται για το σκοπό αυτόν από εγκεκριμένο ρυθμιστικό σχέδιο ή Ζ.Ο.Ε. ή ειδικό χωροταξικό σχέδιο ή Γ.Π.Σ., σύμφωνα με τις διατάξεις που τις διέπουν.

2. Για την πολεοδόμηση ορισμένης περιοχής απαιτείται πολεοδομική μελέτη, η οποία πρέπει να εναρμονίζεται με τις κατευθύνσεις του Γ.Π.Σ. ή του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.. Πολεοδομική μελέτη επίσης απαιτείται για την ανάπτυξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου Β' του παρόντος, η οποία εμπεριέχεται στις σχετικές ειδικές μελέτες.

3. Η έγκριση της πολεοδομικής μελέτης γίνεται με απόφαση του οικείου νομάρχη, μετά από γνώμη του Σ.Χ.Ο.Π. του νομού και των οικείων δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων. Για την εκπόνηση και έγκριση της πολεοδομικής μελέτης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 6 (παρ. 1 έως 5 και 8) και 7 (παρ. 1 έως 4 και 6) του ν. 1337/1983. Όπου στις διατάξεις αυτές αναφέρεται Υπουργός ή Υπουργείο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, νοούνται αντίστοιχα ο νομάρχης ή η αρμόδια υπηρεσία της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης. Η έγκριση της πολεοδομικής μελέτης των οικισμών με πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 19 του παρόντος. Για πολεοδομική μελέτη περιοχής δεύτερης κατοικίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ/τος 16/30.8.1985 (ΦΕΚ 416 Δ'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το ν. 2242/1994 (ΦΕΚ 162 Α'). Η έγκριση της πολεοδομικής μελέτης ενεργού πολεοδομίας και αστικού αναδασμού γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 6 του άρθρου 10 του ν. 1337/1983.

4. Η εφαρμογή της πολεοδομικής μελέτης γίνεται με την εκπόνηση πράξης εφαρμογής. Η εκπόνηση αυτή μπορεί να γίνεται ταυτόχρονα σε άμεση συσχέτιση με την πολεοδομική μελέτη. Η πράξη εφαρμογής κυρώνεται με απόφαση του οικείου νομάρχη. Κατ' εξαίρεση, οι

δήμοι ή κοινότητες στους οποίους μεταβιβάζεται η αρμοδιότητα έγκρισης πολεοδομικής μελέτης είναι επίσης αρμόδιοι και για την κύρωση της πράξης εφαρμογής, η οποία γίνεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 1337/1983, όπως ισχύουν.

5. Μετά την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης απαγορεύεται η τροποποίησή της για μία πενταετία. Επίσης, απαγορεύεται η τροποποίησή της μέχρι και την κύρωση της πράξης εφαρμογής της, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες είναι απόλυτα αναγκαίες ειδικότερες επί μέρους τροποποιήσεις για τη διευκόλυνση και μόνο της εφαρμογής του σχεδιασμού στην περιοχή. Η παραπάνω πάντως απαγόρευση δεν πρέπει να υπερβαίνει την πενταετία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ, ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ** **ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**

Άρθρο 8 **Ορισμοί - Περιοχές αναπλάσεων -** **Απαιτούμενα στοιχεία**

1. Ανάπλαση περιοχής είναι το σύνολο των κατευθύνσεων, μέτρων, παρεμβάσεων και διαδικασιών πολεοδομικού, κοινωνικού, οικονομικού, οικιστικού και ειδικού αρχιτεκτονικού χαρακτήρα, που προκύπτουν από σχετική μελέτη και που αποσκοπούν κυρίως στη βελτίωση των όρων διαβίωσης των κατοίκων, τη βελτίωση του δομημένου περιβάλλοντος, την προστασία και ανάδειξη των πολιτιστικών, ιστορικών, μορφολογικών και αισθητικών στοιχείων και χαρακτηριστικών της περιοχής.

2. Περιοχές ανάπτυξης είναι εκείνες οι περιοχές των εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων ή οριοθετημένων οικισμών, στις οποίες διαπιστώνονται προβλήματα υποβάθμισης ή αλλοίωσης του οικιστικού περιβάλλοντος που δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο με τις συνηθείς πολεοδομικές διαδικασίες της αναθεώρησης του σχεδίου πόλεως και των όρων και περιορισμών δόμησης. Η περιοχή ανάπτυξης μπορεί να περιλαμβάνει μία ή περισσότερες πολεοδομικές ενότητες ή τμήματα πολεοδομικών ενοτήτων.

3. Για να χαρακτηριστεί μια περιοχή ως περιοχή ανάπτυξης πρέπει να συντρέχουν τουλάχιστον οι περισσότερες από τις παρακάτω κατηγορίες προβλημάτων:

α) Μεγάλες κτιριακές πυκνότητες ή μεγάλες ελλείψεις κοινόχρηστων χώρων και χώρων για κοινωφελείς εγκαταστάσεις.

β) Συγκρούσεις χρήσεων γης ή ανάγκη ριζικής αναδιάρθρωσης των χρήσεων γης, ανάλογα με τις δυνατότητες και προοπτικές της περιοχής.

γ) Έλλειψη προστασίας και ανάδειξης των ιστορικών, αρχαιολογικών και πολιτιστικών στοιχείων και δραστηριοτήτων της περιοχής.

δ) Εντεινόμενη υποβάθμιση της αισθητικής και εν γένει της ποιότητας του δομημένου περιβάλλοντος της περιοχής και των φυσικών της στοιχείων.

ε) Σοβαρά προβλήματα στο απόθεμα κατοικιών.

4. Στις περιπτώσεις που η περιοχή ανάπτυξης δεν ορίζεται από το αντίστοιχο Γ.Π.Σ., Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. ή ρυθ-

μιστικό σχέδιο, μπορεί να καθορισθεί με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εφόσον η ανάπλαση εναρμονίζεται με τις βασικές κατευθύνσεις του σχεδίου αυτού.

5. Ανάλογα με την ένταση της πολεοδομικής επέμβασης ιδίως στους οικοδομήσιμους χώρους (Ο.Τ.) της περιοχής, οι αναπλάσεις μπορούν να έχουν το παρακάτω περιεχόμενο και μορφή:

α) Ανασυγκρότηση δομημένης περιοχής ή και μεμονωμένου οικοδομικού τετραγώνου, η οποία κατά τις διαδικασίες του άρθρου 14 του παρόντος νόμου συνεπάγεται την αναδόμηση του μεγαλύτερου τουλάχιστον τμήματος της περιοχής.

β) Βελτίωση οικοδομήσιμων και κοινόχρηστων χώρων της περιοχής με επεμβάσεις στην εσωτερική διαρρύθμιση, στις χρήσεις, στις όψεις των κτιρίων, σε συμπληρωματικό εξοπλισμό τους με τους αναγκαίους χώρους και δίκτυα, στη διαμόρφωση, ενοποίηση και αισθητική αναβάθμιση των κοινόχρηστων χώρων και των ακάλυπτων χώρων των οικοδομικών τετραγώνων, κατασκευή των αναγκαίων υποδομών ή άλλων παρόμοιων βελτιώσεων.

γ) Βελτίωση της λειτουργίας του εξοπλισμού, της μορφής και αισθητικής των κοινόχρηστων χώρων, κοινωνικών εγκαταστάσεων και ακάλυπτων χώρων του οικοδομικού τετραγώνου.

6. Στις περιπτώσεις α' και β' της προηγούμενης παραγράφου, για τις οποίες διαπιστώνεται η ανάγκη συνδυασμού έργου ανάπλασης με την κάλυψη στεγαστικών αναγκών της περιοχής ή της ευρύτερης ζώνης όπου ανήκει η περιοχή ανάπλασης, η ανάπλαση μπορεί να έχει το χαρακτήρα 'κοινωνικού στεγαστικού έργου ανάπλασης' (Κ.Σ.Ε.Α.).

7. Για την ανάπλαση μιας περιοχής απαιτείται:

α) προκαταρκτική πρόταση ανάπλασης σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος,

β) πρόγραμμα ανάπλασης σύμφωνα με το άρθρο 10 του παρόντος,

γ) πολεοδομική μελέτη ανάπλασης ή σχετικές ειδικές μελέτες σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 11 του παρόντος.

8. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι προδιαγραφές της προκαταρκτικής πρότασης και των μελετών, οι οποίες μπορεί να διαφοροποιούνται κατά κατηγορία περιοχών ή τρόπους ανάπλασης.

Άρθρο 9

Προκαταρκτική πρόταση ανάπλασης

1. Η κατά την περ. (α) της παρ. 7 του προηγούμενου άρθρου προκαταρκτική πρόταση ανάπλασης περιέχει τουλάχιστον:

α) Τοπογραφικό διάγραμμα υπό κατάλληλη κλίμακα με τα όρια της προτεινόμενης προς ανάπλαση περιοχής.

β) Τα συγκεκριμένα στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι συντρέχουν για την περιοχή αυτή οι προϋποθέσεις της παρ. 3 του άρθρου 8.

γ) Τον τρόπο ή περισσότερους εναλλακτικώς προτεινόμενους τρόπους ανάπλασης και πρόβλεψη για τις

συνέπειες της ανάπλασης. Εάν προταθούν περισσότεροι εναλλακτικοί τρόποι ανάπλασης, τα στοιχεία της επόμενης περίπτωσης (δ) πρέπει να αναφέρονται για κάθε έναν από τους τρόπους αυτούς και να συνοδεύονται από συγκριτικές εκτιμήσεις.

δ) Στοιχεία ή προκαταρκτικό σχέδιο του προγράμματος ανάπλασης που να περιλαμβάνει τουλάχιστον εκτίμηση του συνολικού κόστους της ανάπλασης, πρόταση για τον τρόπο χρηματοδότησης, τις υποχρεώσεις των ιδιοκτητών ακινήτων της περιοχής και τυχόν άλλων ενδιαφερόμενων ιδιωτών, δημόσιων υπηρεσιών και οργανισμών δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης του προγράμματος ανάπλασης.

Για τις περιπτώσεις έργων της παρ. 6 του προηγούμενου άρθρου απαιτούνται επιπλέον συστηματικά απογραφικά στοιχεία για τα στεγαστικά, κοινωνικά και οικονομικά χαρακτηριστικά των οικιστών της περιοχής, εκτίμηση για την κατανομή και το ύψος των απαιτούμενων επιδοτήσεων και εν γένει ενισχύσεων που προβλέπει το κοινωνικό στεγαστικό πρόγραμμα, τους όρους και προϋποθέσεις των παροχών και τις υποχρεώσεις και συνέπειες που απορρέουν και, τέλος, προκαταρκτική μελέτη οικονομικής εφικτότητας και σκοπιμότητας του έργου, όπου θα τεκμηριώνονται οι τυχόν προβλεπόμενες πωλήσεις και άλλα έσοδα με κατάλληλες μελέτες κτηματαγοράς.

ε) Υπόδειξη του φορέα που θα έχει την ευθύνη παρακολούθησης της εκτέλεσης του προγράμματος ανάπλασης.

στ) Για περιπτώσεις περιοχών ανασυγκρότησης του άρθρου 14, καθώς και έργων ανάπλασης της παρ. 6 του άρθρου 8, συστηματικά στοιχεία για τις απόψεις των οικιστών και για τα αποτελέσματα συμμετοχικών διαδικασιών, αφού έχει προηγηθεί γνωστοποίηση των προτάσεων και προβλέψεων για το όφελος και κόστος της ανάπλασης, και για τις παροχές, ενισχύσεις και τις υποχρεώσεις και συνέπειες που απορρέουν. Τα αποτελέσματα τεκμηριώνονται με κατάλληλες απογραφές ή άλλους μηχανισμούς καταγραφής απόψεων και με έγγραφα αναγνωρισμένων αντιπροσωπευτικών συλλογικών φορέων των οικιστών, όπου αυτό είναι δυνατόν.

2. Η διαδικασία ανάπλασης ορισμένης περιοχής γίνεται με πρωτοβουλία:

α) του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης βαθμίδας,

β) του οικείου συμβουλίου της περιοχής, οσάκις η περιοχή αυτή εμπίπτει στα όρια δύο ή περισσότερων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης βαθμίδας,

γ) της οικείας νομαρχιακής αυτοδιοίκησης,

δ) του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων,

ε) της Δ.Ε.Π.Ο.Σ.,

στ) του οικοδομικού συνεταιρισμού προκειμένου για την έκτασή του.

Η διαδικασία αυτή κινείται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεων ενδιαφερόμενων πολιτών ή φορέων της περιοχής.

3. Όταν η διαδικασία κινείται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, η σχετική πρόταση αποστέλλεται στον οικείο Ο.Τ.Α. και στο οικείο συμβούλιο περιοχής ή νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, εάν εμπίπτει στα όρια περισσότερων συμβουλίων

περιοχής, καθώς και στους οργανισμούς κοινής ωφελείας των οποίων η δραστηριότητα εκτείνεται στην περιοχή ανάπτυξης. Ο οικείος οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης μεριμνά για την ευρύτερη δημοσιοποίηση της πρότασης με κάθε πρόσφορο τρόπο, όπως με ανοικτές συγκεντρώσεις ή με ανακοινώσεις από τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, και αποστέλλει την πρόταση στις δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμούς που σχετίζονται με την προτεινόμενη ανάπτυξη. Οι απόψεις των παραπάνω φορέων και του Ο.Τ.Α. πρέπει να περιέρχονται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μέσα σε δύο (2) το πολύ μήνες από τότε που έλαβαν τη σχετική μελέτη. Αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή, δεν εμποδίζεται η πρόοδος της σχετικής διαδικασίας.

4. Μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής, η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, εκτιμώντας τα στοιχεία του φακέλου, διαμορφώνει την τελική προκαταρκτική πρόταση ανάπτυξης, την οποία και αποστέλλει στον οικείο Ο.Τ.Α. ή στο οικείο συμβούλιο της περιοχής ή στην οικεία Ν.Α., η οποία μπορεί είτε να την εγκρίνει είτε να την απορρίψει με αιτιολογημένη απόφαση.

5. Η προκαταρκτική πρόταση ανάπτυξης εγκρίνεται με απόφαση του συμβουλίου του Ο.Τ.Α. ή του συμβουλίου περιοχής, αν η περιοχή εμπίπτει στα όρια περισσότερων Ο.Τ.Α. ή της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, αν η περιοχή εμπίπτει στα όρια περισσότερων συμβουλίων περιοχής. Η απόφαση συνοδεύεται από το τοπογραφικό διάγραμμα με τα όρια της περιοχής και περιλαμβάνει τουλάχιστον το χαρακτήρα και τους βασικούς σκοπούς της ανάπτυξης, εκτίμηση του κόστους των προβλεπόμενων παρεμβάσεων και χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των αντίστοιχων έργων, καθώς και το φορέα ανάπτυξης. Η απόφαση συνοδεύεται επίσης από τις τυχόν παροχές και ενισχύσεις που παρέχονται σε συγκεκριμένες κατηγορίες οικιστών και ιδιοκτητών της περιοχής και τις υποχρεώσεις και συνέπειες που απορρέουν από αυτές ή παραπέμπει σε γενικότερο πλαίσιο ή τυχόν υπάρχοντα κανονισμό που ρυθμίζει τα θέματα αυτά.

6. Αν η περιοχή ανάπτυξης αποτελεί ή περιλαμβάνει παραδοσιακό οικισμό ή ιστορικό τόπο ή αρχαιολογικό χώρο ή ιστορικό κέντρο πόλης, η πρόταση εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του συμβουλίου του οικείου Ο.Τ.Α. και της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, όπου συντρέχει περίπτωση, τηρουμένης κατά τα λοιπά της διαδικασίας της παρ. 3. Η γνώμη των ανωτέρω φορέων πρέπει να περιέλθει στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων το αργότερο εντός δύο (2) μηνών από τότε που θα λάβουν το σχετικό ερώτημα, άλλως η διαδικασία συνεχίζεται και χωρίς τη γνώμη αυτή.

7. Όταν η διαδικασία κινείται με πρωτοβουλία του Ο.Τ.Α. ή του συμβουλίου περιοχής ή της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης (Ν.Α.) ή της Δημόσιας Επιχείρησης Πολεοδομίας και Στέγασης (Δ.Ε.Π.Ο.Σ.), εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παρ. 3 και 4.

8. Με απόφαση του οργάνου που εγκρίνει την προκαταρκτική πρόταση και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μπορεί να αναστέλλεται η χορήγηση αδειών οικοδομής στην περιοχή ή σε τμήματά της στις

περιπτώσεις που η χορήγηση των αδειών αυτών αντιβαίνει στα οριζόμενα στην προκαταρκτική πρόταση ανάπτυξης. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο αναστολή ισχύει μέχρι την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης και πάντως όχι περισσότερο από ένα (1) έτος μετά την έκδοση της σχετικής απόφασης. Η πιο πάνω προθεσμία μπορεί να παραταθεί για ένα (1) ακόμη έτος, εφόσον διαπιστωθεί ότι οι εργασίες εκπόνησης της πολεοδομικής μελέτης έχουν προοδεύσει σημαντικά.

Άρθρο 10

Πρόγραμμα ανάπτυξης - Φορείς

1. Με το πρόγραμμα ανάπτυξης συστηματοποιείται σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα το σύνολο των κατευθύνσεων, μέτρων, παρεμβάσεων, μελετών και διαδικασιών, οι προτεραιότητες, η κατανομή και εξεύρεση πόρων, ο προϋπολογισμός επί μέρους έργων και δαπανών ανά εμπλεκόμενο στο πρόγραμμα φορέα και κάθε άλλη σχετική με την υλοποίηση της ανάπτυξης πρόβλεψη. Ειδικότερα, το πρόγραμμα ανάπτυξης περιλαμβάνει κυρίως τη χρονική και οικονομική εκτίμηση και τους σχετικούς προϋπολογισμούς, ιεραρχήσεις και προτεραιότητες για τις παρακάτω δραστηριότητες:

- α) κτηματογράφηση της περιοχής, αν δεν υπάρχει,
- β) σύνταξη και έγκριση της πολεοδομικής μελέτης ανάπτυξης της περιοχής και των τυχόν ειδικότερων μελετών,
- γ) τρόπο και μέσα πολεοδομικής επέμβασης, όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παρ. 4 και άρθρο 12,
- δ) σχετικά έργα κοινωνικής και τεχνικής υποδομής,
- ε) απόκτηση τυχόν απαιτούμενων ακινήτων, καθώς και διάθεση ή παραχώρηση ή πώληση από το φορέα τυχόν οικοδομήσιμων χώρων ή οικοδομών σε τρίτους,
- στ) για τις περιπτώσεις έργων της παρ. 6 του άρθρου 8 του παρόντος, τις παροχές και ενισχύσεις που θα δοθούν, τον τρόπο διαχείρισης και χρηματοδότησής τους και κανονισμό δικαιούχων, παροχών και υποχρεώσεων, σύμφωνα με τις αρχές και όρους του κανονιστικού πλαισίου της παρ. 10 του άρθρου 13 του παρόντος.

2. Το πρόγραμμα είναι κυλιόμενο, ετήσιο και μεσοπρόθεσμο. Τη διαχείρισή του έχει ο οικείος Ο.Τ.Α.. Στην περίπτωση λειτουργίας φορέα ανάπτυξης πριν από την ολοκλήρωση της πολεοδομικής μελέτης ανάπτυξης, ο φορέας προτείνει και διαχειρίζεται το πρόγραμμα ανάπτυξης υπό την εποπτεία του Ο.Τ.Α.. Το πρόγραμμα μπορεί να εξειδικεύεται και αναθεωρείται και μετά την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης ανάπτυξης της περιοχής.

3. Ως φορέας ανάπτυξης ορίζεται ο οικείος δήμος ή κοινότητα. Μετά την τυχόν συγκρότηση του νομικού προσώπου εφαρμογής του Γ.Π.Σ. ή του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. του άρθρου 6 του νόμου αυτού στο οποίο περιλαμβάνεται η περιοχή ανάπτυξης, ως φορέας ανάπτυξης μπορεί να αναλάβει το ίδιο νομικό πρόσωπο. Αν η περιοχή ανάπτυξης εμπίπτει στην περιφέρεια περισσότερων από έναν δήμων ή κοινοτήτων ή αν δεν είναι για οποιονδήποτε λόγο εφικτή ή σκόπιμη η παρακολούθηση της εκτέλεσης του προγράμματος ανάπτυξης από έναν από τους παραπάνω οργανισμούς και επιχειρήσεις, ως φορέας ανάπτυξης μπορεί να αναλάβει το οικείο συμβούλιο περιοχής ή μέχρι τη συγκρότησή του η οικεία

νομαρχιακή αυτοδιοίκηση. Ως φορέας ανάπτυξης μπορεί ακόμη να οριστεί υφιστάμενη ή νεοϊδρυόμενη κατά τις οικείες διατάξεις δημοτική ή κοινοτική επιχείρηση ή υφιστάμενη ή νεοϊδρυόμενη επιχείρηση νομαρχιακής αυτοδιοίκησης ή σύνδεσμος δήμων και κοινοτήτων κατά το άρθρο 190 του π.δ/τος 323/1989 (ΦΕΚ 146 Α') ή η Δ.Ε.Π.Ο.Σ. ή προβλεπόμενοι από τις ισχύουσες αντίστοιχες διατάξεις φορείς προγραμματικών ενεργού πολεοδομίας ή αστικού αναδασμού στις περιπτώσεις που επιλέγονται αυτοί οι τρόποι για αναπλάσεις της περίπτωσης α' της παρ. 5 του άρθρου 8 του παρόντος ή οικοδομικοί συνεταιρισμοί.

Στις περιπτώσεις του προηγούμενου εδαφίου η ανάθεση της ανάπτυξης στο φορέα γίνεται με σύμβαση μεταξύ του δήμου ή κοινότητας ή του νομικού προσώπου των άρθρων 3 ή 6 ή της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης και του οριζόμενου φορέα. Για τη σύμβαση αυτή εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 947/1979.

4. Ο φορέας ανάπτυξης έχει την ευθύνη για την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών, την προώθηση των σχετικών διαδικασιών και την εκτέλεση των προβλεπόμενων έργων, την εξασφάλιση των απαιτούμενων πόρων και τη διάθεσή τους σύμφωνα με το πρόγραμμα ανάπτυξης, το συντονισμό των φορέων που έχουν την υποχρέωση να εκτελέσουν τα σχετικά έργα, στα οποία περιλαμβάνονται και εκείνα που αφορούν τα δίκτυα υποδομής, και, γενικώς, την ενεργοποίηση και συστηματική παρακολούθηση της εφαρμογής του προγράμματος ανάπτυξης. Επίσης, ο φορέας ανάπτυξης γνωμοδοτεί για το περιεχόμενο του προγράμματος ανάπτυξης, καθώς και για την έκδοση των αποφάσεων των διοικητικών οργάνων που ακολουθούν προκειμένου να υλοποιηθεί το πρόγραμμα. Η γνώμη του φορέα δεν απαιτείται αν αυτός δεν έχει ακόμη συσταθεί κατά το χρόνο κατά τον οποίο λαμβάνει χώρα η αντίστοιχη διαδικασία.

5. Η δραστηριότητα του φορέα ανάπτυξης εποπτεύεται και ελέγχεται από τον οργανισμό πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης ή του συμβουλίου περιοχής που ενέκρινε την προκαταρκτική πρόταση ανάπτυξης σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 9, εφόσον ως φορέας δεν έχει οριστεί ο ίδιος αυτός οργανισμός, ή από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, αν η προκαταρκτική πρόταση ανάπτυξης έχει εγκριθεί με υπουργική απόφαση, σύμφωνα με την ίδια παράγραφο του ίδιου άρθρου. Ο φορέας ανάπτυξης έχει την υποχρέωση να υποβάλλει τον Ιανουάριο κάθε έτους στο όργανο που ασκεί την εποπτεία, κατά τα αναφερόμενα στο προηγούμενο εδάφιο, έκθεση. Στην έκθεση περιέχεται γενική εκτίμηση για την πορεία εφαρμογής του προγράμματος ανάπτυξης και τήρησης του σχετικού χρονοδιαγράμματος κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, αναφέρονται τα αίτια των τυχόν καθυστερήσεων και οι ενέργειες του φορέα για την αντιμετώπισή τους, μνημονεύονται κατά τρόπο συγκεκριμένο τα έργα που προγραμματίζονται να εκτελεστούν κατά το νέο ημερολογιακό έτος με ειδικότερη αναφορά των σχετικών προτεραιοτήτων και προτείνεται κάθε αναγκαίο κατά την κρίση του φορέα μέτρο, ώστε να επιτευχθεί η έγκαιρη εξασφάλιση των απαιτούμενων πόρων και η τήρηση του χρονοδιαγράμματος των έργων.

6. Αν ο φορέας ανάπτυξης παύσει να υπάρχει ή περιέλθει σε αδυναμία να συνεχίσει την παρακολούθηση της εκτέλεσης του προγράμματος ανάπτυξης για οποιονδήποτε λόγο, το έργο αυτό και οι σχετικές αρμοδιότητες περιέρχονται στον οικείο οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή στο οικείο συμβούλιο περιοχής, στον οποίο μεταβιβάζονται αυτοδικαίως τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του φορέα από την εκτέλεση του παραπάνω έργου. Η αδυναμία συνέχισης του έργου αυτού από το φορέα διαπιστώνεται με απόφαση του οικείου γενικού γραμματέα περιφέρειας, που εκδίδεται αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από πρόταση του οργάνου που ασκεί την εποπτεία κατά την προηγούμενη παράγραφο.

7. Για τις αναπλάσεις της παρ. 6 του άρθρου 8, φορέας της ανάπτυξης είναι η Δ.Ε.Π.Ο.Σ. ή τοπικό γραφείο της Δ.Ε.Π.Ο.Σ. ή επιχείρηση της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης υφιστάμενη ή ιδρυόμενη. Στην περίπτωση που φορέας των ανωτέρω αναπλάσεων είναι νεοϊδρυόμενες εταιρείες της αυτοδιοίκησης, στο διοικητικό συμβούλιο αυτών συμμετέχει και εκπρόσωπος της Δ.Ε.Π.Ο.Σ..

8. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να καθορίζονται κατά τρόπο ειδικότερο αρμοδιότητες, δικαιώματα και υποχρεώσεις του φορέα ανάπτυξης, εγγυήσεις που παρέχονται από αυτόν για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτού, διαδικασίες και αρμόδια όργανα για την άσκηση της εποπτείας στο φορέα από τον οικείο οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης ή το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, οι συνέπειες της μη τήρησης από το φορέα των υποχρεώσεών του και ιδίως τα επιβαλλόμενα στην περίπτωση αυτή μέτρα και κυρώσεις, οι όροι και η διαδικασία επιβολής τους, καθώς και κάθε σχετικό ζήτημα.

Άρθρο 11 **Μελέτη ανάπτυξης**

1. Η κατά την παρ. 7 του άρθρου 8 μελέτη ανάπτυξης περιοχής περιλαμβάνει την πολεοδομική μελέτη και τις σχετικές ειδικές μελέτες που απαιτούνται για την υλοποίηση του προγράμματος ανάπτυξης του προηγούμενου άρθρου, ιδίως οικονομοτεχνική μελέτη, ειδική αρχιτεκτονική μελέτη και κτιριακές μελέτες.

2. Η πολεοδομική μελέτη μπορεί να περιλαμβάνει τυχόν τροποποιήσεις ή αναθεώρηση του εγκεκριμένου σχεδίου της περιοχής, τον τελικό καθορισμό των ειδικών όρων ή περιορισμών δόμησης, των μέσων επέμβασης και τυχόν ζώνες επέμβασης, προσδιορισμό συγκεκριμένων τοπικών ή σημειακών επεμβάσεων και κάθε άλλη επιβαλλόμενη για το σκοπό της ανάπτυξης παρέμβαση. Η πολεοδομική μελέτη ανάπτυξης εγκρίνεται, με απόφαση του οικείου νομάρχη, κατά τις ισχύουσες για την τροποποίηση εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων διαδικασίες του ν.δ/τος 17.7.1923.

Άρθρο 12 **Μέσα πολεοδομικής επέμβασης σε περιοχές αναπλάσεων**

1. Η προκαταρκτική πρόταση ανάπτυξης μπορεί να προβλέπει δικαίωμα προτίμησης υπέρ του φορέα ανά-

πλάσης για την αγορά όλων των ακινήτων, δομημένων ή αδόμητων, που βρίσκονται στην περιοχή ανάπτυξης ή σε τμήματά της, ή ορισμένων κατηγοριών ακινήτων, καθώς και τμημάτων κατ' όροφο ιδιοκτησίας ή ιδανικών μεριδίων. Στην περίπτωση αυτή, με πράξη του αρμόδιου για την έγκριση της προκαταρκτικής πρότασης οργάνου, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα όρια των ζωνών άσκησης του δικαιώματος προτίμησης και οι κατηγορίες ακινήτων, για τις οποίες ισχύει το δικαίωμα αυτό, σύμφωνα με τις προβλέψεις της εγκεκριμένης προκαταρκτικής πρότασης. Το δικαίωμα προτίμησης ασκείται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 55 του ν. 947/1979 "περί οικιστικών περιοχών" (ΦΕΚ 169 Α'), από την έκδοση της παραπάνω πράξης έως την ολοκλήρωση του προγράμματος ανάπτυξης και πάντως όχι πέραν της δεκαετίας από την έκδοση της πράξης αυτής, εφόσον κατά την κρίση του φορέα ανάπτυξης η απόκτηση συγκεκριμένου ακινήτου εξυπηρετεί την εφαρμογή του προγράμματος.

2. Στις περιοχές ανάπτυξης είναι δυνατόν να καθορίζονται ζώνες αποκατάστασης και ανανέωσης του κτιριακού πλούτου και αναβάθμισης, ανάδειξης και εννοποίησης των ελεύθερων χώρων. Στις ζώνες αυτές μπορεί να επιτρέπεται η χορήγηση ειδικών κινήτρων και ενισχύσεων που ισχύουν στις Ζ.Ε.Ε. και στις Ζ.Ε.Κ., σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 1337/1983 και το άρθρο 22 του παρόντος νόμου. Για τις ζώνες αυτές μπορεί να προβλέπεται και αυξημένος συντελεστής δόμησης για την κατασκευή κτιρίων ορισμένων χρήσεων που είναι αναγκαίες για την ανάπτυξη της περιοχής, όπως κτιρίων αναψυχής, πολιτιστικών δραστηριοτήτων, στάθμευσης αυτοκινήτων. Ο αυξημένος αυτός συντελεστής δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τον κατά κανόνα ισχύοντα στην περιοχή περισσότερο από 0,2 ούτε να προσαιξάνει το συνολικό συντελεστή του ακινήτου πέραν του 2,0. Τα όρια των παραπάνω ζωνών, τα ειδικά κίνητρα και ενισχύσεις που εφαρμόζονται σε αυτές και το ύψος του αυξημένου συντελεστή καθορίζονται με την πολεοδομική μελέτη ανάπτυξης της περιοχής. Ειδικότερα για τα έργα ανάπτυξης της παρ. 6 του άρθρου 8, ο συντελεστής δόμησης μπορεί να υπερβαίνει το όριο του 2,0, όταν ο ήδη υφιστάμενος συντελεστής στην περιοχή ή στην άμεση ζώνη όπου εντάσσεται η περιοχή είναι κατά πολύ ανώτερος και τεκμηριώνεται ότι το έργο ανάπτυξης θα καταστεί οικονομικά ανέφικτο με συντελεστή δόμησης ίσο με 2,0. Σε καμία περίπτωση πάντως, ο νέος συντελεστής δεν θα πρέπει να είναι ανώτερος του ισχύοντος στην περιοχή ή την άμεση ζώνη ένταξης και οπωσδήποτε ο πραγματοποιούμενος συντελεστής δόμησης να μην υπερβαίνει το όριο 3,0.

3. Ο κατά τα ανωτέρω αυξημένος Σ.Δ., που δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τον κατά κανόνα ισχύοντα στην περιοχή περισσότερο από 0,2 ούτε να προσαιξάνει το συνολικό συντελεστή του ακινήτου πέραν του 2,0, μπορεί να ισχύει και σε ακίνητα εκτός των ορίων της περιοχής ανάπτυξης και εντός του εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως του ίδιου Ο.Τ.Α., μόνο για την εξασφάλιση των κοινόχρηστων χώρων και χώρων κοινωφελών εγκαταστάσεων που προβλέπονται από την πολεοδομική μελέτη ανάπτυξης της περιοχής και δεν έχουν αποζημιωθεί οι ιδιοκτήτες τους από τον Ο.Τ.Α.. Απαγο-

ρεύεται η έγκριση αυξημένου συντελεστή δόμησης πέρα από εκείνον που αντιστοιχεί στις απαιτούμενες δαπάνες για την εξασφάλιση των συγκεκριμένων χώρων του προηγούμενου εδαφίου. Προϋπόθεση για τον καθορισμό αυξημένου Σ.Δ. κατά την προηγούμενη παράγραφο 2 και την παρούσα είναι ο μέσος Σ.Δ., που προκύπτει στο σύνολο των περιοχών του δήμου, με εγκεκριμένο σχέδιο ή σε περίπτωση δήμου με διαμερίσματα στην περιοχή του διαμερίσματος να μην υπερβαίνει τον αντίστοιχο προϋφιστάμενο μέσο Σ.Δ..

4. Για την πραγματοποίηση του αυξημένου Σ.Δ. καταβάλλεται από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου στον οικείο δήμο ή κοινότητα χρηματικό ποσό. Για τον υπολογισμό του ποσού πολλαπλασιάζεται το εμβαδόν του ακινήτου επί τον πρόσθετο Σ.Δ. και το προκύπτον γινόμενο επί την αξία γης του ακινήτου που αντιστοιχεί σε κάθε μονάδα ωφέλιμης οικοδομικής επιφάνειας και καθορίζεται βάσει των ισχυουσών αντικειμενικών αξιών ή ελλείψει αυτών βάσει εκτίμησης του αρμόδιου οικονομικού εφόρου. Το ποσό αυτό κατατίθεται εφάπαξ στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων υπέρ του οικείου δήμου ή κοινότητας και διατίθεται στο φορέα ανάπτυξης για την απόκτηση κοινόχρηστων χώρων και χώρων κοινωφελών εγκαταστάσεων, σύμφωνα με το πρόγραμμα ανάπτυξης. Για την έγκριση του αυξημένου Σ.Δ. οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν σχετική αίτηση στον οικείο δήμο ή κοινότητα. Η έγκριση χορηγείται με αιτιολογημένη πράξη του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, μόνον εφόσον ο αυξημένος Σ.Δ. στο συγκεκριμένο ακίνητο δεν αποβαίνει σε βάρος της περιοχής. Το δικαίωμα υλοποίησης του αυξημένου Σ.Δ. υφίσταται μόνο μετά την καταβολή του ως άνω χρηματικού ποσού, η οποία πάντως πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός ενός (1) έτους από την έκδοση της οικείας εγκριτικής πράξης του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Άλλως, μετά την πάροδο της προθεσμίας αυτής η χορηγηθείσα έγκριση αυξημένου Σ.Δ. αίρεται αυτοδικαίως.

5. Το δικαίωμα χορήγησης αυξημένου Σ.Δ. εντός των ζωνών των παρ. 2 και 3 παύει να υφίσταται, αμέσως μετά την ολοκλήρωση εφαρμογής του προγραμματισμού ανάπτυξης της περιοχής, με έκδοση σχετικής πράξης του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Τυχόν ποσά που δεν απορροφήθηκαν από το φορέα ανάπτυξης επιστρέφονται στον οικείο δήμο ή κοινότητα και διατίθενται για απαλλοτριώσεις ή για εκτέλεση έργων κοινωνικής υποδομής κατά προτεραιότητα εντός της αυτής πολεοδομικής ενότητας της περιοχής ανάπτυξης.

6. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία η χορήγηση του αυξημένου Σ.Δ. δεν αποβαίνει σε βάρος της περιοχής. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καθορίζονται σχετικοί όροι και περιορισμοί χορήγησης του αυξημένου Σ.Δ., ο τρόπος και οι διαδικασίες εφαρμογής Σ.Δ., τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των ενδιαφερομένων και κάθε άλλη αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος λεπτομέρεια.

7. Σε περιπτώσεις αδόμητων οικοπέδων που βρίσκονται σε περιοχές ανάπτυξης και εφόσον με την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης ανάπτυξης καθορίζεται σε αυτά χρήση υπαίθριου κινηματογράφου ή υπαίθριων χώρων πολιτιστικών εκδηλώσεων ή υπαίθριου χώρου στάθμευσης, είναι δυνατόν, χωρίς να μεταβάλλεται το

καθεστώς κυριότητας, να χορηγείται στους ιδιοκτήτες, μετά σύμφωνη γνώμη του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, δικαίωμα μεταφοράς Σ.Δ.. Για τον υπολογισμό του προς μεταφορά Σ.Δ., το ακάλυπτο οικόπεδο, τα δικαιώματα χρήσης του οποίου καρπούνται οι ιδιοκτήτες, θεωρείται ως ισόγειο (όροφος) και η μεταφορά χορηγείται για τον εναπομείναντα Σ.Δ.. Σε οποιαδήποτε περίπτωση μεταβολής χρήσης του οικοπέδου με τροποποίηση της πολεοδομικής μελέτης, τα δικαιώματα δόμησης σε αυτό περιορίζονται στο ποσοστό του Σ.Δ. για τον οποίο δεν έχει πραγματοποιηθεί η μεταφορά.

8. Ο φορέας ανάπτυξης μπορεί να γίνει κύριος ακινήτου εντός της περιοχής ανάπτυξης μετά από ελεύθερες διαπραγματεύσεις. Το αντάλλαγμα μπορεί να είναι ίσης αξίας οικόπεδο ή κτίριο ή διαμέρισμα μέσα στην ίδια περιοχή ή εκτός αυτής. Για την ανταλλαγή αυτή μπορούν να χρησιμοποιηθούν δημοτικές εκτάσεις γης των περιοχών επέκτασης του ίδιου δήμου ή κοινότητας. Η ανταλλαγή υλοποιείται με την πράξη εφαρμογής περιοχής επέκτασης, ένταξης ή αναμόρφωσης ή με την πράξη παραχώρησης νέων ιδιοκτησιών, όπως ορίζεται στο άρθρο 14 του παρόντος.

9. Η ανάπτυξη μιας περιοχής αποτελεί δημόσια ωφέλεια και τα ακίνητα που βρίσκονται σε αυτήν μπορεί να απαλλοτριώνονται χάριν του σκοπού της ανάπτυξης, σύμφωνα με την πολεοδομική μελέτη ανάπτυξης ή προκαταρκτική πρόταση ανάπτυξης υπέρ του οικείου Ο.Τ.Α. ή του φορέα ανάπτυξης.

Άρθρο 13 **Χρηματοδοτικά μέσα - Ειδικά κίνητρα**

1. Τα έσοδα των οργανισμών και νομικών προσώπων των άρθρων 3 και 6 διατίθενται κατά προτεραιότητα για την εφαρμογή εγκεκριμένων προγραμμάτων αναπλάσεων περιοχών των συγκεκριμένων ρυθμιστικών ή γενικών πολεοδομικών σχεδίων ή σχεδίων οργάνωσης ανοικτής πόλης. Σε εξαιρετικές μόνον περιπτώσεις και πάντως όχι περισσότερο από το ένα τρίτο (1/3) των πιο πάνω εσόδων μπορεί να διατίθενται και για μεμονωμένες σημειακές παρεμβάσεις, εφόσον αυτές περιλαμβάνονται στο ετήσιο πρόγραμμα εφαρμογής του συγκεκριμένου Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π..

2. Το τριάντα τοις εκατό (30%) τουλάχιστον των ετήσιων εσόδων του Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. διατίθενται στους φορείς ανάπτυξης για μελέτες, έργα και διαμορφώσεις που περιέχονται σε προγράμματα ανάπτυξης του κεφαλαίου αυτού. Από το προηγούμενο ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%), το μεγαλύτερο μέρος, σε σχέση με αυτό που διατίθεται για καθεμία από τις άλλες μορφές ανάπτυξης του άρθρου 8 παρ. 5, διατίθεται σε κοινωνικά στεγαστικά έργα ανάπτυξης (Κ.Σ.Ε.Α.).

3. Πόροι των φορέων ανάπτυξης μπορεί ακόμη να είναι:

- α) πάσης φύσεως επιδοτήσεις,
- β) επιχορηγήσεις ή χορηγίες από ιδιωτικούς ή δημόσιους φορείς,
- γ) πόροι από τη συμμετοχή σε κοινοτικά προγράμματα,
- δ) χρηματοδοτήσεις από το δημοτικό προϋπολογισμό ή τον προϋπολογισμό της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης ή από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων,
- ε) δανειοδοτήσεις του φορέα,

ζ) οι κρατήσεις που προβλέπονται από την παρ. 3 του άρθρου 2 του ΚΗ/1947 ψηφίσματος, όπως ισχύει, για τις περιπτώσεις αδειών στην περιοχή του οικείου Ο.Τ.Α.,

η) οι εισφορές του άρθρου 17 του παρόντος,

θ) τα έσοδα από τον αυξημένο Σ.Δ. της παρ. 4 του άρθρου 12,

ι) έσοδα από τα κάθε είδους πρόστιμα που επιβάλλονται για πολεοδομικές παραβάσεις στην περιοχή ανάπτυξης από τον οικείο Ο.Τ.Α., καθώς και τα πρόστιμα της παρ. 6 του άρθρου 3 και του άρθρου 4 του ν. 960/1979, καθώς και οι εισφορές του άρθρου 1 παρ. 2 περίπτωση γ' του ν. 960/1979, που προέρχονται από τον Ο.Τ.Α. της περιοχής ανάπτυξης και οι οποίες διατίθενται στο φορέα για την κατασκευή των έργων στάθμευσης.

4. Με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου μετά από εισήγηση του φορέα ανάπτυξης μπορεί οι ιδιοκτήτες ή ενοικιαστές ακινήτων στην περιοχή ανάπτυξης να τύχουν απαλλαγών από δημοτικά τέλη. Οι απαλλαγές αυτές μπορεί να αναφέρονται και σε συγκεκριμένες χρήσεις ή διαρρυθμίσεις των ακινήτων, σύμφωνα με το πρόγραμμα και τη μελέτη ανάπτυξης.

5. Σε περιοχές ή οικοδομικά τετράγωνα των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 5 του άρθρου 8 του παρόντος μπορεί το Δημόσιο ή ο Ο.Τ.Α. ή ο φορέας ανάπτυξης να επιδοτεί τα επιτόκια ειδικών δανείων, τα οποία συνάπτουν οι ενδιαφερόμενοι με τα τραπεζικά ιδρύματα που χορηγούν στεγαστικά δάνεια, στις εξής περιπτώσεις:

α) για την προσθήκη χώρου δωματίου σε ιδιοκατοικούμενες κατοικίες με υψηλή πυκνότητα κατοίκησης,

β) για την προσθήκη χώρων κουζίνας ή λουτρού σε ιδιοκατοικούμενες κατοικίες ελλείψει τέτοιων χώρων,

γ) για την επισκευή ιδιοκατοικούμενων κατοικιών, όταν απαιτείται η εκτέλεση ουσιαστών εργασιών που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της αντοχής και της μόνωσης των κατοικιών ή και στην αντικατάσταση πεπαλαιωμένων στοιχείων φερόντων ή μη αυτών,

δ) για ανακαινίσεις, επισκευές, αναδιαμόρφωση εσωτερικών χώρων ιδιοκατοικούμενων κτιρίων με σκοπό τη βελτίωση της λειτουργικότητάς τους,

ε) για ανακαινίσεις όψεων ή αποπεράτωση ημιτελών κατασκευών με αισθητική βελτίωση, ανεξαρτήτως χρήσης,

ζ) για την εφαρμογή νέων τεχνολογιών εξοικονόμησης ενέργειας ή για εφαρμογή νέων υλικών κατασκευής που εντάσσονται στους στόχους του προγράμματος.

6. Η δαπάνη που απαιτείται για την επιδότηση του επιτοκίου των δανείων της προηγούμενης παραγράφου του άρθρου αυτού διατίθεται από τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων ή τον προϋπολογισμό του Ο.Τ.Α., α' ή β' βαθμού, ή του φορέα ανάπτυξης.

7. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθίσταται αρμόδιο για την τεχνική εποπτεία και υποστήριξη των προγραμμάτων της προηγούμενης παραγράφου.

8. Το ύψος, η διάρκεια και ο τρόπος αποπληρωμής των δανείων της παρ. 5, προκειμένου για επιδοτήσεις από το Δημόσιο, το ύψος της επιδότησης των επιτοκίων των δανείων αυτών, οι υποχρεώσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια

για την εφαρμογή της παρ. 5 καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

9. Οι όροι και περιορισμοί και οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση των δικαιούχων επιδότησης επιτοκίου των δανείων της παρ. 5 του άρθρου αυτού, καθώς και η διαδικασία αναγνώρισης του δικαιώματος, τα κριτήρια σειράς προτεραιότητας και γενικά όλα τα θέματα που αφορούν στην εφαρμογή και εποπτεία των προγραμμάτων αυτών καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

10. Για τα Κ.Σ.Ε.Α., οι κάθε μορφής παροχές και οικονομικές ενισχύσεις που προσφέρονται, πέραν των αναφερομένων στο παρόν άρθρο, σε ειδικές κατηγορίες έργων και οικιστών και οι σχετικοί όροι, προϋποθέσεις και συνέπειες ορίζονται από τον κανονισμό δικαιούχων και παροχών της Δ.Ε.Π.Ο.Σ., που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, σύμφωνα με τις περί Δ.Ε.Π.Ο.Σ. κείμενες διατάξεις και με ανάλογη εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων 6 έως 9 του παρόντος άρθρου.

11. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να καθορίζεται κάθε περαιτέρω λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 14

Ανασυγκρότηση υποδαμισμένων περιοχών

1. Η κατά την παρ. 5α του άρθρου 8 του παρόντος ανασυγκρότηση μιας περιοχής ανάπλασης ή τμημάτων της, που χαρακτηρίζονται από προβληματικές οικιστικές συνθήκες, μπορεί να διενεργηθεί με αντιπαροχή ίσης αξίας ακινήτων ή τμημάτων ιδιοκτησίας κατά όροφο, αν ο οικείος Ο.Τ.Α. ή άλλος φορέας που κινεί τη διαδικασία ανάπλασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, πιθανολογεί αιτιολογημένα στη βάση των στοιχείων του άρθρου 9 παρ. 1 περίπτωση στ' τη συναίνεση των ιδιοκτητών που καλύπτει τουλάχιστον τα εξήντα πέντε εκατοστά (65%) του συνόλου του εμβαδού των οικοπέδων της περιοχής και τουλάχιστον το ήμισυ (50%) των ξεχωριστών μονάδων οριζόντιας ιδιοκτησίας που αποτελούν καταστήματα, γραφεία ή κατοικίες. Η κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ανάπλαση (ανασυγκρότηση) της συγκεκριμένης περιοχής στην οποία θα εφαρμοστεί καθορίζεται με την προκαταρκτική πρόταση ανάπλασης ή με τροποποιήσεις της, που εγκρίνονται όπως και η αρχική πρόταση.

2. Ο φορέας της ανάπλασης προβαίνει στην κτηματογράφηση της περιοχής που πρόκειται να αναπλαστεί κατά το παρόν άρθρο και στη σύνταξη σχετικού κτηματογραφικού διαγράμματος και κτηματολογικού πίνακα που περιέχουν για κάθε ιδιοκτησία: το εμβαδόν του οικοπέδου, τις υφιστάμενες σε κάθε ακίνητο συνιδιοκτησίες και διαιρεμένες ιδιοκτησίες, τα στοιχεία των φερόμενων ιδιοκτητών και το ποσοστό συμμετοχής τους, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο αναγκαίο για την εφαρμογή του παρόντος.

Αμέσως μετά τη σύνταξη του κτηματογραφικού διαγράμματος και της πρότασης της ανάπλασης και των ωφελειών και τυχόν παροχών και ενισχύσεων ή συνε-

πειών και υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτή είτε ειδικά για τις συγκεκριμένες ιδιοκτησίες είτε γενικά για κοινές κατηγορίες ιδιοκτησιών, καλούνται οι ενδιαφερόμενοι ιδιοκτήτες να λάβουν γνώση αυτού και να δηλώσουν μέσα σε ορισμένη προθεσμία που αναφέρεται στην πρόσκληση, αν η αποτύπωση των ιδιοκτησιών τους στο διάγραμμα αυτό είναι ορθή ή έχουν εν τω μεταξύ μεταβληθεί είτε κατά τα όρια είτε κατά τα ονόματα των ιδιοκτητών. Στην περίπτωση αυτή οι ιδιοκτήτες πρέπει να υποβάλουν συγχρόνως τους τίτλους και τα άλλα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία και να εκδηλώσουν τη συναίνεσή τους για την ανασυγκρότηση της περιοχής, με υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 που απευθύνεται προς τον οικείο δήμο ή κοινότητα. Το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο, αφού διαπιστώσει ότι υφίσταται συναίνεση των ιδιοκτητών που καλύπτουν τουλάχιστον τα εξήντα πέντε εκατοστά (65%) του συνόλου του εμβαδού των ιδιοκτησιών της περιοχής και τουλάχιστον το πενήντα τοις εκατό (50%) των ξεχωριστών μονάδων οριζόντιας ιδιοκτησίας, με απόφασή του εγκρίνει τον κτηματολογικό πίνακα και το διάγραμμα. Στην ίδια απόφαση βεβαιώνεται η συνδρομή της παραπάνω προϋπόθεσης. Η απόφαση αυτή, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αποτελεί και την πράξη αναγκαστικής απαλλοτρίωσης της περιοχής. Για τα ακίνητα για τα οποία δεν είναι δυνατή η αναγνώριση του ως φερόμενου ιδιοκτήτη, ο οικείος Ο.Τ.Α. φέρεται ως προσωρινός ιδιοκτήτης χωρίς να θίγονται τα δικαιώματα του αληθούς κυρίου.

3. Με βάση τα στοιχεία της προηγούμενης παραγράφου, ο φορέας καταρτίζει το ειδικό πρόγραμμα ανασυγκρότησης της περιοχής, το οποίο εγκρίνεται από το νομόρχη. Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει τα αναφερόμενα στο άρθρο 10 παρ. 1 και επιπλέον περιλαμβάνει τη συνοπτική περιγραφή των έργων που θα εκτελεσθούν, το πολεοδομικό και κτιριοδομικό πρόγραμμα, τη γενική εκτίμηση για τα κτίρια ή τμήματά τους που προορίζονται να δοθούν στους ιδιοκτήτες και τα οικοπέδα ή κτίρια ή τμήματά τους που περιέρχονται στο φορέα, τα τυχόν έργα υποδομής που θα κατασκευασθούν από το φορέα και τις γενικές κατευθύνσεις για τον προτεινόμενο τρόπο προσδιορισμού των αντιπαροχών. Το ειδικό πρόγραμμα συνοδεύεται από σχετική οικονομοτεχνική μελέτη, η οποία περιλαμβάνει τον τρόπο χρηματοδότησης του έργου από τη διάθεση των ακινήτων που θα περιέλθουν στο φορέα και από άλλες τυχόν πηγές.

4. Στα πλαίσια του συγκεκριμένου ειδικού προγράμματος, ο φορέας προβαίνει στον καθορισμό των ακινήτων που θα δημιουργηθούν από την ανασυγκρότηση (νέα ακίνητα) και καταρτίζει για το σκοπό αυτόν τα απαραίτητα έγγραφα και σχέδια με τα οποία προσδιορίζονται οι συνενώσεις ή άλλες μεταβολές στη μορφή των οικοπέδων, οι διαιρεμένες ιδιοκτησίες στα νέα ακίνητα, οι τεχνικές προδιαγραφές τους, οι ελεύθεροι χώροι των οικοπέδων, οι δικαιούχοι των νέων ιδιοκτησιών και σε περίπτωση συνιδιοκτησίας το ποσοστό συμμετοχής των συνιδιοκτητών και κάθε απαραίτητο στοιχείο. Προσδιορίζεται τα συγκεκριμένα νέα ακίνητα που θα δοθούν σε αντάλλαγμα για καθένα από τα παλαιά ακίνητα, η αξία των ιδιοκτησιών, όπως προσδιορίζεται αυτή κατά την παρ. 5. Κατά τη διαδικασία αυτή επιδιώκεται η ανταλλαγή ισόξων κατά το δυνατόν ακινήτων. Τυχόν

διαφορές που θα προκύπτουν καταβάλλονται σε χρήμα. Κατά τον προσδιορισμό αυτόν μπορεί να λαμβάνεται υπόψη και η απώλεια προσόδων από τα παλαιά ακίνητα κατά το χρόνο εκτέλεσης του έργου. Επίσης μπορεί να λαμβάνονται υπόψη και οι τυχόν προτιμήσεις των ιδιοκτητών. Τυχόν διαφορές που προκύπτουν καταβάλλονται σε χρήμα. Για τους ιδιοκτήτες που κατά την παρ. 2 προσωρινός δικαιούχος των ακινήτων τους φέρεται ο δήμος ή δεν αποδέχονται την ανταλλαγή, γίνονται από το φορέα κληρώσεις μεταξύ των ίσως τουλάχιστον αξίας ιδιοκτησιών χωρίς να απαιτείται η σύμπραξη των ιδιοκτητών τους. Για τους ιδιοκτήτες που δεν έχουν αναγνωρισθεί ή δεν αποδέχονται την ανταλλαγή γίνονται από το φορέα κληρώσεις μεταξύ των ίσως τουλάχιστον αξίας ιδιοκτησιών χωρίς να απαιτείται η σύμπραξη των ιδιοκτητών τους.

5. Τα έγγραφα και σχέδια της προηγούμενης παραγράφου αποστέλλονται στον οικείο δήμο ή κοινότητα όπου και παραμένουν επί ένα (1) μήνα στη διάθεση των ενδιαφερομένων για ενημέρωσή τους. Σχετική ανακοίνωση τοιχοκολλάται στο δημοτικό κατάστημα και δημοσιεύεται σε μία τουλάχιστον τοπική εφημερίδα και μία ημερήσια εφημερίδα της Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να καταθέσει στο φορέα ή στον οικείο δήμο ή κοινότητα τις τυχόν παρατηρήσεις ή προτάσεις του μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την τελευταία ως άνω δημοσίευση. Ο φορέας εξετάζει τις παρατηρήσεις-προτάσεις, προβαίνει σε τυχόν διορθώσεις των σχετικών εγγράφων και σχεδίων και στη συνέχεια τα υποβάλλει στον οικείο δήμο ή κοινότητα.

6. Με απόφαση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, που εκδίδεται μετά από εισήγηση του φορέα με βάση τα στοιχεία των παραγράφων 4 και 5, πραγματοποιείται η ανταλλαγή των παλαιών ακινήτων με νέα ακίνητα, συνιστώνται οι προβλεπόμενες οριζόντιες ιδιοκτησίες και προσδιορίζονται τα ακίνητα που περιέχονται στο φορέα. Στην πρόταση για την έκδοση της απόφασης αυτής ο φορέας θεωρείται ότι ενεργεί κατά αμάχητο τεκμήριο για λογαριασμό όλων των ιδιοκτητών. Για την κατάρτιση της εισήγησης ο φορέας λαμβάνει υπόψη και τη γνώμη των ιδιοκτητών. Η απόφαση αυτή κατατίθεται σε συμβολαιογράφο μαζί με τα σχέδια και τα έγγραφα. Η ανακοίνωση της απόφασης αυτής τοιχοκολλάται στο οικείο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα και δημοσιεύεται σε μία τοπική εφημερίδα και μία ημερήσια εφημερίδα της Αθήνας ή της Θεσσαλονίκης.

7. Σύμφωνα με την παραπάνω απόφαση εκδίδονται παραχωρητήρια προς τους δικαιούχους, τα οποία αποτελούν τίτλο που υπάγεται στην περίπτωση 2 του άρθρου 1192 του Αστικού Κώδικα και μεταγράφονται κατά το νόμο. Η μεταγραφή των ιδιοκτησιών, των οποίων ο ιδιοκτήτης δεν προκύπτει από τα στοιχεία της παρ. 2, γίνεται στη μερίδα του οικείου Ο.Τ.Α. με την ένδειξη "Ακίνητο Αγνώστων Ιδιοκτητών Περιοχής Ανασυγκρότησης...", που ακολουθείται από βραχύλογη ένδειξη της συγκεκριμένης περιοχής. Σε περίπτωση μεταγενέστερης διαπίστωσης ιδιοκτητών από το φορέα ή αναγνώρισής τους με δικαστική απόφαση, το οικείο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο συμπληρώνει ή τροπο-

ποιεί την απόφασή του της παρ. 6 με νέα πράξη, η οποία κατατίθεται και ανακοινώνεται κατά τον ίδιο τρόπο. Κατά τη δικαστική αναγνώριση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για την αναγνώριση δικαιούχων με δικαστική απόφαση στις περιπτώσεις αναγκαστικών απαλλοτριώσεων. Ο Ο.Τ.Α. γίνεται κύριος των ακινήτων των μη αναγνωρισθέντων ιδιοκτητών μετά την παρέλευση του χρόνου έκτακτης χρησιμότητας και με απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου που εκδίδεται κατά την αυτή ως άνω διαδικασία. Πραγματικές δουλειές που τυχόν υπάρχουν σε βάρος των παλαιών ακινήτων αποσβέννυνται. Βάρη ή διεκδικήσεις στα παλαιά ακίνητα μεταφέρονται στα νέα ακίνητα που δίνονται σε ανταλλαγή. Η μεταφορά αυτή γίνεται με εγγραφή στα οικεία βιβλία με μέριμνα του φορέα και δεν υπόκειται σε τέλη, φόρο ή κρατήσεις υπέρ οποιουδήποτε τρίτου.

8. Στις ανταλλαγές ακινήτων και στις σχετικές διαδικασίες που προβλέπει το άρθρο αυτό, έχουν ανάλογη εφαρμογή τα άρθρα 3 και 4 του ν.δ/τος 797/1971 (ΦΕΚ 1 Α'). Η αξία τόσο των παλαιών ακινήτων όσο και των νέων ακινήτων, όπως αυτά προσδιορίζονται από τις προηγούμενες παραγράφους, εκτιμάται από την εκτιμητική επιτροπή του άρθρου 15 του ν.δ/τος 797/1971 (ΦΕΚ 1 Α'). Η εκτίμηση των ακινήτων γίνεται με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 13 του ίδιου ν.δ/τος 797/1971. Όπου στις διατάξεις αυτές αναφέρεται η δημοσίευση της απόφασης κήρυξης της αναγκαστικής απαλλοτριώσης, νοείται η δημοσίευση της περιληψής της πρότασης της παρ. 1 του παρόντος. Για την εκτίμηση των νέων ακινήτων λαμβάνεται υπόψη η αξία τους, όπως αυτή θα διαμορφωθεί με την ανάπλαση της περιοχής.

9. Από την έκδοση της απόφασης που προβλέπεται στην παρ. 6 κάθε νομέας ή κάτοχος των παλαιών ακινήτων οφείλει να παραδώσει ελεύθερη τη χρήση του στο φορέα. Στην περίπτωση άρνησής του να παραδώσει το ακίνητο σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από τη σχετική έγγραφη πρόσκληση του φορέα, διατάσσεται η αποβολή του με απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου, που εκδίδεται ύστερα από αίτηση του φορέα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

10. Όποιος ιδιοκτήτης παλαιού ακινήτου διαφωνεί ως προς το ισάξιο του παλαιού προς το νέο ακίνητο που του δίνεται ως αντάλλαγμα μπορεί να προσφύγει στα αρμόδια δικαστήρια. Η αγωγή ασκείται κατά του φορέα μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία έξι (6) μηνών από την τελευταία δημοσίευση της ανακοίνωσης που προβλέπει η παρ. 6 για όσους έχουν αναγνωρισθεί ως ιδιοκτήτες ή άλλως από την αναγνώρισή τους. Σε περίπτωση μεταγενέστερης αναγνώρισης, η προθεσμία αυτή αρχίζει από την τελευταία δημοσίευση της συμπληρωματικής απόφασης που εκδίδεται κατά την παράγραφο 7 του παρόντος. Η άσκηση της αγωγής αυτής, όπως και οι προσφυγές κατά του κτηματολογικού πίνακα δεν αναστέλλουν την πρόοδο της περαιτέρω διαδικασίας για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και του προγράμματος γενικά.

11. Και στις περιπτώσεις ανασυγκρότησης, που προβλέπει το άρθρο αυτό, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 59 του ν. 947/1979 (ΦΕΚ 169 Α').

Άρθρο 15
Πολεοδομική αναμόρφωση προβληματικών
περιοχών εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως
ή οικισμών προ του 1923

1. Περιοχές εντός σχεδίου πόλεως ή εντός οικισμών προ του 1923, που είναι πολεοδομικά προβληματικές και συγκεκριμένα περιοχές για τις οποίες συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περίπτωσης α' της παρ. 3 του άρθρου 8 ή περιοχές που εντάχθηκαν στο σχέδιο με τις διατάξεις του ν. 8/τος της 17.7.1923 και μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος δεν έγινε εφαρμογή του σχεδίου στο μεγαλύτερο τμήμα της περιοχής για οποιονδήποτε λόγο, μπορεί να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής, ως εφαρμογή του σχεδίου νοείται η συντέλεση των σχετικών απαλλοτριώσεων.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο υπαγωγή προτείνεται με το Ρ.Σ. ή το Γ.Π.Σ. ή το Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και εγκρίνεται με την πολεοδομική μελέτη. Η πρόταση υπαγωγής μπορεί να γίνει επίσης και μετά την κατάρτιση Ρ.Σ. με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή και μετά την κατάρτιση Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. με απόφαση του νομάρχη, αν από υπάρχουσες μελέτες ή κατά την κατάρτιση πολεοδομικής μελέτης ορισμένης περιοχής διαπιστωθεί η συνδρομή των προϋποθέσεων της προηγούμενης παραγράφου, εφόσον η υπαγωγή αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση προς τις γενικές κατευθύνσεις του Ρ.Σ. ή του Γ.Π.Σ. ή του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π.. Οι ανωτέρω αποφάσεις εκδίδονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 3 του ν. 1337/1983 και στη συνέχεια εγκρίνεται η πολεοδομική μελέτη της περιοχής, όπως ανωτέρω.

3. Από την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης της περιοχής που υπάγεται στο άρθρο αυτό, το Δημόσιο και ο οικείος Ο.Τ.Α. ασκούν δικαίωμα προτίμησης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 55 του ν. 947/1979, που εφαρμόζεται ανάλογα και στην περίπτωση αυτή. Μετά την ως άνω πρόταση υπαγωγής μπορεί, με απόφαση του νομάρχη, να αναστέλλεται η χορήγηση οικοδομικών αδειών και οικοδομικών εργασιών για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να ξεπεράσει την τριετία, για νέες οικοδομές ή προσθήκες κατ' επέκταση υφιστάμενων κτιρίων, με εξαίρεση προσθήκες περιορισμένης επιφάνειας μέχρι 30 τ.μ. για λόγους υγιεινής.

4. Η πολεοδομική μελέτη περιοχής αναμόρφωσης του παρόντος άρθρου εγκρίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του παρόντος.

5. Στις ιδιοκτησίες που βρίσκονται σε περιοχή του άρθρου αυτού επιβάλλεται εισφορά σε γη. Για τον υπολογισμό της εισφοράς αυτής σε γη, ως εμβαδά των ιδιοκτησιών λαμβάνονται τα εμβαδά που είχαν οι ιδιοκτήτες κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της κατά την παράγραφο 2 του παρόντος πράξης που προτείνεται η περιοχή προς αναμόρφωση. Ως ιδιοκτησία νοείται το άθροισμα των ιδιοκτησιών γης ενός και του αυτού ιδιοκτήτη που περιλαμβάνονται στην περιοχή του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση εξ αδιαιρέτου συνιδιοκτησίας τα ποσοστά εισφοράς σε γη εφαρμόζονται στο εμβαδόν που αντιστοιχεί στο ιδανικό μερίδιο κάθε συνιδιοκτήτη, όπως έχει διαμορφωθεί κατά την ως άνω ημερομηνία.

Ο υπολογισμός των υποχρεώσεων εισφοράς σε γη των ιδιοκτησιών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1337/1983. Κατά τον υπολογισμό αυτόν, λαμβάνονται υπόψη οι ήδη επιβαρύνσεις των ιδιοκτησιών από τη συμμετοχή τους σε διάνοιξη ή διεύρυνση κοινόχρηστων χώρων. Στην περίπτωση της εντός εγκεκριμένου σχεδίου περιοχής, από την εισφορά σε γη αφαιρείται το σύνολο των υποχρεώσεων της ιδιοκτησίας, σύμφωνα με τις προϋπάρχουσες διατάξεις, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι ιδιοκτήτες προσκομίσουν τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία κατά την υποβολή της δήλωσης ιδιοκτησίας της παρ. 5 του άρθρου 12 του ν. 1337/1983 ή το αργότερο μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των ενστάσεων κατά της πράξης εφαρμογής. Αν το σύνολο αυτό των επιβαρύνσεων της ιδιοκτησίας είναι ίσο ή μεγαλύτερο των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την ως άνω παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1337/1983, η ιδιοκτησία θεωρείται ότι εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της, άλλως βαρύνεται με τη διαφορά. Στην περίπτωση της εντός οικισμού προ του 1923 περιοχής αναμόρφωσης, υπολογίζεται το σύνολο εμβαδού των υφιστάμενων κοινόχρηστων χώρων, το οποίο και αφαιρείται από τη συνολική εισφορά όλων των ιδιοκτησιών. Η επιπλέον διαφορά επιμερίζεται σύμμετρα προς την κατά τα πιο πάνω λογυζόμενη εισφορά σε γη κάθε ιδιοκτησίας και τα εμβαδά του επιμερισμού αυτού οφείλονται ως εισφορά της αντίστοιχης ιδιοκτησίας. Στις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου αυτού δεν οφείλεται εισφορά σε χρήμα. Καταλοιπά εφαρμόζονται ανάλογα οι παράγραφοι 7-10 και 12 του άρθρου 8 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει.

6. Η εφαρμογή της πολεοδομικής μελέτης πραγματοποιείται με την πράξη εφαρμογής. Για την πράξη αυτή εφαρμόζονται αναλόγως όσα αναφέρονται στο άρθρο 12 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει.

7. Για την αναμόρφωση της πολεοδομικά προβληματικής περιοχής με ενεργό πολεοδομία ή αστικό ανασμό, εφαρμογή έχουν οι διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1337/1983, όπως τροποποιούνται με το άρθρο 23 του παρόντος.

8. α) Περιοχές που έχουν προταθεί σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 13 του ν. 1337/1983 με εγκεκριμένο Γ.Π.Σ. ή με προεδρικό διάταγμα για την εφαρμογή του άρθρου 13 του ανωτέρω νόμου, αναγράφονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

β) Εκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης της πολεοδομικής μελέτης αναμόρφωσης των ως άνω περιοχών συνεχίζονται με βάση τις προϋφιστάμενες διατάξεις, εφόσον μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου έχει γνωμοδοτήσει το οικείο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο ή έχει παρέλθει άπρακτη η σχετική προθεσμία. Μπορεί η πολεοδομική μελέτη να εγκριθεί με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μετά από απόφαση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

Άρθρο 16
Εξασφάλιση σημαντικών κοινόχρηστων χώρων
σε παλιά σχέδια πόλεως

1. Για την καταβολή των αποζημιώσεων των απαλλοτριωμένων ακινήτων προς διάνοιξη βασικών οδικών αρτηριών και άλλων σημαντικών κοινόχρηστων χώρων,

όπως πλατειών, αλσών ή μεγάλων χώρων πρασίνου, που προβλέπονται από εγκεκριμένα σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος της 17.7/16.8.1923 σχέδια πόλεως, επιβάλλεται υπέρ του οικείου δήμου ή κοινότητας εφάπαξ ειδική εισφορά, η οποία κατανέμεται κατά μερίδια, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, στα ακίνητα ολόκληρης της πολεοδομικής ενότητας στην οποία βρίσκονται οι ως άνω οδικές αρτηρίες ή κοινόχρηστοι χώροι, όπως η πολεοδομική αυτή ενότητα προσδιορίζεται με τα γενικά πολεοδομικά σχέδια βάσει του ν. 1337/1983. Κατ' εξαίρεση, με την κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου απόφαση, μπορεί να οριστεί για ορισμένες από τις ως άνω αρτηρίες ή κοινόχρηστους χώρους, που η ωφέλειά τους εκτείνεται και σε άλλες πολεοδομικές ενότητες, ότι η εισφορά κατανέμεται και στα ακίνητα που βρίσκονται και σε άλλες, μία ή περισσότερες, πολεοδομικές ενότητες που ορίζονται με την ίδια απόφαση.

2. Οι ως άνω βασικές αρτηρίες και κοινόχρηστοι χώροι πρέπει να αποτελούν σημαντικά λειτουργικά στοιχεία της πόλης ή της πολεοδομικής ενότητας και προσδιορίζονται εφάπαξ για κάθε πολεοδομική ενότητα με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, που στηρίζεται σε ειδική έκθεση των προεκτιμήσεων για τη δαπάνη των απαλλοτριώσεων, τον αριθμό των μεριδίων στα οποία θα επιμερισθεί κατά τις διατάξεις του παρόντος και του πιθανού ποσού του κάθε μεριδίου.

3. Στις περιπτώσεις εφαρμογής του παρόντος, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του από 17.7/16.8.1923 ν.δ/τος και του άρθρου 6 του α.ν. 5269/1931, όπως ισχύει για τον αναλογισμό της δαπάνης και για την επιβάρυνση των οικοπέδων που έχουν ή αποκτούν πρόσωπο στη διανομόμενη ως άνω οδική αρτηρία ή κοινόχρηστο χώρο ούτε οι διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 653/1977. Δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του παρόντος σε περιπτώσεις ανισόπεδων διαβάσεων.

4. Το σύνολο της ειδικής εισφοράς είναι ίσο με την αξία των απαλλοτριωμένων ακινήτων και των συστατικών τους μειωμένη κατά το ποσοστό συμμετοχής του οικείου δήμου ή κοινότητας το οποίο ορίζεται σε πέντε τοις εκατό (5%) στο σύνολο της αξίας των απαλλοτριωμένων. Η αξία αυτή προκύπτει για την πρώτη βεβαίωση της εισφοράς από την εκτίμηση της επιτροπής του άρθρου 15 του ν.δ/τος 797/1971, για τις συμπληρωματικές δε βεβαιώσεις από τις σχετικές δικαστικές αποφάσεις.

5. Η εισφορά κατανέμεται σε μερίδια και βαρύνει, ανάλογα με το εμβαδόν, τη ζώνη που βρίσκεται το ακίνητο και τη χρήση του, τους κυρίου ή νομείς όλων των αυτοτελών κατοικιών ή στεγασμένων χώρων με αυτοτελή χρήση ή αδόμητων αλλά άρπων και οικοδομήσιμων οικοπέδων της πολεοδομικής ενότητας ή των τυχόν περισσότερων πολεοδομικών ενότητων που έχουν οριστεί με την απόφαση της παρ. 2.

6. α) Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, η πολεοδομική ενότητα ή οι ενότητες που βρίσκεται ο προς αποζημίωση κοινόχρηστος χώρος, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, χωρίζεται σε τρεις ζώνες:

Ζώνη Α: Περιλαμβάνει τα ακίνητα που έχουν πρόσωπο στον προς αποζημίωση κοινόχρηστο χώρο. Προκειμένου για διαμερίσματα, αρκεί να έχει πρόσωπο το οικόπεδο στο οποίο βρίσκονται.

Ζώνη Γ: Περιλαμβάνει ακίνητα τα οποία λόγω απόστασης ή δυσκολιών πρόσβασης από φυσικά ή τεχνητά εμπόδια εξυπηρετούνται λιγότερο ικανοποιητικά από τα ακίνητα των δύο άλλων Ζωνών.

Ζώνη Β: Περιλαμβάνει τα ακίνητα της περιοχής που βρίσκεται μεταξύ των Ζωνών Α και Γ.

β) Το μερίδιο κάθε ακινήτου πολλαπλασιάζεται με συντελεστή: 1 για ακίνητα της Ζώνης Γ, 1,5 για ακίνητα της Ζώνης Β και 3 για ακίνητα της Ζώνης Α.

γ) Σε περίπτωση ειδικών κτιρίων, όπως ξενοδοχείων, κλινικών, βιομηχανιών, πολυκαταστημάτων, εμπορικών κέντρων, σταθμών αυτοκινήτων, καθώς επίσης και των οικοπέδων ειδικής χρήσης, όπως οικοπέδων που χρησιμοποιούνται για μάνδρες εμπορίας ή αποθήκευσης υλικών ή ανταλλακτικών, το μερίδιο το οποίο έχει ήδη προκύψει από την εφαρμογή της προηγούμενης περίπτωσης (β) επιβαρύνεται επιπλέον πολλαπλασιαζόμενο με συντελεστή 2, ανεξαρτήτως Ζώνης. Από τα ανωτέρω ειδικά κτίρια εξαιρούνται τα κτίρια κοινής ωφέλειας.

7. Ο υπολογισμός της επιβάρυνσης κάθε ιδιοκτησίας γίνεται ως εξής:

α) Το εμβαδόν κάθε ακινήτου πολλαπλασιάζεται με το συντελεστή Ζώνης ή και ειδικής χρήσης της παρ. 6γ του παρόντος.

β) Τα προκύπτοντα μεγέθη αθροίζονται και προκύπτει το υπολογιστικό εμβαδόν (Ε).

γ) Η συνολική καταβλητέα αποζημίωση (Δ), όπως καθορίζεται σύμφωνα με την παρ. 4, διαιρούμενη με το υπολογιστικό εμβαδόν δίνει το υπολογιστικό μερίδιο (μ), ήτοι:

$$\mu = \frac{\Delta}{\text{Ε}}$$

δ) Η ειδική εισφορά κάθε ιδιοκτησίας ισούται με το γινόμενο του μ επί το εμβαδόν της (ε), πολλαπλασιαζόμενο με τους συντελεστές Ζώνης ή ειδικής χρήσης. Ειδική εισφορά - μ . ε . σ . ρ, όπου σ - 1, 1,5, 3 ρ - 1 ή 2 αν είναι κατοικία ή ειδικής χρήσης.

8. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου θεωρούνται:

α) Ως "αυτοτελής κατοικία" κάθε οικοδομή ή τμήμα της το οποίο στεγάζει ή είναι από την κατασκευή του προορισμένο για να στεγάσει ένα νοικοκυριό, έστω και αν δεν έχει προσδιοριστεί ως αυτοτελής διηρημένη ιδιοκτησία κατά τις διατάξεις του ν. 3741/1929, του ν. 1024/1971 και των άρθρων 1002 και 1113 του Αστικού Κώδικα. Η ύπαρξη ιδιαίτερων μετρητών ηλεκτροδότησης ή υδροδότησης αποτελεί τεκμήριο για την αυτοτέλεια της κατοικίας.

β) Ως "στεγασμένος χώρος με αυτοτελή χρήση" κάθε στεγασμένος χώρος που χρησιμοποιείται ή προορίζεται από την κατασκευή του να χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση εργασίας ή την άσκηση επαγγέλματος, όπως κατάστημα ή εργαστήριο ή γραφείο ή για οποιαδήποτε άλλη αυτοτελή χρήση. Η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της προηγούμενης περίπτωσης α' εφαρμόζεται ανάλογα και για τους στεγασμένους χώρους με αυτοτελή χρήση.

γ) Ως "αδόμητα οικόπεδα" όλοι οι αυτοτελείς μέσα σε οικοδομήσιμα τετράγωνα χώροι, οι οποίοι δεν έχουν κτίσματα που υπάγονται σε κάποια από τις προηγούμενες παραγράφους.

9. Για τον προσδιορισμό και βεβαίωση της εισφοράς

ο δήμος ή η κοινότητα προβαίνει στην απογραφή των βαρυνόμενων κατοικιών ή χώρων ή αδόμητων οικοπέδων και συντάσσει σχετικό πίνακα που αναγράφει τις κατοικίες ή αυτοτελείς χώρους ή αδόμητα οικόπεδα, όπως της πολεοδομικής ενότητας και τους κυρίους ή νομείς τους με τις διευθύνσεις της κατοικίας τους. Στις περιπτώσεις ειδικών χρήσεων με περισσότερα μερίδια αναγράφεται και η ειδική χρήση. Ο πίνακας απογραφής τοιχοκολλάται στο κατάστημα του δήμου ή της κοινότητας επί ένα δίμηνο. Η ανακοίνωση για την τοιχοκόλληση του πίνακα δημοσιεύεται σε δύο τοπικές εφημερίδες, εφόσον εκδίδονται, και σε μια ημερήσια εφημερίδα της Αθήνας. Σχετική έντυπη ειδοποίηση απευθύνεται και σε όλους τους αναφερόμενους στον πίνακα ως κυρίους ή νομείς των υποκείμενων στην εισφορά ακινήτων. Η ειδοποίηση αποστέλλεται ταχυδρομικά με συστημένη επιστολή στους ενδιαφερομένους ιδιοκτήτες ή στους ενοίκους των κατοικιών ή χώρων, οι οποίοι έχουν την υποχρέωση να την παραδώσουν χωρίς καθυστέρηση στους κυρίους ή τους νομείς των χώρων. Η ειδοποίηση του προηγούμενου εδαφίου δεν αποτελεί ουσιαστική τύπο της διαδικασίας.

10. Μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την τελευταία δημοσίευση στον τύπο της κατά την προηγούμενη παράγραφο ανακοίνωσης, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ασκήσει ένσταση κατά της εγγραφής, επισυνάπτοντας και κάθε δικαιολογητικό που συσχετίζεται με τις αντιρρήσεις του κατά των εγγραφών στον πίνακα. Σε περίπτωση αμφισβήτησης της ιδιότητας του κυρίου ή νομέα του ακινήτου, η ένσταση είναι απαράδεκτη, αν δεν κατονομάζει τον πραγματικό κύριο ή νομέα, εφόσον την ένσταση την προβάλλει αυτός που στην κατοχή του βρίσκεται το ακίνητο.

11. Για τις ενστάσεις αποφασίζει το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο, το οποίο εγκρίνει τον οριστικό πίνακα απογραφής, ο οποίος τοιχοκολλάται και ανακοινώνεται όπως και ο αρχικός πίνακας και αποτελεί τον τίτλο βεβαίωσης της εισφοράς.

12. Για την πραγματοποίηση της κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού απαλλοτρίωσης των ακινήτων, αντί των προβλεπόμενων από τις ισχύουσες διατάξεις πράξεων αναλογισμού, συντάσσεται κτηματολόγιο και κτηματολογικός πίνακας, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ/τος 797/1971. Η διαδικασία για τη σύνταξη των στοιχείων αυτών κινείται από τον οικείο δήμο ή κοινότητα αμέσως μετά τον κατά την παρ. 3 προσδιορισμό των διανοιγόμενων, βάσει του παρόντος, αρτηριών και κοινόχρηστων χώρων. Η δαπάνη για τη σύνταξη των στοιχείων αυτών βαρύνει τον οικείο δήμο ή κοινότητα, ο οποίος αμέσως μετά την οριστικοποίηση των στοιχείων αυτών ζητεί την εκτίμηση της εκτιμητικής επιτροπής του άρθρου 15 του ν.δ/τος 797/1971 και επισπεύδει την περαιτέρω διαδικασία για τη βεβαίωση της εισφοράς και την πραγματοποίηση των απαλλοτριώσεων. Οι διατάξεις για την προσκύρωση και τακτοποίηση των οικοπέδων εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου.

13. Η εισφορά βεβαιώνεται μετά την εκτίμηση της εκτιμητικής επιτροπής και εισπράττεται υπέρ του οικείου δήμου ή κοινότητας, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την εισπραξη των εσόδων δήμων και κοινοτήτων. Εισφορά μέχρι είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές κατα-

βάλλεται από τον υπόχρεο εφάπαξ μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ειδοποίησή του για τη σχετική βεβαίωση. Εισφορά μεγαλύτερη από το ποσό αυτό καταβάλλεται σε οκτώ (8) το πολύ ίσες τριμηνιαίες δόσεις, από τις οποίες όμως καμιά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το ποσό αυτό. Μετά το δικαστικό προσδιορισμό των προσωρινών τιμών μονάδας, ο δήμος ή η κοινότητα αναπροσδιορίζει το ποσό της εισφοράς και προβαίνει σε συμπληρωματική βεβαίωση. Σε συμπληρωματικές εισπράξεις βεβαιώσεις προβαίνει ο δήμος ή η κοινότητα και σε κάθε περίπτωση που διαπιστωθεί δικαστικά διαφορά προσώπων υπόχρεων. Για την καταβολή των συμπληρωματικών βεβαιούμενων εισφορών σε δόσεις εφαρμόζεται το πιο πάνω τρίτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

14. Η εισφορά και το ποσό της κατά την παρ. 4 συμμετοχής του οικείου δήμου ή κοινότητας φέρεται στον προϋπολογισμό εσόδων του δήμου με ιδιαίτερο κωδικό αριθμό και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την καταβολή των αποζημιώσεων απαλλοτρίωσης των κοινόχρηστων χώρων, για τους οποίους έγινε ο υπολογισμός και η βεβαίωση της εισφοράς. Χρησιμοποίηση του προϊόντος εισπραξης της εισφοράς για άλλους σκοπούς συνιστά, εκτός των άλλων συνεπειών, και βαριά κατά τον Ποινικό Κώδικα παράβαση καθήκοντος για όλα τα όργανα του δήμου, αιρετά ή όχι, που συμπράττουν στην ανεπίτρεπτη χρησιμοποίηση.

15. Όταν αρχίσει η πραγματοποίηση εσόδων από την εισπραξη της εισφοράς, ο δήμος ή η κοινότητα ζητεί από το αρμόδιο δικαστήριο τον προβλεπόμενο από τις σχετικές διατάξεις προσωρινό προσδιορισμό της τιμής μονάδας και στη συνέχεια παρακαταθέτει σταδιακά και τμηματικά, ανάλογα με το διαθέσιμο προϊόν της εισφοράς, τις οικείες αποζημιώσεις για τη συντέλεση των απαλλοτριώσεων και τη διάνοιξη των κοινόχρηστων χώρων για τους οποίους προορίζεται η εισφορά.

16. Στην περίπτωση που η εισφορά προσδιορίστηκε και βεβαιώθηκε για μέρος μόνο των βασικών πλατειών και οδών μιας πολεοδομικής ενότητας, που έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με την παρ. 2, επαναλαμβάνεται η διαδικασία για τις επόμενες μερικά ή ολικά.

Άρθρο 17

Κατάθεση αποζημίωσης ρυμοτομουμένων από τρίτους

1. Επιτρέπεται ύστερα από έγκριση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου σε οποιοδήποτε πρόσωπο, σύμφωνα με τα οριζόμενα κατωτέρω, να προκαταβάλει για λογαριασμό των υποχρέων την αποζημίωση για τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης ακινήτων, που προβλέπονται από τα εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια ως κοινόχρηστοι χώροι.

2. Εάν το πρόσωπο στο οποίο επετράπη η κατάθεση της αποζημίωσης δεν καταθέσει τη σχετική αποζημίωση μέσα στην προθεσμία που τάσσεται από το οικείο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο κατά την παροχή της έγκρισης της παρ. 1, επιβάλλεται, με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, πρόστιμο μέχρι 2.000.000 δραχμές το οποίο εισπράττεται από το δήμο ή την κοινότητα.

3. Οι παρόδοι ιδιοκτήτες οι οποίοι, σύμφωνα με τις

κείμενες διατάξεις, είναι υπόχρεοι για την αποζημίωση του ρυμοτομουμένου υποχρεούνται να καταβάλουν την αποζημίωση που τους αναλογεί στο πρόσωπο που κατέθεσε την αποζημίωση για λογαριασμό τους. Με την καταβολή αυτή θεωρείται ότι οι παρόδοι εκπλήρωσαν τις υποχρεώσεις τους λόγω ρυμοτομίας.

4. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζονται η διαδικασία υποβολής της αίτησης προς το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο και τα στοιχεία που τη συνοδεύουν, ο τρόπος και η διαδικασία επιβολής και είσπραξης του προστίμου, ο τρόπος και η διαδικασία ειδοποίησης των υποχρέων παροδίων για την καταβολή στο δήμο της αποζημίωσης που τους αναλογεί, τα κριτήρια και η διαδικασία επιβολής του προστίμου το οποίο θα καταθέσει την αποζημίωση, σε περίπτωση περισσότερων ενδιαφερομένων, και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΕΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 18

Ανώτατα όρια συντελεστή δόμησης

1. Στις περιοχές που πολεοδομούνται με τις διατάξεις του ν. 1337/1983 και του παρόντος νόμου, ο συντελεστής δόμησης που καθορίζεται από την πολεοδομική μελέτη δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του 0,8.

Ο συντελεστής δόμησης για περιοχές δεύτερης κατοικίας δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του 0,4.

Ο συντελεστής δόμησης για χρήσεις που προβλέπονται από τα άρθρα 5 και 6 του π. δ/τος της 23.2/6.3.1987 (ΦΕΚ 166 Δ'), όπως ισχύει κάθε φορά ή από τα άρθρα 6 και 7 του π. δ/τος 81/1980 (ΦΕΚ 27 Α'), δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του 1,6 για χρήσεις που προβλέπονται από το άρθρο 7 του ως άνω π. δ/τος της 23.2.1987 (ΦΕΚ 166 Δ') του 1,2 και για τουριστικές δραστηριότητες του 0,6.

2. Σε κέντρα πόλεων ή πολεοδομικών ενότητων ή σε θέσεις πόλεων και οικισμών με ιδιαίτερο πολεοδομικό ενδιαφέρον, καθώς και σε ζώνες ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, η πολεοδομική μελέτη βάσει αιτιολογίας μπορεί να προβλέπει για οικοδομικά τετράγωνα ή τμήματά τους και για κτίρια ορισμένων χρήσεων αυξημένους ή μειωμένους σε σχέση με τους προβλεπόμενους από αυτή συντελεστές δόμησης. Ο καθοριζόμενος κατά την παράγραφο αυτή αυξημένος συντελεστής δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα ανώτατα όρια της προηγούμενης παραγράφου. Ο ανώτατος αυτός συντελεστής μπορεί να χρησιμοποιηθεί, εφόσον ολόκληρο το κτίριο έχει την προβλεπόμενη χρήση. Δεν επιτρέπεται αλλαγή της χρήσης κτιρίων σε άλλη χρήση για την οποία αντιστοιχεί μικρότερος συντελεστής δόμησης. Ο καθοριζόμενος μειωμένος συντελεστής δόμησης εφαρμόζεται και όταν τμήμα μόνο του κτιρίου έχει τη χρήση για την οποία καθορίστηκε ο συντελεστής αυτός.

3. Σε περιοχές επεκτάσεων του ν. 1337/1983 και του παρόντος νόμου, που προορίζονται για ανάπτυξη βιομηχανίας, βιοτεχνίας ή χονδρεμπορίου, όπως σε

ΒΙΟ.ΠΑ., ΒΙ.ΠΑ., παραγωγικά πάρκα, μπορεί να ορίζεται από την πολεοδομική μελέτη για το σύνολο της περιοχής ή τμήματά της ή και για ορισμένες χρήσεις αυξημένο ποσοστό κάλυψης, που δεν μπορεί όμως να υπερβαίνει το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του οικοπέδου. Το ποσοστό αυτό κάλυψης καθορίζεται, εφόσον επιβάλλεται για τη λειτουργικότητα των χρήσεων σε συνδυασμό με τη διαθέσιμη γη. Ο καθορισμός του αυξημένου ποσοστού κάλυψης πρέπει να αιτιολογείται από την πολεοδομική μελέτη. Δεν επιτρέπεται αλλαγή της χρήσης κτιρίων σε άλλη χρήση για την οποία ισχύει μικρότερο ποσοστό κάλυψης.

4. Σε περιοχές που πολεοδομούνται με τις διατάξεις του ν. 1337/1983, καθώς και του παρόντος νόμου, που προορίζονται για στεγαστικά προγράμματα ή προγράμματα κοινής ωφέλειας, μπορεί να καθορίζεται και δεύτερος αυξημένος συντελεστής που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος του 2,0. Ο αυξημένος αυτός συντελεστής καθορίζεται ύστερα από αιτιολογημένη εκτίμηση των πολεοδομικών και οικιστικών συνθηκών και των γενικότερων στεγαστικών αναγκών της περιοχής, από την πολεοδομική μελέτη. Οι ιδιοκτήτες των ακινήτων που βρίσκονται στα πιο πάνω τμήματα μπορεί να χρησιμοποιήσουν τη διαφορά των δύο συντελεστών μόνον αν εκχωρήσουν στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. ή τους εξουσιοδοτημένους από το Δημόσιο αρμόδιους φορείς μέρος της επιπλέον ωφέλειας που προκύπτει από τη διαφορά αυτή των δύο συντελεστών δόμησης.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις και οι όροι με τους οποίους θα μπορεί να χρησιμοποιείται η πιο πάνω διαφορά των δύο συντελεστών, τα της σχετικής διαδικασίας, τα των μεταγραφόμενων πράξεων, τα των αμοιβών συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων ή άλλων συμπραττόντων προσώπων και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Στη διαδικασία αυτή μπορεί να προβλέπονται και ο τρόπος κατάρτισης σχετικών συμβάσεων μεταξύ του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. ή των παραπάνω φορέων και των ενδιαφερομένων ιδιοκτητών για τον προσδιορισμό σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση των μεταβιβαζόμενων στο Δημόσιο ή τους άλλους φορείς ποσοστών συνιδιοκτησίας με τα αντίστοιχα τμήματα διαιρεμένης ιδιοκτησίας, ο τρόπος κατασκευής των έργων και κάθε σχετική λεπτομέρεια, η τυχόν σε χρήμα εκπλήρωση της υποχρέωσης των ιδιοκτητών και όλες οι άλλες σχετικές υποχρεώσεις. Οι πιο πάνω συμβάσεις απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου ή άλλο τέλος ή εισφορά ή κράτηση υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου, πλην Φ.Π.Α..

Άρθρο 19

Πολεοδομικές ρυθμίσεις για οικισμούς μέχρι 2.000 κατοίκους

1. Η οριοθέτηση των οικισμών με πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, οι οποίοι έχουν δημιουργηθεί μέχρι την ισχύ του ν. 1337/1983, γίνεται με τις διατάξεις του π. δ/τος της 24.4/3.5.1985 (ΦΕΚ 181 Δ'), όπως ισχύει, και τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994 (ΦΕΚ 162 Α'), όπως τροποποιείται με την παρ. 9 περίπτωση α' του άρθρου 25 του παρόντος. Το

ανωτέρω διάταγμα δεν έχει εφαρμογή για οικισμούς που δημιουργήθηκαν μετά την έναρξη εφαρμογής του παραπάνω ν. 1337/1983. Για τους ήδη οριοθετημένους οικισμούς δεν είναι επιτρεπτή η διεύρυνση των ορίων τους με νέα διοικητική πράξη.

2. Η πολεοδόμηση και επέκταση των οικισμών μέχρι 2.000 κατοίκους, που έχουν δημιουργηθεί μέχρι την ισχύ του ν. 1337/1983, γίνεται σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα της 20/30.8.1985 (ΦΕΚ 414 Δ'), όπως ισχύει, και τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994, όπως τροποποιείται με την παρ. 9 περίπτωση α' του άρθρου 25 του παρόντος. Για την επέκταση των οικισμών αυτών, απαιτείται η ύπαρξη εγκεκριμένου Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., καθώς και η έγκριση ενιαίας πολεοδομικής μελέτης, με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων, η οποία για τον υπάρχοντα οικισμό μπορεί να μην περιλαμβάνει ιδιαίτερες πολεοδομικές ρυθμίσεις.

3. Στην περιοχή μέσα στα όρια του οικισμού μπορεί να γίνει και ανεξάρτητη πολεοδομική μελέτη που μπορεί να περιορίζεται σε τμηματική πολεοδομική ρύθμιση κατά μήκος των κύριων οδικών αξόνων ή σε άλλα πολεοδομικά ενδιαφέροντα σημεία. Με τη μελέτη αυτή καθορίζονται κοινόχρηστοι, κοινωφελείς και οικοδομήσιμοι χώροι, χρήσεις γης και όροι και περιορισμοί δόμησης. Για τη μελέτη αυτή εκπονείται και εγκρίνεται ρυμοτομικό σχέδιο, κατά τις διατάξεις του ν.δ/τος της 17.7.1923 με απόφαση του νομάρχη, με την επιφύλαξη της παρ. 5 του παρόντος. Ο νομάρχης με απόφασή του μπορεί να μεταβιβάσει την αρμοδιότητά του του προηγούμενου εδαφίου στον πρόεδρο του οικείου συμβουλίου της περιοχής, εφόσον σε αυτό υπάρχει οργανωμένη υπηρεσία πολεοδομικού σχεδιασμού.

4. Για την εφαρμογή της πολεοδομικής μελέτης επέκτασης εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 1337/1983. Για περίπτωση πολεοδόμησης εντός των ορίων των οικισμών, καθώς και για περίπτωση έγκρισης ρυμοτομικού σχεδίου κατά την παράγραφο 3 του παρόντος, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 32-39 του ν.δ/τος της 17.7.1923 "περί σχεδίων πόλεων κ.λπ.". Με απόφαση του νομάρχη ή του προέδρου του συμβουλίου της περιοχής, αν έχουν μεταβιβαστεί σε αυτόν οι κατά την προηγούμενη παράγραφο αρμοδιότητες, μετά από πρόταση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, μπορεί να επιβληθεί στις ιδιοκτησίες που περιλαμβάνονται στην περιοχή εντός των ορίων του οικισμού ή της τμηματικής πολεοδομικής ρύθμισης η υποχρέωση συμμετοχής με εισφορά σε γη και σε χρήμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 20 και του άρθρου 21 του παρόντος.

5. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου αυτού μπορεί να εφαρμόζονται και στους οικισμούς που έχουν χαρακτηρισθεί ως αξιόλογοι, βάσει του άρθρου 2 παρ. 1 του π.δ/τος της 24.4/3.5.1985 (ΦΕΚ 181 Δ'), ή ως παραδοσιακοί ή υπάγονται στην κατηγορία οικισμών που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994, όπως τροποποιείται με την παρ. 9 περίπτωση α' του άρθρου 25 του παρόντος. Στις ανωτέρω περιπτώσεις η έγκριση του ρυμοτομικού σχεδίου γίνεται στους μεν αξιόλογους και παραδοσιακούς οικισμούς με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, στους δε λοιπούς οικισμούς με απόφαση του Γενικού Γραμ-

ματέα Περιφέρειας με γνώμη του Περιφερειακού Σ.Χ.Ο.Π..

6. Εκκρεμείς διαδικασίες πολεοδόμησης και επέκτασης των ως άνω οικισμών συνεχίζονται με βάση τις προϋφιστάμενες διατάξεις, εφόσον μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχει υπογραφεί σύμβαση ανάθεσης της σχετικής μελέτης.

Άρθρο 20

Εισφορά σε γη

1. Οι ιδιοκτησίες που περιλαμβάνονται σε πολεοδομούμενες για πρώτη φορά περιοχές υποχρεούνται να συμμετάσχουν με εισφορά σε γη για τη δημιουργία των απαραίτητων κοινόχρηστων χώρων και γενικά την ικανοποίηση κοινωφελών χρήσεων και σκοπών, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1337/1983, όπως συμπληρώθηκε με την περίπτωση β' της παρ. 3 του άρθρου 23 του ν. 2300/1995 (ΦΕΚ 69 Α'), με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 1647/1986 (ΦΕΚ 141 Α').

2. Κατ' εξαίρεση της παρ. 1 του παρόντος:

α) Οι ιδιοκτησίες που περιλαμβάνονται σε περιοχές δεύτερης κατοικίας του π.δ/τος της 16.8.1985 (ΦΕΚ 416 Δ'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τα άρθρα 1 και 2 του ν. 2242/1994, υποχρεούνται να συμμετάσχουν με εισφορά σε γη, σύμφωνα με τα ποσοστά που καθορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 6 του ως άνω π.δ/τος της 16.8.1985.

β) Οι ιδιοκτησίες που εντάσσονται στο πολεοδομικό σχέδιο και βρίσκονται εκτός των ορίων των οικισμών με πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, κατά το άρθρο 19 του παρόντος, είτε οι οικισμοί αυτοί περιλαμβάνονται σε Γ.Π.Σ. είτε σε Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., συμπεριλαμβανομένων των οικισμών του άρθρου 9 παρ. 1 περίπτωση α' του π.δ/τος της 20.8.1985 (ΦΕΚ 414 Δ'), υποχρεούνται να συμμετάσχουν με εισφορά σε γη ως κάτωθι:

Για τμήμα ιδιοκτησίας μέχρι 250 τ.μ., ποσοστό 5%.

Για τμήμα ιδιοκτησίας πάνω από 250 τ.μ. μέχρι 500 τ.μ., ποσοστό 10%.

Για τμήμα ιδιοκτησίας πάνω από 500 τ.μ. μέχρι 1.000 τ.μ., ποσοστό 15%.

Για τμήμα ιδιοκτησίας πάνω από 1.000 τ.μ. μέχρι 4.000 τ.μ., ποσοστό 25%.

Για τμήμα ιδιοκτησίας πάνω από 4.000 τ.μ. μέχρι 10.000 τ.μ., ποσοστό 30%.

Για τμήμα ιδιοκτησίας πάνω από 10.000 τ.μ., ποσοστό 40%.

γ) Οι ιδιοκτησίες για τις χρήσεις που αναφέρονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του από 23.2.1987 π.δ.τος (ΦΕΚ 166 Δ'), όπως ισχύει, υποχρεούνται να συμμετάσχουν με εισφορά σε γη, σύμφωνα με τα ποσοστά που καθορίζονται στην περίπτωση β' της παρ. 3 του άρθρου 23 του ν. 2300/1995 (ΦΕΚ 69 Α').

δ) Οι ιδιοκτησίες που περιλαμβάνονται σε ζώνες ενεργού πολεοδομίας και πολεοδομούνται έχουν υποχρέωση εισφοράς σε γη σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ.3.

3. Κατά τα λοιπά για την εισφορά σε γη εφαρμόζονται οι παράγραφοι 5 έως και 12 του άρθρου 8 του ν. 1337/1983, όπως ισχύουν, και συμπληρώνονται με τις επόμενες παραγράφους και το άρθρο 25 του παρόντος.

4. Στο τέλος της παρ. 7 του αυτού άρθρου 8 του

ν. 1337/1983 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

‘Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να οριστούν όροι και προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.’

5. Οι ρυθμίσεις της περίπτωσης β' της παρ. 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε ιδιοκτησίες που βρίσκονται σε οικισμούς, των οποίων η προκήρυξη ανάθεσης της μελέτης πολεοδομικής τους αρχίζει μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Δύναιται να υπαχθούν στις ρυθμίσεις περί εισφορών της παρ. 2β του παρόντος άρθρου ή στις ρυθμίσεις του άρθρου 8 παρ. 4 του ν. 1337/1983 οι ανωτέρω οικισμοί, με απόφαση του αρμόδιου οργάνου για την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης, μετά από πρόταση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

6. Για πολεοδομικές μελέτες χρήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 5, 6 και 7 του από 23.2.1987 π.δ/τος (ΦΕΚ 166 Δ'), για τις οποίες είχε γνωμοδοτήσει το οικείο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο την 12.4.1995 (ημερομηνία ισχύος του άρθρου 8 παρ. 4ζ του ν. 1337/1983, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 23 παρ. 3β του ν. 2300/1995 (ΦΕΚ 69 Α')) και δεν έχουν εγκριθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, μπορεί για τις υποχρεώσεις των ιδιοκτησιών σε εισφορά σε γη να εφαρμόζονται οι προϊσχύουσες διατάξεις, εφόσον γνωμοδοτήσει σχετικά το οικείο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο.

Άρθρο 21 Εισφορά σε χρήμα

1. Οι ιδιοκτήτες των ακινήτων, τα οποία περιλαμβάνονται σε πολεοδομούμενες για πρώτη φορά περιοχές και τα οποία διατηρούνται ή διαμορφώνονται σε νέα ακίνητα, συμμετέχουν με καταβολή χρηματικής εισφοράς στην αντιμετώπιση της δαπάνης για την κατασκευή των βασικών κοινόχρηστων πολεοδομικών έργων. Η εισφορά σε χρήμα ορίζεται σε ποσοστά επί της αξίας του ακινήτου, ως ακολούθως:

- α) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού μέχρι 500 τ.μ., ποσοστό 10% της αξίας των ακινήτων.
- β) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού πάνω από 500 τ.μ. μέχρι 1.000 τ.μ., ποσοστό 15% της αξίας των ακινήτων.
- γ) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού από 1.000 τ.μ. μέχρι 10.000 τ.μ., ποσοστό 20% της αξίας των ακινήτων.
- δ) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού πάνω από 10.000 τ.μ., ποσοστό 25% της αξίας των ακινήτων.

2. Κατ' εξαίρεση, για τους ιδιοκτήτες των ακινήτων τα οποία περιλαμβάνονται σε περιοχές επέκτασης οικισμών με πληθυσμό μέχρι 2.000 κατοίκους, κατά το άρθρο 19 του παρόντος, η εισφορά σε χρήμα υπολογίζεται κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- α) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού μέχρι 500 τ.μ., ποσοστό 5% της αξίας των ακινήτων.
- β) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού πάνω από 500 τ.μ. μέχρι 1.000 τ.μ., ποσοστό 10% της αξίας των ακινήτων.
- γ) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού από 1.000 τ.μ. μέχρι 10.000 τ.μ., ποσοστό 12% της αξίας των ακινήτων.
- δ) Για τμήμα ιδιοκτησίας εμβαδού πάνω από 10.000 τ.μ., ποσοστό 15% της αξίας των ακινήτων.

3. Για την πραγματοποίηση της εισφοράς σε χρήμα

εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 7 του άρθρου 9 του ν. 1337/1983, όπως τροποποιούνται και συμπληρώνονται με την παρ. 4 του άρθρου 25 του παρόντος. Η εισφορά μπορεί να βεβαιώνεται απευθείας από τα αρμόδια όργανα του οικείου Ο.Τ.Α. αντί της πολεοδομικής υπηρεσίας.

4. Για τις υποχρεώσεις ιδιοκτητιών σε εισφορά σε χρήμα, που οι ιδιοκτησίες περιλαμβάνονται σε περιοχές, των οποίων η πολεοδομική μελέτη έχει εγκριθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος ή εκκρεμεί η διαδικασία έγκρισής της και έχει γνωμοδοτήσει το οικείο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο ή έχει παρέλθει άπρακτη η σχετική προθεσμία, εφαρμόζονται οι εισφορές που ίσχυαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος.

Δύναιται να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου οι ανωτέρω περιοχές με απόφαση του αρμόδιου οργάνου για την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης, μετά από πρόταση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

5. Για την εισφορά σε χρήμα για τις ιδιοκτησίες που αναφέρονται στην παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 1647/1986 δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 22 Ζώνες Ειδικής Ενίσχυσης

1. Η παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως κάτωθι:

‘1. Ζώνες ειδικής ενίσχυσης (Ζ.Ε.Ε.) καθορίζονται σε πολεοδομούμενες περιοχές που ορίζονται για τον σκοπό αυτόν από Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και σε περιοχές με ήδη εγκεκριμένο πολεοδομικό σχέδιο ή περιοχές οριοθετημένων οικισμών προϋφιστάμενων του έτους 1923, με σκοπό την αναμόρφωση, την ανάπτυξη ή την ανάπτυξή τους. Οι ζώνες αυτές καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά από σχετική ενημέρωση ή πρόταση του οικείου δήμου ή κοινότητας. Ο καθορισμός αυτός μπορεί να γίνει και με την πολεοδομική μελέτη.’

2. Με το προεδρικό διάταγμα με το οποίο καθορίζεται Ζ.Ε.Ε. μπορεί να ορίζεται για τη ζώνη αυτή συντελεστής δόμησης μεγαλύτερος από τον προβλεπόμενο στην πολεοδομική ενότητα, ανάλογα με τη χρήση του κτιρίου, χωρίς όμως υπέρβαση των ανώτατων ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 18 παρ. 1 του παρόντος νόμου. Αν η Ζ.Ε.Ε. καθορίζεται με την πολεοδομική μελέτη, ο αυξημένος αυτός συντελεστής δόμησης ορίζεται με τη μελέτη αυτήν. Σε περίπτωση αυξημένου συντελεστή κατά την παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα αναφερόμενα στα τέταρτο και πέμπτο εδάφια της παρ. 2 του άρθρου 18 του παρόντος.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται κατά τη διαδικασία της παρ. 1, μπορεί να προβλέπονται ειδικότερα μέτρα οικονομικής ενίσχυσης που ισχύουν στην καθοριζόμενη ζώνη, όπως επιδότηση στεγαστικών δανείων, οικονομική ενίσχυση του οικείου οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλου αρμόδιου φορέα για την εκτέλεση των βασικών έργων στους κοινόχρηστους χώρους, καθώς και έργων ανάπτυξης ή οικιστικής ανάπτυξης, επιδότηση συμβάσεων που συνάπτει ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλος αρμόδιος φο-

ρέας με τρίτους για την εκτέλεση των παραπάνω έργων και καθορίζονται οι προϋποθέσεις εφαρμογής των μέτρων αυτών. Τα μέτρα αυτά μπορεί να προβλέπονται και με το διάταγμα, με το οποίο καθορίζεται η Ζ.Ε.Ε.. Αν μεταξύ των μέτρων περιλαμβάνεται η επιδότηση δανείων, το διάταγμα εκδίδεται με πρόταση και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

4. Οι παράγραφοι 1 έως 3 του παρόντος άρθρου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις καθοριζόμενες κατά το άρθρο 11 παρ. 5 του ν. 1337/1983 ζώνες ειδικών κινήτρων (Ζ.Ε.Κ.).

Άρθρο 23

Ρυθμίσεις σε ζώνες ενεργού πολεοδομίας και αστικού αναδοσμού

1. Οι παράγραφοι 1 - 4 του άρθρου 10 του ν. 1337/1983 αντικαθίστανται ως ακολούθως:

“1. Οι ζώνες ενεργού πολεοδομίας (Ζ.Ε.Π.) και αστικού αναδοσμού (Ζ.Α.Α.) περιλαμβάνονται πάντοτε μέσα στην περιοχή Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. και καθορίζονται με τη διοικητική πράξη έγκρισης των σχεδίων αυτών. Σε περίπτωση μη καθορισμού με την πράξη αυτή ως Ζ.Ε.Π. ή Ζ.Α.Α., ο καθορισμός αυτός μπορεί να γίνει με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά γνώμη των οικείων δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων ή με το προεδρικό διάταγμα έγκρισης της πολεοδομικής μελέτης.

2. Η κίνηση της διαδικασίας για τον καθορισμό περιοχής ως Ζ.Ε.Π. ή Ζ.Α.Α. μπορεί να γίνει είτε με πρωτοβουλία του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων είτε με πρόταση των οικείων δήμων ή κοινοτήτων ή των ανάδοχων φορέων της παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 947/1979, όπως η παράγραφος αυτή αντικαθίσταται με το β' εδάφιο της παρ. 5 του παρόντος άρθρου.

3. Η διαδικασία αυτή καθορισμού της περιοχής ως Ζ.Ε.Π. ή Ζ.Α.Α. μπορεί να αρχίσει μαζί με την εκπόνηση του Γ.Π.Σ. ή του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. ή και μεταγενέστερα. Στην πρώτη περίπτωση το περίγραμμα της Ζ.Ε.Π. ή της Ζ.Α.Α. συμπεριλαμβάνεται στην πρόταση του Γ.Π.Σ. ή του Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π..

4. Η ανάπτυξη, ανάπλαση ή αναμόρφωση περιοχής με ενεργό πολεοδομία ή αστικό αναδοσμό γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 23-34 και 35-50 αντίστοιχα του ν. 947/1979 “περί οικιστικών περιοχών”. Όπου στις διατάξεις αυτές μνημονεύεται προεδρικό διάταγμα για το χαρακτηρισμό περιοχής ως οικιστικής, νοείται, για την εφαρμογή του άρθρου αυτού, η διοικητική πράξη που χαρακτηρίζει την περιοχή ως Ζ.Ε.Π. ή Ζ.Α.Α., σύμφωνα με την παρ. 1 του παρόντος. Στις Ζ.Ε.Π. και Ζ.Α.Α. εφαρμόζονται επίσης και οι διατάξεις των άρθρων 55 και 59 του ν. 947/1979.”

2. α) Το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 10 του ν. 1337/1983 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“5. Οι διατάξεις των άρθρων 23-34 και 35-50 του ν. 947/1979 μπορεί να εφαρμόζονται και χωρίς την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων ή κανονιστικών πράξεων που προβλέπονται σε αυτές.”

β) Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου αυτής καταργείται.

3. Η παρ. 7 του άρθρου 10 του ν. 1337/1983, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8 του ν. 1512/1985, αντικαθίσταται ως εξής:

“7. Το ποσοστό των κοινόχρηστων και κοινωφελών χώρων καθορίζεται με τη σύμβαση ανάθεσης των έργων της Ζ.Ε.Π. και δεν μπορεί να είναι μικρότερο του τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) της έκτασης. Το ως άνω ποσοστό εξασφαλίζει ο ανάδοχος φορέας και καλύπτει την κατά το άρθρο 8 του παρόντος νόμου υποχρέωσή του εισφοράς σε γη. Η εισφορά σε γη για τις ιδιοκτησίες που περιλαμβάνονται σε Ζ.Α.Α. ορίζεται σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 8.”

4. Για το ύψος της εισφοράς σε χρήμα των ιδιοκτησιών που περιλαμβάνονται στις Ζ.Ε.Π. και Ζ.Α.Α. εφαρμόζεται το άρθρο 21 του νόμου αυτού. Είναι δυνατός ο συμψηφισμός των υποχρεώσεων σε χρήμα με τις υποχρεώσεις του ανάδοχου φορέα εκτέλεσης των έργων υποδομής κατά τα οριζόμενα στη σχετική σύμβαση ανάθεσης του έργου της Ζ.Ε.Π. ή Ζ.Α.Α..

5. Οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 25 του ν. 947/1979 εξακολουθούν να ισχύουν, όπως επανήλθαν σε ισχύ μετά την κατάργηση των παρ. 8 και 9 του άρθρου 10 του ν. 1337/1983 με την παρ. 6 του άρθρου 98 του ν. 1892/1990. Η παρ. 1 του άρθρου 27 του ως άνω ν. 947/1979, όπως είχε αντικατασταθεί με την παρ. 10 του άρθρου 10 του ως άνω ν. 1337/1983 και όπως επανήλθε σε ισχύ μετά την κατάργηση της τελευταίας αυτής παραγράφου με την ως άνω παρ. 6 του άρθρου 98 του ως άνω ν. 1892/1990, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“1. Η διαχείριση του προγράμματος που προβλέπει το άρθρο 23 του παρόντος νόμου μπορεί να αναλαμβάνεται από το δήμο ή την κοινότητα ή δημοτικές ή κοινοτικές επιχειρήσεις ή τη Δ.Ε.Π.Ο.Σ. μαζί ή χωριστά ή να ανατίθεται σε εταιρία μικτής οικονομίας ή ανώνυμη εταιρία ή εταιρία περιορισμένης ευθύνης του άρθρου 25 ή 24 αντίστοιχα.”

Άρθρο 24

Περιοχές ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.Π.Ο.)

1. Εδαφική έκταση, που βρίσκεται εκτός σχεδίου πόλεως και εκτός οικισμών προ του 1923, καθώς και εκτός οικισμών μέχρι 2.000 κατοίκους κατά το άρθρο 19 του παρόντος, η οποία ανήκει κατά κυριότητα σε ένα ή περισσότερα εξ αδιαίρετου φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου και περιλαμβάνεται στα όρια Γ.Π.Σ. εγκεκριμένου με βάση το άρθρο 4 του παρόντος νόμου ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., μπορεί να καθορίζεται ως περιοχή ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδόμησης (Π.Ε.Ρ.Π.Ο.) προς εξυπηρέτηση μιας ή περισσότερων κατηγοριών χρήσεων γης, όπως αυτές καθορίζονται με το π.δ. από 23.2.1987 (ΦΕΚ 166 Δ') με εξαίρεση τις χρήσεις του άρθρου 6 αυτού, όπως ισχύει, ή προς εξυπηρέτηση της δεύτερης κατοικίας του π.δ./τος της 16.8.1985 (ΦΕΚ 416 Δ'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το ν. 2242/1994 (ΦΕΚ 162 Α') και να πολεοδομείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Η εδαφική έκταση που καθορίζεται ως Π.Ε.Ρ.Π.Ο. πρέπει να είναι ενιαία, να έχει ελάχιστη επιφάνεια εκατό

(100) στρέμματα και να μπορεί να αποτελέσει μία τουλάχιστον πολεοδομική ενότητα. Η έκταση που διακόπτεται από τυχόν υφιστάμενες εντός αυτής εγκεκριμένες οδούς (εθνικές - επαρχιακές, δημοτικές ή κοινοτικές) δεν θεωρείται ενιαία. Εάν εντός της έκτασης υπάρχουν ρέματα, καθώς και εκτάσεις που σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία απαγορεύεται να χρησιμοποιηθούν για οικιστικούς σκοπούς (δασικές εκτάσεις, αρχαιολογικοί χώροι, βιότοποι κ.λπ.), η επιφάνεια των εκτάσεων αυτών δεν συνυπολογίζεται στην επιφάνεια της εδαφικής έκτασης που καθορίζεται ως Π.Ε.Ρ.Π.Ο., οι εκτάσεις δε αυτές παραμένουν εκτός σχεδίου. Εάν εντός της έκτασης υπάρχουν μη εγκεκριμένες οδοί, η επιφάνεια αυτών επίσης δεν συνυπολογίζεται στην επιφάνεια της εδαφικής έκτασης που καθορίζεται ως Π.Ε.Ρ.Π.Ο..

3. Για τον καθορισμό Π.Ε.Ρ.Π.Ο. μέχρι την έγκριση του κατά τα ανωτέρω Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π., απαιτείται η προηγούμενη σύνταξη και έγκριση γενικών κατευθύνσεων ειδικά ρυθμιζόμενης πολεοδομικής δραστηριότητας ιδιοκτητών γης, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 4 του παρόντος, οι οποίες καλύπτουν τουλάχιστον την περιφέρεια ενός νομού ή νομαρχιακού διαμερισματος. Οι κατευθύνσεις αυτές εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου και του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος.

Η γνώμη του νομαρχιακού συμβουλίου εκδίδεται και κοινοποιείται στο Υπουργείο σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τότε που περιέρχεται στο συμβούλιο η πρόταση γενικών κατευθύνσεων. Εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή, δύναται να εγκρίνονται γενικές κατευθύνσεις και χωρίς τη γνώμη του νομαρχιακού συμβουλίου.

Ειδικά για τις περιοχές των ρυθμιστικών σχεδίων Αθήνας και Θεσσαλονίκης, αντί για τη γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, γνωμοδοτεί η Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Αθήνας ή Θεσσαλονίκης, αντίστοιχα.

4. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο γενικές κατευθύνσεις περιέχουν τουλάχιστον σχεδιάγραμμα με την οριοθέτηση των περιοχών που επιτρέπεται καταρχήν να καθοριστούν ως οικιστικά κατάλληλες για Π.Ε.Ρ.Π.Ο., το μέγιστο επιτρεπόμενο εμβαδόν εδαφικών εκτάσεων που, μέσα στα όρια των παραπάνω περιοχών, μπορούν να καθοριστούν ως Π.Ε.Ρ.Π.Ο. και να πολεοδομηθούν με βάση το παρόν άρθρο, καθώς και χρονοδιάγραμμα πολεοδόμησης, το οποίο καλύπτει διάστημα δέκα (10) ετών και ορίζει το μέγιστο εμβαδόν εδαφικών εκτάσεων που επιτρέπεται να πολεοδομούνται ως Π.Ε.Ρ.Π.Ο. ανά πενταετία. Τα στοιχεία αυτά προσδιορίζονται, ύστερα από μελέτη, με βάση τον οικιστικό ιστό του νομού, τις προοπτικές δημογραφικής εξέλιξης και γενικότερης ανάπτυξης του, τη διάταξη των λοιπών, παραγωγικών και μη, δραστηριοτήτων στον ευρύτερο χώρο, τις περιβαλλοντικές και εδαφομορφολογικές συνθήκες, τα συστήματα επικοινωνίας, την ισορροπία των χρήσεων γης και ιδίως τα ανώτατα όρια δυνατής ανάπτυξης των περιοχών χωρίς αλλοίωση της φυσιογνωμίας της περιοχής ή υποβάθμιση της ποιότητας ζωής (όρια κορεσμού). Ειδικά για καθορισμό περιοχών δεύτερης κατοικίας έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 2242/1994.

5. Η πολεοδόμηση των Π.Ε.Ρ.Π.Ο. γίνεται με βάση πολεοδομική μελέτη, η οποία εκπονείται με πρωτοβουλία των προσώπων της παρ. 1. Η πολεοδομική μελέτη εγκρίνεται και τροποποιείται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος και γνώμη του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, η οποία εκδίδεται και κοινοποιείται στο Υπουργείο σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τότε που περιέρχεται στο δήμο ή κοινότητα η σχετική μελέτη. Εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αυτή, δύναται να εγκρίνεται η πολεοδομική μελέτη χωρίς τη γνώμη του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Η πολεοδομική μελέτη συνοδεύεται από πολεοδομικό σχέδιο συντασσόμενο σε οριζοντιογραφικό και υψομετρικό τοπογραφικό διάγραμμα και έχει τις συνέπειες έγκρισης σχεδίου πόλεως κατά τις διατάξεις του ν.δ/τος της 17.7.1923. Τροποποίηση της πολεοδομικής μελέτης είναι δυνατή μετά πάροδο διετίας τουλάχιστον, χωρίς αύξηση του καθορισθέντα με αυτήν συντελεστή δόμησης.

Η πολεοδομική μελέτη συντάσσεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές που θα ορισθούν με την παρ. 12 του παρόντος και περιέχει ιδίως: α) τις χρήσεις γης και τις τυχόν πρόσθετες απαγορεύσεις ή υποχρεώσεις, β) τα διαγράμματα των δικτύων υποδομής, γ) τους κοινόχρηστους και κοινωφελείς χώρους που πρέπει να ανέρονται σε ποσοστό τουλάχιστον 40% της συνολικής έκτασης της Π.Ε.Ρ.Π.Ο. και δ) τους γενικούς και ειδικούς όρους και περιορισμούς δόμησης, οι οποίοι μπορεί να ορίζονται ανά οικοδομικό τετράγωνο ή τμήμα οικοδομικού τετραγώνου, εφόσον αυτό επιβάλλεται από τη διαμόρφωση του εδάφους ή την ανάγκη προστασίας του φυσικού ή πολιτιστικού περιβάλλοντος ή άλλες ειδικές πολεοδομικές ανάγκες. Ο καθοριζόμενος μέσος συντελεστής δόμησης στο σύνολο των οικοδομήσιμων χώρων της Π.Ε.Ρ.Π.Ο. δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 0,6 και ειδικά για περιοχές παραθεριστικής κατοικίας το 0,4. Εν πάση περιπτώσει ο συντελεστής δόμησης κάθε οικοδομήσιμου χώρου δεν μπορεί να υπερβαίνει το 0,8 και ειδικά για περιοχές δεύτερης κατοικίας το 0,6.

6. Για την πολεοδόμηση των Π.Ε.Ρ.Π.Ο. απαιτείται προηγουμένως η χορήγηση βεβαίωσης από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ότι η συγκεκριμένη έκταση βρίσκεται εντός των κατά την παρ. 1 Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. ή του κατά την παρ. 4 σχεδίου γενικών κατευθύνσεων και πληροί τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου. Το χρονικό διάστημα μεταξύ της ανωτέρω βεβαίωσης και της έγκρισης της πολεοδομικής μελέτης δεν δύναται να είναι μεγαλύτερο της τριετίας. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων δύναται να καθορίζονται τα αναγκαία δικαιολογητικά που απαιτούνται για τη χορήγηση της σχετικής βεβαίωσης, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

7. Προϋπόθεση για την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης αποτελεί η υποχρέωση των ιδιοκτητών της εδαφικής έκτασης που πολεοδομείται ως Π.Ε.Ρ.Π.Ο. να καταβάλουν στο Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. ειδική χρηματική εισφορά ίση με το δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας της προς

πολεοδόμηση έκτασης και η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 20.000.000 δραχμών, αναπροσαρμόζομένων ανά διετία με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Η ειδική εισφορά αποτελεί έσοδο του Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ., δεν επιστρέφεται (εν όλω ή εν μέρει) σε περίπτωση μη εξάντλησης του καθοριζόμενου με την πολεοδομική μελέτη συντελεστή δόμησης και δεν οφείλεται εκ νέου σε περίπτωση τροποποίησης της πολεοδομικής μελέτης.

8. Η ειδική χρηματική εισφορά υπολογίζεται με βάση την αγοραία αξία γης κατά το χρόνο της κατά την παρ. 6 χορήγησης βεβαίωσης. Η εκτίμηση της αγοραίας αξίας γης ανεξάρτητα από το ύψος αυτής γίνεται:

α) για τις περιοχές που καλύπτονται από το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού των ακινήτων, σύμφωνα με τον τρόπο του συστήματος αυτού, της αξίας γης λαμβανομένης από τους σχετικούς πίνακες του Υπουργείου Οικονομικών,

β) για τις λοιπές περιοχές, από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες της περιοχής, σύμφωνα με τις διατάξεις περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων, που εφαρμόζονται κατόπιν αιτήσεως του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Η εκτίμηση γίνεται από τον αρμόδιο ελεγκτή και θεωρείται από τον οικονομικό έφορο.

Η κατά τα ανωτέρω εκτιμηθείσα αγοραία αξία είναι ανακινώσιμη σε τρίτους, μπορεί δε να τύχει και δημοσιότητας. Η εκτίμηση πρέπει να έχει γίνει σε χρόνο όχι μεγαλύτερο των έξι (6) μηνών προ της έγκρισης της πολεοδομικής μελέτης.

9. Το 20% του συνόλου της ειδικής εισφοράς χρήματος καταβάλλεται από τον αιτούντα στο Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. προ της υπογραφής από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων του σχεδίου προεδρικού διατάγματος έγκρισης πολεοδομικής μελέτης. Ομοίως προ της υπογραφής του ως άνω σχεδίου προεδρικού διατάγματος κατατίθεται από τον αιτούντα στο Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ. εγγυητική επιστολή μιας των αναγνωρισμένων τραπεζών της χώρας ίση με το υπόλοιπο 80% της εισφοράς. Το υπόλοιπο αυτό πρέπει να καταβληθεί το αργότερο εντός διετίας στο Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ., το οποίο και επιστρέφει την εγγυητική επιστολή. Αλλιώς, μετά την πάροδο της διετίας, η εγγυητική επιστολή καταπίπτει οριστικά υπέρ του Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ., χωρίς οποιαδήποτε οικονομική ή άλλη διεκδίκηση του αιτούντος εκ μέρους του Δημοσίου.

10. Από την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης οι κοινόχρηστοι χώροι θεωρούνται ότι περιέρχονται σε κοινή χρήση, είτε γίνεται παραίτηση των κατά την παρ. 1 προσώπων από την κυριότητα, νομή και κατοχή των κοινόχρηστων χώρων είτε όχι. Η έγκριση της πολεοδομικής μελέτης έχει ως αναγκαίο, κατ' αμύχνητο τεκμήριο, επακολούθημα την κατά την ελεύθερη βούληση αυτών παραίτησή τους από την κυριότητα, νομή και κατοχή των κοινόχρηστων χώρων.

11. Η εφαρμογή της πολεοδομικής μελέτης γίνεται με πρωτοβουλία και ευθύνη των προσώπων της πιο πάνω παρ. 1 του παρόντος και τον έλεγχο της αρμόδιας κατά τόπο πολεοδομικής υπηρεσίας κατά τις κείμενες διατάξεις. Αμέσως μετά την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης, ο ιδιοκτήτης της έκτασης προβαίνει στην εκτέλεση των έργων διαμόρφωσης του χώρου, καθώς

και στην εκτέλεση των έργων υποδομής, όπως αυτά προβλέπονται από την πολεοδομική μελέτη. Στη συνέχεια προβαίνει στη σύνταξη των κτιριακών μελετών και την εκτέλεση των οικοδομικών έργων στους διαμορφούμενους οικοδομήσιμους χώρους, σύμφωνα με την πολεοδομική μελέτη. Διατάξεις που προβλέπουν την υποχρέωση εισφοράς σε γη και σε χρήμα δεν έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις πολεοδόμησης με βάση το παρόν άρθρο.

12. Η δαπάνη της μελέτης κατασκευής και εκτέλεσης των έργων υποδομής της Π.Ε.Ρ.Π.Ο. βαρύνει τα πρόσωπα της πιο πάνω παρ. 1 του άρθρου αυτού. Η εκτέλεση των βασικών κοινόχρηστων έργων υποδομής από τους ενδιαφερομένους μπορεί:

α) να ανατεθεί μετά από συμφωνία στους αρμόδιους οργανισμούς (Ο.Τ.Ε., Δ.Ε.Η., Ε.Υ.Δ.Α.Π. κ.λπ.),

β) να αναληφθεί από τους ενδιαφερομένους μετά από θεώρηση των σχετικών μελετών από τους αρμόδιους οργανισμούς,

γ) να αναληφθεί από τους ενδιαφερομένους με βάση προδιαγραφές που θα τους παραδοθούν από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και που έχουν συνταχθεί από τους οικείους οργανισμούς (Ο.Τ.Ε., Δ.Ε.Η., Ε.Υ.Δ.Α.Π.), προκειμένου βάσει αυτών να εκτελεστούν τα αντίστοιχα έργα υποδομής.

13. Από τη χορήγηση της κατά την παρ. 6 βεβαίωσης, η προς τρίτους μεταβίβαση της κυριότητας οικοδομημάτων ή μη τμημάτων ή κτιρίων ή διαιρεμένης ιδιοκτησίας μέσα στις οικείες εκτάσεις της Π.Ε.Ρ.Π.Ο. επιτρέπεται μόνο μετά την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης και την ολοκλήρωση των βασικών κοινόχρηστων έργων υποδομής (ύδρευσης, αποχέτευσης, ηλεκτρικής ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, φυσικού αερίου πόλης, εφόσον υπάρχει στην περιοχή).

Η ολοκλήρωση των έργων αυτών πιστοποιείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά από εισήγηση της αρμόδιας διεύθυνσης για την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης, η οποία αναφέρεται υποχρεωτικά στο σχετικό συμβόλαιο μεταβίβασης.

Στους παραβάτες των διατάξεων της παραγράφου αυτής και ειδικότερα στους δικαιοπράκτουντες, στους συντάσσοντες τεχνικά σχέδια, στους μεσίτες, στους συμβολαιογράφους που συντάσσουν συμβόλαια κατά παράβαση της διάταξης αυτής, στους δικηγόρους που παρίστανται και στους υποθηκοφύλακες που μεταγράφουν τέτοια συμβόλαια, επιβάλλεται διοικητική ποινή προστίμου υπέρ του Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.. Το πρόστιμο αυτό ορίζεται για το καθένα από τα ανωτέρω πρόσωπα ίσο με την αξία της συνολικής επιφάνειας της έκτασης της οποίας εγκρίνεται η πολεοδομική μελέτη, υπολογίζεται προς 10.000 δρχ. ανά τετραγωνικό μέτρο γης και δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Με ανάλογη απόφαση καθορίζεται η διαδικασία και ο τρόπος επιβολής, είσπραξης και απόδοσης του προστίμου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

14. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι προδιαγραφές εκπόνησης των κατά τις παρ. 2 και 3 γενικών

κατευθύνσεων, οι ειδικές προδιαγραφές εκπόνησης της πολεοδομικής μελέτης της Π.Ε.Ρ.Π.Ο. και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

15. Σε περίπτωση εκτάσεων επιφάνειας μεγαλύτερης ή ίσης των διακοσίων (200) στρεμμάτων, είναι δυνατόν να προβλέπεται στην οικεία πολεοδομική μελέτη και να αναφέρεται στη σχετική πράξη έγκρισής της ο χρόνος ολοκλήρωσης των βασικών κοινόχρηστων έργων υποδομής κατά φάσεις, που αντιστοιχούν σε τμήματα έκτασης επιφάνειας ίσης ή μεγαλύτερης των εκατό (100) στρεμμάτων έκαστο. Στην περίπτωση αυτήν οι διατάξεις της παρ. 13 ισχύουν για κάθε φάση χωριστά.

16. Εκκρεμείς διαδικασίες για την πολεοδόμηση εκτάσεων με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1947/1991 συνεχίζονται με βάση τις προϊσχύουσες διατάξεις, αν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχει υποβληθεί στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων φάκελος με τα δικαιολογητικά για την έκδοση απόφασης οικιστικής καταλληλότητας της έκτασης.

Εκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης πολεοδομικής μελέτης σε εκτάσεις για τις οποίες έχει εκδοθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος απόφαση οικιστικής καταλληλότητας, σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 1947/1991, συνεχίζονται με τις προϊσχύουσες διατάξεις για μία διετία από τη δημοσίευση του παρόντος.

17. Τα άρθρα 69 μέχρι 75 του ν. 1892/1990 και 28 και 29 του ν. 1947/1991, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, καταργούνται.

18. Για τη χωροθέτηση εκτάσεων των οικοδομικών συνεταιρισμών έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των παρ. 3 και 4 του παρόντος. Εκκρεμείς διαδικασίες χωροθέτησης εκτάσεων οικοδομικών συνεταιρισμών συνεχίζονται με τις προϊσχύουσες διατάξεις, εφόσον μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος έχει υποβληθεί στις αρμόδιες διευθύνσεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων φάκελος για αποδοχή της κατά το άρθρο 4 παρ. 11 του π.δ/τος 93/1987 (ΦΕΚ 52 Α'), έκθεσης σκοπιμότητας. Για την πολεοδόμηση των εκτάσεων αυτών εφαρμόζονται οι διατάξεις που τους διέπουν.

Άρθρο 25

Τροποποιούμενες - Καταργούμενες διατάξεις

1. Η παρ. 6 του άρθρου 6 του ν. 1337/1983, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το άρθρο 8 του ν. 1512/1983, καταργείται.

2. Η παρ. 7 του άρθρου 7 του ν. 1337/1983, όπως συμπληρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α'), καταργείται.

3. Στο τέλος του άρθρου 8 του ν. 1337/1983 προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής:

“13. Στις περιπτώσεις κατάτμησης οικοπέδων μετά την έγκριση της πολεοδομικής μελέτης και πριν την κύρωση της πράξης εφαρμογής, επιβάλλεται, πέρα από τα ελάχιστα όρια εμβαδού και διαστάσεων, η εξασφάλιση στη μεταβιβαζόμενη και στην εναπομένονσα έκταση του αναλογούντος σε κάθε τμήμα ποσοστού της εισφοράς σε γη που υποβάλλεται βάσει των διατάξεων του άρθρου αυτού. Κάθε δικαιοπραξία (εν ζωή ή αιτία θανάτου) που έχει αναμενόμενη μεταβίβαση περιόχουσας κατά παράβαση

των ανωτέρω είναι αυτοδικαίως και εξ υπαρχής άκυρη.”

4. α) Καταργείται η παράγραφος 3 του άρθρου 9 του ν. 1337/1983 και η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αριθμείται ως 3. Το πρώτο εδάφιο της νέας παραγράφου 3 αντικαθίσταται ως εξής:

“3. Η εισφορά σε χρήμα υπολογίζεται στο εμβαδόν της ιδιοκτησίας, όπως αυτή διαμορφώνεται με την πράξη εφαρμογής και στην οικοπεδική αξία που έχει κάθε ιδιοκτησία κατά το χρόνο κύρωσης της πράξης εφαρμογής.”

β) Οι παρ. 5 και 6 του ίδιου άρθρου 9 του ν. 1337/1983 αριθμούνται ως 4 και 5 και προστίθεται νέα παράγραφος 6 ως εξής:

“6. Οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου δεν απαλλάσσονται της εισφοράς σε χρήμα για τους προβλεπόμενους από την πολεοδομική μελέτη κοινωφελείς χώρους αρμοδιότητάς τους. Η καταβολή της εισφοράς αυτής γίνεται μετά την απόκτηση του χώρου από το φορέα, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.”

5. Μέχρι την έγκριση Γ.Π.Σ. ή Σ.Χ.Ο.Ο.Α.Π. κατά τον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 1337/1983.

6. Η παρ. 4 του άρθρου 14 του ν.δ/τος της 17.7/16.8.1923 δεν έχει εφαρμογή σε οικισμούς, των οποίων τα όρια προσδιορίστηκαν κατ'εφαρμογή του από 24.4/3.5.1985 π.δ/τος (ΦΕΚ 181 Δ').

7. Η παρ. 3 του άρθρου 33 του ν. 1337/1983 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

“3. Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να μεταβιβαστούν στους δήμους και τις κοινότητες που αποδεδειγμένα διαθέτουν οργανωμένη υπηρεσία πολεοδομικού σχεδιασμού όλες οι αρμοδιότητες που αφορούν την υλοποίηση και εξειδίκευση των στόχων και κατευθύνσεων του γενικού πολεοδομικού σχεδίου και κυρίως η εκπόνηση και έγκριση της πολεοδομικής μελέτης και ο καθορισμός των χρήσεων γης και των όρων και περιορισμών δόμησης. Η έγκριση και ο καθορισμός αυτός γίνεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με τις σμικρύνσεις των σχετικών διαγραμμάτων με παραγγελία του δημάρχου ή του προέδρου της κοινότητας. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για τη διαπίστωση, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, της ύπαρξης της οργανωμένης υπηρεσίας πολεοδομικού σχεδιασμού.”

8. Οι διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 43 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει, καθώς και όλες οι διατάξεις του ν. 1337/1983 που αναφέρονται σε διάκριση πυκνοδομημένων, αραιοδομημένων και αδόμητων περιοχών, εφαρμόζονται μόνο σε εκκρεμείς διαδικασίες πολεοδόμησης, που διέπονται από τον παραπάνω νόμο 1337/1983. Επίσης, εφαρμόζονται μόνο σε εκκρεμείς διαδικασίες πολεοδόμησης οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 της παρ. 7 του άρθρου 6, των παρ. 1 και 2 του άρθρου 8, των παρ. 1 και 2 του άρθρου 9 και του άρθρου 13 του ν. 1337/1983, όπως ισχύουν.

9. α. Οι ρυθμίσεις που προβλέπονται από την παρ.

¹ του άρθρου 3 του ν. 2242/1994 γίνονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, μετά από γνώμη του Περιφερειακού Σ.Χ.Ο.Π..

Εκκρεμείς διαδικασίες για ρυθμίσεις κατά τα ανωτέρω συνεχίζονται με τις προϊσχύουσες διατάξεις, εφόσον κατά τη δημοσίευση του παρόντος έχει γνωμοδοτήσει γι' αυτές το Κεντρικό Σ.Χ.Ο.Π..

β. Ειδικά ο καθορισμός των ορίων και των όρων και περιορισμών δόμησης, καθώς και η έγκριση ή τροποποίηση σχεδίων πόλεων και πολεοδομικών μελετών χαρακτηριζομένων ως παραδοσιακών, γίνεται με προεδρικό διάταγμα, κατόπιν προτάσεως του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μετά από γνωμοδότηση του Κεντρικού Σ.Χ.Ο.Π.. Προκειμένου για παραδοσιακούς οικισμούς περιοχών αρμοδιότητας Υπουργών Μακεδονίας - Θράκης και Αιγαίου, οι ανωτέρω ρυθμίσεις ασκούνται από τους Υπουργούς αυτούς, αντίστοιχα. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 26

Κωδικοποίηση πολεοδομικής νομοθεσίας

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, μπορεί να συσταθεί στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή της οποίας τα μέλη δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν τα εννέα, για τη σύνταξη κώδικα χωροταξίας και πολεοδομίας. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται το ποσό και ο τρόπος καταβολής της αποζημίωσης των μελών της επιτροπής, των ειδικών εισηγητών που τυχόν ορίζονται σύμφωνα με την παρ. 2 και των γραμματέων και ρυθμίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια.

2. Η επιτροπή που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο συγκροτείται από δικαστικούς λειτουργούς, καθηγητές ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και δημοσίους υπαλλήλους, εν ενεργεία και συνταξιούχους, καθώς και από ιδιώτες επιστήμονες ειδικευμένους σε θέματα της πολεοδομίας. Ο πρόεδρος και τα μέλη της επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, με την οποία και τάσσεται ο χρόνος περάτωσης του έργου της. Με την ίδια απόφαση ορίζονται έως τρεις υπάλληλοι του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, οι οποίοι ασκούν καθήκοντα γραμματέα της επιτροπής. Με την απόφαση αυτή μπορεί επίσης να οριστούν ως ειδικοί εισηγητές έως τρεις υπάλληλοι του παραπάνω Υπουργείου κατηγορίας ΠΕ.

3. Ο κατά την παρ. 1 κώδικας θα περιλαμβάνει τις ισχύουσες διατάξεις νόμων και κανονιστικών πράξεων, που αφορούν τα ρυθμιστικά σχέδια, τον πολεοδομικό σχεδιασμό, την ανάπτυξη, επέκταση, ανάπλαση και διαμόρφωση των οικισμών, την εφαρμογή των ρυμοτομικών σχεδίων και πολεοδομικών μελετών, τους γενικούς κανόνες δόμησης εντός και εκτός σχεδίου και οικισμών, τη διαδικασία απαλλοτρίωσης, τακτοποίησης και προσκύρωσης ακινήτων και έκδοσης οικοδομικών αδειών, την αυθαίρετη δόμηση, τη μεταφορά συντελεστή και κάθε άλλη διάταξη που εντάσσεται στη βασική πολεοδομική νομοθεσία.

Κατά τη σύνταξη του κώδικα, επιτρέπεται η κατάργηση

διατάξεων που κρίνονται ατελέσφορες για την επίτευξη πρακτικών αποτελεσμάτων, η απόλειψη διατάξεων που έχουν καταργηθεί σωτηρώς, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων που δεν έχουν πλέον πεδίο εφαρμογής, η προσαρμογή διατάξεων προς το ισχύον Σύνταγμα, η αναδιατύπωση διατάξεων χάριν απλουστεύσεως ή άρσεως ερμηνευτικών αμφιβολιών ή συσχετισμού προς παρεμφερείς διατάξεις, ο καθορισμός των αρμόδιων οργάνων σε συνάρτηση με το υφιστάμενο οργανωτικό σχήμα των κεντρικών και αποκεντρωμένων υπηρεσιών και των οργάνων της αυτοδιοίκησης, η ενοποίηση και η αναδιάρθρωση νομοθετημάτων, η μεταγλώττιση του κειμένου στη δημοτική και κάθε άλλη μεταβολή απαραίτητη για την ενότητα της ρυθμίσεως.

Ο κώδικας επιτρέπεται να περιέχει εξουσιοδοτήσεις για τη μεταγενέστερη τροποποίηση συγκεκριμένων τμημάτων αυτού με προεδρικό διάταγμα ή άλλη κανονιστική πράξη.

4. Ο κώδικας χωροταξίας και πολεοδομίας, που θα καταρτισθεί κατά τις προηγούμενες παραγράφους, θα υποβληθεί στην Ολομέλεια της Βουλής προς κύρωση κατά τη διαδικασία του άρθρου 75 παρ. 6 του Συντάγματος.

Άρθρο 27

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου, από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, το τμήμα της Σύμβασης, αποτελούμενο από τα τέσσερα πρώτα άρθρα αυτής, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16.4.1989 μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου αφ' ενός και της Ανώνυμης Εταιρείας Μικτής Οικονομίας με την επωνυμία "ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΝΕΡΓΟΥ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΚΟΖΑΝΗΣ - Δ.Ε.Π.Ε.Π.Ο.Κ." αφ' ετέρου, για το έργο "Ανάπτυξη της Ζώνης Ενεργού Πολεοδομίας Κοζάνης".

Το τμήμα της Σύμβασης, που κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου, έχει ως εξής:

Σύμβαση ανάθεσης του έργου Ανάπτυξης της Ζώνης Ενεργού Πολεοδομίας Κοζάνης

Σήμερα, 16 Απριλίου 1989, μεταξύ:

1. Του Ελληνικού Δημοσίου, καλούμενου στο εξής το "Δημόσιο", που εκπροσωπείται στη Σύμβαση αυτή από τον Υπουργό Χωροταξίας, Οικισμού Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων Μανώλη Παπαστεφανή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1337/1983 του ν. 1512/1985 και του ν. 947/1979,

2. Της Ανώνυμης Εταιρείας Μικτής Οικονομίας υπό την επωνυμία "ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΝΕΡΓΟΥ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ ΚΟΖΑΝΗΣ - Δ.Ε.Π.Ε.Π.Ο.Κ. Α.Ε.", που έχει συσταθεί με την 965/9.6.1988 πράξη της συμβολαιογράφου Κοζάνης Βασιλικής Δ. Τσιτσέλη και εγκρίθηκε με την 1766/20.6.1988 απόφαση του Νομάρχη Κοζάνης, περιλήψη του καταστατικού της οποίας δημοσιεύθηκε στο 2309/4.7.1988 ΦΕΚ (Τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.), καλούμενη ως εξής ως "Δ.Ε.Π.Ε.Π.Ο.Κ. Α.Ε.", εκπροσωπούμενη από τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου Ιωάννη Ν. Παγούνη, Δήμαρχο Κοζάνης, σύμφωνα με την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου που περιλαμβάνεται στο υπ' αρ. 1 πρακτικό, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται στην παρούσα Σύμβαση,

συμφωνήθηκαν και έγιναν αποδεκτά τα εξής:

Άρθρο 1 Πλαίσιο διατάξεων

Η Σύμβαση αυτή καταρτίζεται σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 947/1979 και αφού έλαβαν υπόψη:

1. Το ν. 947/1979, όπως αυτός τροποποιήθηκε, ισχύει από τους νόμους 1337/1983 και 1512/1985.

2. Την 7179/423/12.2.1986 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων "Εγκριση Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου Δήμου Κοζάνης (Ν. Κοζάνης)" (ΦΕΚ 68 Δ').

3. Το από 16.2.1989 προεδρικό διάταγμα που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 138/1989 Τ.Δ. με το οποίο καθορίσθηκε ζώνη ενεργού πολεοδομίας (Ζ.Ε.Π.) στην περιοχή "Παϊάμπορο" του Δήμου Κοζάνης (Ν. Κοζάνης) εγκρίθηκε η πολεοδομική μελέτη αυτής.

Άρθρο 2 Αντικείμενο της Σύμβασης

1. Με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως και σύμφωνα με το πλαίσιο του προηγούμενου άρθρου, το Δημόσιο αναθέτει και η Δ.Ε.Π.Ε.Π.Ο.Κ. Α.Ε. αναλαμβάνει τη μελέτη και κατασκευή των έργων τεχνικής και κοινωνικής υποδομής και διαμόρφωσης του περιβάλλοντος, την κατασκευή έτοιμων κατοικιών, τη διάθεση οικοπέδων σε τρίτους για ανοικοδόμηση και την κατασκευή των προβλεπόμενων κτιρίων επαγγελματικής χρήσης - αναψυχής κ.λπ., όπως προσδιορίζονται στα επόμενα άρθρα, του οικιστικού προγράμματος στην περιοχή της Ζ.Ε.Π. Παϊάμπορο Δήμου Κοζάνης, συνολικής εκτάσεως 500 περίπου στρεμμάτων, όπως περιγράφονται στην πολεοδομική μελέτη που εγκρίθηκε.

Για την εφαρμογή της Ζ.Ε.Π. εκπονήθηκε σχετική μελέτη από την "Αναπτυξιακή Κοζάνης Α.Ε.", την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν υπόψη τους και θα αποτελέσει παράρτημα της Σύμβασης αυτής.

Η ανάπτυξη της Ζ.Ε.Π. θα έχει σαν σκοπούς:

α) Την επίλυση του στεγαστικού προβλήματος της περιοχής του Δήμου Κοζάνης με την υλοποίηση ολοκληρωμένου οικιστικού προγράμματος που θα περιλαμβάνει τη μελέτη και κατασκευή των κοινόχρηστων και κοινωφελών έργων, τη μελέτη και κατασκευή των έτοιμων κατοικιών και τη διάθεσή τους σε τρίτους, τη διάθεση οικοπέδων για ανοικοδόμηση, τη μελέτη και κατασκευή χώρων αναψυχής, άθλησης, εμπορικών κέντρων κ.λπ..

β) Την αυτόνομη ανάπτυξη της περιοχής με βασικούς οικονομικούς πόρους που θα εξασφαλιστούν με τη διαδικασία της εφαρμογής της Ζ.Ε.Π. και με τη διάθεση έτοιμης κατοικίας υψηλού επιπέδου και οικοπέδου σε προσίτες και ανταγωνιστικές τιμές σε τρίτους.

γ) Την ενεργοποίηση της τοπικής αυτοδιοίκησης που μέσα από τη δημοτική επιχείρηση και με ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα Ζ.Ε.Π. θα αποτελέσει πρότυπο οικονομικής και επιχειρηματικής ανάπτυξης για ολόκληρη τη χώρα.

2. Η Δ.Ε.Π.Ε.Π.Ο.Κ. αναλαμβάνει να κατασκευάσει όλα

τα έργα υποδομής (εκτός από τα έργα της Δ.Ε.Η. και Ο.Τ.Ε.) και τα έργα των περιοχών αμιγούς κατοικίας, πολεοδομικού κέντρου, ελεύθερων χώρων αστικού πρασίνου και τα έργα τουρισμού αναψυχής. Αναλυτικότερα:

α) Τα έργα υποδομής, δηλαδή το οδικό δίκτυο, πεζοδρόμων, τη διαμόρφωση των κοινόχρηστων ελεύθερων χώρων (κεντρική πλατεία, χώροι στάσης και παιχιδιού), τη διαμόρφωση των χώρων στάθμευσης, τη φύτευση πρασίνου, τα δίκτυα ύδρευσης - πυρόσβεσης και αποχέτευσης ομβρίων και ακαθάρτων, τη σύνδεση του δικτύου αποχέτευσης της πόλης της Κοζάνης, το δίκτυο διανομής ζεστού νερού θέρμανσης και οικιακής χρήσης (δίκτυο τηλεθέρμανσης), το δίκτυο κεντρικής κεραίας λήψης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων και της εγκατάστασης απαγωγής απορριμμάτων. Τα κοινόχρηστα (χώροι και έργα) μετά την ολοκλήρωσή τους θα παραδίδονται στο Δήμο Κοζάνης, στον οποίο θα ανήκουν σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Σημειώνεται ότι τμήμα των έργων υποδομής δύναται να επεκταθεί και εκτός των ορίων του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, εφόσον αυτό επιβάλλεται από λόγους τεχνικής αρτιότητας, οικονομικότητας και ολοκλήρωσης αυτών, με την προϋπόθεση ότι η επέκταση αυτή θα εξυπηρετεί μελλοντική επέκταση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου.

β) Τα κτιριακά και άλλα έργα της περιοχής αμιγούς κατοικίας (οικοδομικά τετράγωνα 21, 22, 17, 12, 28, 29, 30, 32, 33, 45, 46, 42, 39) και ειδικότερα κτίρια κατοικιών και εμπορικών καταστημάτων και πολιτιστικά κτίρια, καθώς και των περιοχών πολεοδομικού κέντρου, ελεύθερων χώρων - αστικού πρασίνου και τουρισμού - αναψυχής (οικοδομικά τετράγωνα 9, 10, 11, 7, 8, 1, 5, 3, 4) και ειδικότερα κτίρια κατοικιών, γραφείων, τραπεζών, ασφαλειών, κοινωφελών οργανισμών, διοίκησης, συνάθροισης κοινού, εμπορικών καταστημάτων, εστιατορίων και αναψυκτηρίων, πολιτιστικά κτίρια, επαγγελματικά εργαστήρια, κτίρια τουριστικών εγκαταστάσεων, αθλητικών εγκαταστάσεων και σταθμευσης.

γ) Τα οικοπέδα που θα μεταβιβαστούν σε τρίτους για ανέγερση κατοικίας θα βρίσκονται στα οικοδομικά τετράγωνα 23, 24, 25 και 26.

3. Η εκτέλεση του οικιστικού προγράμματος της Σύμβασης αυτής θα πραγματοποιηθεί σε τέσσερα στάδια, όπως προβλέπεται και περιγράφεται παρακάτω και θα περιλαμβάνουν τις αντίστοιχες εργασίες. Η συνολική διάρκεια εκτέλεσης του προγράμματος θα είναι συνολικά οκτώ (8) χρόνια από σήμερα.

Άρθρο 3

1. Η ισχύς της Σύμβασης αρχίζει από την υπογραφή της.

2. Το Δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση να δημοσιεύσει τη Σύμβαση αυτή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 2 του ν. 947/1979.

3. Αν παρέλθει τρίμηνο χωρίς να εκπληρωθεί η κατά την προηγούμενη παράγραφο υποχρέωση του Δημοσίου, η Δ.Ε.Π.Ε.Π.Ο.Κ. Α.Ε. δικαιούται να παρατείνει ανάλογα τις συμβατικές προθεσμίες.

Άρθρο 4

1. Η έκταση που περιλαμβάνεται στη Ζ.Ε.Π. Κοζάνης, εκτάσεως 500 περίπου στρεμμάτων, όπως αυτή περιγράφεται και αποτυπώνεται στο προεδρικό διάταγμα εγκρίσεως της πολεοδομικής μελέτης, αποτελεί ιδιοκτησία του Δήμου Κοζάνης που θα μεταβιβαστεί κατά πλήρη κυριότητα στη "Δ.Ε.Π.Π.Ο.Κ. Α.Ε."

2. Το Δημόσιο - πέρα από τα κτίρια εκπαίδευσης - τα Ν.Π.Δ.Δ. και οι κοινωφελείς οργανισμοί δύναται να αποκτήσουν χώρους (αδόμητους ή δομημένους) στην περιοχή του πολεοδομικού κέντρου για τη στέγαση των υπηρεσιών που πιθανόν θα απαιτηθούν για την εξυπηρέτηση της Ζ.Ε.Π., όπως π.χ. Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε., ΕΛ-ΤΑ, Ελληνική Αστυνομία, Πυροσβεστικό Σώμα κ.λπ..

Για την απόκτηση των αναγκών εκτάσεων από το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους κοινωφελείς οργανισμούς, ώστε να κατασκευάσουν σε αυτές κτίρια και έργα που θα καλύψουν τις λειτουργικές ανάγκες τους, πρέπει να ειδοποιηθεί η Δ.Ε.Π.Π.Ο.Κ. μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση της Σύμβασης αυτής.

Στην ειδοποίηση θα καθορίζονται η χρήση, οι απαιτούμενες επιφάνειες σε τετραγωνικά μέτρα και οι πιθανές ειδικές κατασκευαστικές απαιτήσεις, καθώς και το χρονοδιάγραμμα κατασκευής των κτιρίων και έργων, ενταγμένο μέσα στα χρονικά όρια κατασκευής της Ζ.Ε.Π., που προβλέπονται στο άρθρο. Η Δ.Ε.Π.Π.Ο.Κ. θα προσδιορίζει την ακριβή θέση των εκτάσεων που θα πωληθούν στο Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. και στους κοινωφελείς οργανισμούς στην περιοχή πολεοδομικού κέντρου, αφού λάβει υπόψη τις αναφερόμενες στην ειδοποίηση απαιτήσεις τους και την πολεοδομική μελέτη της Ζ.Ε.Π..

Το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ. και οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας οφείλουν να ακολουθήσουν στην κατασκευή των κτιρίων και των έργων τις ειδικές προδιαγραφές και τον πολεοδομικό κανονισμό της Ζ.Ε.Π. (μορφολογία κτιρίων, εξωτερικά υλικά κ.λπ.).

Η Δ.Ε.Π.Π.Ο.Κ. υποχρεούται να παραχωρήσει δωρεάν τις αναγκαίες εκτάσεις στον Ο.Σ.Κ., Γ.Γ.Α., Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, Υπουργείο Δικαιοσύνης για την κατασκευή κτιρίων νομαρχιακής και περιφερειακής διοίκησης. Η παραχώρηση των εκτάσεων θα γίνει με τον όρο της ανέγερσης κτιρίων σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα της Σύμβασης αυτής (άρθρο 5) και, όπου δεν προβλέπεται, με την προϋπόθεση να ολοκληρωθούν τα κτιριακά έργα εντός πενταετίας."

Άρθρο 28

1. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να επιχορηγεί, από τις πιστώσεις του, το Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία "Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας" (Μ.Γ.Φ.Ι.), για την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου ή προγράμματος που συμβάλλει στην περιβαλλοντική, οικολογική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας και εντάσσεται στο πλαίσιο της πολιτικής και των προτεραιοτήτων του Υπουργείου αυτού, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 1262/1982.

Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δη-

μόσιων Έργων ορίζεται το συγκεκριμένο έργο ή πρόγραμμα που πληροί τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

2. Επίσης από τις πιστώσεις του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων μπορεί να επιχορηγούνται ιδρύματα και λοιπά Ν.Π.Ι.Δ., με κοινωνική ή με μη κερδοσκοπικό σκοπό για την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου ή προγράμματος, που συμβάλλει στην περιβαλλοντική, οικολογική, πολιτιστική, πολεοδομική και χωροταξική ανάπτυξη της χώρας και εντάσσεται στο πλαίσιο της πολιτικής και των προτεραιοτήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 1262/1982. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζονται κάθε φορά το νομικό πρόσωπο και το συγκεκριμένο έργο ή πρόγραμμα, που πληρούν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

3. Η παρ. 4 του άρθρου 16 του ν. 2308/1995 (ΦΕΚ 114 Α') καταργείται και η παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 10 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994 (ΦΕΚ 162 Α'), συμπληρώνεται ως εξής:

Στο δεύτερο εδάφιο της ως άνω παραγράφου 1 στην τρίτη σειρά μετά τις λέξεις "και διατίθεται" προστίθενται οι λέξεις "σύμφωνα με τις οικείες κατά περίπτωση διατάξεις" και στην πέμπτη σειρά μετά τις λέξεις "την εκπόνηση μελετών" προστίθεται η λέξη "διεξαγωγή".

Στη δέκατη τρίτη σειρά του ως άνω εδαφίου, μετά τη λέξη "εκπαίδευση", προστίθεται η φράση "τη λειτουργία φορέων διαχείρισης βιοτόπων, καθώς και μέτρων που συμβάλλουν στην προστασία και διαχείριση των περιοχών αυτών."

Στην δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σειρά του ίδιου ως άνω εδαφίου διαγράφονται οι λέξεις "καθώς και".

Στο τέλος του εδαφίου αυτού η τελεία γίνεται κόμμα και προστίθενται τα κάτωθι:

"τη μελέτη και εκτέλεση έργων ανάπλασης κοινόχρηστων χώρων, την απαλλοτρίωση ελεύθερων χώρων και τη μετατροπή τους σε χώρους αστικού και περιαστικού πρασίνου, καθώς και την απόκτηση και αποκατάσταση διατηρητέων κτιρίων και σπηλαίων και τη διαμόρφωση των ελεύθερων χώρων τους.

Επίσης, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, από το ως άνω ποσοστό 50% που αποδίδεται απευθείας στο Ε.Τ.Ε.Π.Σ., μπορεί να διατίθενται με τη μορφή επιχορήγησης χρηματικά ποσά σε Ο.Τ.Α., λοιπά Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. με κοινωφελείς σκοπούς ή με χαρακτήρα μη κερδοσκοπικό, για συγκεκριμένες δράσεις που συμβάλλουν στην εξυπηρέτηση ή πραγματοποίηση των αναφερόμενων στο προηγούμενο εδάφιο σκοπών."

Άρθρο 29

1.α. Με απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου, μετά από γνώμη του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, δύναται να μειώνεται η απόσταση των ιδρυόμενων ή επεκτεινόμενων κοιμητηρίων που ορίστηκε με την παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ/τος 1128/1980 (ΦΕΚ 284

Α'), εφόσον η μείωση αυτή δεν επιφέρει επιπτώσεις στο οικιστικό περιβάλλον και στην προστασία της δημόσιας υγείας και πάντως σε καμία περίπτωση η απόσταση αυτή να μην είναι μικρότερη των εκατόν πενήντα (150) μέτρων από το άκρο του εγκεκριμένου σχεδίου πόλης και εβδομήντα πέντε (75) μέτρων από μεμονωμένες νομίμως υφιστάμενες κατοικίες.

Οι αποστάσεις των κοιμητηρίων από τα φρέατα ή τις πηγές πόσιμου ύδατος, όπως ορίζονται στην αυτή ως άνω παράγραφο του π.δ/τος 1128/1980 εφαρμόζονται εφόσον αποδεικνύεται από υδρογεωτεχνική μελέτη που εγκρίνεται από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας ότι δεν δημιουργούνται κίνδυνοι ρύπανσης ή μόλυνσης του υδροφόρου ορίζοντα που τροφοδοτούν τα εν λόγω φρέατα ή πηγές.

β. Οι ρυθμίσεις της ανωτέρω περίπτωσης εφαρμόζονται και για αποστάσεις έγκρισης νέου ή επέκτασης υφιστάμενου σχεδίου πόλεως και ανόρυξης φρέατος πόσιμου ύδατος από τα υφιστάμενα κοιμητήρια.

Κατ' εξαίρεση, προκειμένου για πολεοδομική βιομηχανικών περιοχών, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4458/1965 (ΦΕΚ 27 Α'), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το ν. 742/1977 (ΦΕΚ 319 Α'), καθώς και βιομηχανικών-βιοτεχνικών πάρκων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 3 Α'), απαγορεύεται η απόσταση των εγκεκριμένων σχεδίων αυτών εκ των υφιστάμενων κοιμητηρίων να είναι μικρότερη των πενήντα (50) μέτρων.

γ. Η κατά το ανωτέρω π.δ. 1128/1980 απόσταση των διακοσίων πενήντα (250) μέτρων για την έγκριση νέου ή επέκταση σχεδίου πόλεως από υφιστάμενα μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος κοιμητήρια, δύναται να μειωθεί μέχρι πενήντα (50) μέτρα, με την προϋπόθεση ότι μετάξυ του προς επέκταση σχεδίου πόλεως και του κοιμητηρίου υπάρχουν κοινόχρηστοι χώροι ή χώροι πρασίνου και επιπλέον δεν προκύπτει κίνδυνος ρύπανσης ή μόλυνσης του υπόγειου υδροφόρου στρώματος, αποδεικνυόμενου από υδρογεωτεχνική μελέτη, που εγκρίνεται από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Η ανωτέρω απόσταση των πενήντα (50) μέτρων δύναται να μειωθεί στα είκοσι (20) μέτρα με απόφαση του νομαρχιακού συμβουλίου, μετά από γνώμη του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

Με απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες των ανωτέρω.

2. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994 (ΦΕΚ 162 Α') προστίθενται τα κάτωθι εδάφια:

"Εκκρεμείς διαδικασίες καθορισμού των ορίων και των όρων και περιορισμών δόμησης, καθώς και η έγκριση ή τροποποίηση σχεδίων πόλεων και πολεοδομικών μελετών των ανωτέρω οικισμών, συνεχίζονται με βάση τις προϋφιστάμενες του παρόντος διατάξεις, εφόσον μέχρι τις 3.10.1994, ημέρα δημοσίευσης του παρόντος νόμου, είχε γνωμοδοτήσει το οικείο δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο ή είχε παρέλθει άπρακτη η σχετική προθεσμία.

Σχετικές αποφάσεις νομαρχών, που δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, θεωρούνται έγκυρες εφόσον συνεχάρη η κατά την τήρηση της σχετικής διαδικασίας ανωτέρω προϋπόθεση."

3.α. Η παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2308/1995 (ΦΕΚ 114 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Η απόφαση για την κήρυξη περιοχής υπό κτηματογράφηση δημοσιεύεται σε μία ημερήσια εφημερίδα πανελλαδικής κυκλοφορίας και σε δύο εφημερίδες του νομού ή της περιφέρειας. Η απόφαση αυτή κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών, στους οικείους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, νομαρχίες, συμβολαιογραφικούς συλλόγους, καθώς και στο Συμβολαιογραφικό Σύλλογο Εφετείων Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσου."

β. Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου προστίθενται τα κάτωθι εδάφια:

"Η απόφαση αυτή δημοσιεύεται σε μία ημερήσια εφημερίδα πανελλαδικής κυκλοφορίας και σε δύο του νομού ή της περιφέρειας. Κοινοποιείται επίσης στο Υπουργείο Εξωτερικών, στους οικείους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και στη νομαρχία."

γ. Η παρ. 2 του ως άνω άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

"2. Το Ελληνικό Δημόσιο δεν έχει υποχρέωση υποβολής της κατά την προηγούμενη παράγραφο δήλωσης."

δ. Η παρ. 4 του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

"4. Η δήλωση υποβάλλεται στο αρμόδιο Γραφείο Κτηματολογίου ή στο οικείο κοινοτικό ή δημοτικό κατάστημα ή όπου αλλού ορίζεται στην υπόφαση της παρ. 1."

ε. ι. Η παρ. 5 του ίδιου άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

"5. Οι δηλώσεις υποβάλλονται μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών, η έναρξη της οποίας ορίζεται με την απόφαση της παρ. 1 του παρόντος άρθρου. Η αντίστοιχη προθεσμία για τους κατοίκους της αλλοδαπής είναι έξι (6) μήνες. Οι προθεσμίες αυτές μπορεί να παρατείνονται για χρόνο συνολικά έως τρεις (3) μήνες με αποφάσεις του Ο.Κ.Χ.Ε., που δημοσιεύονται κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου."

ιι. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 του ίδιου άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

"Υποχρέωση υποβολής δήλωσης για τα δικαιώματα της παρ. 3 έχουν και όσοι αποκτούν τέτοιο δικαίωμα μέσα στο παραπάνω χρονικό διάστημα. Οι δηλώσεις αυτές, για τις οποίες ισχύουν κατά τα λοιπά οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου, υποβάλλονται μέσα σε προθεσμία ενός (1) μήνα από την κτήση ή τη μεταβολή του εγγραπτού δικαιώματος, εκτός αν δεν έχει λήξει ακόμα η προθεσμία της παρ. 5, οπότε η δήλωση υποβάλλεται εντός αυτής."

στ. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 4 του ανωτέρω ν. 2308/1995 η φράση "και σε δύο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών και κοινοποιείται στο Υπουργείο Εξωτερικών" αντικαθίσταται με τη φράση:

"σε μία ημερήσια εφημερίδα πανελλαδικής κυκλοφορίας και σε δύο εφημερίδες του νομού ή της περιφέρειας, κοινοποιείται δε στο Υπουργείο Εξωτερικών, στους οικείους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, στις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις..."

ζ. Στο τέλος του άρθρου 4 προστίθενται τα εξής:

"Στις περιπτώσεις που ο Ο.Κ.Χ.Ε. κρίνει ότι υπάρχουν ή μπορούν να συμπληρωθούν κτηματολογικά διαγράμματα και πίνακες για τμήμα δήμου ή κοινότητας, τότε η διαδικασία δύναται να συνεχιστεί μετά την κήρυξη της περιοχής υπό κτηματογράφηση, με την πρώτη ανάρτηση, όπως αυτή προβλέπεται στην παρ. 1."

4.α. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 2242/1994 (ΦΕΚ 162 Α') προστίθενται τα εξής:

“Οι χώροι που προορίζονται από την πολεοδομική μελέτη των ανωτέρω ΒΚ 2115 και ΒΚ 2116 κτημάτων που εγκρίθηκε με το π.δ. 4.8.1993 (ΦΕΚ 1062 Δ') για κοινόχρηστες και κοινωφελείς χρήσεις, θεωρούνται αυτοδίκαια εισφερόμενοι για τους σκοπούς της αρμοδιότητας του φορέα για τον οποίο προορίζονται από το χρόνο παραχώρησης των εκτάσεων αυτών στο δήμο και δεν υπόκεινται σε απαλλοτρίωση. Οι διατάξεις των άρθρων 8, 9 και 12 του ν. 1337/1983, όπως ισχύουν, δεν έχουν εφαρμογή στην παρούσα ρύθμιση. Στις παραχωρούμενες εκτάσεις επιβάλλεται χρηματική εισφορά, η οποία βεβαιώνεται από το δήμο και ανέρχεται στο δέκα τοις εκατό (10%) της αντικειμενικής αξίας που έχει η παραχωρούμενη έκταση κατά το χρόνο της παραχώρησης. Τα χρήματα αυτά διατίθενται από το δήμο για την κατασκευή των βασικών κοινόχρηστων πολεοδομικών έργων”.

β. Η παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 2242/1994 (ΦΕΚ 162 Α') αντικαθίσταται ως κάτωθι:

“2. Ο Δήμος Περάματος υποχρεούται να συντάξει και να υποβάλει για έγκριση στον Υπουργό Οικονομικών ειδικό κτηματολογικό διάγραμμα και πίνακα, στα οποία θα αναφέρονται τα ονόματα των φερόμενων ως δικαιούχων και θα αποτυπώνονται οι προς παραχώρηση εκτάσεις κατά θέση, εμβαδόν και διαστάσεις, καθώς και πρόγραμμα πραγματοποίησης της παραχώρησης. Τυχόν τροποποίηση του ανωτέρω κτηματολογικού διαγράμματος και του πίνακα θα υποβάλλεται στον Υπουργό Οικονομικών για νέα έγκριση.”

γ. ι. Οι μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος κυρωθείσες πράξεις εφαρμογής της πολεοδομικής μελέτης Περάματος, περιοχής “κάτω των γραμμών”, που εγκρίθηκε με το π.δ. 24.5.1985 (ΦΕΚ 255 Δ') και τροποποιήθηκε με το π.δ. 4.5.1987 (ΦΕΚ 497 Δ'), παύουν να ισχύουν.

ιι. Για την ανωτέρω περιοχή συντάσσεται νέα πράξη εφαρμογής στην οποία για τον υπολογισμό της εισφοράς σε γη και χρήμα, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 9 του ν. 1337/1983, ως εμβαδά των ιδιοκτησιών λαμβάνονται τα εμβαδά που έχουν οι ιδιοκτήτες κατά την ημερομηνία κύρωσης της προαναφερόμενης νέας πράξης εφαρμογής.

ιιι. Τυχόν καταβληθείσες υποχρεώσεις, που προέκυψαν από τις πράξεις εφαρμογής που αναφέρονται στην περίπτωση γ.ι. της παρούσας παραγράφου, συμψηφίζονται αναλόγως με τις υποχρεώσεις που θα προκύψουν από τη σύνταξη της νέας πράξης εφαρμογής.

5. Η με αριθμό 73254/5655/δ/30.5.1994 απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για απευθείας ανάθεση εκτίπωσης εντύπων για τον εορτασμό της Ημέρας του Περιβάλλοντος και η σε εκτέλεση αυτής συναφθείσα με αριθμό 89/1994 σύμβασης είναι έγκυρες, νόμιμες και σύμφωνες με τις διατάξεις της παρ. 20 του άρθρου 3 του ν. 1797/1988.

Είναι νόμιμη επίσης η εντελλόμενη με το με αριθμό 649/1994 ένταλμα δαπάνης για την πληρωμή της εκτίπωσης των εντύπων αυτών και ο υπόλογος της σύμβασης αυτής απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη.

6. Επιτρέπεται η εκτέλεση επείγοντος στεγαστικού προγράμματος της Δημόσιας Επιχείρησης Πολεοδομίας και Στέγασης (Δ.Ε.Π.Ο.Σ.) προς δημιουργία οι-

κισμού “Ηλειακό Χωριό”, σε έκταση 950 στρεμμάτων που βρίσκεται στις Θίνες Βαρβολομιού Νομού Ηλείας, η οποία αποτελεί το μη δασικό κτήμα ευρύτερης περιοχής, όπως η έκταση αυτή ορίζεται και φαίνεται με στοιχεία ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΑ στο τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει την 2701/1994 (ΦΕΚ 1229 Δ') απόφαση του Νομάρχη Ηλείας.

Η έγκριση του ρυμοτομικού σχεδίου και των όρων και περιορισμών δόμησης της έκτασης για την εκτέλεση του επείγοντος στεγαστικού προγράμματος της Δ.Ε.Π.Ο.Σ. γίνεται με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 1337/1983, όπως ισχύει.

7. Η απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, με την οποία προσδιορίζονται οι οδικοί άξονες του Βασικού Οδικού Δικτύου Αθήνας και Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 99 του ν. 1892/1990, δύνανται να τροποποιείται ανά πενταετία με την ίδια διαδικασία.

8. α. Εκτάσεις κυριότητας του Δήμου Πολίχνης (Θεσσαλονίκης), που βρίσκονται εντός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου και κατέχονται αυθαίρετα από δημότες ή κατοίκους του δήμου αυτού την τελευταία επταετία και στις οποίες έχει ανεγερθεί από αυτούς κτίσμα μέχρι και τις 31.12.1990 για χρήση αποκλειστικά κύριας κατοικίας, μπορεί, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, να παραχωρηθεί σε αυτούς έκταση ενός αρτίου οικοπέδου, ύστερα από αίτησή τους που υποβάλλεται στο δήμο μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Για τα οικοπέδα στα οποία δεν έχει κυρωθεί η πράξη εφαρμογής σχεδίου, η ανωτέρω ετήσια προθεσμία υποβολής της αίτησης άρχεται από την κύρωση από το νομάρχη της πράξης εφαρμογής του σχεδίου.

Το τμήμα των εκτάσεων αυτών καθορίζεται από την επιτροπή της παρ. 6 του άρθρου 248 του Δ.Κ.Κ. και υπολογίζεται από αυτή ως εξής:

Για οικοπέδα με Σ.Δ. 0,8 το τμήμα ορίζεται για τα πρώτα 200 τ.μ. στο 1/3 της τρέχουσας αξίας, για τα επιπλέον τ.μ. και μέχρι τα 300 τ.μ. στα 3/4 της αξίας. Εφόσον το οικόπεδο είναι μεγαλύτερο των 300 τ.μ., για τα πέραν τούτων τ.μ. το τμήμα ορίζεται στην τρέχουσα τιμή.

Για οικοπέδα με Σ.Δ. 1,6 και άνω το τμήμα ορίζεται στο 1/3 της τρέχουσας αξίας τους για τα πρώτα 100 τ.μ. τα υπόλοιπα τ.μ. υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία.

Στο ανωτέρω τμήμα δεν υπολογίζεται η αξία των κτισμάτων.

Η εισφορά σε χρήμα, όπου είναι επιβεβλημένη, καταβάλλεται από το δικαιούχο αγοραστή.

Το ανωτέρω τμήμα καταβάλλεται σε έξι (6) άτοκες ετήσιες δόσεις και διατίθεται από το δήμο κυρίως και κατά προτεραιότητα για την εκτέλεση έργων εφαρμογής του σχεδίου στην περιοχή που παραχωρούνται τα οικόπεδα. Η πρώτη δόση καταβάλλεται εντός μηνός από την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου για την παραχώρηση. Σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής του τιμήματος μέχρι τη λήξη της πρώτης δόσης, παρέχεται στον καταβάλλοντα έκπτωση είκοσι τοις εκατό (20%). Εφόσον πληρωθεί η πρώτη δόση και καταβληθεί εφάπαξ το υπόλοιπο τμήμα μέχρι τη λήξη της δεύτερης δόσης, παρέχεται έκπτωση στον καταβάλλοντα δεκαπέντε τοις

εκατό (15%) και εάν πληρωθούν οι δύο δόσεις και το υπόλοιπο τμήμα καταβληθεί εφάπαξ μέχρι τη λήξη της τρίτης δόσης, η έκπτωση ανέρχεται σε δέκα τοις εκατό (10%).

Κατ' εξαίρεση, όσοι εκ των ανωτέρω δικαιούχων είναι πολύτεκνοι ή άτομα με ειδικές ανάγκες, δύναται το δημοτικό συμβούλιο με απόφασή του να ορίσει ότι το ανωτέρω τμήμα καταβάλλεται σε δέκα (10) άτοκες ετήσιες δόσεις.

Αν οι κάτοχοι των ως άνω εκτάσεων έχουν στην ιδιοκτησία τους άλλο ακίνητο της ίδιας προς το κατεχόμενο χρήσης στα όρια του πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης ή στον τόπο γέννησής τους και εφόσον αυτός βρίσκεται σε δήμο ή κοινότητα που υπερβαίνει τους πέντε χιλιάδες (5.000) κατοίκους, το τμήμα της παραχωρούμενης έκτασης υπολογίζεται από την ανωτέρω επιτροπή στο σύνολο της τρέχουσας αξίας και καταβάλλεται σε έξι (6) άτοκες ετήσιες δόσεις.

β. Ο κάτοχος έκτασης μεγαλύτερης του ενός αρτίου οικοπέδου οφείλει πριν την παραχώρηση να αποδώσει στο δήμο την επιπλέον έκταση, εφόσον είναι δυνατόν να δημιουργηθεί και άλλο οικόπεδο έστω και κατά παρέκκλιση άρθρο.

Το δημοτικό συμβούλιο υποχρεούται να αρνηθεί την παραχώρηση και του ενός οικοπέδου πριν την τακτοποίηση της πιο πάνω εκκρεμότητας, που διαπιστώνεται με πράξη παραδόσεως και παραλαβής του επιπλέον οικοπέδου.

Αν οι κάτοχοι είναι περισσότεροι από έναν ή αν πρόκειται για περισσότερους κληρονόμους των αρχικών κατόχων, η μεταβίβαση γίνεται προς όλους συμμετρως ή, εφόσον πρόκειται για κληρονόμους, κατά το λόγο της κληρονομικής τους μερίδας.

Το οριστικό συμβόλαιο μεταβίβασης των ως άνω εκτάσεων καταρτίζεται μετά την εξόφληση του τιμήματος.

γ. Η παραχώρηση των ανωτέρω εκτάσεων γίνεται αφού προηγουμένως οι κάτοχοι αυτών δηλώσουν με δήλωση του ν. 1599/1986 ότι αποδέχονται ανεπιφύλακτα την εφαρμογή του ρυμοτομικού σχεδίου.

Με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου καθορίζονται τα δικαιολογητικά ή άλλα στοιχεία που απαιτούνται να υποβληθούν στο δήμο με την αίτηση παραχώρησης, η διαδικασία παραχώρησης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

δ. Εκτάσεις της παρ. 1 που μένουν στο δήμο μετά την παραχώρηση, εφόσον μπορούν να αποτελέσουν άρθρα και οικοδομήσιμα οικόπεδα, μπορεί να παραχωρηθούν από το δήμο με την ίδια ως άνω διαδικασία στους κατόχους εκτάσεων που με το εγκεκριμένο σχέδιο χαρακτηρίζονται κοινόχρηστοι χώροι ή ρυμοτομούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο, εξίσου με τους παλαιούς δικαιούχους. Επίσης, μπορεί να παραχωρηθούν για στεγαστικές ανάγκες σε άπορους και οικονομικά αδύνατους δημότες του κατά τη διαδικασία του άρθρου 249 του Δ.Κ.Κ. ή να εκποιηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 248 παρ. 6 του Δ.Κ.Κ..

Άρθρο 30

Η παρ. 6 του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 "Για την προστασία του περιβάλλοντος" (ΦΕΚ 160 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"6. Προκειμένου για εγκαταστάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 1 περίπτωση στ' του ν. 743/1977, που ρυπαίνουν τη θάλασσα, η επιβολή προστίμου που υπερβαίνει τα ανώτατα όρια του άρθρου 13 παρ. 1 κατηγορία γ' περίπτωση ι' του ίδιου παραπάνω νόμου, όπως αυτά εκάστοτε ισχύουν, και μέχρι είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) δρχ., γίνεται από τον οικείο νομάρχη.

Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τις ως άνω εγκαταστάσεις και ιδίως σε περίπτωση που από το είδος ή την ποσότητα των ρύπων ή από την έκταση και τη σημασία της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος υπάρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ή ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφής, ο νομάρχης παραπέμπει την υπόθεση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ο οποίος από κοινού με τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας επιβάλλει πρόστιμο μέχρι διακόσια πενήντα εκατομμύρια (250.000.000) δραχμές."

Άρθρο 31

1. Στον κοινόχρηστο χώρο που βρίσκεται εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Θεσσαλονίκης και αποτελείται από τα δημόσια κτήματα ΒΚ 2413, ΒΚ168, ΒΚ 25 και ΒΚ 22 καθορίζεται περίγραμμα του κτιρίου θεάτρου (τ. Βασιλικό Θέατρο) και αντλιοστασίου Ο.Α.Θ., καταργείται πεζόδρομος και καθορίζεται χώρος πρασίνου, όπως φαίνεται στο συνδημοσιευμένο τοπογραφικό διάγραμμα σε κλίμακα 1:500.

Οι όροι και περιορισμοί δόμησης του παραπάνω κτιρίου καθορίζονται ως εξής:

α. Συντελεστής δόμησης: τρία και ένα δέκατο (3,1) υπολογιζόμενος στην επιφάνεια του καθοριζόμενου περιγράμματος.

β. Ποσοστό κάλυψης: 100% του κόκκινου περιγράμματος.

γ. Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος του ανεγερθησόμενου κτιρίου: δεκαπέντε μέτρα και πενήντα εκατοστά (15,50 μ.).

2. Εντός του κοινόχρηστου χώρου που περικλείεται από τις οδούς Ανδρονίκου, Νικολάου Γερμανού και Βασιλέως Γεωργίου του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Δήμου Θεσσαλονίκης καταργείται ο προβλεπόμενος χώρος θερινού θεάτρου και καθορίζεται χώρος υπαίθριου θεάτρου, όπως φαίνεται με στοιχεία ΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞΟ-ΠΡΞΕ στο συνδημοσιευμένο διάγραμμα σε κλίμακα 1:500.

Εντός του παραπάνω χώρου καθορίζεται θέση και διάταξη των παρακάτω κτιρίων:

α. Γραφεία - καμαρίνια, όπως φαίνεται με στοιχεία ΗΘΩΝΓ'Θ'Η'Ζ'Ε'Ω'Η στο ίδιο διάγραμμα, με μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος τρία μέτρα και σαράντα εκατοστά (3,40μ.).

β. Γραφεία - ταμείο, όπως φαίνεται με στοιχεία ΚΛΜΚ'Κ' και ΡΡ' Π'Σ'Ρ στο ίδιο διάγραμμα, με μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος τρία μέτρα και ογδόντα πέντε εκατοστά (3,85μ.).

γ. Χώροι υγιεινής, όπως φαίνεται με στοιχεία ΦΧ ΨΤ' Υ στο ίδιο διάγραμμα, με μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος τρία μέτρα και ογδόντα πέντε εκατοστά (3,85 μ.).

δ. Κυλικείο, όπως φαίνεται με στοιχεία ΖΞΤΨΖ στο

ίδιο διάγραμμα, με μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος τρία μέτρα και ογδόντα πέντε εκατοστά (3,85 μ.).

ε. Θάλαμοι φωτισμού και κινηματογραφικών προβολών, όπως φαίνεται με στοιχεία Υ' Φ' Χ' Ψ' Υ' στο ίδιο διάγραμμα, με μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος οκτώ (8μ.) μέτρα.

Σε περίπτωση κατασκευής πέργκολας το ύψος της δεν θα υπερβαίνει τα τρία μέτρα και ογδόντα πέντε εκατοστά (3,85 μ.).

3. Στην εκτός σχεδίου περιοχή του Δήμου Αγ. Παύλου (Ν. Θεσσαλονίκης) και ειδικότερα στη μη αναδασωτέα περιοχή του Δάσους-Πάρκου που έχει παραχωρηθεί στον Οργανισμό Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, καθορίζεται χώρος υπαίθριου θεάτρου Δάσους, όπως φαίνεται περικλειόμενος με πράσινη γραμμή στο συνδημοσιευμένο διάγραμμα σε κλίμακα 1:200.

Εντός του παραπάνω χώρου καθορίζεται θέση και διάταξη των εγκαταστάσεων θεάτρου και των βοηθητικών του κτισμάτων, όπως φαίνεται με κόκκινη γραμμή στο ίδιο διάγραμμα.

Οι όροι και περιορισμοί δόμησης των παραπάνω κατασκευών και κτισμάτων καθορίζονται ως εξής:

α. Συντελεστής Δόμησης: πέντε δέκατα (0,5) υπολογιζόμενος στην επιφάνεια του καθοριζόμενου χώρου.

β. Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτισμάτων: δέκα (10) μέτρα και του εντευκτηρίου πέντε (5) μέτρα.

4. Στον κοινόχρηστο χώρο πρασίνου που βρίσκεται εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Δήμου Καλαμαριάς (Ν. Θεσσαλονίκης) και ειδικότερα στην περιοχή Μικρού Εμβόλου στο χώρο του πρώην στρατοπέδου Κόδρα, καθορίζονται χώρος Μουσείου Προϊστορικών Αρχαιοτήτων και πεζόδρομοι γύρω από αυτόν, όπως οι ρυθμίσεις αυτές φαίνονται στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα σε κλίμακα 1:1.000.

Οι όροι και περιορισμοί δόμησης του παραπάνω χώρου καθορίζονται ως εξής:

α. Συντελεστής Δόμησης: Τέσσερα δέκατα (0,4).

β. Ποσοστό κάλυψης: σαράντα τοις εκατό (40%) της επιφάνειας του χώρου.

γ. Αριθμός ορόφων των ανεγερθησόμενων κτιρίων: δύο (2).

Τα κτίσματα του Μουσείου τοποθετούνται ελεύθερα στον παραπάνω καθοριζόμενο χώρο.

5. Στην εκτός σχεδίου περιοχή του Δήμου Τριανδρίας (Ν. Θεσσαλονίκης) και ειδικότερα στην περιοχή των παλαιών λατομείων (Νταμάρι), καθορίζεται χώρος για την ανέγερση εγκαταστάσεων υπαίθριων μουσικών και θεατρικών εκδηλώσεων με τους απαραίτητους βοηθητικούς χώρους και δασαρχείου, όπως φαίνεται με στοιχεία ΑΒΓΔ ... ΧΨΩ στο συνδημοσιευμένο διάγραμμα σε κλίμακα 1:500 και χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων όπως φαίνεται με στοιχεία Α'Β'Γ'Δ'Ε'Ζ'Α' στο ίδιο διάγραμμα.

Εντός του παραπάνω χώρου καθορίζεται θέση και διάταξη υπαίθριου θεάτρου-καμαρινών-γραφείων-απο-

θηκών, κτιρίων χώρων υγιεινής, αναψυκτηρίου, εκδοτηρίου εισιτηρίων και δασαρχείου-παρατηρητηρίου, βιολογικού καθαρισμού και υποσταθμού Δ.Ε.Η. - γεννήτριας, όπως φαίνεται με κόκκινες γραμμές και την ένδειξη 1 και 8, 4, 3, 9, 14, 10, 11 αντίστοιχα στο ίδιο διάγραμμα.

Οι όροι και περιορισμοί δόμησης των παραπάνω κτιρίων καθορίζονται ως εξής:

α. Θέατρο-καμαρίνια-γραφεία-αποθήκες

α.α. Συνολική επιτρεπόμενη δομημένη επιφάνεια: 3.200 τ.μ..

α.β. Ανώτατο επιτρεπόμενο ύψος καθορίζεται ως εξής: η ανώτατη στάθμη οποιουδήποτε σημείου θα είναι ουλάχιστον πέντε (5) μέτρα χαμηλότερη από το υψηλότερο σημείο του παρακείμενου πρανούς του βράχου (νταμαριού) και οπωσδήποτε χαμηλότερο από το απόλυτο υψόμετρο +125.

β. Χώροι υγιεινής, αναψυκτήριο, εκδοτήριο εισιτηρίων

β.α. Συνολική επιτρεπόμενη δομημένη επιφάνεια του συνόλου των κτιρίων 500 τ.μ..

β.β. Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος τρία μέτρα και ογδόντα εκατοστά (3,80μ.).

γ. Δασαρχείο

γ.α. Συνολική επιτρεπόμενη δομημένη επιφάνεια 1.000 τ.μ..

γ.β. Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος του κτιρίου επτά μέτρα και μισό (7,5 μ.) και του πύργου παρατηρητηρίου δεκατέσσερα (14) μέτρα.

6. Στον κοινόχρηστο χώρο πρασίνου που βρίσκεται εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου Δήμου Καλαμαριάς (Ν. Θεσσαλονίκης) και ειδικότερα στην περιοχή Μικρού Εμβόλου στο χώρο του πρώην στρατοπέδου Κόδρα, καθορίζεται χώρος ανοικτού θεάτρου και αίθουσας πολιτιστικών εγκαταστάσεων, όπως ο χώρος φαίνεται με στοιχεία ΑΒΓΔΕΖΗΑ στο συνημμένο τοπογραφικό διάγραμμα σε κλίμακα 1:1.000

Οι όροι και περιορισμοί δόμησης του παραπάνω χώρου καθορίζονται ως εξής:

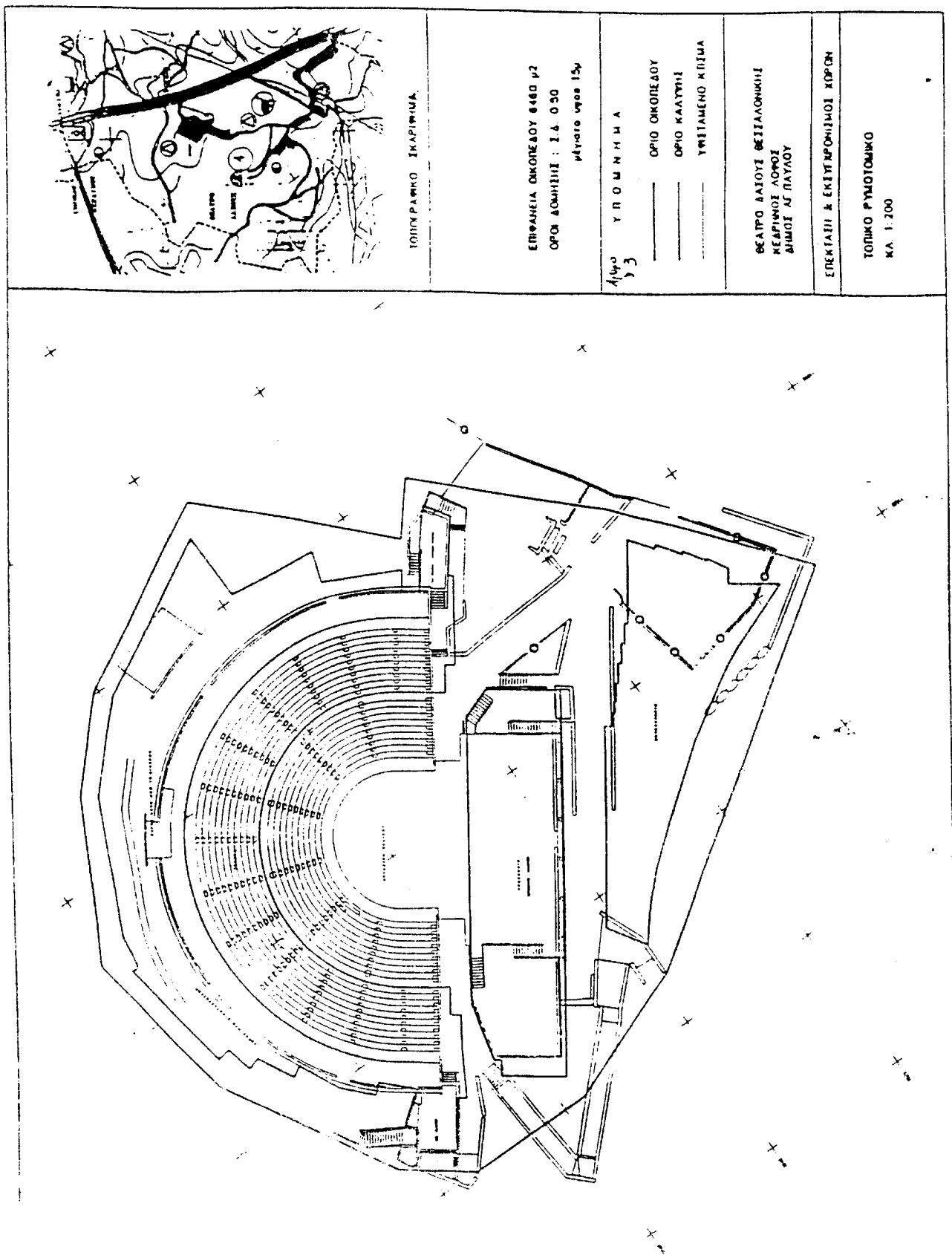
α. Συντελεστής Δόμησης: Δύο δέκατα (0,2).

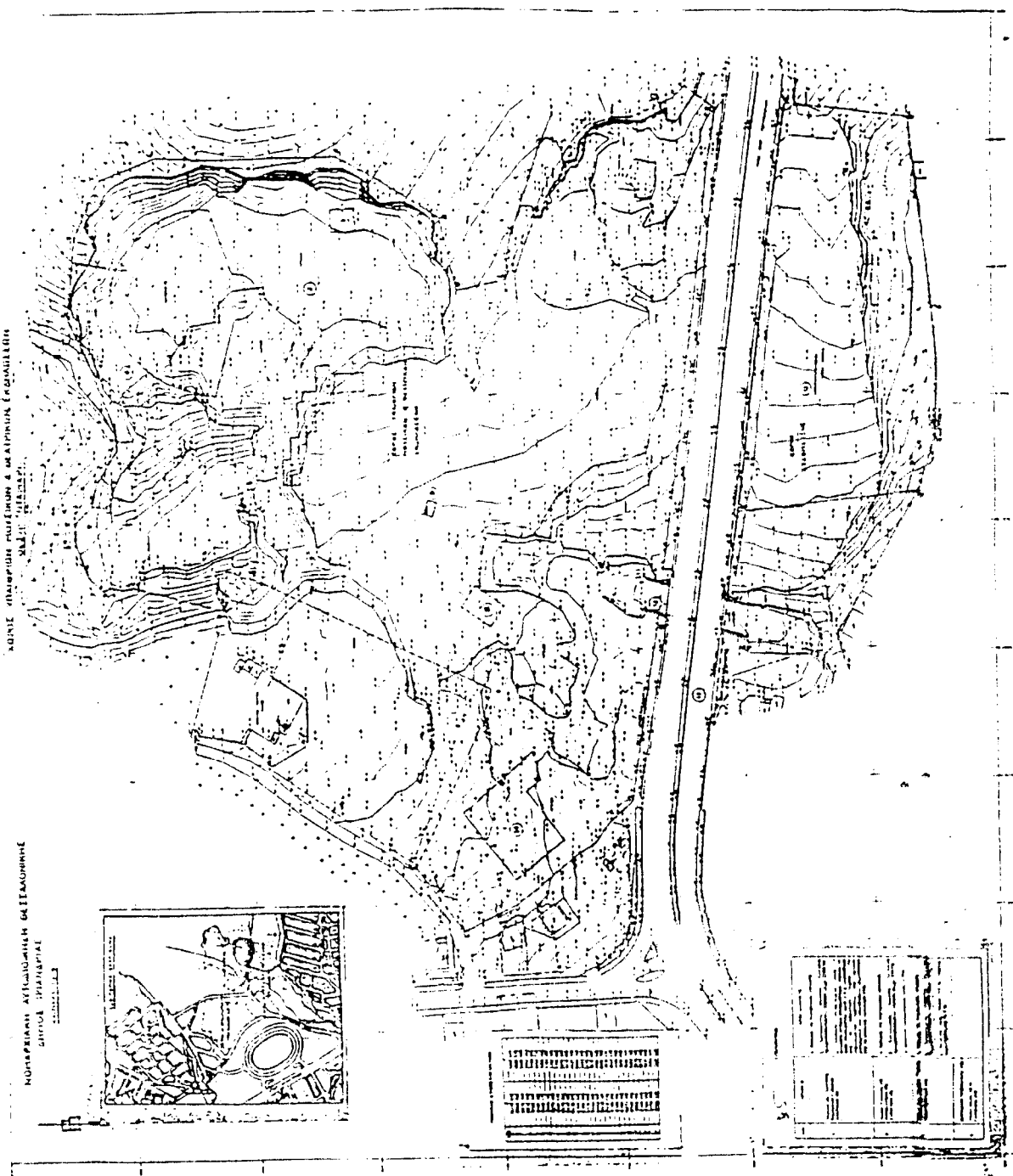
β. Ποσοστό κάλυψης: τριάντα τοις εκατό (30%) της επιφάνειας του χώρου.

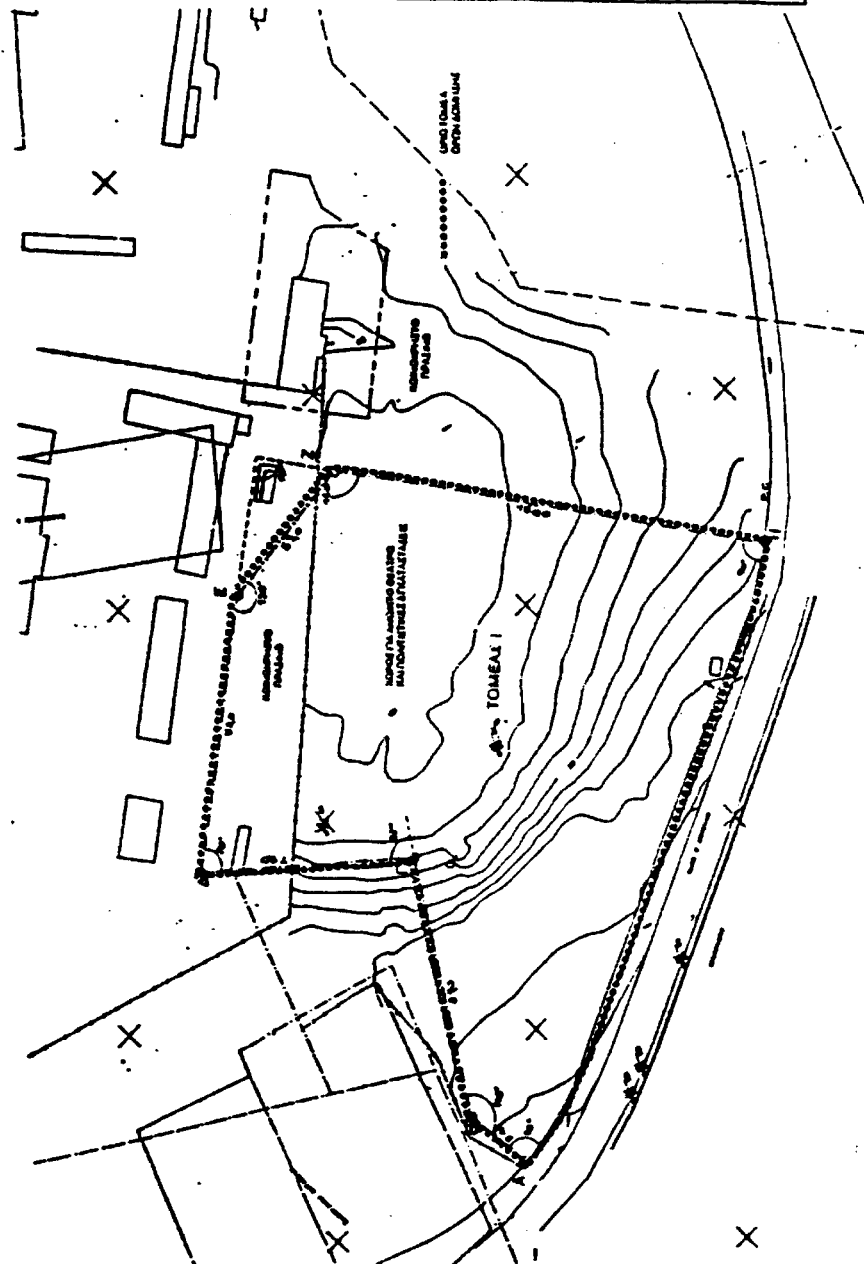
γ. Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτισμάτων επτά (7 μ.) μέτρα από το περίεξ διαμορφωμένο έδαφος μη συμπεριλαμβανομένης της στέγης.

δ. Πάνω από το μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτιρίων επιτρέπονται οι κατασκευές του άρθρου 16 του ν. 1577/1985 και οι κατασκευές για ηλιοπροστασία και ηχοπροστασία.

ε. Τα κτίσματα και οι κατασκευές εντός του παραπάνω καθοριζόμενου χώρου τοποθετούνται μετά από σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας Επιτροπής Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου (Ε.Π.Α.Ε.), ελεύθερα σε ελάχιστη απόσταση πέντε (5 μ.) μέτρα από τα όρια του χώρου και τη ρυμοτομική γραμμή της οδού Πλαστήρα.

56

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ Τμήμα Γ.Υ.Α. - Γ.Υ.Α. - Γ.Υ.Α. - Γ.Υ.Α. - Γ.Υ.Α.	
ΘΕΜΑ ΣΥΜΒΟΥ. ΤΟΜΕΑΣ Ι. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΜΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΜΕ ΑΡ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 107.1.2.1. ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ	
ΚΑΜΑΡΙΑ 1.1.88 ΧΡΟΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: 1988	
ΤΙΤΛΟΣ: Τροποποίηση χαρακτηρισμού τμήματος του πρώην Στρατοπέδου Μικελονομάχου Κάδρα στην περιοχή Μικρού Εμφύλου Δ. Καλαμαριάς. Θεώρηση και καθορισμός όρων έκδοσης για την δημιουργία «Χωρού Αναψυχής Θεάτρου & Πολιτισμικών εγκαταστάσεων».	
Ο ΓΥΝΗΛΕΙ	ΘΕΩΡΗΘΕΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ
ΑΠΕΛΕΞΕΙ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΜΕ ΑΡ. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ 107.1.2.1. ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ	
Ο ΑΝΤΙΣΥΜΒΟΥΛΟΣ	
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΕΛΤΑ	

Άρθρο 32

1. Το προσωπικό που υπηρετεί στους πρωτοβάθμιους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή με σύμβαση έργου που αποδεδειγμένα υποκρύπτει σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου και εξυπηρετεί πάγιες και διαρκείς ανάγκες, εφόσον έχει προσληφθεί μέχρι 16 Σεπτεμβρίου 1994 με έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, ύστερα από εγκριτική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, δύναται να κατατάσσεται σε προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που συνιστώνται με την απόφαση κατάταξης. Τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών βεβαιώνει το οικείο συμβούλιο και την ύπαρξη των απαιτούμενων εγκρίσεων, καθώς και τον αληθή χαρακτήρα των μετατρεπόμενων συμβάσεων έργου δύναται να ελέγξει το Α.Σ.Ε.Π. αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν ερωτήματος του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

2. Προσωπικό πρωτοβάθμιων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με συνολικό χρόνο υπηρεσίας, έως τη δημοσίευση του παρόντος, δώδεκα (12) μηνών, το οποίο προσελήφθη μετά από έγκριση του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και ύστερα από εγκριτική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου ή της τριμελούς εξ Υπουργών επιτροπής με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή με σύμβαση έργου που υποκρύπτει σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου και αποδεδειγμένα απασχολείται σε αδιάκοπη συνέχεια με τη συλλογή, διαλογή και μεταφορά απορριμμάτων και προϊόντων της επεξεργασίας αυτών, περιλαμβανομένων και των οδών και συνοδών απορριματοφόρων οχημάτων, καθώς και με εργασίες καθαριότητας δημοτικών χώρων και κτιρίων, ανάπτυξης και συντήρησης πρασίνου σε κοιμητήρια και δημοτικούς χώρους και σε εργασίες καθαρισμού οδών, πλατειών και υπονόμων, μπορεί να καταταγεί σε προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που συνιστώνται με την απόφαση της κατάταξης.

3. Προσωπικό πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. απασχολούμενο σε έργα αυτεπιστασίας που έχει συμπληρώσει κατά τη μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος τριετία συνολικό χρόνο εργασίας είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, κατατάσσεται σε προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού

δικαίου αορίστου χρόνου, με απόφαση του οικείου συμβουλίου που βεβαιώνει τη συνδρομή των σχετικών προϋποθέσεων, εφόσον απασχολείται αποδεδειγμένα και σε αδιάκοπη συνέχεια στα έργα που αναφέρονται στην παρ. 2 του παρόντος.

4. Η συνδρομή των προϋποθέσεων των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος βεβαιώνεται αιτιολογημένα από το οικείο συμβούλιο και η σχετική απόφαση επικυρώνεται και κηρύσσεται εκτελεστή από το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, ή επιστρέφεται με την υπόδειξη των κατά το νόμο αναγκών τροποποιήσεων.

5. Προσωπικό πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. κατατασσόμενο σε οργανικές θέσεις κατά τις παρ. 2 και 3 του παρόντος άρθρου ούτε αποσπάται ούτε μετατάσσεται ούτε διατίθεται σε άλλα έργα επί μία πενταετία από την έκδοση της απόφασης της παρ. 4. Απασχόληση προσωπικού των παρ. 2 και 3 σε εργασία γραφείου αποκλείεται. Παράβαση της παρούσας παραγράφου έχει τις συνέπειες της παρ. 6 εις βάρος των υπηρεσιακών αρμοδίων υπαλλήλων.

6. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου απαγορεύεται και είναι άκυρη η σύσταση συνεργείου για έργα αυτεπιστασίας της παρ. 3 και τυχόν αξιώσεις αδικαιολόγητου πλουτισμού ή παρανόμως καταβληθείσες αιμοιβές βαρύνουν τον, κατά περίπτωση, υπηρεσιακώς αρμόδιο υπάλληλο.

7. Από τη δημοσίευση του παρόντος προσλήψεις προσωπικού Ο.Τ.Α. κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 2190/1994, ως αυτός ισχύει, εκτός από την ακυρότητα, η οποία διαπιστώνεται και κηρύσσεται από το Α.Σ.Ε.Π., συνεπάγονται βεβαίωση και είσπραξη του ποσού, τυχόν καταβληθείσας αιμοιβής ή αποζημίωσης, εις βάρος του, κατά περίπτωση, υπηρεσιακώς αρμοδίου υπαλλήλου.

8. Το Α.Σ.Ε.Π. ελέγχει οποτεδήποτε την τήρηση των προϋποθέσεων των παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου και κινεί τη διαδικασία επιβολής των προβλεπόμενων ποινικών και διοικητικών κυρώσεων από τα αρμόδια όργανα και υπηρεσίες του Κράτους.

9. Υπάλληλοι Ο.Τ.Α. δεν εφαρμόζουν αποφάσεις των αιρετών οργάνων της αυτοδιοίκησης παντός βαθμού, εφόσον πρόδηλα παραβιάζουν το ν. 2190/1994 και απευθύνουν σχετικό ερώτημα στο Α.Σ.Ε.Π., η γνώμη του οποίου είναι δεσμευτική, εκτός εάν υπάρξει διάφορη απόφαση αρμόδιου δικαστηρίου.

**Άρθρο 33
Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρασχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Καλορίζκο, κύριε Υπουργέ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ (Υπ. ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.): Να πάρετε και την τροπολογία για το Πέραμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Αυτό ήθελα να πω και για την τροπολογία φυσικά του Περάματος.

Εν αναμονή περισσοτέρων συναδέλφων και του κυρίου Υπουργού της Δικαιοσύνης, για το νομοσχέδιο που υπάρχει στην ημερήσια διάταξη προς συζήτηση, θα διακόψουμε για δέκα λεπτά.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ποινική ευθύνη των Υπουργών".

Το νομοσχέδιο αυτό η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 16.5.97 να συζητηθεί σε τέσσερις συνεδριάσεις, δύο επί της αρχής και δύο επί των άρθρων.

Νομίζω ότι δε θα χρειαστούν και δε θα απαιτηθούν τόσες πολλές συνεδριάσεις γι' αυτό το νομοσχέδιο. Θα πρότεινα -να το δούμε στην πορεία του χρόνου- να περιορίσουμε τις συνεδριάσεις σε λιγότερες απ' αυτές που έχει αποφασίσει η Διάσκεψη, για να υπάρξει και ο χρόνος να συζητηθούν και άλλα νομοσχέδια Ολομελείας κατά τη διάρκεια της Συνόδου αυτής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε διακόπτουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δε γνωρίζω. Θα συνεννοηθεί ο Πρόεδρος με την Κυβέρνηση, αλλά στο συνήθη χρόνο, υποθέτω.

Ας έχουμε υπόψη μας αυτήν την προοπτική για να διευκολύνουμε τη συζήτηση και άλλων νομοσχεδίων, δεδομένου ότι τούτο δεν είναι νομοσχέδιο για μεγάλη συζήτηση.

Πριν καλέσω στο Βήμα τον Εισηγητή της Πλειοψηφίας, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ορίζει Ειδικό Αγορητή το Βουλευτή κ. Αχιλλέα Κανταρτζή.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα ορίζει, επίσης, Ειδικό Αγορητή το Βουλευτή κ. Ιωάννη Καρακώστα.

Ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας, κ. Ευάγγελος Στάικος, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΙΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, συζητείται σήμερα ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας το νομοθετικό διάταγμα 802/1971 "περί Ποινικής Ευθύνης των Υπουργών".

Η τροποποίηση του νόμου αυτού, μέσα βέβαια στα υφιστάμενα συνταγματικά πλαίσια, αποτελεί και είναι θέμα πολύ γνωστό και υπαρκτό. Έχει απασχολήσει τη Βουλή, την κοινή γνώμη, τα πολιτικά Κόμματα, τον Τύπο και τελικά την ίδια την Δικαιοσύνη, δεδομένου ότι η πρακτική εφαρμογή του δημιούργησε σημαντικά και κρίσιμα διλήμματα.

Αποτελεί ασύγγνωστη αμέλεια, βαρύτατο σφάλμα για όλες τις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις το ότι παρέμεινε σε ισχύ ο νόμος αυτός και συνεπώς δικαιολογημένα η μη τροποποίησή του μέχρι σήμερα έγινε αντικείμενο συζητήσεων, παρατηρήσεων και δυσμενών σχολίων, γι' αυτό και καθίσταται όσο ποτέ άλλοτε αναγκαία και επιτακτική η τροποποίησή του. Βέβαια υπάρχουν και ελαφρυντικά, δεδομένου ότι ο νόμος αυτός ήταν ανενεργός τουλάχιστον μέχρι την περίοδο 1989-1994, οπότε βρέθηκε στο επίκεντρο της πολιτικής δίκης και της κομματικής αντιπαράθεσης. Το νομοθετικό διάταγμα 802/1971 έχει

πράγματι πολλά κενά, γι' αυτό και έγινε αντικείμενο αυστηρής κριτικής για τις ουσιαστικές και οικονομικές του διατάξεις και για την πρακτική του εφαρμογή, αλλά και για το πνεύμα από το οποίο διαπνέεται και εμφορείται.

Το νομοθετικό διάταγμα 802/71 χαρακτηρίστηκε -και πολύ σωστά- αντισυνταγματικό. Ειδικότερα, ενώ στον ποινικό νόμο διαλαμβάνονται και προσδιορίζονται λεπτομερώς και με σαφήνεια τα εννοιολογικά στοιχεία, τα οποία συγκροτούν το αδίκημα. Αντίθετα στον υπό τροποποίηση νόμο, στον ισχύοντα νόμο, περιορίζονται σε μια γενική, ευρεία και αφηρημένη αναφορά των στοιχείων του νόμου, στα οποία θα μπορούσε να υποπέσει ο Υπουργός και έτσι να δημιουργηθεί θέμα ευθύνης του.

Ουσιαστικά πρόκειται για ένα "λευκό νόμο", δεδομένου ότι παραστέλλει σε όλο το φάσμα της έννομης τάξης, με συνέπεια κάθε παράβασή της να στοιχειοθετεί ταυτόχρονα και παραβίαση του νόμου.

Συνεπώς, έπρεπε, όπως κατά κόρον τονίσθηκε, ο νόμος αυτός να τροποποιηθεί, για να μην επιτρέψει στους εφαρμοστές του να τον κακοποιούν βάναισα, απαράδεκτα και ωμά. Η εφαρμογή του, έγραψε, ως γνωστόν, θλιβερές σελίδες στη δικαστική και πολιτική ιστορία του Τόπου.

Εξυπακούεται ότι όποιες μεταρρυθμίσεις και μεταβολές επιχειρούνται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, είναι εναρμονισμένες με το ισχύον συνταγματικό πλαίσιο, γίνονται κατ' ανάγκην στο υπάρχον συνταγματικό πλαίσιο, όπως αυτό προσδιορίζεται από το άρθρο 86 του Συντάγματος, το οποίο είναι, ως τονίσθηκε, δεσμευτικό.

Συνεπώς, χρειάζεται ένας νόμος που θα κινείται στα πλαίσια του Συντάγματος, θα προσδιορίζει τις ποινικές ευθύνες, θα ξεκαθαρίζει το θέμα της παραγραφής, τη νομική θέση και λειτουργία των κατηγορών Βουλευτών, τη δικονομική μεταχείριση των τυχόν συμμετόχων, την ύπαρξη ή όχι ιδιώνυμων πολιτικών αδικημάτων, την ύπαρξη ή μη δικαστικού συμβουλίου, μετά την παραπομπή και πριν από την έναρξη της δίκης στο ακροατήριο.

Σ' αυτά τα ερωτήματα που απασχόλησαν και προβληματίσαν, τόσο τους νομικούς, όσο και τους πολιτικούς, πρέπει να δοθούν άμεσες, καθαρές, απλές και ρητές απαντήσεις, οι οποίες πρέπει να μετουσιωθούν σε νομοθετικές ρυθμίσεις και παρεμβάσεις.

Αυτό κάνει, κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο σχέδιο νόμου. Συγκεκριμένα, καταργείται το σύστημα των ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων και τη συναφή αοριστία, οι δε Υπουργοί υπάγονται πλέον στις κοινές διατάξεις του ουσιαστικού Ποινικού Δικαίου. Εφαρμόζεται δηλαδή και για τους Υπουργούς αυτό που εφαρμόζεται για όλους τους Έλληνες πολίτες, χωρίς καμία απολύτως διάκριση και μόνο με την επαύξηση του ανωτάτου ορίου ποινής που προβλέπει το άρθρο 262 του Ποινικού Κώδικα, ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις των δημοσίων υπαλλήλων, στην έννοια των οποίων υπάγονται τα μέλη της Κυβέρνησης και οι Υφυπουργοί.

Εξάλλου, με την κατάργηση του συστήματος των ιδιώνυμων υπουργικών εγκλημάτων, αφενός μεν αποφεύγεται και η μοιραία ανάμειξη της Δικαιοσύνης στο χώρο των πολιτικών ενεργειών και σκοπιμοτήτων και αφετέρου, απομακρύνεται ο πειρασμός να χρησιμοποιείται η ποινική Δικαιοσύνη, ως μέσο αντιμετώπισης των πολιτικών αντιπάλων, τακτική που έχει ολέθριες συνέπειες για την πολιτική και για τη Δικαιοσύνη, όπως χαρακτηριστικά τονίζει ο καθηγητής κ. Μανωλεδάκης.

Στο πεδίο τώρα του Δικονομικού Δικαίου, προβλέπεται η απλοποίηση της διαδικασίας, έτσι ώστε η διαδικασία να ανατίθεται στη Βουλή και η κυρία διαδικασία στο Ειδικό Δικαστήριο. Έτσι, επιτυγχάνεται εξισορρόπηση των όλων, αφενός της Βουλής και αφετέρου του Ειδικού Δικαστηρίου, δηλαδή της δικαστικής εξουσίας.

Άλλη ρύθμιση του σχεδίου νόμου, είναι αυτή που αφορά την παραπομπή των Υπουργών, για την οποία καθιερώνονται δύο ψηφοφορίες. Στην πρώτη ψηφοφορία απαιτείται το άθροισμα των Βουλευτών της Συμπολίτευσης, της Κυβέρνησης και το 1/10 των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης. Η διάταξη αυτή έχει επικριθεί, γιατί εκφράζονται φόβοι ότι μπορεί να

καταλήξει στο ανεύθυνο, στο ακαταδίωκτο των Υπουργών, αφού η αυξημένη πλειοψηφία θα λειτουργήσει, όπως υποστηρίζεται, ως τροχοπέδη και έτσι ουσιαστικά η παραπομπή θα καθίσταται ανέφικτη.

Για να διασκεδασθεί, για να αποκρουσθεί οποιοσδήποτε φόβος ότι κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να ανακόπτεται διαδικαστικά η ποινική δίωξη, η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται. Ακολουθεί και δεύτερη ψηφοφορία που αρκεί η απλή πλειοψηφία των εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών. Η ψηφοφορία αυτή γίνεται ύστερα από δέκα ημέρες και έτσι η Βουλή αναλαμβάνει, όπως διαλαμβάνεται στην Εισηγητική Έκθεση, μια σοβαρή πολιτική ευθύνη, με τη διαμόρφωση μιας θεσμικής εγγύησης που επιβάλλει την επίδειξη πολιτικής σοβαρότητας και δικανικής υπευθυνότητας από όλους τους παράγοντες του κοινοβουλευτικού βίου.

Η υιοθέτηση συνεπώς, με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, της ειδικής πλειοψηφίας και πάντως της πλειοψηφίας που προκύπτει μέσα από μια διαδικασία περίσκεψης για την παραπομπή του Υπουργού στο Ειδικό Δικαστήριο λειτουργεί ως εγγύηση αποκλεισμού της πολιτικής δίωξης των αντιπάλων, που έτυχε να βρίσκονται στην Αντιπολίτευση.

Έτσι, η ποινική ευθύνη των Υπουργών παραμένει κατά κυριολεξία ευθύνη των Υπουργών και όχι ποινική ευθύνη της εκάστοτε Αντιπολίτευσης για πράξεις ή παραλείψεις στην περίοδο της προηγούμενης κυβερνητικής θητείας. Διαφορετικά θα εδημιουργείτο ένας φαύλος κύκλος, χωρίς αρχή και τέλος, αφού η εκάστοτε Κυβέρνηση θα παρέπεμπε την εκάστοτε Αντιπολίτευση για πράξεις ή παραλείψεις κατά την περίοδο της προηγούμενης κυβερνητικής θητείας, η δε Βουλή θα κατακλυζόταν από τέτοιες υποθέσεις.

Άλλη αλλαγή, κύριοι συνάδελφοι, είναι η αύξηση του χρόνου παραγραφής. Τα τέσσερα χρόνια γίνονται πέντε. Εδώ αξίζει να σημειωθεί -γιατί είχαν δημιουργηθεί κατά το παρελθόν σημαντικές αμφισβητήσεις- και να μην υπάρχει πλέον καμιά αμφιβολία ότι στο σχέδιο νόμου διαλαμβάνεται ότι η παραγραφή αρχίζει από την ημέρα που τελέσθηκε η πράξη. Αναστέλλεται δε κατά τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου, μέσα στην οποία τελέσθηκε, έτσι ώστε να μην κινδυνεύει να παραγραφεί ένα έγκλημα Υπουργού που τελέσθηκε στην αρχή της περιόδου σε περίπτωση που η πλειοψηφία, στην οποία ανήκει ο Υπουργός θα έδειχνε απροθυμία να κινήσει τη διαδικασία παραπομπής του.

Υποστηρίχθηκε ότι και στην περίπτωση των Υπουργών θα έπρεπε να ισχύουν οι κοινές διατάξεις περί παραγραφής του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και όχι συντομότερη παραγραφή, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο δίδεται η εντύπωση ότι οι Υπουργοί τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης, γεγονός που οδηγεί σε συζητήσεις, παρατηρήσεις και δυσμενή σχόλια, σε βάρος του πολιτικού κόσμου.

Όμως, εδώ θα πρέπει να τονισθεί ότι ορίσθηκε σύντομη παραγραφή, ώστε να μην επικρέμαται δίκην δαμοκλείου σπάθης μια εκκρεμής ποινική δίκη σε βάρος πολιτικών προσώπων. Με άλλα λόγια, να μην είναι ο Υπουργός "εσααί" κατηγορούμενος.

Το συζητούμενο σχέδιο νόμου προκρίνει περαιτέρω τη διατήρηση του συστήματος των κατηγορών Βουλευτών, διότι η ανάθεση της κατηγορίας σε εισαγγελικούς λειτουργούς δεν εναρμονίζεται με το άρθρο 86 του Συντάγματος, στο οποίο διαλαμβάνεται ότι η Βουλή κατηγορεί και ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου. Πέραν του ότι ο εισαγγελέας είναι υποχρεωμένος να εκπροσωπεί το νόμο σε αντίθεση με τους κατηγορούς Βουλευτές που υποστηρίζουν την κατηγορία. Η παρουσία του συνεπώς θα προσέδιδε δικανική χροιά σε μια λειτουργία που έχει και έντονα πολιτικά χαρακτηριστικά.

Αναμφίβολα η παρουσία του κατηγορουμένου στο δικαστήριο μπορεί να συμβάλει στη διαφώτιση της υπόθεσης και κατ' ακολουθία στην ανεύρεση της αλήθειας, με τις απαντήσεις και τις διευκρινίσεις που θα δώσει για τις διάφορες πτυχές της υπόθεσης. Όμως, το συζητούμενο σχέδιο νόμου διατηρεί το δικαίωμα του κατηγορουμένου να μην εμφανιστεί στο ακροατήριο, αλλά να εκπροσωπηθεί από συνηγόρους με το σωστό σκεπτικό ότι αν πρόκειται ιδίως για Αρχηγό Κόμματος, η καθημερινή παρουσία του στο εδώλιο του κατηγορουμένου

μπορεί να γίνει αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης για τη δημιουργία εντυπώσεων σε βάρος του τόσο του ίδιου, όσο και εις βάρος του Κόμματός του, με αυτονόητες δυσμενείς επιπτώσεις και παρενέργειες.

Φανταστείτε, κύριοι συνάδελφοι, κατηγορούμενο Αρχηγό Κόμματος να βρίσκεται καθημερινά στο εδώλιο και στη συνέχεια να κηρυχθεί αθώος. Η ζημιά που θα προκληθεί εν τω μεταξύ, τόσο στον ίδιο όσο και στο Κόμμα του θα είναι ανεπανόρθωτη, πέραν της ταπείνωσης και του εξευτελισμού που θα υποστεί σε προσωπικό επίπεδο. Συνεπώς ορθώς το συζητούμενο σχέδιο νόμου δίνει τη δυνατότητα εκπροσώπησης του κατηγορουμένου με συνήγορο.

Λόγω συναφείας και για το ενιαίο της κρίσεως ορθώς προβλέπεται η συμπαραπομπή των τυχών συμμετόχων στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο. Έτσι από τη μια μεριά δε θα παρατηρείται το φαινόμενο οι συμμετοχοί να εμφανίζονται κατά περίπτωση, όπως απέδειξε η πρόσφατη εμπειρία, άλλοτε ως μάρτυρες κατηγορίας και άλλοτε ως μάρτυρες υπερασπίσεως. Από την άλλη θα αποφεύγεται η έκδοση ενδεχομένων αντιφατικών αποφάσεων.

Ακόμη, με το συζητούμενο σχέδιο νόμου προβλέπονται τα εξής: Τα οποία τα αναφέρω εντελώς επιγραμματικά, τηλεγραφικά, δεδομένου ότι αναλυτικότερη και λεπτομερέστερη αναφορά θα γίνει στην κατ' άρθρον συζήτηση. Συγκεκριμένα: Αποκλείεται η προσωπική κράτηση του Υπουργού. Η προανάκριση υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Βουλής. Καταργείται το στάδιο της ανακρίσεως στο Ειδικό Δικαστήριο, όπως επίσης και το Τριμελές Δικαστικό Συμβούλιο, στο οποίο άλλωστε δεν είχαν αναγνωρισθεί ουσιαστικές αρμοδιότητες.

Η κίνηση της ανακριτικής διαδικασίας απαιτεί πρωτοβουλία τουλάχιστον πενήντα Βουλευτών. Ένδικο μέσα κατά τις αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου, δεν προβλέπονται. Απλώς αναγνωρίζεται η δυνατότητα επανάληψης της διαδικασίας, μόνο υπέρ του κατηγορουμένου για τους λόγους που προβλέπονται στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Ο Εισαγγελέας Εφετών έχει την επιμέλεια της εκτέλεσης των αποφάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου. Για την παύση και εξάλειψη των ποινών ισχύουν οι κοινές διατάξεις. Πολιτική αγωγή δεν επιτρέπεται να ασκηθεί στο ειδικό Δικαστήριο για την υποστήριξη της κατηγορίας, αφού αυτή ανατίθεται από το Σύνταγμα μόνο στη Βουλή. Είναι δυνατή η άσκηση αγωγής βεβαίως αποζημιώσεως ή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης στα κοινά δικαστήρια.

Αυτές είναι σε γενικές γραμμές οι τροποποιήσεις, μεταβολές και ρυθμίσεις που γίνονται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, που έχω την τιμή να εισηγούμαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία και με τις οποίες επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός της ποινικής ευθύνης των Υπουργών μέσα και πάλι επαναλαμβάνω από το υφιστάμενο συνταγματικό πλαίσιο.

Βέβαια οι ριζικές αλλαγές, οι βαθιές τομές θα γίνουν μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος, αφού τότε δε θα υπάρχει το δεσμευτικό συνταγματικό πλαίσιο που υπάρχει σήμερα.

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να προτείνω την επιψήφιση του νομοσχεδίου από όλες τις Πτέρυγες της Βουλής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι το ισχύον νομικό καθεστώς παραπομπής και εκδίκασης κατηγοριών σε βάρος κυβερνητικών παραγόντων και συγκεκριμένα Υπουργών, Υφυπουργών και Πρωθυπουργού -το νομοθετικό διάταγμα 802/71- έρχιζε τροποποίησης. Κατά την εφαρμογή του δημιουργήθηκαν πολλά προβλήματα ερμηνείας, συνταγματικότητας και γενικά οι συζητήσεις, οι οποίες έχουν γίνει περί αυτών, ήταν αρκετές. Το γεγονός άλλωστε και μόνο ότι ήταν μια νομοθετική

πρωτοβουλία μιας ανώμαλης περιόδου, αυτό και μόνο επέβαλε την τροποποίηση, μεταρρύθμιση αυτού του νομοθετικού πλαισίου.

Εκ προοιμίου λέμε ότι εμείς θα καταψηφίσουμε το σχέδιο νόμου, το οποίο συζητούμε σήμερα. Και θα το καταψηφίσουμε γιατί στο σύνολό του εκτιμώμενο, παρά τις κάποιες ελάχιστες θετικές ρυθμίσεις τις οποίες έχει, εν τούτοις είναι μάλλον χειρότερο από ό,τι εκείνο που καταργείται και τροποποιείται. Δυστυχώς εκείνο το οποίο θα έπρεπε να γίνει, ούτως ώστε να υπάρχει μια ευρύτερη συναίνεση του Σώματος γύρω απ' αυτό το σημαντικό θέμα, σ' αυτό το θεσμικό νομοσχέδιο, δεν έγινε. Μετά από πολύμηνη κυοφορία ήρθε και κατετέθη το συζητούμενο νομοσχέδιο στη Βουλή, πέρασε από την αρμοδία Διαρκή Επιτροπή και μετά από πολλούς μήνες έρχεται σήμερα για συζήτηση στην Ολομέλεια, χωρίς να προηγηθεί, όπως θα έπρεπε κατά την άποψή μου, μια γενικότερη συζήτηση στην οποία θα συμμετείχαν όλα τα Κόμματα γύρω από το ποιος θα είναι οι τροποποιήσεις που θα γίνουν, ούτως ώστε αυτό το θεσμικό πλέον πλαίσιο, το οποίο εννοείται πως θα ισχύσει επί σειρά ετών, να μην έχει πεδίο αμφισβήτησης, παρερμηνειών και αντιρρήσεων.

Δυστυχώς, όμως, δεν έγινε αυτό και έτσι βλέπαμε ότι από το σύνολό του αποπνέει οσμή διάφορων εκείνης την οποία θα απαιτούσε κανείς από ένα τέτοιο σχέδιο νόμου.

Ποιος είναι ο σκοπός, κύριοι συνάδελφοι, της ειδικότερης, της διαφορετικής νομικής μεταχείρισης των Υπουργών από τον κοινό πολίτη;

Δύο είναι. Ο ένας είναι η προστασία της τιμής του πολιτικού κόσμου. Δεν πρέπει να είναι μόνο τίμια η συμπεριφορά όλων μας και προπάντων των Υπουργών, αλλά και να φαίνεται τίμια. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να υπάρχουν διατάξεις ταχείας και έντονης διεκπεραίωσης οποιασδήποτε κατηγορίας, ούτως ώστε να μην έχει κανείς τη δυνατότητα να αμφισβητεί την εντιμότητα γενικότερα του πολιτικού κόσμου.

Ο δεύτερος στόχος θα είναι να προστατευθεί ο πολιτικός κόσμος από κάθε κακόβουλη διάθεση συκοφάντησης. Είναι γνωστό ότι ο κάθε επώνυμος δυστυχώς γίνεται στόχος ψευδών καταγγελιών, γίνεται στόχος πολλών κακοηθειών. Αυτό έχει σαν συνέπεια στην περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχει ταχεία εκκαθάριση και στην περίπτωση κατά την οποία δεν υπάρχει προστασία ενδεχόμενη, να υπάρχει η Δαμόκλειος σπάθη της οποιασδήποτε κατηγορίας, να σέρνεται μια κατηγορία και έτσι αυτή η χαρακτηριστική αναποφασιστικότητα, η οποία διακατέχει το δημόσιο βίο να εντείνεται και να μην τολμά ο οποιοσδήποτε Υπουργός ή Υφυπουργός να παίρνει αποφάσεις, δύσκολες ενδεχομένως, επειδή ακριβώς θα υπάρχει ο φόβος της διαπόμπευσης και της άρκους αμφισβήτησης της εντιμότητάς του, πέρα από το φόβο που θα υπάρχει για ενδεχόμενες άλλες ταλαιπωρίες.

Αυτούς τους δύο στόχους, κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς το υπό ψήφιση νομοσχέδιο σε καμία περίπτωση δεν τους επιτυγχάνει. Διότι βλέπουμε ότι έχει κάποιες διατάξεις θετικές, τις οποίες θα αναφέρω στη συνέχεια, πλην όμως, υπάρχει τέτοια αντιφατικότητα, τέτοια προχειρότητα και σαφείς αντισυνταγματικές ρυθμίσεις, που πολύ φοβάμαι ότι τα προβλήματα τα οποία θα υπάρξουν στην εφαρμογή του -μακάρι να μην υπάρξει ποτέ περίπτωση που θα παραστεί ανάγκη εφαρμογής- θα είναι πολύ χειρότερα.

Εγώ αναγνωρίζω ότι είμαστε υποχρεωμένοι να κινηθούμε μέσα στο ισχύον συνταγματικό πλαίσιο -δεν μπορούμε να ξεφύγουμε απ' αυτό- όπου πρέπει να είναι εναρμονισμένο το νομοσχέδιο σε ένα αναχρονιστικό σύστημα, το οποίο υπάρχει, το οποίο προσδιορίζει το άρθρο 86, αλλά τουλάχιστον να κάνουμε ό,τι μπορούμε μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, προκειμένου να εκσυγχρονίσουμε την ισχύουσα νομοθεσία. Δυστυχώς, ενώ κατά τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος, η οποία προηγήθηκε στην περασμένη περίοδο, υπήρχαν προτάσεις τροποποίησης και ειδικότερα από τη Νέα Δημοκρατία υπήρχε μια σημαντική και εκσυγχρονιστική πρόταση, εντούτοις η διαδικασία δεν προχώρησε. Η ευθύνη η ευθύνη βαρύνει ασφαλώς την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και την τότε κυβερνητική πλειοψηφία, διότι αν είχαμε τελειώσει τις εργασίες της επιτροπής, σήμερα

ενδεχομένως να είχαμε φθάσει στην ποθούμενη και αναζητούμενη αναθεώρηση, οπότε πολλά προβλήματα θα ελύοντο και τα χέρια μας θα είχαν λυθεί σε πάρα πολλές περιπτώσεις.

Σε εκείνη την πρότασή μας εμείς έχουμε δύο σημαντικότερες καινοτομίες. Η μια είναι η κατάργηση του θεσμού του Βουλευτή -κατηγορού, κάτι σημαντικό και αναγκαίο, διότι, παρά τις καλές προθέσεις, κανείς δεν μπορεί αυτήν τη στιγμή να πει ότι ένας Βουλευτής-κατηγορούς είναι απαλλαγμένος από την κομματική του ιδιότητα. Παρετηρείτο στο παρελθόν το φαινόμενο να έχουμε μάλιστα αντιφατικές, διαφορετικές προτάσεις στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο από τους τρεις κατηγορούς. Και η άλλη καινοτομία ήταν η ανάδειξη του Δικαστικού Συμβουλίου σε όργανο με ουσιαστικότερες αρμοδιότητες, όπως εκείνης της εκδόσεως βουλεύματος παραπομπής ή απαλλαγής του κατηγορουμένου. Να μη φθάνει δηλαδή μόνο η απόφαση της Βουλής για παραπομπή στο ακροατήριο, αλλά να χρειάζεται και η έκδοση παραπεμπτικού βουλεύματος από ανεξάρτητο δικαστή, ο οποίος θα κρίνει το ανακριτικό υλικό και θα παραπεμφθεί η υπόθεση στο ακροατήριο μόνο αν υπάρχουν οι απαιτούμενες αποχρώσεις ενδείξεις.

Δυστυχώς, υπό το ισχύον συνταγματικό καθεστώς δεν μπορεί να γίνουν αυτές οι καινοτομίες και τροποποιήσεις, πλην όμως είναι ανάγκη να επισημανθούν, διότι καταδεικνύεται και εξ αυτού η αναγκαιότητα η οποία υπάρχει για τροποποίηση του Συντάγματος.

Ποιες είναι οι θετικές διατάξεις, τις οποίες έχει το σχέδιο και οι οποίες μας βρίσκουν σύμφωνους και στην κατ' άρθρο συζήτηση θα έχουμε την ευκαιρία να τις αναλύσουμε και να τις υπερψηφίσουμε.

Κατ' αρχάς αυτό που τονίστηκε προηγουμένως από τον Εισηγητή της Πλειοψηφίας η κατάργηση του περίφημου ιδιωνύμου αδικήματος του άρθρου 1 του ν.δ. 702/71. Πράγματι, εκτός από την πιθανή αντισυνταγματικότητά του, δημιουργούνται και πολλά προβλήματα, αλλά ήταν και μια τροχοπέδη σε κάθε Υπουργό από το να πάρει μια πρωτοβουλία, διότι θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι ποινικό αδίκημα -και ήταν ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το διάταγμα αυτό- κάθε παράβαση οποιουδήποτε νόμου ή οποιασδήποτε αποφάσεως.

Η υποχρεωτική συνεκδίκηση επίσης της κατηγορίας εναντίον του Υπουργού και των συμμετόχων, είναι μια αναμφισβήτητη θετική διάταξη, διότι είχε παρατηρηθεί στο παρελθόν το φαινόμενο έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων και εν πάση περιπτώσει ήταν κόντρα στη νομολογία των δικαστηρίων μας, που συνήθως θέλουν τη συνεκδίκηση για να αποφεύγονται τέτοιου είδους προβλήματα.

Ένα τρίτο θετικό, το οποίο αναγνωρίζουμε, είναι τα δικαιώματα τα οποία αναγνωρίζονται στη μειοψηφία της Ανακριτικής Επιτροπής.

Υπάρχει δυνατότητα πρωτοβουλιών για ανακριτικές πράξεις, κάτι το οποίο δεν υπήρχε στο παρελθόν, όπου η πλειοψηφία έπαιρνε πάντοτε αποφάσεις και η μειοψηφία όσο και αν είχε αντιρρήσεις, δεν ήτο δυνατόν να έχει την οποιαδήποτε πρωτοβουλία. Αυτά είναι τα θετικά, τα οποία όμως επαναλαμβάνω ότι κατά την άποψή μας είναι επουσιώδη και σε καμία περίπτωση δεν πείθουν ότι το σχέδιο νόμου το οποίο συζητούμε και το οποίο καλούμεθα να ψηφίσουμε, είναι καλύτερο από εκείνο το οποίο καταργείται.

Ποια είναι τα κραυγαλέα αρνητικά, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, που πιστεύω ότι αν τα εκτιμήσουμε σωστά, εκείνο το οποίο πρέπει να γίνει είναι μια αναμόρφωση του νομοσχεδίου, η οποία δεν μπορεί να γίνει στην παρούσα φάση και επιβάλλουν την καταψήφισή του.

Πρώτον, ο θεσμός της ασυλίας, όπως γνωρίζετε, είναι προνόμιο του Βουλευτού και μόνο του Βουλευτού κατά το Σύνταγμα. Με το άρθρο 3 του σχεδίου νόμου, επεκτείνεται η ασυλία και στους Υπουργούς που δεν είναι Βουλευτές για τα αδικήματα τα οποία διέπραξαν εκτός καθηκόντων. Το είχαμε επισημάνει και κατά τη συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή και προπάντων, κύριε Υπουργέ, σας το επισημαίνει και η Επιση-

μονική Επιτροπή της Βουλής, που σας λέει ότι είναι σαφώς αντισυνταγματική διάταξη. Δεν μπορεί ένας θεσμός ο οποίος καθιερώνεται περιοριστικά από το Σύνταγμα και αφορά μόνο τους Βουλευτές, να επεκτείνεται σε ιδιώτη, ο οποίος πρόσκαιρα κατέχει τη θέση του Υπουργού.

Δεύτερο πρόβλημα, είναι η ειδική πλειοψηφία η οποία απαιτείται, προκειμένου να έχουμε την παραπομπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ υπάρχουν δύο προβλήματα. Το ένα είναι το συνταγματικό, εάν η διάταξη είναι συνταγματική, εάν η καθιέρωση της ειδικής πλειοψηφίας είναι συνταγματική ρύθμιση. Και πάλι η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής σας λέει, κύριε Υπουργέ, ότι είναι σαφώς αντισυνταγματική. Διότι το Σύνταγμα όπου θέλει ειδικές πλειοψηφίες το αναφέρει. Και στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν αναφέρει το Σύνταγμα ειδική πλειοψηφία για την παραπομπή. Απαιτεί την πλειοψηφία των παρόντων αρκεί να υπάρχει απαρτία στο Σώμα. Και θα υπάρξουν προβλήματα εάν επιμείνετε στην ψήφιση αυτή. Και το δεύτερο είναι η ουσία του πράγματος. Ερχόμαστε και καθιερώνουμε ειδική πλειοψηφία, η οποία ισούται στην πρώτη ψηφοφορία με το σύνολο το οποίο προκύπτει από τον αριθμό των Βουλευτών, οι οποίοι έδωσαν ψήφον εμπιστοσύνης την τελευταία φορά στη Βουλή συν το 10% των υπολοίπων, τούτέστιν σήμερα εκατό εβδομήντα είχαν ψηφίσει υπέρ της Κυβερνήσεως μετά την ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων, συν δέκα τρία, θα πρέπει να έχουμε εκατόν ογδόντα τρεις προκειμένου να έχουμε παραπομπή. Και μια δεύτερη ψηφοφορία, η οποία εφόσον στην πρώτη ψηφοφορία είχαμε απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου τούτέστιν εκατόν πενήντα ένα, πρέπει να έχουμε και μια δεύτερη ψηφοφορία μετά από μερικές ημέρες για να έχουμε τον αριθμό εκατόν πενήντα ένα.

Δημιουργείται η εντύπωση ότι η θέληση και η βούληση του νομοθέτου είναι να προστατευθεί ο κάθε Υπουργός από παραπομπές προτετείς, όμως δημιουργείται και η εντύπωση στο Λαό ότι εδώ έχουμε μια τόσο μεγάλη υπερπροστασία που εν τέλει θα καταλήξει σε αρνησιδικία.

Έχουμε, λοιπόν, το πρόβλημα το ουσιαστικό και το σαφώς συνταγματικό πρόβλημα, το οποίο επαναλαμβάνω ότι έχει τονιστεί και από την αρμόδια Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Ένα τρίτο σοβαρότερο θέμα είναι η κατάργηση του δικαστή ανακριτή ο οποίος επακολουθούσε μετά την παραπομπή και του δικαστικού συμβουλίου. Τι δουλειά έκανε ο ανακριτής; Συμπλήρωνε την προανάκριση, την οποία κάναμε εμείς οι Βουλευτές -τώρα την έχουμε βαφτίσει ανάκριση- με την εμπειρία του, με τις γνώσεις του, σαφώς και συνέβαλε στη μεγαλύτερη και καλύτερη έρευνα της υποθέσεως. Και το συμβούλιο έλυνε τα παρεμπιπτόντα προβλήματα, τα οποία ανεφύοντο και έτσι το ανακριτικό υλικό ήταν περισσότερο δεμένο, ήταν με μεγαλύτερη λεπτομέρεια ερευνώμενο και σε κάθε περίπτωση είχε την ευχέρεια ο κατηγορούμενος να απολογηθεί. Να απολογηθεί ενώπιον του τακτικού ανακριτή με όλες τις εγγυήσεις τις οποίες παρέχει η ποινική δικονομία, να Σύνταγμα. Να λάβει γνώση των εγγράφων της δικογραφίας, να παραστεί με δικηγόρο, να υποβάλει υπομνήματα, να απολογηθεί, κάτι το οποίο στερείται σήμερα.

Με τη ρύθμιση η οποία γίνεται, αγαπητοί συνάδελφοι, θα έχετε υπόψη σας ότι θα γίνεται η παραπομπή από τη Βουλή, όχι αφού πρώτα απολογηθεί ο κατηγορούμενος, αλλά αφού κληθεί και δώσει εξηγήσεις εάν το επιθυμεί. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτή η κλήση και η παροχή εξηγήσεων δεν παρέχει καμία εγγύηση. Δε θα έχει τη δυνατότητα να πάρει αντίγραφο της δικογραφίας, να δει επιτέλους τι είναι εκείνο το οποίο τον βαρύνει και ποια είναι εκείνα για τα οποία τον κατηγορούν. Μία εντελώς αόριστη και νεφελώδης κατάσταση η οποία εν τέλει αποβαίνει σε βάρος του διωκόμενου. Και παραπέρα η κατάργηση της προσωρινής κράτησης είναι καταρχήν μια σωστή διάταξη. Άλλωστε προσωρινή κράτηση δε θα μπορούσε να επιβάλει άλλος εκτός από τακτικό δικαστή. Και από τη στιγμή που καταργείται ο ανακριτής και καταργείται και το δικαστικό συμβούλιο, δεν μπορούμε να μιλήσουμε για προσωρινή κράτηση. Όμως, είναι σωστή αυτή η ρύθμιση;

Μπορούμε έτσι να βάλουμε ένα φραγμό και να πούμε σε κάθε περίπτωση απαγορεύεται η προσωρινή κράτηση; Σε κραυγαλέες περιπτώσεις, σε περιπτώσεις όπου προκαλείται η κοινή γνώμη θα απαγορεύουμε a priori αυτήν τη δυνατότητα; Ασφαλώς, είναι συνακόλουθο βέβαια της κατάργησης του θεσμού του ανακριτή στη διαδικασία αυτή αλλά είναι, όμως, μια ατυχής ρύθμιση η οποία μπορεί να μας δημιουργήσει και προς τα έξω μεγάλο πρόβλημα.

Και έχει τη δυνατότητα επιβολής η ανακριτική επιτροπή παρακαλώ, περιοριστικών όρων. Ποιος εγγυάται την αντικειμενικότητα της ανακριτικής επιτροπής; Και όταν θα έρθει η ανακριτική επιτροπή με την κομματική πλειοψηφία την οποία έχει να επιβάλλει ένα επαχθέστατο περιοριστικό όρο, περιορισμό κατόικον ή εγγύηση κάποιων εκατοντάδων εκατομμυρίων, πώς θα προστατευθεί και πού θα έχει τη δυνατότητα να προσφύγει εκείνος εναντίον του οποίου επιβάλλονται αυτοί οι περιοριστικοί όροι;

Και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ: Ως έγκριτος νομικός, θέλω μια απάντηση, συνέχεια στην τοποθέτησή σας. Εάν παραβιάζει τους περιοριστικούς όρους ο καθ' ου, τι θα γίνει; Όπως είναι γνωστό, στην κοινή Ποινική Δικονομία, σ' αυτήν την περίπτωση επιβάλλεται προσωρινή κράτηση, αντικαθίστανται οι περιοριστικοί όροι με προσωρινή κράτηση. Αλλά αυτό γίνεται με ένταλμα του ανακριτή. Ένταλμα μπορεί να εκδώσει μόνο ο τακτικός ανακριτής. Το άρθρο 8 του Συντάγματος λέει ότι ουδείς συλλαμβάνεται ή φυλακίζεται, χωρίς ένταλμα ητιολογημένο από τακτικό δικαστή. Εδώ, αυτό το ένταλμα ποιος θα το επιβάλει;

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι όσο και αν προσπαθούμε να εξωραίσουμε τα πράγματα και να εμφανίσουμε το σχέδιο νόμου ως εκσυγχρονιστικό και ότι είναι κάτι καλύτερο από το προηγούμενο, όποιος το μελετήσει, αντιλαμβάνεται ότι υπάρχουν τρομακτικά προβλήματα, που εγώ δε λέω ότι υπάρχει κακή πρόθεση, απλά λέω ότι υπάρχει προχειρότητα, προχειρότητα η οποία πηγάζει από το γεγονός ότι δεν καθήσαμε όλοι μαζί, μια που όλους μας αφορά, να το συζητήσουμε και να καταλήξουμε σε ένα κοινά αποδεκτό σχέδιο νόμου, το οποίο να ψηφίσουμε όλοι, ούτως ώστε να μην υπάρχουν τα προβλήματα του παρελθόντος.

Κι έρχομαι στο θέμα της παραγραφής. Είπε προηγουμένως ο συνάδελφος της Πλειοψηφίας ότι αυξάνεται η παραγραφή από τα τέσσερα, στα πέντε χρόνια. Καλύτερα, όμως, να δούμε την ιστορία του πράγματος: Διότι ο ν.802/71 έχει την κοινή παραγραφή. Το κακούργημα παραγράφεται στα δεκαπέντε ή στα είκοσι χρόνια, όπως προέβλεπε ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας και το πλημμέλημα στα πέντε χρόνια. Έτσι έλεγε ο ν.802/71. Στη συνέχεια, με τροποποίηση επί υπουργίας Κουβελάκη, περιορίστηκε αυτή η παραγραφή στα τρία χρόνια και όχι στα τέσσερα, επειδή υπήρχε ειδικός λόγος τότε και τον γνωρίζουμε όλοι και είναι καλύτερο να μην τον αναφέρουμε. Και ερχόμαστε σήμερα και στοιχιζόμαστε ουσιαστικά με μια νοοτροπία, η οποία ασφαλώς και δεν περιποιεί τιμή στον πολιτικό κόσμο. Με ποιο δικαίωμα και πώς θα δικαιολογηθούμε στο Λαό, όταν του πούμε ότι μια κατηγορία σε βαθμό κακούργημα, που θα βαρύνει έναν Υπουργό, που ενδεχομένως -ομιλώ ως πιθανότητα, θεωρητικά- μπορεί να βαρύνεται με μια κατάχρηση κάποιων δισεκατομμυρίων, παραγράφεται σε πέντε χρόνια και το κλεφτρόνι, το οποίο έκλεψε κάτι, επειδή παρεσύρθη, να το κυνηγά αυτή η κατηγορία επί δεκαπέντε-είκοσι χρόνια, επαναλαμβάνω.

Βλέπετε ότι μόνοι μας, χωρίς να το επιδιώκουμε, δημιουργούμε προβλήματα, που συμβάλλουν στο να μειώνεται η έξωθεν καλή μαρτυρία. Και δεν ήταν πιο καλή η ρύθμιση, η οποία υπήρχε, η οποία επέβαλε κάποιον χρονικό περιορισμό στην άσκηση της ποινικής δίωξης και στη συνέχεια για την παραγραφή, να μην υπάρχει περιορισμός, παρά μόνο από τις κοινές διατάξεις; Και αν θέλετε, για να διευκολύνουμε τα πράγματα, γιατί πράγματι ήταν ασφυκτικός ο περιορισμός της μιας συνόδου, της επομένης συνόδου από την περίοδο που ετελούντο τα ποινικά αδικήματα, να το επεκτείνουμε σε δύο

συνόδους. Να έχουμε ένα περιθώριο δύο ετών, μέσα στο οποίο θα κινηθεί η δίωξη, θα γίνει η παραπομπή, θα γίνει τακτική ανάκριση και στη συνέχεια να μην έχουμε τον περιορισμό, όμως, της παραγραφής, έναν περιορισμό ο οποίος δημιουργεί αυτά τα προβλήματα, που ανέφερα προηγουμένως.

Κύριοι συνάδελφοι, στην κατ' άρθρο συζήτηση θα έχουμε την ευκαιρία να τονίσουμε σε λεπτομέρεια τις αντιρρήσεις μας, αλλά και να υπερθεματίσουμε εκεί που νομίζουμε ότι υπάρχουν θετικές ρυθμίσεις. Όμως, δυστυχώς, λυπάμαι πάρα πολύ που είμαι υποχρεωμένος, ως Εισηγητής της Μειοψηφίας, να πω ότι το νομοσχέδιο που μας έφερε το Υπουργείο Δικαιοσύνης, που είναι αντιγραφή του νομοσχεδίου του κ. Βενιζέλου, το οποίο προκάλεσε τότε τόσες αντιδράσεις - ουσιαστικά είναι αντιγραφή - δεν είναι το καλύτερο, γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κουβέλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, έχει το λόγο.

Θα αναμένουμε τον κ. Κανταρτζή, ο οποίος μιλάει αυτήν την ώρα σε Επιτροπή.

Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρίσταμαι ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Δεν έχουμε Ειδικό Αγορητή, γιατί η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού είναι σε συγκεκριμένη άλλη δουλειά.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συναδελφοί, έχω τη γνώμη ότι κακώς η Κυβέρνηση επιμένει στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου. Και επιμένει κακώς για το λόγο ότι δρομολογείται η διαδικασία, εξ' όσων πληροφορούμαι, της αναθεώρησης του Συντάγματος. Ήδη, σύμφωνα με πληροφορίες που θεωρώ έγκυρες, πρόκειται να συγκροτηθεί και η ειδική επιτροπή των Βουλευτών που θα ασχοληθεί με την αναθεώρηση του Συντάγματος.

Έτσι, δε βλέπω ποιος λόγος δικαιολογεί αυτήν τη σπουδή να ασχοληθεί η Βουλή και να ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο, όταν σε σύντομο χρονικό διάστημα αναμένεται η αναθεώρηση του Συντάγματος.

Εκεί, στην αναθεώρηση του Συντάγματος, θα μπορούσαμε, κύριοι συνάδελφοι, να αναζητήσουμε τις ρυθμίσεις, οι οποίες πράγματι θα αντιστοιχούσαν σε εκείνο που όλοι θέλουμε για την τιμή του πολιτικού κόσμου, αλλά και για την εξασφάλιση της ισονομίας, αλλά και ως απάντηση σε όλους εκείνους, οι οποίοι υποστηρίζουν ότι οι πολιτικοί μεταξύ των τακτοποιούν τα θέματα και κανένας δε θέλει να κατηγορηθεί και να ελέγξει, ουσιαστικά, κανέναν.

Σήμερα, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αναγκαστικά κινείται στο πλαίσιο του υπάρχοντος Συντάγματος. Έτσι, η συζήτηση είναι κολοβή, με την έννοια ότι δεν επιτρέπεται στις πολιτικές δυνάμεις να διατυπώσουν τις προτάσεις εκείνες οι οποίες εκφράζουν την άποψή τους γι' αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα.

Εάν δεν είχαμε τη δέσμευση του άρθρου 86, τη συνταγματική αυτή ρύθμιση, θα μπορούσαμε επί παραδείγματι, κύριε Υπουργέ, να διατυπώσουμε την άποψη ότι δε μας χρειάζονται ειδικά δικαστήρια και ότι οι Υπουργοί ή και οι Υφυπουργοί μπορούν να δικάζονται, όπως συμβαίνει και σε άλλες χώρες, από τον Άρειο Πάγο. Σήμερα, όμως, αναγκαστικά, πρέπει να κινηθούμε στα ασφυκτικά πλαίσια του υπάρχοντος και ισχύοντος Συντάγματος.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ δε θα αρνηθώ, κύριοι συνάδελφοι, ότι στο νομοθέτημα, σε αυτό το σχέδιο νόμου, υπάρχουν ορθές διατάξεις, όπως είναι η οριοθέτηση της παραγραφής, όπως είναι η κατάρριξη του ιδιώνυμου -και δε θα επαναλάβω απόψεις και σκέψεις που ακούστηκαν- όπως επίσης, είναι και η συμπαράπομπή των συμμετόχων στο ίδιο δικαστήριο με τα πολιτικά πρόσωπα, προκειμένου να εξασφαλίζεται η ενότητα της δικής και να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων, που σε τελευταία ανάλυση τραυματίζει το κύρος της Δικαιοσύνης.

Κύριε Υπουργέ, θα επαναλάβω, όμως, αυτό που είπα και στη Διαρκή Επιτροπή: Είναι δεδομένη η διαφωνία μας γι' αυτήν την ειδική πλειοψηφία, την οποία εισάγετε με το σχέδιο νόμου. Δικαιολογημένα εγείρεται η καχυποψία των πολιτών, ότι με αυτήν την ειδική πλειοψηφία δε θα παραπέμπεται κανένας και κατά συνέπεια, κανένας, κύριοι συνάδελφοι, δε θα ελέγχεται και όταν ακόμη διαπιστώνεται η τέλεση συγκεκριμένων ποινικών αδικημάτων. Νομίζω ότι δεν πρέπει να επιμένετε σ' αυτό.

Πέραν των λόγων που ακούστηκαν και που έχουν σχέση και με το Σύνταγμα, θεωρούμε ότι είναι αντισυνταγματική αυτή η ρύθμιση, αλλά κυρίως το πολιτικό ζήτημα είναι εκείνο που πρέπει, κύριε Υπουργέ, να σας οδηγήσει στην επιλογή να μην επιμένετε σ' αυτήν την ειδική πλειοψηφία.

Πολλά παρακολουθούν την πολιτική δραστηριότητα των Βουλευτών, των Υπουργών, των Υφυπουργών, του πολιτικού κόσμου. Δεν είναι ανάγκη να προσθέσουμε και άλλα. Και θα προστεθεί στα άλλα, κύριε Υπουργέ, και αυτή η κατηγορία εκ μέρους των πολιτών, όταν διαπιστώσουν ότι χρειάζεται αυτή η ειδική πλειοψηφία για την παραπομπή.

Υπάρχει αναμφισβήτητα, κύριοι συνάδελφοι, συνταγματικό ζήτημα εάν και κατά πόσο είναι δυνατή η επέκταση της ασυλίας και στον Υπουργό που δεν είναι Βουλευτής. Το Σύνταγμα, ορίζοντας το θεσμό της ασυλίας, τον θέλησε μόνο για το Βουλευτή.

Αντιλαμβάνομαι, βεβαίως, ότι με την υπάρχουσα ρύθμιση προκύπτει μια άνιση μεταχείριση μεταξύ των Υπουργών, οι οποίοι είναι κοινοβουλευτικοί και των Υπουργών που δεν είναι κοινοβουλευτικοί, αλλά είναι εξωκοινοβουλευτικοί. Αυτό είναι άλλης τάξεως ζήτημα. Είναι ευθύνη της εκάστοτε κυβέρνησης, όταν θέλει να έχει και εξωκοινοβουλευτικούς Υπουργούς. Σε κάθε, όμως, περίπτωση, εκείνο που πρέπει να καθοδηγεί το νομοθετικό έργο είναι το Σύνταγμα. Και φρονώ, έχω την άποψη, ότι το Σύνταγμα δεν επιτρέπει την επέκταση της ασυλίας και στον Υπουργό μη Βουλευτή.

Υπάρχουν, κύριε Υπουργέ, θετικές διατάξεις. Στη συζήτηση κατ' άρθρο, θα έχουμε τη δυνατότητα άλλες να καταψηφίσουμε και άλλες να υπερψηφίσουμε.

Όμως, με τα δεδομένα που προανέφερα, δεν επιτρέπεται σ'εμάς του Συνασπισμού, να ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου.

Θα επαναλάβω εκείνο που είπα στην αρχή, κύριε Πρόεδρε. Σε λίγο καιρό, θα έχουμε αναθεωρημένο Σύνταγμα. Ποια βιασύνη δικαιολογείται, έτσι ώστε σήμερα να επιμένει η Κυβέρνηση σ'αυτό το σχέδιο νόμου;

Αντιλαμβάνομαι αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης. Το είπε και στη Διαρκή Επιτροπή. Είναι μια υποχρέωση που έχει σχέση με νομοθετήματα, που βρήκε από τον προκατόχό του, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Νομίζω, όμως, ότι αυτό δεν είναι στοιχείο, που δυναμικά μπορεί να στηρίζει την επιλογή της Κυβέρνησης, να επιμένει στο σχέδιο νόμου. Με το δεδομένο, επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- ότι επίκειται η αναθεώρηση του Συντάγματος. Εκεί, με περισσή άνεση, είναι δυνατόν τα πολιτικά Κόμματα να συνεννοηθούν μεταξύ τους, να βρουν τις τομές εκείνες, που πράγματι θ'ανταποκρίνονται σ'αυτό, που όλοι μας θέλουμε, όταν αναφερόμαστε στον έλεγχο της ευθύνης των μελών της όποιας κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, έχω την τιμή ν'ανακοινώσω στο Σώμα, ότι ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημήτριος Τσοβόλας ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού, τον κ. Γεώργιο Τσαφούλια.

Ο Ειδικός Αγορητής του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Ιωάννης Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος τον οποίο επιχειρούμε να οικοδομήσουμε, θα πρέπει ν'αποβλέπει, κατά τη γνώμη μας, στην προστασία των θεσμών, που αποτελούν τη βάση όλων των σημερινών δημοκρατικών πολιτευμάτων.

Ειδικότερα, στόχος του νομοσχεδίου θα πρέπει να είναι η προστασία της οργανωμένης πολιτείας, η διαφύλαξη της τιμής

του πολιτικού κόσμου από τη διαφθορά, η υπηρετήση της πολιτικής ως εννοίας λειτουργικής στην υπηρεσία του πολίτη, ο οποίος αποτελεί το βασικό κύτταρο της κοινωνίας και είναι ο δημιουργός των αξιών και των αγαθών του πολιτισμού.

Ο υπό ψήφιση νόμος αποκτά τεράστια σημασία στις μέρες μας, που ένα νοσηρό κλίμα παρακμής διαπερνά την πολιτική και δοκιμάζεται η αξιοπιστία των πολιτικών, αλλά και τις πολιτικής. Γι' αυτόν το λόγο, στην ομιλία μου, θα προσπαθήσω να κάνω σε βάθος μια φιλοσοφική συνολική και σφαιρική προσέγγιση στο θέμα, που κατά την άποψή μου, αξίζει τον κόπο και για μένα, που θα το επιχειρήσω, αλλά και για σας, που θα έχετε την καλοσύνη να με ακούσετε.

Κατά πρώτον, στο συζητούμενο περί ευθύνης Υπουργών νομοσχέδιο, θα επιχειρήσω να προσεγγίσω την έννοια του πολιτικού και να τον διαχωρίσω σε δύο βασικά και κύρια μέρη: Δηλαδή στον πολιτικό που ασκεί εξουσία και διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα και περιουσία και στον πολιτικό που πολιτεύεται μεν, αλλά βρίσκεται μακράν της Εκτελεστικής Εξουσίας, με οποιαδήποτε μορφή της.

Τον όρο του πολιτικού, που προσπαθώ να προσεγγίσω, τον βρίσκω για πρώτη φορά ολοκληρωμένο, στο διάλογο του Πλάτωνα με τον τίτλο "Πολιτικός", που είναι το ενδιάμεσο σύγγραμμα του φιλοσόφου, μεταξύ "Πολιτείας" και "Νόμων". Ο Πλάτων καθορίζει τον πολιτικό ως φιλόσοφο, ο οποίος λειτουργεί μέσα στην Πολιτεία με σωφροσύνη και σύνεση και σέβεται και διαφυλάσσει τις αποκτηθείσες, με πολλές θυσίες, αξίες του πολιτισμού. Η πολιτική αυτή σκέψη του μεγάλου Έλληνα φιλοσόφου, καταφάνεται στη γνωστή του φράση: "Η οι βασιλείς να φιλοσοφήσουν ή οι φιλόσοφοι να βασιλεύσουν".

Στη φράση αυτή απεικονίζεται η σημασία της χρηστής δημοκρατικής διοίκησης από τους ασκούντας την Εκτελεστική Εξουσία.

Επομένως, ο Πλάτων προσδιορίζοντας τον όρο "πολιτικός", με την ευρεία έννοιά του, θεωρεί εκείνον που αναφέρεται στην μερίδα του πολιτικού κόσμου μιας χώρας, που ασκεί μέρος της Εκτελεστικής Εξουσίας και ειδικότερα, εκείνον που διαχειρίζεται την τύχη του λαού, την περιουσία και το χρήμα του κράτους.

Εξάλλου, με έμφαση στο ίδιο ζήτημα, ο φιλόσοφος δίνει την έννοια της πολιτικής με τη φράση του "πολιτική είναι, όσαι πολιτικά τέχνηι σμικρόν ή μέγα πι, δημιουργούσι κατά πόλιν ὄργανο".

Πράγματι, σήμερα οι Υφυπουργοί, οι Υπουργοί, οι γενικοί και ειδικοί γραμματείς Υπουργείων, αλλά ακόμη και οι διοικητές Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, καθώς επίσης αιρετοί νομάρχες, περιφερειάρχες και δήμαρχοι, αποτελούν όργανα που υπογράφουν, δηλαδή υπηρετούν τον πολίτη και τη συντεταγμένη Πολιτεία.

Επίσης, κατά τον Πλάτωνα, ο νόμος είναι κάτι το πολύ απλό, που δεν ανταποκρίνεται στο ακριβές και πολυσύνθετο της ζωής. Δεν μπορεί να προβλέψει και να καθορίζει την ποικιλία των περιπτώσεων της ζωής. Ο νόμος είναι ένα βοηθητικό μέσο έναντι της αδέσμευτης από νόμους δημιουργικής διακυβέρνησης του κράτους, από τον αληθινό φυσικά πολιτικό. Εάν όμως δεν υπάρχει ο αληθινός πολιτικός, τότε βεβαίως πρέπει να υπάρχουν νόμοι, νόμοι που πρέπει να έχουν αδιαμφισβήτητο κύρος, γιατί ο αληθινός πολιτικός είναι ανώτερος από κάθε γραπτό λόγο και νόμο, επειδή κατέχει την επιστήμη του όντως όντος, όπως λέει ο Πλάτων, του οποίου ο νόμος είναι απλόν μίμημα.

Από όλα αυτά συνάγεται -φιλοσοφία του κάνω -ότι η ηθική υπόσταση και η ακεραιότητα του χαρακτήρα -διότι το Βήμα της Βουλής διδάσκει κιόλας, δεν νομοθετεί μόνο- είναι κορυφαίο ζητούμενο.

Η δυσκολία στις μέρες μας, ανεύρεσης του ανθρώπου πολιτικού αυτού και η άντληση της αντίληψης για τη διαχείριση των κοινών, αποτελεί το λόγο που δικαιολογεί την αναγκαιότητα της θέσπισης ενός τέτοιου νομοθετήματος. Ο νόμος, όμως, αυτός θα πρέπει να διαπνέεται από τη διαλεκτική σκέψη ανάμεσα στην άνευ νόμων φιλόσοφης Πολιτείας αφενός και στην μετά νόμων, άνευ βασιλικού άρχοντος Πολιτείας

αφετέρου. Αυτήν την πολιτεία περιγράφει ο Πλάτων στο έργο του "Πολιτικός".

Ειδικότερα, ένας τέτοιος νόμος θα πρέπει να σκοπεύει από μια άποψη να προστατεύει: Πρώτον, την πολιτεία από τους κακούς πολιτικούς, δηλαδή τους πολιτικούς που μετέρχονται την πολιτική από ιδιοτέλεια και ελαύνονται από κομματικά πάθη και μεταχειρίζονται ανήθικα μέσα για να εξαφανίσουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους.

Δεύτερον, τους πολίτες από τους πολιτικούς, που έχουν το ραβδί της εξουσίας και την ασκούν άνομα και κατά βούληση, καλυπτόμενοι από τους οικονομικά ισχυρούς και τους μηχανισμούς που δημιουργούν για να υπαρπάζουν την ψήφο του λαού.

Τρίτον, την πολιτική, η οποία προσβάλλεται ως έννοια και μεταβάλλεται από επιστήμη και τέχνη σε αγυρτία και αλητεία.

Τέταρτον, τον πολιτικό από την πολιτική εμπάθεια των αντιπάλων, μέσα και έξω από τη Βουλή και πολλές φορές από τους ανήκοντες με αυτόν στο ίδιο Κόμμα.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι η πολιτική ως τέχνη και επιστήμη του κυβερνάν, θα πρέπει να ασκείται από πολιτικούς που να έχουν πρωτίστως ήθος πολιτικό, ισχυρά βούληση, ικανότητα και εντιμότητα να λαμβάνουν τις ευθύνες τους και να πείθουν το λαό. Επίσης, πρέπει να έχουν την ικανότητα να προβάλλουν και να προλαμβάνουν. Αυτή είναι η τέχνη του κυβερνάν, αυτή είναι η τέχνη της πολιτικής. Αυτούς τους σκοπούς πρέπει να προστατεύει ένα νομοσχέδιο, εάν θέλει να εκφράζει τη σωστή αντίληψη περί πολιτικής και περί πολιτικών. Όμως, η πολιτική έχει ήθος και ηθική.

Να, ένα ερώτημα, που χρειάζεται απάντηση. Και βέβαια, έχει, γιατί πολιτική χωρίς ηθική δεν είναι τέχνη, αλλά πανουργία, που οδηγεί στην κατάρρευση των ηθών και στην παρακμή.

Η πολιτική δεν είναι εξουσία επί του λαού, αλλά εργαλείο του λαού για την άσκηση της εξουσίας του. Η εξουσία είναι του λαού και η πολιτική λειτουργία της εξουσίας αυτής. Στην αληθινή πολιτική οι ενεργοί πολίτες δεν πρέπει να ψηφίζουν απλά, αλλά να εκλέγουν και να εκλέγονται. Στις μέρες μας το αντίθετο συμβαίνει και μάλιστα κανένας ελεύθερος πολίτης δεν μπορεί να αναδειχθεί στην πολιτική, αν δεν περάσει από τους μηχανισμούς και τις αντιδημοκρατικές διαδικασίες, που συνήθως ακολουθούν τα Κόμματα στην ανάδειξη των υποψηφιοτήτων.

Την πολιτική ζωή της Χώρας φθείρουν και διαφθείρουν, πρώτον, ο επαγγελματισμός ως νοοτροπία και στάση ζωής του πολιτικού. Δεύτερον, ο δικομματισμός ως μέσο και αυτοσκοπός στη διαχείριση της εξουσίας. Και τρίτον, η απουσία πολιτικού ήθους.

Για να είναι ηθική η πολιτική σε μια σύγχρονη δημοκρατική πολιτεία, θα πρέπει ο κάθε ενεργός πολίτης να μπορεί, αδιακρίτως και ανάλογα με την αξία του, να ασκεί την τέχνη της πολιτικής, γιατί είναι η μόνη τέχνη που θα πρέπει να τη μαθαίνουν όλοι οι πολίτες. Η άσκηση της πολιτικής από ορισμένα πρόσωπα, μόνο που τα βαφτίζουν πολιτικούς, αποτελεί στρεβλή εφαρμογή της πολιτικής. Γι' αυτό και υπάρχει σήμερα κρίση και αμφισβήτηση των πολιτικών και συνακόλουθο αυτής της κρίσης της πολιτικής, είναι το δημοκρατικό έλλειμμα και η άρνηση συμμετοχής του πολίτη στα κοινά και η απολιτική συμπεριφορά των νέων.

Καί' αυτόν τον τρόπο ο πολίτης στο σημερινό Κράτος είναι ένα άθωρμα μιας ασύλληπτα βέβηλης πολιτικής αυθαιρεσίας, που νομιμοποιείται μέσα από ένα νομικίστικο πλέγμα, που σκοτώνει θανάσιμα όχι μόνο τον άνθρωπο ως αξία, αλλά και τις ελευθερίες του, αλλά και όλες τις πολιτιστικές του αξίες.

Με βάση αυτήν τη φιλοσοφική θεώρηση για τους πολιτικούς και την πολιτική, θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να οικοδομήσουμε ένα νόμο, που να εξασφαλίζει κύρια την προστασία της οργανωμένης Πολιτείας, την προστασία του πολίτη και την προστασία της πολιτικής.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο, όπως εισάγεται, δεν καλύπτει όλο το φάσμα αυτής της θεώρησης. Θα ήταν ορθότερο και αποτελεσματικότερο, αντί του τίτλου "ποινική ευθύνη Υπου-

ργών" που φέρει το νομοσχέδιο, να φέρει τον τίτλο "ποινική ευθύνη των πολιτικών". Ως πολιτικοί δε, να νοούνται όλοι όσοι υπηρετούν τον πολίτη και τη συνταγμένη Πολιτεία και που ασκούν πολιτική εξουσία με την ευρεία του όρου έννοια. Ο πολίτης, για να μην αποστασιοποιείται από την πολιτική και για να έχει εμπιστοσύνη στους πολιτικούς του, θα πρέπει να γνωρίζει ότι και γι' αυτούς λειτουργούν νόμοι, αφού κατά το Σύνταγμά μας, όλοι οι Έλληνες πολίτες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.

Ο σημερινός νομοθέτης ευρισκόμενος κάτω από την ανάγκη και την πίεση της τραυματικής εμπειρίας του πρόσφατου παρελθόντος και της έντονης αμφισβήτησης του προϋσχύσαντος νόμου, επιχειρεί με το συζητούμενο νομοσχέδιο να δώσει λύση σ' ένα πραγματικά πελώριο ζήτημα, που ανάγεται στην προστασία της τιμής του πολιτικού κόσμου και στην προστασία των πολιτικών μας θεσμών.

Βέβαια, το παρόν νομοσχέδιο κινείται στα πλαίσια που καθορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής και δεν μπορεί να επεκταθεί σε άλλες ρυθμίσεις. Είναι περιοριστικό.

Με την αναθεώρηση του Συντάγματος, που θα κάνουμε όταν έλθει η ώρα, θα πρέπει να θεσμοθετήσουμε αρχές, που ούτε η πολιτική ζωή να μείνικοποιείται, αλλά ούτε και οι πολιτικοί που εγκληματούν να μείνουν ατιμώρητοι.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Σε αυτό έχετε δικιο, αλλά αυτό θέλει τετραγωνισμό του κύκλου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Εσείς μπορείτε, γιατί έχετε τετράγωνο κεφάλι.

Πάντως, η αλήθεια είναι μια. Όσους τέλειους νόμους και να θεσπίζουμε, τίποτα δεν αλλάζει, αν η πολιτική δεν έχει ηθική και αν οι πολιτικοί δεν αποκτήσουν πολιτικό ήθος, αν δεν αποκτήσουν πολιτική ευθιξία, αν δεν αποκτήσουν ηθικό χαρακτήρα.

Επιτέλους, κύριοι συνάδελφοι, ο Λαός δεν αντέχει πια κάθε τόσο και λίγο να ακούει οικονομικά σκάνδαλα πολιτικών, σκάνδαλα επί σκανδάλων, χωρίς καν να ιδρώνει το αυτί του. Μερικοί έχουν μετατρέψει την πολιτική σε προσοδοφόρο επάγγελμα. Έχουμε φθάσει στο σημείο καλός και έξυπνος πολιτικός να θεωρείται εκείνος που ξέρει να καταχράται το δημόσιο χρήμα και να εξαπατά το Λαό, ενώ οι τίμιοι πολιτικοί να θεωρούνται βλάκες.

Δυστυχώς, η κοινωνία μας, όχι λίγες φορές, ανταμείβει αυτούς τους πολιτικούς και άκριτα τους καταδικάζει και τους στήνει στη γωνία. Πάντως δεν είναι επιτρεπτό για έναν πολιτικό, με την ευρεία του όρου έννοια, να μην έχει την πολιτική ευθιξία να παραιτείται όταν διατυπώνονται εις βάρος του έστω και απλές υπόνοιες για ποινικά αδικήματα και καταχρήσεις δημοσίου χρήματος μέχρις ότου αποδειχθεί η αλήθεια. Οπότε, αν είναι καθαρός, να επιστρέφει θριαμβευτικά, αν όχι, να καταδικάζεται πολιτικά και ποινικά ως ανάξιος και ανίκανος για δημόσια αξιώματα.

Επίσης, ο πολιτικός θα πρέπει να προστατεύεται από τους εμπαιγμούς και πολιτικά κενούς, οι οποίοι κινδυνεύουν με ανέντιμα και ανήθικα μέσα να εξοντώνουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους, επειδή δεν έχουν το ηθικό και πολιτικό ανάστημα να τους αντιμετωπίζουν με τον καθαρό τους πολιτικό λόγο και την ηθική και πολιτική τους καταξίωση που έχουν μέσα στην κοινωνία.

Θέλω να πιστεύω σε μια αλήθεια, πως ένας αληθινός πολιτικός ποτέ δε θα φθάσει στο σημείο να δώσει το δικαίωμα να του βρίσκουν ψεγάδι για να τον κατηγορήσουν για ποινικά αδικήματα. Επομένως, γι' αυτόν τον πολιτικό κανένας ποινικός νόμος δε χρειάζεται. Αντίθετα, όμως, για τους πολιτικούς που θέλουν να επικρατούν με το δόλο και την απάτη, ένας αυστηρός ποινικός νόμος είναι απαραίτητος για να προστατεύεται η ηθική της πολιτικής και τα συμφέροντα των πολιτών και της Πολιτείας.

Σήμερα, δυστυχώς, τα διαπλεκόμενα συμφέροντα έχουν μπει για τα καλά στην πολιτική και στη ζωή των πολιτικών. Αυτά ελέγχουν, χειραγωγούν και κατευθύνουν τους ασκούντες στην πολιτική εξουσία προς εξυπηρέτηση των δικών τους συμφερόντων. Αντίθετα, τα συμφέροντα του Λαού αγνοούνται, παραβιάζονται, πολλές φορές ωμά και ασύστολα από τέτοιους

πολιτικούς. Γι' αυτό χρειάζεται ένας σωστός ποινικός νόμος, που να προστατεύει την Πολιτεία, να προστατεύει τον πολίτη, να προστατεύει την πολιτική, αλλά να προστατεύει και τους πολιτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει κάποτε να ξανασυναντήσουμε στην Ελληνική Βουλή και στην Ελληνική Κυβέρνηση, στην κυριολεξία ανθρώπους πολιτικούς. Πολιτικοί που δεν ήρθαν στην πολιτική για να πλουτίσουν, αλλά για να προσφέρουν. Πολιτικοί που δόξασαν εαυτούς και την έννοια της πολιτικής. Τότε και μόνο τότε θα επανέλθει στον Τόπο μας η χαρά της πολιτικής ευθιξίας -που δεν την επιδεικνύουμε στις σημερινές μέρες- η χαρά της ηδονής, της εντιμότητας κατά την άσκηση της και το πολιτικό μεγαλείο που θα αντικατοπτρίζεται στο μεγάλο αυτό αγαθό της ευνομούμενης δημοκρατίας, σ' αυτό που φέρει το όνομα πολιτική αξιοπιστία.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, έχοντας τις ιδεολογικές του αρχές, την εντιμότητα και την αξιοότητα του πολιτικού, την υπεράσπιση της πολιτικής και την προστασία της συντεταγμένης δημοκρατικής πολιτείας των ενεργών πολιτών, είναι σύμφωνο βασικά με τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Δεν το απορρίπτουμε σαν φιλοσοφία. Χρειάζεται ο νόμος.

Και αν το βελτιώσει κατά τη συζήτηση, το ψηφίζουμε. Πώς; Με έναν όρο θα λέγαμε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Δεσμεύσε ηθικώς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Ηθικώς βεβαίως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Βεβαιότατα ηθικώς.

Αν κατά τη συζήτηση μέχρι το τέλος, βελτιώσετε το νομοσχέδιο ουσιαστικά, παρατείνοντας το χρόνο άσκησης της ποινικής δίωξης σε δύο Συνόδους και το χρόνο παραγραφής.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Πέντε χρόνια είναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Και για την ειδική πλειοψηφία, ώστε να μειωθεί ο αριθμός των ψήφων που απαιτούνται για την παραγραφή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Τριάντα Βουλευτές για την παραγραφή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Επίσης, να μη δικαιούνται ασυλίας οι Υφυπουργοί μη Βουλευτές. Γι' αυτόν το λόγο δεσμευθήκατε. Τότε θα το ψηφίσουμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Καλά, θα το κοινοποιήσουμε. Μπορεί να συμβιβαστούμε εν μέρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω τη χαρά ν' ανακοινώσω στο Σώμα, ότι από τα δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην αίθουσα "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", δεκαοκτώ μαθητές και ένας συνοδός από το 4ο Τεχνικό Λύκειο Αθηνών. Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες)

Ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αχιλλέας Κανταρτζής έχει το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι, απ' όλες τις Πλευρές έχει υπογραμμιστεί η ανάγκη αλλαγής αυτού του νόμου, του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Σε αυτό όλοι συμφωνούμε. Το ερώτημα, όμως, από κει και πέρα, είναι πια αλλαγές χρειάζονται να γίνουν, σε ποια κατεύθυνση πρέπει να κινούνται.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έγκαιρα, και πριν ακόμη το νομοσχέδιο έρθει προς συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, είχε καταθέσει ολοκληρωμένα τη δική του πρόταση. Η βασική αρχή που διέπει τις προτάσεις του Κ.Κ.Ε., είναι η καθιέρωση τέτοιων διατάξεων, που από τη μια μεριά θα αποτρέπουν το κουκούλωμα των διαφόρων σκανδάλων, θα διευκολύνουν τη διερεύνηση αυτών των υποθέσεων και από την άλλη, θα εμποδίζουν, στο μέτρο βέβαια του δυνατού, την κίνηση της διαδικασίας δίωξης, για λόγους καθαρά πολιτικής σκοπιμότητας.

Στα πλαίσια αυτά, η θέση του Κ.Κ.Ε. είναι η κατάργηση των

ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων, έτσι ώστε και οι Υπουργοί να εμπίπτουν στις διατάξεις του κοινού Ποινικού Δικαίου, όπως όλοι οι Έλληνες πολίτες, για τα αδικήματα που διαπράττουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, με την επαύξηση μόνο του ανωτάτου ορίου της ποινής που προβλέπεται από το άρθρο 262 του Ποινικού Κώδικα, για τις αξιόποινες πράξεις των υπαλλήλων, με τη νομική βέβαια έννοια του όρου, στην οποία πρέπει να υπάγονται και τα μέλη της Κυβέρνησης.

Η άποψή μας είναι ότι το δικαίωμα για να κινηθεί η διαδικασία ποινικής δίωξης, δεν πρέπει να είναι αποκλειστικό προνόμιο των μεγάλων Κομμάτων, γιατί το γεγονός αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει στο κουκούλωμα των διαφόρων υποθέσεων, αλλά η θέσπιση τέτοιων διατάξεων, που θα δίνουν το δικαίωμα αυτό σε μικρότερο αριθμό Βουλευτών, να κινούν αυτήν τη διαδικασία.

Από τα πιο σημαντικά, κατά τη γνώμη μας, θέματα, είναι και το θέμα της παραπομπής. Κατά την άποψή μας, η απόφαση παραπομπής των Υπουργών δεν μπορεί να είναι μόνο υπόθεση της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας, γιατί τότε μπορεί να οδηγήσει σε διώξεις για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας. Ή το αντίστροφο, η Κυβερνητική Πλειοψηφία να αποφασίσει την αναστολή της ποινικής δίωξης για να προστατεύσει τους δικούς της ανθρώπους.

Ξεκινώντας από αυτές τις βασικές αρχές, κρίνουμε και το παρόν σχέδιο νόμου που κατέθεσε η Κυβέρνηση και συζητάμε σήμερα. Είναι αλήθεια ότι στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχουν ορισμένες θετικές ρυθμίσεις, όπως η κατάργηση των ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων και εν μέρει θετικά αντιμετωπίζεται το θέμα της παραγραφής, για το οποίο βέβαια έχουμε και συγκεκριμένες παρατηρήσεις, τις οποίες θα υποβάλουμε στην κατ'άρθρο συζήτηση αυτών των διατάξεων.

Εκείνο που πρέπει να υπογραμμίσουμε, είναι ότι στην περίπτωση παραγραφής πρέπει να υπάρχουν τέτοιες διατάξεις, που ενώ θα αποκλείουν τη συγκάλυψη μέσω συντομότητας παραγραφής, από την άλλη θα αποκλείουν και την περίπτωση να τίθενται τα πολιτικά πρόσωπα σε ένα καθεστώς πολιτικής ομηρίας, να παραμένουν δια βίου κατηγορούμενοι, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να αντικρούσουν την κατηγορία που τους επισυνάπτεται.

Πέρα, όμως, απ' αυτές τις επιμέρους θετικές διατάξεις, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με τις βασικές αρχές και τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου, που ρυθμίζουν τα κρίσιμα, κατά τη γνώμη μας, κεφάλαια, που έχουν σχέση με τα ζητήματα του ποιος κινεί τη διαδικασία για την ποινική δίωξη, με ποια πλειοψηφία αποφασίζεται η παραπομπή των Υπουργών, ποιος έχει το πάνω χέρι στη σύσταση και λειτουργία της Προανακριτικής Επιτροπής, με τι πλειοψηφίες αποφασίζεται η αναστολή της δίωξης και ποιος τέλος αποφασίζει την επανάληψη της διαδικασίας.

Με τις ρυθμίσεις που υπάρχουν στο νομοσχέδιο, καθιερώνεται ο απόλυτος έλεγχος όλων αυτών των καίριων ζητημάτων από την Κυβερνητική Πλειοψηφία, η οποία θα αυξηθεί κατά βούληση με αυτές τις διαδικασίες, για να εξυπηρετεί τους κάθε φορά πολιτικούς της στόχους, αποφασίζοντας είτε την παραπομπή είτε την αναστολή, ανάλογα με το τι τη συμφέρει κάθε φορά, ενώ ταυτόχρονα περιορίζονται ουσιαστικά τα δικαιώματα των μικρότερων Κομμάτων.

Κατά τη γνώμη μας, είναι ένας ακόμα νόμος κομμένος και ραμμένος στα μέτρα του δικοματισμού και γι' αυτό δε μας εκπλήσσει και το γεγονός ότι στα βασικά αυτά ζητήματα έχει και τη συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ποια συναίνεση, κύριε συνάδελφε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Αναφέρθηκα στις βασικές διατάξεις.

Θα γίνω πιο συγκεκριμένος στα όσα ανέφερα.

Για να συζητηθεί στη Βουλή πρόταση κατηγορίας, πρέπει να υπογράφεται από τριάντα τουλάχιστον Βουλευτές, έτσι, όμως, αποκλείονται τα μικρότερα Κόμματα, αφού δε θα έχουν τη δυνατότητα να πάρουν τέτοια πρωτοβουλία, που παραμένει αποκλειστικό προνόμιο των μεγάλων Κομμάτων.

Η γνώμη μας είναι ότι ο ελάχιστος αριθμός Βουλευτών που θα πρέπει να υπογράψουν την πρόταση για να κινηθεί η ποινική

δίωξη, θα πρέπει να περιορισθεί από τους τριάντα σε είκοσι. Το πρόβλημα δεν είναι απλά αριθμητικό, για να πάμε στη λογική τι τριάντα, τι σαράντα, τι πενήντα. Είναι ζήτημα πολιτικό, είναι σε τελευταία ανάλυση ζήτημα, τι δικαιώματα έχουν τα μικρότερα Κόμματα. Είναι θέμα ουσίας και όχι αριθμητικό.

Η Προανακριτική Επιτροπή, που η σύστασή της προβλέπεται εφόσον αποφασιστεί η ποινική δίωξη, με τις διατάξεις του νόμου, είναι δωδεκαμελής και ουσιαστικά βρίσκεται κάτω από τον απόλυτο έλεγχο της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Η γνώμη μας είναι ότι η Επιτροπή αυτή, που έχει να επιτελέσει ένα σημαντικό ρόλο στη διερεύνηση και διαλεύκανση των διαφόρων υποθέσεων, πρέπει να έχει τέτοια σύνθεση, που θα εγγυάται, όσο αυτό είναι δυνατό, το αδιάβλητο των εργασιών της.

Άποψη, λοιπόν, του Κ.Κ.Ε. είναι, η Επιτροπή αυτή να αποτελείται από είκοσι έναν Βουλευτές, ώστε να μπορούν να παίρνουν μέρος όλα τα Κόμματα της Βουλής και να παίρνουν μέρος σ' αυτήν και έξι εφέτες δικαστές, που θα αναδεικνύονται με κλήρωση, ώστε να περιορίζεται και ο κίνδυνος από τυχόν αυθαιρέσιες της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, όμως, εξασφαλίζεται η ακόμα καλύτερη λειτουργία της Επιτροπής, αφού στη σύνθεσή της θα μετέχουν και εφέτες δικαστές, που έχουν την απαραίτητη πείρα για να προχωρήσει η διερεύνηση αυτών των υποθέσεων.

Από τις διατάξεις του άρθρου 8, που ρυθμίζει τις αρμοδιότητες της Προανακριτικής Επιτροπής, επιβεβαιώνεται και πάλι η κυρίαρχη αντίληψη του νομοσχεδίου για την υποβάθμιση και τον περιορισμό των δικαιωμάτων των μικρότερων Κομμάτων. Για να διενεργηθούν -λέει- ανακριτικές πράξεις σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα πρέπει να το ζητήσουν πέντε τουλάχιστον μέλη της Επιτροπής. Δηλαδή δίνεται αρμοδιότητα για τη διενέργεια προανακριτικών πράξεων μόνο στην Κυβερνητική Πλειοψηφία ή στο άλλο μεγάλο Κόμμα, αποκλείοντας έτσι τα μικρότερα Κόμματα.

Τέλος, ερχόμαστε στο κεφαλαιώδες ζήτημα, με τι πλειοψηφία παίρνεται η απόφαση για την παραπομπή. Το νομοσχέδιο λέει ότι απαιτείται ειδική πλειοψηφία, που προκύπτει από τον αριθμό των Βουλευτών που υπερψήφισαν την τελευταία πρόταση εμπιστοσύνης που υπέβαλε η Κυβέρνηση και το 1/10 των υπολοίπων Βουλευτών.

Αναφέρει στη συνέχεια: "Αν, όμως, δεν επιτευχθεί αυτή η ειδική πλειοψηφία στην πρώτη ψηφοφορία, τότε επαναλαμβάνεται μετά από δέκα τουλάχιστο μέρες, οπότε αυτή η ειδική πλειοψηφία περιορίζεται στην απόλυτη πλειοψηφία". Δηλαδή, για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, στην εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία.

Εδώ επιβεβαιώνεται ο απόλυτος ρόλος της κυβερνητικής πλειοψηφίας, η οποία θα κινείται κάθε φορά ανάλογα με τις σκοπιμότητες που πιθανώς να θέλει να υπηρετήσει.

Εμείς διαφωνούμε με μια τέτοια λογική. Η απόφαση για παραπομπή πρέπει να παίρνεται με την ειδική πλειοψηφία που αναφέρεται παραπάνω, ώστε να περιοριστούν οι δυνατότητες να γίνονται παραπομπές για λόγους πολιτικών αντεκδικήσεων ή το αντίστροφο, αναστολές δίωξης, για να να κουκουλωθούν διάφορες υποθέσεις.

Διαφωνούμε επίσης με τη ρύθμιση η οποία υπάρχει, κατήγοροι Βουλευτές να παρίστανται στη συνεδρίαση του Ειδικού Δικαστηρίου. Πιστεύουμε ότι οι Βουλευτές...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Το λέει το Σύνταγμα.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Το Σύνταγμα λέει ότι η Βουλή κατηγορεί, αλλά δεν ορίζει ακριβώς τον τρόπο με τον οποίο κατηγορεί. Συνεπώς δίνει τη δυνατότητα στο νομοθέτη να ορίσει αυτός τον τρόπο.

Η πρότασή μας είναι, οι κατήγοροι Βουλευτές να αντικατασταθούν από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή κάποιους από τους αντιεισαγγελείς, που θα ορίζονται με κλήρωση.

Στην ίδια κατεύθυνση με τη φιλοσοφία των παραπάνω ρυθμίσεων, κινείται και η περίπτωση της επανάληψης της διαδικασίας, η οποία αποφασίζεται υπέρ της Βουλής. Σωστά

ρυθμίζεται, ότι η επανάληψη της διαδικασίας μπορεί να γίνει μόνο υπέρ του κατηγορουμένου. Εμείς, όμως, πιστεύουμε, ότι η απόφαση για το αν συντρέχει περίπτωση να γίνει επανάληψη της διαδικασίας υπέρ του κατηγορουμένου, πρέπει να παίρνεται από τον Άρειο Πάγο και όχι από τη Βουλή, δεδομένου ότι η εξακρίβωση των στοιχείων ώστε να μπορέσει να καταλήξει και σε κάποια συγκεκριμένη απόφαση, απαιτεί και χρόνο, αλλά απαιτεί και τη συγκέντρωση στοιχείων και ενδεχομένων να απασχοληθεί πολλές φορές.

Αναφερθήκαμε μόνο στις κυριότερες από τις ρυθμίσεις, στις πιο σημαντικές από τις διατάξεις, που δείχνουν τη φιλοσοφία και τις αρχές του νομοσχεδίου. Για τα επιμέρους ζητήματα βέβαια, θα τοποθετηθούμε στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Εμείς διαφωνούμε με αυτές τις αρχές. Διαφωνούμε με τις αρχές και τη φιλοσοφία που χαρακτηρίζουν το νομοσχέδιο που κατέθεσε η Κυβέρνηση. Είναι ένας ακόμα νόμος, όπως ανέφερα, κομμένος και ραμμένος στα μέτρα του δικοματισμού. Όχι μόνο δε θα συμβάλλουν στον εκδημοκρατισμό, αλλά αντίθετα θα συντηρήσουν σιδηρούν το σημερινό καθεστώς. Γι' αυτό, το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος, έχει το λόγο. Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός, όπως έλεγαν οι παλαιότεροι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Και του Δικαίου, όπως το 1821, σε εκείνο το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Και του Δικαίου! Μάλιστα!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα έχει πράγματι συνταχθεί από τον εξαίρετο συνάδελφό μας συνταγματολόγο, πρώην Υπουργό της Δικαιοσύνης και τώρα Υπουργό Πολιτισμού, κ. Ευάγγελο Βενιζέλο. Ένα νομοσχέδιο, που με τις παρατηρήσεις ορισμένων από σας, τροποποιήσαμε σε ορισμένες διατάξεις που ήταν σύμφωνες και με τις δικές μου τις απόψεις. Από εκεί και ύστερα, θέλω να πληροφορήσω ή να τονίσω ή να διακηρύξω ακόμη -αν θέλετε- ότι εισάγεται με το ισχύον Σύνταγμα της Χώρας, με το καθεστώς του ισχύοντος Συντάγματος της Χώρας. Δηλαδή, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα παραπέρα, ή τι μπορεί ένα μέλλον Σύνταγμα να προσδιορίσει, για να νομοθετήσουμε και εμείς;

Και αρχίζοντας απ' αυτό, θέλω να σας υπενθυμίσω ότι σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και σύμφωνα με το άρθρο 115 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η Βουλή ανακρίνει, κατηγορεί και η τακτική Δικαιοσύνη δικάζει. Η Βουλή, επαναλαμβάνω, ανακρίνει, κατηγορεί και η τακτική Δικαιοσύνη με τη σύνθεση εκείνη που ορίζει το Σύνταγμα, δικάζει.

Λέει το άρθρο 86 του Συντάγματος: "Η Βουλή έχει το δικαίωμα να κατηγορεί, σύμφωνα με τους νόμους για την ευθύνη των Υπουργών, όσους διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης και τους Υφυπουργούς στο αρμόδιο για το σκοπό αυτό Δικαστήριο, που προεδρεύεται από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και συγκροτείται από δώδεκα δικαστές, οι οποίοι κληρώνονται από τον Πρόεδρο της Βουλής σε δημόσια συνεδρίαση μεταξύ όλων των διορισμένων πριν από την κατηγορία Αρεοπαγίων και Προέδρων Εφετών, σύμφωνα με όσα ορίζει ο νόμος".

Εδώ εκτός από το "σύμφωνα με όσα ορίζει ο νόμος", πρέπει να προσθέσουμε και με όσα ορίζει το Σύνταγμα, ότι αυτοί οι Δικαστές που θα δικάσουν, πρέπει να είναι εψηφισμένοι ή προηγμένοι προ της εγέρσεως κατηγορίας. Γιατί εκείνη η δίκη μας δίδαξε πάρα πολλά -και στην οποία πήραμε μέρος είτε μέσα από την Προανακριτική Επιτροπή, εγώ, ο φίλος μας ο Ποπάκης, ο Κακλαμάνης, ο Κατσιμπάρδης, κόντεψα να τον ξεχάσω, και άλλοι, και εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας αρκετοί συνάδελφοι- ώστε να επαναλάβω και σήμερα το τι ορίζει το Σύνταγμα.

Κατά δε το άρθρο 115 του Συντάγματος -και αυτό για το νεαρό συνάδελφο και φίλο, τον κ. Κανταρτζή- ορίζεται ότι: "Όπου να εκδοθεί ο νόμος που προβλέπεται από το άρθρο 86 παράγραφος 1, εφαρμόζονται οι κείμενες διατάξεις για τη

δίωξη, ανάκριση και εκδίκαση των κατά τα άρθρα 49 παράγραφος 1 και 85 πράξεων και παραλείψεων".

Ποιος είναι ο νόμος ή οι κείμενες διατάξεις που σήμερα ισχύουν; Είναι οι διατάξεις του ν. 802/1951, οι οποίες διατάξεις ορίζουν και για την παραγραφή, ορίζουν και για τη συμμετοχή στο Ειδικό Δικαστήριο στη θέση των κατηγορουμένων, των συμμετόχων δηλαδή, ακόμη και άλλα θέματα, ώστε να μην κατηγορούμεθα σήμερα ότι δε δεχόμεθα κάποιες προτάσεις που κάνετε.

Το τονίζω αυτό και για τον κ. Μαργκιαννάκη, τέως Εισαγγελέα, ο οποίος περινούστατος και πάρα πολύ "βουτηγμένος", θα έλεγε κανείς, μέσα στην νομοθεσία, στους Κώδικες Ποινικής Δικονομίας και του Ποινικού Κώδικα, που αλωνίζει κατά το κοινώς λεγόμενο, ξέχασε το ν. 802/71 ο οποίος ισχύει ακόμη. Μόνο μ' αυτά μπορούμε εμείς να νομοθετήσουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ).

Τώρα, είπε ο κ. Μαργκιαννάκης ότι "δεν περιμένετε να κάνουμε πρώτα την αναθεώρηση του Συντάγματος. Τα είπε ο κ. Κουβέλης, αλλά ο κ. Μαργκιαννάκης μας κατηγορήσε ακριβώς, ότι εμείς δε φροντίζουμε για ορισμένα πράγματα.

Θέλω να σας πω ότι εμείς καταθέσαμε το Μάρτη του 1995 την πρόταση αναθεώρησης του Συντάγματος. Επήλθαν πολιτικά γεγονότα τέτοια, που η αναθεώρηση εκείνη -βγήκε ένα πόρισμα της επιτροπής αυτής- δεν μπόρεσε να ευδοκιμήσει ή να τελεσιουργήσει και ερχόμαστε τώρα πάλι να βάλουμε μπρός αυτή τη διαδικασία. Αλλά γιατί να μην ψηφίσουμε και αυτό το νόμο να τελειώσουμε και μ' αυτά, ώστε να μη λένε ο χουντικός ο νόμος; Και διαβάστε τη γνώμη της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, ότι ο ν. 802/71 είναι σχεδόν πιστή αντιγραφή του νόμου του Τρικούπη.

Επειδή έλεγαν τότε, πώς θα δικάσουμε με νόμο χουντικό, πώς αυτό το νόμο ο ίδιος ο νόμος και το έλεγαν και συνάδελφοι εκ του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προερχόμενοι την εποχή εκείνη.

Θέλω, λοιπόν, να συμβιβαστούμε, να συνεννοηθούμε, να συνδιακηρύξουμε, ότι σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα, όπως αυτό ορίζει στις διατάξεις του, εμείς καταθέτουμε αυτό το νομοσχέδιο και ζητήσαμε να το ψηφίσετε.

Τώρα πρέπει να θυμίσω ότι είχαμε μια μακρά θα έλεγε κανείς προπαίδεια, μια μακρά ανάλυση των συνταγματικών διατάξεων και των διατάξεων του ν. 802/71 σ' αυτήν την ηθική και πολιτική ταλαιπωρία του πολιτικού κόσμου εκ της διώξεως του 1989. Θέλω να πω ότι και εμείς ταλαιπωρηθήκαμε ηθικώς, αλλά και εσείς ως κατηγοροί ταλαιπωρηθήκατε και όσοι πήρατε μέρος για να μας στείλετε στο Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 86 του Συντάγματος και το οποίο μας ηθώωσε, για να έχουμε και κάποιες άλλες παρενέργειες για το τι λέει το 7-6 ή τι λέει για την τάδε κατηγορία ή τάδε άποψη δικαστών κ.λπ.

Γνωρίζετε επίσης ότι με αυτά τα θέματα δεινώς υπέφερα, δεινώς απασχολήθηκα, έβαλα θέματα πολλά, βγήκαν συμπεράσματα πάρα πολλά και μέσα από αυτήν την πείρα είμαστε υποχρεωμένοι οπωσδήποτε και σήμερα να νομοθετούμε. Δεν αναξέω πληγές όμως, δεν είναι δυνατόν να μιλάμε σήμερα γιατί δεν κάνουμε τούτο, γιατί δεν κάνουμε το άλλο και γιατί εν πάση περιπτώσει, δε δεχόμεθα τις παρατηρήσεις σας όπως και όλα τα Κόμματα εισφέρουν στην Αίθουσα αυτή.

Στη Διαρκή Επιτροπή κάπως καλύτερα τα πήγαμε, κύριε Μαργκιαννάκη, και με όλους σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Είχατε δεσμευθεί ότι θα κάνατε κάποιες τροποποιήσεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Δέχθηκα ό,τι ήταν σωστό να δεχθώ για τους συμμετόχους, για το άρθρο 1 -θα μιλήσω και γι' αυτό- και για άλλες δυο παρατηρήσεις που σας και η κα Μπενάκη προτείνατε και τις δέχθηκα αμέσως και ασμένως μάλιστα, γιατί αυτή ήταν και η δική μου επιστημονική γνώμη, ότι δεν μπορεί οι συμμετοχοί να πηγαίνουν σε άλλο δικαστήριο, δεν μπορεί οι συμμετοχοί να χρησιμοποιούνται είτε ως μάρτυρες υπερασπίσεως είτε ως μάρτυρες κατηγορίας.

Και σε ένα κεφάλαιο που είναι δεκαεννέα σελίδες, είναι γραμμένο τι επεδίωξε η Κυβέρνησή σας την εποχή εκείνη σε

συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών της Αμερικής, πώς να έλθει ο Κοσκωτάς εδώ, τι ρόλο να παίξει, τι σουίτα του είχαν ετοιμάσει στο κτίριο της Αστυνομικής Διευθύνσεως, να μην πάει καθόλου στη φυλακή και είπα ότι εάν δεν συλληφθεί στο αεροδρόμιο και δεν οδηγηθεί στη φυλακή, είστε όλοι υπόλογοι. Και πράγματι έτσι έγινε και η διαδικασία εκείνη βγήκε και στη δημοσιότητα με την ανταλλαγή ρηματικών διακοινώσεων "θα σας τον στείλουμε, να μας τον στείλετε πίσω", "θα τον εξετάσετε, αλλά δε θα τον παραπέμψετε για άλλα αδικήματα για τα οποία δεν έχει ζητηθεί η έκδοση" και χώριζαν και την έκδοση κ.λπ. Και έβαλα τις φωνές τότε και βάλαμε τις φωνές και σώσαμε τουλάχιστον την τιμή της Ελλάδος, δηλαδή να μην παίρνουμε εντολές από ξένα κέντρα αποφάσεων. Αφαιρώ τη Νέα Δημοκρατία πάνω σ' αυτό το θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ: Στη Βοστώνη εξετάσθηκε ο Κοσκωτάς ως μάρτυρας κατηγορίας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κατσιμπάρδη, συνάδελφε και συμπατριώτη, μη διακόπτετε τον κύριο Υπουργό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Κοιτάξε, δεν πρόλαβα, ήταν το βιβλίο αυτό που θα προηγούνταν ενός βιβλίου μου που κυκλοφόρησε, ευτυχώς, που αφορούσε την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης και τον αγώνα των Ελλήνων εναντίον των ξένων κατακτητών, αλλά τώρα θα επακολουθήσει και νομίζω θα τα βρούμε όλα αυτά και θα συμφωνήσετε. Και μόνο προς συμβολή εγράφη -προς συμβολή- στη λειτουργία της Δικαιοσύνης και στην ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.

Πώς είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, όταν το Σύνταγμα ορίζει, η Βουλή ανακρίνει, η Βουλή κατηγορεί, η τακτική Δικαιοσύνη δικάζει -και πώς δικάζει ορίζεται από το Σύνταγμα- να μου λένε σήμερα για την ίδρυση δικαστικού συμβουλίου, για τη λειτουργία ανακριτού, να ανακρίνει ο ανακριτής, να έχει δικαίωμα το δικαστικό συμβούλιο να απαλλάσσει ακόμη ή και να αλλάζει το κατηγορητήριο; Πού τα βρήκαμε αυτά; Ή εφαρμόζουμε το Σύνταγμα ή δεν το εφαρμόζουμε. Αν αφήσουμε τα πράγματα να κυλάνε κατ' αυτό τον τρόπο, ή να προχωράνε, δε δίνουμε καλές εξετάσεις ενώπιον του Δικαίου, όχι μόνο ενώπιον του Ελληνικού Λαού, αλλά ενώπιον της αληθούς απονομής της Δικαιοσύνης.

Να ξεχάσω έναν κύριο ανακριτή της εποχής εκείνης, που έκανε ολόκληρη σκευωρία πώς θα προφυλάκισι τον Ανδρέα Παπανδρέου, που δεν είχε κανένα δικαίωμα; Είχε δικαίωμα μόνο να του στείλει κλήση προς απολογία. Και είτε ήθελε να πάει και είτε δεν ήθελε να πάει, ήταν δικός του λογαριασμός και χρειάστηκε πάλι να κάνω μάθημα επί μαθημάτων. Γιατί σήμερα μου λένε μέλη του δικαστηρίου, που δίκασαν την υπόθεση εκείνη, ότι πολλά ωφελήθησαν από εκείνες -ας μου επιτραπεί να πω- διδαχές. Και σήμερα ερχόσαστε και μου λέτε ότι θα πρέπει να καθιερώνουμε δικαστικό συμβούλιο. Δηλαδή να αποξενώσουμε τη Βουλή από τα δικαιώματά της, από τα καθήκοντά της, από την αποστολή της και όταν αυτή η αποστολή ορίζεται από το Σύνταγμα;

Του Τρικούπη -προγόνου μας πολιτικού, που δόξασε σε πολλά πεδία την Ελλάδα- αντιγραφή είναι αυτός ο νόμος. Αλλά τον μελέτησε κανείς την εποχή εκείνη; Ή μου βγαίνουν από εδώ φετφάδες και μέσα στο Ειδικό Δικαστήριο και έξω από το Ειδικό Δικαστήριο και στις ομιλίες εκείνες, ότι "εδώ δικάζεται η υπόθεση με νόμο της χούντας"! Αν θέλετε και την ιστορία της χούντας, διάβασα μια πραγματεία διακεκριμένου δικαστικού λειτουργού που υπηρετεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας σχετικά με την ταλαιπωρία της Δικαιοσύνης κατά το διάστημα της δικτατορίας. Έχει γράψει ορισμένα πράγματα καλά, έχει αφήσει τα περισσότερα απ' έξω και δεν ξέρω γιατί. Και εκεί ακόμη φάνηκε ποια ήταν η λειτουργία της Δικαιοσύνης εξαιτίας ελλείψεων και παραλείψεων συνταγματικών διατάξεων.

Μη το ξαναπείτε, λοιπόν. Δεν επιτρέπεται να λέμε ότι θα καθιερώνουμε πάλι δικαστικό συμβούλιο και ανακριτή για να κρίνει, π; Σε δεύτερο βαθμό τη Βουλή, στην οποία ο Λαός, το Σύνταγμα, έχει δώσει το δικαίωμα να ανακρίνει, να κατηγορεί και να στέλνει στο Ειδικό Δικαστήριο να δικάσει;

Λέει το Σύνταγμα, ότι εκείνοι που θα πάρουν μέρος στο δικαστήριο, εκείνο να είναι στον Άρειο Πάγο προ της εγέρσεως κατηγορίας. Βεβαίως λέει το Σύνταγμα ότι προεδρεύει του δικαστηρίου ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. Μα, όταν το Σύνταγμα θέλει τον Πρόεδρο Εφετών και τον Αρεοπαγίτη να είναι στη θέση αυτή προ της εγέρσεως κατηγορίας για περισσότερο λόγο και σκοπό δεν περιλαμβάνει και τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου; Και, όμως, έδικασε εκείνος ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. Και έμεινε μειοψηφία βεβαίως.

Πρέπει, λοιπόν, μια και έχουμε αυτά τα θέματα -αυτή είναι η νομολογία, αν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, της Βουλής, η νομολογία της υποθέσεως εκείνης και η νομολογία του Δικαστηρίου- να τα δούμε και να μην επανερχόμαστε στα ίδια. Γι' αυτό μακριά η κατηγορία από εμάς, ότι ενώ φέρνουμε ένα νομοσχέδιο στη Βουλή, δε δεχόμαστε εκείνες τις απόψεις οι οποίες ήταν κόντρα προς το Σύνταγμα για την εποχή εκείνη.

Δε θα ήθελα να απασχολήσω περισσότερο τη Βουλή. Θα πω μόνο ορισμένα πράγματα και για το άρθρο 1 του ν.802/71.

Το άρθρο 1 του νόμου, κύριοι συνάδελφοι, ήταν αόριστο. Και μ' αυτό το άρθρο έχει καταδικαστεί ο Δημήτρης Τσοβόλας, το αντισυνταγματικό, και φωνάζαμε και το ξαναλέγαμε. Τίποτε στον Άρειο Πάγο οι πάνσοφοι. Τίποτε. "Ενοχος ο Τσοβόλας".

Έρχεται η Ολομέλεια της Ένωσης Συνταγματολόγων -η οποία με τιμή με περιβάλλει και στους κόλπους της ως μέλος- ομοφώνως και λέει ότι το άρθρο αυτό είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα. Βεβαίως το απαλείψαμε. Και το λέει και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Εγώ το διαβάζω το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, το μελετώ, δεν το δέχομαι πάντοτε και εδώ μέσα με έχετε ακούσει να το λέω πάρα πολλές φορές. Οι νομικοί κάνουμε λάθη καμιά φορά, είμαστε μονομανείς ορισμένοι, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν κάνουμε πίσω και πολλές φορές δεν κάνουμε και πίσω για να μη μας πέσει η μύτη, μια και το είπαμε δεν μπορούμε να ανακαλέσουμε ή να αναιρέσουμε ή να δεχθούμε κάτι. Εγώ τουλάχιστον όταν είναι γραμμένα, είναι νομολογημένα, είναι παραδεδειγμένα, είναι ορισμένα θέματα που δεν επιδέχονται άλλης ερμηνείας, τα δέχομαι και πρέπει να τα δεχόμαστε.

Δεν προστατεύεται η τιμή του πολιτικού κόσμου, κύριε Μαρκογιαννάκη, με το νόμο; Τι άλλο να κάνουμε; Η τιμή του πολιτικού κόσμου, η αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου προστατεύεται, αν εμείς είμαστε εκείνοι, οι οποίοι θα την υπερασπιστούμε και την αξιοπιστία και την τιμή. Αλλά προπαντός στην αξιοπιστία είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι και αυτές τις ημέρες και στις ημέρες μας ακόμη.

Τι βλάπτει -και θα επανέλθω επ' αυτού- παραδείγματος χάριν, ο διατελέσας Υπουργός να έχει την ίδια τύχη με τους εκ του Λαού προερχομένους και ψηφισμένους Υπουργούς ως Βουλευτές;

Λέει μια διάταξη, και ο Υπουργός ο οποίος δεν είναι Βουλευτής έχει το ακαταδίωκτον την εποχή εκείνη. Υπουργική ιδιότητα είναι, γιατί να τη σπιλώσουμε; Δεν είναι προστασία του πολιτικού κόσμου αυτό; Δεν είναι υπεράσπιση της αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου; Ξέρετε ότι εγώ δεν τα είχα καλά μαζί τους, τους έλεγα εξωτικούς μέσα στην Κυβέρνηση, όχι μόνο μέσα στη Βουλή, αλλά απ' ης έρχονταν ίσοι σε υπουργικά καθήκοντα, δεν είναι δυνατόν να τον βγάλουμε απ έξω οιονδήποτε που θα έχει αυτήν την τιμή να διαχειρισθεί κοινά θέματα του Κράτους, του Λαού και του Έθνους ακόμη. Τι βλάπτει; Θα μας "πέσει η μύτη" δηλαδή;

Λέω απλά πράγματα, του Λαού θέματα, για να τα δούμε και να μη δημαγωγούμε εδώ, γιατί αυτό θεωρώ εγώ δημαγωγία. Μεγάλο θέμα, ζήτημα μέγα, ότι η ασυλία δίδεται στους Βουλευτές. Εντάξει. Δε δίνεται μόνο στο Βουλευτή, δίνεται στο βουλευτικό αξίωμα. Ούτε στο Βουλευτή.

Άκουσα ένα διακεκριμένο δημοσιογράφο χθες -και καμιά φορά παίρνω κανένα τηλέφωνο και τους διορθώνω- να λέει για κάποιον, ότι μπορεί να παραιτηθεί από την ασυλία. Εμ, δεν μπορεί να παραιτηθεί από την ασυλία. Δε δίνεται για το πρόσωπο, δίνεται για το αξίωμα και δεν μπορεί κανένας Βουλευτής να παραιτηθεί από το δικαίωμα της ασυλίας. Γιατί

δίνεται; Η ασυλία δίνεται για να έχει ακριβώς τη δυνατότητα, το δικαίωμα, την ευχέρεια, τη λειτουργικότητα ένας εκπρόσωπος του Λαού να κάνει το καθήκον του.

Να πάμε στο 1400, πώς θεσπίστηκε ο θεσμός; Το έχουμε πει ένα σωρό φορές. Με βλέπετε πόσο εμμόνως επιμένω ορισμένες φορές και λέω "εγώ δεν ψηφίζω για άρση ασυλίας". Και δεν ψήφισα ποτέ για άρση ασυλίας.

Και αν θέλετε και θα το αποτολμήσω, κύριοι συνάδελφοι, απόψε να το πω, γιατί να είναι μυστική η ψηφοφορία κάθε φορά; Και ως Εισηγητής του Συντάγματος, εξ ιδιότητός μου, που συμβαίνει να είμαι Υπουργός Δικαιοσύνης, θεωρητικώς θα το αναπτύξω. Γιατί να μην είναι άνδρας ο Βουλευτής και να ψηφίζει φανερά για όλα;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Και οι γυναίκες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Και οι γυναίκες. Οι γυναίκες είναι πιο άνδρες από μερικούς άνδρες.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Να συμπεριφέρονται ως άνδρες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Παλιά λέγαμε για κάποιον ότι φοράει φουστάνια...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Έτσι είναι...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Δε σε είδα, Νόρα, αν σε έβλεπα θα ήμουν πιο συγκρατημένος.

Γιατί, λοιπόν, να μην το συζητήσουμε και αυτό;

Εγώ είδα εδώ τον παλαιό μου συναγωνιστή σε άλλους αγώνες, τον Κώστα το Μητσοτάκη. Εκεί καθόμαστε. Και ήταν ο κ. Ποττάκης δίπλα και λέω "Εγώ δεν ψηφίζω παραπομπή". Έτσι δεν είναι, κύριε Ποττάκη; Δίπλα ήσασταν. Δεν ψηφίζω και γιατί; Δε βγαίνει πέρα. Ψήφισα για την Προανακριτική Επιτροπή. Τι μας φέρατε εσείς, που ασχοληθήκατε; Μας φέρατε τίποτα; Τίποτε. Λοιπόν, γιατί να ψηφίσω, γιατί να ταλαιπωρούμεθα;

Και όταν ο αείμνηστος Αρχηγός μας σκέφθηκε ότι έπρεπε να αναστείλει την ποινική δίωξη, ο Γιαννόπουλος σήκωσε το βάρος την εποχή εκείνη, όταν σαράντα επτά Βουλευτές εκ του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τότε -όχι σαν κάτι σημερινούς που λέμε- ήταν έτοιμοι να καταψηφίσουν εκείνη την πρόταση του Αρχηγού μας για την αναστολή της ποινικής δίωξης, διότι έπρεπε να τελειώσει αυτό το θέμα. Γίνεται μεν ο νόμος, για να υπάρξει, χρειάζεται τυχούσης, η λειτουργία του, αλλά εύχομαι να μη χρειαστεί ποτέ, γιατί η υπεράσπιση της αξιοπιστίας, κύριοι συνάδελφοι -και θα τελειώσω μ'αυτό το θεωρητικό θέμα- οφείλεται στη δική μας την υπεράσπιση.

Εδώ βαλλόμεθα και επειδή σήμερα υπέγραψα το νομοσχέδιο για το μισθολόγιο των δικαστικών λειτουργιών -και θα έχουμε και πάλι κάποιο πρόβλημα- ήμουνα εκείνος, ο οποίος έχω πει επανειλημμένως και μέσα στη Βουλή, τότε για τα αυτοκίνητα Μερσεντές που πήραν οι Βουλευτές, τότε για το μισθό των Βουλευτών, τότε για άλλα, ότι εμείς πρέπει να πούμε την αλήθεια και να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλο.

Πρέπει να πούμε ότι η απολαβή, όπως λέει και το Σύνταγμα, για τους δικαστικούς λειτουργούς είναι ανάλογο με το λειτούργημά τους. Έτσι πρέπει και για τους Βουλευτές. Τα βγάζουν πέρα; Τα βγάζουμε πέρα; Δεν λέω για εμάς εδώ τους Αθηναίους κλπ. Εγώ λυτφύουν τους επαρχιώτες και ντρεπόμενα, όταν άκουγα ότι μένουν σε ξενοδοχείο Γ' κατηγορίας ή δεν ξέρω πώς περνούν το βράδυ. Τριακόσιοι είναι το βάρος του Προϋπολογισμού. Αυτοί οι τριακόσιοι βυθίζουν τον Προϋπολογισμό; Για όνομα του Θεού! Αλλά να μην ακούσουν για Βουλευτή. Και εκεί πάμε πολλές φορές σε εκείνους τους αποκλεισμούς ή στους ρεβανσισμούς.

Και ενώ έπρεπε να έχει κατατεθεί το νομοσχέδιο αυτό, άργησε κάποια υπηρεσία να μας το φέρει. Εγώ φώναζα, είπα "Εγώ θα αναλάβω την ευθύνη". Και όταν έφεραν κάποια τροπολογία για την αναστολή της παραγραφής, σε νομοσχέδιο δικό μου πέρασε, είπα "Ναι, θα αναλάβω εγώ και θα υπερασπιστώ αυτήν τη διάταξη".

Και ακούσαμε και άκουσα, αλλά πρέπει να βγούμε στον κόσμο και να πούμε αυτά τα πράγματα, να βγει και ένα φυλλάδιο από την Προεδρία της Βουλής να πει τι απολαβές έχουν οι Βουλευτές των άλλων κρατών της Ευρώπης, των προηγμένων

και τι έχουν οι Έλληνες, πώς περνάνε οι Έλληνες Βουλευτές και πώς είναι έξω. Πρέπει να τα πούμε αυτά. Γιατί μας έχει καταλάβει κόμπλεξ ή, εν πάση περιπτώσει, αίσθημα μειονεκτικότητας επάνω σ'αυτό το θέμα; Παλληκαρίσια να πούμε "Πάρτε, κύριοι, τους λογαριασμούς. Πάτε να δείτε τι μένει". Να δείτε αν μπορεί να ζήσει μια οικογένεια με δύο σπίτια, με τρία σπίτια, με υποχρεώσεις.

Τελειώνω λέγοντας ότι λόγω ηλικίας...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Την έχετε ξεπεράσει αυτή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ πάρα πολύ. ...και λόγω της συμμετοχής μου στην Εθνική Αντίσταση, μπορώ να σας πω ότι μεταξύ των εξόδων των προσωπικών είναι και τα στέφανα στις κηδείες, παραδείγματος χάριν. Εγώ δεν τα χρεώνω στο Δημόσιο, πληρώνω εγώ. Έχω μια ευχέρεια, κάποτε είχα ένα επαγγελμα και μου άφησε καλά λεφτά, αλλά ο Βουλευτής μπορεί σε ψηφοφόρους του, οι οποίοι έχουν την ατυχία να μετακομίζουν στον άλλο κόσμο, να στείλει ένα στεφάνι; Μπορεί; Δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι. Και αυτό έπρεπε να ληφθεί υπόψη.

Με αυτά, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που με ακούσατε. Τελειώνω με τη διαβεβαίωση ότι και το Σύνταγμα θα το αναθεωρήσουμε. Εγώ με αυτό το νομοσχέδιο τελείωσα τη νομοθετική μου πρωτοβουλία, είναι και ένα-δύο άλλα, τα οποία δεν έχουν οπωσδήποτε να υποστούν βάσανο ενώπιον της Βουλής...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Το μισθολόγιο των δικαστικών;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Το μισθολόγιο θα το υπερασπισθεί ο Υπουργός των Οικονομικών, αλλά εγώ θα κάθομαι δίπλα, χάριν συμπαράστασης.

Θα παρακαλέσω, λοιπόν, να δούμε ένα-ένα τα άρθρα. Ό,τι είναι, να το δούμε. Εγώ δέχθηκα αρκετά.

Ο κ. Μαρκογιαννάκης υπήρξε άδικο. Η κα Μπενάκη υπήρξε δίκαιη, διότι πράγματι είπε ορισμένα πράγματα και τα δεχτήκαμε, αλλά μην βρω και τον μπλεά μου.

Η διάταξη αυτή είναι μέσα στο νομοσχέδιο, να τη βγάλουμε; Με τη δεύτερη ψηφοφορία -λέει- απαιτούνται εκατόν πενήντα μια ψήφοι. Ε, ας αφήσουμε τη διάταξη, όπως είναι, μήπως με τη δεύτερη ψηφοφορία και μετά δεκαήμερο μεταγνώσουν εκείνοι, οι οποίοι κινούν την ποινική δίωξη, ή και άλλοι μεταγνώσουν και ψηφίσουν την ποινική δίωξη. Δε βλάπτει. Μετά δεκαήμερο νουνεχέστεροι να ψηφίσουν εκατόν πενήντα ένας για την παραπομπή.

Και με αυτά, ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μητσοτάκης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είμαι πολύ σύντομος, επιγραμματικός. Θεωρώ όμως χρέος μου σ' αυτό το θέμα να πάρω θέση. Το θεωρώ χρέος συνειδήσεως.

Χωρίς καμία αμφιβολία το νομοσχέδιο, το οποίο εισηγείται ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης κινείται μέσα στα στενά, ασφυκτικά -θα μπορούσα να πω- περιθώρια, τα οποία αφήνει το Σύνταγμα.

Το πρόβλημα της ευθύνης Υπουργών είναι πρόβλημα Συντάγματος και όχι πρόβλημα απλού νόμου. Διότι -σ' αυτό έχει δίκιο ο κ. Γιαννόπουλος είμαστε υποχρεωμένοι να κινηθούμε με βάση το Σύνταγμα που έχουμε.

Εγώ ακριβώς γι' αυτό θα ήθελα να διατυπώσω και να καταθέσω στη Βουλή μερικές σκέψεις που αναφέρονται πλέον στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα το Σύνταγμα.

Το νομοσχέδιο του κυρίου Υπουργού της Δικαιοσύνης το έκριναν οι ομιλητές του Κόμματός μου, με τους οποίους συμφωνώ. Δε νομίζω ότι προσθέτει πολλά πράγματα και σε ορισμένα πράγματα ίσως δεν εκμεταλλεύεται προς το καλύτερο ακόμη και τις δυνατότητες, που το Σύνταγμα αφήνει. Πάντως, η ελληνική πείρα έχει διδάξει, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, ότι η προστασία του πολιτικού είναι μόνο η δικαιοσύνη. Χωρίς καμία αμφιβολία, η Βουλή στη Πλειοψηφία της επηρεάζεται από τα πολιτικά πάθη και τις πολιτικές αντιθέσεις. Άνθρωποι είμαστε όλοι. Είναι αδύνατον να ξεφύγουμε απ' αυτήν την ψυχολογία, η οποία λειτουργεί τότε προς τη μια κατεύθυνση και τότε προς την άλλη.

Αποκτήσαμε τα τελευταία χρόνια, πικρή εμπειρία, άσχετα με τη θέση στην οποία βρεθήκαμε εκάστοτε, είτε ως κατήγοροι είτε ως κατηγορούμενοι. Βέβαιον είναι ότι ελειτούργησε τραγικά άσχημα το σύστημα.

Ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης λέει ότι θα γράψει κάποιο βιβλίο. Δεν ξέρω, σε ποια δεδομένα της ελληνικής εμπειρίας θα αναφέρεται.

Εγώ προσωπικά σκέφτομαι να γράψω ένα βιβλίο με τον τίτλο "Το χρονικό της ντροπής", που δεν θα ήθελα να το γράψω -και δεν θα το γράψω ίσως- διότι δεν είναι υπέρ του ελληνικού πολιτικού κόσμου αυτά, τα οποία συνέβησαν. Είτε από τη μια μεριά, είτε από την άλλη. Δεν κάνω αυτή την ώρα πολιτική αντιπαράθεση.

Η λύση είναι μια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο Υπουργός, με βάση τη ποινική νομοθεσία -σ' αυτό το σημείο, σωστά το νομοσχέδιο καταργεί αυτή τη γενική ποινική ευθύνη, που ήταν τελείως παράλογη και που επέτρεπε καταχρήσεις- και αυτός υπέχει την ίδια ευθύνη με τον απλό πολίτη και λογοδοτεί στην ελληνική δικαιοσύνη. Η Βουλή απλώς δέχεται την πρόταση της δικαιοσύνης και αίρει ή δεν αίρει την ασυλία. Το θέμα της ασυλίας είναι μεγάλο θέμα και δεν θέλω τώρα να μπω σ' αυτό. Από κει και πέρα η δικαιοσύνη έχει το λόγο με μόνη βεβαίως μεταβολή ότι ο Υπουργός, εφόσον τελικά δικαστεί, πρέπει να δικάζεται από ένα Δικαστήριο Ειδικό. Από της πλευράς αυτής η πρόβλεψη του δικαστηρίου, όπως προβλέπεται από τον ισχύοντα νόμο "Περί ευθύνης Υπουργών", είναι, κατά τη γνώμη μου, σωστή.

Δηλαδή ο Υπουργός θα έχει και αυτός την ευθύνη του κοινού πολίτη. Δεν καταλαβαίνω, γιατί ο Υπουργός πρέπει να έχει πρόσθετη προστασία. Εάν διαπράξει ένα αδίκημα του κοινού ποινικού νόμου, γιατί ο Υπουργός πρέπει να έχει ιδιαίτερη προστασία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που σας λέω δεν είναι εις βάρος των Υπουργών. Είναι προστασία των Υπουργών.

Θα ξαναπώ τη φράση με την οποία άρχισα. Όταν τα πολιτικά πάθη είναι οξυμμένα, προστασία του πολιτικού άνδρα είναι μόνο η δικαιοσύνη. Τη δικαιοσύνη μπορεί να εμπιστευτεί. Τον αντίπαλο ως δικαστή είναι δύσκολο να εμπιστευτεί ένας πολίτης.

Από εκεί και πέρα, κύριε Υπουργέ, εγώ θα πίστευα -επειδή δεν ξέρω τι θα γίνει με την αναθεώρηση του Συντάγματος, δεν έχω καμία εμπιστοσύνη ότι το Κόμμα σας και αυτή τη φορά θα προχωρήσει την αναθεώρηση, όπως δεν την προχώρησε και την άλλη φορά- ότι θα μπορούσατε ίσως, αυτό το νόμο να τον βελτιώσετε σε ορισμένα σημεία, δίδοντας κάποια μεγαλύτερη άνεση στον τυχόν κατηγορούμενο Υπουργό και επιτρέποντας τη δικαστική ανάμειξη ενδεχομένως υπό τύπον συμβουλίου.

Εγώ είχα παρατηρήσει, κύριοι συνάδελφοι, ότι ενδεχομένως μια κατηγορία να είναι παντελώς ανυπόστατη, μπορεί να μην έχει κανένα στοιχείο το οποίο να οδηγεί εις ακροατήριο. Γιατί δεν θα πρέπει ένα συμβούλιο να έχει τη δυνατότητα να απαλλάξει στην πορεία, αν τυχόν διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ενοχής;

Κύριοι συνάδελφοι. Οι παρατηρήσεις που κάνω αναφέρονται στην αναθεώρηση του Συντάγματος. Το παρόν νομοσχέδιο δε νομίζω ότι είναι επιτυχές, αλλά ούτως ή άλλως, ελπίζω ότι δεν θα υπάρξει περιθώριο εφαρμογής, αν το Σύνταγμα αναθεωρηθεί.

Θα ήθελα, όμως, τελειώνοντας να κάνω μια έκκληση προς την Πλειοψηφία. Συζητούμε την αναθεώρηση του Συντάγματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πέντε χρόνια τώρα. Από τότε που η Νέα Δημοκρατία πρότεινε την αναθεώρηση συζητείται η αναθεώρηση. Όλοι έχουμε μείνει σύμφωνοι σε αυτό τον Τόπο, ότι χρειάζεται αναθεώρηση του Συντάγματος. Ενώ, όμως, μείναμε σύμφωνοι ότι χρειάζεται αναθεώρηση, δεν μπορούμε εύκολα να συμφωνήσουμε και

φοβούμαι ότι μέχρι τέλους, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, δεν θα συμφωνήσουμε επί του περιεχομένου της αναθεωρήσεως.

Εγώ στην περασμένη Βουλή είχα την ευκαιρία να κάνω μια πρόταση, την οποία επαναφέρω και τώρα επ' ευκαιρία, να δεχθούμε ότι θα γίνει ευρύτατη αναθεώρηση, δυνατότητα αναθεώρησης περίπου όλων των μη θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος, ώστε στην ουσία να καταστήσουμε την επόμενη Βουλή αναθεωρητική, με τη δική μας ψήφο, με την ψήφο της Πλειοψηφίας και με τη δική μας απόφαση.

Εάν, κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε πράγματι να πετύχουμε το στόχο μας, που είναι να προσαρμόσουμε τη Χώρα μας στις σημερινές συνθήκες, αυτή τη δυνατότητα πρέπει να τη δώσουμε στην ελληνική Πολιτεία, να προσαρμοστεί. Μπορεί να μη συμφωνούμε -και δε συμφωνούμε μεταξύ μας- προς ποια κατεύθυνση. Μπορεί να υπάρχουν και διαμετρικά αντίθετες αντιλήψεις ως προς την ουσία της αναθεώρησης, αλλά δεν υπάρχει ούτε ένας, ο οποίος να πιστεύει ότι δεν πρέπει να γίνει αναθεώρηση. Οι καιροί άλλαξαν, ο κόσμος είναι αλλιώτικος, οι ανάγκες είναι διαφορετικές. Βέβαιο είναι ότι πρέπει να γίνει η αλλαγή.

Γ' αυτό και σήμερα, τώρα που αρχίζει η συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος κάνω αυτήν την έκκληση. Αν μπορέσουμε να συμφωνήσουμε πάνω σε αυτή τη βάση, θα γίνει η αναθεώρηση, διότι η επόμενη Βουλή θα είναι αναθεωρητική.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, αν τώρα που είμαστε στην αρχή της τετραετίας αποφασίσει η Βουλή ότι η επόμενη Βουλή θα είναι αναθεωρητική, ουδείς βεβαίως δύναται να γνωρίζει, ποια θα είναι τότε η θέληση και η επιλογή του Ελληνικού Λαού.

Είναι βέβαιο, όμως, ότι όλοι θα γνωρίζουμε ότι θα έχουμε πράξει κάτι, το οποίο θα είναι πολλαπλώς ωφέλιμο για τη Χώρα. Και αυτή την ευθύνη η περασμένη Βουλή δεν την ανέλαβε. Θέλω να ελπίσω ότι αυτή η Βουλή θα την αναλάβει.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με το θέμα της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Κινήθηκε η διαδικασία ως φέλιμο για τη 1995, υπήρχαν γεγονότα. Η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να φέρει σε πέρας αυτό το έργο. Λειτουργούν όργανα. Ήδη υπό την Προεδρία του Πρωθυπουργού, συζητήσαμε παρόντος και του κ. Βενιζέλου και του Νομικού Συμβούλου του Πρωθυπουργού, δύο Συνταγματολόγων και εμού. Σήμερα στο Εκτελεστικό Γραφείο έγινε μια ενημέρωση. Στο Υπουργικό Συμβούλιο μεθαύριο είναι θέμα και σας διαβεβαιώνω ότι η διαδικασία θα συνεχισθεί με σκοπό, αν είναι δυνατόν, και τη γενική συναίνεση, γιατί ό,τι η Επιτροπή εδέχθη -και έχετε την έκθεση της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος- αυτά τα θέματα θα μπουν προς συζήτηση. Αυτό ήθελα να δηλώσω, κύριε Πρόεδρε, προς πληροφόρηση του Σώματος.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, η συνάδελφος κα Μπενάκη-Ψαρούδα έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση θα ήταν μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία, με δεδομένη την ομολογουμένως καλή πρόθεση του κυρίου Υπουργού, με δεδομένη τη διάθεση συνεργασίας όλων μας, θα ήταν μια πάρα πολύ καλή ευκαιρία να δώσουμε προς τα έξω, προς τον Ελληνικό Λαό και προς την κοινή γνώμη την εικόνα μιας Βουλής, η οποία επιθυμεί να διακηρύξει προς πάσα κατεύθυνση ότι διασφαλίζει τη διαφάνεια και την εντιμότητα στη διαχείριση των κυβερνητικών έργων.

Πράγματι, επάνω σ'αυτή τη βάση, συμφωνούμε όλοι μας και

θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε και σε όλα τα σημεία, αλλά ατυχώς κάποιες διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου δίδουν την εντύπωση -φοβούμαι δε, ότι αυτή θα επικρατήσει προς την κοινή γνώμη- ότι η θέση των Υπουργών γίνεται προνομιακότερη, ότι δεν διασφαλίζεται πράγματι η δίκαιη μεταχείριση και ότι δεν καθιερώνονται οι ασφαλιστικές εκείνες δικλίδες, οι οποίες θα εδραιώνουν τη χρηστή διοίκηση και την έντιμη άσκηση των κυβερνητικών έργων.

Πρέπει, εξ υπαρχής, να συμφωνήσω με τον κύριο Υπουργό ότι έχουμε μια βασική τροχοπέδη και η τροχοπέδη αυτή είναι το Σύνταγμα που στο άρθρο 86 θέτει ορισμένους περιορισμούς, από τους οποίους δεν μπορούμε να απομακρυνθούμε. Από την άλλη πλευρά όμως, πρέπει να συμφωνήσουμε και στο ότι το Σύνταγμα πρέπει να το σεβαστούμε και να το τηρήσουμε μέσα σ' αυτό τον νόμο, όχι μόνο σε εκείνα τα σημεία που μας δεσμεύουν επί τη βάση του άρθρου 86, αλλά και σε όλες εκείνες τις διατάξεις, οι οποίες θέτουν περιορισμούς στην άσκηση του κοινοβουλευτικού μας έργου.

Πρέπει εξ υπαρχής, να δηλώσω, ότι ο κύριος Υπουργός υπήρξε πολύ συνεργάσιμος και εξακολουθεί να είναι, και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή δέχθηκε πολλές προτάσεις, οι οποίες βελτίωσαν ουσιαστικά το κείμενο, τρεις μάλιστα θεμελιώδεις αλλαγές.

Θα ήθελα, λοιπόν, και στη συζήτηση αυτή να τον παρακαλέσω και να παρακαλέσω και εσάς τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας που θα στηρίζετε και τις διατάξεις στις οποίες διαφωνούμε, να προσέξετε τα επιχειρήματά μας, τα οποία ακριβώς σε αυτό απόβλεπουν: Στο να καταστήσουμε ένα νόμο περί ευθύνης Υπουργών, που εξ υπαρχής είναι δεσμευμένος από τις διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος, να γίνει λειτουργικότερος, να γίνει δικαιότερος και προπαντός να επισφραγίσει τη βούληση όλων μας, ότι όντως επιθυμούμε τη διαφάνεια και την εντιμότητα στη διαχείριση των κυβερνητικών έργων.

Αρχίζω από τα θετικά στοιχεία: Η συνεκδίκαση των εγκλημάτων των συμμετόχων από το ίδιο δικαστήριο, το Ειδικό Δικαστήριο είναι θετική διάταξη που την δέχθηκε ο κύριος Υπουργός. Η κατάργηση του ιδιωτικού του άρθρου 1 του νόμου 802 που όλοι δεχόμαστε ότι ήταν αντισυνταγματικό και τώρα ευθυγραμμίζομαστε με τον Ποινικό Κώδικα, δηλ. με ό,τι ισχύει για τον κάθε Έλληνα πολίτη.

Επίσης, υπάρχει μια άλλη θετική διάταξη που δίνει κάποια δικαιώματα στη μειοψηφία στην Προανακριτική Επιτροπή. Η Μειοψηφία μπορεί να προκαλεί ανακριτικές πράξεις, έτσι ώστε να μην εμφανίζεται το φαινόμενο η Προανακριτική Επιτροπή να είναι και αυτή μια μικρή αρένα, όπου η Πλειοψηφία και η Μειοψηφία αντιπαράθθενται και συνήθως επιβάλλεται μονομερώς η βούληση της Πλειοψηφίας.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να επισημάνω τις διατάξεις εκείνες, στις οποίες διαφωνούμε και που μας κάνουν να καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και επί της αρχής. Δεν θα κάνω αναφορές στο παρελθόν, δεν θα φέρω στην συζήτηση τις εμπειρίες, τις οποίες ορθώς και ο κύριος Υπουργός και ο Επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας υπενόησαν από αυτό το Βήμα, αλλά δεν μπήκαν στις λεπτομέρειες τους. Στόχος ενός νόμου περί ευθύνης Υπουργών πρέπει να είναι η δίκαιη μεταχείριση του Υπουργού, του ασκούντος κυβερνητικά έργα. Και δίκαιη μεταχείριση σημαίνει, ο νόμος να μην είναι προνομιακότερος του δέοντος, να είναι μέσα στα πλαίσια του Συντάγματος και να εξασφαλίζει όσο γίνεται μια μεταχείριση του Υπουργού, ανάλογη με εκείνη που επιφυλάσσει στους Βουλευτές, αλλά κυρίως στο κοινό πολίτη. Δηλ. να μην είναι αυστηρότερος ούτε δυσμενέστερος για τον Υπουργό, με δεδομένη την ευαίσθητη θέση στην οποία βρίσκεται, όντας στο επίκεντρο των πολιτικών αντιθέσεων και όντας εκτεθειμένος στην μόνιμη κριτική της Αντιπολίτευσης και γενικά του εκλογικού Σώματος. Εδώ όμως διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν ορισμένες διατάξεις, οι οποίες και προς την μια κατεύθυνση και προς την άλλη κατεύθυνση δεν είναι σωστές, όσον αφορά την μεταχείριση του Υπουργού.

Ας πάρουμε, πρώτα από όλα, διατάξεις που καθιστούν

ευνοϊκότερη την θέση του, ενώ δεν θα έπρεπε να την καθιστούν, διότι αυτό δεν έχει δικαιολογία. Και δεν έχει δικαιολογία, ούτε απέναντι στην κοινή γνώμη, αλλά ούτε και συνταγματικό υπόβαθρο. Το ένα θέμα είναι οι πλειοψηφίες της παραπομπής. Εγώ δεν θα μπω στο θέμα κατά πόσο πρέπει να είναι εκατόν πενήντα ένας ή δεν πρέπει να είναι εκατόν πενήντα ένας οι Βουλευτές οι οποίοι παραπέμπουν. Διότι μπορεί να έχουμε διαφορετικές απόψεις επ' αυτού και δεν θα έλεγα ότι είναι και εκτός πραγματικότητας η άποψη, να υπάρχει ηυξημένη πλειοψηφία, έτσι ώστε να διασφαλίζεται περισσότερο ο Υπουργός, λόγω της ειδικής έκθεσης που έχει, από τους κινδύνους της πολιτικής ανπιδίκας. Αλλά δεν μπορούμε να το κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι, ενόψει του Συντάγματος. Δεν μπορούμε να το κάνουμε όχι, ενόψει του άρθρου 86, αλλά ενόψει του γεγονότος, ότι όπου ο συνταγματικός νομοθέτης θέλει ειδική πλειοψηφία ηυξημένη για να λαμβάνει τις αποφάσεις της η Βουλή, το λέει ρητά. Όπου θέλει εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές το λέει. Όπου δεν λέει τίποτα ο συνταγματικός νομοθέτης, εξυπακούεται ότι είναι υποχρεωτική η Πλειοψηφία των παρόντων.

Δεν μπορούμε λοιπόν να έρθουμε εμείς και να καθιερώσουμε αυτή την αυξημένη Πλειοψηφία. Αυτό είναι το συνταγματικό επιχείρημα.

Αλλά υπάρχει σήμερα και ένα πολιτικό επιχείρημα. Αυτή την στιγμή είμαστε όλος ο πολιτικός κόσμος στόχος κάποιων υπερβολών και αδικιών, που σωστά τις στηλίτευσε ο κύριος Υπουργός. Δεν μπορούμε αυτή τη δεδομένη ιστορική στιγμή και ενόψει της μεταβατικότητας του νομοθετήματος -αν δεχθούμε ότι είναι ειλικρινείς οι προθέσεις της Κυβέρνησης να κάνει αναθεώρηση του Συντάγματος να διακινδυνεύσουμε την ψήφιση μιας διάταξης, που καθιστά ευνοϊκότερη και προνομιακότερη τη μεταχείριση του Υπουργού, δυσκολεύοντας την παραπομπή του με ειδική πλειοψηφία.

Η αντίρρησή μας λοιπόν έχει διπλό χαρακτήρα: Ένα συνταγματικό χαρακτήρα, που είναι δεσμευτικός για τη Βουλή νομίζω, και όλοι οι Βουλευτές και ιδιαίτερα οι νομικοί αυτή την ευαισθησία την έχουμε καλώς ή κακώς το Σύνταγμα έτσι είναι φτιαγμένο. Η Νέα Δημοκρατία στην πρότασή της για το άρθρο 86 του Συντάγματος προτείνει πράγματι εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές, αλλά το προτείνει ως συνταγματική αναθεώρηση και όχι με κοινό νόμο. Αυτό είναι το συνταγματικό επιχείρημα.

Ο δεύτερος χαρακτήρας είναι το πολιτικό επιχείρημα: Δεν μπορούμε αυτή τη δεδομένη ιστορική στιγμή να καταστήσουμε ένα νόμο περί ευθύνης Υπουργών και μάλιστα, υποτίθεται, μεταβατικής ισχύος -άρα για τους σημερινούς Υπουργούς- ευνοϊκότερη στη μεταχείριση των Υπουργών όσον αφορά την παραπομπή.

Ένα τρίτο στοιχείο είναι η παραγραφή του αδικήματος.

Ο κύριος Υπουργός έχει μια ευαισθησία στο να μη θέλει να μπλέξει τα πράγματα, την αποσβεστική προθεσμία με την παραγραφή, λόγω κάποιων προβληματικών αποφάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου και του Αρείου Πάγου. Αλλά εδώ ενδιαφέρει όλους μας η πολιτική εικόνα. Γιατί οι Υπουργοί να έχουν πάλι ευνοϊκότερη μεταχείριση ως προς την παραγραφή του αδικήματος, απ' ό,τι ο κοινός πολίτης; Ο κοινός πολίτης ξέρει ότι τα πλημμελήματα παραγράφονται σε πέντε χρόνια, συν τρία χρόνια η αναστολή, σύνολο δηλ. οκτώ. Και τα κακουργήματα σε δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια ή είκοσι πέντε. Ο Υπουργός γιατί να έχει μια προνομιακή παραγραφή πέντε ετών και αναστολή τεσσάρων ετών, αν πούμε ότι τέλεσε το αδίκημα στην αρχή της κοινοβουλευτικής περιόδου, δηλ. σύνολο εννέα ετών;

Δεν είναι προτιμότερο αυτό που προτείνουμε εμείς; Δηλαδή να αφήσουμε την ουσιαστική παραγραφή να λειτουργεί για τον Υπουργό, όπως λειτουργεί και για το Βουλευτή ή για όλους τους πολίτες, και αυτή την προθεσμία για την άσκηση της ποινικής δίωξης, που είναι πραγματικά στενή -η πρώτη σύννοδος της επόμενης Βουλής- αυτή να την επιμηκύνουμε; Να την κάνουμε δηλαδή δύο Συνόδους, όπου οπωσδήποτε η Βουλή μέσα σ' αυτή την περίοδο των δύο κοινοβουλευτικών

Συνόδων, θα κάνει την προανάκριση και θα βγάλει ενδεχομένως και την απόφαση της παραπομπής ή μη.

Μία τρίτη διάταξη, η οποία είναι αντισυνταγματική και δημιουργεί και εύλογα ερωτηματικά, είναι επέκταση του ειδικού προνομίου της Βουλευτικής ασυλίας και στους μη κοινοβουλευτικούς Υπουργούς. Βέβαια και αυτοί βρίσκονται στην ίδια δύσκολη θέση, που βρίσκονται όλοι οι Υπουργοί, αλλά υπάρχει μια ουσιαστική διαφορά. Ο θεσμός της ασυλίας δίνεται στο Βουλευτή -και πολύ σωστά, όπως είπε ο κύριος Υπουργός, στο αξίωμα του Βουλευτή- για την απρόσκοπτη διεξαγωγή του έργου του μέσα στη Βουλή και για την απρόσκοπτη λειτουργία των εργασιών της Βουλής. Δηλαδή για να ασκεί το κοινοβουλευτικό και νομοθετικό έργο, χωρίς παρεμβολές έξωθεν, με αβάσιμες μηνύσεις, με διώξεις κ.λπ. Αυτή είναι η δικαιολογία της ασυλίας. Λειτουργεί αυτή η δικαιολογία για τον μη Κοινοβουλευτικό Υπουργό; Όχι βέβαια. Ο μη Κοινοβουλευτικός Υπουργός ασκεί κυβερνητικά έργα, αλλά δεν ασκεί Βουλευτικά έργα. Επομένως, πώς θα επεκτείνουμε ένα θεσμό του Συντάγματος, που έχει δοθεί για το Βουλευτή και για την άσκηση του κοινοβουλευτικού έργου, σε έναν Υπουργό μη κοινοβουλευτικό;

Εδώ έχουμε εκτός του γενικότερου πολιτικού προβλήματος και μια σαφή αντισυνταγματικότητα.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτές είναι οι βασικές ρυθμίσεις, στις οποίες έχουμε αντηρήσεις, και μας αναγκάζουν να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο, πιστεύοντας ότι και με τη στάση μας αυτή βοηθούμε και δεν ασκούμε απλώς αντιπολίτευση.

Τώρα έρχομαι σε μια άλλη μεταρρύθμιση του νομοσχεδίου, κύριοι συνάδελφοι, η οποία λειτουργεί αντίστροφα, λειτουργεί σε βάρος των Υπουργών και καθιστά πολύ δυσμενέστερη τη θέση τους απ' ό,τι ο ισχύων νόμος και βεβαίως δεν έχει καμιά συνταγματική στήριξη. Είναι η κατάργηση του τακτικού ανακριτού, δηλαδή του δικαστού και η κατάργηση του παρεμβαλλομένου δικαστικού συμβουλίου.

Ο κύριος Υπουργός υπερασπίστηκε αυτή τη ρύθμιση, πολεμώντας πολύ έντονα τον ρόλο του ανακριτού και τον ρόλο του συμβουλίου. Μπορεί να έχει δεδομένα τα οποία μπορεί να στηρίζουν την άποψή του, ίσως περιπτώσεις που λειτουργήσαν αρνητικά αυτές τις διατάξεις. Αλλά, δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι αυτές οι διατάξεις, δηλαδή η παρεμβολή μιας τακτικής ανάκρισης και ενός τριμελούς συμβουλίου, που θα λύνει παρεμπόδιοντα ζητήματα βέβαια και δεν θα μπορεί να βγάζει αποφάσεις παραπομπής ή όχι με το ισχύον συνταγματικό καθεστώς, λειτουργούν και υπέρ του κατηγορουμένου Υπουργού. Και ο κύριος Υπουργός ως συνήγορος κατηγορουμένου με δυνατό εμπειρία στην άσκηση της ποινικής δικηγορίας, θα ξέρει πόσο ιερό είναι το θέμα της υπεράσπισης του κατηγορουμένου.

Εάν περιοριστούμε, όπως θα γίνει αν ψηφιστεί έτσι το νομοθέτημα μόνο στην προδικασία της Προανακριτικής Επιτροπής, θα συμβούν δυο τινά. Πρώτον, θα πάει κατευθείαν στο ακροατήριο του Ειδικού Δικαστηρίου ένα ανακριτικό υλικό το οποίο θα είναι πολύ έντονα επηρεασμένο από τις πολιτικές αντιθέσεις. Διότι, κακά τα ψέματα έχουμε πολλοί, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, διατελέσει μέλη Προανακριτικών Επιτροπών, τότε από τη διώκουσα πλευρά και τότε από την διωκουμένη, και έχουμε εμπειρία για το πώς διεξάγονται αυτά τα ανακριτικά έργα και πώς αποτυπώνονται στο πόρισμα της Προανακριτικής Επιτροπής. Εκείνος όμως που είναι πάντα ανυπεράσπιστος σ' αυτή την ανάκριση, είναι ο ίδιος ο κατηγορούμενος Υπουργός απ' όποια πλευρά και αν βρίσκεται, διότι καλείται από την επιτροπή να δώσει εξηγήσεις χωρίς τις εγγυήσεις του κατηγορουμένου και χωρίς την προστασία του κατηγορουμένου. Εξηγήσεις καλείται να δώσει. Και ακόμη περισσότερο θα καταστεί τώρα δυσμενής η θέση του, διότι αυτή η Προανακριτική Επιτροπή θα μπορεί να τουβάλει και περιοριστικούς όρους. Αντίθετα, εάν παρεμβληθεί η τακτική ανάκριση από τακτικό ανακριτή, θα έχει τη δυνατότητα ο κατηγορούμενος Υπουργός να πάει σε ένα τακτικό δικαστή να απολογηθεί παίρνοντας αντίγραφο της δικογραφίας με όλους τους κανόνες και τις εγγυήσεις της Πολιτικής Δικονομίας

και, αν υπάρχουν παρεμπόδιοντα νομικά ζητήματα τα οποία πρέπει να απαντηθούν κατά κάποιο τρόπο με νομικά επιχειρήματα, υπάρχει το τριμελές συμβούλιο που θα τα λύσει.

Επομένως, η κατάργηση αυτού του ενδιάμεσου σταδίου της τακτικής ανάκρισης και του τριμελούς συμβουλίου ενεργεί πολύ δυσμενώς σε βάρος του Υπουργού και θα έπρεπε ο κύριος Υπουργός να σκεφθεί αυτές τις αλλαγές που προτείνουμε εμείς.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτές είναι οι βασικές παρατηρήσεις μας στο νομοσχέδιο που μας αναγκάζουν να το καταψηφίσουμε. Και θα ήθελα, τελειώνοντας, να υπενθυμίσω, ότι ο μόνος τρόπος για να αποδείξουμε ότι όντως ενδιαφερόμαστε για την τοποθέτηση του θέματος της ευθύνης των Υπουργών σε σωστή βάση, είναι να αποφασίσετε εσείς οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, να κάνουμε σωστά και μέσα στις νόμιμες προθεσμίες μια σωστή συνταγματική μεταρρύθμιση. Υπάρχει αυτή τη στιγμή ένας αγώνας δρόμου στην κατάθεση προτάσεων αναθεώρησης του Συντάγματος. Ελπίζω αυτός ο αγώνας δρόμου να μην είναι επί το θεαθήναι από την πλευρά της Πλειοψηφίας, που έχει και τη δύναμη να προχωρήσει σ' αυτή τη συνταγματική αναθεώρηση.

Ας ευχηθούμε, ότι το εννοείτε σοβαρά ώστε τώρα μεν να ψηφίσουμε έναν ενδιάμεσο νόμο με σωστές διατάξεις, αλλά τη σωστή δουλειά να την κάνουμε με τη συνταγματική αναθεώρηση.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Δ.Η.Κ.ΚΙ. συνάδελφος κ.Τσαφούλιας έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΦΟΥΛΙΑΣ: Στην εποχή μας, όπως έχει καταλήξει το πράγμα, έχουν γίνει δυσδιάκριτα τα όρια της λειτουργίας της πολιτικής ευθύνης και της ποινικής ευθύνης, η οποία προκύπτει από την άσκηση της Κρατικής Εξουσίας. Είναι δεδομένο, ότι η άσκηση της κρατικής εξουσίας, οπωσδήποτε δημιουργεί ευθύνες. Και το ένα κομμάτι των ισχυρισμών, είναι ότι οι ευθύνες είναι πολιτικές. Και το άλλο κομμάτι των ισχυρισμών είναι ότι οι ευθύνες είναι ποινικές. Είναι αναμφισβήτητο όμως ότι κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας από τους αρμοδίους και ιδία από τους Υπουργούς, οπωσδήποτε συμπίπτει και η λειτουργία των διαπλεκομένων συμφερόντων. Διότι δεν είναι δυνατόν να εννοήσουμε την άσκηση πολιτικής εξουσίας χωρίς τη σύμπτωση λειτουργίας διαπλεκομένων συμφερόντων. Αυτό είναι μια πραγματική αλήθεια την οποία έχει πιστέψει ο Λαός και την έχουμε πιστέψει και εμείς. Πλην όμως, δεν μπορούμε εύκολα στη Βουλή να το λέμε, διότι είναι ένα στοιχείο το οποίο προκύπτει από τον υπολογισμό ενός ισχυρισμού περί αδιαφανείας αυτού.

Εάν όμως καταλήξουμε συμπερασματικά στην ταύτιση της αξίας της έννοιας της λειτουργίας της συνείδησής μας με το αληθές περιεχόμενο αυτής της λειτουργίας των διαπλεκομένων συμφερόντων, θα βγούμε έξω από τους υπολογισμούς αυτούς και από τους ισχυρισμούς και θα πούμε ναι, τα διαπλεκόμενα συμφέροντα οπωσδήποτε διεισδύουν κατά τη λειτουργία της άσκησης της κρατικής εξουσίας στο σκοπό τον οποίο πάντοτε προσπαθούν να επιτύχουν. Και ο σκοπός τους είναι το συμφέρον και το κέρδος. Μπορεί όμως αυτή την πραγματικότητα, σήμερα, όταν έχουμε το δυσδιάκριτο των δύο ευθυνών να το αντιμετωπίσουμε με δύο εξελικτικές διαδικασίες, οι οποίες αφορούν την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του έθνους. Οι εξελικτικές αυτές διαδικασίες είναι η διακομματική κάλυψη κατά την άσκηση κρατικής εξουσίας εκ μέρους των Υπουργών. Και ένα άλλο, κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας εκ μέρους των Υπουργών, εκεί όπου υπάρχουν τεράστια συμφέροντα και παίρνονται αποφάσεις μεγάλες, να έχει ένα λόγο η Βουλή υπό την έννοια της λειτουργίας της ως κυβερνώσης Βουλής.

Αυτές οι δύο εξελικτικές διαδικασίες, είναι διαδικασίες οι οποίες αποτελούν αντιστάθμισμα στη λειτουργία του όλου περιεχομένου του νόμου περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών. Είναι ένας τρόπος να μειωθούν τα όρια αυτά τα

δυσδιάκριτα μεταξύ ποινικής και πολιτικής ευθύνης. Και να μειωθούν οπωσδήποτε και οι υπολογισμοί Υπουργών, είτε έχοντων την ιδιότητα του Βουλευτού είτε μη, οι υπολογισμοί για τη λειτουργία του κομματικού συμφέροντος, για την εξυπηρέτηση κομματικών συμφερόντων και κομματικών σκοπιμοτήτων. Πρέπει να αποδεχθούμε μια τέτοια προσπάθεια εξελικτικών διαδικασιών στη λήψη των μεγάλων αποφάσεων, να υπάρχει διακομματική κάλυψη και να υπάρχει και η Βουλή ως κυβερνώσα. Και έτσι, ο νόμος περί ευθύνης των Υπουργών, δεν θα έχει αυτό το τεράστιο σήμερα περιεχόμενο το οποίο του αποδίδουμε από τη μια ή από την άλλη πλευρά. Θα υπάρχει ένα θεσμικό πλαίσιο με το οποίο θα αντιμετωπίζεται η ποινική ευθύνη. Αλλά θα έχει μειωθεί ουσιαστικά η όρεξη και η λειτουργία των διαπλεκόμενων συμφερόντων, όπως και η όρεξη του κάθε Υπουργού κατά την άσκηση των καθηκόντων του να εξυπηρετήσει ίδια κομματικά συμφέροντα ή άλλες σκοπιμότητες ή να μη μπορεί να αντέξει σ' αυτήν την ισχυρή λειτουργία των διαπλεκόμενων συμφερόντων και να πέσει και εκεί διότι δεν μπορεί να κάνει άλλως.

Γι' αυτό το λόγο, θα μπορούμε πλέον αντιμετωπίζοντας την κατάσταση, να έχουμε ένα υψηλότερο φρόνημα αξιολόγησης της πολιτικής και ποινικής ευθύνης των Υπουργών από τις τυπικές διατάξεις ενός ψυχρού ποινικού νόμου, ενός ψυχρού ποινικού νομοθετήματος το οποίο θα καθιερώνει την προστασία της Πολιτείας από παράβαση διατάξεων του νόμου που έχει να κάνει με την άσκηση των καθηκόντων των Υπουργών.

Αυτή τη διάσταση, αυτό που υπάρχει παραπάνω, το αναλύει ο Λαός σε μια διάσταση μεταξύ της άσκησης της πολιτικής εξουσίας και της άποψής της και της άποψης του Λαού εν σχέσει με την άσκηση της πολιτικής εξουσίας. Και δεν μπορούμε να διεισδύσουμε βαθιά στο τι σκέπτεται ο Λαός και γιατί το σκέπτεται, καθώς και στο γιατί κατέληξε ο Λαός να σκέπτεται έτσι, εν σχέσει με εκείνο το οποίο εμείς πράττουμε και έχουμε τελειώσει αντίθετη άποψη από το Λαό.

Εμείς μπορεί να έχουμε ορθή άποψη και ο Λαός να είναι πλανημένος, ή ο Λαός να έχει ορθή άποψη και να είμαστε εμείς πλανημένοι. Αυτή τη διάσταση πώς θα τη λύσουμε; Είναι μια ενδεδειγμένη εναρμόνιση της αξίας της έννοιας της άποψης του Λαού εν σχέσει με την αξία της έννοιας της δικής μας άποψης. Και αυτό δεν το έχουμε επιτύχει μέχρι σήμερα.

Είναι μια φιλοσοφία η οποία θα πρέπει οπωσδήποτε να εμπεριέχει το περιεχόμενο των σχετικών διατάξεων κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος, για την προστασία των συμφερόντων του Έθνους εκ μέρους της άσκησης της πολιτικής εξουσίας από τους Υπουργούς.

Σε αυτό το νομοθέτημα, όμως, έπρεπε να υπάρχει γενική σύμπτωση των απόψεων όλων μας. Γιατί να έχουμε διαφορετικές απόψεις ως προς ένα νομοθέτημα το οποίο αξιολογεί την αξία της έννοιας της εξυπηρέτησης των εθνικών συμφερόντων από τις διαπράξεις αδικημάτων εκ μέρους των Υπουργών; Τι θα πει ο Λαός στη συγκεκριμένη περίπτωση; Άλλη άποψη η Νέα Δημοκρατία, άλλη άποψη του ΚΚΕ, άλλη ο Συνασπισμός ή τελικά και μια σχετικώς εγγίζουσα, με διαφοροποίηση, δική μας άποψη. Γιατί να μην έχουμε κοινή άποψη; Πώς θα πείσουμε το Λαό που σήμερα βρίσκεται σε ένα επίπεδο πλήρους αδιαφορίας, αδράνειας, μοιρολατρίας και απάγκωνσης, ότι έχει δίκιο η Νέα Δημοκρατία ή ο Συνασπισμός ή το Κ.Κ.Ε. ή η Κυβέρνηση στους ισχυρισμούς τους οποίους προβάλλουν εν σχέσει με το νομοθέτημα που έρχεται για ψήφιση; Πώς θα πείσουμε; Τι εξυπηρετούμε;

Θα πει ο Λαός: "Γιατί διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία; Για να προστατεύσει περισσότερο τα δικά μας συμφέροντα, όταν υπάρχει μια καθιερωμένη αρχή ότι και η Δεξιά ως Κόμμα και ως Κυβέρνηση εξυπηρετούσε πάντα τα μεγάλα και τα διαπλεκόμενα συμφέροντα;" Υπάρχει αυτή η άποψη στο Λαό. Θα πιστέψει ο Λαός ότι αυτή η αντίθεση αποτελεί αξιολόγηση ενός αγώνα ο οποίος είναι αντίθετος προς την άποψη της Κυβέρνησης ως προς το υπό ψήφιση νομοσχέδιο επειδή έχει αυτές τις απόψεις;

Επομένως, εδώ θα έπρεπε να υπάρχει μια σύμπτωση απόψεων, μια χρυσή τομή. Θα έπρεπε να υπάρχει

οπωσδήποτε ένας συγκερασμός όλων των απόψεων. Να έχουμε κοινή άποψη, κοινή απόφαση στο νομοθέτημα το οποίο καθιερώνει τη δική μας ευθύνη, διότι κανένας δεν μπορεί να πλειοδοτεί υπέρ του εαυτού του ότι οι διατάξεις αυτές είναι υπέρ του εθνικού συμφέροντος, όπως τις λέει εκείνος και όχι όπως τις λένε οι άλλοι. Είναι ένα σημείο ηθικής τάξης δια το σύνολο των Βουλευτών και της Βουλής.

Εδώ θα πρέπει να συμπέσουμε στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Γι' αυτό νομίζω ότι δεν πρέπει να απομακρυνθούμε από το περιεχόμενο αυτής της σκέψης, διότι θα δώσουμε και την εικόνα μιας διηρημένης Βουλής στο Λαό. Θα έχουμε διηρημένες Παρατάξεις στη Βουλή όσον αφορά την αντιμετώπιση ενός νομοσχεδίου που έχει να κάνει με την ποινική ευθύνη. Οπότε ο Λαός πλέον, δεν θα έχει την άποψη εκείνη, την οποία συνολικά θα πρέπει να έχει για την εξυπηρέτηση των εθνικών του συμφερόντων.

Πρέπει να υπάρξει οπωσδήποτε το νομοθέτημα, διότι χωρίς νομοθετικό πλαίσιο δεν είναι δυνατόν να λειτουργήσει η Βουλή. Να μην γίνει, όμως, ο νόμος αυτός, ένα όργανο διώξης πολιτικών αντιπάλων και ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής. Να στο νόμο, αλλά να μη γίνει όργανο πολιτικής διώξης και ποινικοποίησης, όπως έγινε στο παρελθόν και δίχασε όχι μόνο τις πολιτικές παρατάξεις, αλλά δίχασε και το λαό, ο οποίος είτε από σύγχυση είτε από οτιδήποτε άλλο, δεν μπόρεσε να δει πολύ σωστά την άποψη την οποία διατύπωνε η ηγεσία των πολιτικών Κομμάτων σε εκείνη την κρίσιμη εποχή.

Το Σύνταγμα βέβαια, είναι ένας δεσμευτικός όρος και δεν μπορούμε να μην πούμε αυτή την αλήθεια. Πράγματι, τα άρθρα 85 και 115 παρέχουν μια δέσμευση σε οποιονδήποτε νομοθέτη του διατάγματος αυτού για την αντιμετώπιση του προβλήματος στις αληθινές του διαστάσεις. Και υπερπήδηση των συνταγματικών διατάξεων δεν είναι δυνατό να γίνει με τον παρόντα νόμο.

Επομένως, οπωσδήποτε, αν υπερβούμε τις συνταγματικές διατάξεις, θα έχουμε τον ισχυρισμό της Κυβέρνησης, ότι πράγματι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, "δεν είναι σωστό αυτό που λέτε, γιατί υπερβαίνουμε το Σύνταγμα". Σε όσα σημεία προσπαθούμε να υπερβούμε το Σύνταγμα, οπωσδήποτε πρέπει να πούμε "όχι". Σε όσα σημεία επιτρέπεται, όμως, να θεμελιώσουμε διατάξεις, οι οποίες θα είναι σύμφωνες με την έννοια της εξυπηρέτησης των εθνικών συμφερόντων, από απόψεως εφαρμογής νόμου, που καθιερώνει την ευθύνη των Υπουργών, εκεί θα πρέπει όλοι μαζί να δώσουμε το χέρι και να πούμε ότι οι τροποποιήσεις αυτές δεν συμβάλλουν κομματικά σε οποιαδήποτε διαφοροποίηση, αλλά συμβάλλουν εθνικά σ' ένα ενιαίο σύνολο για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Και έρχομαι στο θέμα της παράταξης του χρόνου της ποινικής διώξης. Εδώ, πρέπει να υπάρξει μια παράταση του χρόνου της άσκησης της ποινικής διώξης. Γιατί το παράπονο αυτό εκφράζεται, όχι μόνον από τις παρατάξεις, οι οποίες δίνουν αυτή την πρόταση, αλλά και εκ μέρους του Λαού, ότι αποτελεί, κατά κάποιον τρόπο, μια ευνοϊκότερη μεταχείριση, σε σχέση προς τη συνήθη αντιμετώπιση των αδικημάτων που γίνονται από τους κοινούς ανθρώπους. Πρέπει οπωσδήποτε, κύριε Υπουργέ, να συζητήσουμε αυτή την παράταση του χρόνου της άσκησης της ποινικής διώξης.

Πρέπει, επίσης, να συζητήσουμε και το θέμα της παράταξης του χρόνου της παραγραφής. Και εκεί, βέβαια, κάτω από μια συλλογική επεξεργασία, έξω από οποιαδήποτε πολιτική σκοπιμότητα ή αντιπαράθεση και έξω από οποιαδήποτε εξυπηρέτηση πάλι κομματικής σκοπιμότητας. Θα πρέπει και η κυβερνώσα πλευρά και όλοι εμείς οι άλλοι να πούμε, ότι ο χρόνος αυτός δεν είναι ικανός ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα της αποδόσεως του δικαίου. Και αυτό θα πρέπει να το συζητήσουμε.

Ακόμη, θα πρέπει να συζητήσουμε και αυτό το συνταγματικό κώλυμα. Και συμφωνώ με την κα Μπενάκη ότι πράγματι υπάρχει συνταγματικό πρόβλημα για την ειδική πλειοψηφία. Βέβαια, όπου ήθελε ο νομοθέτης ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα με

ειδικές πλειοψηφίες στο Σύνταγμα, το έχει θέσει. Εδώ, βέβαια, δεν το έχει θέσει. Και μου φαίνεται ότι και από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής αυτή η παρατήρηση γίνεται. Γιατί να μην υπάρξει μια συνήθης Πλειοψηφία, η οποία θ'αντιμετωπίζει το πρόβλημα; Αφού σε δέκα ημέρες θα ερχόμαστε για τη συνήθη πλειοψηφία, γιατί να μη γίνει αυτό από την αρχή; Νομίζω ότι δε θα δημιουργήσει προσκόμματα. Δε θα δημιουργήσει δυσχέρειες στη λειτουργικότητα του νόμου και στην έκφραση της Βουλής για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου ή κατά κάποιον τρόπο αποδοχή της σχετικής πλειοψηφίας ως τρόπου αντιμετώπισης της παραπομπής.

Γιατί, πώς είναι δυνατό να υπάρχει σχετική πλειοψηφία, όταν αποφαινεται η Βουλή για την άσκηση της ποινικής δίωξης και να υπάρχει ειδική πλειοψηφία για την παραπομπή; Όταν είναι μελετημένα τα πράγματα και όταν καταλήξει η Βουλή, με τη σχετική πλειοψηφία, για την άσκηση της ποινικής δίωξης -για το θέμα της ανάκρισης, κ.λπ. όπως λένε οι σχετικές διατάξεις- γιατί να μην είναι και για την παραπομπή το ίδιο; Όπως λέει το άρθρο, δηλαδή και το ένα και το άλλο. Το ίδιο πρέπει να είναι. Όλες οι προετοιμασίες θα έχουν γίνει. Οι σκέψεις των Βουλευτών θα είναι οπωσδήποτε σύμφωνες. Θα έχουν μελετήσει το θέμα. Εφόσον παραπέμπεται σε ανακριτική επιτροπή με τη συνήθη πλειοψηφία, γιατί να υπάρχει διαφοροποίηση ως προς την παραπομπή. Ο δικαιολογητικός λόγος της διαφοροποίησης ως προς την παραπομπή δε νομίζω ότι έχει ουσιαστικό περιεχόμενο ή ότι έχει ειδικότερη αιτιολογική σχέση με αυτή την εμμονή.

Νομίζω ότι εκεί θα πρέπει και πάλι να το συζητήσουμε και να καταλήξουμε σ'αυτήν τη σχετική πλειοψηφία, η οποία θα είναι σύμφωνη και με το Σύνταγμα και δε θα έχουμε ένα συνταγματικό κενό και μια παρατήρηση που θ'αφορά οπωσδήποτε παραβίαση του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για την ασυλία των Υπουργών μη Βουλευτών.

Οι Υπουργοί μη Βουλευτές είναι υπάλληλοι, έχουν κατέντολην ανάθεση της άσκησης κρατικής εξουσίας, χωρίς να επενδύεται το κύρος της εφαρμογής της αρχής του δόγματος της λαϊκής κυριαρχίας.

Διάβαζα ένα άρθρο του Γκαλμπρέιθ προ δύο ετών, όπου έλεγε εάν πράγματι θα πρέπει να κυβερνούν τεχνοκράτες ή πολιτικοί. Εκεί ο Γκαλμπρέιθ λέει ότι οι τεχνοκράτες πρέπει να εκθέτουν τις απόψεις τους στους πολιτικούς, διότι ο συνδυασμός πείρας-γνώσης και οπωσδήποτε η απασχόληση με το πολιτικό πρόβλημα, ανήκει στους πολιτικούς και δεν ανήκει στους τεχνοκράτες. Αναλύοντας αυτό το θέμα, καταλήγει ότι η ευθύνη πρέπει να περιέρχεται στους πολιτικούς, οι οποίοι περιβάλλονται το κύρος από την εφαρμογή της αρχής του δόγματος της λαϊκής κυριαρχίας.

Βέβαια, αυτή η άποψη του Γκαλμπρέιθ, δε γνωρίζω εάν είναι δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο δικού σας συλλογισμού, πλην όμως, έχει μια δικαιολογητική βάση και μια επεξεργασία που σε συλλογιστικό επίπεδο νομίζω ότι μπορεί να αποδώσει ως προς την αντιμετώπιση του προβλήματος για την έλλειψη βουλευτικής ιδιότητας εκ μέρους του Υπουργού. Αυτός είναι ένας απλός υπάλληλος, ο οποίος αναλαμβάνει μια εντολή. Εκεί οπωσδήποτε θα πρέπει να κριθεί με την αξία της έννοιας των κριτηρίων της ποινικής του ευθύνης ως προς την άσκηση της κρατικής εξουσίας, χωρίς το ηυξημένο κύρος της ιδιότητας του Βουλευτού και το ηυξημένο κύρος που προέρχεται από την εφαρμογή της αρχής του δόγματος της λαϊκής κυριαρχίας.

Θα πρέπει να το δούμε και αυτό, κύριε Υπουργέ, ώστε να μην επιμείνει και η Αντιπολίτευση σ'αυτό το σημείο, το οποίο οπωσδήποτε είναι επίμαχο για την εφαρμογή της σχετικής διατάξεως, η οποία προτείνεται εκ μέρους σας.

Τώρα όσον αφορά την ανάκριση, μπορώ να συμφωνήσω ότι η ανάκριση καταγγέλει, κατηγορεί και ανακρίνει. Αυτή είναι η ουσία του Συντάγματος. Μέχρι να το αναθεωρήσουμε, οπωσδήποτε το "κατηγορεί" και το "ανακρίνει" είναι συνταγματικό. Επομένως, δεν μπορώ να πω ότι έχω απαίτηση

αυτή τη στιγμή, υπερακοντίζοντας την αξία της έννοιας των συνταγματικών διατάξεων, να αφεθώ προς τη σύμφωνο γνώμη των συναδέλφων μου, οι οποίοι επιμένουν για τον ανακριτή. Εξ άλλου, υπάρχουν και τελείως διαφορετικές αντιλήψεις ως προς την άσκηση ανάκρισης εκ μέρους ανακριτών κ.λπ., που και αυτοί ως άνθρωποι και ως άτομα, που μπορεί να κρύπτονται ότι δεν είναι πολιτικά, είναι πολιτικά και εθισμένα σε πολλές σκέψεις και έχουν πολλές διασυνδέσεις πολλοί εξ αυτών. Δεν κατηγορώ τη Δικαιοσύνη, αλλά ούτε μπορώ να πω ότι είναι απηλλαγμένοι οποιασδήποτε αδυναμίας, οποιασδήποτε σκέψης και σχέσης, η οποία μπορεί να μην είναι σύμφωνη με την εξυπηρέτηση της απονομής του δικαίου και της εξυπηρέτησης των εθνικών συμφερόντων. Είναι μια άλλη άποψη του θέματος. Γι'αυτόν το λόγο, δε θα επιμείνω ως προς την ανάκριση και ως προς το ανακριτικό συμβούλιο, διότι θα πρέπει αυτά οπωσδήποτε να ληφθούν υπόψη κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος και εκεί με αιτιολογημένη άποψη, με καλή πρόθεση, με συλλογική επεξεργασία και με γνώμονα την εξυπηρέτηση του εθνικού συμφέροντος, να αποδυσούμε στον αγώνα περί αποδοχής μιας τέτοιας ή παρεμφερούς σκέψης για την αποδοχή αυτής της σχετικής διάταξης την οποία προτείνουν οι συναδελφοί.

Η κατάργηση του άρθρου 1 μας βρίσκει σύμφωνους. Η μειοψηφία θα έχει το δικαίωμα για την ανάκριση. Υπάρχει και η συνεκδίκηση. Ήμουν στην ειδική επιτροπή και τα έδεχθη αυτά ο κύριος Υπουργός.

Υπό αυτές τις ολίγες επιφυλάξεις και υπό αυτούς τους όρους που διατυπώσαμε για μια καλή συνεργασία στην κατ'άρθρο συζήτηση, αποδεχόμεθα κατ'αρχήν το νομοσχέδιο. Πιστεύουμε ότι ο κύριος Υπουργός, η Κυβέρνηση, οπωσδήποτε άκουσε την άποψή μας η οποία είναι αντικειμενική, είναι έξω από οποιαδήποτε σκοπιμότητα. Είναι άποψη η οποία ακούει τη φωνή της συνείδησής μας και τίποτε άλλο.

Με αυτές τις επιφυλάξεις και εφόσον αυτά συμπληρωθούν, είμαστε σύμφωνοι με την κατ'αρχήν ψήφιση του νομοσχεδίου. Νομίζω ότι κάπως έτσι πρέπει να γίνει.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι θα είναι καλό, αυτό το νομοθέτημα να έχει την καθολική αποδοχή όλων των Παρατάξεων της Βουλής, διότι θα αποτελέσει το πρώτο δείγμα μιας αρχής, που θα βάσουμε σε έναν κόσμο που παλεύει το Κοινοβούλιο, που εχθρεύεται το Κοινοβούλιο, που αντιπολιτεύεται την αξία της έννοιας του Βουλευτή, του εκπροσώπου του Έθνους.

Πρέπει όλοι μαζί να δώσουμε τα χέρια, ώστε με αυτό που θα κάνουμε να σταματήσει εδώ το κακό που γίνεται εις βάρος του Έθνους και όχι μόνο προσώπων. Διότι, όταν πάνε να καταρρακώσουν την αξία της έννοιας του Βουλευτή, του Αντιπροσώπου του Έθνους, καταρρακώνουν το ίδιο το Έθνος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Ιωαννίδης, έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, οι σχετικά πρόσφατες εμπειρίες όλων μας, οι πολύ δυσάρεστες εμπειρίες από το 1989 και εντεύθεν, στις οποίες αναφέρθηκαν, τόσο ο Υπουργός, όσο και ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και άλλοι από τους ομιλητές, υπήρξαν η αφορμή μεγάλου και έντονου προβληματισμού σε όλο τον πολιτικό, αλλά και στον νομικό κόσμο της Χώρας ως προς τις ρυθμίσεις που προέβλεπε ο ν. 802/1971, που μέχρι και σήμερα ισχύει, το γνωστό νομοθετικό διάταγμα, επί τω ακριβέστερω, της δικτατορίας, που όπως, ορθά παρατήρησε ο Υπουργός, ότι είναι ως επί το πλείστον ανηγραφή των προγενέστερων νόμων "περί ευθύνης Υπουργών", που ίσχυσαν από το 19ο αιώνα και εντεύθεν.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σε προγενέστερο χρόνο, από το 1995, επεξεργάστηκε σχέδιο νόμου για να τροποποιηθεί και να γίνει νέος νόμος "περί ευθύνης Υπουργών", μετά από τις επικρίσεις που είχαν ακουστεί από όλες τις πλευρές για τον ισχύοντα. Βεβαίως, μεσολάβησαν πολιτικά γεγονότα, που καθυστέρησαν, κατά κάποιον τρόπο, τη

συζήτηση του υπό ψήφιση σήμερα σχεδίου νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά ελέχθησαν περί αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου. Εγώ νομίζω ότι πρέπει να συζητάμε λιγότερο για την αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου, γιατί συντείνουμε κι εμείς, με την πολλή συζήτηση περί της αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου σε μια γενική ή γενικευμένη, ανεύθυνη αντιμετώπιση της πολιτικής και των πολιτικών.

Δεν υπάρχει κανείς νόμος που μπορεί να προστατεύσει την αξιοπιστία κανενός, όσο τέλειος και να είναι. Η αξιοπιστία και ο σεβασμός προς την πολιτική και τους πολιτικούς είναι ευθύνη όλων μας και είναι απολύτως συναρτημένη με την καθημερινή συμπεριφορά όλων μας.

Εγώ δε θα κάνω διδάγματα, ούτε ηθικολογία. Δε θεωρώ τον εαυτό μου ικανό να δώσει μαθήματα σε κανέναν. Αλλά πιστεύω ότι αυτό που είχε πει, άλλοτε ο τέως Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και υπηρεσιακός Πρωθυπουργός, ο Δημήτρης Κιουσόπουλος, απευθυνόμενος στους δικαστές, ισχύει για όλους και πάντως ισχύει και για τους πολιτικούς. Είπε, δηλαδή, ότι είναι μάταιο να ζητούμε και να αξιώνουμε τον σεβασμό και το κύρος με άνωθεν διαταγές ή με άνωθεν διακηρύξεις, αφού ο ειλικρινής σεβασμός επιτυγχάνεται αυτομάτως δια της καθ' όλου συμπεριφοράς του αξιούχου τον σεβασμόν προσώπου.

Επομένως, αυτό που συζητούμε σήμερα, ο νόμος "περί ευθύνης Υπουργών" είναι απλώς ένας νόμος που πρέπει να ψηφίσουμε -διότι ο ισχύων, κανένα δεν ικανοποιεί- εις εκτέλεσιν του άρθρου 86 του Συντάγματος, γιατί πρέπει και θεσμικά να ρυθμιστεί το θέμα της ευθύνης των Υπουργών, για να υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο, μέσα από το οποίο θα κατασφαλίζεται η απονομή δικαιοσύνης στους Υπουργούς, όπως και σε όλους τους πολίτες.

Εάν υπάρχει η ειδική αντιμετώπιση εκ του Συντάγματος -που υπάρχει όχι μόνο στη Χώρα μας, αλλά στις περισσότερες χώρες όπου ισχύει ο κοινοβουλευτισμός- αυτό συμβαίνει διότι η υπουργική ιδιότητα πρέπει να προστατευθεί από τους κινδύνους τους σύμφυτους με το πολιτικό και το υπουργικό κατά μείζονα λόγο λειτούργημα. Αλλά ούτε το σχέδιο νόμου, που συζητούμε -κινούμενο ασφαλώς μέσα στα πλαίσια των συνταγματικών δεσμεύσεων- έχει άλλο στόχο από το να δώσει τη δυνατότητα -το θεσμικό πλαίσιο- να κρίνονται για τις ποινικές τους ευθύνες οι Υπουργοί και βεβαίως, να δικάζονται κατά ορθόδοξο, σωστό τρόπο και να καταδικάζονται αν είναι ένοχοι. Γιατί δε θέλει ο νόμος ούτε η Κυβέρνηση ούτε κανείς, να εξαιρέσει τον Υπουργό από τις όποιες ποινικές ευθύνες του. Το Σύνταγμα προβλέπει άλλωστε περί της πολιτικής ευθύνης των Υπουργών, περί της αστικής ευθύνης των Υπουργών και περί της ποινικής ευθύνης των Υπουργών, για αδικήματα που διαπράττονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Έγιναν ορισμένες παρατηρήσεις από την Αντιπολίτευση. Επεσημάνθησαν τα θετικά στοιχεία, κατά τη γνώμη της, που εμπεριέχονται στις διατάξεις του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου και ως τέτοια επεσημάνθησαν οι ρυθμίσεις για τους συμμετόχους. Πράγματι και εγώ, κύριε Υπουργέ, πρέπει να χαιρετίσω την αποδοχή από μέρους σας αυτής της μεταβολής, διότι είναι πολλοί οι λόγοι. Εσείς και όλοι οι νομικοί ξέρουμε ποιοί είναι οι λόγοι -να μην τους επαναλάβω- που συνηγορούσαν σ' αυτήν τη ρύθμιση, στην κατάργηση του ιδιωνόμου. Και αυτό είναι απολύτως θετικό. Όλοι συμφωνούμε σ' αυτό. Διότι ήταν παράλογο και έξω από κάθε έννοια και αρχή Ποινικού Δικαίου αυτή η αοριστία της διάταξης που καθιστούσε αδίκημα ποινικό κάθε παράβαση ή διάταξη νόμου, ή προεδρικού διατάγματος κ.ο.κ. Και ως τρίτο θετικό στοιχείο επεσημάνθη από την Αντιπολίτευση τα δικαιώματα που χορηγούνται στην μειοψηφία της προανακριτικής επιτροπής, τα οποία δεν υπάρχουν με τον ισχύοντα νόμο.

Αρνητικά στοιχεία επεσημάνθησαν κάτω από μια γενική διατύπωση -με την οποία δε θα διαφωνούσε κανείς- που έκανε η κυρία Μπενάκη. Η γενική αυτή διατύπωση είναι ότι πρέπει να υπάρχει δίκαιη μεταχείριση του Υπουργού, ούτε έννοια ούτε ειδικότερη ευνοϊκή προστασία, αλλά ούτε και δυσμενέστερη μεταχείριση. Και κάτω απ' αυτήν τη γενική διακήρυξη περί της δίκαιης μεταχείρισης του Υπουργού, εθεώρησε ότι είναι ευνοϊκότερη η θέση λόγω αυξημένης πλειοψηφίας για την παραπομπή.

Αλλά θα πρέπει πρώτα να παρατηρήσω ότι δεν είναι αυξημένη η πλειοψηφία. Είναι στην πρώτη φάση αυξημένη, πράγμα με το οποίο συμφωνήσε, αν δεν κάνω λάθος, τουλάχιστον το Κ.Κ.Ε. και το Δ.Η.Κ.Κ., διότι αυτό αποτελεί μια προστασία ότι δε θα έχουμε το φαινόμενο που παρατηρήθη, η πλειοψηφία από μόνη της, η κυβερνώσα πλειοψηφία, να καθιστά ποινικά υπεύθυνους, να ασκεί κατηγορία κατά Υπουργών που βρίσκονται ήδη στην αντιπολίτευση.

Βεβαίως, μπήκε ένα θέμα συνταγματικότητας της σχετικής διάταξης. Οι νομικοί γνωρίζουμε ότι όλα τα θέματα αυτά είναι αμφιλεγόμενα. Η κα Μπενάκη προσέθεσε ότι είναι και ένας πολιτικός λόγος που δε θα έπρεπε να υπάρξει αυτή η αυξημένη πλειοψηφία και ο λόγος αυτός είναι, όπως προσδιόρισε, η αξιοπιστία μας, η οποία υποτίθεται κλονίζεται όταν δημιουργούμε ευνοϊκότερη ρύθμιση. Αλλά εδώ δεν πρόκειται για ευνοϊκότερη ρύθμιση.

Εδώ πρόκειται για μια διαφορετική ρύθμιση, που στην πρώτη φάση αξιώνει μια μικρή περαιτέρω πλειοψηφία, αφήνει μια δεκαήμερη προθεσμία για να σκεφθεί κανείς πιο ήρεμα τα θέματα και κατά τη δεύτερη ψηφοφορία αρκεί η πλειοψηφία.

Επίσης, εθεωρήθη ως ευνοϊκότερη ρύθμιση η συντομότερη παραγραφή. Εγώ πιστεύω ότι η συντομότερη παραγραφή στην πραγματικότητα δεν είναι παρά μια προσταγή, αν θέλετε, για να διεκπεραιώνονται οι δίκες αυτές το ταχύτερο δυνατό. Διότι ασφαλώς είναι σκόπιμο από κάθε άποψη και σύμφωνο με τη δικαιοσύνη να γίνονται γρήγορα αυτές οι δίκες, να τελειώνουν. Αν η Βουλή αποφασίζει ότι κάποιος πρέπει να παραπεμφθεί, είναι καλύτερα αυτό το κεφάλαιο να κλείνει κάποτε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Αυτό συμβαίνει στην πράξη.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι. Δεν μπορεί επομένως να θεωρήσουμε ότι η κάπως συντομότερη παραγραφή αποτελεί ένα είδος εύνοιας προς τον Υπουργό, διότι ούτως ή άλλως δεν υπάρχει καμία προσπάθεια ευνοϊκής αντιμετώπισης του Υπουργού.

Σε ό,τι αφορά την επέκταση της ασυλίας, Μίλησε ο Υπουργός επ'αυτού. Η λογική και η ratio αν θέλετε της διάταξης, όπως την προτείνει, είναι αναντίρρητη. Νομίζω ότι και ο Υπουργός είναι επιφανές πολιτικό πρόσωπο, κράτη, αν θέλετε, μηνύσεων. Υπάρχει ένα θέμα αμφιλεγόμενο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Πρόσωπο εύνοιας οπωσδήποτε ο εξωκοινοβουλευτικός.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Γιατί είναι πρόσωπο εύνοιας; Δεν είναι κατάναγκη εύνοια, μπορεί να είναι αξιοκρατική επιλογή. Μπορεί να είναι μια πολύ χρήσιμη επιλογή, επιτρεπτή από το Σύνταγμά μας, μια επιλογή την οποία έχουν κάνει νομίζω όλες κατά καιρούς οι κυβερνήσεις, άσχετο πόσο μπορεί να συμφωνεί ή να διαφωνεί κανείς με τις συγκεκριμένες επιλογές.

Είπε η κα Μπενάκη ότι είναι δυσμενέστερη η μεταχείριση από την κατάργηση της ενδιάμεσης διαδικασίας. Δεν ήταν η πρόθεση -όπως δεν ήταν η ευνοϊκότερη μεταχείριση- η δυσμενέστερη μεταχείριση.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Το αποτέλεσμα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ : Εγώ δεν πιστεύω ότι είναι δυσμενέστερη. Και αν ακόμη επρόκειτο να δεχθώ ότι είναι δυσμενέστερο, κατ' εμέ είναι άλλο το μείζον θέμα που κρίνεται και μάλιστα ορθά μ' αυτήν την κατάργηση.

Δεν είναι δυνατόν κανένα Συμβούλιο και κανείς ανακριτής να κρίνει ουσιαστικά σε δεύτερο βαθμό την απόφαση της Βουλής. Βεβαίως ο θεσμός της ποινικής ευθύνης των Υπουργών είναι μια από τις περιπτώσεις που διαπλέκονται οι εξουσίες, η Νομοθετική και η Δικαστική και πρέπει να υπάρχει μια συνεργασία. Αλλά άλλο αυτό και άλλο να φθάνουμε στο σημείο να δίνουμε τη δυνατότητα σε ένα συμβούλιο να απαλλάξει κάποιον που παραπέμπει η Βουλή.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: 'Οχι' γι' αυτό, αλλά για παρεμπιπτόντα .

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι θέματα ερμηνείας αυτά.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Πώς; 'Ετσι είναι.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είδα μόλις σήμερα και το Ράϊκο σ' αυτό το σημείο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Και για απαλλαγή έγινε λόγος εκ μέρους συναδέλφων σας.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ανεξάρτητα απ' αυτό, οι αρμοδιότητες του ανακριτή είδαμε και στην πράξη πώς μπορούν να ασκηθούν. Εν πάση περιπτώσει όταν το Σύνταγμα λέει πως η Βουλή κατηγορεί δε χρειάζεται κανένα περαιτέρω στάδιο μέχρις ότου φτάσει η υπόθεση στο ακροατήριο. Τι περισσότερο θα προσφέρει ο ανακριτής ή το Συμβούλιο στο οποίο μπορούν να προσφύγουν τόσο ο κατηγορούμενος όσο και οι κατήγοροι; Τι θα προσθέσει στην όλη διαδικασία; Αν η Βουλή έχει αποφασίσει την παραπομπή, αν συγκροτηθεί σωστά το Ειδικό Δικαστήριο δεν υπάρχουν με αυτά τα δύο στάδια, οι εγγυήσεις με την προϋπόθεση ότι θα λειτουργούν σωστά και οι δικαστές και οι Βουλευτές; Διότι δε φταίνει οι θεσμοί, φταίνει τα πρόσωπα. Αν ο κ. Κόκκινος απεδέχθη να προεδρεύσει του Ειδικού Δικαστηρίου μή έχοντας την ειδικότερα αυξημένη ευαισθησία, που έπρεπε να έχει, ώστε να επικαλεσθεί τη διάταξη του άρθρου 86, που δεν επιτρέπει να συγκροτηθεί το Ειδικό Δικαστήριο παρά μόνο από εκείνους εκ των Αρεοπαγιτών και Εφετών που θα κληρωθούν και που έχουν ήδη διορισθεί σ' αυτές τις θέσεις προ της παραπομπής...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Τι είναι αυτά που λέτε;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Βεβαίως αυτό ισχύει για τον πρόεδρο του δικαστηρίου, ο οποίος μάλιστα και επιλέγεται ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Είναι σοβαρά αυτά που λέτε;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Γιατί διακόπτετε, κύριοι συνάδελφοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριε Σταύρου.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τι λέτε, κύριε συνάδελφε, εσείς ξέρετε νομικά;

Το Σύνταγμα λέει ότι το Ειδικό Δικαστήριο συγκροτείται από Αρεοπαγίτες και Εφέτες που κληρώνονται και που έχουν διοριστεί στη θέση αυτή, πριν από την άσκηση της δίωξης. Αν αυτό ισχύει για τα δώδεκα μέλη, κατά μείζονα λόγο ισχύει για το δέκατο τρίτο μέλος που είναι ο Πρόεδρος, ο οποίος επιλέγεται όχι από το Δικαστικό Συμβούλιο, όπως οι άλλοι, αλλά από το Υπουργικό Συμβούλιο, δηλαδή από τους πολιτικούς αντιπάλους. Εάν αυτό δεν είναι ορθή νομική σκέψη, τότε δεν ξέρω ποια είναι.

Επομένως, έχουμε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που έχει καθόλους ημάς θετικές διατάξεις πολλές. Κατά μέρος της Αντιπολίτευσης έχει κάποιες αρνητικές και άλλο επισημαίνει ως αρνητικό η Αξίωματική Αντιπολίτευση και άλλο επισημαίνει ως αρνητικό το Κ.Κ.Ε. και ο Συνασπισμός.

'Όπως και να έχει το πράγμα, από τη φύση του αυτό το σχέδιο νόμου έχει μεταβατικό χαρακτήρα. Είναι σαφές ότι έχει εκκινήσει η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος και τότε χωρίς να έχουμε τις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Σύνταγμα, με τα άρθρα 86 κι 115, θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε και πιο ολοκληρωμένα και σωστά, αυτό το μεγάλο θέμα της ευθύνης των Υπουργών, χωρίς να τελούμε και υπό τη φόρτιση των όσων τα τελευταία χρόνια ζήσαμε και τα οποία μας ενεπλούτισαν σε εμπειρίες, αλλά ακόμα είναι τόσο ζωντανές που σας λέω ειλικρινά ότι δεν μπορούσα να πιστέψω στα αυτιά μου και στα μάτια μου αυτά που έγιναν. Πρέπει να σας πω ότι συνταξιδεύα με συναδέλφους της Αντιπολίτευσης στο αεροπλάνο και τους έλεγα πώς ψήφισαν και αν διάβασαν την πρόταση ή το πόρισμα που έστειλε ο Σκαρλάτος ή ο Κρουσταλάκης ή ακόμα τους ρώτησα αν διάβασαν την πρόταση όπως την έκανε το Κόμμα τους και μου απαντούσαν όχι. Και όμως εψήφισαν. Το λέω για όλους μας.

ANNA ΨΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ: Όπως ψήφισαν για την ΑΓΕΤ.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρία Μπενάκη, εγώ δεν θέλω να κάνω διάκριση αυτή τη στιγμή ούτε αναξέω πληγές. Όμως, μου ομολογούσαν πολλοί συνάδελφοι, ότι δεν είχαν διαβάσει καθόλου και ψήφισαν. Εδήλωναν, δε, κατά παράβαση του γράμματος και του πνεύματος κατ'έμέ του Συντάγματος, οι Αρχηγοί των Πολιτικών Κομμάτων εδώ, ότι το Κόμμα μας

προτείνει αυτό και τα υπόλοιπα Κόμματα εδήλωναν, στηρίζουμε την πρόταση κατηγορίας. Αυτό δεν επιτρέπεται να γίνεται, όταν η Βουλή καλείται να κρίνει ποινικές ευθύνες συγκεκριμένων προσώπων, από όποια παράταξη και αν προέρχονται. Δεν είναι δυνατόν να δεσμεύουν τα Κόμματα τους Βουλευτές τους, μιλάω για όλα τα Κόμματα, ως προς τι θα πράξουν ως οιονεί δικαστές κρίνοντας ποινικές ευθύνες των συναδέλφων τους και όταν μάλιστα ισχύει πάντοτε το αξίωμα ότι κανείς δεν μπορεί να είναι απολύτως αντικειμενικός κριτής, όταν κρίνει τους αντιπάλους του.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω να πω τίποτε άλλο. Στην κατ'άρθρο συζήτηση ίσως να υπάρξει λόγος μιας μικρής συνεισφοράς. Θεωρώ όμως ότι ήταν αναγκαίο να συζητηθεί και να ψηφιστεί το σχέδιο νόμου που προτείνει η Κυβέρνηση, γιατί η παρατεινόμενη εκκρεμότητα θα μπορούσε να δημιουργήσει και στο μέλλον προβλήματα. Βεβαίως, με την αναθεώρηση του Συντάγματος θα αντιμετωπιστεί συνολικότερα το όλο πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Εμείς οι Βουλευτές πότε θα μιλήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Όταν έλθει η σειρά σας, κατά τον Κανονισμό, τον οποίον εσείς ως Κοσμητωρ, τον ξέρετε πολύ καλά.

Ορίστε, κύριε Κόρακα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Εμείς δεν είμαστε Βουλευτές; Δεν κατάλαβα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριοι!

Ορίστε, κύριε Κόρακα, έχετε το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κατ' αρχήν, να συμφωνήσετε μαζί μου, ότι όσο ταυτίζονται οι πολιτικές των Κομμάτων του δικομματισμού, τόσο ο λόγος στρέφεται σε ζητήματα που δεν έχουν σχέση με τα βασικά ζητήματα της πολιτικής της Χώρας, αλλά με λιγότερο ουσιαστικά. 'Ετσι, πολὺς λόγος έχει γίνει τα τελευταία χρόνια για εκσυγχρονισμούς, για πρωτοβουλίες κ.λπ.

Όταν ακόμα συζητείται η τροποποίηση του βασικού νόμου του Κράτους, του Συντάγματος, αφού γίνει μια αρκετά μεγάλη εκμετάλλευση, παραπέμπεται για το απώτερο μέλλον. Θα θυμίσω, ότι ενώ έγινε πολύ σημαντική δουλειά, για την Αναθεώρηση του Συντάγματος στην προηγούμενη Βουλή, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αδιαφόρησε παντελώς για το εάν όλη αυτή η δουλειά ουσιαστικά θα πήγαινε χαμένη και διέλυσε τη Βουλή πριν την ώρα της και προτού αυτή αποφασίσει, ότι η επόμενη Βουλή θα είναι Αναθεωρητική. Παρόμοια περίπτωση κατάσταση είχαμε και προηγούμενα.

'Ετσι, λοιπόν, μετά τις πρωτοβουλίες αυτές για τροποποίηση του Συντάγματος και των θεσμών, έγινε πάρα πολὺς λόγος όλα αυτά τα χρόνια για την τροποποίηση του νόμου "περί Ευθύνης Υπουργών". Και τελικά έρχεται αυτός ο νόμος. Κανείς δεν μπορεί να πει ότι ο ν.802/1971 δε χρειάζεται τροποποίηση και μάλιστα σημαντική. Αυτή, όμως, η τροποποίηση πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να γίνει στην παρακάτω κατεύθυνση:

Πρώτον, στην κατεύθυνση της αποφυγής πολιτικής κακόπιστης εκμετάλλευσης -ας το πούμε έτσι- τέτοιων υποθέσεων και της εξυπηρέτησης πολιτικών σκοπιμοτήτων, δηλαδή να μη στήνονται δίκες σκοπιμότητας.

Δεύτερον, τη σε βάθος και με σχετική άνεση χρόνου -θα λέγαμε- εξέταση και αμερόληπτη κρίση.

Πρέπει να πούμε, ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο, κατά τη γνώμη μας, δεν ανταποκρίνεται σε αυτές τις προϋποθέσεις. 'Ετσι, σχετικά με τη διαδικασία που προτείνεται στο νομοσχέδιο, είναι αυτή που βασικά ίσχυε και πριν:

Πρώτον, πρόταση κατηγορίας, δηλαδή για τη συγκρότηση Ανακριτικής Επιτροπής απαιτεί το νομοσχέδιο, να το ζητήσουν τριάντα Βουλευτές. Αυτό π σημαίνει πρακτικά: 'Ότι αποκλείονται τα μικρά Κόμματα, δηλαδή ενίσχυση, διατήρηση του

δικομματισμού, προώθηση και στο ζήτημα αυτό δικομματισμού και εξυπηρέτηση της πολιτικής σκοπιμότητας.

Η δική μας η πρόταση, όπως είπε ο Ειδικός μας Αγορητής, είναι να χρειάζονται είκοσι Βουλευτές για να υπάρξει πρόταση κατηγορίας.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τη συζήτηση, απόφαση της Βουλής για τη συγκρότηση ή μη Προανακριτικής Επιτροπής, το νομοσχέδιο προτείνει πλειοψηφία του συνόλου, δηλαδή εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές. Δηλαδή, η απόφαση θα εξαρτάται από την κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία εκβιάζεται να είναι παρούσα. Δηλαδή και αν κάποιος από τους Βουλευτές δε θέλουν να πάρουν μέρος σ' αυτήν την ιστορία, επειδή είναι απαραίτητη η κυβερνητική πλειοψηφία, πρέπει να είναι παρούσα για να υπάρξει η πλειοψηφία του συνόλου, να είναι εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές.

Εμείς προτείνουμε, να υπάρξει πλειοψηφία απόλυτη των παρόντων, ή ακόμα καλύτερα και των 2/5, ώστε να δοθεί η δυνατότητα συγκρότησης τέτοιας επιτροπής.

Ως προς τη συγκρότηση και τη λειτουργία, την απόφαση της Προανακριτικής Επιτροπής, το νομοσχέδιο προτείνει δώδεκα Βουλευτές κατ' αναλογία των Κομμάτων. Πρέπει να πούμε ότι και εδώ πέρα αναγκαστικά μάλλον εξαιρούνται τα μικρά Κόμματα. Ας πάρουμε τη σημερινή Βουλή. Στους δώδεκα πόσοι θα είναι; Επτά προφανώς θα είναι από την κυβερνητική πλειοψηφία και οι άλλοι πέντε, πόσοι θα είναι, από την Αξωματική Αντιπολίτευση, άντε να είναι τέσσερις και να είναι ένας εκπρόσωπος του τρίτου Κόμματος. Ενώ τα μικρά Κόμματα σ' αυτήν τη Βουλή εκπροσωπούν το 10%, υπάρχει κίνδυνος να μην υπάρχει ούτε ένας. Αλλά εμείς ανεξάρτητα αν είμαστε το τρίτο Κόμμα και αυτός ο ένας θα προέλθει από το δικό μας το Κόμμα, δε συμφωνούμε να μην υπάρχει εκπρόσωπος και των άλλων μικρότερων Κομμάτων. Γι' αυτό, η πρότασή μας ήταν να είναι είκοσι ένας, αλλά ταυτόχρονα να υπάρχουν και έξι δικαστές στην επιτροπή.

Ως προς τη λειτουργία της επιτροπής, το άρθρο 8 παράγραφος 3 αναφέρει ότι "συγκεκριμένες ανακριτικές πράξεις υποχρεούνται να ενεργήσει, ή να διατάξει η επιτροπή και όταν τούτο ζητείται από πέντε τουλάχιστον μέλη της επιτροπής". Αυτό σημαίνει ότι για να εξεταστεί σε βάθος η επιτροπή την υπόθεση, ή πρέπει να συμφωνήσει ολόκληρη η Αντιπολίτευση ή οι Βουλευτές, οι οποίοι θέλουν να προωθηθεί παραπέρα ή να υπάρξει κάποια ιδιαίτερη ανακριτική δραστηριότητα, να προσεταριστούν ορισμένους Βουλευτές που προέρχονται από την κυβερνητική πλευρά, από την πλευρά της πλειοψηφίας. Εδώ βεβαίως πάλι παίζει ο δικομματισμός. Εμείς νομίζουμε ότι θα πρέπει τρεις Βουλευτές να μπορούν να προτείνουν τέτοιου είδους ανακριτική δραστηριότητα.

Επίσης, σε ό,τι αφορά τη συζήτηση του πορίσματος και την απόφαση για παραπομπή ή μη στο Ειδικό Δικαστήριο, το νομοσχέδιο προβλέπει δύο φάσεις. Η πρώτη φάση που θέλει να είναι η κυβερνητική πλειοψηφία συν το 1/10 των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης, και βάζει και τη δεύτερη φάση με τους εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές, δηλαδή πλειοψηφία επί του συνόλου των Βουλευτών.

Εμείς προτείνουμε να μην υπάρχει η δεύτερη φάση. Θέλουμε να κάνουμε μια διευκρίνιση στην πρώτη φάση, επειδή επιμένουμε -θέλω να το τονίσω αυτό- η ψηφοφορία να είναι μυστική. Δεν είναι θέμα διαφάνειας κατά τη γνώμη μας. Η πρόταση για φανερή ψηφοφορία αποβλέπει αλλού, μάλλον στη χειραγώγηση των Βουλευτών του κάθε κόμματος από το Κόμμα.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε να είναι ο αριθμός των Βουλευτών που θα ψηφίσουν για την παραπομπή, ίσος με το σύνολο των Βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας συν ένα 10% των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης, ανεξάρτητα από πού μπορεί να προέρχεται ο συνολικός αυτός αριθμός. Και πράγματι υπάρχει ένα τέτοιο πρόβλημα, γιατί αφού θα είναι μυστική η ψηφοφορία, πώς θα ξέρεις ότι είναι οι Βουλευτές της πλειοψηφίας και το 10% της Αντιπολίτευσης; 'Αρα, να πούμε αριθμός ίσος προς το σύνολο των Βουλευτών της Συμπολίτευσης συν το 1/10 της Αντιπολίτευσης.

Τώρα σε ό,τι αφορά τους Βουλευτές κατηγορούς στο Ειδικό Δικαστήριο, με την πρόταση που κάνει το νομοσχέδιο πρέπει να πούμε ότι συνεχίζεται η πολιτική εκμετάλλευση και η σκοπιμότητα. Πιστεύουμε ότι αυτό πρέπει να σταματήσει και το ρόλο του κατηγορού να τον αναλάβει το δικαστήριο με βάση το πόρισμα της Προανακριτικής Επιτροπής και την απόφαση της Βουλής για παραπομπή. Έχει το συγκεκριμένο κατηγορητήριο στα χέρια της, έχει τα στοιχεία τα συγκεκριμένα και μπορεί το δικαστήριο να λειτουργήσει, αφού έχει ήδη κατηγορήσει, όπως προβλέπει το Σύνταγμα, η Βουλή.

'Ενα άλλο ζήτημα: Ως προς την αναστολή της ποινικής δίωξης το νομοσχέδιο προβλέπει την πλειοψηφία του συνόλου των Βουλευτών. Εμείς πιστεύουμε -για να είμαστε συνεπείς- ότι πρέπει για να υπάρξει αναστολή να έχουμε την ίδια πλειοψηφία που είχαμε και για την παραπομπή. 'Ετσι μόνο διατηρείται η ίση μεταχείριση αν θέλετε και η ίση αντιμετώπιση. Τι πλειοψηφία χρειάστηκε για την παραπομπή του συγκεκριμένου Υπουργού, τέτοια να χρειαστεί και για την αναστολή της δίωξης.

'Ενα άλλο ζήτημα αφορά την παραγραφή: Προβλέπεται στο νομοσχέδιο πέντε χρόνια με αναστολή του χρονικού διαστήματος που θα μεσολαβήσει μέχρι τη διάλυση της Βουλής κατά την οποία τελέστηκε η κρίσιμη πράξη. Εμείς προτείνουμε να είναι δύο χρόνια από τη λήξη της βουλευτικής περιόδου εντός της οποίας τελέστηκε η πράξη και στο διάστημα αυτό πρέπει να ασκηθεί ή όχι ποινική δίωξη, σύσταση ή όχι Προανακριτικής Επιτροπής και να γίνει και η παραπομπή. Επίσης από τη στιγμή που θα ασκηθεί ποινική δίωξη δεν μπορεί να υπάρξει παραγραφή όσο τουλάχιστον διαρκεί η κύρια διαδικασία στο Ειδικό Δικαστήριο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ούτως ή άλλως ...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Λέω ότι δεν ξέρω πως μπορεί να ερμηνευτεί εκείνη τη στιγμή. Μπορεί από τη στιγμή που έχουν παρέλθει τα πέντε χρόνια να πουν τελείωσε, δεν προλάβετε να δικάσετε, κύριοι, παραγράφηκε η υπόθεση, ότι έγινε έγινε. Γι' αυτό εμείς λέμε: Ποιο είναι το πρόβλημα που μπορεί να παρουσιαστεί όπως παρουσιάστηκε το 1989; Μπορεί να υπάρξει κίνδυνος αν δε βγει κυβέρνηση και διαλυθεί η Βουλή να παραγραφούν τα αδικήματα για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έγιναν. Αν όμως βάσουμε τα δύο χρόνια που είπαμε, μετά τη διάλυση της Βουλής κατά τη διάρκεια της οποίας έγιναν αυτές οι πράξεις δίνεται μια μεγαλύτερη άνεση, δυνατότητα.

Μία άλλη παρατήρηση θα ήθελα να κάνω σε ό,τι αφορά την ασυλία Υπουργού μη Βουλευτού. Πραγματικά εδώ πρόκειται, κύριε Πρόεδρε, για ένα σημαντικό, σοβαρό ζήτημα. Εμείς συμφωνούμε ότι η ασυλία δίνεται στο λειτουργήμα του Βουλευτή -δε δίνεται στο συγκεκριμένο Βουλευτή- για να μπορέσει ο Βουλευτής να εκπληρώσει την αποστολή του. Εάν υπάρξει παρόμοια ασυλία και για Υπουργούς μη Βουλευτές τι κίνδυνος υπάρχει. Κάνω μια υπόθεση για να αντιμετωπίσουμε τα θέματα ανεξάρτητα ποιος είναι Κυβέρνηση.

Μπορεί η Κυβέρνηση που θέλει και που έχει υπόψη της να διαπράξει ορισμένα τέτοια αδικήματα, να προσλάβει κάποιον Υπουργό μη Βουλευτή με αντάλλαγμα φυσικά να κάνει αυτές τις πράξεις και να εξασφαλίσει την ασυλία. Πρέπει να πάρουμε αυτές τις περιπτώσεις υπόψη μας.

Γι' αυτό πιστεύω ότι δεν είναι τυχαίο που το Σύνταγμα προβλέπει ασυλία για τους Βουλευτές γιατί αλλιώς θα έπρεπε εκεί μαζί με τον Υπουργό το μη Βουλευτή να μπει και ο Υφυπουργός μη Βουλευτής -και μπαίνει- αλλά και ο Γενικός Γραμματέας και οποιοδήποτε άλλοι κυβερνητικοί παράγοντες μη μισθωτοί του Δημοσίου που ορίζονται. Αυτοί όμως δεν μπαίνουν και καλά κάνουν και δεν μπαίνουν.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε, θέλουμε να πούμε ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το συζητούμενο νομοσχέδιο.

ΑΝΝΑ ΨΑΡΟΥΔΑ ΜΠΕΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τι θέλετε, κυρία Μπενάκη; Έχετε μιλήσει νομίζω ...

ANNA ΦΑΡΟΥΔΑ ΜΠΕΝΑΚΗ: Θέλω να θέσω κάτι διαδικαστικό ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Έχετε δικαίωμα αλλά πείτε καλύτερα ότι θέλετε να μιλήσετε επί του Κανονισμού.

ANNA ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να προτείνω, επειδή υπάρχουν μόνο έξι συνάδελφοι γραμμένοι και έχουμε την αυριανή συνεδρίαση ολόκληρη για να τελειώσουμε επί της αρχής, αν συμφωνεί και η Κυβέρνηση να διακόψουμε στο σημείο αυτό και να περάσουμε στην αυριανή συνεδρίαση. Δε νομίζω ότι θα προσφέρουμε τίποτα αν μείνουμε απόψε μέχρι αργά. Και οι ομιλητές βεβαίως έχουν και λόγους να θέλουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κυρία Μπενάκη, επειδή πλησιάζει η λήξη της περιόδου και σήμερα μας απασχόλησε στη Διάσκεψη των Προέδρων, πρέπει να περάσουμε ορισμένα νομοσχέδια, για τα οποία αρμοδιότητα έχει η Ολομέλεια. Θα επιδιώξουμε να τελειώσουμε και απόψε. Αν μπορούμε να εξοικονομήσουμε όσο περισσότερο χρόνο γίνεται. Επομένως, δεν αποδέχεται το Προεδρείο την πρότασή σας. Πιστεύω ότι και η Κυβέρνηση συμφωνεί. Ο Προεδρεύων έχει εντολή από τη Διάσκεψη των Προέδρων να εξαντλήσει όλα τα χρονικά περιθώρια.

ANNA ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ: Δηλαδή να αναθεωρηθεί η απόφαση των τεσσάρων συνεδριάσεων; Διότι έτσι κι αλλιώς τέσσερις συνεδριάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η απόφαση των τεσσάρων συνεδριάσεων είναι μέχρι τέσσερις συνεδριάσεις. Αν, λοιπόν, δεν υπάρχει ενδιαφέρον ομιλητών και τελειώσουμε σε τρεις, δε θα πρέπει να διακόψουμε σε τέτοια ώρα που να εξαντλήσουμε και τετάρτη ημέρα.

ANNA ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν το αντιλαμβάνομαι. Ή αποφασίζει η Διάσκεψη των Προέδρων μια διάρκεια ή δεν την αποφασίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε μέχρι τέσσερις συνεδριάσεις.

ANNA ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, όχι δύο μέτρα και δύο σταθμά. Όταν οι Βουλευτές ζητούν παράταση πέραν της απόφασης της Διάσκεψης των Προέδρων, δεν μπορεί η Βουλή να αποφασίσει και να ανατρέψει την απόφασή της. Όταν συμβαίνει το αντίθετο, μπορεί να ανατρέπεται δηλαδή; Πώς θα γίνει αυτό το πράγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κυρία Μπενάκη, σας παρακαλώ, είναι 22.20' και νομίζω ότι και η ώρα ακόμα δεν επιτρέπει τέτοια συζήτηση.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε επί του Κανονισμού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Μιλάει η κα Μπενάκη ως κοινοβουλευτική εκπρόσωπος. Αν θέλετε εσείς να ζητήσετε το λόγο επί του Κανονισμού, να τηρήσετε τον Κανονισμό.

Ο κ. Καραμάριος έχει το λόγο.

ANNA ΦΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ: Τον κύριο Υπουργό δε θα τον ακούσουμε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Καλύτερα να μην τον ακούσετε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως να είναι σύμπτωση που ο κύριος Υπουργός και εγώ είχαμε συναντηθεί σε κάποια αίθουσα πριν από λίγα χρόνια στο Ειδικό Δικαστήριο, εγώ μεν σαν Βουλευτής-κατήγορος, αλλά ο κύριος Υπουργός υπερασπιστής μαζί με το Γενικό Γραμματέα κ. Νταϊλιάνη. Και θα ξέρει ο ίδιος ότι από όλη αυτή τη διαδικασία αποκτήσαμε μια εμπειρία και την εμπειρία αυτή θα προσπαθήσω με λίγα λόγια να πω στη Βουλή, μήπως και μπορέσουμε μ' αυτόν τον τρόπο να νομοθετήσουμε ένα καλύτερο νόμο από εκείνον που τότε δικάζαμε.

Βέβαια, υπάρχει συνταγματική επιταγή, που δεν μπορούμε να την αλλάξουμε αυτή τη στιγμή. Και με το δικαίωμα αυτό που έχουμε από το Σύνταγμα, η Βουλή είναι η αρμόδια και μόνο για να ασκήσει την ποινική δίωξη. Και η ποινική δίωξη η οποία θα ασκηθεί από τη Βουλή, πρέπει να πάρει ένα δρόμο που καθορίζεται πάλι από το Σύνταγμα και από τον Κανονισμό της

Βουλής. Διότι και το Σύνταγμα λέει "όπως ο νόμος ορίζει". Και αυτός ο νόμος που ορίζει είναι το νομοθετικό διάταγμα 802 και ο Κανονισμός της Βουλής ο οποίος ρυθμίζει τα της διαδικασίας αυτής της παραπομπής.

Όμως, θα μου επιτρέψει ο αγαπητός κύριος Υπουργός να του υπενθυμίσω, με την τεράστια πείρα που έχει περί την απονομή της δικαιοσύνης, ότι η Βουλή έχει το δικαίωμα να αποφασίζει την ποινική δίωξη. Από κει και πέρα, όμως, η Βουλή μπορεί να υποκαταστήσει τη δικαστική λειτουργία;

Βέβαια αντιλαμβάνομαι και γνωρίζω ότι η εμπειρία του από εκείνα τα δικαστήρια του έδωσαν το δικαίωμα σήμερα να υπερασπίζεται την κατάργηση του ανακριτού και του δικαστικού συμβουλίου, που με εκείνη τη διαδικασία τα αρμόδια όργανα του Αρείου Πάγου συνεδρίαζαν προ της διαδικασίας του ακροατηρίου. Και εγώ προσωπικά θυμάμαι σαν κατήγορος Βουλευτής ότι συνέπραξα στην έκδοση είκοσι εννέα βουλευμάτων του δικαστικού συμβουλίου προ της ενάρξεως της ποινικής επ' ακροατηρίου διαδικασίας.

Όμως το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Μπορεί η Βουλή, επαναλαμβάνω, με το δικαίωμα το οποίο δίδεται στο νομοσχέδιο δια της συγκροτήσεως μιας δωδεκαμελούς επιτροπής, να υποκαταστήσει εκείνες τις αρμοδιότητες της δικαστικής λειτουργίας που το δικαστικό συμβούλιο και ο ανακριτής έχουν δικαίωμα να παρέμβουν σε οποιαδήποτε άσκηση ποινικής διαδικασίας; Μπορεί, δηλαδή, με το άρθρο 87 που η απονομή της δικαιοσύνης απονέμεται από τα δικαστήρια και από τους δικαστές, να έρθει η δωδεκαμελής επιτροπή, πέραν του συλλεκτικού, προανακριτικού υλικού, ή του ανακριτικού, όπως το λέμε σήμερα, να αποφασίσει όχι για την προσωρινή κράτηση που την καταργείτε, αλλά για την επιβολή περιοριστικών μέτρων; Αυτό είναι δικαίωμα της Βουλής, όταν η Βουλή έχει με το άρθρο 73 του Συντάγματος μόνον Νομοθετική Εξουσία;

Επικαλούμαι, κύριε Υπουργέ, τις γνώσεις σας, τη μεγάλη σας εμπειρία από τη δικαιοσύνη. Αφού αυτή η δωδεκαμελής επιτροπή θα προβεί στην έκδοση κάποιων περιοριστικών όρων, δε λέτε -εδώ είναι το λάθος- ποιους περιοριστικούς όρους. Εδώ πλέον υποκαθιστά η Βουλή τη Δικαστική Εξουσία και έχουμε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Επιτρέπετε, μια διακοπή;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το Σύνταγμα λέει ότι η Βουλή ανακρίνει και κατηγορεί και λέει επίσης ότι ο Άρειος Πάγος δικάζει. Ανακρίνει και όταν λέει ανακρίνει έχει όλα τα δικαιώματα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ για την παρέμβαση, κύριε Υπουργέ.

Σας λέω το εξής: Η Βουλή υποκαθιστά την ανάκριση και ανακρίνει και προανακρίνει -όπως θέλετε πείτε το- αλλά όταν τελειώσει το προανακριτικό υλικό στέλνεται δια του Εισαγγελέα, που είναι πάλι η Βουλή, στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο για να αποφανθεί περαιτέρω. Αυτή τη λειτουργία δεν έχει το δικαίωμα να την ασκεί η Βουλή. Αυτή είναι η δική μου διαφορά και αντίρρηση.

Παραμβαίνουμε στη δικαστική λειτουργία χωρίς να έχουμε δικαίωμα. Πώς εσείς θα βάλετε κάποιον περιοριστικό όρο σ' έναν Υπουργό -που δε λέτε τι περιοριστικό όρο θα βάλετε- όταν αυτό θεωρείται δικαστική απόφαση; Αυτή είναι η διαφορά.

Εσείς πράγματι είδατε σε όλες αυτές τις διαδικασίες το πόσο ήταν αναγκαία η περαιτέρω έρευνα, διότι η Βουλή ασκεί την ποινική δίωξη υποκαθιστώντας τον Εισαγγελέα, από εκεί και πέρα όμως δεν πάει να πει ότι ο κατηγορούμενος Υπουργός είναι και ένοχος. Κάποιος πρέπει να το ελέγξει. Αλλά αν όπως στους λοιπούς ανθρώπους περιλαμβάνεται και η διαδικασία των συμβουλίων με την ανάκριση και εκεί, αφού πράγματι μια υπόθεση κτενιστεί πάρα πολύ -κατά το κοινώς λεγόμενο- να αποφανθεί το δικαστικό συμβούλιο αν θα πρέπει να παραπεμφθεί στο ακροατήριο ή όχι, αυτή την ενέργεια ποιος θα την κάνει, κύριε Υπουργέ; Θα την κάνει η δωδεκαμελής επιτροπή; Με ποια συνταγματική διάταξη και με ποιο δικαίωμα;

Πώς θα αποφανθεί, λοιπόν, ότι αυτή η συλλογή του προανακριτικού υλικού από τη Βουλή εμπεριέχει και ποινικά αδικήματα και πρέπει να παραπεμφθεί στο ακροατήριο; Ποιος θα το αποφασίσει;

Φοβούμαι πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ, αυτήν την αφαίρεση της Δικαστικής Εξουσίας, την οποία έχει το δικαστικό συμβούλιο και ο ανακριτής, δεν μπορούμε να την υποκαταστήσουμε εμείς, δεν έχουμε δικαίωμα να υπεισέλθουμε στην απονομή της δικαιοσύνης, γιατί είναι απονομή της δικαιοσύνης κατά το στάδιο της διαδικασίας εκείνης, με την επιβολή περιοριστικών μέτρων σε βάρος του κατηγορούμενου.

Πείτε μου σε ποια συνταγματική διάταξη στηρίζετε το δικαίωμα, κύριε Υπουργέ, ότι η δωδεκαμελής επιτροπή είτε είναι τρεις είτε τέσσερις είτε πέντε, θα επιβάλλει περιοριστικό όρο σε βάρος κατηγορουμένου Υπουργού, τούτέστιν κοινού ανθρώπου.

Θέλουμε δηλαδή εμείς να έχει η Βουλή την ευθύνη να επιβάλλει και περιοριστικούς όρους; Μέσα στους περιοριστικούς όρους είναι και η προσωρινή κράτηση. Γιατί την καταργείτε; Όταν βοά ο κόσμος για ένα κακούργημα, εμείς θα λέμε ότι δεν μπορούμε να τον συλλάβουμε; Δεν έχουμε δικαίωμα, κύριε Υπουργέ. Προσέξτε το αυτό και θα δείτε τα κακά αποτελέσματα αυτής της διατάξεως, αν τελικά ψηφιστεί.

Από εκεί και πέρα, θέλετε να κάνουμε κάτι άλλο; Βεβαίως, πρόκειται για την αρμοδιότητα, την οποία δίνετε σε ειδικές περιπτώσεις, πέραν της δωδεκαμελούς επιτροπής, να ασκήσει κάποιος εισαγγελέας, στον οποίο εμείς θα παραπέμψουμε την υπόθεση. Θέλετε εδώ να βάλουμε μια κατοχύρωση, που να λέμε ότι από εδώ και πέρα, μετά την συλλογή του προανακριτικού υλικού, την υπόθεση θα στέλνουμε σε ένα δικαστικό συμβούλιο, για να αποφανθεί το δικαστικό συμβούλιο και να επανέλθει σε εμάς και εμείς πλέον να αποφασίσουμε μετά αν θα παραπέμψουμε στο ακροατήριο; Αυτές είναι σκέψεις που θα μπορούσαν να συζητηθούν.

Ένα μεγάλο ακόμα θέμα που προέκυψε από τη διαδικασία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, κύριε Υπουργέ, ήταν και η παραγραφή. Εγώ δε συμφωνώ με πολλά που ελέγχθησαν, γιατί θέλω να πω το εξής: Είναι γνωστό ότι σε οποιοδήποτε κακούργημα η άσκηση ποινικής δίωξης γίνεται σύντομα. Σπανίως για το κακούργημα αυτό ασκείται η δίωξη μετά από πολλά χρόνια. Ασκείται αμέσως. Το μόνο που έχει να κάνει ο κατηγορούμενος, είναι να ξεφύγει, να μην μπορούμε να τον συλλάβουμε. Και τρέχει η προθεσμία.

Τον Υπουργό αυτόν θα τον έχουμε για δεκαπέντε χρόνια ή πέντε, όπως λέτε εσείς, και θα περιμένουμε τότε θα ασκηθεί δίωξη; Μα, αν διαπράξει ένα κακούργημα κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, εμείς πρώτοι και η Βουλή εκείνη, που τον έχει Υπουργό ή οποιοσδήποτε άλλος, εφόσον αποκαλυφθεί το έγκλημά του, θα πρέπει να επιληφθεί.

Να, γιατί πρέπει να μπει αποσβεστική προθεσμία και όχι παραγραφή. Αφήστε την παραγραφή να τρέχει και να είναι δεκαπενταετής, όπως είναι για όλο τον κόσμο, για όλους τους ανθρώπους. Βάλτε όμως αποσβεστική προθεσμία, γιατί δεν μπορεί ένας Υπουργός, που θα είναι εξήντα χρονών, εξήντα πέντε, να τον μηνύσουν μετά από δεκαπέντε χρόνια κάποιιοι άλλοι Βουλευτές, ή τρίτοι, οι οποίοι θέλουν να τον τιμωρήσουν. Είναι λάθος αυτό το οποίο κάνετε, η παραγραφή μέσα σε μια πενταετία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Μετά από πόσα χρόνια;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Είπα να ορίσουμε μια αποσβεστική προθεσμία, κύριε συνάδελφε, ότι εντός τόσο χρόνου έχουμε το δικαίωμα να ασκήσουμε δίωξη, είτε εμείς είτε οποιοσδήποτε τρίτος.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δύο χρόνια;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Όσο θέλετε.

Θα ήθελα να πω λίγα πινά για την ασυλία. Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, το Σύνταγμα επιτρέπει την ασυλία στους Βουλευτές, για την ενάσκηση των καθηκόντων τους, αλλά από εκεί και πέρα πολύ σωστά ελέγχθη από τους συναδέλφους, γιατί θα τη δώσουμε και στον Υπουργό, ο οποίος είναι εξωκοινοβουλευτικός; Αφήστε τον να δικαστεί με τις κοινές διατάξεις και να μην εμπλέξουμε το αν είναι συνταγματικό ή όχι.

Καταλήγοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω το εξής: Από τη στιγμή που αποφασίζουμε να ασκήσουμε τη δίωξη εναντίον ενός Υπουργού, δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να υποκαταστήσουμε και την τακτική δικαιοσύνη. Από την μια θέλουμε να καταργηθούν οι κατηγοροί Βουλευτές, γιατί δεν το επιτρέπει το Σύνταγμα, και από την άλλη ζητάμε δικαστικές εξουσίες.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Και για ό,τι αφορά τους κατηγορούς Βουλευτές, κύριε Υπουργέ. Και εδώ έχω μια αμφιβολία. Το Σύνταγμα δεν καθορίζει ότι πρέπει να είναι και κατηγοροί Βουλευτές. Το είπατε πρωτότερα, αλλά δεν έχετε δικαίωμα κατά την ταπεινή μου γνώμη. Λέει "ως ο νόμος ορίζει". Μέχρι που να εκδοθεί ο νόμος, θα υπάρχουν οι νόμοι αυτοί. Αλλά αυτήν τη στιγμή αυτό κάνουμε. Κάνουμε νέο νόμο, με τον οποίο μπορούμε να προβλέψουμε, να μην υπάρχουν κατηγοροί Βουλευτές.

Όταν λοιπόν όλοι μας θέλουμε να μην υπάρχουν κατηγοροί Βουλευτές, θέλετε κατά το ενδιάμεσο διάστημα της διαδικασίας της ανάκρισης να έχουμε εμείς, η Βουλή και εξουσία να επιβάλλουμε περιοριστικούς όρους εναντίον συναδέλφων Υπουργών;

Επιμένω σ' αυτό και απορώ γιατί δεν ελέγχθη μέχρι τώρα. Είναι ευθεία παρέμβαση στο έργο της Δικαιοσύνης. Στο άρθρο 26 του Συντάγματος, διαβάστε το αν θέλετε, είναι σαφής η διάκριση των εξουσιών, νομοθετική, εκτελεστική, δικαστική. Εμείς είμαστε μόνο νομοθετική εξουσία. Δεν έχουμε δικαίωμα σε καμία περίπτωση να παρέμβουμε στη δικαστική εξουσία. Και ο περιορισμός ενός περιοριστικού μέτρου σε βάρος ενός Υπουργού και ανθρώπου είναι απονομή δικαιοσύνης και δεν έχουμε δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώσατε, κύριε Καρμαρίε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Δεν το θέλετε ως Συμβούλιο του Αρείου Πάγου; Αφήστε το σε κάποιο άλλο δικαστικό συμβούλιο. Όχι, όμως, εμείς, σε καμία περίπτωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Οι συνάδελφοι κύριοι Ζαφειρόπουλος και Τρυφωνίδης ζητούν το λόγο επί του Κανονισμού.

Ο πρώτος από τους υπογράφοντες έχει το λόγο για ένα λεπτό, να μας εξηγήσει σε τι συνίσταται η παραβίαση του Κανονισμού.

Ορίστε, κύριε Ζαφειρόπουλε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είπατε προηγουμένως στην παρατήρηση της κας Μπενάκη για το θέμα της λύσεως ή μη της συνεδρίασεως απόψε, ότι εντολή της Διασκέψεως των Προέδρων είναι για τέσσερις ημέρες, που σημαίνει να μην πάμε παραπάνω από τέσσερις ημέρες.

Εδώ, όπως βλέπω τώρα, είναι ακόμα να μιλήσουν άλλοι πέντε συνάδελφοι, δηλαδή θέλουμε ακόμα σχεδόν μια ώρα με τις υπερβάσεις του χρόνου. Θα πάμε έτσι γύρω στις εντεκάμισι ή δώδεκα παρά. Για να γίνουν οι δευτερολογίες, να δευτερολογήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, να μιλήσει οπωσδήποτε ο κύριος Υπουργός κ.λπ., θα φθάσουμε στις δύο η ώρα. Ο Κανονισμός λέει να τελειώνουμε στις δώδεκα. Επομένως έχουμε επί της αρχής και την αυριανή ημέρα.

Δεν καταλαβαίνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί να μη διακόψουμε τώρα, να πάμε στην αυριανή ημέρα, όπου με άνεση θα τελειώσουμε τη συνεδρίασή μας και να είμαστε εντός της αποφάσεως και της εντολής της Διασκέψεως των Προέδρων, διότι θα έχουμε δύο ημέρες επί των άρθρων, την άλλη Τρίτη και την άλλη Τετάρτη, και θα τελειώσουμε το νομοσχέδιο. Άλλως πώς θα εκδοθεί το πρόγραμμα, εάν δεν γνωρίζουμε αν θα χρησιμοποιήσουμε και τις τέσσερις ημέρες, ή θα χρησιμοποιήσουμε μόνο τις τρεις ημέρες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Ζαφειρόπουλε, δεν υπάρχει καμία παραβίαση του Κανονισμού, αντίθετα εφαρμόζεται ο Κανονισμός, ο οποίος ορίζει, ότι η συνεδρίαση διαρκεί μέχρι τις δώδεκα. Επομένως, δεν φθάσαμε ακόμα στις

δώδεκα η ώρα.

'Όσον αφορά δε την απόφαση της Διασκέψεως των Προέδρων για δύο ημέρες επί της αρχής και δύο επί των άρθρων, στην αρχή της συνεδρίασης ο Προεδρεύων κ. Κρητικός, παρουσία όλων σας, είπε τα εξής:

"Το νομοσχέδιο αυτό η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 16.5.97, να συζητηθεί σε τέσσερις συνεδριάσεις, δύο επί της αρχής και δύο επί των άρθρων".

Και προσθέτει ο κ. Κρητικός: "Νομίζω ότι δεν θα χρειασθούν και δεν θα απαιτηθούν τόσες πολλές συνεδριάσεις γι'αυτό το νομοσχέδιο. Θα πρότεινα -να το δούμε στην πορεία του χρόνου- να περιορίσουμε τις συνεδριάσεις σε λιγότερες από αυτές που έχει αποφασίσει η Διάσκεψη, για να υπάρξει και ο χρόνος να συζητηθούν και άλλα νομοσχέδια Ολομέλειας κατά τη διάρκεια της Συνόδου αυτής".

Και πιο κάτω λέει: "Ας έχουμε υπόψη μας αυτήν την προοπτική, για να διευκολύνουμε τη συζήτηση και άλλων νομοσχεδίων, δεδομένου ότι τούτο δεν είναι νομοσχέδιο για μεγάλη συζήτηση".

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπολογίστε ότι αρχίζουμε στις οκτώ η ώρα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, ακούστε με.

Δεν λέγω ότι αυτό τροποποιεί την απόφαση της Διασκέψεως των Προέδρων.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπα ότι την τροποποιεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η απόφαση ισχύει. Λέει, όμως, εδώ ο κ. Κρητικός, και δεν υπήρξε αντίρρηση σε αυτά τα οποία είπε, ότι θα εξετασθεί η προοπτική ανάλογα με τη συζήτηση και με το ενδιαφέρον που θα υπάρχει από τους συναδέλφους. Εάν, δηλαδή, δεν υπάρχουν ομιλητές, εμείς θα πούμε, ότι σταματούμε στις εννιά, διότι η Διάσκεψη απεφάσισε τέσσερις συνεδριάσεις;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν είπα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ. Αφήστε το θέμα, να δούμε πώς θα εξελιχθεί η συζήτηση.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπα αυτό. Λέω ότι αύριο αρχίζουμε επτάμισι με οκτώ η ώρα, διότι πριν έχει ερωτήσεις κ.λπ., και στις δέκα η ώρα έχουμε τελειώσει. Είτε, λοιπόν, θα τελειώσουμε στις δέκα και μισή είτε αύριο θα τελειώσουμε στις δέκα η ώρα, δεν καταλαβαίνω ποιο θα είναι το κέρδος της ημέρας που ζητάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Το τι θα γίνει αύριο, ας μην το πούμε από σήμερα. Θα το δούμε αύριο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το καταλαβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Λοιπόν, δεν υπάρχει καμία παραβίαση του Κανονισμού.

Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην κινούμαστε μεταξύ Σκύλας και Χάρυβδης. Για νομοσχέδιο εκατό σελίδων διαθέτουμε τρεις ημέρες και για νομοσχέδιο έξι μόνο σελίδων τέσσερις ημέρες. Είναι μια αντίφαση, μια πλημμέλεια. Νομίζω ότι το νομοσχέδιο σε δύο ημέρες μπορεί να τελειώσει και αύριο να συζητήσουμε τα άρθρα -δεν είναι άρθρα, αρθράκια είναι- και να τελειώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Έχει τελειώσει αυτό το θέμα. Σας παρακαλώ, ελάτε στο νομοσχέδιο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Μιλώ για το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε.

Με το Σύνταγμα του 1864 για πρώτη φορά εμφανίστηκε η ποινική ευθύνη των Υπουργών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Έρχεται ο ΦΠΣ του 1876, ένα χρόνο μετά τη δεδηλωμένη, να καθορίσει τις σχετικές λεπτομέρειες.

Ακολούθησε ένας άλλος νόμος του 1877 του Δεληγιώργη και μεταφέρθηκε αυτή η νομική πλαισίωση μέχρι τις δύο μεταπολιτεύσεις του παρόντος αιώνας, του 1924 που

καλύφθηκε από το Σύνταγμα του 1927 και του 1935, όπου επανέφερε το πνεύμα του Συντάγματος του 1864 και του 1911. Το ν.δ 802, όπως προελέχθη με σαφήνεια, υιοθέτησε σχεδόν το σύνολο των διατάξεων των προαναφερθέντων νόμων του 1877 και του 1876.

Ποιο ήταν το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινιόταν η έννομη τάξη για την ποινική ευθύνη των Υπουργών μέχρι σήμερα;

Είναι οι διατάξεις του Συντάγματος και κυρίως οι συνδυασμοί των άρθρων 85, 86 και 115. Είναι τα αντίστοιχα άρθρα του Κανονισμού της Βουλής από 153 έως 158 και είναι το ν.δ. 802/1971.

Χρειάστηκε να περάσουν είκοσι ολόκληρα χρόνια για να αλλάξει αυτό το κατασκευάσμα, που είχε αόριστες, αντιφατικές, εν πολλοίς αντισυνταγματικές διατάξεις. Μέσα από τη συμπυκνωμένη εμπειρία της πενταετίας 1989-1994, αναδύεται η συνολική γνώμη της ανάγκης αλλαγής του ν.δ. 802.

Και έρχεται σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης να φέρει το συζητούμενο νομοσχέδιο για την αναπόκρισή του σ' αυτήν την αναγκαιότητα. Σαφώς και μπορούσαμε, πέρα από τη συναινετική διάθεση του κυρίου Υπουργού, με την οποία υιοθετήθηκαν αρκετές από τις προτάσεις της Αντιπολίτευσης - και ελπίζω ότι μπορεί να γίνει από εδώ και πέρα- να είναι το συζητούμενο νομοσχέδιο προϊόν μιας ευρύτερης συναίνεσης, γιατί η σημασία του είναι μεγίστη. Και δεν αμβλύνεται καθόλου η σημασία αυτή, από το γεγονός ότι η επκείμενη αναθεώρηση του Συντάγματος σαφώς θα θέσει νέα πλαίσια, μέσα στα οποία πλέον ο κοινός νομοθέτης θα κληθεί να ρυθμίσει το πελώριο αυτό θέμα.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο αποτελείται από τρία ξεχωριστά κεφάλαια, που το καθένα ρυθμίζει και μια κατηγορία από τις αναγκαίες λεπτομέρειες.

Το πρώτο κεφάλαιο καλύπτει τέσσερα άρθρα, από το 1 έως και το 4, και αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του υπόψη νομοσχεδίου.

Το δεύτερο κεφάλαιο καλύπτει τα άρθρα από το 5 έως και το 10 και αναφέρεται στη διαδικασία της ποινικής δίωξης.

Το τρίτο κεφάλαιο καλύπτει τα υπόλοιπα άρθρα από το άρθρο 11 μέχρι το ακροτελεύτιο άρθρο, το 20, και αναφέρεται στις διαδικασίες απονομής πλέον της δικαιοσύνης από αντίστοιχο δικαστικό όργανο, δηλαδή τις διαδικασίες στο Ειδικό Δικαστήριο.

Έπρεπε το νομοσχέδιο να απαντήσει σε κάποια καίρια σημεία, που αποτελούν τον πυρήνα της αιωρούμενης ανάγκης αντικατάστασης του 802. Αυτά τα θέματα ανάγλυφα προσδιορίζονται μέσα στην εισηγητική έκθεση και αναφέρθηκαν αναλυτικά από πολλούς συναδέλφους, ένθεν και ένθεν, με θετική ή αρνητική θέση.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται, είναι: θα διαιωνιστεί η κατηγορία του ιδιώνυμου ή θα πρέπει να πάρει μια περισσότερο ηπιότερη πολιτική η έννοια των αξιοποιώνων πράξεων;

Το δεύτερο ερώτημα είναι: θα συμπαράρπτονται οι συμμετοχοί ή δεν θα συμπαράρπτονται; Θα δικάζονται από το ίδιο όργανο ή θα δικάζονται από διαφορετικά όργανα; Θα έχουμε ενιαία εικόνα στην απονομή της συγκεκριμένης δικαιοσύνης για τη συγκεκριμένη πράξη ή θα έχουμε κατακερματισμό στην απονομή της δικαιοσύνης με όλες τις πιθανές συνέπειες, μέχρι αντιφατικές αποφάσεις;

Το τρίτο ερώτημα είναι: Θα μείνει η παραγραφή στο πλαίσιο που ήταν, θα επεκταθεί, θα πάρει την κοινή παραγραφή για τα πλημμελήματα, κακουργήματα κ.λπ., που ισχύει για όλους τους πολίτες, ή θα ληφθεί κάποια ενδιάμεση χρυσή τομή;

Το τέταρτο ερώτημα είναι: θα υπάρξει μετά την απόφαση παραπομπής δικαστικό συμβούλιο ή δεν θα υπάρξει και τι θα προσθέσει; Ή τι αφαιρείται, αν δεν υπάρξει; Οι Βουλευτές θα εξακολουθήσουν να είναι κατήγοροι, ή θα πρέπει αυτό το σημείο να το αλλάξουμε;

Έρχεται το νομοσχέδιο και απαντά σε όλα αυτά τα σημεία, με τον τρόπο που αναγράφεται στις αντίστοιχες διατάξεις.

Συνοπτικά. Το ιδιώνυμο καταργείται και νομίζω δικαίως το καταργείτε. Δεν μπορεί να μείνουμε στο πλαίσιο της αοριστίας

και ακόμη της αντισυνταγματικότητας που προσκρούει στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 του Συντάγματος.

Θα πρέπει και ο Υπουργός να λογοδοτήσει για πράξεις αξιόποινες που διέπραξε κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των υπουργικών του καθηκόντων. Θα πρέπει οι συμμετοχοί να συμπαράπεμπονται. Το νομοσχέδιο απαντά: Βεβαίως πρέπει να συμπαράπεμπονται, με τα πλεονεκτήματα που συνεπάγεται για την ορθή απονομή, την ακεραία απονομή της δικαιοσύνης, η ρύθμιση αυτή.

Για το θέμα της παραγραφής ακούστηκαν και διαμετρικά αντίθετες απόψεις. Είναι ένα θέμα -απαντά το νομοσχέδιο- που κάνει τα τέσσερα χρόνια σε πέντε χρόνια και το ανεξαρτητοποιεί από τις υπόλοιπες διαταξικές λεπτομέρειες, που είχαν τεθεί στο πλαίσιο του 802. Ασπάζεται το νομοσχέδιο, ότι πρέπει να εξακολουθήσει η διάταξη της εισαγγελικής αποστολής των κατηγορών Βουλευτών. Και δεν δέχεται το δικαστικό συμβούλιο για ανακριτική αρχή, να μεσολαβεί μετά την παραπομπή μεταξύ δικαστηρίου και Βουλευτή.

Προσωπικά θα σας πω: Γιατί δηλαδή δεν έχει την ικανότητα η Βουλή να συγκροτήσει το υλικό, για να πάρει την απόφαση της παραπομπής; Και γιατί δεν μπορούν αξιόλογοι συνάδελφοι, έμπειροι νομικοί, που υπάρχουν στη Βουλή, σε όλα τα Κόμματα, να αποτελέσουν και τους κατηγορούς Βουλευτές;

Επί τω τέλει θα επικαλεστώ αυτό, που συμπερασματικά είπε ο Υπουργός, "ας μην αφαιρέσουμε αρμοδιότητες της Βουλής". Νομίζω ότι είναι η πιο λεπτή λειτουργία της νομοθετικής εξουσίας, που έχει τη δυνατότητα να ασκήσει και δικαστικά καθήκοντα, στο μέτρο που καθορίζεται από το Σύνταγμα.

Για την ειδική πλειοψηφία ακούστηκαν διάφορες απόψεις. Στο τέλος καταντά πάλι η απόλυτη πλειοψηφία των 151 να γίνεται ο ρυθμιστής της περίπτωσης. Επομένως προσλαμβάνει μια περισσότερο τυπική αξία, πέραν του ότι κατοχυρώνει την αδέκαστη διαδικασία της Βουλής αυτή η ρύθμιση.

Η ασυλία του εξωκοινοβουλευτικού κινείται, κύριε Υπουργέ, λίγο στο περιθώριο το Συνταγματικό. Αύριο με την αναθεώρηση του Συντάγματος, νομίζω, ότι και αυτό το θέμα μπορεί να κλείσει. Για το θέμα του δικαστικού συμβουλίου, σας είπα την άποψή μου. Νομίζω η Βουλή έχει το κύρος, έχει την επιστήμη, έχει τις γνώσεις, έχει τη συνείδηση του να μπορεί να ασκήσει δικαστικό έργο στο πλαίσιο των Συνταγματικών ρυθμίσεων.

Το νομοσχέδιο πιστεύω ότι έρχεται να αλλάξει το 802, να γονιμοποιήσει τη συσσωρευθείσα εμπειρία των θλιβερών ετών. Εγώ δεν ψήφισα παραπομπή μαζί σας, κύριε Υπουργέ, του κ.Μητσοτάκη. Μαζί ήμασταν, νομίζω ο κ.Μπένος ήταν ο τρίτος. Δεν δικαιούμαι να το πω, αλλά θα το πω, ήταν και άλλοι τρεις, τους οποίους δεν γνωρίζω. Αντισταθήκαμε σ'εκείνη την κατρακύλα της ανταπόδοσης, που είχε ακολουθήσει εκείνα τα οδυνηρά φαινόμενα του 1989-1992. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ(Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Ποττάκης έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Μήπως θα διακόψουμε μετά τον κ. Ποττάκη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ(Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι. Πριν αρχίσετε, κύριε Ποττάκη, θέλω να πω, ότι φάγαμε πολύ χρόνο για να συζητήσουμε εάν θα συζητήσουμε. Η Διάσκεψη των Προέδρων το πρωί έκανε μια πάρα πολύ καλή συζήτηση. Προγραμματίσαμε τη δουλειά, που έχουμε, μέχρι τα μέσα περιόδου του μηνός. Να μην υποχρεωθούμε να κάνουμε εμβόλιμες συνεδριάσεις, είτε να κρατάμε τις συνεδριάσεις πέραν των πρώτων πρωινών ωρών. Γι'αυτό απόψε να τελειώσουμε με τους ομιλητές, που είναι εγγεγραμμένοι, ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε κανονικά. Η δε απόφαση της Διασκέψεως, έχει μια διάρκεια. Δεν είναι υποχρεωτικό, αν δεν ζητήσει κανείς το λόγο, ότι θα πρέπει να ανακοινώνει ο Πρόεδρος, "αρχίζει η συνεδρίαση", "λύεται η συνεδρίαση".

Ορίστε κύριε Ποττάκη, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, μια διάχυτη αντίληψη στην κοινή γνώμη, ότι η ποινική μεταχείριση των Υπουργών, για τα αδικήματα που διαπράττουν κατά την

άσκηση των καθηκόντων τους, είναι ευνοϊκότερη από τη μεταχείριση του κοινού πολίτη.

Αυτή η αντίληψη αναφέρεται και στο ουσιαστικό Δίκαιο, αναφέρεται και στο Δικονομικό Δίκαιο. Θα σας πω τις σκέψεις μου και για το ένα και για το άλλο.

Από άποψη ουσιαστικού Δικαίου ως προς τον προσδιορισμό δηλαδή του αδικήματος, η κρατούσα αυτή αντίληψη δεν είναι σωστή. Ο ν.802 "περί ευθύνης Υπουργών" με αντισυνταγματικές και εντελώς αόριστες διατάξεις, οδήγησε σε παραπομπή Υπουργού, χωρίς να έχει παραβεί καμία διάταξη νόμου!

Το σημερινό νομοσχέδιο, εξισώνει τον Υπουργό με τον απλό πολίτη, από άποψη ουσιαστικού Δικαίου. Θα διώκεται και ο Υπουργός για τα ίδια με τον απλό πολίτη αδικήματα. Αυτό αποτελεί πρόοδο και θα συμβάλει, πιστεύω, στην εξυγίανση των πολιτικών ηθών και στην ορθή κατανόηση του θεσμικού πλαισίου, μέσα στο οποίο κινείται η ποινική ευθύνη των Υπουργών.

Από άποψη δικονομικού Δικαίου τώρα, η κατάσταση είναι πολύ πιο ευνοϊκή, ως θεσμική διαδικασία, για τον απλό πολίτη, παρά για τον Υπουργό.

Πρώτον: Ο απλός πολίτης έχει την εγγύηση για την άσκηση της ποινικής δίωξης μιας ανεξάρτητης αρχής, της Εισαγγελίας. Για τον Υπουργό, η άσκηση της ποινικής δίωξης βρίσκεται κατά κυριολεξία στα χέρια των πολιτικών του αντιπάλων. Η διαφορά είναι κολοσσιαία, αν σκεφτεί κανείς, ότι για τον απλό πολίτη που διώκεται από την Εισαγγελική αρχή, ισχύει η αρχή της νομιμότητας, ενώ για τη δίωξη του Υπουργού, ισχύει η αρχή της σκοπιμότητας. Και έχουμε όλοι πικρή εμπειρία αυτών των σκοπιμιτήτων, δηλαδή της μη εφαρμογής της αρχής της νομιμότητας.

Δεύτερον: Για τον απλό πολίτη υπάρχει η ασφάλεια της ενδιάμεσης διαδικασίας, των συμβουλίων δηλαδή, και η δυνατότητα έκδοσης απαλλακτικού βουλεύματος. Αντίθετα για τον Υπουργό, ούτε υπήρξε ούτε υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Θα επανέλθω σ'αυτό.

Τρίτον: Για τον απλό πολίτη υπάρχει ο δεύτερος βαθμός δικαιοδοσίας και η κρίση του Ακυρωτικού, του Αρείου Πάγου. Για τον Υπουργό, δεν υπήρχε δεύτερος και δεν υπάρχει δεύτερος βαθμός δικαιοδοσίας.

Τέταρτον: Ο απλός πολίτης προστατεύεται από τον κακόπιστο μηνυτή, διότι έχει στα χέρια του ως όπλο υπερράσπισης τη μήνυση για ψευδή καταμήνυση και για ψευδορκία, αδικήματα άλλωστε που διώκονται αυτεπάγγελα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ'Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ)

Στη δίωξη κατά Υπουργού ο μηνυτής, ο αντίπαλος Βουλευτής δηλαδή, που κατεμήνυσε ψευδώς τον Υπουργό, δεν διώκεται για ψευδή καταμήνυση, ούτε για συκοφαντική δυσφήμιση. Η ευθύνη του εξαφανίζεται και θεσμικά, αφού "η Βουλή απεφάσισε", και ουσιαστικά, λόγω της μυστικότητας της ψήφου.

Νομίζω ότι είναι απαραίτητο να δούμε τα πράγματα με καθαρή εικόνα. Σήμερα, δυστυχώς, δεν το μπορούμε στα πλαίσια του ισχύοντος Συντάγματος και σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Όταν θα έρθει η ώρα, όμως, στην αναθεώρηση του Συντάγματος, νομίζω, ότι θα πρέπει η Βουλή να απεμπλακεί απ' αυτά τα καθήκοντα και την ποινική δίωξη των Υπουργών να την ασκεί η εισαγγελική αρχή. Αν χρειαστούν πρόσθετες εγγυήσεις, θα τις δούμε και θα τις συζητήσουμε. Αλλά η εξίσωση του Υπουργού με τον απλό πολίτη και στο ουσιαστικό δίκαιο, που κάνουμε σήμερα και στο δικονομικό δίκαιο, μετά από μια αναθεώρηση του Συντάγματος, νομίζω, ότι θα ήταν η σωστή πολιτική πράξη.

Στα πλαίσια τώρα του ισχύοντος Συντάγματος αυτό το νομοσχέδιο κάνει μερικές τομές, οι οποίες είναι ουσιαστικές και σωστές ρυθμίσεις.

Πρώτον, διατυπώνει με σαφήνεια τα θέματα της παραγραφής. Αυτό εμπνέει την ασφάλεια του Δικαίου και δεν παρέχει έδαφος για ακροβατισμούς και παρερμηνείες. Υπενθυμίζω ότι στα πλαίσια του ν. 802 ο όρος "παραγραφή" ερμηνεύθηκε ως "αποσβεστική προθεσμία". Η Πυθεία έπαιζε με τα κόμματα, αλλά εσέβετο το περιεχόμενο των εννοιών. Σ' αυτήν την περίπτωση είχαμε αλλαγή του περιεχομένου των

εννοιών.

Δεύτερον, καταργεί τη διαδικασία του συμβουλίου. Στα πλαίσια του ν. 802 παρά το γεγονός ότι ο νόμος αυτός παρέπεμπε στο άρθρο 309 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που όριζε ότι το συμβούλιο έχει ουσιαστική αρμοδιότητα να κρίνει και να αποφασίζει επί της ουσίας και να παύει σε ορισμένες περιπτώσεις τη δίωξη, η νομολογία, έκρινε ότι το άρθρο αυτό είχε "παρεισφύσει" στη νομοθεσία, δηλαδή είχε γραφεί κατά λάθος!! Και απέκλεισε τη δυνατότητα έκδοσης απαλλακτικού Βουλεύματος!

Και η μια ερμηνεία, για την παραγραφή, και η άλλη ερμηνεία, για την αρμοδιότητα του συμβουλίου, έμειναν -και ευτυχώς που έμειναν- "ερμηνείες μιας χρήσης"...

Ορθή νομίζω είναι επίσης η ρύθμιση του νομοσχεδίου, όσον αφορά την προδικασία και την προσπάθεια αναζήτησης της ουσιαστικής αλήθειας. Η διαδικασία αρχίζει με αίτηση τριάντα Βουλευτών, η απόφαση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής λαμβάνεται με απλή πλειοψηφία, ειδικές ανακριτικές πράξεις μπορούν να ανατεθούν σε δικαστικούς λειτουργούς και η μειοψηφία έχει αυτοτελή δικαιώματα, τα οποία εμποδίζουν κάθε ενδεχόμενη προσπάθεια συγκάλυψης της έρευνας.

Η ρύθμιση για τη μη κράτηση Υπουργού είναι επίσης σωστή. Υπενθυμίζω, ότι στα πλαίσια της προηγούμενης ρύθμισης εκρίθη "ύποπτος φυγής" κατηγορούμενος, που απέθνησκε εντός της αιθούσης του δικαστηρίου και μειώθη το ποσό της εγγύησής του. Για έναν άλλον δε κατηγορούμενο Υπουργό, εκρίθη, ότι είναι "ύποπτος φυγής", διότι μπορεί να ζησει ελεύθερα σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, διότι έχει οικονομική άνεση, αφού διετέλεσε Υπουργός...

Αυτές οι αθλιότητες έπρεπε να τελειώσουν και σωστά κάνει ο Υπουργός, που εισηγείται το τέλος τους.

Σύμφωνα με τη διατύπωση του νομοσχεδίου, η άσκηση της ποινικής δίωξης επέρχεται με την απόφαση της Βουλής για τη συγκρότηση προανακριτικής επιτροπής. Αυτό όμως δημιουργεί προβλήματα ερμηνευτικά. Ποιός είναι ο ρόλος της Βουλής; Η Βουλή τι θεσμικό ρόλο έχει, όταν, μεταγενέστερα αποφασίζει την παραπομπή; Παύει να είναι ο συλλογικός εισαγγελέας, που κατηγορεί και γίνεται ένα συμβούλιο που αποφασίζει; Λέγω -και δεν το λέγω εγώ, το λένε πολλοί επιστήμονες- μήπως θα πρέπει η "προανάκριση" να πάει ένα στάδιο πίσω, να χαρακτηρίζεται δηλαδή "προκαταρκτική εξέταση", ώστε η άσκηση της ποινικής δίωξης να έρχεται με την απόφαση της Βουλής περί παραπομπής. Έτσι θα είμαστε σε αρμονία με τους θεσμούς και τις έννοιες της ποινικής δίκης.

Έχω δύο επιφυλάξεις στο νομοσχέδιο και θέλω να εξηγήσω την άποψή μου και επ'αυτών. Η πρώτη επιφύλαξη αφορά το θέμα της πλειοψηφίας. Όταν η Βουλή καλείται να αποφασίσει την παραπομπή, καλείται να ασκήσει δικαστικά καθήκοντα. Είναι πέρα από κάθε λογική να σταθμίζεται η κρίση της με πολιτικούς όρους, δηλαδή αν εψήφισε η Συμπολίτευση, αν εψήφισε η Αντιπολίτευση, αν εψήφισε ποσοστό της Συμπολίτευσης ή ποσοστό της Αντιπολίτευσης. Γιατί απλούστατα, δεν πρέπει λογικά να λειτουργεί Συμπολίτευση και Αντιπολίτευση σε ένα όργανο που ασκεί δικαστικές εξουσίες. Όλη αυτή η ρύθμιση δείχνει, ή ότι δεν θέλουμε να πάρουμε θέση στο ερώτημα, αν η παραπομπή πρέπει να γίνεται με 151 ή 180 Βουλευτές, γιατί δήθεν το 151 σημαίνει κίνδυνο πολιτικής δίωξης, και το 180 σημαίνει συγκάλυψη, ή δείχνει ένα συμβιβασμό. Καταλήγει και σε μια δεύτερη ψηφοφορία της Βουλής, μετά από δέκα ημέρες. Γιατί αυτή η δεύτερη ψηφοφορία; Μήπως κάποιος Βουλευτής αλλάζει άποψη. Με ποια στοιχεία; Επί της ουσίας της υπόθεσης, δηλαδή επί του πραγματικού ανακριτικού υλικού της υπόθεσης, δεν έχει μεσολαβήσει τίποτα! Ποιος δικαιούται να αλλάξει άποψη; Η αλλαγή της άποψής του θα είναι πολιτική στάθμιση και δεν θα έχει σχέση με το πραγματικό υλικό της υπόθεσης. Αλλά τότε καλούμε τους Βουλευτές, στους οποίους αναθέτουμε δικαστικά καθήκοντα, να αποφασίζουν με πολιτικά κριτήρια. Αφήνω που στην πράξη θα δημιουργήσει κι άλλα προβλήματα αυτή η ρύθμιση, αφού παραπέμπει στο άρθρο 84 παράγραφος 6, στην πρόταση εμπιστοσύνης δηλαδή, της οποίας ο αριθμός των υπέρ της Κυβέρνησης ψηφίζόντων είναι

ένας αριθμός που ποικίλει. Δεν λέγει να έχουν ψηφίσει 151. Η πλειοψηφία των παρόντων εκείνης της μέρας, που μπορεί να είναι 120 ή 125 ή 135 ή 155 ή 180. Δηλαδή θα βρεθούμε στο παράδοξο φαινόμενο άλλοι Υπουργοί να διώκονται με μικρότερη πλειοψηφία και άλλοι να μη διώκονται, με μεγαλύτερη πλειοψηφία παραπομπής, αν έχουν μεσολαβήσει κατά τη διάρκεια μιας βουλευτικής συνόδου περισσότερες από μια προτάσεις εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης. Αυτό είναι και πολιτικά απαράδεκτο και νομικά ανεπίτρεπτο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Την τελευταία. Όχι όλες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Η τελευταία για τον επόμενο Υπουργό. Η προηγούμενη για τον προηγούμενο και η μεταγενέστερη για ένα μεταγενέστερο. Αυτό είπα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριε Ποττάκη, τελειώνετε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Η δεύτερη επιφύλαξη, που έχω, κύριε Πρόεδρε, αναφέρεται στο θέμα των συμμετόχων, των συνεργών.

Η αρχική διάταξη προέβλεπε, ότι κατηγορούνται και δικάζονται ξεχωριστά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ποια διάταξη;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Του νομοσχεδίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εγώ το τροποποίησα. Το πήγα με το 802.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, η διάταξη η οποία προέβλεπε να κατηγορούνται και να δικάζονται ξεχωριστά είναι διάταξη αυτής της Κυβέρνησης, πρόταση αυτής της Κυβέρνησης. Έχει και την υπογραφή σας, έχει και την υπογραφή όλων των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου. Αλλάξατε άποψη. Πολύ καλά κάνατε. Επιτρέψατε, όμως, σε μένα να υπερασπιστώ την πρώτη άποψη του Υπουργικού Συμβουλίου, του Πρωθυπουργού, της Κυβέρνησης και τη δική σας προ της αλλαγής. Και λέγω λοιπόν: Υπάρχουν δύο στοιχεία που πρέπει να τα σταθμίσουμε. Το ένα είναι το ενιαίο της κρίσης. Είναι αγαθό σημαντικό. Αυτό, όμως, μπορεί να το αποφασίσει το Δικαστήριο, είτε στα πλαίσια της ισχύουσας δικονομίας είτε με μια ειδική ρύθμιση που μπορούμε να κάνουμε. Το άλλο αγαθό, που πρέπει να σταθμίσουμε, είναι να μη δώσουμε την εντύπωση σε κανέναν υπάλληλο ή σε κανένα συνεργό ότι η τύχη του ταυτίζεται με τη τύχη του Υπουργού και συνεπώς, ότι μπορεί να τύχει και αυτός μιας μεταχείρισης, που θα είναι μεταχείριση πολιτική. Για τον Υπουργό π.χ. υπάρχει ενδεχομένως και αναστολή. Γιατί αναστολή για τον ιδιώτη;

Νομίζω λοιπόν, ότι λειτουργούν αποτρεπτικά για την τέλεση αδικημάτων δύο στοιχεία.

Πρώτον, η ανεξαρτησία του υπαλλήλου -να την κατοχυρώσουμε- και δεύτερον, το βαθύ συναίσθημα ευθύνης πως, ό,τι και να γίνει με τον Υπουργό, ο ίδιος δεν θα γλυτώσει ποτέ και θα δώσει λόγο των πράξεών του. Αυτό θα τον εμποδίσει να γίνει συνεργός παραβάτη Υπουργού.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Αισθάνομαι την ανάγκη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να λύσουμε ένα θέμα, το οποίο έθιξε ο κ. Φοίβος Ιωαννίδης, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Φαίνεται, πως μερικοί συνάδελφοι έχουν απόψεις παλαιότερες, τις συνεχίζουν και τώρα κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Και για όλα τα θέματα της εποχής εκείνης τάχα έφταιγε ο κ. Κόκκινος. Μέσα σ' αυτήν του την αντίληψη υποστήριξε σήμερα -δεν λέω κακόπιστα, πάντως αυτό είπα- ότι δήθεν δεν έπρεπε να είναι πρόεδρος εκείνου του Ειδικού δικαστηρίου το 1991 ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Β. Κόκκινος. Και επικαλέστηκε για το θέμα αυτό το άρθρο 86

του Συντάγματος, προφανώς την παράγραφο 1.

Και επειδή είναι δυνατόν τα πρακτικά αυτά να έχουν τη σημασία τους και για ένα επόμενο ίσως δικαστήριο, μια και το Σύνταγμα, με το οποίο νομοθετούμε, είναι το ίδιο και το προηγούμενο και το σημερινό, οφείλουμε να το διευκρινίσουμε αυτό και έχει την αξία του. Πράγματι, το άρθρο 86 του Συντάγματος ομιλεί και χρησιμοποιεί τη λέξη "πριν" μόνο για τους Αρεοπαγίτες και για τους Προέδρους Εφετών, ως μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου, όχι βεβαίως και για τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου. Και εξηγούμαι: Το Ειδικό Δικαστήριο προεδρεύεται από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και συγκροτείται από δώδεκα δικαστές, οι οποίοι κληρώνονται από τον Πρόεδρο της Βουλής σε δημόσια συνεδρίαση μεταξύ όλων των διορισμένων, πριν από την κατηγορία Αρεοπαγίων και Πρόεδρων Εφετών. Αυτό σημαίνει, πως ο νόμος είναι σαφής και με το "πριν" εννοεί τους Αρεοπαγίτες και τους Προέδρους Εφετών. Άλλως αν έτσι δεν ήθελε ο νομοθέτης, θα φθάναμε σε αδιέξοδα. Δηλαδή, θα ήταν δυνατόν να οδηγηθούμε να μην έχουμε Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, να μην έχουμε πρόεδρο δηλαδή του Ειδικού δικαστηρίου. Γιατί είναι δυνατόν, όπως εσείς υποστηρίζετε, να βρεθούμε σε αυτήν την ενδιάμεση περίπτωση.

Υποστηρίζω, λοιπόν -και είναι ανάγκη να καταγραφεί στα Πρακτικά- ότι το Σύνταγμα διακρίνει μεταξύ των προέδρων και των μελών του Ειδικού Δικαστηρίου και το "πριν" αφορά μόνο τους Αρεοπαγίτες και τους Προέδρους Εφετών και όχι τον πρόεδρο αυτού.

Για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο τώρα. Αισθάνομαι την ανάγκη να αναφερθώ σε ένα σύγγραμμα του καθηγητού κ. Ν. Ανδρουλάκη, του 1988, όπου λέει: "Η ισχύουσα ειδική νομοθεσία για την υπουργική ποινική ευθύνη, πέρα από τις ασάφειες και τις αντιφάσεις που τη διακρίνουν, οδηγεί κατ' αποτελεσμα σε απαράδεκτη ατιμωρησία των κακουργούντων Υπουργών και των συμμετόχων τους, αλλά και σε αναστάτωση της πολιτικής ζωής του Τόπου. Γι' αυτό σωστή θα ήταν η κατάργησή της, πράγμα που προϋποθέτει αναθεώρηση του Συντάγματος".

Πράγματι, σε όλους μας έχει γίνει πλέον βίωμα, -και το έχουμε κατανοήσει- ότι το ν.δ. 802/71, για πολλούς λόγους, αλλά ιδίως για τα προβλήματα, για την αναστάτωση, για την παρέμβαση στην πολιτική μας ζωή, για τις ασάφειες, έπρεπε να καταργηθεί, ή το ορθότερο, έπρεπε να βελτιωθεί, να αναθεωρηθεί. Ερώτημα: Μπορεί να γίνει ένας καινούριος νόμος με το υφιστάμενο καθεστώς από πλευράς Συντάγματος;

Εισηγείται, λοιπόν, ο κ. Ανδρουλάκης, εισηγηθήκαμε όλοι μας παλιότερα, ότι πρωτίστως πρέπει να αναθεωρηθούν οι σχετικές διατάξεις του Συντάγματος, δηλαδή το άρθρο 86 και το άρθρο 115.

Σ' αυτό το σημείο οφείλω να παρατηρήσω, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει τεράστια ευθύνη. Θα το πω με όλη τη φωνή, που πρέπει στην Αίθουσα αυτή, και θα επαναλάβω ότι πράγματι έχει μεγάλη ευθύνη το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Διότι ενώ οι εργασίες το 1996 είχαν ολοκληρωθεί, ενώ χρειάζομαστε μόνο δύο-τρεις συνεδριάσεις, ενώ θα έπρεπε να έλθει στην Ολομέλεια της Βουλής, σπεύδει η Κυβέρνηση το 1996 και διαλύει τη Βουλή, με αποτέλεσμα όλη εκείνη η εργασία περίπου να πάει χαμένη και να μην είναι η παρούσα Βουλή Αναθεωρητική, εις τρόπον ώστε να μην έχουμε αναθεώρηση του Συντάγματος, ασφαλώς και ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 86 και 115 και επομένως να κάνουμε ένα νόμο όπως θα έπρεπε για την ποινική ευθύνη των Υπουργών.

Στο σημείο αυτό, λοιπόν, έχει μεγάλη ευθύνη το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και αυτό και μόνο το στοιχείο θα ήταν αρκετό, για να οδηγηθούμε στην καταψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Στα αλήθεια, όμως, πώς μπορούμε να ψηφίζουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα γίνει και νόμος του Κράτους, όταν, αφού δεν έγινε η αναθεώρηση, κατ' ανάγκη και τώρα θα είναι κατήγοροι και πάλι Βουλευτές για κάτι, που όλοι μας διαφωνούμε;

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, πρέπει και εγώ να υπογραμμίσω, ότι το νομοσχέδιό σας έχει και θετικές διατάξεις. Παραδείγματος χάριν, καλώς καταργείτε τα ιδιωνύμα υπουργικά ποινικά αδικήματα για λόγους οι οποίοι αναφέρθηκαν και δεν είναι

ανάγκη να τους επαναλάβω. Επίσης, καλώς -και διαφωνώ με τον κ. Ποττάκη- πλέον διαμορφώσατε το νομοσχέδιό σας -που όπως φαίνεται σε λίγο θα γίνει νόμος- ώστε οι συμμετοχοί να δικάζονται μαζί με τους Υπουργούς. Είναι θετική αυτή η διάταξη παρά τις οποιεσδήποτε παρατηρήσεις εδώ της Επιστημονικής Επιτροπής, διότι πάνω απ' όλα -και δεν συμφωνώ με τον κ. Ποττάκη- πρέπει να είναι ενιαία η κρίση. Δεν πρέπει να διασπάται η κρίση των δικαστών και ιδίως δεν πρέπει να δίνεται η εντύπωση, ότι είναι δυνατόν ίσως να ανασταλεί αργότερα η δίωξη των Υπουργών και να μη γίνει αναστολή της ποινικής δίωξης των συνεργών τους ή των συμμετόχων τους. Είναι πολύ ορθή αυτή η ρύθμιση και πράγματι καλώς κάνατε, κύριε Υπουργέ, και το αποδεχθήκατε.

Θέλω να πω, όμως, ότι έχει και πολλά αρνητικά αυτό το νομοσχέδιο, στα οποία ειδικότερα θα αναφερθώ.

Κύριε Υπουργέ, διαφωνώ ριζικά με το θέμα της παραγραφής. Θεσπίζεται μια παραγραφή πέντε ετών για όλα τα αδικήματα, είτε σε βαθμό πλημμελήματος είτε σε βαθμό κακουργήματος. Για οποιοδήποτε αδικήμα. Και μάλιστα έχετε ειδική ρύθμιση, τα αδικήματα, που δεν αφορούν υπουργικά καθήκοντα, να υπόκεινται στις παραγραφές του Ποινικού Κώδικα στις κοινές παραγραφές.

Εδώ λοιπόν θεωρώ, ότι θα πρέπει να ισχύσουν οι παραγραφές -εννοώ πλημμελήματα, κακουργήματα- που προβλέπει ο κοινός μας Ποινικός Κώδικας.

Επ' αυτού υπάρχει και ένα δεύτερο θέμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Δηλαδή πόσα χρόνια;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Όσα λέει ο Ποινικός Κώδικας. Πέντε χρόνια, συν τρία χρόνια αναστολή για τα πλημμελήματα, δέκα-δεκαπέντε χρόνια, αναλόγως με το ύψος της προβλεπόμενης ποινής και ανάλογη αναστολή για τα κακουργήματα.

Αυτή είναι η θέση μας και έτσι πρέπει να γίνει, διότι έτσι δίνουμε την εντύπωση...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): Όχι η θέση σας. Η θέση σου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Η θέση μου, αφού το θέλετε. Δεν έχω αντίρρηση. Νομίζω, όμως, ότι συμφωνεί το Κόμμα μου. Αφού το θέλετε, όμως, δεν έχω αντίρρηση. Η θέση μου λοιπόν.

Το λέω αυτό, διότι αισθάνομαι, ότι πράγματι δίδεται η εντύπωση, ότι έχουμε προνομιακή μεταχείριση των Υπουργών, οι οποίοι, ό,τι και αν κάνουν, σε πέντε χρόνια παραγράφεται το αδικήμα τους.

Εδώ, όμως, έχουμε και ένα άλλο θέμα, το θέμα της αποσβεστικής προθεσμίας, την οποία καταργείτε παντελώς. Τι θα πει αποσβεστική προθεσμία: Θα πει, κύριοι συνάδελφοι, όσοι δε είσθε νομικοί, το χρόνο μέσα στον οποίο πρέπει να ασκηθεί η έγκληση, θα λέγαμε, στο ποινικό μας δίκαιο. Δηλαδή εάν περάσει ο χρόνος αυτός, δεν μπορεί πλέον να κινηθεί η ποινική διαδικασία. Δεν λέω να καταδικαστεί, δεν λέω μετά την καταδικαστική απόφαση. Να κινηθεί εννοώ η ποινική διαδικασία. Αυτή πλέον καταργείται.

Τι σημαίνει αυτό: Σημαίνει, ότι ένας Υπουργός μπορεί να βρεθεί κατηγορούμενος και στα τέσσερα χρόνια, και θα διαιωνίζεται η υπόθεση.

Εγώ τουλάχιστον εισηγούμαι και προτείνω, κύριε Υπουργέ, να προβλέψετε -μην τη λέτε, αν δεν θέλετε αποσβεστική προθεσμία- μια προθεσμία δύο συνόδων, άλλως δύο ετών, εντός των οποίων θα μπορεί -άλλως δεν μπορεί- να ασκηθεί η ποινική δίωξη.

Στο θέμα της προσωρινής κράτησης, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σταθούμε πολύ. Καταργείτε την προσωρινή κράτηση. Διερωτώμαι: Εάν ένας Υπουργός κάνει ένα αδικήμα, το οποίο είναι της αξίας του Κοσκωτά, δεν πρέπει εκείνος να κρατηθεί προσωρινά; Και καλά, δεν πρέπει να κρατηθεί προσωρινά, αλλά προβλέπεται στην ίδια διάταξη, ότι μπορούν να επιβληθούν περιοριστικοί όροι.

Θα μου επιτρέψετε να πω, ότι εδώ προφανώς από λάθος ομιλείτε όχι για περιοριστικούς όρους, αλλά για "περιοριστικά

μέτρα". Είναι σκόπιμο αυτό; Άλλη έννοια έχει -σημειώστε, αν θέλετε- ή απλώς είναι αυτή η διατύπωση;

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Θα τελειώσω αμέσως.

Διότι φαντάζομαι, θα είναι σε αντίθεση, από πλευράς ορολογίας, με τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Εάν, λοιπόν, θέλετε να πείτε, "περιοριστικά μέτρα", δεν ξέρω τι εννοείτε. Πάντως η δόκιμη φράση είναι "περιοριστικοί όροι".

Προβλέπετε, λοιπόν, μόνο περιοριστικούς όρους, και όχι προσωρινή κράτηση τους οποίους ίσως ο Υπουργός που κατηγορείται δεν τους τηρεί. Τι θα του κάνετε; Τι νόημα έχουν οι περιοριστικοί όροι; Επιβάλλεται ο οποιοσδήποτε περιοριστικός όρος. Ο κατηγορούμενος Υπουργός έρχεται και δεν τους τηρεί, αλλά δεν μπορούν να μετατραπούν σε προσωρινή κράτηση.

Σ' αυτήν τη περίπτωση δεν θα έπρεπε να έχουμε προσωρινή κράτηση; Και αφού δεν την προβλέπετε, τί θα γίνει εδώ; Θα φθάσουμε σε αδιέξοδο.

Το θέμα της επέκτασης της ασυλίας και στους Υπουργούς μη Βουλευτές αναπτύχθηκε, και συμφωνώ με τις παρατηρήσεις.

Το θέμα της κατάργησης των δικαστικών συμβουλίων και των ανακριτών είναι, νομίζω, πολύ σοβαρό και θα πρέπει ασφαλώς να το αντιμετωπίσετε και πάλι. Έχω τη γνώμη, πως θα ανακύψουν πολλά θέματα διαδικαστικά, τα οποία δεν θα υπάρχει τρόπος να επιλυθούν, παρά με τα δικαστικά συμβούλια.

Θα είχαμε όλη τη διάθεση, ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, να το ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Θεωρούμε, όμως, ότι εφ' όσον δεν έγινε πρώτα η Αναθεώρηση του Συντάγματος -να είναι Αναθεωρητική η παρούσα Βουλή, σε τρόπο ώστε να μπορέσουμε να προσαρμόσουμε και το Σύνταγμα στις σημερινές ανάγκες, αυτό μας δημιουργεί ένα πρόβλημα- παρά τις καλές σας διαθέσεις, αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνο με τις σύγχρονες απαιτήσεις. Και για το λόγο αυτόν είμαστε στη δύσκολη θέση να σας πούμε, πως δεν θα ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Ανδρεουλάκος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο θεσμός της ποινικής ευθύνης των Υπουργών είναι ένας θεσμός, τον οποίο προβλέπει το άρθρο 86 του Συντάγματος. Το οποίο άρθρο 86 του Συντάγματος ουσιαστικά κάνει σύγχυση εξουσιών, κατά παράβαση βεβαίως της αρχής, ότι η διάκριση των εξουσιών είναι το θεμέλιο επί του οποίου εδράζεται η Δημοκρατία.

Είναι ένας θεσμός πολιτικοδικαστικός. Ο χαρακτήρας του είναι διφυής: Είναι και πολιτικός, αλλά και δικαστικός. Εξ' αυτού και μόνον απορρέουν και οι δυσκολίες για την καταξίωση αυτού του θεσμού, αφού το Νομοθετικό Σώμα αποκτά δικαιώματα εισαγγελέως και ανακριτού, δηλαδή ουσιαστικά ασκεί δικαιώματα δικαστικά. Αυτός ο θεσμός μπορεί να έχει έδαφος εφαρμογής μόνον όταν έρχεται ενώπιον της Βουλής ο πολιτικός αντίπαλος, ο οποίος έχει ηττηθεί στις αμέσως προηγούμενες εκλογές. Και επειδή δεν ασκήθηκε ο θεσμός αυτός με ιδιαίτερη φρόνηση, περιέπεσε στην ανυποληψία του Ελληνικού Λαού.

Ο Λαός πλέον δεν πιστεύει στο θεσμό αυτόν. Δεν πιστεύει στο θεσμό αυτόν γιατί είδε να ανοίγουν πολιτικές δίκες, δηλαδή δίκες με κατηγορούμενους πολιτικά πρόσωπα και είδε, ότι αυτές οι δίκες, είτε δεν ολοκληρώθηκαν είτε κατέληξαν στο γνωστό αποτέλεσμα. Έτσι ο Λαός ο μισός επίστευε, ότι επρόκειτο περί πολιτικών διώξεων και ο άλλος μισός επίστευε, ότι τελικά έλαβε χώρα συγκάλυψη, "κουκούλωμα", κατά το κοινώς λεγόμενο.

Και ενώ θα περιμέναμε με την πολιτική εμπειρία, που αποκτήσαμε όλα τα Κόμματα από τις περιπέτειες της περιόδου 1989-1994, ένα νομοθέτημα, το οποίο να έρθει και να άρει όλα εκείνα τα προβλήματα και όλες εκείνες τις διχογνωμίες, που ηγέρθησαν, εγώ νομίζω, ότι μόνο μερικά από εκείνα τα προβλήματα επιλύει, ενώ δημιουργεί πολύ περισσότερα.

Επίσης αυτές οι ρυθμίσεις κάθε άλλο παρά εμπεδώνουν στη συνείδηση του Λαού μας την αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος και του θεσμού της ποινικής ευθύνης των Υπουργών.

Ο Υπουργός είναι κορυφαίος κρατικός λειτουργός, ο οποίος προϊστάται του τομέα ευθύνης του. Είναι ο κορυφαίος της εκτελεστικής εξουσίας.

Θα πρέπει οι ρυθμίσεις να είναι τέτοιες, ώστε ούτε στο ατιμώρητο να φθάνουμε, αλλά ούτε και μετά περισσής προχειρότητας να δημιουργούμε ποινικές διώξεις, οι οποίες ουσιαστικά καταλήγουν στην αναστολή της δράσης του Υπουργού, ο οποίος είναι καθοριστικός θεσμός για το πολίτευμά μας και για την παραγωγή κυβερνητικού κοινοβουλευτικού έργου.

Θα έρθω στις βασικές μου διαφωνίες.

Το νομοθετικό διάταγμα 802/71 είχε πολυπλοκότητα, είχε πολλές αντιφάσεις και όντως δημιουργούσε εύλογα ερμηνευτικά ζητήματα. Πολλά απ'αυτά και μετά περισσής ζητήματα ελύθησαν με τις αποφάσεις του Ειδικού Δικαστηρίου. Ότι ήταν χρήσιμο, αυτό έπρεπε να το κάνουμε δεκτό. Για παράδειγμα, ο θεσμός της ενδιάμεσης διαδικασίας, κύριε Υπουργέ, ήταν χρήσιμος, γιατί κακά τα ψέματα ορίζεται από τον Πρόεδρο του Ειδικού Δικαστηρίου, ένας Πρόεδρος Εφετών, ή Αρεοπαγίτης ανακριτής, ο οποίος συνεπλήρωνε τις ελλείψεις της προανάκρισης τις οποίες έκανε η Βουλή και η οποία θεωρητικά μπορεί να σύγκεται και από μη νομικούς. Αλλά και από νομικούς και αν σύγκεται δεν είναι δικαστές, δεν έχουν ανακριτική πείρα.

Βεβαίως, εφόσον καταργείτε την ενδιάμεση διαδικασία, καλώς κάνετε και καταργείτε την προσωρινή κράτηση. Γιατί αλίμονο αν πολιτικά πρόσωπα θα είχαν την εξουσία της προφυλακίσεως των πολιτικών τους αντιπάλων. Αλλά και αν θελήσετε να συμφωνήσετε με τις απόψεις μας και να διατηρήσετε τη χρήσιμη ενδιάμεση διαδικασία, και πάλι πρέπει να καταργήσουμε την προσωρινή κράτηση. Οι περιοριστοί όροι, που μπορεί το ανακριτικό όργανο της Βουλής να επιβάλλει, ίσως οδηγήσουν σε επικίνδυνους ατραπούς. Γιατί περιοριστικός όρος, κύριε συνάδελφε, μπορεί να είναι η φαλκίδευση του δικαιώματος κινήσεως και δραστηριότητας του Βουλευτού, ακόμα και στην εκλογική του περιφέρεια. Μπορούμε να φθάσουμε, δηλαδή, σε καταστάσεις πολύ επικίνδυνες, εφόσον καταργείτε την ενδιάμεση διαδικασία και αναθέτετε όλα τα παρεπόμενα ζητήματα στο ανακριτικό αυτό όργανο και συνεπώς και το δικαίωμα επιβολής περιοριστικών όρων.

Εμείς σας λέμε, ότι δεν πρέπει να καταργήσετε την ενδιάμεση διαδικασία.

Ένα άλλο μεγάλο ζήτημα, ερμηνευτικό ζήτημα, ηγέρθη τότε, περί την προθεσμία ασκήσεως ποινικής δίωξης, η οποία εκτείνεται μέχρι το τέλος της πρώτης συνόδου. Αυτά ήταν τα χρονικά όρια για την άσκηση ποινικής δίωξης, την προανάκριση και την παραπομπή. Ήταν άκρως ασφυκτικά. Όμως, θα πρέπει να παραμείνει η αποσβεστική προθεσμία. Θα πρέπει να υπάρχει προθεσμία, κύριε Υπουργέ, διότι έτσι όπως είναι τώρα, μπορεί να ασκηθεί η ποινική δίωξη θεωρητικά μετά από εννέα χρόνια, μέσα στα πλαίσια της παραγραφής, διότι βάζετε μόνο χρονικό όριο το όριο της παραγραφής. Έχουμε, δηλαδή, πέντε χρόνια συν τα τέσσερα της Βουλευτικής περιόδου εντός της οποίας φέρεται τελεσθείσα η αξιόποινη πράξη και μπορούμε έτσι να φθάσουμε θεωρητικά και στα εννέα χρόνια. Είναι πολύ μεγάλο το χρονικό διάστημα για να επικρέμαται εν είδει εκβιασμού στο κεφάλι του Υπουργού η απειλή ποινικής δίωξης. Πρέπει να το σκεφθείτε σοβαρά αυτό και να το λάβετε υπόψη σας. Εσείς έχετε τη νομοθετική πρωτοβουλία. Να βάλουμε το χρονικό όριο δύο Συνόδων. Μέσα σε δύο Συνόδους μπορούμε κάλλιστα να κάνουμε σωστό προανακριτικό, ή ανακριτικό έργο. Όχι όμως να το αφήσουμε αυτό όπως είναι σήμερα, δηλαδή με έναν ακραίο χρονικό ορίζοντα εννέα ολόκληρων ετών.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των πλειοψηφιών.

Γιατί, χρειάζεται πλειοψηφία του συνόλου των μελών της Βουλής για να ασκηθεί ποινική δίωξη; Δηλαδή, θέλετε εκατόν πενήντα ένα. Μέχρι σήμερα ίσχυε η σχετική πλειοψηφία.

Εγώ θα ασπαζόμουν την άποψη την οποία εξέφρασε ο κ.

Κόρακας, ότι για την άσκηση της ποινικής δίωξης και της σύστασης του ανακριτικού οργάνου να υπάρχει απλώς αυξημένη μειοψηφία, εάν θέλουμε να μην παίζουμε εν ου παικτοίς. Και μόνο μετά την ανάκριση -και με την άνεση χρόνου που θα έχουμε εάν ορίσουμε διετή χρονικό ορίζοντα, φωτίζεται η υπόθεση- να έρχεται μετά η Βουλή πάλι με σχετική πλειοψηφία, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα, να αποφασίσει εάν θα παραπέμψει ή όχι τον κατηγορούμενο Υπουργό ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου. Γιατί θα πρέπει να υπάρχει αυξημένη πλειοψηφία με εκατόν πενήντα ένα για να ασκηθεί ποινική δίωξη ή για να γίνει η παραπομπή στο Ειδικό Δικαστήριο;

'Εστω και αν το κάνετε σε δύο φάσεις -δεν έχει καμία σημασία- ουσιαστικά πάμε στους εκατόν πενήντα ένα. Γιατί κάθε απουσία απ' τη Βουλή στην κρίσιμη ψηφοφορία να τεκμαίρεται ότι είναι απαλλακτική υπέρ της μη παραπομπής και να μην τεκμαίρεται το αντίθετο;

'Αρα, λοιπόν, αυτές εδώ οι ρυθμίσεις όπως γίνονται, οδηγούν το λαό μας στη σκέψη ότι κάνετε κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ -πάνω σας πέφτει η ευθύνη- ό,τι μπορούτε για να είναι ο θεσμός της ποινικής ευθύνης των Υπουργών σκορδαλιά χωρίς σκόρδο.

Να μην υπάρχει δηλαδή ποτέ σε καμία περίπτωση το ενδεχόμενο ασκήσεως ποινικής δίωξης και υλοποίησής αυτού του θεσμού.

Εμένα προσωπικά με βρίσκει αντίθετο και η κατάρνηση του ιδιώνυμου. Ο Υπουργός, όπως είπαμε, είναι κορυφαίος θεσμός. Είναι ο πρώτος κρατικός λειτουργός, έχει τεράστιες ευθύνες και τεράστιες δικαιοδοσίες και εξουσίες. Είναι δυνατόν να παραβιάζει, κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός το Σύνταγμα και να λέμε ότι είναι ποινικά ανεύθυνος; Ποιός είναι; Ο τελευταίος υπάλληλος της υπηρεσίας του; Είναι ο πρώτος κρατικός λειτουργός και θα πρέπει να ευλαβείται το Σύνταγμα και να ευλαβείται τους νόμους και τις κανονιστικές διατάξεις, αλλά τουλάχιστον το Σύνταγμα.

Είναι δυνατόν να καταργήσουμε το άλλο ιδιώνυμο του άρθρου 2; Εάν δηλαδή ένας Υπουργός εκ προθέσεως ζημιώσει το δημόσιο συμφέρον χωρίς να παραβιάσει το Σύνταγμα ή το νόμο ή το προεδρικό διάταγμα, ή οποιαδήποτε άλλη κανονιστική πράξη, είναι δυνατόν να λέμε ότι έχει το ποινικώς ανεύθυνον;

Πολύ φοβάμαι, ότι αυτές οι ρυθμίσεις θα παρεξηγηθούν από το λαό μας και θα επιτείνουν την αναξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος. Γι' αυτό σας καλώ, κύριε Υπουργέ, να σκεφθείτε αυτά τα οποία προτείνουμε και να τα λάβετε σοβαρώς υπόψιν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει προηγουμένως το λόγο επί του Κανονισμού. Όπως βλέπετε, λίγοι συνάδελφοι παρακολουθούν τη συνεδρίαση, ταιριασμένοι σήμερα όλοι και εμείς ιδιαίτερα, λόγω του θανάτου του αγαπημένου συναδέλφου όλων -φαντάζομαι- του Χρήστου Κατσιγιάννη.

Πήρα το ερέθισμα να μιλήσω και έμεινα μέχρι τώρα, διότι ο κύριος Υπουργός, τον οποίο έχω αποκαλέσει δάσκαλό μου - και είναι- στην αναφορά του προς την Εθνική Αντιπροσωπεία είπε "μην νομίζετε ότι δεν νομοθετούμε". Ένα ερωτηματικό ανακύπτει από όλη την ιστορία. Ο κύριος Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ έκαναν μια αναφορά στην εφαρμογή του ν. 802 της περιόδου 1989-1990.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπ. Δικαιοσύνης): 1992.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ξέρω γιατί είχε άδικο η τότε Βουλή, η οποία ψήφισε παραπομπή και δεν είχαν άδικο, αυτοί οι οποίοι δημιούργησαν την περίπτωση εκείνη, να ψηφισθεί η παραπομπή ορισμένων συναδέλφων μας, μηδε εξαιρουμένου του τότε Πρωθυπουργού, του μακαρίτη Ανδρέα Παπανδρέου. Δεν καταλαβαίνω δηλαδή, πώς σ' αυτό το κέλυφος του μεταδοσκόληκα μπαίνουν μέσα όλα και απέξω βγαίνει να φταίει η Βουλή, η οποία ψήφισε την παραπομπή και όχι αυτοί που δημιούργησαν τις προϋποθέσεις αυτής της παραπομπής.

Πίστεια, ότι έχουμε αποκτήσει όλοι μας τεράστια πείρα στο παρόν Κοινοβούλιο και στην παρούσα Βουλή -εγώ έχω την τιμή να είμαι εδώ οκτώ χρόνια- όπου έχουμε πλείστες όσες ανάλογες περιπτώσεις. Κι άλλη φορά έχουν παραπεμφθεί Υπουργοί και Πρωθυπουργός. Πάμε, πράγματι, να τροποποιήσουμε ένα νόμο χουντικό, ένα νόμο ο οποίος είχε τις πηγές του στο Χαρίλαο Τρικούπη. Στην οκταετία που πέρασε - υποτίθεται ότι το 1981 με το 1989 είχε εκδημοκρατισθεί η Χώρα- ο ν. 802/71 ήταν από τους πρώτους που έπρεπε οι δύο τότε δημοκρατικές κυβερνήσεις να εκδημοκρατίσουν και να τον φέρουν, ώστε πράγματι να προστατεύσουν τον πολιτικό κόσμο και το πολιτικό σύστημα της Χώρας.

Επομένως, εκείνος που αρχίζει χειρών αδίκων, δεν νομίζω ότι μπορεί να αιτιάται άλλους, γιατί οι άλλοι ήρθαν να εφαρμόσουν ένα νόμο, τον οποίο όλη η Βουλή είχε ανεχθεί σε όλη τη διαδρομή του, από το 1971, που πρωτοεμφανίστηκε, μέχρι το 1989.

Αλλά εν πάση περιπτώσει, πέρασε το 1989, πέρασε το 1993. Μήπως θα έπρεπε αυτός ο νόμος και πάλι μετά το 1993 να είχε έρθει νωρίτερα, ή το 1993 και μέχρι το 1996 να τροποποιηθεί μέσα στη Βουλή; Μήπως αυτές οι δύο μεγάλες εμπειρίες δεν θα έπρεπε να έχουν καταστήσει την παρούσα Κυβέρνηση κάπως πιο ευαίσθητη;

Βεβαίως, ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης πολύ έντιμα και πολύ καθαρά βρήκε αυτόν το νόμο στο συρτάρι του Υπουργείου Δικαιοσύνης και τον έφερε στη Βουλή, ως είχε υποχρέωση και καθήκον. Αλλά πιστεύω, ότι ο προηγούμενος Υπουργός Δικαιοσύνης θα μπορούσε κάποιες άλλες διατάξεις μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο να αλλάξει, εκτός της καταργήσεως του ιδιώνυμου, και να μου επιτρέψει ο συνάδελφός μου ο κ. Ανδρεουλάκος να έχω αντίρρηση πάνω σ' αυτό. Καλώς έκανε. Το άρθρο 1 πολύ σωστά διευκρινίζεται και οριοθετείται ώστε να μην υπάρχουν διάφορες παρενέργειες. Σωστή είναι η διάταξη που λέει ότι οι συμμετοχοί μαζί με τους Υπουργούς να παραπέμπονται, εάν υπάρχουν συμμετοχοί. Αλλά υπάρχουν δύο ή τρεις διατάξεις, οι οποίες καταργούν αυτήν την ίδια τη συνταγματικότητα, αυτήν την ίδια δημοκρατικότητα που θέλει να αναδείξει το νομοσχέδιο αυτό.

Λέμε ότι καταργούμε το δικαστικό συμβούλιο και τον ανακριτή. Εγώ από την εμπειρία την οποία έχω και μαζί με τον παρόντα Υπουργό και διακεκριμένο ποινικολόγο, δικηγόρο και συναδέλφο στη μαχομένη δικηγορία, πολλές φορές αντιμετωπίζαμε ορισμένα θέματα, όπως όλοι που παροικούμε στην Ιερουσαλήμ της ποινικής δικηγορίας. Θα επιβάλει η δωδεκαμελής επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 9, περιοριστικούς όρους.

Πείτε ότι εκλέγεται μια κυβέρνηση για δύο τετραετίες και ένας Βουλευτής είναι συνεχώς Υπουργός και θέλει να μεταβεί στο εξωτερικό για διάφορες εργασίες που πρέπει να γίνουν, για διάφορες αντιπροσωπεύσεις και έχει κατηγορηθεί για κάποια από τις παραβάσεις του άρθρου 1, σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα και έχει περιοριστικό όρο στερήσεως εξόδου. Από πού θα πάρει την άδεια; Δεν υπάρχει δικαστικό συμβούλιο. Από μια ακραία περίπτωση. Δεν υπάρχει δικαστικό συμβούλιο. Ή δεν έχει χρήματα να καταθέσει τόσα όσα θα του επιβάλει αυτή η δωδεκαμελής ανακριτική επιτροπή ως περιοριστικό όρο. Πέστε ότι του επιβάλλει δέκα εκατομμύρια, είκοσι εκατομμύρια. Ή σύμφωνα με την παγία ως κρατούσα τακτική των δικαστηρίων εάν παραδείγματος χάριν ή η υπεξαίρεση ενός ποσού, ή η απάτη ενός ποσού υπολογίζεται σε ένα ποσό πενήντα, εκατό ή διακοσίων εκατομμυρίων, έρχεται το δικαστικό συμβούλιο ή ο ανακριτής και λέει ότι σου θέτω περιοριστικό όρο να καταθέσεις δέκα, είκοσι εκατομμύρια. Από πού θα τα βρει; Θα γίνει απατεώνας; Από πού θα τα βρει; Θα πάει να τα δανειστεί; Τι θα γίνει; Πόσο θα μπορέσει να μειώσει αυτό το ποσό, όταν δεν μπορεί και όταν η ίδια η αξιοπιστία του πολιτικού προσώπου δεν είναι ικανή να μειώσει τον περιοριστικό όρο με την προσωπικότητα την οποία έχει;

Δηλαδή τι κάναμε τώρα; Είπαμε ότι δεν υπάρχει. Θα λειτουργήσει ως προανακριτική επιτροπή και θα επιβάλει περιοριστικό όρο. Πού θα προσφύγει εάν δεν έχει αυτά τα

χρήματα; Θα βάλει υποθήκη το σπίτι του, θα πάει να ζητήσει μια τραπεζική εγγυητική επιστολή ή θα βρει χρήματα να καταθέσει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Είναι δυνατόν να γίνονται αυτά τα πράγματα;

Κύριε Πρόεδρε και αξιότιμοι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την άποψη -σας το είπα και ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, αλλά το λέμε και όλοι- ότι το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να πει ότι δεν πρέπει να προχωρήσει η κατηγορία, ή και αν προχωρήσει η κατηγορία, να φτάσει μέχρι το Ειδικό Δικαστήριο και να έχει εκμηδενιστεί. Διότι το δικαστικό συμβούλιο με την εμπειρία την οποία διαθέτει αποτελούμενο από δικαστές και όχι από συναδέλφους οι οποίοι μπορεί να μην είναι όλοι νομικοί, σ'αυτήν την προανακριτική επιτροπή. 'Η μπορεί να υπάρχουν τα πολιτικά πάθη, που υπάρχουν πολλές φορές. Και όπως έχω τύχει σε πολλές προανακριτικές επιτροπές, να έχουμε πολιτικές αντιπαλοότητες μεταξύ μας και να μην είμαστε όλοι δικηγόροι. 'Η ένας γιαντρός, ή ένας άλλος να θέλει να πει την α' ή τη β' άποψη.

Είναι δυνατόν λοιπόν, να μην έχει έναν δεύτερο βαθμό, που έχει η Δημοκρατία. Και σου λέει στην τακτική ποινική δικαιοσύνη σύμφωνα με τους κανόνες ποινικής δικονομίας, ότι μπορείς να προσφύγεις εκεί σαν ένα δεύτερο σκαλοπάτι για να δεις μήπως τυχόν μπορεί εκείνος -με την εμπειρία που έχει, με τα προσόντα που έχει και ιδίως στις ειδικές διαδικασίες- να βρει κάποια λύση ή να είναι επεικέστερος.

'Ακουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συνεχώς τον ακούω να τα βάζει με τη δικαστική τρίτη εξουσία, να τα βάζει με τον 'Αρειο Πάγο εκείνης της περιόδου κλπ. Δηλαδή τι θέλει ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Να είναι δηλωμένος ο δικαστής ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να είναι έντιμος;

Ε', σας παρακαλώ, κύριε Ιωαννίδη. Σας παρακαλώ. 'Εχουμε πάρα πολύ μεγάλη εμπειρία από ορισμένους τέτοιους έντιμους δικαστές, οι οποίοι πίστευαν στην παράταξή σας. Να σας τα πω και εγώ χύμα και τσουβαλάτα μέσα στη Βουλή. Και αν θέλετε ένα τέτοιο διάλογο, κύριε Ιωαννίδη, ευχαρίστως, εγώ στη φανέλα μου έχω πολλά βέλη για πάρα πολλούς και ξέρω πολλά. Βλέπετε με πόση λεπτότητα ο Υπουργός Δικαιοσύνης λέει εκείνα που θέλει να πει, αφήνει να εννοηθούν αυτά που θέλει να εννοηθούν...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν σας φαίνεται να ξέρετε πολλά.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Επειδή ξέρω τη Δικαιοσύνη καλύτερα από εσάς και γνωρίζω ποιος είναι ο δημοκρατικός δικαστής, ποιος ο έντιμος και καθαρός δικαστής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Στο Προεδρείο να απευθύνεστε, σας παρακαλώ. Μην κάνετε προσωπικές αναφορές για να μην έχουμε προσωπικά θέματα.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μεταξύ μας νομίζω ότι μπορούμε "καλή τη πίστη" να κάνουμε διάλογο.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι θα μπορούσε ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης με την ευρύτητα που τον διακρίνει τουλάχιστον ως προς αυτό το θέμα, να δει αν η προηγούμενη διάταξη ήταν σωστή για να μη νομοθετήσουμε μία διάταξη που κατά την άποψή μου και πολλών συναδέλφων όπως άκουσα, δεν είναι σωστή. Στη συζήτηση επί των άρθρων θα κάνουμε τις προτάσεις μας και νομίζω πως πάντοτε με τον Υπουργό Δικαιοσύνης υπάρχει μια συνεννόηση δημόσια για ό,τι είναι για το συμφέρον της Δικαιοσύνης και το συμφέρον του πολιτικού κόσμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αλευράς έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς θα πρέπει να χαιρετίσει κανείς την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να καταθέσει επιτέλους αυτό το σημαντικό θεσμικό νομοθέτημα, το οποίο καλείται να γιατρέψει και να κλείσει πληγές ενός πολιτικού και θεσμικού παρελθόντος της Χώρας.

Και νομίζω ότι είναι επιτέλους ένα μεγάλο βήμα για την εξυγίανση των θεσμών και της πολιτικής μας ζωής. Είναι ένα μεγάλο βήμα το γεγονός ότι θα έχουμε επιτέλους ένα

νομοθέτημα, το οποίο με αρκετή σαφήνεια και καθαρούς προορισμούς θα οριοθετεί την ποινική ευθύνη των Υπουργών.

Ανήκω σε εκείνους -και θέλω να το δηλώσω με την ευκαιρία και της σημερινής συζήτησης- που για λόγους αρχής έχουν πλήρη διαφωνία με το διαχωρισμό του πολιτικού από τον πολίτη στον τομέα της ποινικής ευθύνης.

Δεν πιστεύω και δεν θεωρώ ότι είναι μεμπτό στις σύγχρονες συνθήκες ο πολιτικός να διαστέλλεται στον τομέα της ποινικής ευθύνης από τον πολίτη. Κάτι τέτοιο δεν είναι σύμφωνο με τη δημοκρατική αντίληψη, με τη λειτουργία του πολιτεύματος, δεν είναι -αν θέλετε- σύμφωνο και με το σύγχρονο τρόπο λειτουργίας του Κράτους.

Είναι πράγματι γεγονός ότι ο πολιτικός, ο Υπουργός βρίσκεται πολλές φορές στην εξέλιξη μιας τέτοιας διαδικασίας, έρμαιο στα χέρια μιας πολιτικής πλειοψηφίας, η οποία μπορεί να διαμορφώνεται με κριτήρια τελείως ξένα προς τις αρχές της νομιμότητας.

Αλλά, είναι, επίσης, πολύ καθαρό στις σύγχρονες συνθήκες, ότι ο Υπουργός, ο επικεφαλής της εκτελεστικής εξουσίας στον τομέα του, έχει στα χέρια του πληθώρα μηχανισμών, ένα σύνολο εξουσιών τις οποίες πολλές φορές μπορεί να χρησιμοποιήσει τελείως ανεξέλεγκτα. Και επομένως πρέπει να βρίσκεται υπό την αυστηρή δαμόκλειο σπάθης του νόμου.

Δεν είναι νοητό στις σημερινές συνθήκες που ο Υπουργός με μια απόφασή του καθορίζει είτε έργα, είτε προμήθειες δισεκατομμυρίων, είτε με αυτή την απόφαση καθορίζει θέματα με μεγάλο ενδιαφέρον, να βρίσκεται κατ' ουσίαν σε ένα πεδίο ανέλεγκτης άσκησης εξουσίας. Και ο θεσμός της ποινικής ευθύνης των Υπουργών πρέπει να μας παρέχει από τη μια μεριά τις εγγυήσεις της σωστής απονομής της Δικαιοσύνης, από την άλλη όμως πρέπει να δίνει τη βεβαιότητα στον πολίτη ότι ο Υπουργός, ο πολιτικός δεν είναι εκτός των πλαισίων του νόμου.

Πιστεύω ότι το σημερινό νομοσχέδιο, περιέχει ουσιαστικές και θετικές διατάξεις στην κατεύθυνση οριοθέτησης της ποινικής ευθύνης των Υπουργών.

Ανήκω σε εκείνους που διαφώνησαν στη λογική μιας αυξημένης πλειοψηφίας για την παραπομπή των Υπουργών στο Ειδικό Δικαστήριο. Πιστεύω ότι οι ειδικές πλειοψηφίες δεν βοηθούν στην εμπέδωση ενός αισθήματος βεβαιότητας του πολίτη απέναντι στους νόμους και στο δίκαιο και δεν βοηθούν στην εμπέδωση ενός αισθήματος εμπιστοσύνης απέναντι στην πολιτική ζωή, η οποία όχι αδικώς μερικές φορές βάζεται για την αξιοπιστία και τη συνέπειά της.

Πρέπει όμως να είμαστε έτοιμοι να κάνουμε κάποιες χρυσές τομές και το λέω αυτό γιατί η τοποθέτησή μου θα ήταν τελείως διαφορετική σ' αυτό το θέμα, εάν δεν είχε προηγηθεί μια εξαιρετικά δυσάρεστη πολιτική και θεσμική εμπειρία στη χώρα μας το 1989 και μετά. Και να μου επιτρέψει να πω ο κ. Ζαφειρόπουλος, ότι παρά τις μομφές που χρησιμοποίησε εναντίον του κ. Ιωαννίδη, δεν τίμησε την ελληνική δικαιοσύνη ο τρόπος με τον οποίο αυτή χειρίστηκε τις υποθέσεις του 1989.

Ο κ. Ποτάκης ανέφερε δύο περιπτώσεις τις οποίες θα επαναλάβω, όπως το γεγονός ότι η παραγραφή βαφτίστηκε αποσβεστική προθεσμία κόντρα στο κείμενο του νόμου, σε όλη τη θεωρία και την επιστήμη του δικαίου και το γεγονός ότι ο Υπουργός κρίθηκε ως ύποπτος φυγής επειδή ακριβώς διέτελεσε Υπουργός. 'Ηταν αν θέλετε χαρακτηριστικά και χτυπητά σημεία μιας εποχής που η δικαιοσύνη περισσότερο μπλέχτηκε στην υπόθεση της πολιτικής σκοπιμότητας παρά λειτούργησε με το αίσθημα ενός ανεξάρτητου παράγοντα του πολιτεύματος.

Αν είχαμε την εμπειρία μιας δικαιοσύνης η οποία υπήρξε ανεξάρτητη σε εκείνο το χρονικό διάστημα, ασφαλώς η δική μου σήμερα τοποθέτηση και φαντάζομαι και αρκετών συναδέλφων θα ήταν διαφορετική. Διαφορετική, γιατί εφόσον υπάρχει και λειτουργεί μια ανεξάρτητη δικαιοσύνη, τότε είναι υποχρέωση και ευθύνη όλων μας, οι πολιτικοί να οδηγούνται στην κρίση αυτής της ανεξάρτητης δικαιοσύνης και με αυτήν την κρίση να κλείνει και ο κύκλος της ουσιαστικής διερεύνησης

κάθε υπόθεσης που αφορά έναν Υπουργό.

Επειδή έχουμε αυτή τη δυσάρεστη εμπειρία είμαστε αναγκασμένοι να μιλήσουμε για τις χρυσές τομές. Νομίζω ότι η τελική πλειοψηφία των εκατόν πενήντα ένα Βουλευτών για την παραπομπή αποτελεί πράγματι μια εκ των πραγμάτων χρυσή τομή.

Βέβαια δεν απέχω πολύ από τη σκέψη του κ. Ανδρεουλάκου που συνηγορεί στην απλή πλειοψηφία των παρόντων, αλλά πιστεύω ότι η εμπειρία που έχουμε σήμερα επιβάλλει να σταθούμε στο εκατόν πενήντα ένα.

Θα μπορούσε να πει κανένας ότι η ειδική πλειοψηφία ως πούμε των εκατόν ογδόντα Βουλευτών που είπε η κα Μπενάκη ή των εκατόν πενήντα ένα, ως μη προβλεπόμενη από το Σύνταγμα δεν είναι νόμιμη. Δεν είμαι ο πλέον αρμόδιος να μιλήσω για το συνταγματικό ζήτημα. Είχα συζητήσει το θέμα παλαιότερα με έναν διακεκριμένο καθηγητή του συνταγματικού δικαίου και γι' αυτό ως δεχτώ την άποψη του ότι είναι συνταγματικά επιτρεπτή μια τέτοια ρύθμιση της πλειοψηφίας. Παρά ταύτα εξακολουθώ να πιστεύω ότι μια υπερβολικά αυξημένη πλειοψηφία έξω από τη λογική και τις προβλέψεις του Συντάγματος θα μπορούσε να οδηγήσει σε ατιμωρησία.

Θα ήθελα να κάνω κάποιες παρατηρήσεις σχετικά με το νομοσχέδιο.

Πρώτα από όλα δεν συμφωνώ με την ειδική πλειοψηφία για την άσκηση της ποινικής δίωξης. Δεν κατανοώ γιατί στο άρθρο 6 η πλειοψηφία για την κίνηση της ποινικής δίωξης θα πρέπει να λαμβάνεται με πλειοψηφία του συνόλου των μελών της Βουλής. Πιστεύω ότι είναι μια υπερβολική πρόβλεψη και θα πρέπει σε αυτή τη φάση, τη φάση που απλώς κινείται η ποινική δίωξη να μείνουμε στην απλή πλειοψηφία των παρόντων Βουλευτών.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει σχέση με τη διαδικασία της ανάκρισης. Δεν συμφωνώ με την ανάκριση, η οποία ανατίθεται σε πολιτικά πρόσωπα. Αποτελεί μια σύγχυση ρόλων και αρμοδιοτήτων που στα όρια του πολιτεύματός μας και με τις δεδομένες πολιτικές συνθήκες νομίζω ότι δεν είναι επιτρεπτή. Δεν είμαι όμως της λογικής ότι ο ανακριτής θα πρέπει να είναι μέλος του Ειδικού Δικαστηρίου γιατί κάτι τέτοιο αυτόματα δημιουργεί σύγχυση ανάμεσα στην ιδιότητα του ανακριτή και του μέλους του δικαστηρίου που στη συνέχεια κρίνει την υπόθεση.

Πιστεύω, πάντως, ότι και η ανάθεση της ανάκρισης σε πολιτικά πρόσωπα και αυτή πάσχει.

Πάσχει επίσης η διάταξη για τους περιοριστικούς όρους, πρώτον, από την άποψη ότι είναι αμφίβολης συνταγματικότητας, διότι δεν μπορεί να περιορίζει την ελευθερία και τα ατομικά δικαιώματα ενός Υπουργού ένα πολιτικό στην ουσία Σώμα, αλλά και δεύτερον, πάσχει από την πλευρά του ότι είναι αλυσιστέλης η διάταξη των περιοριστικών όρων.

Για παράδειγμα, όταν αποφασίσει αυτή η δωδεκαμελής επιτροπή που διενεργεί την ανάκριση, τη θέσπιση περιοριστικών όρων -οι οποίοι μπορεί να είναι υπέρμετρα αυστηροί μάλιστα- ο υπεύθυνος και εγκαλούμενος, αν δεν τηρήσει και δεν σεβαστεί τους περιοριστικούς όρους, δεν μπορεί να έχει ουδεμία κύρωση. Επομένως, είναι γράμμα κενό οι περιοριστικοί όροι.

Υπάρχει και ένα δεύτερο πρόβλημα, που ενδεχόμενα θα κληθεί να αντιμετωπίσει σε εξαιρετικές ίσως περιπτώσεις, αλλά είναι ενδεχόμενο: Ανάμεσα στο διάστημα που αποφασίζεται η διενέργεια της ανάκρισης και μέχρι να πάει η υπόθεση στο Ειδικό Δικαστήριο, ο εγκαλούμενος Υπουργός φυγοδικεί στο εξωτερικό, φεύγει στο εξωτερικό. Καθ' όλο αυτό το διάστημα πλέον, θα έχουμε μια πλήρη περιγραφή της ποινικής διαδικασίας. Αυτός θα είναι στο εξωτερικό -αναφέρω την περίπτωση Κράζι στην Ιταλία, για παράδειγμα- και δεν θα υπάρξει ένα δικαστικό όργανο το οποίο να μπορεί να λάβει τα αναγκαία μέτρα, είτε ένα ένταλμα σύλληψης, είτε οποιοδήποτε άλλο μέτρο για να δώσει ένα τέλος σε αυτήν την περιγραφή της ποινικής διαδικασίας.

Αυτά είναι, λοιπόν, προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε σε σχέση με την ανάκριση.

Επίσης, δεν γνωρίζω τη συνταγματικότητα της επέκτασης με νόμο του θεσμού της ασυλίας στους Υπουργούς, που δεν είναι κοινοβουλευτικά πρόσωπα.

Και μια τελευταία παρατήρηση, όσον αφορά την τύχη των συμμετόχων. Ανήκω σε εκείνους που πιστεύουν, ότι για την ενότητα της κρίσεως και της διαδικασίας θα πρέπει οι συμμετοχοί να δικάζονται μαζί με τους κατηγορούμενους Υπουργούς. Και αυτό, διότι είναι πολύ σπάνιο στην καθημερινή πρακτική, όταν θα έχει αποφασίσει ήδη ένα Ανώτατο Δικαστήριο επί ορισμένων ζητημάτων, να έρθει στη συνέχεια ένα άλλο δικαστήριο, αποτελούμενο από δικαστές κατώτερων βαθμίδων και να αποφανθεί διαφορετικά πράγματα. Γι' αυτό, πιστεύω, ότι είναι ορθή η ρύθμιση της συνεκδίκησης των συμμετόχων.

Με αυτές, λοιπόν, τις παρατηρήσεις, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο το οποίο σήμερα συζητάμε, αποτελεί μια σημαντική τομή στα πράγματα και στο θεσμικό μας σύστημα και γι' αυτό εγώ τουλάχιστον το ψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής της Β' Αθηνών, κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης, ζητεί από το Σώμα ολιγοήμερη άδεια απουσίας του στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο κ. Παυλόπουλος, έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αν και το προκεχωρημένο της ώρας δεν αφήνει πολλά περιθώρια για να συζητήσει πραγματικά κανείς επί της ουσίας, θα μου επιτρέψετε να σας εκθέσω ορισμένες θέσεις σχετικά με την πολιτική σκοπιμότητα, αλλά ιδίως με τα συνταγματικά προβλήματα, τα οποία δημιουργεί το σχέδιο νόμου.

Πρώτα-πρώτα, πρέπει να παραδεχθούμε ότι λειτουργούμε νομοθετικά στο πλαίσιο ορισμένων συνταγματικών ρυθμίσεων, οι οποίες αν δεν είναι αναχρονιστικές, τουλάχιστον είναι απόρροες για να μας βοηθήσουν να θεσπίσουμε ένα νόμο περί ευθύνης Υπουργών, τέτοιο που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες.

Η μια σκέψη θα ήταν να περιμένουμε την αναθεώρηση του Συντάγματος και ο νόμος να έλθει μετά, ώστε οι διατάξεις του να είναι προσαρμοσμένες στις νέες συνταγματικές διατάξεις. Όπως είναι όμως γνωστό, από ευθύνη της Κυβέρνησης, η συνταγματική αναθεώρηση έχει παραπεμφθεί για χρόνο ο οποίος απέχει πολύ από σήμερα. Και είναι προτιμότερο να μην επαναπαυθούμε στο νόμο, ο οποίος υπάρχει σήμερα και ο οποίος, όπως δοκιμάστηκε στην πράξη, απέδειξε ότι δεν είναι δυνατόν να εξυπηρετήσει τις ανάγκες σε ένα τόσο ευαίσθητο σημείο, όπως αυτό που αφορά την αξιοπιστία και την τιμή του πολιτικού κόσμου της Χώρας.

Αν, λοιπόν, πρέπει να νομοθετήσουμε σήμερα, πρέπει να σκεφθούμε, ότι η νομοθεσία αυτή πρέπει να γίνει υπό όρους πολιτικά παραδεκτούς και συνταγματικά δόκιμους.

Γι' αυτό και οι παρατηρήσεις τις οποίες θα σας απευθύνω, κύριε Υπουργέ, και θα σας εκθέσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορούν και την πολιτική διάσταση, αλλά και τη συνταγματική διάσταση του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

Σε ό,τι αφορά τα σημεία τα οποία θα θίξω, είναι δύο. Το ένα αφορά -και είναι λίγο πρωθύστερο το σχήμα από πλευράς άρθρων, αλλά νομίζω ότι η ουσία έτσι είναι και αυτό πρέπει να πράξω- το ζήτημα το οποίο σχετίζεται με την πλειοψηφία της παραπομπής και το δεύτερο σχετίζεται με την επέκταση της βουλευτικής ασυλίας και σε μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, τα οποία δεν έχουν τη βουλευτική ιδιότητα για πράξεις οι οποίες δεν σχετίζονται με την άσκηση των καθηκόντων τους.

Στο πρώτο θέμα, το θέμα της πλειοψηφίας: Το πρώτο ελάττωμα το οποίο παρουσιάζει ο νόμος αυτός, και είναι πολιτικό ελάττωμα εκτός από συνταγματικό, είναι πρώτον ότι υπάρχει διαφορετική πλειοψηφία για τη σύσταση της Προανακριτικής Επιτροπής και διαφορετική πλειοψηφία για την παραπομπή και δεύτερον, η πλειοψηφία η οποία απαιτείται για

να υπάρξει παραπομπή ποικίλλει κατά περίπτωση από τυχαία γεγονότα.

Και εκείνο το οποίο, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να θέσω είναι το εξής: Γιατί άραγε στο άρθρο 6 θεσπίζεται ότι άλλη πρέπει να είναι η πλειοψηφία για τη σύσταση της Προανακριτικής Επιτροπής και άλλη πρέπει να είναι για την παραπομπή, όταν όλοι ξέρουμε ότι και τα δύο αυτά θέματα έχουν, περίπου, ίση βαρύτητα; Το έχουμε ζήσει δυστυχώς σ'αυτήν την Αίθουσα και το έχει πληρώσει ο πολιτικός κόσμος. Η σύσταση της Προανακριτικής Επιτροπής, που πρέπει να στηρίζεται στην ύπαρξη επαρκών στοιχείων, έχει επίπτωση, ίση, περίπου, με εκείνη της παραπομπής. Καταλαβαίνετε, όταν συνιστάται μια Προανακριτική Επιτροπή, πόσο σημαντικό είναι για ένα πολιτικό πρόσωπο. Γιατί άραγε του επιφυλάσσουμε μια διαφορετική μεταχείριση από την περίπτωση εκείνη κατά την οποία παραπέμπεται;

Και πολιτικά, επίσης, είναι δυνατόν να παραπέμπεται κάποιος με διαφορετική πλειοψηφία από έναν άλλον; Από τη στιγμή κατά την οποία υιοθετούμε το κριτήριο της πλειοψηφίας η οποία διαμορφώθηκε κατά την τελευταία πρόταση εμπιστοσύνης, καταλαβαίνετε ότι αν έχουμε διαδοχικές προτάσεις εμπιστοσύνης που καταλήγουν σε διαφορετικές πλειοψηφίες, έχουμε και διαφορετικές πλειοψηφίες με τις οποίες παραπέμπεται κάποιος.

Είπε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως, ότι δεν θα υπάρχουν τόσοι κατηγορούμενοι. Μα, δεν νομοθετούμε *ad personam*. Οι νόμοι τους οποίους θεσπίζουμε δεν είναι νόμοι επ' άνδρι, για να χρησιμοποιήσω την έκφραση του Δημοσθένους. Είναι νόμοι οι οποίοι σκοπεύουν να διαμορφώσουν το θεσμικό πλαίσιο και μάλιστα για ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, για τα επόμενα χρόνια. Και αυτό δημιουργεί μια πολιτική κατάσταση η οποία συνεπάγεται άνιση μεταχείριση -θα το δούμε και συνταγματικά- αλλά πρωτίστως δημιουργεί ένα τεράστιο πολιτικό ζήτημα; Να παραπέμπονται πολιτικά πρόσωπα με διαφορετικές πλειοψηφίες.

Γιατί αυτά τα δύο μέτρα και τα δύο σταθμά για έναν άνθρωπο ο οποίος έχει την ίδια πολιτική βαρύτητα, από πλευράς πολιτικής συμπεριφοράς, με κάποιον άλλο; Πολιτικά, εγώ θεωρώ αυτήν τη διαφορούμενη τακτική -είτε στην περίπτωση της Προανακριτικής Επιτροπής, είτε στην περίπτωση της παραπομπής, είτε στην περίπτωση της παραπομπής με τα κριτήρια τα οποία θέσατε στο πλαίσιο του άρθρου 9-απαράδεκτη και αναχρονιστική.

Και έρχομαι στο συνταγματικό ζήτημα. Σαφώς, για μένα υπάρχει ένα συνταγματικό πρόβλημα ισότητας. Από τη στιγμή κατά την οποία κάποιος παραπέμπεται -μιλάω κυρίως για το θέμα της παραπομπής- με διαφορετική πλειοψηφία από κάποιον άλλο, βεβαίως αυτό παραβιάζει κατάφωρα την αρχή της ισότητας κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, που θέλει να υπάρχει ίση μεταχείριση ουσιασώς όμοιων καταστάσεων και άνιση μεταχείριση ουσιασώς ανόμοιων καταστάσεων. Και η ποινική μεταχείριση ενός πολιτικού προσώπου, σαφώς προϋποθέτει την ύπαρξη ισότητας.

Και απορώ πραγματικά, πως ένας Υπουργός Δικαιοσύνης, δόκιμος νομικός, ο οποίος έχει θητεύσει τόσα χρόνια στον χώρο της Δικαιοσύνης, δεν μπορεί να ανιληφθεί ένα πράγμα που για όλους μας είναι αυτονόητο. Καμιά πολιτική σκοπιμότητα, καμιά στήριξη των έργων του προκατόχου σας, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να σας στερήσει το δικαίωμα και την ευαισθησία να ξέρετε, ότι δεν είναι δυνατόν να βρεθούμε στο φαινόμενο να παραπεμφθούν πολιτικοί με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Είναι κατάφωρη παραβίαση της αρχής της ισότητας και πρέπει να το ανιληφθούμε όλοι μας. Αυτό είναι η μια πλευρά, η οποία αφορά την αρχή της ισότητας.

Η άλλη πλευρά αφορά ένα διαφορετικό συνταγματικό ζήτημα το οποίο προηγουμένως σχετικά με την πλειοψηφία. Η πλειοψηφία την οποία προβλέπετε για την παραπομπή είναι μια ειδική πλειοψηφία. Ακόμη και στην περίπτωση που δεν σταθούν στους εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές, η πλειοψηφία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, των εκατόν πενήντα ένα Βουλευτών είναι ειδική πλειοψηφία και το ξέρετε όλοι. Όταν απαιτούνται εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές πλειοψηφία, αυτή είναι ειδική πλειοψηφία.

Και το ερώτημα είναι: Είναι δυνατόν ο κοινός νομοθέτης να θεσπίζει ειδικές πλειοψηφίες κατά παράβαση των αρχών του Συντάγματος; Είναι σαφές ότι όπου η Βουλή...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πού είναι η παράβαση του Συντάγματος κύριε συνάδελφε; Τα λέτε αυτά και είστε και συνταγματολόγος;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας την πω κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Για πείτε την για να την καταλάβω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας την πω αμέσως.

Πρώτα-πρώτα σας την επεσήμανε η επιστημονική υπηρεσία της Βουλής και δεν είμαι ο μόνος συνταγματολόγος. Η παραβίαση είναι η εξής: Πρώτα όμως θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε, επειδή το θέμα που θέτει ο κύριος Υπουργός μου δίνει τη δυνατότητα...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ κρατήστε το χρόνο του συναδέλφου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα.

Κύριε Υπουργέ, όπου το Σύνταγμα θέλει ειδικές πλειοψηφίες το είπε ρητώς. Ο κανόνας είναι ότι η Βουλή αποφασίζει με την πλειοψηφία των παρόντων, η οποία δεν είναι δυνατόν να είναι ολιγότερη του ενός τετάρτου του όλου αριθμού των Βουλευτών, δηλαδή των εβδομηταπέντε. Αυτός είναι ο κανόνας που θέτει το Σύνταγμα. Και σε όσες άλλες περιπτώσεις θέλει προβλέπει ειδική πλειοψηφία...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εδώ είναι η δεύτερη φάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα για τη δεύτερη φάση μιλώ, κύριε Υπουργέ. Στη δεύτερη φάση λέτε ότι ως *minimum* απαιτούνται εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές. Σε σχέση με το βασικό κανόνα που θέτει το Σύνταγμα, που είναι αυτός που σας τόνισα προηγουμένως, η πλειοψηφία των εκατόν πενήντα ένα, όποιον συνταγματολόγο -γιατί εγώ έχω και την πολιτική ιδιότητα σήμερα-ρωτήσετε θα σας πει ότι αυτή είναι ειδική πλειοψηφία.

Και το ερώτημα είναι. Μπορεί ο συνταγματικός νομοθέτης να ορίζει αυτόν τον κανόνα και ο κοινός νομοθέτης να ορίζει ειδικές πλειοψηφίες κατά βούληση;

Μπορεί να θεωρείτε, ότι το θέμα είναι πολύ σοβαρό και πρέπει να υπάρχει ειδική πλειοψηφία. Αλλά εδώ είναι μια αρχή την οποία κάνουμε. Σε οποιαδήποτε μελλοντική περίπτωση θα μπορεί να απαιτεί ο νομοθέτης ειδική πλειοψηφία, όπου εκείνος θέλει. Και θα φθάσουμε στο σημείο ο νομοθέτης να δημιουργήσει ένα καμβά ολόκληρο, ένα μωσαϊκό πλειοψηφιών, το οποίο θα πρέπει κάθε φορά να τηρούμε. Τι είδους δέσμευση είναι αυτή την οποία αναλαμβάνουμε;

Σαφώς είμαστε ως Νέα Δημοκρατία υπέρ της ειδικής πλειοψηφίας. Αλλά σύμφωνα με τη βασική θέση που και η επιστημονική υπηρεσία της Βουλής σας θέτει, είπαμε: Ας ψηφιστεί το Σύνταγμα με αυτήν τη διατύπωση για να μην βρεθούμε μπροστά σε μια αντισυνταγματική ρύθμιση.

Δεν είναι δυνατόν επειδή το ζήτημα είναι "λεπτό" και πολιτικά επώδυνο να θεωρούμε ότι αυτό ακριβώς δικαιολογεί την παραβίαση του Συντάγματος. Η παραβίαση του Συντάγματος είναι μια και ενιαία. Δεν μπορούμε να την θεωρήσουμε ως επιτρεπτή υπό προϋποθέσεις. Γιατί διαφορετικά φθάνουμε στο μακιαβελικό ότι "ο σκοπός αγιάζει τα μέσα".

Τελευταία παρατήρηση: Το ζήτημα το οποίο σχετίζεται με τη δυνατότητα επέκτασης της άρσης της ασυλίας των Βουλευτών και σε μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, τα οποία δεν έχουν τη βουλευτική ιδιότητα για έργα τα οποία άσκησαν εκτός πλαισίου πολιτικών καθηκόντων. Φαίνεται αυτονόητη αυτή η διάταξη. Ξεχνάμε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λόγο για τον οποίο έχει θεσπιστεί η ασυλία των Βουλευτών. Γιατί θεσπίστηκε η ασυλία των Βουλευτών;

Το οιοδήποτε εγχειρίδιο του Συνταγματικού Δικαίου, αρχής γενομένης από το Συνταγματικό Δίκαιο του Ν.Ν.Σαρίπολου αναφέρει ότι η Βουλή, ως αυτοτελής και αυτόνομος οργανισμός μόνη μπορεί να αποφασίζει αν είναι δυνατόν να αρθεί η ασυλία μέλους της. Γιατί; Γιατί με τον τρόπο αυτό προστατεύει ένα μέλος της ως προς τη δυνατότητα άσκησης των καθηκόντων εφόσον θεωρεί, ότι η παρουσία σε αυτά τα έδρανα είναι απαραίτητη.

Η Βουλή δηλαδή, κυρίαρχο όργανο στο σημείο αυτό, κρίνει με ποιο κριτήριο; Αν το μέλος εκείνο το οποίο πρέπει να παραπεμφθεί είναι απαραίτητο να βρίσκεται εδώ αντί να σύρεται στα δικαστήρια.

Το ερώτημα είναι: Τίθεται το ζήτημα αυτό για το μέλος του Υπουργικού Συμβουλίου το οποίο δεν έχει κοινοβουλευτική ιδιότητα; Η Βουλή θα αποφασίζει αν είναι απαραίτητο και πού; Όχι στο Κοινοβούλιο, αλλά στην Κυβέρνηση; Μα, αυτή είναι δουλειά του Πρωθυπουργού να το κάνει. Και αν θεωρεί ότι παρά την επέμβαση της προανακριτικής διαδικασίας του είναι απαραίτητο, μπορεί να αναλάβει το κόστος να το κάνει. Δεν είναι όμως η Βουλή εκείνη που θα αποφασίσει κάτι τέτοιο ούτε μπορούμε εμείς να το προβλέψουμε αυτό. Και αυτή είναι μια δεύτερη παρατήρηση που επίσης κάνει η επιστημονική υπηρεσία της Βουλής.

Αυτά που σας τονίσαμε δεν είναι παρατηρήσεις που επιχειρούν να αποδυναμώσουν το νόμο σας κύριε Υπουργέ. Είναι παρατηρήσεις που ενισχύουν την αξιοπιστία του και δεν δημιουργούν συνταγματικά προηγούμενα τα οποία όλοι μπορούμε να τα βρούμε μπροστά μας.

Υπό αυτές τις προϋποθέσεις νομίζω ότι, με την ευαισθησία που ως τώρα δείξατε και την οποία μπορείτε να δείξετε υπακούοντας όχι στο δικό μας κέλευσμα, αλλά στην επιστημονική υπηρεσία της Βουλής είναι ανάγκη να τροποποιήσετε το προκείμενο σχέδιο νόμου.

Νομίζω, λοιπόν ότι δεν είναι προσβολή για έναν Υπουργό Δικαιοσύνης να δέχεται συνταγματικές παρατηρήσεις. Δεν υπάρχει βεβαίως μια συνταγματική αλήθεια. Όταν όμως συγκλίνουν τόσες απόψεις και όταν υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθεί τέτοιο προηγούμενο, πρέπει να σταθούμε στο σημείο αυτό. Και νομίζω πως κατά τίποτα δεν αποδυναμώνει, επαναλαμβάνω, το σχέδιο νόμου, το οποίο φέρνεται ενώπιον της Βουλής, η συμμόρφωση προς αυτές τις παρατηρήσεις. Αντιθέτως, και η δική σας ευαισθησία και η πληρότητα του νομοσχεδίου θα εξυπηρετηθούν, αν δούμε το σχέδιο νόμου με μεγαλύτερη προσοχή, ιδίως στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος. Έχουμε τις δευτερολογίες.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Επί της διαδικασίας;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Επειδή η ώρα είναι δώδεκα, εγώ θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πάλι τα ίδια. Κύριε Πρόεδρε, μην τρώμε την ώρα μας. Δεν έχομαι καμία διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Μισό λεπτό, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κάθε τόσο θα έχουμε συζήτηση για το πότε θα τελειώσουμε ή πότε θα φύγουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, περισσότερο χρόνο θα χάσουμε έτσι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μα, γι' αυτό λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τί θέλετε, κύριε Κόρακα;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν κατάλαβα, είναι και τοποτηρητής του Κανονισμού ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Λοιπόν, σας παρακαλώ τώρα, αφήστε τα αυτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εσείς, κύριε Κόρακα, δώσατε δικαίωμα, κάθε φορά να παίρνετε το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Ζήτησα το λόγο και δεν τον ζητάω από σας. Τον ζητώ από τον Πρόεδρο του Σώματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Κόρακα, σας παρακαλώ!

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Σε μένα τα λέτε, κύριε Πρόεδρε; Στον Υπουργό να τα πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ πολύ, σας έδωσα το λόγο. Τι θέλετε να πείτε;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Επειδή είναι δώδεκα η ώρα, θα πρότεινα, έστω αν θέλετε, αν επιμένει η Κυβέρνηση να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο απόψε επί της αρχής και αύριο στο πρώτο άρθρο να γίνουν και οι δευτερολογίες, έτσι ώστε οι Βουλευτές που μίλησαν μετά τις εννέα η ώρα, να έχουν τη δυνατότητα να δευτερολογήσουν, να ακούσουν τον κύριο Υπουργό, τις απαντήσεις-παρατηρήσεις και να προχωρήσουμε. Δεν έχω αντίρρηση αύριο να περάσουμε και στα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, τι λέει η Κυβέρνηση επί της προτάσεως του κ. Κόρακα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με συγχωρείτε, θα απαντήσω σε κάτι, που πρότεινε η κα Μπενάκη και σας το είπε. Λοιπόν, δεν τα λέει ο κ. Κόρακας για πρώτη φορά, τα είπε η κα Μπενάκη νωρίτερα σε σας και μίλησα κι εγώ με σας. Βεβαίως να μη δευτερολογήσει κανείς απόψε, να ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο και αύριο στο πρώτο άρθρο να έχουν δικαίωμα ομιλίας δέκα λεπτών ο καθένας. Αυτό το είχαμε πει από πριν. Ο κ. Κόρακας το έβαλε ύστερα, που ήδη το είχαμε αποφασίσει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κα Μπενάκη μου το είπε στο αυτί. Ο κ. Κόρακας το είπε δημοσία.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Επομένως, θα ψηφιστεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και οι δευτερολογίες θα γίνουν επί του άρθρου 1.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ποινική ευθύνη των Υπουργών" επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ποινική ευθύνη των Υπουργών" έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Αύριο θα δευτερολογήσουν στο άρθρο 1 οι παριστάμενοι συνάδελφοι. Αντί πέντε λεπτών, θα μιλήσουν δέκα λεπτά και παρακαλώ να σημειωθούν τα ονόματα των παρισταμένων συναδελφών.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα απαντήσω και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Βεβαίως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Παυλόπουλε, όταν μίλησα, ήσασταν εδώ;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναί.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα ήθελα δύο λεπτά, για να απαντήσω στον κ. Παυλόπουλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Είπαμε αύριο. Εξάλλου ψηφίσαμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Καλώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.10', λύεται η συνεδρίαση για αύριο, Τετάρτη, 28 Μαΐου 1997 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος πρώτον συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και στη συνέχεια συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: "Ποινική ευθύνη των Υπουργών".